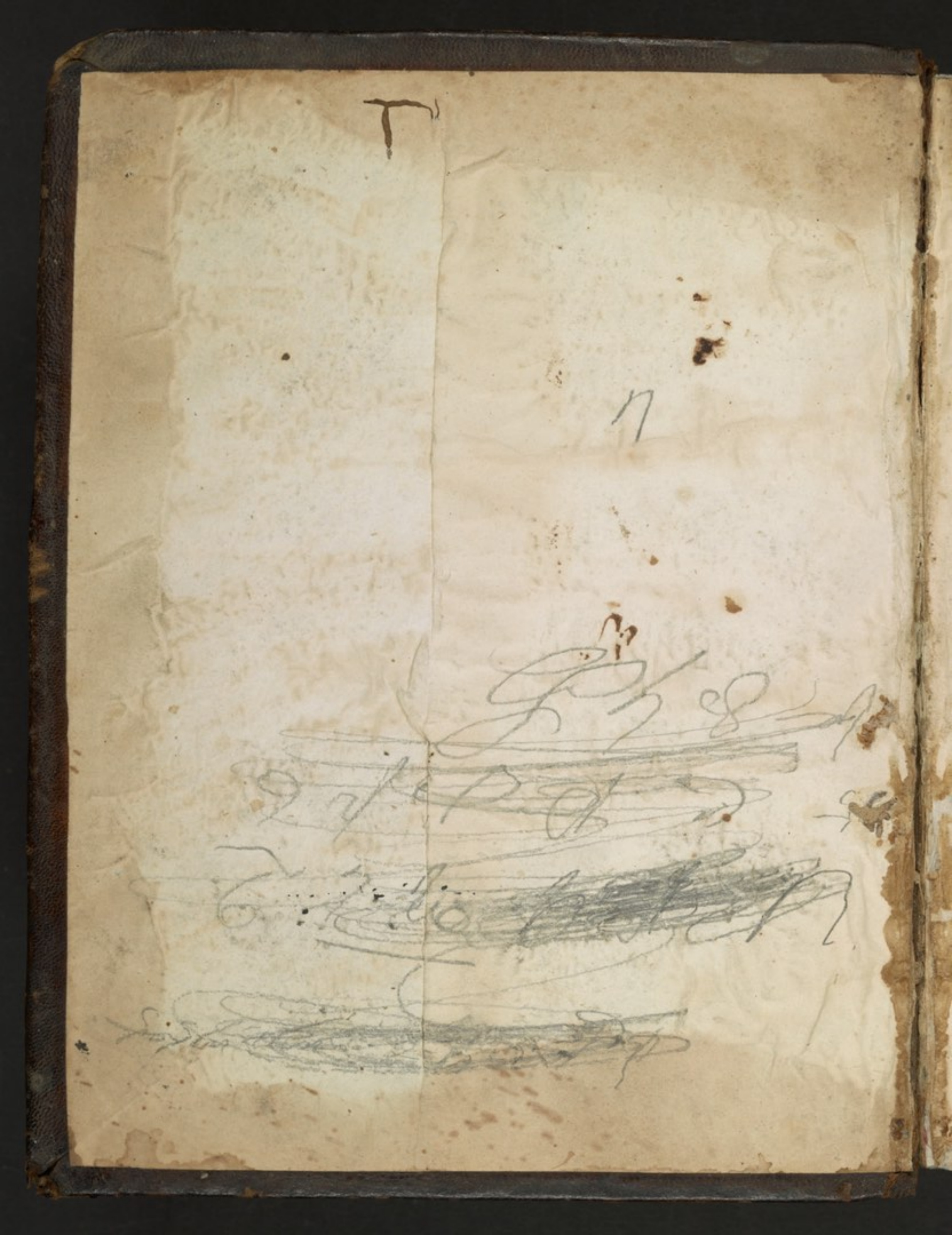

T

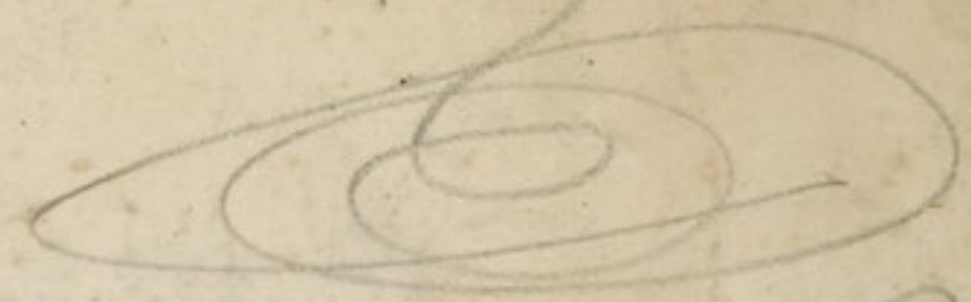

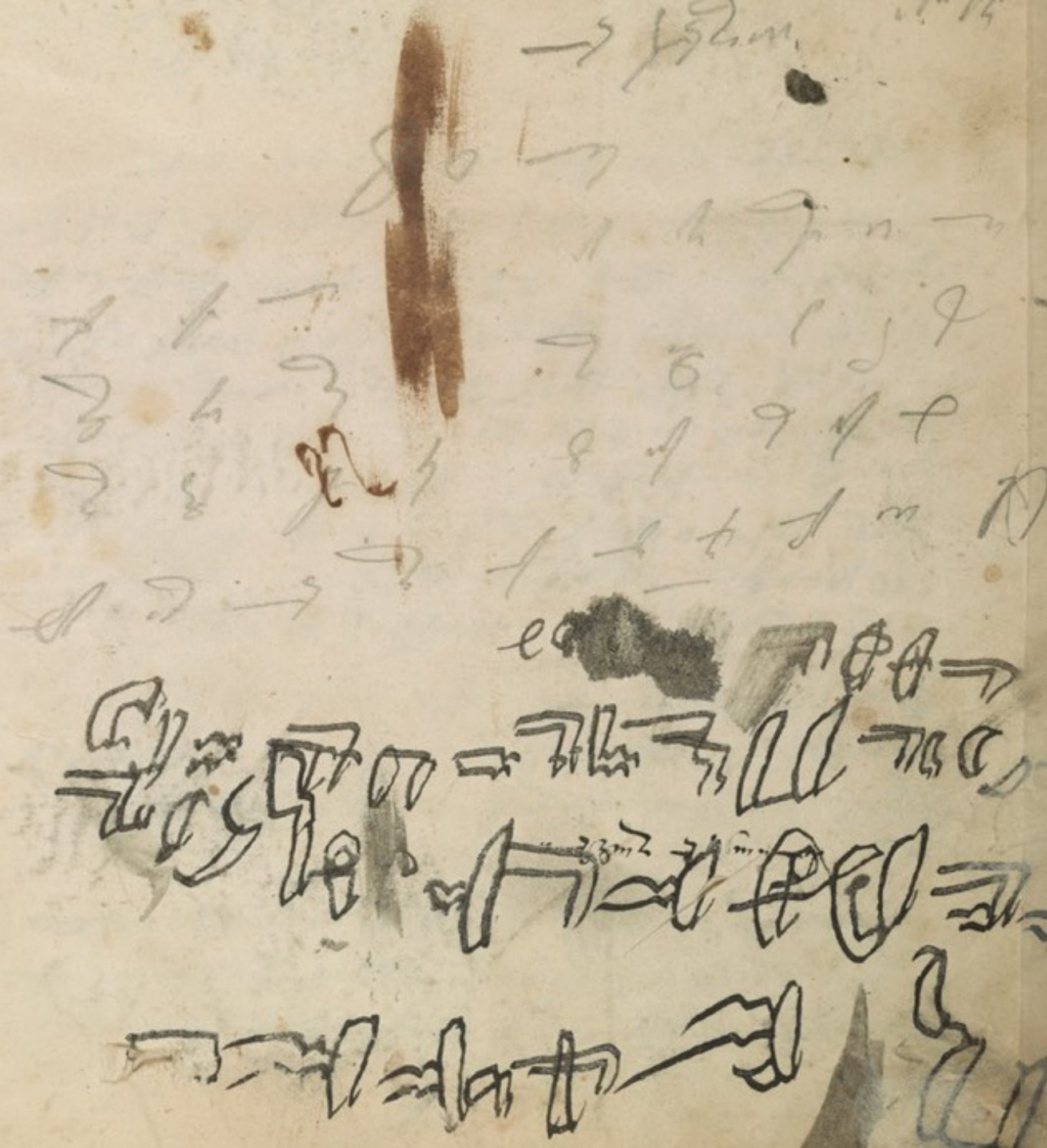

T

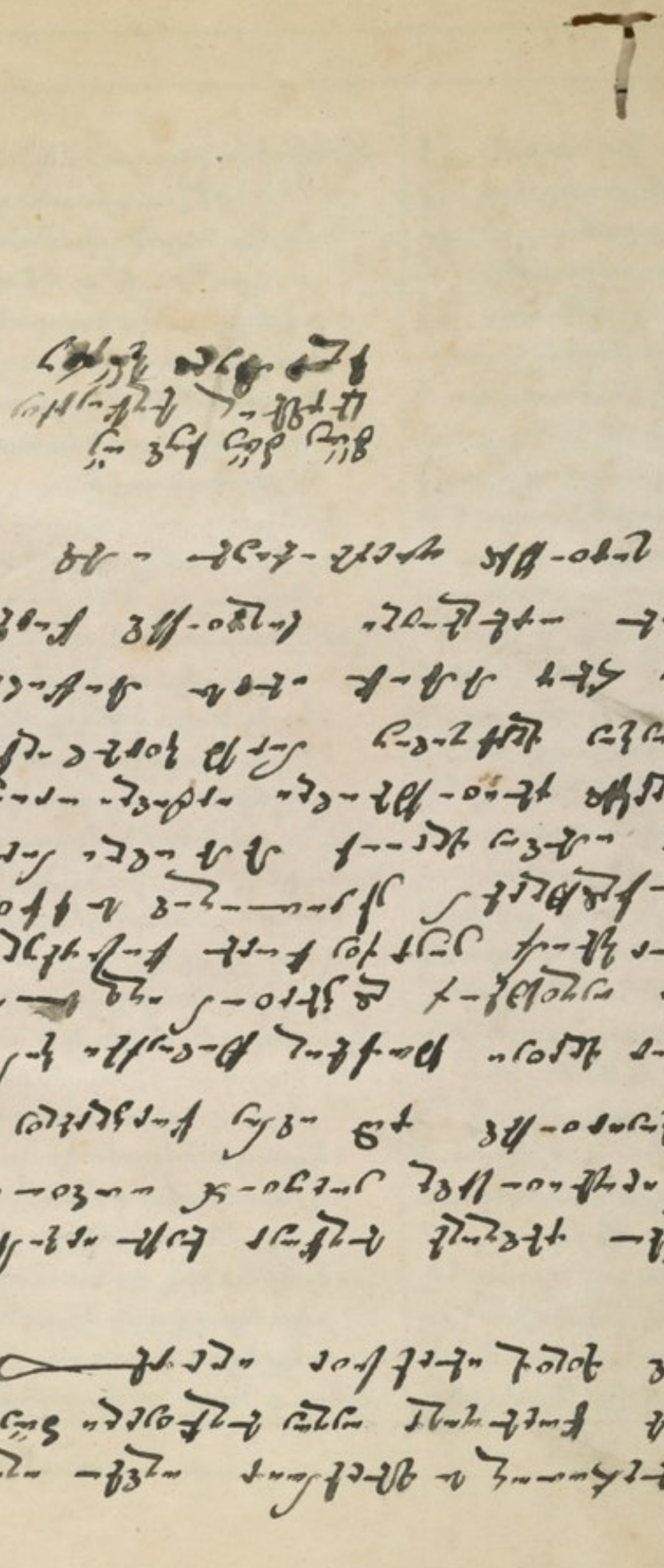

1370
1135
235

Ի թուին հազար հարիւրեակի.
երից տասանց և հնգեակի.
Ժամանակս հայրապետի.
Եղիազարայ ՝ի աթոռի։
Եղիազար կաթուղիկոսի.
ընտիր և քաջ առաջնորդի.
լուսաւորչին փոխանորդի.
հայաստանեաց հովուապետի։
Յորդորանօք բարեսիրի.
յովսեփայ մեր վարդապետի.
զմիւռնոյ դահին առաջնորդի.
ճշմարտութեամբ քարոզողի։
Լսանէր հապետնուսատ հոգի.
որ եմ ոչդի դուն ինազարի։
գեղջիւ բընիկ ազուլեցի.
զոտանաւորս շարադրեցի։
Ինախերդան ըս մեկնչի.
բուն սաղմոսին մեծ ի դաւթի.
զոր փափաքմամբ յոյժ խնդրեցի
և օգնութեամբ տեառն ընդ տի։
Տեսանելով ՝ի յայլ լեզուի.
յօժարեցայ յայսմ բանի։
՝ի փառս փրկչին մեր յիսուսի.
և ՝ի յօգուտ հայոց ազգի.
՝Ի յիշատակ անքակտելի.
և ՝ի սփոփանս ընթերցողի։
զի գանձէ՛ սա անպատմելի.
ուղիղ սրտիւ սաղմոսողի։
Աշխատանօք յոհաննիսի։
սարմպոլցի վարդապետի.
զոր մաղթանօք աղաչեցի։
Ձեռն արկանել այսմ գործի։

Ա՝ ինարկելով օրինակի.
հրէից աղգաց ընթարգմանչի.
այլ և յունաց գաղափարի.
և լատինաց շարադրողի։
Որ հաւանեալ իմում բանի.
արար զսկիզբն այսմիկ սարի.
և աշխատմամբ իւրոյ ջանի։
հասոյց ՝ի վերջ զիղձն իմ բարի։
Որով քաղցեալ ընկերակցի.
և ծարաւ ինն արբուցանի։
մեղաւորաց յոյս պատրաստի։
տրամեցելոց սիրտ ընդ բերկրի։
Բան զի պարզ է՛ և հեշտալի.
և դիւրապէս հասկանալի։
իւրաքանչ իւր ցանկացողի.
լուծէ զկապ մարակուսի։
Զ՝ այս էր իղձ իմոյ սրտի։
և կատարումն իմոյ ուխտի.
բարեսիրաց մերոյ ազգի.
Թողուլ զսա յիշման տեղի։
Բազում դրամ ըս վատնեցի.
՝ինեղուն Թէ ժամանակի.
մինչև ըզ սա տպագրեցի.
և ՝ի վախճան իւր հասուցի։
Շ՝նորհօք հոգոյն պարգևողի
և աղօթիւք ՝ածածնի.
անարժանիս նպաստողի.
և տրկարիս ձեռն տուողի։
Զ՝ ուր արթ սրտիւ հնդէս մտի
ըզ ծանրութիւն՝ի յանձն առի.
վասն յուսոյն պարգևողի։
զվարձս յերկնային առաջ ստի։

Ո՞ւրդ եթէ ոք սովաւ զմայլի։
և հոգեպէս մխիթարի։
յիշման առցէ զիս արժանի։
Ի ժամու ոչ պատարագի։

Ուր թէ գոցի սխալ լեզուի։
շարադրութեաս անարհեստի։
խնդրեմ ներել վա՛ս յիսուսի։
անվարժութիւնքն ձեր ծառայի։

1370
1223
0147

1370
1135
02 35

1222

Աղաչանք Գրոց։

Վասն զի հետէ ցանկանալով ադուլեցի խօճայ դուլնաղա-
ի որդի խօճայ նա Հասպետին մեկնութեանց սաղմոսացն
դաւթի մարգարէին, խնդրեալ էր բազմիցս զնոյնն 'ի
կոստանդինուպօլիս 'ի փարատումն տխրութեանց իւրոց։
և 'ի խափանումն հոգւոյ իւրոյ։ Եւ 'ի չկարենալն գտանել զպար-
զախօսումն հեղինակ, կամ զ լիակատար ինն, ուխտեալ էր յան-
ձին իւրում տալ շարադրել զնա երբեմն 'ի դիպակում ժամու-
'ելրումն ըղձի և դիտաւորութեանն իւրոյ։ Ապաստի 'ի դառնալն
իւր վերատին առողջութեամբ շնորհօք տն 'ի քաղաքս այս վենետիկ։
թախանձանօք խնդրեաց 'ի հեղոյս պարզաբանել զնոյնն։ Ոչ
վասն մարմնաւոր օգտի և շահասիրութեան իւրոյ, այլ վասն հոգեկան
միխիթարութեան ազգին հայկազունեաց։ և 'ի յիշատակ անջնջե-
լի ինքեան և ծնողաց իւրոց հանդուցելոց 'ի քս։ Այլ ոչ
խրթին շարադրութեամբ, այլ աշխարհական լեզուաւ։ ըստ
որում տեսեալ էր առ իսալացիս։ զի ամենեքեան միահաղոյն
դիւրապէս հասկանալով, վայելեցեն զնոյնն։ Ասէ ես ոչ թէ
յենելով 'ի զօրութիս և յուշիմութիս մտաց իմոց, այլ ապաւի-
նելով միայն 'ի յօգնութիս շնորհաց հոգւոյն սրբոյ։ և 'ի յո-
ժանդակութիս սրբազան վարդապետաց եկեղեցւոյ հայոց
ձակեցայ զբուռն արկանել զնմանէ։ Գիտելով հաստատա-
պէս թէ առաջիկայ դործառնութես բարձրութին և վսե-
մութին բազում աստիճանօք գերազանցիցէ զնուաստութի-
ներս հմտութեանն իմոյ։ Ի մատեանք ածայինք են բնաւ ին
հոգի և կեանք, և մարդկային տկարութին թեւոք բնական իմա-
ցողութեամբ ոչ կարէ ժամանել և լիապէս պարունակել զնոյնս։
Ամբառնամ ուրեմն զաչս իմ 'ի լերինս, և ասեմ ըստ մարգա-
բէին, զարթո՛ զաչս իմ՝ աստ, և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց
քոց։ զի ՀՐԱՊԷ՝ բան քո ոտից իմոց, և լոյս ուղի շաւի՛ղաց իմոց։
Եւ այսպէս արիացեալ յուսով ձեռնտո՛ւ ե ամենապարգևին
աստուծոյ, հեզուք՝ հոգւոյ մտանեմ՝ 'ի հանդէս իրակութես։

Օ՛ որ և հաւատամ զոլ վայելուչ, և շահաւէտ բնաւ ից անձանց բարեպաշտից և ճշմարտասիրաց. քան զի ընթերցմամբ սորին լուսաւորին միտք, ուղղին կամք, և զդաստանան շարժմունք զդայարանաց մերոց։ Սուսաւ զինքիմք ընդէմ հերետիկոսական առասպելաբանութեաց. սուսաւ յաղթահարեմք զնոսա կորուն թիւս հրէից. սուսաւ հաստատիմք՝ ի ճշմարիտս հաւատն որ է՝ ի քս յս. սուսաւ հեռանամք՝ ի յախտից մոլութեաց. և մերձենամք՝ ի յառաքինագործութիւս. միայն թէ երկայնամտութիւն պարապիլ կամիցիմք՝ ի հոգեզուարթ ընթերցումն սորին. իբրև կարօտք և փափաքողք խմանալոյ զբարեհաճութիւն այ։ Օ՛ ի նախաւետս էն ած զարբազան գրեանս հինանդացելոյ մարդկային բնութեան առողջարար սպեղանիս պատրաստեաց. ոչ զինուքօք զվէրս հոգւոց մերոց բուժել կարիցեմք։ Զի թէպէտ զանազանք են այսպիսի դեղք հոգեկանք. զի զայլ ինն ուսուցանեն մեզ ած ային օրէնք. և զայլ ինն ած ային պատմութիւք. զայլ ինն խրատք բարոյականք. և զայլ ինն մարգարէականք։ Այց գերդ սաղմոսացն դաւթի միահաղոյն զամենեսեան պարունակէ յինքեան. որով և յորդորէ զմեզ ամենայն խոհեմութիւ հեռանել օրինաց և պատուիրանաց ճշմարտին այ. փախչելով՝ ի հեշտութեաց և՝ ի ցանկութեաց մարմնականաց. և հեռանելով ամբողջութեան և ժուժկալութիւ։ Օ՛ ինչ ուրեմն մնայ մեզ առ՝ ի սահանալ զվարս ած պաշտութիւ, եթէ ոչ մտադիր ընթերցումն սորին։ Օ՛ ի սուսաւ կրթիմք՝ ի հաւատս, ՝ի յիրաւունս, ՝ի դաստրութիւս։ Սուսաւ ուսանիմք զսէր, զբարութիւ, զարդարութիւ, զյոյս, զանոխակալութիւ, զհամբերութիւ, և զերկայնմտութիւ։ Զի թէ նրբաւոյս ակնարկիցեմք՝ ի հոգեյորդորս արտադրութիւ սորին, գտանեմք զանթիւ խորհուրդս գերբնականս և զարմանալիս. և մանաւանդ զցանկալի խորհուրդս մարդեղութիւ և ջարչարանաց, խաչելութիւ և թաղման, յարութիւ և համբարձման ած մերոյ յՀիսուսէ։ Զոսա նեմք և զմխիթարութիւն և զսիրտս՝ ի հոգեկան և՝ ի մարմնական պատմութիւս. զկերպ և զեղանակ աղօթելոյ առ ած. և զճանապարհս դիմելոյ անկասկած օրէն՝ ի հայրենիս մեր

երկնային։ Ասասի և ըստ Հրամանաց սրբոյ եկեղեցւոյն միշտ
և հանապազաւ ձեռն ունիմք, իբրև զնուռ ապարան իմն հո
գւոյն սրբոյ. և իբրև զանձարան խորոցն անձառելեաց անհա
սին։ այլ։ Ա՞ՐԴ ընկալարուք զսա ամենայն զուարթութիւն և
ողջմտութեամբ, և՝ իկիր արկէք՝ ի փառս յի՛ քեզ, և՝ ի յո
գուտ անձանց ձերոց. յիշելով զպատճառս և զմա
տակարարս սոքին՝ ի մաքրափայլ յաղօթս ձեր
միով Հայր մերիւ. ընդորս և դուք յի
շեալք լինջիք՝ ի քէն յուսոյն մերոյ
՝ի միւսանգամ գալստեան նո
րին. ասելով զերանելի՛ն
բարբառն որ ասէ,
եկայք օրհն
եալք Հօրիմոյ ժառանգեցէք զպատ
րաստեալ ձեզ զարքայութիւն։
՝ի սկզբանէ աշխարհի։
Ողջ լերուք։

* * *

Խրատ Ա. ընթերցողաց։

Զոյժ վայելուչ և հարկաւոր համարեցաք զմեկնութիւն սաղմոսացն դաւթի մարգարէին շարադրել և՝ ի լոյս ածել՝ ի խէտս հայկազունեաց։ Քանզի թէպէտ և այլք քրիստոնեայք երդեն յարաժամ յեկեղեցիս իւրեանց զնոյն սաղմոսն դաւթի ըստ պատշաճի աւուրն, և ըստ պիտանաւորութեան որպէս և հայք, բայց ոչ այնքան յաճախ։ Զի հայք ոչ միայն եկեղեցականք, այլև աշխարհականք, և սարտաքոյ եկեղեցւոյն միշտ և հանապազ ունին զնա՝ ի բերան։ Ասի՝ ի տարակուսինն նոցա իմոք զժուարութեանց բանի ուրուք, կարեն սովաւ դիւրապէս լուծանել զտարակուսութիւնս իւրեանց։ և առաւել յօժարութիւք և ջերմեռանդութիւք փառաբանել զաստուած։

Բայց նախ դիտելի է, զի զմեկնութիւնս զայս այնու դիտաւորութեամբ շարադրեցաք մեք աշխարհօրէն, զի կարիցեն աշխարհականք ամենեքեան դիւրապէս իմանալ զսոյն։ քանզի եկեղեցականք ունելով զբաւական կրթութիւն և զուսումն, յարաժամ ճաշակեն զքաղցրութիւնս սրբազանից գրոց։ իսկ աշխարհականք որք պարապին՝ ի զբաղմունս և՝ ի հոգս աշխարհի, ամենևին ինան անմասնութիւնք՝ ի յայսպիսեաց շնորհաց։ Ասի՝ մի՛ ոք արհամարհիցէ զմեզ իբրև զանհմուտս լեզուին հայոց, որով հեռև ոչ վասն եկեղեցականաց, այլ վասն օգտի և շահաբերութեան հասարակաց ժողովրդոց եղև առաջիկայ մերս գործառնութիւն։

Երկրորդ դիտելի է, զի զմեկնութիւնս զայս ոչ եթէ յանդգնաբար ըստ բնականի հանձարոյն մերում՝ հնարեցաք, այլ հետևեալով զգուշապէս շաւղացն հարցն սրբոց, և վարդապետաց եկեղեցւոյ։ ունելով միշտ առաջի աչաց մերոց զլուսաւորն գրեանս նոցին։ և մանաւանդ զբնաբանս հրէից և յունաց և զմեկնութիւնս նոցին, որոց և օժանդակութիւնն յօրինեալ աւարտեցաք զսոյն։

Երրորդ դիտելի է, զի գիրքս ծածաշունչք են խորին և խոր

լոք, և զանազան մեկնութեանց ընդունաիցք. ուստի
յս դատանեմք զբան իմն զանազանապէս մեկնեցեալ՝ ի
աղանից վարդապետաց եկեղեցւոյ. վասն որոյ եթէ դատա
ցցի ինչ՝ իսմին այլապէս մեկնեցեալ, ոչ վասն այնորիկ արհա
մարհելի է. քանզի բաւական է, թէ մեկնութիւն բնաբանի
խրատ հատանձայնիցի. և հանդուցանիցէ զմիտս ընթերց
ողաց։

Զորորդ գիտելի է, զի թէպէտ շարադրութիւն մեկնութեան
է աշխարհօրէն, բայց բազում բանք դատանին՝ իսմա դժուար
իմացք, վասն դժուարութեան և խորութեան բնաբանին, ուստի
ոչ միայն միանգամ, այլև երկիցս և երիցս պարտ է ընթեռ
նուլ զնոյնս, զի իսկապէս վերահասու լինիցիմք. իսկ եթէ ոչ
բաւիցի իմացողութիւն մեր, յայնժամ բարւոք է հարցա
նել զնա այլոց գիտնականից։

Հինգերորդ գիտելի է, զի առ՝ իբարեպէս իմանալ զդի
տաւորութիւն բանի միոյ, պարտ է ընթեռնուլ զնորադիր
մեկնութեան սաղմոսին այնորիկ յորում է այն բանն. քանզի
իւրաքանչիւր սաղմոս ունի զիւրն իւրոյ հորհուրդ, զի թէպէտ
դաւիթ մարգարէն է որ խօսի, բայց երբեմն խօսի՝ ի բերանոյ
այ երբեմն՝ ի բերանոյ քի, երբեմն՝ ի բերանոյ եկեղեցւոյ, եր
բեմն՝ ի բերանոյ առաքելոց, երբեմն՝ ի բերանոյ հրէից, եր
բեմն՝ ի բերանոյ հեթանոսաց, և երբեմն վասն յաստուկ ան
ձին իւրոյ։

Վեցերորդ գիտելի է. զի երբեմն՝ իմիում տան դատանին եր
կու և երեք բանք զանազանք զորս վասն յատկացուցանելոյ
եղաք զնշան աստեղն, զի մի շփոթիցին մեկնութիւք նոցին.
ուստի յորժամ հասանիս՝ ի յառաջին աստղն, իսկ զի վճարե
ցաւ մեկնութիւն առաջնոյ մասի բնաբանին. նոյնպէս և երկ
րորդն և երրորդն, և այլն։

Գ արքայութիւն Ս աղմոսացն Դաւթի
Մ արգարէին :

Սաղմոս այս խորագիր չունի բայց
չէ թէ դաւթի սաղմոսացն միայն,
այլ և ամ գրոց սրբոց խորագիր է։
քանզի ուսուցանէ թէ զինչ է երա
նութիւն մարդոյն, և թէ ոչ պարտ է
խնդրել զնա, որ է գիտաւորութիւն
թիւն և վախճան ամ գրոց սրբոց ։
Այս սաղմոսումս կու խօսի մար
գարէն բարեպաշտ մարդկանց հա
մար թէ ինչպէս երանելի են, և թէ
ինչպէս անօրէն մարդիք կործանիլ
պիտին ։ Այլ և վասն քի . թէ ոչ
հօրայ հնազանդելով, նոր օրէնքն
և պատուիրանքն կատարեց ։

ՕՍԿԵՐԵԼԻՆԻ
այնպէս մարդոյն , որ
անօրէն և թերահա

Գ իրգ Ս աղմոսացն Դաւթի
Մ արգարէին : .

Ս աղմոս . Ա։

ՐԱՆԵԱԼ Է
այր որ ոչ գը
նաց 'ի խոր

է առ մարդկանց ականջ էին դներ։ և նոցա խրատուն և իսորհրդուն էին շրջիր։ և մեղաւորս մարդկանց էար դործոցն հետևելով նոցա Ճանապարհուն էին մնար։ և վատաբերան և չարաբերուս մարդկանց նման էին նստիր այլոց չար խրատատար, և յայ Ճանապարհէն հեռացներ զիւր եանք։

Պարձեալ երանի մարդացելոյն այ տն մերոյ յի Քի։ որ ամպարիշտ և օրինազանց հրէից խրատուն և խորհրդուն էին շրջեցաւ։ և մեղսա դործ քահանայից և քահանայապետաց էար դործոցն էին հետևեցաւ։ և կերծաւ որ և խաբեփայ։ փարիսեցւոց աթոռն էին նստաւ, և նց նման երեսպաշտութիւն խրատատարով զայս յայ Ճանապարհէն էին հեռացոյց։

Ա՞խ տիւնքն, այլ իւր միտքն և կամքն այնէ՛ որ միշտ այ օրէնքն և պատուիրանքն կատարէ։ և գիշեր և ցերեկ այ օրինացն ՝ի զատ այլ որեւ իրամին էն մտածէ։ այնպէս մարդն մէկ բարի ծառի կունմանի, որ մէկ դեատափի մի տնկած լինի։ և այ շնորհաց և միսիթարութիւնքն ջուրն նորանէ առնելին էն այս կատի։

Պարձեալ։ տն մերոյ յի Քի կամքն և դիտաւորութիւն այն էր միշտ, որ այ օրէնքն և պատուիրանքն կա

հուրդս առնպաշտաց։ * ՝ի Ճանապարհի մեղաւորաց ոչ եկաց։ * և յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ։

Ա՞խ յօրէնս տն էն կամքն նր։ * և յօրէնս նորա խորհեսցի նա՝ ի տուն և՝ ի գիշերի։ * և եղիցի նա ոգի ծառ որ տնկեալ է՝ ի գնացս ջուրց։

տարէր։ ըստ այնմ, ո՛չ եկի լուծանել զօրէնս, այլ լնուլ։ և ըստ այնմ, ո՛չ խնդրեմ՝ ես զկամս իմ, այլ զկամն այնորիկ որ առաքեացն զիս։ և դիշեր և ցերեկ այ օրինացն ՝ի լեզաւ այլ որիշ էքսին չէր մտածէր, զէրէ ցերեկին զժողովուրդս կուռաստուցանէր, և դիշերն զկնոջ աշակերտքն կուխրատէր։ վասն որոյ եղև իբրև զծառն կենաց անկեալ իմէջ դրախտին՝ ի դնացս փիսոնի, զեհոնի, տիգրիսի, և եփրատէսի, քանզի անկեցաւ՝ ՝ի գնացս ջորս գլուխ աւ՝ետարանացն, մատթէոսի, մարկոսի, ղուկասու, և յոհաննու։ ուստի եթէ ոք կամի դատանել զքս խնդրեսցէ զնա՝ ՝իմէջ սուրբ աւ՝ետարանին։

Ա՝յսինքն, որ իւր բարի գործոց պատուղն անպակաս իւր ժամանակին ցոյց տայ։ և իւր բարի սովորութիւն, և ուղիղ դիտաւորութիւն տերևն ամենևին չի թափի։ և ինչ բան և գործ որ սկսանի, ՝ի բարին կատարի և յաջող գայ։

Ա՝ռաձեալ՝ որն մեր յա՝ քս զիւր փրկագործութիւն պատուղն տա՝ւ և պարգևեց աղգի մարդկան ՝ի ժամանակի մարդեղութիւն իւրոյ, զմեռեալս յարուցանելով, զկոյրս լուսաւորելով, զբորոտս սրբելով, և զդի՝ւահարս բժշկելով։ այլ և ՝ի միւսանգամ գալս

տեանն

Յաղմոս 13

Որ զպատուղիւր՝ ի ժամու տացէ։ և տերևն ոչ թափեսցի։ և զամ զորինչ արասցէ յաջողեսցի նմա։

Զ՝Ամենայն իւրոյ տալոցն՝ սրբոց ըստ փառս և զպատիւս * և նորա բանից և քարոզութեանց տերևն ամենևին չի պիտի թափիլ, ըստ այնմ, երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ ո՛չ անցանիցեն * և ինչ բան որ սկսաւ 'ի բարին կատարվեցաւ, իբր թէ ծնունդն, թէ թլփատութին, թէ մկրտութին, թէ քարոզութին, թէ չարչարանքն, թէ մահն, թէ թաղումն, թէ յարութին, և թէ համբարձումն, բոլորվանդակին 'ի բարին յաջողեցաւ, 'ի յօդուտ սրբոց, և 'ի յօրինակ բարեպաշտ քրիստոնէից։

Ա՝յսինքն, այսպէս չեն անօրէն մարդիք այսպէս չեն * այլ փոշուն նման են, որ ամբարտաւանութեան և փառասիրութեան քամովն միշտ առա և անդ կուշարժին այս աշխարհիս վերայ. և ինչպէս որ իւրեանք անհանդիստ են, այս պէս և ս ալյլ մարդիք իւրեանց չար օրինակովն անհանդիստ կանեն։

Ա՝ռաձեալ, այսպէս չեն անօրէն և նենդաւոր հրէայքն, այսպէս չեն * այլ փոշուն նման են, որ այ պատժի և պատուհասի քամին առա և անդ կուշարժէ, երբեմն 'ի ծառայութի կումատնէ, և երբեմն 'ի դերութի այս երկրիս վերայ։

Ա՝յսինքն, վա՜ որոյ այսպէս անօրէն մարդիքս այնպէս է՛ թէ դա

Ո՛չ այսպէս են ամպարիշտք ո՛չ այսպէս * այլ ոպ զփոշի, զոր հոսէ հողմն ի վերայ երեսաց երկրի։

Վ՝ասն այսորիկ ո՛չ յարիցեն ամպարիշտք 'ի

տաստանի օրն էր յարին՝ ի մեռեալսոց։ զԷրէ Թէպէտ կու կենդանանան մարմնով, բայց հոգւով կու դատապարտվին՝ ի դժոխս * և էջ Թէ միայն տոքա, այլ և՝ամ ցեղմե ղաւորմարդ արդարոց ժողովքն էր մտաներ, և նց՝ խորհրդոցն և փառացն էր մասնակցիր։

Դարձեալ, անօրէն և նենդաւոր դպիրքն և փարիսեցիքն էին յարիր՝ի դատաստան, իբր էին յարիր՝ի մեռելոց որ մտանեն՝ի դատաստան, զԷրէ նց՝ դատաստանն եղած է։ այլ կու յարին՝ի մեռելոց որ դատապարտվին * այլ և՝ ոչ մե ղաւորք քահանայք և քահանայապետքն հրէից մտանել կարեն՝ի խորհուրդս և՝ի ժողովս արդարոց, զԷրէ զրկեալք են՝իմանակ ցուԹէնոցին։

Այսինքն, զԷրէ՝ ած իւր իմաստուԹիւն կուՀանէր արդարոց կամքն և դիտաւորուԹին, որ միշտ կուցանկան իւրեանց հոգւոյ փրկուԹեն։ և կուՀանան հանապազ որ այ կամքն կատարեն * այսպէս և՝ կուՀանէր անօրէն մարդկանց միտքն և խորհուրդն որ միշտ չար դործելոյ յետնէ են։ և պիտին կորնչիլ և մատնիլ՝ի հուրն յաւիտենական։

Դարձեալ, որ՝ ած կուՀանէր իւր երկիւղած և արդար ծա

դատաստան * և՝ ոչ մե ղաւորք՝ի խորհրդոց արդարոց։

Բանդի Ճանաչէ՝ որ զՀանապարհս արդարոց * Ճանապարհք ամպարշտաց կորիցեն

Տունք. 6

Անվերնագիր 'Էյէբրայէցւոց· Երկոքին սոքա ընդ մի համար են։

Սաղմոս Բ։

Ընդ էր խռովեցան հեթանոսք * և ժողովուրդք խորհեցան 'ի սնոտիս։

Յանդիման եղեն Թագաւորք երկրի * և իշխանք ժողովեցան 'ի միասին * վասն Տեառն և վասն օծելոյնը։

ռայից վարքն և կենցաղավարութիւնն, որ կուտանէ զիւրեանք 'ի կեանս յաւիտենականս * կուձանաչէ և կամապաշտ հրէից մոլորութիւնն որ պիտի տանի զիւրեանք 'ի կորուստն յաւիտենական։

Իբր սաղմոս այս երբայեցւոց ածաշնչումն յատուկ թիւ և համարչունի։ այլ նոյն է առաջինն սաղմոսին հետ։ և երկուքն մի սաղմոս կու համարվին։

Այս սաղմոսումն կուխօսի մարգարէն քի բերանէն կուապաշտից իշխանաց։ և հրէից ժողովրդենն հետ։ թէ ինչպէս փուչ տեղ ժողովք և խորհուրդ արարին ընդէմ քի։ և ընդէմ կամացն այ։

Այսինքն, այս ինչ խռովութիւ և աղաղակ է, որ ծըներ է կուապաշտից և այլազգեաց միջումն վասն քի * կամ թէ այս ինչպէս փուչ և ընդունայն խորհուրդ է, որ հրէից ժողովուրդն միտք են արարեր, թէ զանմահ որդին այ սպանանեն։

Այսինքն, երկրիս թագաւորքն, իբր հերովդէս և պիղատոս միաբաներ են * և մարմնասէր հրէից եկեղեցական իշխանքն, իբր աննա և կայիափա մէկ տեղ են եկեր * որ լինի թէ մէկ հնարք մի դործեն

Խզեսցուք զկապանս նոցա * և ընկեսցուք 'ի մէնջ զլուծս նոցա։

Ընակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոսքզ * և Տէր արհամարհեսցէ զնոսա։

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութեամբ իւրով * և սրտմտութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա։

Ես կացի թագաւոր 'ի նմանէ 'ի վերայ Լերինս սիոնի սրբոյ նորա

ընդէմ իւրեանց ստեղծողին, և ընդէմ իւր միածին որդւոյն, զոր ինքն հայրն ածէ օծեալ է։ և թագաւորք երկրի կացեալ հասատատեալ։

Ասէին, այնչափ լրբացեալ են, և յանդգնեալ են, որ կասեն թէ կորուսանեսցուք և ճոթճոթ անեսցուք նոցա կապն և կապանքն, իբր հօր այլ, և իւր միածին որդւոյն օրէնքն և պատուիրանքն * և դէն ձգեսցուք նոցա հին և նոր կտակարանաց լուծն որ մեր վիզն են դրեալ, և ծառայի նման կուզեն մեզ վերայ հրամանք բանացնեն, և այսպէս աղատեսցուք զմեզ 'ի ձեռաց նոցա։

Ասէին, բայց ածէ որ յերկինս կուբազմի և կուքնակի, տեսանէ լով նոցա անմիտ խելքն տնազ կանէ զիւրեանք, և կուծիծաղի * և աշխարհիս վերայ յամօթ կանէ, և կուխայտառակէ։

Ասէին, և ս առաւել դատաստանի օրն, երբ որ դայ յատեան նստի, բարկութիւն կուխօսի, և կու յանդիմանէ զիւրեանք * և սաստիկ ցասմամբ և սրտմտութիւն կուտրամեցուցանէ, և կուխռովեցուցանէ, դատապարտելով 'ի դժոխս։

Ասէին, այդ անմիտ և խելառ մարդիկդ ինչ որ կուզեն ասեն 'ի կորուստիւրեանց։ զէրկ ես յա

* Ի պատմել զՀրա մանանորա։

Տ՚ր ասաց ցիս որդի իմ ես դու * և ես այսօր ծնայ զքեզ։

Խնդրեա՛ յինէն, և տաց քեզ զՀեթանոսս Ի ժառանգութիւն * և ի շխանութիւն քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։

Հովհ՚եսցես զնոսա դա՛ւաղանաւ երկաթեաւ * և ոպ զանօթ երսի փշրեսցես զնո՛ս։

քսա իմ հօր՝ այ կամաքն և հաճութիւնքն թաղա՛ւորեալ և հաստատեցեալ՝ ասբ սիոնի լեռան վերայ • որ կունշանակէ զնբ եկեղեցին * որ այն տեղն միշտ պատմեմ և քարոզեմ նորա ա՛ծ ային հրամանքն, և դիտաւորութիւնն որ ունէր յառաջ քան զաշխարհիս լինելն ինձ համար։

Ա՚յսինքն, զերկ հայրն ա՛ծ որ աշխարհիս տէրն է՝ • ասաց ինձ, թէ դու իմ յա՛ւիտենական բանն, և որդին ես * և ես այսօր զքեզ ծնայ իբր յառաջ քան զամենայն ժամանակս զքեզ ծնայ • զերկ ա՛ծ ժամանակ չունի • ա՛մ ժամանակ թէ ան ցած, և թէ գալոյ, այ առաջևն այնպէս՝ ինչպէս այսօր • այնոր համար ասաց • թէ ես այսօր զքեզ ծնայ։

Ա՚յսինքն, և որով հետև դու իմ սիրելի որդին ես, խնդրէ՛ ինձանից ինչ որ կուզես, որ ես չէ թէ միայն հրէայքն, այլ և վկուապաշտից աղգերն քեզ մուլք և ժառանգութիւն տամ * և զքո իշխանութիւդ այնպէս մեծացնեմ, որ բոլոր աշխարհիս եզերքն համանի։

Ա՚յսինքն, և թէ քո հրամանացդ և պատուիրանացդ հակառակ կենան, դու երկաթէ դա՛ւաղանով որ կունշանակէ զքո հաստատուն

Ո՞ւրդ թագաւորք զայս լիմիտ առէք * և խրատեցարուք ամենեքեան, որք դատէք զերկիր։

Ծառայեցէք տեառն երկիւղիւ * և ցնծացէք առաջինը դողութեամբ։

Ընդունարուք զխրատն՝ զի մի՛ բարկասցի տէր * և կորնչիցուք՝ ի ճանապարհացն արդարութեամբ։

իշխանութիւնդ, սատակէ՛, խրատէ՛, և կառավարէ՛ զիւրեանք * բայց թէ աւելի լրբանան և յանդգնին, և քեզ չուզենան հնազանդիլ, դու բրտի շինած ցխէ ամանների նման, ջարդէ և փշրէ զիւրեանք։ Ո՞յսինքն, արդ ձեզ կասեմ ո՛վ թագաւորք, որ այս աշխարհիս վերայ անցաւորութիւնքս զայս բանս լաւ միտք արարէք. որ ձեզ վերայ հրամայող և իշխող թագաւորքս որ կայ հաստատած յերկինս * դուք որ զայս կուդատէք, և կուդատապարտէք՝ ինքեր չէք զձեզ խրատեր, և զձեր սիրտն ուղղեր՝ ի ճանապարհս ճշմարտութեան։

Ո՞յսինքն, այ ծառայութեան հաստատ կացէք ահիւ և երկիւղիւ, ինչպէս որ որդին իւր հօրն հարազատ սրտիւ ծառայութիւն կանէ * և ուրախացէք և ցնծացէք, թէ որ ա՞ծ զձեզ արժանի անէ իւր աբ օրէնքն և պատուիրանքն ամբողջապէս կատարելոյ. բայց այնչափ մի՛ լրբիք և յանդգնիք, որ նորա դողն և սարսափն ձեր սրտէն՝ իբաց ձգէք։

Ո՞յսինքն, ընդունեցէք սրտի մտօք այ շահաւէտ խրատն, որ տուէրք՝ ձեզ՝ ի ձեռն սրբոց նախահարց և մարգարէից. և ճանաչեցէք և պատուեցէք կամաւ և յօժարութեամբ զքս, որ թագաւորաց

Ի ժամանակի յորժամ
բորբոքեսցի բարկու-
թիւն նորա։

Երանի ամենեցուն
որք յուսացեալք են
ի նմա։
Տունք. 14

Ի ժամանակի զի փախուցեալ
էր դաւիթ յերեսաց աբիսա-
ղոմայ որդւոյ իւրոյ։

Սաղմոս. Գ։

թագաւորն՝ որ չէր լինի թէ բար
կանայ ձեզ վրայ ։ * զերկն թէ որ
մէկ անգամ մոլորիք այս ուղիղ ճա
նապարհէս , իսկոյն կուլորնչիք ,
և այլ ձեր հոգւոյն փրկութիւն չէք
գտաներ ։

Այսինքն , զայս բարկութիւս ինչ
ասացի , այն ժամանակն կուկրէք ,
երբ որ ինքն քիս ։ Ցուր հօր փա
ռաքն գայ՝ իդատաստան, և պատժէ
և պատուհասէ անօրէնն և անհա
ւատն մարդիքն սատանիկ սրամտու
թիւն , և բորբոքեալ բարկութիւն ։
Այսինքն , բայց երանի նոցա որ
այս աշխարհումս մարդկային օգ
նութիւն չեն ապաւինիր ։ այլ զիւր
եանց յոյսն դրեր են յաւ ։ զերկն
այն ժամանակն արժանի կուլինին
փառաց և պսակաց ։

Ի զայս սաղմոս այն ժամանակն
ասաց դաւիթ , որ փախաւ իւր որ
դի աբիսաղոմայ ձեռքէն , ինչպէս
ճշմարիտ դաւիթն քիս երես դար
ձոյց և հեռացաւ սրտով՝ ի յու
դայէ , աբիսաղամ ծառի ճղքէն
կախվեցաւ , և յուդա ինքն զինքն
խեղդեց և հերձաւ ։
Այս սաղմոսումս կուխօսի մար
գարէն քի չարչարանաց և յարու
թիւնն համար ։ կամ թէ վրայ վշտաց
և ազատութեանց արդար մարդ
կանց հաւատացելոց՝ ի քս ։

Տէր զի՛ բազում եղեն նեղիչք իմ * և բազումք յարեան՝ի վերայ իմ։

Բազումք ասէին զանձնէ իմէ, թէ չիք փրկութիւն սորա առ ՅԱԾ իւր։

Ա՜յլ դու տէր օգնական կան իմ ես * փառք իմ * և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։

Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի * և լուաւ ինձ՝ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։

Ա՜յսինքն, տէր ՅԱԾ, էր զիս նեղացնող և վշտացնող մարդիքն այսպէս շատացան * կամ թէ էր իմ թշնամիքն, իբր թէ հրէ այք և թէ հեթանոսք այսպէս բազմացան, և ինձ վերայ խրոխտալով կուղեն թէ զիս հալածեն, և կորուսանեն։

Ա՜յսինքն, այնչափ խեղճ և ողորմելի եղայ, որ շատ մարդիք ինձ հասմար խօսելով կասեն, թէ ՅԱԾ զդա յերկնից ձգեր է՛, այլ դորա յիւր ստեղծողէն փրկութիւն յոյս չկայ։ ըստ այնմ, եթէ յուսացաւ յԱԾ, փրկեսցէ այժմ զդա։ եթէ կամի զդա։

Ա՜յսինքն, բայց ես ամենևին քեզանէ զիմ յոյս չի կտրեցի։ զէրէկ դու իմ օգնականն ես * դու իմ փառաւորիչն ես * և դու ես որ զիս ամէն փորձանքէ։ թէ՛ի տան ջանաց և թէ՛ իմաստնութենէ ազատելով, զիմ դլուխն կուբարձրացուցանես, իբր զիս կու յարուցանես՝ի մեռելոց։

Ա՜յսինքն, քանի որ ես ձայնով դէպ յԱԾ աղաղակեցի, թէ՛ի լեառն ձիթենեաց, և թէ՛ի վերայ խաչին, և՝ինանանէ օգնութիւն խնդրեցի * իսկոյն իւր աբ և յերկնայինլեռնէն, իբր յիւր ԱԾայինաթոռոյն ինձ լսեց, և զիմ խնդրուածքն՝ի բարին կատարեց։

Եւ ննջեցի * և՛ի քուն եղէ * զարթեայ
և տէր ընդունող
իմ էր։

Ոչ երկեայց ես՝ ի
բիւրուց զօրացն * զոր
ոչ շուրջանակի պա
տեալ պաշարեալ պա
հէին զիս։

Ո՜ելի՛ տէր և փրկեա՛
զիս ե՛ւ ծ իմ * զի դու
հարեր զամենեսեան
զոր էին ընդիս թշնա
մութիւն՝ ի տարապար
տուց * և զատա
մունս մեղաւո
ցաց փշրեաս
ցես։

Տեառնէ՛ փրկութի՛ *
և՛ի վերայ ժողովրդեան
քոյ օրհնութի՛ քո։
Տունք. 8.

Ո՜յսինքն, ես ննջեցի իմոյ խաչին,
աւանդեալով զհոգի իմ * և ի քուն
մնայ և հանդեայ յոյժ առ թաղեցայ՝ ի դերեզմանին * բայց իսկոյն
արթնացայ յառնելով՝ իմեռելոց։
և տեսի, որ տէր ես ծ իմ օգնականն
էր, և պատրաստ էր առ՝ ի ընդունել զիս։ փառաւոր՝ ի համբառնալն
իմ յերկինս։

Ո՜յսինքն, ուստի ես ամենևին
չեմ երկնչիր հրէից զօրացն և զի
նուորացն, թէ տասն անգամ հա
զիւր հազար այլ լինին * թէև
մէկ ժամանակ մի զիս պատերէին,
պաշարէրէին, և կուպահէին։

Ո՜յսինքն, վերկաց ուրեմն տէր
ծ։ և քոյ ամենակարող զօրու
թեամբդ փրկէ զիս * զերկ դու
պատժեցեր և պատուհասեցեր
բովանդակ զայնպիսի մարդիկն որ
ինձ հետ փուչ տեղ թշնամութի
ունէին * և այժմ կաղաչեմ զքեզ
հայր երկնաւոր, որ մեղսասէր
դպրաց և փարիսեցւոց։ և նոցա
տուր վկայից առատութեան չարդես
և կոտրատես, զերկ զիս անիրաւ
տեղ զրպարտեցին և հայհոյեցին։

Ո՜յսինքն, որ յայտնապէս իմա
նայ աշխարհ։ թէ տէր փրկուութի
քեզանէ՛ * և թէ քո ծ այնն օր
հնութիւդ միշտ քոյ հաւատացեալ
ժողովրդեանդ վերայ է։

Ի կատարած ընդ օրհնութիւն։

Սաղմոս Դ։

Դիարդալ իմում լուսաւորեա ինձ ածելոյ արդարութեան * ի նեղութիւնս ինձ անդորր արարեր * ողորմեա՛ ինձ, և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան մինչև յե՞րբ ծանր սիրտք * ընդէր սիրէք զնանրութիւն * և

Ի դ Սաղմոս։

Ի՛ դ զայս սաղմոս մինչև՝ ի վերջն դա՛ւիթ մարգարէն է՛ սասցեալ օրհնելով զաւծ վասն բարերարութեանն նորա։

Սամ՝ իվերջանալ օրինաց և մարգարէից բանն ա՛ծ մարմին զգենու, և զայս սաղմոս երգելով կուգոհանայ և կու օրհնաբանէ զՀայրն ա՛ծ։

Այս սաղմոսումն կու աղօթէ մարգարէն կամ՝ ի բերանոյ քի, կամ՝ ի բերանոյ ա՛ր եկեղեցւոյն, և կամ՝ ի բերանոյ արդար մարդկանց որք նեղութեան և վշտի մի ջում են։

Այսինքն, քանի որ ես աղաչանօք և աղօթիւք սրտի մտօք դէպ յա՛ծ աղաղակեցի, իսկոյն ինձ լսեց • զէրկ իմ ճշմարիտ Հայրն է՛ • որ գիտէ զիմ խղճութիւս, զիմ անմեղութիւս և զիմ արդարութիւս * և քանի անդամ որ ես նեղութե՛ մէջ անկայ, շուտով զիս Հանդուցցոյց և յանդորրացոյց * նորա Համար այժմ ես կուաղաղակեմ և կասեմ, ո՛ր ողորմեա՛ ինձ, և իմ աղօթիցս սիրով առկանջ արա՛։

Այսինքն, քայց դուք ո՛վ ադամայ որդիք, մինչև յերբ կուկենայք կամապաշտութե և խաստաստութե մէջումն, էր էք ձեր այ

սէրն

Սաղմոս 23։

Տէր է հովիւ իմ, և ոչինչ պակասեսցի ինձ։ Ի տեղի խոտաւետի բնակեցոյց զիս։ Ի մեջ հանգստեանց սնուցանեսցէ զիս։ Զանձրեալսն դարձուցանէ զանձս իմս։ Առաջնորդեսցէ զիս ի շաւիղս արդարութեան։ Զի՞ զի անուանի նորա։ Եթէ գնացցեմ ի մեջ հովտի մահուանն, չերկչիցի ի չարեաց։ Զի դու զիս ես։ Գաւազանդ քո և գաւազանդ քո նոքա զիս մխիթարեսցեն։ Սեղան ես պատրաստեալ առաջի իմ։ Ի դիմաց թշնամեաց իմոց։ Օծեալ ես զգլուխս իմ ի իւղ։ Եւ գաւաթդ քո զի՞նչ է։ Զի՞ զի գերազանցեալ է։ Եւ զողորմութիւնդ քո զի՞նչ է։ Զի՞ զի գերազանցեալ

խնդրէք զաւութիւն։

Ծաներ լուք զի սքան
չելիս արար տէր սրբոյ
իւրում * և տէր լուսի
ցէ ինձ ՝ի կարդալ
իմում առնա։

Բարկանայք և մի՛ մե
ղանչէք * զոր ինչ
ասէք ՝ի սիրտս ձեր ,
յանկողինս ձեր ի զղջա
ցարուք։

Զոհաւորեցէք զպատա
րագ արդարութեան *
և յուսացարուք
՝ի տէր։

սէրն և խնամքն ճանաչէր * էր
փուչ և ընդունայն խորհրդոց
և մտածմանց յեռանէ էք ընկեր *
կամ էր կուրանայք ՝այ տուած
բարին։ և կուխնդրէք զաւուրն
և զանիրաւութիւն ՝ի գործ ածել։
Ա՝յսինքն , դիտացէք ստուգիւ ,
որ այս մեծութիս որ ես ունիմ ,
ՀԱՅ է՛ տուեր։ զէրէ տեսանելով
զիմ ուղիղ սիրտս , և զիմ սրբու
թիս , ինձ զարմանալի և սքանչելի
բարիք է՛ պարգևեր * և իմացէք ,
որ քանի որ ես դառնամ ուղիղ
սրտիս դէպ յՀԱՅ աղաղակեմ , իս
կոյն ինձ կուլսէ , և զիմ խնդր
ուածքն ՝ի բարին կուկատարէ։
Ա՝յսինքն , այն որ Հաւատ կասեմ
ձեզ զայս , որ թէ լինի որ երբեմն
բարկանայք ինձ վերայ։ մի՛ այնչափ
սրտմտիք և զայրանայք։ և մի՛ Հա
՛անիք ձեր մտաց ախտին իբր թէ
ինձ մէկ վնաս մի Հասուցանէք , որ
չի լինի թէ մեղաց մէջ անկանիք *
այլ ինչ որ բարկութեամ ժամանա
կին ձեր սրտի մէջն միտք կանէք ,
և կասէք , դիշերն ձեր յանկողնոյ
մէջն փուշիմանեցէք , և զղջացէք։
Ա՝յսինքն , և թէ կուզէք որ այ
Հաճոյանայք , ձեր շիտակութիւն ,
ձեր արդարութիւն , և ձեր ուղիղ
սիրանն՝ պատարագ մատուցէք *
ձեր յոյսն յՀԱՅ դրէք , և միայն ՝ի
նա ապաւինեցէք։

Բաղուսք ասէին թէ ո՛ցուցցէ մեզ զբարութիւն * Նշանեցա՛ւ առմեզ լոյս երեսացքոց , և եղուր ուրախութիւն սրտից մերոց ։

Դ

Ա՝ յսինքն , շատ մարդիք այլ իսնամոցն վրայ . և այս առատութեն վրայ թերահաւատելով կասէին , թէ ո՞վ կարէ մեզ ցոյց տալ այս բարութիւն , իբր այս բարիքն , որ կուտայ իւր ստեղծուածոցն * Եւ այն պէս մարդիքն ամաչեցուցանելոյ համար կասեմ , որ աճ թէ ես , և թէ ինձ համախոհ եղող մարդիքն , որ զքեզ կուսիրենք և կուպաշտենք , այնպես ենք ինչպէս գրեր , և քոյ երեսիդ լոյսն , իբր քոյ բարերարութիւն և քոյ ողորմութիւն զանազան դարձքն մեզ վրայ այնպէս գրվեր են և նշանվերեն , որ յայտնի կու երևին . և դու միշտ զմեզ ինդացուցերես , և մեր սրտին ուրախութիւն ես տուեր 'ի յամօթ կարճամիտ մարդկանց ։

Ա՝ յսինքն , և ինչ բարեպաշտ մարդիք որ ինձ համաձայնելով քեզ ապաւինեցան , դու վնասաիր եանց ցորենի պտղովն , իւրեանց դինւոյ պտղովն . և իւրեանց ձիթոյ պտղովն լցեր և առատացուցեր այս աշխարհիս վերայ ։

Ա՝ յսինքն , վա՜ որոյ միշտ մեք յիշելով զքո այդ հաւի բարերարութիւդ որ մեզ արարեր . հասատատ յուսով կուհաւատանք , որ չէ թէ քանի կենդանի ենք այսքո տուած բարութեց միջուն պիտինք խաղաղութիւն քնիլ , և խաղաղութիւն

Խաղողոյ ցորենոյ դինւոյ և ձիթոյ իւր եանց լցուցեր զնոսա ։

Այ աղաղութիւն յայտ և 'ի սոյն ենչեսցուք և զարթիցուք * զի դու՝ որ միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ ։

Տունք . 8

արթնանալ։ այլև մեռանելոյն յետ
պիտինք խաղաղութիւն հանդէպ։
և փառաք յարիկ 'ի մեռելոց * զէ
լրէ դու Տէր Աստուածս միայն քոյ Յակ և
առանձին յուսովդ այս աշխարհ
հումն զմեզ տեղաւորեցիր և հաս
տատուն պահեցիր։

'Ի կատարած վասն ժառան
գաւորին։

Ի բերբերոյ ժողովարանն հրէից
կուխանդարվի։ եկեղեցին քրիս
կուլինի ժառանգ Տոյ։ և ժառան
գակից քրիս։ և զայս սաղմոս կու
երգէ առ Աստուած։

Սաղմոս։ Ե։

Ասա սաղմոսումս կու աղօթէ
մարգարէն 'ի բերանոյ եկեղեց
հոյն քրիս առաջ որ զարդարան կե
ցուցանէ, և զանօրէնան դատա
պարտէ։

Բանից իմոց ունկն
դիր Տէր * և 'իմիտա առ
զաղաղակ իմ։

Ասայեաց 'ի ձայն աղօ
թից իմոց թագաւոր
իմ և Աստուած իմ։

Զոս զքեզ աղաչեմ
Տէր ընդ առաւօտս
լուիցես ձայնի իմում

Ասայնքն, Տէր Աստուած, կաղաչեմ
զքեզ սրտի մտօք, իմ բանիս իմ
խօսքիս և իմ գանկատիս ականջ
դիր * և իմ դիշեր և ցերեկ արա
րած աղաղակն միտք արա՛, և լուա
'ի թիկունս հասիր։

Ասայնքն, իմ աղօթից և իմ
խնդրուածոց ձայնին նայիր։ զէրէ
դու իմ թագաւորն ես։ որ զիս կու
պահես, և կուպահպանես։ և իմ
Աստուածն ես որ զիս յոչնչէ ստեղծերես

Ասայնքն, ես զքեզ կաղաչեմ
Տէր Աստուած։ որ առաւօտանեարն երբ որ
ես դէպ քեզ կաղաղակեմ, իմ

* ընդ առաւ՛օտս պատ
րաստեղեց յանդի
մանելինիլ առ
քեզ։

Ոչ թէ դու ա՛ծ կա
միս զանօրէնութի՛ն *
և ո՛չ բնակիցն առ քեզ
չարք * և անօրէնք մի՛
բնակեսցին առաջի
աչաց քոց։

Ա՞տեցեր զայնոսիկ
ոյք գործեն զանօրէ
նութի՛ն * կորուսա
նես զամենեսեան,
ոյք խօսին զսուտ։

Օ՜ այր արիւնահեղ
և զնենդաւո՛ր պիղծ
առնես դու ա՛ր * այլ
ես ըստ բազում ողոր
մութեա՛ քում մտից
՝ի տունս քո։ և երկրպա
գից ՝ի տաճար սրբ քո
երկիւղիւ քով։

Տէր առաջնորդեա՛

Ձայնն լսես * և ես ամէն առա
՛օտ զիս պատրաստեմ և գամ քոյ
առաջեւդ։ զէրէ առաւ՛օտեան ժա
մանակն այլ առաւ՛ել պատշաճէ՛,
քո՛ սբ անունդ գովելոյ և փառա
բանելոյ։

Ա՞յսինքն, ես ատուդիւ դիտեմ,
որ դու այնպէս ա՛ծ չես, որ մեղքն
և անօրէնութիւնն քեզ դուր գայ
* և քեզ մօտ չար մարդիք երկար
ժամանակ չեն կարեր կենալ և
երես դանուլ * այլև քոյ աչաց
առաջեւն անօրէն մարդիք չեն կա
րեր հաստատ մնալ։

Ա՞յսինքն, զէրէ դու կու ատես,
և կու արհամարհես զայն մար
դիքն, որ անօրէնութի՛ կու գոր
ծեն * և կու փչացանես և կու կո
րուսանես զամէն այնպիսի մար
դիքն որ սուտ կու խօսին, և սուտ
առ երդում կանեն։

Ա՞յսինքն, զայն մարդն որ զայրս
կու սպանանէ, և այլոց արիւնն
կու թափէ, կամ նենգաւո՛ր կու
կանէ, դու պիղծ կու համարիս,
և կու գարշիանորանէ * և ես զայս
միտք անելով միշտ կու բախանեամ,
և գովելով զքո առաս ողորմու
թիդ համարձակ կու մտնում քո
տունդ, և երկիր կու պագանեմ
քոյ սուրբ տաճարդ ահիւ և եր
կիւղիւ։

Ա՞յսինքն, ես զքեզ կաղաչեմ

՝ինձ յարդարութիւն
քում * վասն թշնամի
եաց իմոց ուղիղ արա՛
առաջի իմ զճանապարհս քո։

Օ՜ի՛ սէր դոյ՝ իբրեւ
բանս նոցա ճշմարտութիւն * և սիրաք նոցա
նամբարեալք են։

Ոչ ասպէս դերեզման
բաց է կոկորդ նոցա *
և լեզո՛ւս իւրեանց
նենգաւո՛ղք եղեն։

Դատեա՛ զնոսա աստ,
զի անկցին՝ ի խորհուրդս
դոց իւրեանց * ըստ
բազում ամբարշտութեանց մերժեա՛
զնոսա զի դառնացուցին զքեզ։

Ուրախ լեցին ամենայն

որ ապաստ, որ միշտ լինիցեն առաջնորդեսցեն քոյ՝ սբ և արդարս պատուիրանքովդ * և իմ թշնամեաց երեսանս սև անեալոյ համար, քոյ օրինացս ճանապարհն իմ առաջիւս ուղիղ արա՛, և ինչպէս որքեղ հաճոյ է՝, զկա այնպէս պահէ՝, և հատա վարէ։

Ա՜յսինքն, զերկ իմ թշնամեաց բերանուն ամենևին ճշմարիտ խօսք չկայ * և իւրեանց սիրտն փուչ և բնդունայն ցանկութեանց և մոտածմանց յեռանէ՝։

Ա՜յսինքն, նց կոկորդն իբր կուլն և պօղազն բաց դերեզման կունման է, զերկ միշտ իւրեանց սրտի ժահահոտութիւնն զայրս կուդար շեցուցանեն * և իւրեանց նենգաւորն և չարլեզուութիւն զայրս կուդալթակղեցուցանեն և կուվիրաւորեն։

Ա՜յսինքն, վա՛ որոյ կուաղաչեմ զքեզ տէր՝ սբ՝, որ զնոսա դատես և դատապարտես, որ իւրեանց չար խորհրդէն անկանին, և զիւրեանց ճնդարադիտութիւն չի կարենան յառաջ տանիլ * և նոցա այն չափ անհամար անօրէնութեանցն դօրայ, հալածեա զիւրեանք, և քշեա՛ քո երեսէդ, զերկ խիստն զաղցուցին և դառնացուցին զքո ա՛ծ այնք քաղցրութիւդ։

Ա՜յսինքն, և այնպիսի մարդիքն

նեքեան որք յուսացեալք են՝ ի քեզ։ յաւիտեան ցնծասցեն * և բնակեսցիս դու՝ ի նոսա։

Պարծեսցին՝ ի քեզ սիրելիք անուանքդ, զի օրհնեսցես դու զարդարն * որ ոգի զի նուհաճութիւն քով պատակեցեր զմեզ։
Տունք. 12.

՝Ի կատարած ընդ օրհնութիւն, վասն ուխտերորդին։

Սաղմոս 2։

որ քեզ են յուսացեալք և ապաւի ներ ուրախանան և ցնծան յաւիտեան յաւիտեանս յաւիտենից * զերկն դու միշտնոցա հետ կու բնակիս, և նոցա հետանես։ և հանապազ զիւրեանց սիրան կումխիթարես ասա և՝ ի հանդերձեալն։

Ա՝յսինքն, և նոքա որ կուսիրեն քո՝ թէ անուանդ, միշտ քեզնով պարծենան, զերկն դու անդադար կուօրհնես զարդար և զանմեղ մարդն * ահ թէ ո՛ր չասի շնորհա կալենք քեզանէ՝ որ՝ ած՝, որ դու քո բարի կամօքդ այնպէս։ ինչպէս թէ զէնքով և զալեանով զմեզ պահպանեցիր փառաւորեցիր և պատակեցիր։

Իբր՝ եդալն քի յաշխարհ՝ ի կատարելի օրինաց և մարգարէից մեզ հոգք կու զ ղջան, և թողութիւն մեզաց կու խնդրեն՝ ի քէ օրհնելով և փառաբանելով զնա վասն ուխտերորդին, իբր վ՚ն աւուր դատաստանին, որ լինելոց է՝ յաւուր կիրակէի։ ինչպէս որ սկիզբն աշխարհիս եղերէ՝ յաւուր կիրակէի։ և զի՝ ի մի կիրակէէն մինչև՝ իմիւս կիրակին են աւուրքուխտն։ վասն որոյ ասէ, վ՚ն ուխտերորդին։

Ա՝յս սաղմոսումն կուաղօթէ մարգարէն մեզաւորաց բերանէն որ կուխնդրեն զթողութիւն յայ, և

կու խոստանան զ զէջաղ և ապաշ
խարել զմեզ խրատուց։

Ա՜յսինքն, տո՛ր ա՛ծ, մի՛ զկս դատա
ՀՈՐԻ պէս ցաստամբ և զայրանա
լով նախատեր և յանդիմաներ * և մի՛քո բարկութիւդ զկս խրատեր
և պատժեր, այլ հօր նման զկս սի
րով զդուշացուր և կառաւա՛ր։
Ա՜յսինքն, ողորմիր ինձ, զէրկ ես
հիւանդ եմ հոգւով, և տկար եմ
բնութիւն * և բժշկէ և առողջա
ցուր զիմ անձս, զէրկ մեղաց
ցաւն մինչև իմ ոսկերքս է հասեր
և թմրացուցեր է զկս։
Ա՜յսինքն, և հոգիս սաստիկ տխ
րութեամբ է։ և միտքս և կամքս
խիստ աղմկեր և շփոթեր է * և
դու տո՛ր ա՛ծ մինչև յերբ։ կու յե
տանաս, և չես ինձ շուտով ՚ի յօդ
նութիւն հասանիր։
Ա՜յսինքն, դարձիր տո՛ր ա՛ծ, և
փրկէ՛ զիմ հոգիս * և առողջա
ցուր զիմ խղճմտանքս ո՛չ վա՛ս իմ
արժանաւո՛ր թեն, այլ վա՛ս քոյ
առատ ողորմութեդ։
Ա՜յսինքն, զէրկ ո՛չ ոք է՛ որ հո
գևորմանհոգ՛ամբ մեռանի և զքեզ
յիշէ։ և կամ զքո բարութիւդ ՚ի
միտս ածէ * կամ թէ դժոխոց տան
ջանքի մէջն զքո՞ր անուանդ խոս
տովանի, վասն մեծի յուսահա
տութեան։

Տե՛ր մի՛ սրտմտութիւ
քով յանդիմաներ զկս
* և մի՛ բարկութիւ
քով խրատեր զկս։

Ողորմեաց ինձ տո՛ր զի
հիւանդ եմ ես * բժշկեա՛ զանձն իմ, զի
խռովեցան ոսկերք իմ

Ա՜նձն իմ յոյժ խռո
վեցաւ * և դու տո՛ր
մինչև յե՞րբ։

Դարձ տո՛ր և փրկեա՛
զանձն իմ * կեցո՛ զկս
տո՛ր ըստ ողորմութիւ
քում։

Օ՜ի ոչինչ է՛ որ ՚ի մա
հու յիշէ զքեզ * կամ
՚ի դժոխս խոստովանի
առնիցի առ քեզ։

Ապաստակեցայ ես՝ի հեծութիւն իմում* լուսացից զքեզ զի դիշեր լիցի մահիճս իմ, և արտասուսցուք իմովք զան կողինս իմ թացից։

Խռովեցաւ՝ի սրտմտութենէ աչին իմ* և մաշեցայ ես իվերայ ամենից թշնամեաց իմոց։

՝Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան։ ոչք գործէք զանօրէնութիւն։

Լուաւ Տէր ձայնի լացմանս իմոյ, լուաւ Տէր աղաւթից իմոց* և Տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ զամ թշնամիքս իմ* դարձցին յետս և ամաչեսցեն

Ամենայնքն, ահա՛ ես որչափ որ կամ լրողութիւն էր, դադարեցայ և վասատակեցայ հոգւոյ հանելով և փոշիմանելով յիմ մեղացն։* այսուհետև ամէն դիշեր զիմ անօրէնութիւս միտք անելով, աչքիս արտասուքովն զիմ տեղերս կուլուանամ, և զիմ անկողինս կուտուզեմ։

Ամենայնքն, ահա՛ սատակիս նեղութենէս և զայրացմանէս աչքս տկարացաւ և անզօրացաւ։* և ես առաւել որտմութենէս հալեցայ և մաշեցայ իմ աներևոյթ թշնամեաց ներգործութենն վերայ որ զիս խափելով ձգեցին՝ իմեղս։

Ամենայնքն, բայց հաստատելով զիմ յոյսս, և հաւատքս կուհալածեմ զիւրեանք ասելով, հեռացէք ինձանէ ո՛վ թշնամիք հոգւոյ իմոյ, որ կուգործէք զանօրէնութիւն, և այլոց ևս գործել կուտայք զձեր հնարած չարիքն։

Ամենայնքն։ զէրէ՞ որ ես իմ լացիս և աղաղակիս ձայնն լսեց։ և իմ աղօթքիս իւր ողորմութենն ականջ դրեց։* և որ ես իմ սրտիս խնդրուածքն ընդունեց։ և իմ ամենայն ցանաց և սխալանացն թողութիւն շնորհեց։

Ամենայնքն, զայս տեսանելով իմ ամէն երևելի և աներևոյթ թշնամիքն թող ամաչեն և խռովին։* և յետս դառնան և կրկին,

յոյժ վաղվաղակի և խուռվեսցին։

Տունք։ Ի։

Սաղմոս դաւթի զոր ասաց առեառն վասն բանիցն քուշ էայ որդւոյ յեմինայ։

Սաղմոս։ Է։

Տաց իմ՝ի քեզ յուսայ ցայ * փրկեա՛ զիս, և յամենից հալածչաց իմոց ապրե ցո՛ զիս։

Զուցէ երբէք յափշտակիցէ ոգի առիւծ զանձն իմ * ոչ ոք լիցէ որ փրկիցէ, և ո՛չ այն որ ապրեցուցանիցէ։

Տ՚ տաց իմ թէ արա

կին, ամաչեն և խռովին և սրսափին և դլխակոր լինին։

Ի՚Ը սեմի հայրն յերոբոամայ՝ի զարմէն յեմինայ հայհոյեաց ըզ դաւ՚թի յորժամ փախչէր՝ի ձեռաց աբիսողոմայ որդւ՚ոյ իւրոյ։ և վ՚ա՛ ներա հայհոյական բանիցն ասաց դաւ՚թի զսաղմոս զայս։ և առ՚ի պարսաւ՚ել զսեմի կոչէ վնա քուսի։ որ թարգմանի ե՚թով պացի։ կամ սեբերես։

Ա՚յս սաղմոսումն կուխսոի մարդարէն՝ քի բերանէն որ հոյհոյեցաւ և ամբաստանեցաւ՝ի հրէից կամ թէ՝ի բերանոյ արդարոց վշտացելոց՝ի հալածանս որ կուխնդրեն զոգնութի՚ յայ։

Ա՚յսինքն, տէր՚ աստ, իմ ամէն յոյսս ի՚քեզ եմ դրեր, և՝ի՚ քեզ եմ ապաւ՚ի ներ * վ՚ա՛ որոյ կաղաչեմ զ՚քեզ։ փրկէ՛ զիս այս փորձանքէս, և զիս իմ ամէն թշնամեաց և հալածողաց ձեռքէն ազատէ։

Ա՚յսինքն, որ չէ լինի թէ առիւծ ինեմանն խլեն և յափշտակեն զիմ անձս * և ո՛չ ոք չէ դտվի, որ զիս փրկէ, կամ թէ այնպիսի մարդ՚մի այլ չէ հանդիպի, որ զիս ազատէ և ապրեցուցանէ նոցա ձեռքէն։

Ա՚յսինքն, տէր՚ աստ, թէ ես արար

ին զայս * և թէ լցեն անօրէնութիւնք 'ի ձեռս իմ։

Զոհ հաճուցի եր քէնք այնոցիկ ոչք հաճուցին ինձ զչար * անկեալ այց և ես 'ի թշնամեաց իմոց ընդդուն եայն։

Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ, հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ * և զփառս իմ 'ի հող բնակեցուսցէ։

Ո՞րի՞ եր բարիութիւնքդ քով * և բարձր լեր 'ի յապառեալն թշնամեաց իմոց։

Ո՞ արիթիր եր ած իմ 'ի հրամանս քո զոր պատուիրեցեր * և ժողովքդ ժողովրդոց շուրջ եզիցին զքեզ։

եր եմ զայդ բաներդ որ դոքա կատեն * կամ թէ իմ ձեռքէս այդպէս մեղք և անօրէնութիւն դուրս եկած է։

Ո՞յժինքն, թէ որ ես ինձ ինաս հաստուցանողացն մէկ չար մի հատուցի, կամ թէ նոցանէ զիմ ոխս առի * խնդրեմ քեզանէ որ թոյլ տաս, որ ես այլ փուչ տեղ իմ թշնամեացն յաղթուիմ, և 'ի վայր անկանիմ։

Ո՞յժինքն, այլև իմ թշնամին թող զիս հալածէ, յետնէս անկանի և ինձ հասանի, և զիմ կեանքս ցեխինման կոխատէ, և երկիր հասուցանէ * և զիմ փառքս և պարծանքս հողի մէջ թաւալէ և ոչնչացուցանէ։

Ո՞յժինքն, ապա թէ զուր է դոցա ասմունքն, կուաղաչեմ զքեզ տէր, վերկացիր քոյ ցասմամբդ և քոյ բարկութիւնդ * և քոյ զօրութիւնդ մեծութիւն և բարձրութիւն ցոյց տուր, ոչնչացուցանելով և փչացուցանելով զիմ թշնամիքն։

Ո՞յժինքն, զարթիր և յիշէ՛ տէր ած, զայն հրամանքն զոր դու ապատուիրեցիր մարմնաւորդ դատաւորացն, թէ չէ թողուս որ խեղճ և անմեղ մարդիանց վնաս հասանի * զէրէ թէ որ այսպէս անես զքեզ պաշտօղքն կուշտանան, և զանազան ժողովրդեանց ժողովքն

Ամենայն ազգք զքո բոլորիդ կուպատեն , և օրհնասցեն զանուն քո յաւիտեան։

Զի մեծ է դու և գործես զհրաշս։ Դու միայն Աստուած ես։

Ցուցո՛ ինձ զճանապարհս քո Տէր , ուսո՛ զիս զշաւիղս քո։

Ուղղեա՛ զիս ի ճշմարտութեանդ քում , և ուսո՛ զիս զի դու ես Աստուած փրկութեան իմոյ։ Զքեզ սպասիցեմ զամենայն օր։

Յիշեա՛ զողորմութիւնս քո Տէր , և զգթութիւնս քո զոր յաւիտենից են։

Զմեղս մանկութեան իմոյ և զանցս իմ մի՛ յիշեր։ Զողորմութիւնս քո զքեզ յիշեա՛ ըստ զգթութեանդ քում։

Քաղցր է և ուղիղ Տէր , վասն այսորիկ զանցաւորսն ուսցէ զճանապարհս։

Ուղղեսցէ զիրաւունսն զիրեարս , և ուսցէ զանցաւորսն զճանապարհս իւրեանս։

Ամենայն ճանապարհք Տեառն ողորմութիւն են և ճշմարտութիւն , ընդ պահողս զուխտս նորա։

Վասն անուանդ քո Տէր , թող զանցս իմ զի բազմ է։

Զի՞ է այսորիկ մարդն զոր երկնչի զՏէրն։ Զճանապարհս զոր ընտրեսցէ նա։

Հոգիք նորա ի բարութեան բնակեսցեն , և զաւակք նորա ժառանգեսցեն զերկիր։

Զգաստութիւն Տեառն ընդ երկիւղածս նորա է , և զուխտս նորա ցուցանիցէ նոցա։

Աչք իմ միշտ առ Տէր , զի նա հանիցէ զոտս իմս ի հանգոյցս։

Դարձ՛ առ ինձ և ողորմեա՛ ինձ , զի միայնակ և տկար եմ։

Զանգիստս սրտի իմոյ բազմացեալ են , ազատեա՛ զիս ի նեղութեանս իմոյ։

Զնայս և զաշխատութիւն իմ , և թո՛ զամենայն մեղս իմ։

Զի՞ է այսորիկ զոր երկնչի զՏէրն։ Զճանապարհս զոր ընտրեսցէ նա։

Ամենայն ճանապարհք Տեառն ողորմութիւն են և ճշմարտութիւն , ընդ պահողս զուխտս նորա։

Զանուն քո Տէր , թող զանցս իմ զի բազմ է։

Զի՞ է այսորիկ մարդն զոր երկնչի զՏէրն։ Զճանապարհս զոր ընտրեսցէ նա։

Հոգիք նորա ի բարութեան բնակեսցեն , և զաւակք նորա ժառանգեսցեն զերկիր։

Զգաստութիւն Տեառն ընդ երկիւղածս նորա է , և զուխտս նորա ցուցանիցէ նոցա։

Աչք իմ միշտ առ Տէր , զի նա հանիցէ զոտս իմս ի հանգոյցս։

Դարձ՛ առ ինձ և ողորմեա՛ ինձ , զի միայնակ և տկար եմ։

Զգաստութիւն սրտի իմոյ բազմացեալ են , ազատեա՛ զիս ի նեղութեանս իմոյ։

Զնայս և զաշխատութիւն իմ , և թո՛ զամենայն մեղս իմ։

Զի՞ է այսորիկ

դար, հզօր և երկայ
նամիտ * որ ո՛չ ածէ
զբարկութիւն իւր զօր
հանապազ։

Ա՞պա թէ ո՛չ դառ
նայք առնա * զսուր
իւր սրեալ է՛, և զա
ղեղն իւր լարեալ, և
՚ի նմա է՛ պատրաստ
եալ զանօթս մահու
* և զնետս իւր այրե
ցեալս է՛ դործեալ։

Ա՞հա՛ ասէ երկնեաց
զանօրէնութիւն * յղացաւ զչարս, և
ծնաւ զանիրաւութիւն։

Փո՛սս զոր փորեաց
և պեղեաց, ՚ի նոյն
անկցի՚ ի խորխորատ,
զոր և դործեաց։

Դարձցին ցա՛ք ՚ի
գլուխն * և ՚ի վերն

դործք և անօրէնք, իմացէք որ ա՛ծ
արդար դատաւո՛ր է՛, զօրեղ է՛ և
կարօղ, բայց երկայնամիտ է՛ և կու
համբերէ * և ենդ համար չուզէր որ
հանապազ իւր բարկութիւն ձեզ
վրայ ածէ, և զձեզ պատուհասէ։
Ա՞յսինքն, բայց թէ կամապաշ
տութիւն անէք, և ձեր չար ճանա
պարհէն չի դառնայք * իմացէք
որ ա՛ծ իւր արդարութեամբ թուրն
սրեր է՛, իւր բարկութեամբ աղեղն
լարեր է՛, և նորա միջումն ազգ և
ազգ մահու և սպանման դործիք
և անօթք է՛ պատրաստեր * և իւր
նետերի սլաքներն սաստիկ բորբո
քած դործելո՛վ և կայծակեալ
կրակով լցեր է՛ և պատրաստեր է՛։
Ա՞յսինքն, և այն ժամանակն թէ
որ մարդ ինձ ասէ, թէ ահա՛ քո թշ
նամին յղի կնկան նման երկունք
կրեց, ինքը, միտք արեց, և անօրէ
նութիւք հնարեց * զէրէ զանազան
ցա՛ւեր և չարութիւք յղացաւ իւր
սրտի միջումն քեզ համար և ծնաւ
զանիրաւութիւն և զստութիւն որ
զ.քեզ զրպարտէ և դատապարտէ։
Ա՞յսինքն, ես պատասխանի կու
տամ նորա, թէ դուքն և հորն որ
նա փորեց և քանդեց, ինքն անկա
նի այն փոսի մէջն որ շինեց և պատ
րաստեց։
Ա՞յսինքն, այն ցա՛ւերն և այն
փորձանքներն որ ինձ համար պատ

գադաթան նը անօ
րէնութիւք իւր
ինցեն։

Ով ոստոսան եղէց տոն
ըստ արդարութեան նը
* և սաղմոս ասացից
անուն ան տնէ բար
ձրելոյ։
Տունք։ 17։

Ի հաստատած իվերայ հնձա
նացն։

Տէր տէր մեր * զի սքան
ելեալ է անուն քո յամ
երկրի։

ըստ ասելոյ էր, իւր գլուխն դան *
և այն անօրէնութիւքն և նենգա
գործութիւքն որ ինձ կուզէր
անել, իւր գադաթին վրայ ինջնուն։
Ո՜յ տիրնքն, որ ես տեսանելով
խոստովանիմ և գոհանամ զայս վասն
իւր արարած արդար դատաստա
նին և սաղմոս ասեմ և փառք տամ
այն բարձր և անքննելի ատուծոյ
անուն անն։

Իբր վասն քրիստոնէից եկեղեց
եացն, որք հնձանք կասվին։ զէրէ
անդ ճաշակելով սուրբք զբաժակ
քաղցրութեան այ, կու արբենան
սիրով նը։ և մոռանալով զվայել
չութիս աշխարհի, կու գովաբա
նեն զանքննելի մեծութիւն նորա։
Ո՜յ սաղմոսումն կուխօսի մար
գարէն վասն մեծութեան այ, վասն
փառացն քի, և վասն պատուական
նութիւն մարդկային բնութեան։

Ո՜յ տիրնքն, ո՛վ բոլոր աշխարհիս
տր, և մանաւանդ քոյ ծառայից
տր * ո՛ր չարի զարմանալի և հիանա
լի է քո անուն դ յամենայն երկ
րում, թէ քո մեծամեծ և սքան
ելեալ գործոցդ համար, և թէ քոյ
սէր աւետարանին քարոզութեան
համար, որ ամենեցուն՝ իբոլոր աշ
խարհ։
Ո՜յ տիրնքն, քո մեծութիւդ և քո

Վայելչութիւն քո՝ի վերոյ քան զերկինս * ՝ի բերանոց մանկանց տղայոց ստնդեայց հաստատեցեր զօրհնութիւն։

Զ՚ոտս թշնամեաց քոց տար * զի եղծցի թշնամին և հակառակ որդն։

Տեսից զերկինս, և ըղ գործս մատանց քոց, զլուսին և զաստեղս, զորս դու հաստատեցեր։

փառքդ քան զերկինքն այլ առա՛ջել վերս համբարձաւ, զերե՛ջ թէ միայն մարդիք, որ այս երկրիս վերայ են, այլև հրեշտակք և՞ բոլոր երկնքու

Ով է մարդ ղեր յիշես դու զնա * կամ որդի մարդոյ . թէ այց ինչ արասցես դու նմա ։

Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան զՀրեշտակս քո * փառաւք և պատուով պսակեցեր զնա * և կացուցեր զնա՝ իշխել ամենից ձեռակերտաց քոց ։

Օ՜ ամենայն ինչ հնազանդ արարեր՝ իներ

և հաստատեցես . կամ թէ երբ որ միտք կանեմ զառաքեալս , մարգարէս , խոստովանօղս , և զայլ ամ սուրբս , չեմ կարեր ամենևին համբերել , այլ կուաղաղակեմ և կասեմ ։

Ո՜ յոյնքն , որ ինչ իքմին է փուչ և մահկանացու մարդս որ դու կու յիշես և կուպատուես զնա * կամ թէ ինչ է սխալական և մեղանչական որդին մարդոյ , որ դու խնամք կուտանիս նորա , և զքո միածին որդիդ՝ իմաց կուտաս նեռս վերայ սիրոյ նորա ։

Ո՜ յոյնքն , դու զմարդն բնութեամբ և աստիճանաւք քան զքո հրեշտակներն քիչ մի այլ խոնարհ և ցած ստեղծեցիր * բայց քոյ երկնային շնորհաւքդ փառաւք և պատուով պսակեցիր զնա * և քո ձեռացդ շինած ստեղծուածոցն վերայ նոր և իշխան կացուցիր ։

Կամ թէ դու զքո որդիդ միածին իւր առած մարդկային և ծառայական բնութենէն համար , քան զքո հրեշտակներն փոքր ժամանակ մի ցածացուցիր և խոնարհեցուցիր * բայց յետ յարութենէն անմահական փառաւք պսակեցիր * և՝ իվեր քան զամ ստեղծուածս բազմեցուցիր ։

Ո՜ յոյնքն , բաց յայսմանէ դու զամ իքմին մարդոյ ոտաց տակն

քոյ ոտից նոր * զխաշն
և զարջառ և զամ ինչ։

Այս և զԷրէ վայրի,
զթռչունս երկնից։
և զձկունս ծովու,
որք շրջին ընդ
շաւիղս ծո
վու։

Տ՚ր՝ որ մեր, զի սքան
չելի է անուն քո յամ
երկրի։

Տունք. 8

ձգեցիր, և նորա կատացն հնազան
դեցուցիր * թէ զոչխարն, թէ
եզն, և թէ զայլ որիշ կենդա
նիքն։

Այամ թէ դու քոյ որդւ՚ոյդ միած
նի յի՜ քի՜ իշխանութեն թէ զար
դարս և թէ զմեղաւ՚որս և թէ
զայլ՝ ամ ստեղծուածս հնազան
դեցուցիր։

Ա՜յսինքն, այլ և հնազանդեցու
ցիր մարդոյ վայրի ոչխարքն, երկ
նից թռչունքն, և ծովու ձկներն,
և այլ որիշ կենդանիքն, որ ծո
վու ալեաց միջուն իւրեանց ճա
նապարհ կուգանուն և շուրջ կու
գան։

Այամ թէ հնազանդեցուցիր յի՜
քի որդ՚ոյ քոյ զվայրի և զդազանա
բարոյ մեղաւ՚որ մարդիքն, թէ
զհպարտս օրք են թռչնոց նման,
և թէ զբղջախոհս օրք են ձկանց
նման։

Ա՜յսինքն, վասն որոյ կրկին կու
դառնամ և կասեմ, տ՚ր՝ ած բոլոր
աշխարհի, և տ՚ր՝ ած մեր, որ քաւ
զարմանալի է՛ քո ահա՜ որ անուն դ
յամ երկրում։

Ի կատարած վասն գաղտ նէայն որդւոյ։

Սաղմոս · Թ ·

Յոհացայց զքէն սիրտ բոլորով ։ որ տիւ խնով * պատմեցից զամենայն զքեզ։

Ուրախ եղէց և ցնծացայց ի քեզ * սաղմոս ասացից անուանդ քում բարձրեալ։

Ի դառնալ յետս թշնամեացս իմոց * տկան ըսացին և կորիցեն ի երեսաց քոց։

Ի բոլոր վասն գաղտնի գիտութեանց որ դիւոյն է, որոց միանգամ է գիտութիւն վախճանի աշխարհիս, յորում դատելոց է զկենդանիս և զմեռեալս։ ուստի ի հարցանելն առաքելոց, ասաց, ոչ է ձեզ գիտել զժամն և զժամանակս զոր հայր եդ յիւր ում իշխանութեան։

Ա՝յս սաղմոսումս շնորհակալ կուլինի մարգարէն վասն իւր յաղթութեան, կամ վասն յաղթութեան քի։

Ա՝յսինքն, կուդոհանամ քեզանէ տէր ամենայն, իմ բոլոր սրտիւս, որ զիս այսչափ փորձանաց ազատեցիր * և միշտ կուպատմեմ քո այդ չափ հրաշքդ և պանչելիքդ որ ինձ արարիր։

Ա՝յսինքն, կուրախանամ և կուցնծամ քեզնով, որ միշտ ինձ խնամք տարիր * և քոյ սուրբ անուանդ սաղմոս կասեմ, որ բարձր և գերազանց ես քան զամենայն զուրթիւն մարդկան։

Ա՝յսինքն, զէրկ երբ որ իմ թշնամիքն կու յաղթվին և ամօթով յետ կու դառնան * ես ստուգիւ կու հաւատամ, որ չէ թէ ինձանէց, կամ իմ ուժէս կու յաղթվին, այլ քոյ կարող զօրութէդ կու յաղթուին և կուտկարանան և քո ահաւոր երեսէդ կուհե

Բարեր զդատաստանս իմ և զկրաւունս * Նատար յա Թուռ դատաւորս արդարս Թէ։

Սատեցեր՝ի հեթանոսս, և կորեաւ ամ պարիշտն * զանուն անուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեան յաւիտենից * և Թշնամւոյն զէն պակասեցաւ մինչև խապաւ։

Օ՜ քաղաքս աւերեցեր * և կորեաւ յիշատակ նոցա աղաղակ կաւ։

Ա՜ծ կայ և մնայ յաւիտեան * պատրաստ արար զաթոռ իւր՝ի դատաստանի։

Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութեամբ * և զժողովուրդս իւր

ուղղութեամբ։

Ա՜յսինքն, դու զիմ դատաստանս և զկրաւունքս արարիր, և զիմ ոխս և զվրէժս իմ Թշնամեացն առիր * զէրկ նատար քո՝ ածային աթոռդ դու որ արդարութեամբ շինակութեամբ դատաւորեաս։

Ա՜յսինքն, դուշեցեր և սատակեցեր հեռապաշտներին, և քո անէծք և երկիւղէդ կորաւ անօրէն և ամբարիշտ մարդն յերկրիս երեսէն, * և մինչև ենց զանունն և զջնջեցեր և անյայտ արարեր յաւիտեան յաւիտենից, Թէ այս աշխարհս, և Թէ քոյ կենաց դպրութեան գրդէն * և Թշնամւոյն Թուրն բթացաւ և պակասեցաւ իւր զորութեն, մինչև որ կործանեցաւ և վերջ եղաւ։

Ա՜յսինքն, նոցա քաղաքներն քակեցեր և աւերեցեր * և նոցա անունն և յիշատակն կորաւ ցաւ սգով և աղաղակով, և անդառնալի եղաւ։

Ա՜յսինքն, բայց ա՜ծ միշտ կայ և կումնայ կենդանի յաւիտեան յաւիտենից * և պատրաստեր է զիւր աթոռն որ պիտի դայ և նստի յատեան՝ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս։

Ա՜յսինքն, զէրկ ինքն պիտի դատէ զայս աշխարհս արդար դատաստանով, պատժելով զնա իւր անօրէնութեան։

ուղղութեամբ։

Եղև՝ որ ապաւէն
ունանիցի * օգնական
՝ի նեղութիւն՝ ի դէպ
ժամանակի։

Յուսացին՝ ի քեզ
ամենեքեան որք գի
տեն զանուն քո * զի
ոչ թողցես զայնոսիկ
որք խնդրեն զքեզ
տէր։

Սաղմոս ասացէք տո՛ն
որ բնակեալն է՛ խիրան
* պատմեցէք՝ ի հե
թանոսս զգործսն ։

Խնդրել զարիւնն տո
ցա յիշեաց * և ոչ մո
ռացաւ զաղաղակս
ունանչացս։

ընկնութիւն հաւատոյ * և զիւր ժողո
վուրդն պիտի դատէ ուղղութիւն
և շիտակութիւն փառաւորելով և
պատկերելով զնա իւր բարեպաշտու
թեան համար։

Ա՜յսինքն, զէրէ տէր աստուա՛ծ
միշտ հաւատարիմ և ապաւէն
եղաւ ունանկին, իբր՝ ի հարստու
թիւն անկաւ մարդին * և օգնական
և պահպան եղաւ նորա իւրնե
ղութիւն միջումն, և անձար մնա
ցաւ ժամանակին։

Ա՜յսինքն, այնոր համար ինչ մարդ
որ քո անունդ գիտէ որ ողորմած
ես՝ ի քեզ թող յուսայ և ապա
՛ւինի * զէրէ դու՝ որ՝ ա՛ծ ամե
նևին բաց չես թողուր զայն մար
դիկն որ զքեզ կուզեն և կու
խնդրեն։

Ա՜յսինքն, արդ դուք ո՛վ խեղճ
և զրկաւ մարդիք, միշտ սաղմոս
ասացէք տո՛ն՝ այ որ բնակեր է՛ խիրան
իբր՝ ի տուրբ եկեղեցին * և նորա
գործքն և պատանչելիքն պատմե
ցէք կուսապաշտից և զանազան ազ
գաց միջումն։

Ա՜յսինքն, զէրէ՝ ա՛ծ յիշեց և
միտք ածեց, որ վրէժխնդիր լինի,
և իւր ծառայից արիւնն որ անի
րաւ տեղ թափվեր է՛, խնդրէ և
պահանջէ * և աղքատաց և՝ ի մե
ծութիւն անկաւ մարդկանց աղ
օթքն և խնդրուա՛ծքն ամենևին

չի մոռացաւ, և անտես չարար։
Ասայինքն, ես այլ զայս միտք անեի
լով, շատ անդամ կասեմ, թէ որ
ածողողմիր ինձ, և տես զիմ խղ
ճութիս, թէ ինչ տեղ են հա
սուցեր զիս իմ թշնամիքն * զէրէ
դուայն ես, որ զիս մեծամեծ փոր
ձանքներէ ազատեցիր, և մահու
վտանգներէն փրկեցիր, բարձրա
ցուցիր և փառաւորեցիր։
Ասայինքն, որ ես զքո օրհնութիդ
և զքո բարերարութեդ դովա
սանքն պատմեմ և քարոզեմ 'ի
դրունս դստեր սիոնի, ելբ աբ եկե
ղեցւոց դռներուն, որ դուստր
սիոնի կասվի * և ցնծանն և ուրա
խանան քո այս ջափ մեծ և զարմա
նալի փրկութենն վերայ, որ ինձ
արարիր։
Ասայինքն, և ասեմ, թէ ահա
կուապաշտք և անօրէնք խրվեցան
այն պատուհասի և այն փորձանքի
միջուն, որ ինձ համար պատրաս
տեր էին * և այն թալաքն որ ինձ
համար սալքեր էին զիւրեանց
ոտքն բռնէ։
Ասայինքն, ահա այսպէս կուձա
նաչվի ածողողմիր, թէ ուղիղ և արդար
դատաստան կանէ * երբ որ մեղա
ւորք մարդիք իւրեանց ձեռքով
պատրաստած հնարադործութիւն
միջուն բռնվին և կապվին։
Ասայինքն, և այս մեղաւորքս թէ

Ողորմեաց ինձ Տէր,
և տես զխոնարհութիւն
իմ 'ի թշնամեաց իմոց
* ո՛ բարձր արարեր
զիս 'ի դրանց մահու։

Որ պատմեցից զամ
օրհնութիւնս քո 'ի
դրունս դստեր սիո
նի * և ցնծացայց 'ի
փրկութեանդ քում։

Ընկլան հեթանոսք
յապականութիւն իւր
եանց զոր արարին *
և որոգայթն զոր թա
դուցին առցէ զոտս
նոցա։

Ճանաչի Տէր յառնել
զդատաստանս իւր *
և 'ի գործս ձեռաց
իւրեանց կապեսցին
մեղաւորք։

Դարձցին մեղաւորք

յարուցեալ օրն մարմին այլ առնուն և գատաստան այլ գան, սակայն շուտով կուգատապարտվին, և կրկին կուգառնան 'ի դժոխս և էջ՛ թէ սոքա միայն, այլև ամենայն կուապաշտ և անօրէն մարդիք որ զՏՀ մուռացեր են, և իւրեանց սրտի ցանկութեամբ յետանէ են անկած։

Ա՝յսինքն, զէրէ՞ որ Տ՝ էջ՛ թողուր և էջ՛ մուռանար ամենևին զաղքատն * և 'ի մեծութէ անկած մարդկանց համբերութէն բնաւ էջ՛ կորէր և էջ՛ մուռացվէր այս առաջնէն, այլ կու յիշէ զիւր եանք և նոցա ուժ անողէն այս կերպիւս որ ասացի պատիժ կուտայ։

Ա՝յսինքն, վերկաց որ Տ՝ քոյ արդար դատաստանովդ, և վրէժ խնդիր եղեր, որ հողեղէն մարդն խիստ էջ՛ զօրանայ և յանդգնի, և զիւր ընկերն ոտաց կոխան անէ * այլ ամենայն կուապաշտ և անօրէն մարդիք քոյ առաջևդ դատվին և դատապարտվին իւրեանց հպարտութեն համար։

Ա՝յսինքն, որ Տ՝ նոցա վերայ օրէնք դնող և սաստող և յանդիմանող մարդ հաստատէ * որ իմանան այդ կամապաշտ և անօրէն կուապաշտներդ թէ իւրեանք սխալական և մահկանացու մարդիք են։

Ա՝յս

անդրէն 'ի դժոխս * և Տ՝ համբերութիւն մուռացան զՏ՝։

Օ՝ ի՛նչ իսպառ մոռանայ Տ՝ զաղքատն * և համբերութիւն տնանկաց մի՛ կորիցէ իսպառ։

Ա՝րի՛ Տ՝ և մի՛ զօրացցի մարդ * դատեսցին հեթանոսք առաջի քոյ։

Ա՝ցո՛ Տ՝ օրէնադիր իւիր նոցա * և ծանիցեն հեթանոսք թէ մարդիք են։

Ընդ էր՞ որ կացեր՝ի հեռաստանէ * ան տես արարեր՝ի դէպ ներողութեան ժամանակի։

Յամբարտաւանութիւն ամպարշտին այրի աղքատն * արդելցին՝ի խորհուրդս իւր եանց զոր խորհեցան։

Զի դովի մեղաւորն՝ի ցանկութիւն անձին իւրոյ * որ զրկէն, նա դովի։

Ի սակ ընդէր բարկացոյց մեղաւորն զաստ * ըստ բազում բարկութեան իւրում թէ ոչ խնդրի։

Ոչ՝ ասաց առաջի աչաց

Ասէին՝ բայց որ ասաց զմեզ բաց թողիր, և մեզանից հեռացար * զմեզ անտես արարիր, և յերեսաց ձգեցիր, մեր այնպիսի ներողութեան և խղճութեան ժամանակումն, որ քոյ օգնութեանդ կարօտ էինք։

Ասէին՝ զէրէ գիտես որ երբ որ անօրէն և անխղճմտանք մարդն կու ամբարտաւանի և կու հպարտանայ, նորա ձեռքէն կերվի և կու փոթորթվի խեղճ և աղքատ մարդն * այնոր համար դու յա մօթ արա՛ զիւրեանք, որ այն չար խորհրդներին միջումն որ խորհեր են աղքատաց համար, իւրեանք արդելվին և կապեալ մնան։

Ասէին՝ զէրէ մեղաւորն պար ծենալով իւր սրտի չար ցանկութեն վը՛ քան զինքն վատ մարդ կանց առաջևն, նոցանէ կու գովվի, և կու փառաւորվի * և ինքն որ զրկող է՝ և յափշտակող, այլոց դովասանք կառնու։

Ասէին՝ զայս տեսանելով սաստիկ հպարտութեն կու բացաւ և բարկացոյց զաստ * և իւր հանապազորէն բարկութեն և զանազան չարութեն այնպէս յիմարեցաւ, որ կարծեց թէ իւր մեղացն և մոլորած գործոցն ամենևին համարք չի՛ խնդրվիր։

Ասէին՝ նորա աչքի առաջևն

Նորա * պիղծք են ձա
նապարհք նորա
յամ ժամ։

Բարձեալ են իրա
հունք յերեսաց ներ
* իմոր ամենից թշնամ
եաց իւրոց տիրեսցէ։

Ասացէ ի սրտի իւր
ոմն, թէ ո՛չ սասանե
ցայց յազգէ յազգ *
առանց չարի։

Ունիցիւք և դաս
նուիցէ և նենգուս
թիւ լինի՛ բերան նորա
* ի ներքոյ լեզուի
նորա ցաւք և վաս
տակք։

Ասատի դարանել ընդ
մեծամեծս * ի գաղտ
նիս սպանանել զամ
բիծն։

Աչք ներ ի տնանկս
հային * դրանի ի գաղ
տնիս որպէս զառիւծ
ի մորձոջի իւրում։

այնպէս կուրթուի։ թէ ամենևին
ծած չկայ * այնոր համար ինչ ձա
նապարհ որ կուրբռնէ, ողջ պիղծ
և աղտեղի է՛ այ առաջևն։

Ասինքն, իւր երեսէն հեռա
ցուցեր է՛ և դէնէ՛ ձգեր այ իրա
հունքն և դասասանն * և միայն
միտքն այն է՛ որ իւր թշնամեացն
տիրապետէ, և զիւրեանք ոտաց
կոխան անէ։

Ասինքն, զէրէ սասց իւր սրտի
մէջն, թէ այս փառքս և մեծու
թիս որ ես ունիմ, հանապազ հաս
տատ կումնայ, և ես յազգէ յազգ
անտասան և անահ կուլինիմ * և
ինձ ամենևին չար չի հանդիպիր։

Ասինքն, անէծքով և դառն
զրուցներով և նենգաւոր խօս
քերով բերանն լի է՛ * և իւր լե
զուի տակուն մէկ խօսք մի չի դտ
վիր որ լսողի սիրտն չի՛ ցաւեցու
ցանէ և չի՛ տրտմեցուցանէ։

Ասինքն, ուստի թալանք սարքե
լոյ համար հանապազ մեծամե
ծաց հետ կունստի և բարեկամու
թիւ կանէ * որ նոցա ուժովն կա
րենայ ծածուկ ըսպանանել և
կորուսանել զանմեղ և զամբիծ
մարդն։

Ասինքն, իւր աչքերն հանա
պազ խեղճ և աղքատ մարդկանց
վրէ է՛ * և միշտ ծածուկ թալանք
կուգործէ, ինչպէս մէկ առիւծ

մի որ իւր գնուածնատի և որսերի վերայ առաքմեր սրէ։

Ասէին՝ այսպէս նա միշտ թա լաք կու սարքէ։ որ որսայ և ձեռք բերէ զաղքատ մարդն * որսայ յա փշտակէ և խլէ զաղքատն և իւր ոսաց տակն ձգէ, և ոչնչացուցնէ։

Ասէին՝ այնչափ հնարագործ ութիւն կանէ, որ զաղքատն իւր թալաքն ձգէ * և երբ որ կու սկսանի տիրա պետել նորա վերայ, և գերիացնման ոսաց կոխան կանէ, իսկոյն ինքն կու թեքվի և վայր կու անկանի, և այլոց ոսաց կոխան կուլինի։

Ասէին՝ զէրէ ասաց իւր սրտի միջումն, թէ ես ծ իւր շատ և զանազան մտածմանց պատճառէն զիմ չարագործութիս մոռացա * և դարձոյց զիւր երեսն այլ ոչիշ կողմն, որ զիմ փոքրիկ սխալանքն չի՛ տեսանէ։

Ասէին՝ բայց դու ո՞ր ես իմ, վեր կաց և զքո զօրութիդ նշանց տուր, և քո հզօր ձեռքդ բարձրացուր և պատժէ այսպէս ամբարտաւան մարդն * և մի՛ մոռանար զաղքատն, որ միայն ՝ի քեզ է՛ յուսացեր և ապաւիներ։

Ասէին՝ զէրէ ինչի համար բարկացոյց անօրէն մարդն զաստ * ներ համար, որ ասաց իւր սրտի մի՛ զուն, թէ այն անիրաւութիւն որ

Ոչ սրանի յափշտակիել զաղքատն * յափշտակել զաղքատն և ձգել զնա։

Զորոգայթ իւր խոնարհեցուցէ զնա * խոնարհեցցի և անկցի ՝ի տիրելն իւրում իվեր անանկաց։

Ասաց ՝ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ ած * դարձոյց զերեսս իւր զի՛ տեսցէ խաղաւ։

Ա՞ի՞ որ ած իմ բարձր եղիցի ձեռն քո * և մի՛ մոռանար զանանկս։

Ինչ ընդէր բարկացոյց ամպարիշտն զած * զի ասաց՝ ի սրտի իւրում թէ ոչ քննի։

Տեսանես դու զնա
'ի ցաւս և 'ի խրատս
թին հայիս առ 'ի մատ
նել զնա 'ի ձեռս քո *
քեզ թողեալ է՝ աղ
քատն, և որբոյն դու
ես օգնական։

Ի որոտակեսցի՝ զուկ
մեղաւորի և չարի *
խնդրեսցին մեղք նո
րա, և նա մի՛ գտցի։

Տ՚ Թագաւորդ յաւի
տեանս յաւիտենից *
կորիցեն հեթանոսք
յերկրէ նորա։

Օ՚ ցանկութիւն անան
կաց լուաւ Տէր * 'ի
պատրաստուիս սրտից
նոցա հայեցաւ
ունկն քո։

ես կանեմ այլոց, զնաւ չի՛ հար
ցո՛ւիր և չի՛ քննվիր։

Ա՚ յսինքն, զայց չի՛ գիտեր Տէր ած
որ դու քո ամենասուս աչօքդ երբ
որ կուտեսանես զաղքատն խաղ
ճուքեան և ցաւ՛ի միջուն, կու
հայիս անօրէն մարդոյ սրտամտու
թին և գոռոզութին, և կուզես
ձեռ ձգել զինքն և պատուհասել
* զերկրէ քեզ է՛ յանձնած և ապսպա
րած աղքատն, և որբ մարդոյն
դու ես օգնական և պահապան։

Ա՚ յսինքն, ուրեմն Տէր ած քո ար
դար դատաստանովդ թող չարդ
վի և կոտրատվի մեղաւորն և չարա
գործ մարդոյ թևերն * և իւր մե
ղացն հատարք խնդրվի, և ինքն
այնպէս փչանայ, որ չկարենայ
գտվիլ և պատասխանի տալ քեզ։

Ա՚ յսինքն, ահա այսպէս է՛ արդա
ր Թին այ, որ ինքն միշտ կենդա
նի է՛, և յաւիտեանս յաւիտենից
Թագաւորութիւն կանէ * և կա
պաշտ և անօրէն մարդիք իւր եր
կրէն, իբր յերկնից աղքայութե
նէն կուհալածվին և կուկորն
չին։

Ա՚ յսինքն, և մեք զայս տեսանե
լով ճշմարիտ կու հաւատանք և
կասենք, թէ աղքատներդ և խղ
ճերդ ցանկութին և խնդրուածքն
լսեց Տէր ած * և նորա սրտի հաւանու
թեն ականջ դրեց, և խմացաւ որ

պատրաստեցին զիւրեանք որ վասն սիրոյն այս ամ չարչարանաց և նեղութեանց հաճելոյն։

Այսինքն, նոր հանար կամեցաւ դատաստան անել որքերին և աղքատներին * որ այսու հետև այլ չի լինիցի հողեղէն մարդ զինքն մեծացուցանել և բարձրացուցանել այս երկրիս երեսուն։

Իբր զայս սաղմոս մինչև՝ իմերջին դաւիթ մարգարէն է ասացեալ։ Այս սաղմոսումն պատասխանի կուտայ մարգարէն իւր բարեկամացն, թէ ինքն յայ՝ իշատ յայլմէ օգնութի չուզեր։

Այսինքն, ով սիրելիք, էջ՝ թէ ես իմ հնարադի տութիւն եմ ապաւինեալ, այլ յաճ եմ յուսացեր * դուք էր կասէք ինձ, թէ ճնճղկան նման թռիր և փախիր և զքեզ երբեմն այս սարումն, և երբեմն այն սարումն գաղէ։

Այսինքն, մի թէ ես չեմ կարեր աղաղակել և գանկատելով ասել թէ որ աճ ահա՛ մեղա՛ւորք և չար մարդիք զիւրեանց աղեղներն լարեցին * և իւրեանց նետերն թարքաշնեցուն պատրաստեցին * որ խաւարի ժամանակուն ձգեն և

Դատաստանել որբոյն և անանկի * զի մի՛ ևս յաւելցի մարդ՝ի մեծաբանելն իւրում՝ի վերայ երկրի։

Տունք · 40

Ի կատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս · ԺԱ ·

Որ յուսացայ * որպէս ասիցէք ցանձն իմ, փոխեցէք՝ի լերինս ոգ ճնճղուկ։

Զի ահա՛ մեղա՛ւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց * պատրաստ արարին զնետս՝ի կիսանդրան * ձգելոյն խաւարս այնոցիկ որք ուղիղք են սրտիւք։

Օ՜ի զոր դու շինեցեր, նք աւերեցին * իսկ արդարն զի՞ արարար։

Տ՛ր՝ իսառնարար սուրբ իւրում * եր յեր կինա յաթոռ իւրում։

Ա՜յ՜ նը՝ ի տնանկս հային * արտանանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։

Տ՛ր՝ քննէ զարդարն և զամպարիշտն * որ սիրէ զմեղս առէ զանձն իւր։

խոցոտեն զայնպիսի մարդիքն, որ արդարք են, և արտերն ուղիղ է։ Ա՜յսինքն, կամ թէ եր աճ հայիր և տես, որինչ որ դու շինեցիր, նոքա աւերեցին, իբր, դու օրէնք դրիր, և պատուիրանք տուիր, աշխարհի, նք քո օրէնքդ քակեցին, և քո պատուիրանացդ չի՛ հնազանդեցան, դու զիս թագաւորս կացուցիր, նոքա զիմ թագաւորութիւնս ուզեցին փչացնել * բայց ես քանի միտք կանեմ, զիս արդար և անմեղ կուգտանեմ, զէրկ չեմ գիտեր թէ ինչ եմ արարեր ես դոցա։

Ա՜յսինքն, զայս ամէն գանկատես ես համարձակ կանեմ այ հեռ, զէրկ եր աճ միշտ պատրաստ է՛ իւր նք տաճարումն * եր աճ հանապազ բազմաճ է՛ երկնքումն իւրքրոմբէ ական աթոռին վերայ, և ուղիղ սրտիւ առինքն գոչողաց աղօթքին ականջ կանէ։

Ա՜յսինքն, իւր ողորմաճ աչքերն միշտ դէպ՝ ի յաղքատներն և խղճերն կունային * և իւր աչաց թարթերն մահձանացու մարդ կանց գործքն և արարմունքն կուքննեն։

Ա՜յսինքն, զէրկ միայն ինքն եր աճ կուքննէ արդար մարդն, և անօրէն մարդն * բայց այնպէս մարդն որ իւր ցանկուն թէ յեռանէ

կուգնայ, և զմեղս կուսիրէ, իմա նայ որ ինքն զիւր Հոգին կու տայէ և իւր անձին վասն կուհատու ցանէ։

Այսինքն, զէրէ անձրևինման կութափէ ած այս կեանքումս մե ղաւորս մարդկանց վերայ զանա զանն ներողութիւն և փրկանքի զորդ գայթն և զթալաքն * և այն կեան քումն դժոխքի միջումն զկրակն և զքարդն * և կատաղած և մըր կած ցաւերի և տանջանքներիքա մին իւրեանց թասի բաժինն կու լինի, որ դատապարտելոց հետ խմեն՝ ի Հուրն յաւիտենական։

Այսինքն, զէրէ ուր ած արդար է, և զարդարութիւն և զերաւունք կուսիրէ * և իւր երեսն կունայի միայն դէպ՝ իմարդկային սրտից շի տակութիւն և ուղղութիւն, և ըստ իւրաքանչ իւրոց գործոցն հատուցումն կանէ։

Ի բեր այս սաղմոս մինչև՝ ի վերջն վէս աւուր յարութիւն առն մերոյ յի քէն է սասցե ալ. որ ութերորդ ասի ոչ և օրն վերջին դատաստա նին. յորում հրէայք զիւրեանց ստութին և նենգախօսութին կուստակացուցանեն և ընդէմ ճշմարտութիւն կուխօսին։

Այս սաղմոսումս կուխօսի մար գարէն վասն ապաւանութիւն ժա

Տեղասցէ՝ ի վե՛ր մեղաւորաց որոգայթ * հուր և ծծումբ * այս մերիկ բաժին բաժակի նց։

Արդար է՛ ուր զարդութիւն սիրէ * և զուղղութիւն տեսանէն երեսք նորա։
Տունք. Յ.

Ի կատարած իվերայ ութերորդին։

Սաղմոս. ԺԱ.

Ապրեցո՛ զիս Տէր զի
նո՛ւաղեցաւ տուրբ *
Նո՛ւաղեցան ճշմարտութիւնք յորդիս
մարդկանէ։

Դ Նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի իւրում * շրթամբքնեն դաւ՛ոլոք ի սրտէ ի սիրտ խօսեցաւ։

Սատակէ Տէր զամենայն շրթունս նենգաւորս * և զլեզուս մեծաբանս։

Որք ասացին զլեզուս մեր մեծս արասցուք * շրթունք մեր առմեզեն, և արդ մեր ո՞վ է՛ Տէր։

Վանեսցուք զաղքատին և հեծութիւնս անանկին այժմ

մանուկին, և յուսայ զալստեամբ փրկչին ազատիլ ցաւոյ։

Ասէ՝ Տէր, ազատէ զիս Տէր ածայս չար ժամանակիս, զի երբ այլ ոչ և բարի մարդ չի երևիր աշխարհս։ * և պակասեցաւ ճշմարտութիւնն և շիտակ խօսքն հողեղէն մարդկանց բերանէն։

Ասէ՝ զի ամենայն մարդ իւր ընկերին հետ փուչ տեղ և մատակի խօսեցաւ, և կամ խաբելոյ համար խօսեցաւ։ * և նենգաւոր և խաբեփայ պռնկիներով երես պաշտութիւն խօսեցաւ, և կամ նորա սրտին դօրայ խօսեցաւ։

Ասէ՝ զի ածս սատակէ և փչացնէ նենգաւոր և խաբեփայ շրթունքն և պռնկիներն։ * և այնպէս ոչ լեզուքն որ քան զիւրեանց չափն մեծ կուխասին, և զիւրեանց խօսքն կուզեն յառաջ տանեն, վ՚ն անոտի փառաց մարդկան։

Ասէ՝ զի ասացին իւրեանց սրտի միջումն, թէ մեր լեզուն և մեր խօսքն մեծացնենք, որ ինչ պէս որ ուզենք այնպէս խօսինք։ * մեր շրթունքն և պռնկիներն մեզ հետեն, ո՞վ է՛ մեզ վերայ Տէր, որ զմեր բերանն բռնել կարենայ։

Ասէ՝ զի ածս տեսանելով աղքատներին խղճութիւնն և տառապանքն, և՝ իմեծութիւն և՝ ի հարս

տուէ անկած մարդկանց լացն և հեծեծանքն, կասէ թէ ահա այժմ վերս կու կենամ* իբր զիմ որդիս կողարկեմ, և զիմ փրկութիւնս նոցա միջուն կուդնեմ և կուհասուսամ* և հանարձակ ցոյց կուտամ այդ անզգամ մարդկանցդ թէ ո՛ր չափ մեծ է՛ իմ զօրութիւն։ Ա՝յսինքն, և այս չանիս վերայ է՛ պիտի սարակուսած, զէրկ այ բանն, որ բան է՛, և հեռի է՛ յամենայն ստութենէ* ինչպէս արծաթ մի որ քնարած և փորձած լինի կրակով քուրայի միջուն* և եօթն անգամ յիսուսակած և պարզած լինի իւր մատանի հողէցն։ Ա՝յսինքն վասն որոյ կաղաչենք զքեզ որ ած, որ զմեզ պահես և փրկես այս չար ժամանակէս, և այս չար աղդէս մինչև յա՛ իսուեան։ Ա՝յսինքն, զէրկ կուսուսանենք որ մեր բոլորքն պատուր են անօրէնմարդիք* բայց դու քո բարձր և անքննելի հաճանամութիւնդ և քո սուտ ողորմութիւնդ ազատէ՛ և մեծացուր՝ի քեզ ապաւինած հողեղէն մարդկանց որդիքս, որ չի՛ անկանինք՝ի փորձութիւն։

Ի բէր զայս սաղմոս մինչև՝ իվերջն դաւ՛թի մարգարէն է՛ ասացեալ։ Ա՝յս սաղմոսումս կուաղօթէ մարգարէն, և կուխնդրէ յա՛յ որ

յարեայց ասէ՝ որ* եղիցի զփրկութիւն իսրայելոյ* և հանարձակեցայց՝ինուսա։

Բանք տէն է՝ բանք սուրբ* ոչ զարծաթ ընտրեալ և փորձեալ հրով* սրբեալ և պարզեալ եօթնապատիկ՝ի հողոյ։

Դու՝ որ պահեսցես զմեզ, և ապրեցուսցես զմեզ յազգէ՝ այսմանէ մինչև յա՛՝տն։ Շուրջանակի ամ պարիշտք շրջին* ըստ բարձրութեանդ քում մեծս արասցես դու զորդիս մարդկան։

Ցունք։ 8

Ի հատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս։ ԺԲ։

Մինչև յերբ Տեր մոռանաս զիս խսպառ * մինչև յերբ դարձուցանես զերեսքո ինէն։

Մինչև յերբ դնեմ զխորհուրդս յանձնիմ * և ցաւք սրտի իմոյ զամ ուրս։

Մինչև ցերբ բարձրանայ թշնամին ՝իվր իմ * նայեաց և լուր ինձ Տեր Աստ իմ։

Լոյս տուր Տեր աչաց իմոց * զի մի՛ երբէք ննջեցից ՝ի մահ։

Մի՛ ասիցէ թշնամին թէ յաղթեցի նմա * կամ նեղիչք իմ

օդնականն լինի իւրն իմէջ նեղութեան և փորձութեան։

Ասայինքն, Տեր Աստ մինչև յերբ զիս կումոռանաս, և ամենևին ինձ օգնութիւն չես հատանիր * կամ մինչև յերբ քո երեսդ ինձանից կուդարձուցանես, և ՝ի քոյ շնորհս հացդ զիս կուզրկես։

Ասայինքն, մինչև յերբ զանազան խորհրդներ դնեմ իմ մտաց մէջն, և զիս հալեմ և մաշեմ * կամ մինչև յերբ օրն ՝ի բուն զիմ սիրտս արտմութիւն ցաւ ի ցուցանեմ։

Ասայինքն, մինչև յերբ իմ թշնամին ինձ վերայ յաղթող լինի, և բարձրամտի և պարծենայ * նայիր Տեր Աստ, իմ խղճութիւնս, և իմ աղաչանքիս ականջ արա։

Ասայինքն, Տեր Աստ զիս այս խաւար արտմութիւնս ազատէ, և զիմ սիրտս մխիթարէ * որ չի լինի թէ յուսահատութիւն միջուն մնամ, և մահուանքունն զիս պատէ։

Կամ թէ Տեր Աստ, դու քո երկնային շնորհօքդ զիմ միտքս լուսաւորէ, * որ չի լինի թէ ես մեղաց մէջ անկանիմ, և իմ հոգիս մահ հուքնով ննջէ և մեռանի։

Ասայինքն, որ չի լինի թէ իմ թշնամին զիմ խղճութիւս տեսանէ լով պարծենայ և ասէ. թէ ես

զնա յաղթեցի * կամ թէ իմ հա
կառակնեալն որ զիս կունեղացնէն
և կու վշտացնէն, ուրախանան և
ցնծան, թէ ես անկայ սասանեցայ
և ահաբեկեալ։

Այսինքն, զէրեն ես քո ողորմու
թիւդ եմ յուսացեալ որ ծ * և
իմ սիրտս քո փրկութեդ վերայ
և քոյ միածինն որդւոյդ վերայ կու
ցնծայ և կուրախանայ * և ես
միշտ կու օրհնեմ և կու փառաբա
նեմ զքեզ որ իմ բարերար ես

Ի բեր զայս սաղմոս մինչև՝ իվերջին
դաւիթ մարգարէն է՛ ասացեալ
ընդէմ անհաւատ և թերի մարդ
կանց։

Այս սաղմոսումն կու խօսի մար
գարէն վասն մոլորութեան մարդկան,
վասն պատժեցմանն նոցին, և վասն գա
լատեանն քրիստոսի։

Այսինքն, մարդկային ազգս այն
չափ լրբվեր է՛ և թերահաւատեր
է՛, որ երբեմն այնպէս մարդ է՛ գտ
վում այս աշխարհումն, որ թէ
պէտ բերանով է՛ կարում զծ
ուրանալ, բայց միշտ իւր սրտի մի
ջումն կասէ, թէ աշխարհս անտէր
է՛, և ստեղծող տէր և ծ չկայ։

Այսինքն, այնպէս ապականվեր
են և պղծվեր են իւրեանց անօ
րէնութեամբ և չար գործոց միջումն

ցնծասցեն թէ ես սա
սանեցայ։

Այս յողորմութիս քո
տէր յուսացայ * ցնծա
ցաւ սիրտս իմ՝ ի փր
կութեանդ քումմ * օրհ
նեցից զտէր զբարե
արդ իմ։
Տունք. 6.

Կատարած սաղմոս
դաւթի։

Սաղմոս. ԺԳ։

Ասաց անզգամն՝ ի
սրտի իւրումմ թէ ոչ
գոյ ծ։

Ապականեցան և պղ
ծեցան յանօրէնու
թեանց իւրեանց * և ոչինչ

է որ առնէ զբարին։

Տէր յերկնից նայեցաւ յորդիս մարդկան * տեսանել թէ
եւ ոք իմաստուն, որ
խնդրիցէ զԱստուած։

Ամենեքեան խոտորեցան իմիասին եւ անպիտանացան։

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, եւ չէ ոք մինչեւ
՝ի մի։

Զի երեսման բաց է՛
կոկորդ նոցա * լե
զո՛ւ օգք իւրեանց նենգ
դա՛ւոք եղեն * թոյնք իժից՝ ներ
քոյ շրթանց
նոցա։

Որոց բերանք անի
ծիւք եւ դառնութիւն
լի են * երագք են

* որ ո՛չ ոք չկայ որ յայ երկնչելով
մէկ բարի գործ մի գործէ։

Ամենեքեան, ուստի՞ որ Աստուած իւր երկնային աթոռէն նայեցաւ բոլորովանդակ հողեղէն մարդկանց վրայ * որ տեսանէ թէ մէկ այնպէս իմաստուն մարդ մի այլ կուգտվի մի որ զԱստուած ճանաչէ։ կամ թէ կամենայ և խնդրէ իւրն սրտի մտօք Աստուածութիւնն անել։

Ամենեքեան, և տեսաւ, որ ամենքն միատեղ մոլորեր են, և այնպէս անպիտան են դարձեր, որ այլ արժանի չեն որ զԱստուած պաշտեն, և զնորա բարերարութիւնն՝ իմիտ ածեն։

Ամենեքեան, ո՛չ ոք չէ գտվում այդչափ մարդկանց միջումն որ մէկ բարի մի գործէ, և չկայ մինչեւ՝ իմէկ մարդ մի այլ, որնոր ճշմարտութիւնն և բարութիւնն իմանայ։

Ամենեքեան, այլ նոցա կոկորդն, իբր կուլն և պօղազն բացված գերեզման կունման է, զերէ իւրեանց աղտեղի խօսքերովն զայրս կուգարշեցուցանեն * իւրեանց նենգաւոր և չար լեզուովն զայրս կուգայթակղեցնեն * և իւրեանց շրթանց և պառնկներն տակ կումն իժ օձի զէրն և աղու կայ դաղած։

Ամենեքեան, անէծքով և դառն զրուցներով նոցա բերանն լի է՛ * և իւրեանց ոտքերն արագ և պատ

ոսկեանցս՝ ի հեղուլ զարիւն։

Բեկուսին և թշնա-
ւուսի՝ ի ճանապարհս
նց * և զճանապարհն
խաղաղութեան ոչ ծան-
եան * ոչ է երկիւղ
աչաց առաջի աչաց նց։

Որպէս ոչ ծանիցեն
ամենեքեան զոք զոր
ծեն զանօրէնութիւն։

Զոք ուտէին զժողո-
վուրդ իմ ոգ զկերա-
կուր հացի * և առ-
տր ոչ կարդացին։

Ընդ երկիցեն զեր
կիւղ ուր ոչ էցէ եր
կիւղ * զի տր է
յազգս արդա-
րոց։

բասատ է՝ որ անմեղ մարդկանց
արիւնն թափեն առանց երկիւղի
և խղճմտանաց։

Ասէ՝ ասինքն, նոցա չար սովորութիւն
չար կենցաղավարութեան ճանա
պարհն, զմարդիք սպանել և չար
դել և խեղճ անելն է * և ամենն
և՛ին հաշտութիւն խաղաղութիւն սի
րոյ և պարկեշտութիւն ճանապարհն
չեն գիտեր * զէրկ նոցա աչաց
առաջեւն տայ աչն և երկիւղն ոչինչ
կութիւն։

Ասէ՝ ասինքն, բայց ինչպէս կու լինի
որ այդչափ մարդիքդ որ չարութիւ
և անօրէնութիւ գործելոց յետ
նէ են ամենևին չի ճանաչեն զաչ
և զնորա աչն և երկիւղն՝ ի միտ
չածեն։

Ասէ՝ ասինքն, զիմ ժողովուրդն և
զիմ ծառայքն կուտեն և կուփչա
ցուցանեն հացապուրի նման * և
ամենևին մէկ օր մի զմտքերն չի
բարձրացուցին դէպ յաչ, և իւր
եանց մեղացն թողութիւ չի՛ խնդ
րեցին։

Ասէ՝ ասինքն, բայց աչ այնպէս տեղ
կուվախեցնէ և կուզարհուրե
ցուցանէ զիւրեանք, որ ամենևին
կարծիք չունենան թէ տեղն ա՛հ
և երկիւղ կայ * զէրէ տր աչ
միշտ արդարոց ազգին և զարմին
հետէ՛, որ զիւրեանք պահէ և
պահպանէ, և իւրեանց թշնա

Օ՜ խորհուրդ աղ քաւին յամօթ արա ելին * զի՝ տը է՛ յոյս նորա։

Ո՛տացէ՛ ի՝ սիոնէ զփր կուԹին իսրայէլի * ի՝ դարձուցանել տէն զգերուԹի ժողովրդ էանն իւրոյ * ցնծասցէ յակոբ, և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տունք. 13.

Սաղմոս ԴաւԹի։

Սաղմոս. ԺԴ։

Ասէ հայցէ՝ ի՝ խորանի՝ քում * կամ ով բնակեսցի՝ ի՝ լեառն սրբ քո։

միքն պատուհասէ, և կործանէ։

Ա՜յսինքն, դոքա աղքատ և խեղճ մարդոյ խորհուրդն որ միշտ յաճ ապահինիլն է՝ տնաղ արարին * ասելով Թէ այնոր համար այդ մարդ զիւր յոյսն ածէ՝ դրեր, որ ձեռ ենէն բան չի գար։

Ա՜յսինքն, ա՛հ ով կուտայ մեզ՝ ի՝ սիոնէ, իբր՝ ի՝ յերկինային քաղաքէն. զփրկուԹիւնն իսրայէլի, իբր զորդին՝ այ, զտէրն և զփրկիչն հաւատացելոց * որ գայ փրկէ և դարձուցանէ զիւր ժողովուրդն՝ ի գերուԹէն սատանայի * զէրկ այն ժամանակն կուցնծայ յակոբ, իբր սուրբ և բարեպաշտ քրիստոնեայք, և կուրախանայ իսրայէլ իբր տամ հաւատացեալք աւհասարակ։

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ մարգարէն է՝ շարադրեալ։

Ա՜յս սաղմոսումն կուխօսի մարգարէն այնպիսի բարեգործուԹեանց համար որ զմարդն արժանի կանէն արքայուԹեն երկնից։

Ասէ, տէր տա՜ծ, ինչ պէս մարդ է՝ այն, որ արժանի կուլինի քոյ տա՜ծային փառացդ, և կուհանդչի քոյ երկնային խորանումդ * կամ ով է՝ այն պիսի մարդն, որ կուբնակի քոյ սրբ

Որ գնայ ամբիծ * գործէ զարդարութիւն * խօսի զճշմարտութիւն ՝ի սրտի իւրում։

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով * և չար ընկերի իւրում ոչ արար։

Ցախատինա՝ի մերձաւորացն ոչ առնու * արհամարհեալ է՝ առաջինն չարագործն։

Զերկիւղածս տնփառաւորառնէ * որ երդնու ընկերի իւրում և ոչ ատէ։

Զարծաթ իւր ՝ի վարձու ոչ տայ * և հաշառս՝ի վերայ իրա

լեռնումդ, իբր՝ի յարքայութիւն քում։

Ա՝ յսինքն, միայն այն, որ իւր սրբ հաւատքէն՝ի զատ զայս բաքի գործքերս այլ ունենայ։ իբր իւր կենաց մէջն միշտ շրջի և ապրի առանց պակասութիւն * իւր արար մունքն արդարութիւն և շիտակութիւն լինի * և չէ՛թէ միայն բերանով, այլև սրտովն հանապազ զճշմարտութիւնն խօսի, և ճշմարտութիւն հեռանի։

Ա՝ յսինքն, այն որ իւր լեզուովն խաբեփայութիւն և նենգաւորութիւնն չի աներ * և իւր ընկերին նեղութիւնն և վնաս չի հասուցաներ, կամ յաւիշտակելով և կամ հարկանելով։

Ա՝ յսինքն, այն որ այնպէս սրբ է՝, և պարկեշտ, որ ամենևին՝ի յիւր մերձաւորացն և քարեկամացն նախատինք չի լսեր * և չարագործմարդն իւր առաջեն ոչինչ կուհամարվի, և անպատիւ կուլինի։

Ա՝ յսինքն, այն, որ ածաւախմարդինքն կուփառաւորէ և կուպատուէ * և իւր ընկերին, երբ որ մէկ բանի մի համար երդում կանէ, իւր խօսքն հաստատ կուպահէ և զինքն ստուտ չի՛ հաներ։

Ա՝ յսինքն, այն որ զիւր դրամն և փողն այլոց շահով չի՛ տար * և դատաստանն և իրաւունք անեղոյ վրայ

Հանց ոչ առնու * որ զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի անէ՛ տեւան։

Տունք։ 6.

Արձանագիր դաւթի։

Սաղմոս ԺԱ։

Պահեա՛ զիս ա՜ծ, զի ես ՝ի քեզ յուսացայ * ասացի՜ն՝ Տէր իմ ես դու * և բարիք իմ չեն քեզ ինչ պիտոյ։

Սրբոց քոց որք են յերկրի քո՛ւմ, սքան

կարաւոքչի առնուր * զէրէ այսպէս բարի գործոց կատարող մարդն միշտ հաստատ կումնայ, և քնաւ ամենևին չի՛ սասանիր, և չի՛ վնասվիր իւր կենաց մէջն։

Արձանագիր քարի վերայ գրածդիր ասել է։ բայց ասա կունշանա նակէ զգիրն տախտակին որ գրին իւրը գլխոյ Ճշմարիտ դաւթին յիր քի։ որ ասէր, յո՜ նազովրացի թագաւոր հրէից։

Այս սաղմոսումն կուաղօթէ մարգարէն՝ իբերանոյն քի, և կուխնդրէ զկարողութի, որ իւր չար չարանքովն հաստատէ զեկեղեցին

Այսինքն, որ ա՜ծ զիս ամուր ձեռօք պահէ, և ինձ կարողութիւն տուր այս չարչարանաց միջումն, զէրէ ես քեզ եմ յուսացեր * ես հողեղէն մարդոյ նման ասացի իմ տիրոջն, թէ դու իմ տէրն ես, զիս քոյ ձեռացդ մի՛ թողուր * և թէ պէտիմ այս չարչարանքս, և իմ արիւնս որ կութափեմ, իմ վարձքս, և իմ բարիքն որ կուշահիմ, քեզ պէտք չեն, բայց մարդկային ազգին համար հարկաւ որ են, որ փրկվին՝ ի գերութէն սատանայի և՝ իսանջանոց դժոխոց։

Այսինքն, և մանաւանդ որ դու զիմ ամենայն կամքս և յօժարութիւն

որ ունիմ ջարջարվելոյ և խաչվելոյ համար, վասն փրկութեան մարդկան, պքանչելի և զարմանալի արարիր քոյ սրբերի մասց միջուն, որ քոյ այս սահմանեալ երկրիս վրայ կուբնակին, որ թէպէտ դեռ անձանաչ են, բայց յետ ժամանակաց կու յայտնվին և կուճանաչվին թէ ովքեն։

Այսինքն, և թէպէտ նոցա հոդևորն հինանդուին, իբր հրէից մեղքն և կռապաշտից մոլորուին մէկ ժամանակ մի կու աւելանայ և կու սատկանայ * բայց յետոյ նորիկ ըշտապելով կուդառնան և կուդան՝ ի յիմ աբ հաւատքն և՝ ի ճշմարիտ ճշապաշտութիւն։

Այսինքն, և ես նոցա ժողովքներն չեմ ժողովեր, և մէկ զմէկէ ջոկեր և զանազաններ, իւրեանց զանազան արեանցն համար, իբր իւրեանց զանազան մատաղներին, կամ զոհերին համար * և նոցա զանազան անունն այլ բերանս չեմ բերեր ասելով թէ սա հրէայ է՝, կամ կռապաշտ է՝ այլ զամէնքն միասէս կու ընդունիմ, և կու պատուեմ։ Այսինքն, զէրէ որ ճշ նք իմ ժառանգութեան և իմ հարսանիքի դահլին բաժին են * և դու ես որ զիմ ժառանգդուիս դէպ յիս կու դարձուցանես, ինչ պէս որ խոստացերէիր թէ զհրէայս և զհեթա

չելի արարեր զնա՝ կամ իմ՝ ինոսա։

Զաճախեացին հի նանդութիքնոցա * յետ այսորիկ ապա վաղ վաղեացին։

Ոչ ժողովեցից զժողովս նց յարեանց * և ոչ յիշեցից զանուանս նց՝ ի շրթունս իմ։

Տէր, բաժին ժառանգութիւն իմոյ և բաժակ կի իմոյ * դու ես որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութիւն իմ յիս։

Ալ լիճակք երկին ինձ ընդ ընտիրս * և ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղև ինձ։

Օրհնեցից զտէր որ խնամատուն արար զիս * մինչ ՚ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երի կամունք իմ։

Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի իմ յաւէտ ժամ * զի ի ընդ աջմէ իմէ, զի մի սասցի։

նուաստ։ քեզ ժառանգութիւնն կուտամ։

Ո՞՛ստինքն, այն վիճակներն որ ինձ անկան, ընտիր և պատուական քաժիններէն էին, իբր այն մարդիքն որ զիս քս ածՀաւատացին, ընտիր և պատուական աղքերէն էին, կամ ընտիր, և պատուական առաքինութենց և բարուց տէր էին * և իմ ժառանգութիս, որ Հայրն իմ երկնաւորն ինձ տվեց, ինձ սաստիկ դուրեկաւ, և Հաճոյացաւ, իբր, թէ Հաւատացեալ Հրէայքն և թէ Հեթանոսքն։

Ո՞՛ստինքն, այս ժառանգութիս թէպէտ ես պիտիմ ստանալ իմ չարչարանօքս և մահուամբս բայց միշտ կուգոհանամ և կուօրհնեմ զտէր ածՀայրն իմ, որ ինձ այնչափ Համբերութիւն և երկայնամտութեան խնամատութիւն է՛տուեր, որ մինչև գիշերն այլ իմ երիկամունքն որ արիութիւն գործիք են, զիս կուխրատեն և կուզգուշացուցանեն։

Ո՞՛ստինքն, և ինչպէս որ յառաջ կուտեսանէի զտէր ածՀայրն իմ Հանապազ իմ աչքիս առաջեն, այսպէս իմ չարչարանքիս մէջն տեսանել պիտիմ * զէրէ իմ աջ կողմն է՛ կանգներ, որչի՛ վախեմ և չի՛ սարսափիմ յիմ թշնամեացն։

Ո՞՛ստինքն, այսոր Հաճար իմ սիրտս

Ալ այսորիկ ուրախ է

ուրախացաւ , եւ իմ լեզուս ցն
ծաց * այլ եւ իմ մարմինս կուբնա
կի եւ կուհանգչի գերեզմանի մի
ջումն յուսով յարութեան։
Ասայինքն , զերկերբ որ իմ հո
գիս ի ջանէ 'ի դժոխս արդարոց
դատքն ազատելոյ համար , դու
չես թողուր որ 'իտեղն մնայ * այլ
եւ չես թողուր , որ իմ մարմինս որ
սբ է եւ մաքուր յամմեղաց , գե
րեզմանումն փտի եւ ապականի։
Ասայինքն , այլ կուցուցանես ինձ
կենաց ճանապարհն , որ յառաջ
քան զամ մարդիք երանեմ յեր
կինս * եւ 'իտեղն կուլցնուս զիմ
սիրոս քոյ պայծառ երեսաց ուրա
խութենովն * եւ քոյ հայրական
աջոյդ քաղցր վայելչութենովն
իբր պատուոյ զն եւ մեծարանաց յա
ւիտեանս յաւիտենից։

Իբր դաւիթ իւր հալածանաց
եւ նեղութիւն միջումն զայս սաղ
մոս ասելով աղօթեց առ ած։
Ասյս սաղմոսումն կու աղաչէ մար
գարէն զած 'ի բերանոյ արդար
մարդկանց որ ազատէ զիւրեանք
'ի հալածանաց։

Ասայինքն , եր ած կաղաչեմ զքեզ
լսէ ինձ քոյ արդարութենովդ , իմ
անմեղութենդ օրայ , եւ հայիր իմ
խնդրուածքիս * եւ ականջ դիր

եղիս սիրտ իմ , եւ ցն
ծացաւ լեզու իմ *
եւ ես եւ մարմին իմ բնա
կեսցի յուսով։
Օ՜ի ոչ թողցես
զանձն իմ 'ի դժոխս *
եւ ոչ տացես սրբոյ
քում տեսանել զա
պականութիւն։

Յուցցես ինձ զճա
նապարհս կենաց *
լցուսցես զիս ուրա
խութիւն երեսաց քոց
* 'ի քաղցրութիւն վայել
չութիւն աջոյ քոյ մինչ
խտպառ։

Տունք · II ·

Աղօթք Դաւթի։

Սաղմոս · ԺԶ ·

Լուր եր արդարու
թեամբ · ունայեաց 'ի
խնդրուածս իմ *
ունկն դիր աղօթից

իմոց, զի ոչ էջ շրթամբք
նենգաւորօք։

Յերեսաց քոց իրա
ւունք ինձ ելցեն * և
աչք քո տեսցեն
զուղղութիւն։

Փորձեցեր զսիրտ իմ
և քննեցեր՝ ի գիշերի
* փորձեցեր զիս, և
ոչ գտաւ յիս անի
րաւութիւն։

Ոչ՝ ի խօսեցի բերան
իմ զգործս որդւոց
մարդկան * վասն բանից
շրթանց քոց ես պա
հեցից զճանապարհս
խիստս։

Հաստատեա՛ զշաւիղս
իմ՝ ի ճանապարհի
քում * զի մի՛ գայ
թակղեսցին գնացք
իմ։

Աս առքեզ՝ որ կար
դացի զի լուսաւոր ինձ

սիրով իմ աղօթիցս, զերկն նեն
գաւորս և խաբեւոյ շրթամբք և
պռնկիներովերեսահանց էր իմ աղա
չեր զքեզ։

Ասայինքն, քո երեսդ ինձ դա
տաստան և իրաւունք ելանէ * և
քո ածային աչքդ զիմ շիտակու
թիւն և ուղղութիւն տեսանէ, և
ինձ հաստուցուսցէ։

Ասայինքն, զերկն դու փորձեցիր
և քննեցիր զիս ի նեղութիւն և վշտի
գիշերուն * փորձեցիր և տեսար,
որ ինձնուս անիրաւութիւն և սուտ
թիւն չկայր։

Ասայինքն, թող ամենևին իմ բե
րանս չի՛ խօսի և չի՛ բամբասէ ու
մարդկանց սիրելական արար
մունքն և գործքն, թէ ինձ անի
րաւութիւն այլ անեն * զերկն ես
քոյ բերանիդ խօսքին համար, իբր
քոյ՝ սբ պատուիրանքին համար,
այս դժուար և խիստ ճանապարհս
կուպահեմ, իբր կու համբերեմ,
և մունձ կուկենամ։

Ասայինքն, և կաղաչեմ զքեզ որ
զիմ հետքս և զիմ ինչս, քոյ պա
տուիրանաց ճանապարհուն հաս
տատ պահես * որ իմ քայլքն, և
գնացքն. իբր իմ կենցաղավարու
թիւս չի թեքվի, և չի ծռվի դէպ
՝ի անպատեհ շարժմունս։

Ասայինքն, տուր ած՝ ես միշտ դէպ
առքեզ աղաղակեցի, զերկն դու

ած՝ * խոնարհեցո՛
առիս զուռնկին քո և
լու՛ր բանից իմոց։

Սքանչելի արարեր
զողորմութիս քո *
որ փրկես զայնոսիկ
որք յուսացեալք են
՝ի քեզ. յայնցանէ
որք հակառակ
կան աջոյ
քոյ։

Պահեա՛ զիս որպէս բիբ
ականն * ընդ հովանեաւ թևոց քոց ծածկեացես զիս յերեսաց
անպարշտաց որք տա
ռապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ
պաշարեցին * և՝ ի
ճարպս իւրեանց ար
դեան * և բերանք
նց խօսեցան զամբար
տաւանութիւն։

հանապազ քո ողորմութիդ ինձ
լսեցիր * այժմ և ցածացուր քո
ականջդ, և զիմ աղօթականութիւն
լսէ, և ինձ՝ ի թիկունս հասիր։

Ա՜յսինքն, դու զքո առատ ողոր
մութիդ իմ մատց մէջն սքանչելի
և զարմանալի արարիր * զերկն դու
այն ածն ես, որ կու փրկես՝ ի քեզ
յուսացօղ մարդիքն, և կու աղա
տես այնպիսի չար մարդկանց, որ
քոյ աջ ձեռացդ, իբր քոյ միածին
որդւ՝ ոյդ հրամանացն և պատուի
ան ացն կու հակառակին։

Ա՜յսինքն, պահէ՛ և պահպանէ՛
զիս քոյ ողորմութէն քոյ աչաց բի
բինման իբրև քո սիրելի և հա՛ատա
րիմ առաքելոց և վարդապետաց
նման * և քոյ թևերի շո՛ւքի տա
կուն, իբր քոյ նախախնամութե
նելքևն ծածկէ՛ և դաղէ՛ զիս անօ
րէն մարդկանց երեսէն. որ զիս
սատակել տառապեցուցին և վշտա
ցուցին իւրեանց չարութէն։

Ա՜յսինքն, զերկն թշնամիք զիմ
չարս կողմն պատեցին քոյ ա՜ռ հա
՛ատքիդ խոստովանութէն հա
մար * և իւրեանց ճրագո՛ւի մի
ջումն արգելեցան, իբր իւր
եանց հարատութէ ընչից և մե
ծութեան միջումն առատացան
խրվեցան և մնացին * և նոցա բե
բանն ինձ վերայ պարծենալով ամ
բարտաւանն և հպարտ խօսքերն խօ

Երժեցին զիս, և այժմ դարձեալ պա տեցան զինև * ուշ եդին խոնարհեցու ցանել զիս յերկիր։

Հանարեցան ինձ ոչ առիւծ զի պատրաստ տի յորս * և ոչ կոր իւն առիւծու, զի նասցի դարանեալ։

Ո՜րի՛ տր ժամանեա՛ նոցա, և խափանեա՛ զնո՛ * փրկեա՛ զանձն իմ յամբարշտաց, ՝ի սրոյ և ՝ի ձեռաց թշնամեաց։

Տ՚ի կորո՛ զնոսա յերկիր * բաժանեա՛ * և խափանեա՛ զնոսա ՝ի կենանս իւրեանց։

Զ՚աղտնեաց քովք. քովք լցան որովայնք նոցա * յագեցան կենրակ

տեցաւ, և զիս դառնացոյց։

Ո՜յսինքն, մեկ ժամանակ մի զիս քշեցին և հալածեցին յերկրէ յերկիր, այժմ կրկին զիմ քովերս պա տեր են * և իւրեանց հոգսն և դի տաւորութիւն այն է՝ որ զիս. հողէ հանեսարք անեն, իբր զիս՝ ի յերկ նային ցանկութիւն զրկեն, և անո տի վայելչութեց աշխարհի հե տև ցանեն։

Ո՜յսինքն, և ինձ մեկ առիւծի նման կութիւն, որ զինքն պատ րաստէ, որ որսերի վերայ թռչի * կամ թէ մին առիւծի ձագի նման, որ մեկ տեղ մի դաղվի և նատի, որ զայլ կենդանիքն որսայ և կլանէ։

Ո՜յսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ՝ տր ած, վերկաց, հասիր նոցա քո կարող զօրութիւդ, և զիւրեանց չար խորհուրդն խա փանէ՝ * զիմ անձս փրկէ և ազա տէ յանօրէնութենէրէ, ՝ի թրէ, և ՝ի թշնամի մարդկանց ձեռքէն, զէ՝ ՝ի քեզ եմ յուսացեր։

Ո՜յսինքն, տր ած կորցուր զդա երկրիս երեսէն * բաժանէ՛ և ջոկ ջոկուսէ մեկ զմեկէն և ցրուէ զիւր եանք * և դոցա չար միտքն և դի տաւորութիւն խափանէ՝ քանի որ կենդանի են այս աշխարհիս վրայ։

Ո՜յսինքն դոցա այս երկրիս վերայ սրբոց համար պատրաստած և դա ղած բարի պարգևքներուն նոցա

փորերն լցմեցաւ * այն չափ կշտացան զանազան կերակրներով, և զանազան ընչիւք և ապրանօք, որ թողին զաւ՛ելորդն և զմնացածն իւրեանց տղայոցն, իբր իւրեանց չարժառանգներին։

Ա՝յսինքն, բայց ես Հեռանալով նոցա չար Ճանապարհէն, կուզեմ արդարութիւն և անմեղութեամբ երևիլ քոյ երեսաց առաջեն յաւուր ահեղ ատենին * և կուզեմ կշտանալ, երբ որ յարութիւն օրն երևի քո փառքն, իբր երբ որ որ դին քո միածին, քոյ Հայրական փառաւքդ գայ՝ի դատաստան։

Իբր զայս սաղմոս մինչև՝ի վերջն դաւ՛իթ մարգարէն վասն իւր է՛ ասացեալ, և կամ վասն Ճշմարիտ դաւ՛թին յի՛ քի։ զի ոչ դաւ՛իթ զերծաւ՝ի ձեռաց թշնամեաց իւրոց, նոյնպէս և՝ քս զերծաւ՝ի ձեռացն Հրէից։

Ա՝յս սաղմոսումն շնորհակալ կուլինի մարգարէն զայ որ փրկեց զինքն յիւր թշնամեաց ձեռքէն։ Կամ շնորհակալ կուլինի՝ի բերանոյ քի, որ փրկեց զնա՝ի դաւ՛ա Ճանութէ Հրէից։

Եւ կամ շնորհակալ կուլինի՝ի բերանոյ արդարոց, որ փրկեց զիւրեանք՝ի փորձութէ։

րովք, և թողին զմնացուածս տղայոց իւր եանց։

Այս արդարութիւն էր և եցայց երեսաց քոց * յագեցայց յերևիլ փառաց քոց։

Տունք. 15.

՝Ի կատարած՝իվերայ պատերազմաց նահատակի ծառայի տեառն դաւթի, որ խօսեցաւ ընդ տեառն զբանս օրհնութեան, յաւուր յորում փրկեաց զնա տէր՝ի ձեռաց ամենայն թշնամեաց, և՝ի ձեռացն սաւուղայ։

Սաղմոս. ԺԷ։

Երեցից զքեզ
տեր զօրութի
իմ * տեր հաս
տատիչ իմ * ապաւէն
իմ, և փրկիչ իմ։

Ի՞նչ օգնականն իմ, և
ես յուսամ՝ ինձ * ապաւէն իմ. եղջիւր
փրկութեան իմոյ * ընդ
դուռնոյ իմ է։

Յանդիմանքն, կուսիրեմ զքեզ
տեր ուժ բոլորով սրտիւ
զերկիւղ դու իմ կարողութիւն և զօրութիւն ես * դու իմ
ամրութիւն և հաստատութիւն ես
* և դու իմ ապաւէնն և փրկիչն
ես, իմ աստ պատերազմի, իմ տամ
փոքանութիւն, և իմ տամ նեղութիւն
միջոցն՝ ի մանկութիւն իմն։
Պատգեալ, կուսիրեմ զքեզ
Հայր իմ երկնաւոր, ես որդիդ քո
միածին յոյս քս բոլորով սրտիւ
իմով, ինչպէս որ կուսիրէի զքեզ
յառաջ քան զ լինիլն աշխարհի։
զերկիւղ դիտեմ ստուգիւ, որ այս
ջարբարանաց և խաչելութիւն ժա
մանակիս դու իմ կարողութիւն և
զօրութիւն ես * դու իմ ամրու
թիւն և հաստատութիւն ես * և
դու իմ ապաւէնն և փրկիչն ես։
որ կու փրկես զիս՝ ի խորամանկու
թենէ և՝ ի նենգապատրաստութի
հրէից, և զթշնամին ազգի մարդ
կան զսատանայ, իմ ուստ տակն
կուձգես, և յամօթոյ կանես։
Յանդիմանքն, տէր իմ օգնականն է։
և ես՝ ինձ եմ յուսացեր * իմ ապա
ւէնն է։ և իմ փրկութիւն և ապա
ստութիւն ոգին է։ իբր իմ յաղթու
թիւն և իմ պարծանքն է։ իմ ընդ
դուռնոյ և իմանալի տանուղն է։

Զ ուրվեղեն զինև երկուանք մահտ *
Օրհնելով կարդացից առ Տէր * և 'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց։

Զ արձեալ Հայրն իմ երկնաւոր Տէր է, իմ օգնականն է այս ջարչարանաց և խաչելութեան ժամանակիս։ և ես 'ինձ միայն եմ յուսացեր * իմ ապաւէնն է՛ և իմ փրկութիւն և ազատութիւն պոզն է՛։ Լեր իմ յաղթութիւն և պարծանքն է՛ զէրէ նորա կարող զօրութիւն պի տիմ յաղթահարել զմահ և յարիլ 'ի մեռելոց * և իմ ընդունողն և խնամք տանողն է՛։ զէրէ 'ի Հնամ բառնալն իմ յերկինս, նա պիտի ընդունի զիս փառաւք, և նստուցանէ ընդաջմէ իւր։

Ա՜յսինքն, վա՜ որոյ միշտ օրհնելով և գովելով կու աղաղակեմ դէպ իմ Տէրն և Տէրն * և յոյս ունիմ, որ ամէն իմ թշնամեաց ձեռքէն ներկարողութիւն պոծանիմ և ազատիմ։

Զ արձեալ, վա՜ որոյ միշտ օրհնելով և գովելով կու աղաղակեմ առ Հայրն իմ երկնաւոր թէ 'ի լեառն Ձիթենեաց և թէ 'ի վերոյ խաչին * և Հաստատուն յոյս ունիմ, որ թէ Հրէից քահանայից և քահանայապետացն, թէ դպրացն և փարիսեցւոցն, և թէ նենգաւոր յուդայի ձեռքէն, նորա կարող զօրութիւն պոծանիմ և ազատիմ։

Ա՜յսինքն, զէրէ շատ անդամ մեռանելոյ ահն և երկիւղն զիս

և ուղիք անօրէնութեան
խռովեցուցին զիս։

Վիշտք դժոխոց պա-
շարեցին զիս * և ժա-
մանեցին ինձ որո-
գայթք մահու։

Ընեղութեան իմում
ես առ Տէր կարդացի

պատեց * և անօրէնութիւն ուղիքն,
իբր հալածականաց և փորձութիւն
սէլահիներն զիս խռովեցուցին և
վախեցուցին։

Դարձեալ, ահա՛ հայր իմ երկ
նաւո՛ր մահո՛ւան աչն և երկիւղն
զիս պատեց * և անօրէնութեան
ուղիքն զիս խռովեցուցին. իբր
հրէից կօրականաց ամբոխն սուսե
րօք և բրօք հանդերձ յուդայիս
սէլահիների նման ինձ վերայ վազե
ցին, և զիս ահաբեկ արարին։

Այսինքն, այնպէս ծանուր վիշտք
և նեղութիւք զիս պատեցին, որ
դժոխոց տանջանացն կու նման
նէին * և մահո՛ւան որոգայթքն,
իբր թալաքներն և հնարագործ
ութիւքն որ իմ թշնամիքն ինձ
համար պատրաստերէին, ինձ ժա
մանեցին, և քիչ մնաց թէ զիս կոր
ծաներ էին։

Դարձեալ, ահա՛ հայր իմ երկ
նաւո՛ր, այնպէս դառն չարչա
րանք և նեղութիւք զիս պատեցին,
որ դժոխոց տանջանացն կու նման
նէին * և մահո՛ւան որոգայթքն,
իբր հրէից և յուդայի թալաքներն
և հնարագործութիւքն որ ինձ հա
մար պատրաստեր էին, ինձ ժամա
նեցին. զէրէ կապեցին զիս, և քար
շելով տարան՝ իմահ մատնեցին։

Այսինքն, ես այնչափ զանազան
նեղութեան միջումն, երբ որ զիմ

ասին՝ի յօդնութիւն կանչեցի * և
դէպ իմ ածն աղաղակեցի։
Ո՞ արձեալ, ես իմ անտանելի նե
ղութիւն միջուն՝ի լերինն ձիթենոյ
եաց, առ Հայրն իմ երկնաւո՛ր զա
նազան կերպիւ աղօթք արարի
ասելով, Հայր եթէ կամիս, անցո՛
զբաժակս զայս յինէն. և իմբ խաչին
առ ածն իմ աղաղակեցի ասելով,
էլի էլի լամա սապակթանի, իբր
ածի իմ ածի իմ, ընդէր թողեր զիս։
Ա՞յսինքն, շուտով իւր սուրբ և
երկնային տաճարէն զիմ աղօթից
ձայնն լսեց * զէրկ իմ աղաղակն և
դանկասն իսկոյն այ առաջևն
գնալն՝ի քաց կուամնու իւր աբ
ականջն։
Ո՞ արձեալ, շուտով իմ Հայրն
ածի յիւր աբ և երկնային տաճա
րէն, իբր յիւր ածային խորհրդա
րանէն զիմ աղօթից ձայնն լսեց *
զէրկ իմ աղաղակն իմ Հօր այ առա
ջևն Հասանելն իբաց մնաւ նորա
յականջն, և երևեցաւ ինձ հրեշ
տակ յերկնից, և զօրացոյց զիս։
Ա՞յսինքն, ինչպէս որ յեգիպտոս
իսրայէլացւոց ժողովրդեան աղա
ղակն շուտով իւր ականջն մնաւ,
և այնպէս զայրոցոյց զնա կռապաշ
տից թագաւորացն վերայ, որ բո
վանդակ երկիր նորա յահէն խռո
վեցաւ և դողաց * և լեռնեբի
հիմքերն շարժեցան, սասանեցան

*և առ ածն իմ աղա
ղակեցի։

Լուաւ՝ի տաճարէ
սրբոյ իւրմէ ձայնի
աղօթից իմոց * և աղա
ղակ իմ առաջի նորա
մտցէ յականջսն։

Խռովեցաւ և դո
ղաց երկիր * և հի
մունք լերանց սասա
նեցան և խռովեցան
*զի բարկացաւ՝ի նոցն ածն։

Զի ծուխ՝ իբարկու թէ նը, և հուր յերեսաց նը բոլորեցաւ * և փայլատակունք հատան՝ ի նմանէ։

և խառնեցան, ՝ի յանդունդս կար միր ծովուն, զերկրէ բարկացեր էր նոցա վերայ ծով ալիք իւր ժողովեցանն։ Զարձեալ, ես յորժամ լիցի խաղ էին աւանդեցի զՀոգի իմ, երկիր շարժեցաւ, և վէմք պատառեցան * և հիմունք լերանց սասանեցան և խառնեցան, իբր ոչ միայն քա հանայապետքն հրէից, և հերոմ դէս և պիղատոս ողբ են լերինք, այլ և բոլոր տէրութիւնն հռոմ մայեցւոց ողբ են հիմունք լերանց ասելով զՀրաշալի մահն իմ, սասա նեցան և խառնեցան, զերկրէ բար կացեր էր նոցա վերայ հայրն իմ երկնաւորն։

Այսինքն, և առաւել բարկու թէն այնպէս կու թուէր, թէ քթի ծակերէն վրէժխնդրութե մուխ դուրս կուգայր, և յերե սէն սրտմտութե կրակ կուբորբո քէր * և կայծակներ և փայլակ ներ կութափէին յիւրմէն։

Զարձեալ, և սասակիկ բարկու թենէն, վրէժխնդրութե մուխ ելաւ՝ ինմանէ, և սրտմտութեան կրակ բորբոքեցաւ՝ ի վերայ տիրա պան հրէից և հեթանոսաց * և պատժի և պատուհասի փայլատակ կունք թափեցանն նոցա վերայ։ ըստ այնմ, որ բարկութիւն իւրով խառն վերցուցցէ զնոսա։ և հուր կերի ցէ զնոսա։ և ըստ այնմ հուր բոր

բոքէ

բոքեցաւ 'ի բարկութիւն իմէ . այ
րեացէ և ելցէ մինչև 'ի դժոխս
ներքինս։

Այսինքն , և այնպէս կու երև-
էր թէ կուցածացնէր զերկինս
և կու իջնոյր երկրիս վերայ * և
լուր ոտաց տակն մէկ սև ամպ մի
կայր , որ կունշանակէր զլուր սրտի
ոմն , որ ունէր իմ անօրէն թշնա
մեացն հետ։

Դարձեալ , խոնարհեցոյց յա՛ի
տեղեակսն բանն ՇԾ ողորմութիւ
իւրով զերկնային և զանհասա
նելի փառս իւր , և էջ 'ի յարդանս
կուսին մարիամու , և զդեցաւ
զկերպարանս ծառայի * և լուր
ոտաց տակն մէկ մութ ամպ մի կայր
որ կունշանակէր զմեղա՛ւորս սև
ացեալս մեղաք , զորս պիտէր հնա
զանդեցուցանել լուր նոր հա՛ա
տոյն , և դարձուցանել 'ի դիտու
թիւն ճշմարտութիւն . ըստ այնմ,
ծողովուրդ որ նստէր 'ի խաւարի
եռեռս զլոյս մեծ։

Դարձեալ , ոգքն քրիստոսի են
առաքեալք , և խաւարն անգն է՛ .
առաքելոց խորին և ՇԾաբանս
կան քարոզութիւն։

Այսինքն , և այնպէս շուտ հա
սաւ 'ի յերկինս , որ կու թո՛ւէր
թէ թևա՛ւոր քերովբէից վերայ
հեծաւ և թռաւ * և սլացաւ ,
լրբ սաստիկ արագ թռաւ , այն

Խոնարհեցոյց
կինս և էջ * և մէգ 'ի
ներքոյ ոտից նորա։

Եւ 'ի բերանս թռ
եաւ * սլացաւ նա 'ի
թևս հողմոց։

Եդ զհսաւ՝ ար՝ ի ծաղկոյթ իւր * և շուրջ զնովաւ են յարկք իւր * և խաւարային զուրք մինչև յամենայն օդոյ։

պէս, ինչպէս թէ քամի թևերը ու հեհնայը։

Զարձեալ, տրնմեր յս՝ քս յեա յարուն թէ իւրոյ՝ ի պարս սերով բէրից և քերովբէից հրեշտակաց և հրշակապաց համբարձաւ՝ էյերկինս * և սլացաւ՝ ի վերս թևոց հողմոց, իբր դերասանցեաց զամ իմացո զուրթիս մտաց բանականաց անձա ռելի փառաց և պատուոյ իւրով։

Ասացին, խաւարն իւրն ծածկոց և փարատայ դրեց երբ որ զամպս ժողովեց և զերկինս մթնացոյց * և ամպերն իւր բոլորքն այնպէս էին, ինչպէս աներ և օթաղներ * և մթնած ջուրն և անձրևն բռնեց զաշխարհս մինչև այս օրս մի ջին կամարի ամպերն։

Զարձեալ տրնմեր յս՝ քս զմարդկային կերպարանքն որ ի՛ իբրև խաւար, իւր ածութեն իբրև ծածկոյթ և փարտայ դրեց, վա՜ որոյ ո՛չ երկիրպադեցաւ՝ ի մարմնապաշտ հրէից՝ իբրև որդի՝ այ * և շուրջ զնովաւ են յարկք իւր, իբրպարք երկնային զօրացն, դատք ստրբ առաքելոցն, և երամք ընտրելոցն, ըստ այնմ ես յո՛ հանդեայց եթէ ո՛չ՝ ի հեզն և՝ ի խոնարհս * և խաւարային ջուրք, իբր մոլորեալ իմացո զուրթիք հրէից և յիմար քննութիք հեթանոսաց։ մինչև յամն օդոյ, իբր մինչև՝ ի խորին ասացո՛ ածս

մարդարէից, զորս ոչ կարելով և
ոչ կամելով իմանալ, զրկեցան՝ի
լուսոյ ճշմարտութենէ, և՝ի մաս
նակցութենէն քի։

Այսինքն, և երբ որ սկսաւ փայ
լակն փայլփայլել նորա առաջևն,
ամպերն անց կացին * և կար
կուտն և կրակի կայծակներն թա
փեցաւ երկրիս վերայ։

Դարձեալ՝ի փայլատակեղն լու
սազարդ առաքելոցն առաջի այ,
մարդարէութիւնք անցան և վերջա
ցան, զոր էին իբր և զամպս * և
բանք և քարոզութիւնք առաքելոցն
կարկտի նման թափեցան՝ի վերայ
երկրիս։ և կայծակունք հրոյ սի
րոյն ճշմարտութենէ բորբոքեցան
՝ի սիրտս հաւատացելոց։ ըստ այնմ
հուր եկի արկանել յերկիր, և կա
միմ զի արդէն իսկ բորբոքեսցի։

Այսինքն, որ ճշ յերկնից որո
տաց և զաշխարհս սասանեցոյց *
և նոյն ինքն ճշ որ բարձր է՛ քան
զերկինս, կարկտով և կրակի կայ
ծակներով ձայն տուէ։ և զեր
կիրս դողացոյց։

Դարձեալ, որ ճշ առաքելոց
բերանովն յայտնեաց զաւետա
րանական ճշմարտութիւն իբրև
զորոտումն, և զհրէայս և զհե
թանոսս սասանեցոյց * և բարձր
եալն ճշ զիւր ձայնն, իբր զառա
քելական քարոզութիւն կարկտի

Փայլատակեղն առա
ջինն՝, ամպք անցին *
զկարկուտս և զկայծա
կունս հրոյ։

Որոտաց որ յերկնից
* և բարձրեալն եւ
զձայն իւր՝ի կար
կուտ։ և՝ի կայ
ծակունս
հուր։

Ո՞ռաքեաց զնեռս իւր և զրո՛ւեաց զնա * յաճախեաց զփայ լատակունս իւր , և խռովեցոյց զնոսա ։

Արիւեցան աղբիւրք ջուրց * և յայտնեցան հիմունք աշխարհի ։

Ի՞ սատակ քումմէ՝ տէր * և ՝ի շնչէ Հոգւոյ բարկութեան քոյ ։

նման թափեց՝ իվերայ երկրի ։ և զիւր սիրոյ կայծակներն բորբոքեց՝ խիրատս հաւատացելոց ։

Ո՞յսինքն , ուղղարկեց իւր կայծակի նետերն , և զրո՛ւեց և փախոյց զամէն կենդանիք * և սատակացոյց իւր փայլակներն , և վախեցոյց զիւրեանք ։

Դարձեալ , առաքեաց զերկնային նետս իւր՝ ի ձեռն որդւո՛ցն որոտմանց յոհաննու և յակոբայ , և զրո՛ւեաց նոցա մոլութիւն և զանդուանայն գիտութիւն * սատակացոյց զիւր ՝ածային սիրոյ փայլակներն , և խռովեցոյց զնոսա , ըստ այնմ , և թշնամիք առն , ընտանիք իւր ։

Ո՞յսինքն , երևեցան նոր և անտես ջրոց աղբիւրներ՝ ի բազում տեղիս * և բացվեցան և յայտնվեցան երկրիս և աշխարհիս հիմքերն ։

Դարձեալ , երևեցան զանազան ՝ածաբան վարդապետք , որք են աղբիւրք ջրոց կենդանութիւն * և նոցա քարոզութիւնն յայտնեցան բանք մարգարէից , որք են հիմունք աշխարհի ։ ըստ այնմ , շինեալք ՝ի՞ վերայ հիմանն առաքելոց և մարգարէից ։

Ո՞յսինքն , երբեմն դու՝ տէր զայրացար անօրինաց վերայ ։ և սատակեցիր և գոչեցիր երկրիս * և փչեցիր ։

Ո՞ռաքեաց 'ի բար
ձանց և ընկալաւ զիս
ընկալաւ զիս 'ի ջուրց
բազմաց։

Փրկեա՛ զիս որ 'ի թշ
նամեաց իմոց հզօրաց
և յատելեաց իմոց *
զի հզօրք եղեն քան
զիս։

ցիր զոց բարկութեան քամին, և
զինքն շաժեցիր և դողացուցիր։
Ո՛ արձեալ, և 'ի քոց սաստէդ, և
'ի բարկութէդ որ ծանուցերես
'ի մէջ դրոց սրբոց առ 'ի պատժել
և 'ի պատուհասել զկամապաշտս,
և զչարագործս, 'ի լսելն սասանե
ցաւ և զարհուրեցաւ բոլանդակ
աշխարհ։

Ո՞յսինքն, ահա՛ այսպէս ողորմեց
զիւր օգնութիւն 'ի բարձանց, իբր
յերկնից, և զիս ընդունեց, իբր
զիմ ազգն և զիմ նախահարքն
իւր խնամքի տակն առաւ և զիս
ընդունեց և փրկեց շատ ջրերէն,
իբր կարմիր ծովէն, կամ 'ի յեգիպ
տոսի ծառայութէն։

Ո՛ արձեալ, քանզի ողորմեց տր
ած յերկնից 'ի սրբութէ իւրմէ
զիւր ողորմութիւն, իբր զփրկիչն
մեր յս՚քս, և ընդունեց զիս, 'ի
յորդեդրութի իւր * և ընդու
նեց և փրկեց զիս 'ի անուտի և ըն
դունայն հոգոց աշխարհի։

Ո՞յսինքն, այժմ ևս կաղաչեմ
զքեզ տր ած, որ զիս փրկես իմ
ութեղ թշնամեաց ձեռքէն, և իմ
ատելեաց հնարագիտութենէն *
զերկ քան զիս ուժովացան, և զо
րացան։

Ո՛ արձեալ, այժմ ևս կաղաչեմ
զքեզ տր ած, որ փրկես զիս 'ի հնա
րագիտութէն սատանայի 'ի հա

Զամանեցին ինձ յա
ւուրս չարչարանաց
իմոց * և ես զվերն տրն Հզո
ւրին իմ. և ես Հան զիս
յանդորը, և փրկեաց
զիս տր. զի կամե
ցաւ զիս։

Հատուսցէ ինձ տր
ըստ արդարութեան
իմում * ըստ ամբծու
թեան իմում Հատուս
ցէ ինձ։

Զի պահեցի զճանա
պարհս տն * և ոչ ամ
պարշտեցայց յայլ իմէ։

Զամենայն իրաւունք
նր առաջի իմ են * և
զարդարութիւն իւր,
ոչ զի բացեայ արար
զինէն։

լածքաց և զիբռնաւորաց, որ կու
առեն զիս վասն Հաւատոյն քի որդ
ւոյ քոյ * զերկն Հզօրք են բռնու
թեամբ և իշխանութեամբ քան զիս։
Այսինքն, իմ թշնամիքն և առե
լիքն այն ժամանակն ինձ վրայ Հասան
որ ես չարչարանաց և տրտմութե
միջումն էի, և առ իշխանս և առ
դատաւորս քարշեցին զիս * բայց
տրն իմ ուժովացոյց զիս, և Հաս
տատեց զիս Հաւատս։ և Հանեց զիս
զի Հանդիստ տեղ, իբր աղատեց
զիս զինեղութէ, փրկեց զիս տրն
իմ իւր առատ ողորմութեանն յամ
փորձութէ։ զերկն սիրեց զիս յա
ւուն միածնի որդւոյ իւրոյ։
Այսինքն, վասն որոյ կու խնդրեմ
միշտ, որ տր ածք ինձ Հատուցումն
անէ իմ արդարութեանն և շիտակու
թեանն գործոյ * և իմ անմեղութեանն
և անարատութեանն գործոյ ինձ Հա
տուցումն անէ, զերկն ողորմած և
արդար դատաւորն է։
Այսինքն, զերկն ես միշտ պահե
ցի իմ այ օրինաց և արդարութեան
ճանապարհն * և ամենևին զի պա
տուիրանացն այ չի ապստամբեցայ
և չի հեռացայ իբրև անզգամ։
Այսինքն, իւր ամէն իրաւունքն
և դատաստանն իմ աչաց առաջևն
է * և զիւր արդարութիւնն և ճշ
մարտութիւնն բնաւ ամենևին իմ
մտացս և իմ սրտէս չի հեռացոյց։

Ողջ եւ ամբիծ ընդ նմա * եւ զգուշացայց յանօրէնութէ իմմէ։

Հատուսցէ ինձ Տէր ըստ արդարութեան իմում * ըստ սրբութեան ձեռացս իմոց առաջի աչաց իւրոց։

Ընդ սրբոյն Տէր եղիցիս * ընդ առն ամբծի ամբիծ եղիցիս * ընդ ընտրեալն ընտրեալ եղիցիս * եւ ընդ թիւրոյն թիւրեսցիս։

Զի զժողովուրդս խոնարհս կեցուցանես * եւ զաչս ամբարտաւանից դու խոնարհեցուցանես։

Այսինքն, եւ միշտ սրտիւ ամբիծ եւ անարատ կեցայ իմ առաջի քոյն հետ * եւ այսուհետեւ եւս կու զգուշանամ իմ ամէն չար սովորութէս եւ յանօրէնութէս։

Այսինքն, վա՜յ որոյ կուխնդրեմ, որ Տէր ա՛ծ ինձ հատուցուցանէ իմ արդարութէ եւ իմ շիտակութէն գործոյ * եւ իմ ձեռացդ իսառակութէ եւ սրբութէն գործոյ որ մինչեւ ցայսօր ապրեցայ իւր աչաց առաջեն։

Այսինքն, զէրէկ դու Տէր ա՛ծ, սրբ մարդոյ հետ սրբութէ կուվարիս ամբիծ եւ անարատ մարդոյ հետ, ամբծութէ եւ անարատութեամբ կուվարիս * ընտիր եւ կատարեալ մարդոյ հետ, ընտիր եւ կատարեալ բարերարութէ կուվարիս * իսկ թիւր եւ ծուռ մարդոյ հետ, իւր թիւրութէն եւ իւր ծռութէն գործոյ կուվարիս, իբր իւր մոլորեալ եւ ախտաւո՛ր գործոցն գործոյ, զինքն կուպատժես եւ կուպատուհասես քո՛ սրբ եւ արդար դատաստանովդ։

Այսինքն, դու զայնպիսի ազգն եւ զայնպիսի ժողովուրդն որ հեղ եւ խոնարհ է՛, կուփրկես եւ կուպահպանես * եւ ամբարտաւանն եւ հպարտամարդիանց աչքերն դէպ 'ի գետինն կուխոնարհեցնես։ Իբր ամօթով եւ պատկառանաք 'ի

վայր կու նայեցնես։

Ա՝յսինքն, դու միայն կարես լոյս տալ իմ ճրագին, իբր իմ շփոթած և մթնեցած մտքիս, որ իմ հոգւոյս ճրագն է, և զիս քո աստուածային դիտութիւդ լուսաւորել և պայծառացուցանել * վասն որոյ և կաղաչեմ զքեզ՝ որ աստուածային լոյս արա՛ ինձ այս խաւարիս մէջ մնալս, իբր ապատէ զիս այս իմ առաջի կայ տառապանքէս և փորձանքէս։

Ա՝յսինքն, զէրկ իմ յոյսս այն է՛, որ քո օգնութիւդ փրկվիմ յամենայն փորձանաց * և իմ այշնորհքն և կարող զօրութիւնս աստուածայական հնարագործութենց, և աշխարհակալն հոգւոյ պարապներն փուլ ածեմ և անց կենամ, և հեշտութեամբ մտանեմ յաղթայութենէն երկնից։

Ա՝յսինքն, զէրկ իմ այ ճանապարհներն, իբր օրէնքն և պատուիրանքն ամբիծ և անարատ են * և այ բանքն և խոստմունքն ընտրած և յիստակ են, իբր հաստատուն և հաւատարիմ են * և միշտ ապահէն են և օգնական է՛ այնպիսի մարդկանցն, որ կու յուսան և կու ապահինին՝ ինա։

Ա՝յսինքն, զէրկ ով է՛ ճշմարիտ աստուած և կենդանի, իմ տէրոջէն՝ զատ * կամ ով է՛ աստուած ամենա-

Զ՝ու լուսաւորես առնես զճրագ իմ * տէր աստուած իմ, լոյս արա՛ ինձ՝ խաւարի։

Բ՝և փրկեցայց՝ ի փորձութենէ * աստուծով իմով անցից ընդ պարիսպս։

Ա՝յ իմ ամբիծք են ճանապարհք քո * և բանք տէն ընտրեալք են * և ապահէն ամենեցուն՝ զոք յուսան՝ ինա։

Ա՝ յ զի ով է՝ աստուած բացի՝ զի տէն * կամ ով է՝ զի՝ է՝ բացի յայ մերմէ։

Ո՞վ որ զդէցուցեր ինձ զզօրութիւն* և էդիր յամբծութիւն զՃանապարհս իմ։

Հաստատեցեր զոտս իմ ոչ զեղջերուի* և իմոր բարձանց կա ցուցեր զիս։

Ուսուցեր զձեռս իմ ՚Իսպատերազմ* և արարեր զբազուկ իմ ոչ զաղեղն հաստ* և եռուր ինձ զպաշտպանութիւն փրկութիւն քոյ։

մեծ և ամենակարող, մեր աստուծոյն՝ ի զատ։ ըստ որում ասէ ինքն ինձեռն եսայեայ մարգարէի։ Ես եր, և ոչ գոյ այլ։ բաց յինէն ոչ գոյ ած։

Ո՞յսինքն, դու ուրեմն եր ած, այն ես, որ ինձ զօրութիւն զդէցուցեր, իբր ինձ ուժ և կարողութիւն տուիր յամ փորձանաց և նեղութիւնս միջում* և զիմ Ճանապարհս իբր զիմ գործքս և արարմունքս յիստակ և անարատ պահեցեր։

Ո՞յսինքն, դու զիմ ոտքերս եղնի կի և ՃէՂրանի ոտքերի նման արագ և չուստ արարեր, և հաստատուն պահեցեր, որով միշտ փախայ ՚ի չար Ճանապարհէն, և հետևեցայ քոյ նբ պատուիրանացն* և զիս բարձր սարերի վերայ կանգնեցուցեր։ Իբր զիս զանազան աստիճանաց առաքինութեանց ժամանեցուցեր։

Ո՞յսինքն, դու իմ ձեռքերիս կռվիլ սովորեցուցեր, իբր դու զիմ միտքս քոյ ածոյին իմաստութիւնդ վարժեցեր ընդէմ սատանայականն պատերազմաց* և զիմ կռներս պղնձէ աղեղնման զօրեղացուցեր։ Իբր զիմ դիտաւորութիւս իմ քոյ նբ և Ճշմարիտ հաւատոյդ ամրացուցեր և հաստատեցեր* և նամ փորձանաց միջում զքո օգնութիւնդ և զպահպանութիւնդ

Ա՞ջ քո ընկալաւ զիս * և խրատ քո կանգնեաց զիս խապաւ * և խրատ քո ուսուցէ զիս։

Ընդարձակեցեր ըզ դնացս իմ՝ ի ստորէ իմէ * և ո՛չ տկարացան շաւիղք իմ։

Ի տաճարեցից զԹշնամիս իմս, և հասից նոցա * և ո՛չ դարձայց՝ մինչև ապառեցից զնոսա։

ինձ տո՛ւր, և զիս փրկեցիր և ապատեցիր։

Ա՝ստինքն, քո աջ ձեռքդ զիս ընդունեց, իբր քո ոյդիդ միա ծին զիս՝ իմահոգանէ՝ ի կենանս վերոսխոխեաց * քո խրատդ զիս կանգնեցոյց ոտից վերայ մինչև՝ իմերջին, իբր քոյ ա՛ծայնն զրոց օրէնքն և պատո՛ւիրանքն զիս՝ ի մեզաց զգուշացոյց, և հաստատեց՝ ի բարեգործութիս մինչև՝ ի մահ * բայց կապաշխեմ զքեզ, որ քո նոյն ա՛ծայնն զրոց խրատն միշտ իմ մտքումն հաստատեսցոյ, և զիս վարժէ հանապազ՝ ի բարեգործութիս։

Ա՝ստինքն, իմ քայլքս և դնացքս իմ տակումն լայնացուցիր, իբր ինձ ամենայն դժուարին և վտանգաւոր պատերազմի և փորձանաց միջումն քո ա՛ծայնն իմաստուքդ հեշտ ճանապարհ նշանց տո՛ւր * և ես դէպ՝ ի քո ցոյց տո՛ւած առաքինութե՛ ճանապարհն դնալով, ամենևին չի վատակեցայ։ և իմ հետքս, իբր իշս չի՛ մոլորեցաւ։

Ա՝ստինքն, ուսո՛ւսի իմ յոյսս հաստատուն է՝, որ ես միշտ զիմ երևելի և անուրեւոյթ թշնամիքն քո կարող զօրութիդ հալածեմ * յետնէ՝ անկանիմ և հասանիմ նոցա հնարք գործութեցն * և յետ չի՛ դառնամ ամօթով, մինչև որ զնո՝ր եանք փչացնեմ։

Ո՜յսինքն, և այնպէս կուտար ձգեմ
և նեղ լծեմ զիւրեանք, իբր զիմ
երևելի և աներևոյթ թշնամիքն
որ այլ ինձ հետ չի կարենան պա
տերազմիլ * և անկանին իմ ոտաց
տակն, իբր իմ առաքինութեանս և
բարեգործութեանս յաղթահար
վին, և յամօթ լինին։

Ո՜յսինքն, զերկինս ինչպէս ասացի,
դու ինձ զզօրութիւն և զկարողու
թիւն զգեցուցեր, իբր ինձ ուժ,
և կարողութիւն տուիր * և իմ եր
և երևելի և աներևոյթ թշնամիքն որ
ինձ վրայ կուխրոխտային և առիւ
ծի նման ինձ վերայ կուվազէին,
իմ ոտաց տակն ձգեցեր, իբր յա
մօթ արարեր։

Ո՜յսինքն, զիմ ամէն թշնամիքն
հալածեցեր և փախուցեր * և
զհրէայս և զհեթանոսս որ զիս
կուատէին վրս ճշմարիտ ածպաշ
տութիւնս և վրս սկզբոյ բարեգործու
թիւնս, սատակեցեր և փչացուցեր։

Ո՜յսինքն, և թէպէտ այն ածպ
աշան հրէայքն իւրեանք յաղ
թուած և կոտրուած ժամանա
կին, աղաղակեցին, լացին, և ող
բացին, բայց ո՛չ ոք չի գտանեցաւ
որ զիւրեանք փրկէր ի տառապա
նաց * դէպ յածկանչեցին, և զօդ
նութիւն խնդրեցին, և նա և ա չի
լսեցնուցա, ըստ այնմ, դարձուցից
զերեսս իմ ի նոցանէ, և ցուցից

նոցա զնա, և այլ
մի՛ կարասցեն կալ *
և անկցին ի ներքոյ
ոտից իմոց։

Զգեցուցեր ինձ
զօրութի՛ ի պատերազ
մի * և զյարուցեալսն
ի՛մ ներքոյ իմ, ներքոյ
արարեր։

Զթշնամիսն իմ հա
լածականս արարեր *
և զատելիսն իմ սա
տակեցեր։

Ո՜ղաղակեցին, և
ոչ ոք էր որ փրկէր զնա
* կարդացին առ տէր,
և ո՛չ լուաւ նոցա։

Մանրեցից զնա ոգ փոշի առաջի հողմոյ * և ոգ կաւ գոռեհացս կոխեցից զնոսա։

Փրկեցեր զիս տո՛ր ի հակառակութէ ժողովրդոց * և կացուցեր զիս գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ զոր ո՛չ գիտէի ծառայեաց ինձ * և ի լուր ականջաց լսեաւ ինձ։

Որդիք օտարոց ստեցին ինձ * որդիք օտարաց մաշեցան * և կաղացին ի շա՛ւղաց իւրեանց

նց, թէ զինչ լինելոց էր յապագայ ժամանակի։

Ա՛յսինքն, այլ ասաց, ես զնոսա այնպէս փշրեմ և մանրեմ, ինչ պէս որ փոշին կուամանարվի և կուցրո՛ւի քամոյ առաջեն, իբր ես զնոսա իմ բարկութէ և սրտմտութէ քամովն ցիր և ցան անեմ և 'ի գերութէ մատնեմ աշխարհս վերայ * և փողոցի ցեխնման կոխատեմ զիւրեանք, իբր՝ ամ աղբաց ոտաց կոխան անեմ զիւրեանք։

Ա՛յսինքն, բայց ես ո՛վ հայր իմ երկնաւո՛ր կուգոհանամ զքէն, որ զիս այդ անօրէն և կամապաշտ հրէից ժողովրդեան հակառակութէն փրկեցիր * և զիս կուապաշտից և հեթանոսաց տր և թագաւո՛ր կարդեցիր։

Ա՛յսինքն, զէրէ այն ազգերն և այն ժողովրդներն որ ես յառաջ չէի գիտեր։ ինձ սեփհական ժողովուրդ չէի ճանաչեր, և իմ շնորհացն մատնակից չէի աներ, իսկոյն լսելն 'ի բաց զիմ աւետարանական ճշմարտութին ինձ ծառայեղան * և իմ օրինացն և պատուիրանացն ականջ դրին և հնազանդեցան։

Ա՛յսինքն, բայց այդ օտարաց զաւա՛ակներդ։ իբր այդ անօրէն հրէայքդ որ յառաջ աստուծոյ որդիք էին, և զիս ատելով վերնա

խանձու։ և՝ իմաստ մատնելով որ դիք օտարաց եղան, իբր որդիք բե
լիարայ և պաշտօնէից նորա, դոքա
ինձ ստեցին, և խաբեփայք եր
և եցան։ զէրէ հաստատուն էր
մնացին՝ ի ճշմարտութիւն։ այլ ար
համարհելով զբանս մարդարէից
երես դարձուցին * այդ օտարաց
որդիքդ մաշեցան և հնացան մե
ղաք հնոյն ադամայ, և զնորն ադամ
չուզեցին ընդունիլ * և Լիաղացան
յայն շաւղէն, և յայն ճանապարհ
էն, որ դու հայրդ իմ երկնաւոր
նոցա նախապարգն տուեր էիր։

Ա՝ յսինքն, վա՜յ որոյ կու աղաղա
կեմ և կասեմ, թէ իմ տէրն որ զիս
իւր հայրական գթութեն միշտ կու
նախախնամէ, կենդանի է յաւիտ
տեանս յաւիտենից և իմ ածն, որ
ինձ յաղթութիւն տուեց, օրհնեալ
է և բարեբանեալ է՝ ի յերկինս և
՝ի յերկրի * և նոյն հայրն իմ ածն
որ զիս փրկեց՝ ի հնարագիտութէ
հրէից և իխորամանկութէ դպրոցն
և փարիսեցւոցն, փառաւորի և
բարձրանայ՝ ի մէջ ամ ազգաց։

Ա՝ յսինքն, զէրէ ինքն հայրն ածն
է, որ զիմ վրէժս և զիմ ոխս կու
առնէ յիմ թշնամի հրէից * և
զնոսա յամօթ անելոյ համար, այս
քան զանազան կուապաշտից ժո
ղովրդեանցն ինձ կուհնազանդե
ցուցանէ։

Ա՝ յս

Կենդանի է՝ տէր, և
օրհնեալ է՝ ածն * և
բարձր եղիցի ածն փր
կութեան իմոյ։

Ա՝ ճ է՝ որ խնդրէ
զվրէժ իմ * և հնա
զանդ առնէ զժողո
վուրդս ընդ ինեւ։

Փրկիչ իմ՝ ի թշնա
մեաց իմոց բարկացո
ղաց * յայնցանէ ողբ
յարուցեալ են՝ ի վերայ
իմ բարձր արարեր
զիս և յառնէ անի
րաւէր փրկեցեր զիս։

Վա՜յ այսորիկ խոստո
վան եղէց քեզ՝ ի հե
թանոս * և անուն ան
քո՛ւմ սաղմոսասա
ցից։

Մեծ արարեր զփր
կութիւն թագաւորին
* առնել ողորմութիւն
ընդ օծելոյ նորա
դաւթի * և ընդ զա
՛ւակինս յաղագս յաղ
ագս մինչև յա՛իտեան։

Տունք. 50

Ա՜յսինքն, դու ուրեմն՝ որ ա՛ծ
զիս փրկեցիր իմ՝ բարկացող և զայ
րացօղ թշնամեաց ձեռքէն, իբր՝ ի
հրէից նեղադործութէն * և
քան զդպիրս և զփարիսեցիս որ դ
ռողութիւ՝ ինձ վերայ կուվազէին
զիս բարձրացուցիր և փառաւորե
ցիր * և այն անիրաւ և անիրաւ
մեանք մարդէն, իբր՝ ի յուդայէ,
զիս ազատեցիր։

Ա՜յսինքն, վասն որոյ թողեալով
զհրէայս կամապաշտս, հեթանո
սաց և կուապաշտից միջումն, ՝ի
ձեռն հաւատացեալ ծառայից
իմոց զքեզ ճշմարիտ ա՛ծ և՝ որ երկ
նի և երկրի խոստովանիմ * և քոյ
սուրբ և երկրպագելի անուն՝ անդ
սաղմոս ասեմ, և փառք տամ։

Ա՜յսինքն, զերկ քո ամենազօր
ա՛ծութիւդ զարմանալի և մեծա
մեծ հրաշքներով փառաւորեց
և բարձրացոյց նոցա վերայ կար
դած և հաստատած թագաւորի
փրկագործութիւն։ իբր որդւ՛ոյ ի
ւրոյ միածնի յի՛ քի զնշխանութիւն
և զտիրութիւն * որ ողորմութի՛ և
այցելութիւն անէր իւր ա՛ծային
էութէն օծեալ նոր դաւ՛թին *
և նորա հարազատ զաւ՛ակներին։
իբր առաքելոց և վարդապետաց
և նոցին փոխանորդաց յաղագ
յաղագ մինչև յա՛իտեան։

Օրհնութիւն Մովսէսի և որդւոցն Իսրայէլի։

Օրհնեսցուք զտէր * զի փառաւք է փառաւորեալ։

Օ՜ հեծեալս և զերի վարս ընկեց՝ ի ծով * օգնական և ընդդունող իմ տէր * և եղև ինձ՝ ի փրկութիւն։

Օրհնութիւն հաւատացելոց քրիստոնէից փրկելոցն՝ ի դերութենէն սատանայի։

Յայնքն, օրհնեսցուք և դոյ ենք միաբերան զտէր ամենայն որդիք Իսրայէլի * որ այսօր զարմանալի փառաւք փառաւորեցաւ և բարձրացաւ իւր անուանն՝ յամէն եգիպտացւոց. և իւր զօրութիւն և ճշմարտութիւն յայտնեցաւ ամենայն աշխարհի։ Զարձեալ, օրհնեսցուք և դոյեն միաբերան զքո՜ տէր ամենայն որդիք նոր Իսրայէլի * զի այսօր խաչիւն իւր ով հերձեաց և բաժանեաց զծով աշխարհիս, և ազատեաց զմեզ յանմարմին փարաւոնէ. իբր՝ ի ձեռացն քեզ էր. և փառաւորեցաւ անուն նորա՝ յամէն հաւատացելոց իւրոց. և իւր աւետարանական ճշմարտութիւն սփռեցաւ ընդ ընդհանուր աշխարհ։

Այնքն, զէրեն եգիպտացւոց ձիաւորներն և ձիանքն ձգեց ծովն մէջն. և զեւրեանք յամբարաւ * այն տրն որ միշտ ինձ օգնական և պահապան էր. և զիս կու ընդունէր և կու նախանձէր իմ ամէն խղճութեամբ։ և այսօր զիս փրկեց և ազատեց կուա պաշտ եգիպտացւոց գերութենէն։

Սա՛ է իմ ՀԱՅ * և փա-
ռաւո՛ր առնեմ զսա։
* ՀԱՅ հօր իմոյ * և
բարձրը արարչից զսա։

Տ՚ Խորտակէ զպա-
տերազմունս * և տրը
է՛ անուանորա։

Դարձեալ, զէրէ եղիպտացւոց
ձիաւորքն, իբր զդևս, և զձիանքն
իբր զդիւ ապաշաս և զկուռապաշտս
ձգեց՝ Իսորս անդնդոց դժոխոց *
այն տրն որ միշտ ինձ օգնական էր
և իւր ՀԱՅ նախահիմնամուքն
զիս կու պահպանէր * այսօր իւր
պատուական արեամբն ինձ փր-
կուԹէ եղաւ, և ազատեց զիս՝ ի
գերուԹէն սատանայի։

Ա՚յսինքն, այս է իմ ՀՇմարիտ
ՀԱՅն որ ստեղծեր է զերկինս և
զերկիր * այնոր համար կու փառա-
ւորեմ զնա * և այս է իմ հօր պաշ-
տած ՀԱՅն. իբր Թէ աբրահամու,
Թէ իսահակայ, և Թէ յակոբայ *
այնոր համար կու բարձրացու-
նեմ իւր՝ որ անուն։

Դարձեալ, սա՛ է իմ ՀՇմարիտ
ՀԱՅն և որդի ՀՅ կենդանւոյ.
բանն հօր և նկարագիր էուԹեն
նորա * այնոր համար կու փառա-
ւորեմ զնա * սա՛ է իմ հօր պաշ-
տած ՀԱՅն. իբր մարդարէից, առա-
քելոց և հայրապետաց եկեղե-
ցւոյ * այնոր համար կու բարձրա-
ցու ցանեմ և կու պաշտեմ իւր
՝ՀՅ և երկրպագելի անուն։

Ա՚յսինքն, այս իմ տրն է. որ կու
ջարդէ կու յաղԹէ և կու փչացնէ
փարաւոնի և իւր զօրաց պատե-
րազմն և զՀակառակուԹիւն * զէրէ
իւր անուն է, տրտամենակարող է։

Օ՜ ընտիրս արանց և զընտիրս սպառազի նաց * զկառս և զերի վարս * և զամ զօրութիւն փառաւորեալ ընկեց՝ ի ծով։

Ծով ծածկեաց զնոսա * ընկլան յանդունդս խորոց իբրև զվէմս։

Ա՜ զ քո՞ որ փառաւորեալ է՛ զօրութիւն իւրով * և աջ քո՞ որ խորտակեաց զթշնամիս քո։

Եւ մեծութիւն փառաց քոց մանրեցեր զՀակառակորդս քո * առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան քոյ, և եկեր զնոսա ոպէ զեղէգն։

Ոգւովն զօրութեամբ սրտմտութեան քոյ պա-

Զորձել՝ արն մեր յա՛ քս որ կարող է՝ ի պատերազմի, իւր խաչեա՛ն և մահո՛ւամբն յաղթահարեց զբե լիար ընդ պաշտօնէից իւրոց * և իւր անուանն՝ որ զօրութեաց է՛։

Ա՜ստինքն, այն ընտրած և ուժեղ մարդիքն, և այն ընտրած և քաջ կռվարարներն * այն երկոթա կապ արտազաներն, և նոցա զօրեղ ձիանքն * և փառաւորութի այնչափ մեծութիւն, այնչափ ուժն և կա զրօղութիւն ձգեց կարմիր ծովի մէջն։

Ա՜ստինքն, ծովն վերայ դարձաւ և իւր ալիքներովն ծածկեց զիւր եանք * ընկղմեցան և իջան դնա ցին խորուկ անդունդներն յա տակն քարինման։

Ա՜ստինքն, որ ա՛ծ քոյ աջ ձեռքդ փառաւորվեցաւ իւր ամենակա զօրութիւն * որ ա՛ծ քոյ աջ ձեռքդ խորտակեց և պատուհա սեց քոյ թշնամիքդ։

Ա՜ստինքն, դու քոյ փառացդ մեծութիւն մանրեցիր փշրեցիր և փչացուցիր քոյ Հակառակներն * ողարկեցիր քոյ սրտմտութիւն զասրատութիւն բորբոքած բարկութիւն, որ այրեց և կուլ տվեց զիւր եանք եղէգի նման, իբր զամշի նման։

Ա՜ստինքն, քոյ սաստիկ և զօրեղ սրտմտութիւնդ և նեղասրտութիւնդ

քամուն ծովի ջրերն ճղվեցան և պատառեցան դիզվեցան մին զմի նու վերայ և ճնացին քարէ պարսպին նման այն ահագին ծովի ջրերն * և սառեցան և դիզվեցան ջրի ալիքն կարմիր ծովի միջուն։

Ասինքն, ասաց իմ Թշնամի փարաւոնն իւր մեծամեծաց հետն, թէ երթամ հալածեմ զիսրայէլացիքն * յետանէ անկանիմ, հասանիմ և ջարդեմ զիւրեանք * և թալանաց իքմինս բաժանեմ իմ ծառայներին * և լցուցանեմ և հարստացուցանեմ զիմ անձս նոցա ապրանքովն։

Ասինքն, իմ թրիս բերանին մատնեմ զիւրեանք առանց խնայելոյ * և իմ աջ ձեռքս ափրապետէ և բարձրանայ խորայէլացւոց ազգին վերայ։

Ասինքն, նա այս խորհրդումն ելանէն, դու որ ածողարկեցիր քո սաստիկ քամին * և ծովն ալէկոծեցաւ, և ածածկեց զիւրեանք * և ընկղմեցան և ինչան արճճինման այն սաստիկ խորուկ ջրի տակն։

Ասինքն, այժմ որ ածողարկեցիր զիւրապաշտից սուտ ածներին մի ջուն ոչն քեզ կունմանի * կամ թէ ո՞վ կարէ քեզ նմանիլ, որ մեծ ես սրբութիւնիւ, և կուփառաւորվիս քոյ սրբերի միջուն, երբ հրեշտակաց և մարդկան միջուն։

տառեցան ջուրք * դիզան կացին ոպ պարսպ ինպ քարէայ ջուրք ծովուն * և պաղեցն դիզան ալիք ջուրցն ի միջ ծովուն։

Ասաց թշնամին, ասէ, հալածեցից * հասից և հարից * բաժանեցից զաւարն * և լցուցից ի նոցանէ զանձն իմ։

Խսուր իմ արկից զնա * սիրեացէ և քարձրացցի ի վերայ նոցա աջ իմ։

Ասացեր զհողմն քո * և ածածկեաց զնա ծով * ընկղմեցան և ինչն որպէս կապար ի ջուրս սաստիկս։

Ո՞ նմանի քեզ յածս աստուածս * կամ ո՞վ նմանի քեզ փառաւորեալդ ի սրբս։

Ա քանչելի , փառա
ւորեալ * որ առնես
զնշանս և զարուեստս
* ձգեցեր զձեռն քո
և եկուլ զնոսա
երկիր։

Ա՝ ուաջնորդեցեր ար
դարութիւն ժողովրդ
եան քոյ * այսմ զոր
փրկեցեր։

Ա խիթարեցեր զո
րութիւն քով ՝ի բանա
կեսեղ սրբութեան
քոյ * լուսանաղդք և
բարկացան , և եր
կունք կալան զբնա
կիչս փղշտացւոց։

Յ այնժամ փութա
ցան դատաւորք եդո
մայ * և իշխանք մովա
բացւոց։

Կալաւ զնոսա դողումն
* հալեցան ամ բնա
կիչք քանանացւոց։

Ա՝ յսինքն , դու զքանչելի ես և
աՀաւորդ , դու փառաւորեալ ես
և գովելի * դու զարմանալի և զա
նազան նշաններ և արուեստներ
կանես , քո ճշմարիտ ածուիդ ցոյց
տալոյ Համար * դու իսկոյն որ քո
ձեռքդ բարձրացուցիր , գետինն
կուլ տվեց փարաւոնի զաքարն։

Ա՝ յսինքն , դու քո ժողովրդիդ
առաջնորդեցիր , և ճանապարհ
նշանց տուիր քո արդար դատաս
տանովդ , զերկրէ քեզ էին ապաւի
ներ * այս խեղճ ժողովրդիս կա
սեմ , որ դու փարաւոնի ձեռքէն
փրկեցիր։

Ա՝ յսինքն , դու միխիթարեցիր քո
ժողովուրդդ քո ածային զօրու
թիւնդ , ՝ի բանակեսեղ սրբութե
քոյ , իբր քոյ նոր ժողովրդեան օր
տուումն * զայս ասելով կուապաշ
տից աղգերն բարկացան , և սկսան
վախել փղշտացւոց երկրի մար
դիկն որք էին ՝ի սահմանս հրէ աս
տանի։

Ա՝ յսինքն , այն ժամանակն վռա
զեցին և կուվի պատրաստութիւն
տեսին եդոմայեցւոց երկրի դա
տաւորներն * և մովաբացւոց երկ
րի իշխաններն որ տիրեր էին երու
սաղէմայ դաւառներին։

Ա՝ յսինքն , զերէ դողն բռնեց
զնոսա * և քանանացւոց երկ
րի մարդիկն որք էին ՝ի սահման

Ո՞նկի՛ Իսրայէլ նոցա
ահ և դողութիւն * և՛ ի
զօրութիւնէ բազկի քոյ
քարացին։

Մինչև անցցէ ժողո
վուրդ քո տէր * մինչև
անցցէ ժողովուրդ
քո այս զոր ստացար։

Տարեալ տնկեացես
զնոսա՝ ի լերին ժա
ռանգութեան քոյ * ՝ի
պատրաստութի բնա
կութեան ժառանգու
թեան քոյ։

Օ՜ որ ստացար իսկ
զբանէ՝ տէր ստացար
սրբութիւն * և զոր պատ
րաստեցին ձեռք քո
* տէր թագաւորս յաւ
իտեանս յաւիտե
նից եւս։

Զի եմուտ փարա
օն կառաք և երիվա
րաք և ընտիր սպառա

էդիպտոսի իւրեանց վախէն հա
լեցան և մաշվեցան։

Ո՞՜ սիրելիք, խնդրեմ քեզանից տէր
ամ որ քո ահդ և քո դողդ նոցա
վերայ անկանի * և քոյ բազկիդ
զօրքէն և ուժէն քար դառնան և
անշարժ մնան։

Ո՞՜ սիրելիք, մինչև որ քո այս ժո
ղովուրդս անցանի նոցա երկրովն
տէր ամ մինչև որ անցանի այս քո
ժողովուրդս որ այնչափ աշխատա
նօք ստացար և ձեռք ձգեցիր աղա
տելով՝ ի ձեռացն փարաւոնի։

Ո՞՜ սիրելիք, մինչև որ տանիս ան
կես և հաստատես զիւրեանք քոյ
սարումն, որ քո ժառանգութիւդ
և մուլքդ է՝, իբր յերուսաղէմայ
երկրումն * որ զարդարեն և պատ
բաստ պահեն քո ժառանգած
բնակութիւդ։

Ո՞՜ սիրելիք, զայն բնակութիւն
կասեմ, որ դու ստացեր ես և քեզ
մուլք ես արարեր իսկզբանէ տէր
ամ, և ստացեր ես սրբութիւն և
արդարութիւն * զայն որ ստեղծեր
է՝ և պատրաստեր է՝ քո ձեռքդ քոյ
ժառայիցդ համար * զէրէկ դու
տէր ես և թագաւոր ես յաւիտե
անս յաւիտենից և դեռ այլ
առաւել։

Ո՞՜ սիրելիք, զէրէկ մեռա[illegible] փարա
օն ինքն իւր արքայներովն, իւր ձիանք
ներովն, և իւր ընտրած կռվա

զինուք՝ իմիջ ծովուն։
Եւ էաց իվերայ նց
՝ուր զջուրս ծովուն։ *
Եւ որդիքն Իսրայէլի
դնացին ընդ ցամաք
՝իմիջ ծովուն։

Տունք։ 24։

բարձեալ ծովի միջն։
Ասացեալն, եւ՝ որ՝ աց ծովի ջուրն
թափեաց նց՝ վերան։ * Եւ Իսրայէ-
լի որդիքն դնացին ցամաք Ճանա-
պարհով ծովի միջուն, օրինեա-
լով եւ փառաբանելով զՏն։

Բա՛ց ի՛մ աչս և փառա՛ւոր առնեմ զսա , աչս հօր իմոյ և բարձր արարից զսա։

Ամարդասէր եր բարեխօսութիւն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի , և վասն խաչի քոյ պատուական , ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ։

Փ արոզ էրանեալին և իբրևի։

Վասն՝ի վերուստ խաղաղութիւն և փրկութիւն անձանց մերոց զիր աղաչեսցուք։

Վասն լսելի լինելոյ ա՛ն այ ձայնի աղաչանաց մերոց զիր աղ։

Վասն քա՛ւիչ և ներող լինելոյ այ՝ իվը մեղաց մերոց զիր։

Վասն թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր , զկամայ և զակամայ զիր։

Վասն զի մի՛ ընդ խոտանս դատանիցիմք յա՛ուրն պատասխանատուութեան զիր աղ։

Վասն հոգ՝ոցն հանդուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով՝ի քս ննջեցին . զիր։

Նաև և վասն միաբանութեան ճշմարտի և սրբոյ հա՛ատոյս մերոյ զիր աղաչեսցուք։

Ողորմեա՛ մեզ , ա՛ն այ ամենակալին յանձնարարացուք։

Ողորմեաց մեզ ա՛ր աչս մեր ըստ մեծի ողորմութիւն քում , ասասցուք ամենեքեան միաբանութիւն ա՛ր ողորմեա՛ . Ղ։

Տ՛ր առնջեան և գոյացուցիչ դիշերոյ , որ արարեր զտիւ՝ի զբօսանս բարեգործութիւն , ՝ի փրկութի անձանց մերոց , և զդիշեր՝ի հանդիստ քնոյ տկարացեալ բնութեան մերոյ։ Ասկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութիւն ահ՛ա՛ւոր և փառա՛ւորեալ անուանդ քում սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր և յաջողեա՛ մեզ , ուղիղ հա՛ատով և առաքինասէր գործոց վարուք , ՝ի նոյն պարշ

տօն

տօն քո կանխել միշտ, և նովին կանօնիւս անդադար փառաւորել զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգիդ։ Ամէն, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Ո՜ զքեզ որ յամենայնի գթած և մարդասէր տրդ ես, աղաչեմք Հանապազ, զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ, կալ ՝ի կարգի կրօնաւորութեան մերում։ Թեթևացո՛ տր զբաղդը լուծ քո, զոր եդիր ՝ի վերայ մեր զի կարասցուք կալ ՝ի պատուիրանի քում, և զՀաճոյան առնել առաջի քո յամենայն ժամ ՝ի տուէ և ՝ի գիշերի։ Դրեշտակային երգակցութիւն զքեզ օրհնել, զքեզ գովել գոհութիւս և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութեանդ։ Ամէն, և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Աղմսիւք և օրհնութիւն և երգօք Հոգևորօք, անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգիդ։ Ամէն և։ Օրհնեալ տր մեր յա՛ քս։ ամէն։ Հայր մեր որ։

Ա՛ստեղծանի՝ ի յերկինս, աստեղք՝ ի լուսինն. քրիստոս՝ ի յառաքեալս, վասն
դասեալք յեկեղեցին։ պատմեն մարդկան զփառս. և զպատիւն նոյ։

Դիկատարած Սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս ԺԸ։

Երկինք պատմեն զփառս ՝ն * և զարարածս ձեռաց ՝նր, պատմէ հաստատութիւնն։

Իբր ՝ի կատարիլ օրինաց և մարգարէից ՝տրն մեր յ՚ն՚ք կուգայ յաշխարհս, և ՝նա առաքեալք և վարդապետք կուքարոզեն զմեծութիւն զփառան ՝ն։

Այս սաղմոսումն կու խօսի մարգարէն թէ ինչպէս ՝նա ծածկարէ ՀԱՅ նաչվիլ ՝ի ստեղծուածս և կամ ՝ի գիրս ՝նբանելովն։

Յսինքն, այս մարմնաւորերկինքներս իւրեանց արուեստաւորշինուածովն և ահագին կամարներովն կուպատմեն և կու յայտնեն ՝ն փառքն և մեծութիւն * և այս մարմնաւորհաստատուիս, իբր ատղերով լցած երկինքն, իւր զանազան

Օր աւուր բղխէ զբան * և գիշեր գի շերի ցուցանէ զգի տութիւն։

Ո՛չ է են բանք և՛ոչ է են

զան աստղերովն և զարմանալի լուսաւորներովն կու պատմէ և կուցուցանէ այ ձեռաց գործքն և արուեստն։

Զարձեալ, սբ առաքեալքն քի որ Հոգւովոր երկինք կասեն, կու պատմեն և կուքարոզեն մեզ այ կարօղութիւն, և իմաստութիւն և փառքն * և սբ վարդապետք եկեղեցւոյն քի որ խորհրդաւորք հաստատութիւ կասեն, կուպատմեն և կուստուցանեն մեզ այ օրէնքն և պատուիրանքն։

Ասյինքն, օրն և գիշերն երկինքի շարժմունքովն փոխփոխվելով, անցած օրն գալոց օրէն բան կու բղխէ, իբր այ մեծութիւն և՝ իմաստութիւն կու յայտնէ * և անցած գիշերն գալոց գիշերվան այ յաւիտեանական լինելութիւ դիտութիւն կուցուցանէ։

Զարձեալ, սուրբ վարդապետք եկեղեցւոյ որ իւրեանց լուսաւորութիւն իմաստութիւնն այնպէս են ինչպէս օրերը և միմեանց բան կու բղխեն, իբր այ օրինաց և պատուիրանաց ճշմարտութիւն կու յայտնեն * փիլիսոփայք որ իւրեանց խորուկ և ծածուկ խօսքերովն գիշեր կունճանին, միմեանց այ լինելութիւ և էութիւ դիտութիւն կուցուցանեն։

Ասյինքն, երկինք և աստեղք

խօսք , որոց ոչ լսի
ցին ձայնք նոցա ։

Ընդ ամ երկիր եել
բարբառ նց * և մին
չև ՝ի ծադս աշխարհի
են խօսքնոցա ։

Յարևս եհար զխա
ղան իւր * և ինքն ՝ոգ
փեսայ՝ զի ելանէ յա
ռագաստէ իւրմէ *
և ցնծայ նա որպէս
հսկայ յընթանալ ըզ

մարդոյ նման բանք և խօսք չու
նին , որ շատ հեռաւորութեն հա
մար , իւրեանց ձայնն չի լսվի և չի
մացվի ։ այլ բնական իրաժիններ են ,
այնոր համար ինչ երկրով որ կու
պտրտին մունջ մարդի նման իւր
եանց բնութին կու յայտնեն ։
Զ արձեալ , առաքելոց բանքն
և խօսքն մարդկային բանիցն և
խօսիցն նման չեն , որ մէկ երկ
րում միայն իւրեանց ձայնն լսվի
և հասկացվի , և միւս երկրնե
րումն չի լսվի և չի հասկացվի ,
այլ ածայինք և երկնայինք են ,
այնոր համար ամենայն երկրում
կու լսվին և կու հասկացվին ։
Ա յսինքն , աստեղաց և լուսա՛ն
ցաց մունջ ձայնն , իբր ազգ
մունքն , յամ երկիր հասաւ * և
մինչև աշխարհիս ծայրերումն
այլ նոցա բնութին իմացվեցաւ ։
Զ արձել , առաքելոց ասմունքն
և զրոյցն և քարոզութին յամ
երկիր հասաւ , թէ ՝ի յարևելս
և թէ յարևմուտս * և մինչև աշ
խարհիս ծայրերումն այլ նոցա
բանքն և խօսքն կու դտվի ։
Ա յսինքն , կու թո՛ւի թէ ած՝
իւր չասիցն արեգական միջումն
է սաղքեր ։ զէրէ արեգակն իւր
պայծառութեն քան զամէն աստ
ղեր այլ առաւ՛ել կու ծանուցա
նէ մեզ այ մեծութին և փառքն

Ճանապարհս իւր։

Լուծ ադ ա ց երկնից են
ելքն ը։ * և հանդիսատ
նորա մինչև՝ ի ծագս
նորուն։ * ոչինչ է որ
թաքցի՝ ի տապոյն ը։

* և երբ որ կուծ ադէ յարևելից,
այնպէս է՛ ինչպէս մէկ փեսայ մի
որ իւր օթաղէն դուրս գայ * և
գլորելով և վազվազելով կու
գնայ յիւր ճանապարհն, յարևե
լից յարևմուտք, ինչպէս մէկ քաջ
մարդ մի որ պատերազմ երթայ։
Դ՝ արձեալ, կու թռի՛ թէ ուծ
իւր խորանն և չատիրն տնկեր և
սարքեր է՛ սուրբ աւետարանի մի
ջումն, որ արեգականն արդարու
թեան։ Իբր քի արևն և ճառա
գայթեն է՛, զերկնքն ալ աւետարանն
քան զամենայն նոր վարդապետաց
գրգերն այլ առաւել պարզ և
յիստակ կուծանուցնէ մեզ զուծ
* և ինքն արեգակն իբր քա, փե
սայի նման կու ելանէ իւր օթա
ղէն։ Իբր իւր հօր ծոցէն, և կու
գայ՝ ինքն կուսէն մարմին կառնու
* և կուցնծայ և կուրախանայ
հսկայի նման։ Իբր քաջ մարդի
նման որ գայ աշխարհիս ընթացքն
կատարէ, և սատանայի հետ պատե
րազմի և յամբի անէ։

Ա՝ յսինքն, արեգակն կու ելանէ
երկնից մէկ ծայրէն * և զաշ
խարհս լուսաւորելով և տաքաց
նելով կուդնայ մինչև՝ ի միւս
ծայրն, և՝ ի տեղն կու հանդչի,
Իբր կուդադարի՝ ի լուսաւորելոյ
այս աշխարհիս երեսն * և ոչինչ է
դուվեր որ զինքն գաղէ և պահէ

Օրէնք տն ամբիծք են, և դարձուցանեն զհոգիս * վկայութիւն տն հաստատուն է, և իմաստուն առնէ զտղայս։

Ուղղութիւք տն ուղիղք են, և ուրախ առնեն զսիրտս * պատուիրանք տն լոյս են, և լոյս տան

նորա տալքութենէն, և ջերմութենէն։

Դարձեալ, որդին այ՝ի ծայրագոյն երկնից և իւր հօր ծոցէն կուելանէ և կուգայ յաշխարհ և մարդկանց հոգիքն կուլուսաւորէ, և իւր սիրովն կուտաքացնէ * և երեսուն և երեք տարէն յետայլվի կուդառնայ յերկինքն, դէպ իւր երկնաւոր հայրն, և ներաջ կողմն կունստի, և կուհանդստանայ * և ոչդք չի գտվիր աշխարհս հիս վերայ, որ նորա հաւատոյ ջերմութենէն և շնորհաց լուսոյն վինքն կարենայ գաղել և յետքարշել։ թէ որ կամենայ։

Ասինքն, և թէպէտ երկինք և աստեղք այ մեծութիւն և փառքն կուծանուցանեն, բայց այ ամբիծ և անարատ օրէնքն որ սուրբ գրոցերն կուսուցանեն, ամենևին մարդոյ հոգին և միտքն կուդարձուցանեն դէպ առ ած * և այ հաւատարիմ և հաստատ վկայութիւն իսուսելովներսեհանց կուիմաստնացնէ պարզամիտ մարդիքն որ կարենան ճանաչել այ կամքն և քարեհաճութիւն։

Ասինքն, այ արդարութիւն այնպէս ուղիղ և շիտակ է, որ միտք անողի սիրտն կուրախացնէ * այ պատուիրանքն այնպէս պայծառ է, որ պահողի մտաց աչքն կուլու-

սաւորէ * այս անն և երկիւղն այն պէս քաղցր և սէր է, որ չէ թէ միայն այս կեանքումն, այլև այն կեանքումն իւր սիրելեաց տրտումն կրումնայ։

Ա՜յսինքն, այ դատաստանն ճշմարիտ և ուղիղ է * և նոյն դատաստանն արդար է, և առանց երես պաշտութեան, թէ թագաւորաց հետև թէ իշխանաց հետ, թէ հարստաց հետ և թէ աղքատաց հետ։ զէրէ զամենեսեանն միապէս կուտեսանէ։

Ա՜յսինքն, այ դատաստանն և իրաւունքն քան զպատուական ոսկի, և քան զբազում վանազան ճէվահիր այլ ցանկալի է * և քան զմեթակէ նոր կորած մեղրի հացն այլ քաղցր է։

Ա՜յսինքն, զէրէ ով որ քեզ հաւատարիմ ծառայ է քոյ օրինաց և պատուիրանաց հանն կառնու և հաստատուն կուպահէ զնա * և պահելով զայն, շատ վարձուց հատուցումն կառնու՝ ինքն։

Ա՜յսինքն, բայց ով է որ կարենայ իւր ներելի մեղքն և յանցանքն միտք անել, և ազատանալ * վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ տէր ած որ զիս այս ծածուկ փոշեռեսակ և անձանաչ մեղքերէս սրբես * և պահես զքո սխալական ծառայդ՝ ի յօտարմեղքէ, իբր պահես զիս

աչաց * երկիւղ տն տէր է, և մնայ յաւիտեան։

Դատաստան տն ճշմարիտ է * և արդար է նոյնն։

Ցանկալի է նա քան զոսկի, և քան զակնոս պատուական բազում * քաղցր է նա քան զմեղրախիտ։

Բանդի ծառայ քո պահեցէ զայս * ի պահել նոնա հատուցումն բազում։

Օ՝ անցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ ի միտ * ի գաղտնեաց իմոց սէր արա՛ զիս տէր և յօտարէն պահեա՛ զծառայ քոյ։

Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ ամբիծ եղէց * և սրբ եղէց ի մեղաց մեծաց։

Եղիցին քեզ հաճոյք բանք բերանոյ իմոյ * և խորհուրդ սրտի իմոյ առաջի քոյ յաւժամ ՝ուր օգնական իմ և փրկիչ իմ։

Տունք · 14 ·

Ի կատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս · ԺԹ ։

Լուսիցէ քեզ ՝ուր յաւուր անձկութեան * օգնական եղիցի քեզ անուն ՝այ յակոբայ։

քո շնորհօքդ որ ես որիշ մարդի պատճառով մեղք չի անկանիմ։

Ապա յինքն, զէրկ թէ որ այսպէս մեղքերս ինձ չի տիրեն, այն ժամանակն ես ամբիծ և անարատ կուլինիմ քոյ առաջիդ * և կուսրբվիմ ՝իմ ծամեծամեծ մեղքերէ, ՝ի՞ մահացու մեղքերէն։

Ապա յինքն, և այն ժամանակն իմ բերանիս աղօթական խօսքերն քեզ դուր կուգան * և իմ սրտիս խորհրդներն միշտ ընդունելի կուլինին քոյ առաջիդ ՝ուր ՝ած, որ իմ օգնական և փրկիչն ես։

ՈՐ երբ որ ՝ուրն մեր յ՝ աքս կուդայ յաշխարհ առ ՝ի փրկել զմեզ իւր ՝ածային անօրէնութիւնքն այս սաղմոսիս խորհրդաւ՝որ բանքն այն ժամանակն կուկատարվին։

Ա. յս սաղմոսումն կուխօսի մարդարէն քի չարչարանաց արժանահաւ՝որութեան և զօրութեանն համար։

Ապա յինքն, ով՝ քս փրկիչ աշխարհի, քոյնեղութիւն և չարչարանաց օրն, ՝ած քո աղաչանքն և խնդիրս ու՝ած՝քն կուլսէ * և այն ՝ածն որ յակոբայ ՝ածն է՛, ըստայնմ ես եմ ՝ած աբրահամու իսահակայ և յակոբայ, ՝որոնց անունն քեզ օգնական և պահապան կուլինի։

Ողորմեսցէ քեզ Տէր զօրութիւն իսրաելոյ * և խոնարհեսցէ զքեզ։

Յիշեսցէ Տէր զամ պատարագս քո * և զուխտս քո ընդունելի արասցէ։

Տացէ քեզ Տէր ըստ սրտի քում * և զամ խորհուրդս քո նա կատարեսցէ։

Յնծասցուք մեք ի փրկութեանդ քում * յանուն Տէր մերոյ մեք մեծք եղիցուք։

Լցուսցէ Տէր զամենայն դրուագս քո * այժմ ծանեալ զի կեցոյց Տէր զօծեալ իւր։

Ասէին՝ թէ ածէ քեզ օգնութիւն կուսարիկէ յիւրոյսրբութենէն, իբր իւր տէր աթոռէն։ * և ի սիոնէ։ իբր ի լեռնէն երուսաղեմի զքեզ կունախտանամ կուգիրկէ, և կու ընդունի։

Ասէին՝ կու յիշէ քո զամենայն պատարագներդ, թէ զոյն որ կու մատուցանես խաչին վերայ, և թէ զոյն որ կու մատուցանես տէր սեղանին վերայ։ * և զքո ուխտդ որ արարեր ես, որ քո չարչարանքդ և քո պատուական արեամբդ զմարդկային ազգն փրկես, ի գերութենէն սատանայի, կու ընդունի։

Ասէին՝ թէ ածէ քո սրտիդ ցանկութեանն և դիտաւորութենէն դօրայ քեզ կուտայ։ * և ինչ որ քո մտաց խորհուրդն է, կու կատարէ։ իբր կու հաշտի մարդկային ազգին հետ, և նոցա մեղացն զթողութի կու շնորհէ։

Ասէին՝ վասն որոյ մեք կուցնծանք և կուրախանանք այն փրկութենէն վերայ որ դու մեզ կանես։ * և քո տէր անուն ամբդ որ մեր տէր ածնես, կու մեծանանք, կու պարծինք և կու փառաւորվինք։

Ասէին՝ երբորդու յետ քոյ յարութեդ կու համբառնաս՝ իբր կինա, և քոյ հօրդ աջ կողմն կու նստիս, այն ժամանակն ածէ քո

ամէն խնդրուածքդ կուլցնու, իբր քոյ հաճատացելոցդ կեանք յաւիտենական կուխոստանայ * և մեք տեսանելով այնչափ շնորհքն և բարերարութիւնն որ հայրն ածքոյ սիրոյդ համար մեզ կանէ, կասենք, թէ ահա այժմ խնացանք որ որ ածս փրկեց և փառաւորեց զիւր օծեալ քոնն։

Ասայինքն, և լսեց ածնորա, 'ի յերկնից և իւր ոչ աթոռէն * և իւր աջ բազկի զօրութեանն փրկեց զսա իւր հաճատացելոցն հետ, և յամօթ արար զիւր թշնամիքն։

Ասայինքն, զէրէ թէ որ սոքա, իբր թէ, քո երևելի և աներև ոյթ թշնամիքդ իւրեանց արապանեներովն և ձիանքներովն պարծենան * մեք աղաղակելով քո սուրբ անուանդ մեզ օգնական կուխնդրենք, և յաղթօղ կուլինինք։

Ասայինքն, և յաղթելով մեր թշնամիքն կասենք, թէ ահա սոքա կապվեցան խափանեցան և անկան * իսկ մեք կանդնեցանք ուղղ ոտաց վերայ, և հաստատուն մնացինք։

Ասայինքն, ուրեմն որ ածս փրկէ զքո հաստատած քոնթադաւորն յիւր չարչարանաց և իւր թշնամեաց ձեռացն * և նորա ոչ անուանն համար, այլ օրն որ դէպ քեզ կուաղաղակենք, ասէ մեր ինդրս

Լուաւ սմա յերկնից 'իսրբութէ իւր մէ * 'ի զօրութէ փրկութէ աջոյ իւրոյ։

Սոքա կառօք և սաք երիվարօք * այլ մեք զանունն տն այ մերոյ կարդասցուք։

Սոքա խափանեցան և անկան * մեք յարեաք և ուղղեցաք։

Տ ր կեցո զթագաւորն և լուր մեզ յաւուրս յորում կարդասցուք առ քեզ։

Ինկատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. Ի.

Տ՚ի զօրութիւնքում ուրախ եղիցի թագաւորն * ՝ի փրկութիւնքում ցնծասցէ յոյժ։

Զ՚ցանկութիւն սրտի նորա տուր նմա * և զկամս շրթանց նորա ոչ ապրդեալեր ՝ի նմանէ։

Զամանս արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութիւն քոյ * և եդիր ՝ի գլուխ նորա պսակ ՝ի քարէ պատուականէ։

ուսածքն, և մեզ ՝ի յօդնութիւն հասիր։

Իբր երբեմն մեր յանքս կու յարի ՝ի մեռելոց և կու համբառնայ յերկինս, այս սաղմոսիս խորհրդա՝ նորն բանքն կու կատարվին։

Այս սաղմոսումն կու խօսի մարդարէն քրիստոսի փառաց և յաղթութենն համար և նոր թշնամեաց յամօթ լինելոյն համար։

Այսինքն, որ ամենայն հայր երկնաւոր քոյ յաղթող զօրութեամբդ միշտ ուրախ կու լինի քո թագաւորն, զերկնքեզնով կու յաղթէ զիւր թշնամիքն իվերոյ խաչին * և վասն քոյ փրկութենն որ արարիր յարութեանելով զնա ՝ի մեռելոց, և ազատելով զիւր հաւատացելքն ՝ի դժոխոց, կու ցնծայ, և կու զուարճանայ։

Այսինքն, ինչ որ իւր սրտի ցանկութինն էր տուր նմա * և ինչ որ նորա շրթունքի կամքն և խնդրուածքն էր, նորանէ չի արգելեցիր, և չի խնայեցիր։

Այսինքն, զերկնքեցիր զինքն քոյ ամենայնին և քաղցր օրհնութեդ և պատուական ակնեբով զարդարուած թագդ դրիր իւր գլուխն, և բոլոր աշխարհիս տուր և թագաւորութիւն կացուցիր զինքն։

Կեանս խնդրեաց՝ ի քէն * և եառուր նմա երկայնաւորութիւն յաւիտեանս յաւիտենից։

Մեծ են փառք նոր՝ ի փրկութենէ քում * զփառս և զմեծ վայելչութիւն դիցես՝ ի վրայ նորա։

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւիտենից * և ուրախս արասցես զնա յուրախութենէ երեսաց քոց։

Զի ապաւէր յուսացաւ՝ ի Տէր * յողորմութենէ բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի։

Զ. Զի՞ զարհուրեսցես գիշերի * ի նետէ թռչելոյ՝ ի տարաւորէ։

Զ. Յոյսն՝ քեզանից կեանք խնդրեց, որ յարուցանես զնա՝ ի մեռելոց * և դու նորա, և իւր հաւատացելոցն երկար կենաց տուիր որ կենդանի մնան յաւիտեանս յաւիտենից։

Զ. Յոյսն՝ մեծ է նորա փառքն և պարծանքն քոյ փրկութենէն հաստատեալ, որ արարիր նորա շարչարանքն բոլոր աշխարհի * բայց այլ առաւել փառք և այլ առաւել մեծ պատիւ և վայելչութիւն կու դնես նորա վերայ, յորժամ հատանես բառնայ՝ ի յերկինս և նստի ընդաջ մէջ քոյ։

Զ. Յոյսն՝ երբ որ զնա բոլոր աշխարհի օրհնութիւն կու տաս, յաւիտեան յաւիտենից, որ ամէն մարդ նորանով օրհնութիւն և փառք ըստանայ * և կուրախացուցանես զնա՝ զիւր հաւատացեալքն քո ուրախ և զուարթ երեսիդ տեսութիւնն յերկնից այր քայութիւն միջումն։

Զ. Յոյսն՝ զերկիր քան թագաւորն յուսացաւ և ապաւինեցաւ՝ ի նոր ուծ հայրն ամենակարող իւր շարչարանաց միջումն * վասն որոյ այն բարձրեալ այ ողորմութենէն չի զարհուրիր, չի հեռանար, և չի սասանիր նիր իւր թշնամեաց նենգ ապարդիւր ծութենէն։

Զ. Յոյսն՝ զերկիր քո ամենակարող

Թշնամեաց քոց * և
աջ քո զտցէ զամառեալս քո։

Զի լցեալ զնոսա ոգի
հնոց հրոյ * ՝ի ժամանակի երևելոց քոց։

Տ՚ բարկութեամբ
իւրով խռովեցուցէ զնա՝ * և հուր
կերիցէ զնա։

Զտուղ նոցա յերկրէ
կորիցէ * և զաւակ նոցա յորդւոց
մարդկան։

Խոտորեցան ինքեանք
բարութիւն և խորհեցան
զխորհուրդ զոր ոչ
կարացին հաստատել։

Ա՝ տացես զնա հա
լածեալս * ՝ի մնաց

և զօրեղ ձեռքդ կուգտվի միշտ
քոյ թշնամեացն վերայ, որ պատ
ժես զիւրեանք * և քո աջ բաղուկդ
կուգտնու հանապազ զքոյ ատե
լիքն, որ դատապարտես զիւրեանք
՝ի դժոխս և՝ ի հուրն յաւիտենա
կան։

Ա՝ յսինքն, և դնես զիւրեանք
որ քու լիանի կրակի նման այլին
և բորբոքին * այն ժամանակին որ
քո բարկացած երևիս քոյ միացին
որդւովդ նշանց կուտաս յաւուր
դատաստանին։

Ա՝ յսինքն, զերկրն ինքն իւր
բարկութեանն կուխռովեցուցանէ
և կուտրտմեցուցանէ զիւրեանք
* և դժոխոց կրակն կուտէ և կու
մաշէ զիւրեանք։

Ա՝ յսինքն, նոցա պտուղն, իբր
նոցա համախոհքն և հետևողքն
երկրիս երևէն կուկորնչին * և
նոցա զարմն և զաւակն այլ հողե
ղէն մարդկանց միջումն չէն յիշ
վիր։

Ա՝ յսինքն, զերկրէ քեզանից երես
թեքեցին, և ապստամբեցան *
և այնպէս խորհուրդ խորհեցան
և միտք արարին ընդդէմ քոյ սուրբ
անուանդ, որ չկարացին զլուխ
տանիլ. և իւրեանց դիտաւորու
թիւն չկարացին հաստատել։

Ա՝ յսինքն, վասն որոյ դատաստա
նի օրն կուքշես զնա՝ քո երեսէդ

ուսաց քո պատրաստեցեալ զերեսանց։

Բարձր լեր որ ՚ի զորութեանդ քումմ։ օրհնեսցուք և սաղմոս ասասցուք զոր-ութեանց քոց

Տունք։ 14.

Ի կատարած վասն առաւաւտեան օգնութիւն։

Սաղմոս. ԻԱ։

և հալածականն կանեաս զիւրեանք։ և քո մեացածներումն, իբր քոյ սրբերումն որ մարդկային ազգէն քեզ բաժին կուլինին մեացած, կուպատրաստեսնցի երեսն, իբր դէմ կուկանգնիս, և յամօթ կանեաս զիւրեանք, զերկերորդ դուքո սրբերն կուհրամիրես դէպ քեզ ասելով, եկայք օրհնեալք հօր իմոյ, նոքա զլեսակոր և սև երես կումնան։

Այսինքն, ուրեմն որ ամենայն բարձրացիր և փառաւորվիր քոյ կարող զօրութիւդ։ և մեք հանապազ օրհնենք և սաղմոս ասենք քոյ զարմանալի և անհասանելի և ամենակարող զօրութեանդ։

Իբր վասն առաւօտու յաւուր յարութիւն մեր մեղոյ յիշիցի։ յորում աւուր հայրն ամ օգնեաց նմա։ և աղաւորելով զնա յամ վերացաց և բարձրանաց իւրոց փոխարկեաց զնա ՚ի մահուանէ յանմահութիւն։ Այս սաղմոսումս կուխօսի մարդարէն յայտնապէս վասն քրիստոսի զարթնումն յերեքներորդ օրն։ և վասն հանրութանոսաց դարձմանն, և վասն հաղորդութիւն կենարար մարմնոյ և արեանն։

Յաճ իմ նայ
եաց առիս
* ընդ էր
թողեր զիս
* հեռի եղեր՝ իսկ
կուրթէ իմէ * վասն
բանից յանցանաց
իմոց։

Ա՝ յաճ իմ, ՝ի ո՞ւր է կար
դացի առքեզ, և ինձ
ո՛չ լուար * ՝ի դիշերի
և ինձ ո՛չ անսացեր։

Դու՝ իսուրբս բնակ
եալ ես * և գովեալդ
իսրայէլի։

՝Ի քեզ յուսացան
հարքն մեր * յուսա
ցան՝ ի քեզ և՝ փրկե
ցեր զնոսա։

Այսինքն, Աստ ստեղծողն ա
ծոց յաճ, և իմ խղճիս
յաճդ, կաղաչեմ զքեզ
դարձուր զքո երեսդ և նայիր
դէպ ինձ * էր զիս երեսաց ձգե
ցիր, և էր զիս՝ իբաց թողիր * իմ
փրկութէս հեռացար, իբր ինձ
մօտ չեկիր, որ զիս փրկէիր * իմ
սխալանաց և մեղաց բաներին հա
մար, իբր մարդկային բնութէ մե
ղացն համար, որ ես ինձ վրայ բարձի
և ինձ համարեցի մարդ լինելոս,
որ իմ չարչարանօքս վճարեմ քոյ
աճային հայրութէդ։

Ա՝ յսինքն, ո՞ր աճ իմ, ցերեկն
դէպ քեզ աղաղակեցի խաչին վրայ,
և ինձ չի՛ լսեցիր * և դիշերն աղա
չեցի զքեզ՝ ի ձիթենեաց լեառն,
և ինձ ականջ չի՛ դրիր, որ եկեր
էիր, և զիս փրկեր էիր իմ դառն
տանջանքէս։

Ա՝ յսինքն, դու սրբոց միջումն
կուբնակիս, իբր հեզ և խոնարհ
և երկիւղած մարդկանց սրտի մի
ջումն կուհանդչիս * և դու իս
րայէլացւոց ազգի գովութիւն և
պարծանքն ես։

Ա՝ յսինքն, ՝ի քեզ յուսացան մեր
առաջին ծնողքն և հարքն իբր թէ
աբրահամ թէ իսահակ և թէ յա
կոբ * ՝ի քեզ յուսացան և փրկեցիր

Ո՞ւրքեզ աղաղակեցին, և կեցին։ Յքեզ յուսացան և ոչ ամաչեցին։

Ա՛յլ ես որդն եմ և ոչ եմ մարդ։ Նախատինք մարդկան, և արհամարհանք ժողովրդոց։

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս, արհամարհէին զինև։ Խօսէին շրթամբք, և շարժէին զգլուխս իւրեանց։

Յուսացաւ ՚ի Տէր։ Եւփրկեսցէ զնա։ Կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա։

զիւրեանք յամ վշտաց և ՚ի նեղութենէ կուապաշտից և անհաւատից։

Ա՛յսինքն, դէպքեզ աղաղակեցին, և կեցուցին և փրկուցին զսան։ Յքեզ յուսացան, և չէր ամաչեցին իւրեանց թշնամեաց առաջեւն։ Իբր թէ եգիպտացւոց և թէ այլ կուապաշտ թագաւորաց առաջեւն։

Ա՛յսինքն, բայց ես իմ տառապանաց միջուն այնչափ աղաղակեցի և հոգւոյ հանեցի դէպքեզ ով հայր իմ երկնաւոր, որ իմ թշնամեաց առաջեւն այնպէս կութուխիմ թէ ես մարդ չեմ, այլ մին որդ մի եմ, կամ մին ճճռու մի եմ։ զէրէ այսպէս կունախատեն զիս մարդիք, և այսպէս անարգ կանեն զիս նենգաւորք հրէից ժողովուրդքն։

Ա՛յսինքն, ինչ մարդ որ զիս կուտեսանէր, տնաղ կանէր։ պռնկ ներոքն կու խօսէր, և կու հայ հոյէր, և զիւր գլուխն ինձ վերայ դիրուր կուտայր և կասէր, վա՛հ որ քակէիր զտաճարն, և այլն։

Ա՛յսինքն, ուստի, թէ դա՛ ա՛ծ է յուսացեր, և ապա՛հներ, և կուպարծենայ ասելով, թէ ես որդի ա՛յ եմ։ Թող փրկէ ուրեմն ա՛ծ զինքն այս չարչարանքէս։ և ապրեցուցանէ զինքն ՚ի մեռանելոյ, թէ որ ա՛ծ կուսիրէ և կուկամի զդորա արարմունքն։

Ա՛յս

Ա՛մենեքեան որք տեսանէին զիս, արհամարհէին զինև։ Խօսէին շրթամբք, և շարժէին զգլուխս իւրեանց։

Յուսացաւ ՚ի Տէր։ Եւփրկեսցէ զնա։ Կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա։

Դու ես որ հաներ զիս յարդանոէ * յոյս իմ՝ ի ստեանց մօր իմոյ։

Քեզ անկայ ես յարդանոէ * յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ած իմ։

Ի՞ ի՝ քացեայ առ ներ յինէն * զի նե ղութիք մերձեալք են, և ոչուք է՝ որ օգնէ ինձ։

Շուրջ եղեն զինև զուարակք բազումք * և ցոյլք դեղք պա շարեցին զիս։

Բացին ՝ի վրայ իմ զբե րան իւրեանց ոպ առիւծ * զի մանչէ և յափշտակէ։

Որպէս զջուր հեղայ * և ցրուեցան ամ ոսկերք իմ * և եղև սիրտ իմ ոպ մոմ հա լեալ ի մէջ որովայնի իմոյ։

Ա՜յսինքն, դու ՝ուր ած որ զիս իմ կոյս մօրս փորէն հանեցիր առանց հօր և առանց օգնութեան մարդկան * և իմ մօրէս ծիծ կերած ժամանակէն մինչև այս օրս դու իմ յոյսն ես։

Ա՜յսինքն, ես իմ մօրս յարդանոէն քեզ վիճակ անկայ, որ դու զիս խնամես, և պահպանես * և իմ մօր փորէն ծնած ժամանակէն ՝ի վեր դու իմ Հշմարիտ Հայրն ես և ածն ես։

Ա՜յսինքն, կաղաչեմ զքեզ մի՛ հեռանար ինձանից * զերկ կու տեսանեմ որ զանազան նեղութիք ինձ մօտակացերեն, և ոչուք չկայ որ ինձ օգնութի հասանի, և զիս մխիթարէ։

Ա՜յսինքն, շորս կողմն որձ հոր թերն պատերեն, իբր հրէից ժո ղովուրդն * և դէր եղներն զիս պաշարեր են, իբր քահանայա պետքն և իշխանքն հրէից։

Ա՜յսինքն, ինձ վերայ բերանները բացեր են, մէկ առիւծի նման * և կումենչան, և կուզեն թէ զիս խլեն յափշտակեն և կորատեն։

Ա՜յսինքն, նոցա չար միտքն տեսա նելով ջրի նման ծորվեցայ և թա փեցայ * և իմ ոսկերքս իւրեանց տեղերէն շարժեցան և ցրուեցան * և իմ սիրտս փորիս միջումն մոմի նման հալվեցաւ։

Զորացար ոչ խեցի զօրութիւն իմ։ լեզուս իմ 'ի քիմն իմ կցեցար։ և 'ի հող մահու իջուցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք։ և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս։

Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ։ և թոնեցին զամ ոսկերս իմ։ նոքա հայեցան և տեսին զիս։

Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'իմէջ իւրեանց։ և 'ի մէր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։

Դու սիր մի՛ հեռի առներ զզթութիւն քո յինէն։ և սիր յօգնել ինձ նայեաց։

Փրկեա՛ 'ի սրոյ զանձն իմ։ և 'ի ձեռաց շանց զմիամօրութիւն իմ։

Ասացին, իմ զօրութիւս և իմ կարողութիւնս թրծաց ամանի նման չորացաւ։ իմ լեզուս քիմքս կպաւ։ և զիս մահուան հողն հասուցին այն անօրէն հրէայքն անողորմաբար։

Ասացին, զէրէ ինչպէս որ սատացի շատ կատաղած և փրփրած շներ զիս պատեր են։ և չար և անխղճ մտանք մարդկանց ժողովքն զիս պաշարեր են։

Ասացին, իմ ձեռքերս և իմ ոտքերս բևեռով ծակեցին։ և խաչին վերայ զիս այնպէս լարեցին որ զիմ ոսկրանքս ամէն համարեցին։ և դէպ յիս նայելով զիմ խղճութիւս տեսան, և անազ անելով զիս հայհոյեցին և անարգեցին նոքա։

Ասացին, զիմ զգեստս և զիմ շորերս իւրեանց միջումն զինուորքն բաժանեցին։ և իմ կապայիս վրայ վիճակ ձգեցին, որ տեսնուն թէ ումն կանիկանի։

Ասացին, զիմ խղճութիւնայիր և տես որ ուծ, և քո զթութիւդ մի՛ հեռացուցաներ ինձանից։ որ ուծ հայր երկնաւոր ինձ օգնական լինելոյ և խեղճ դալոյ աչքով նայիր,

Ասացին, փրկէ զիմ անձս դուցա թրի նման սրած լեզուէն։ և այդ կատաղած շներիդ ձեռքէն

Փրկեա՛ զիս Յիսուս նոյ առիւծու * յեղ ջերմ մի եղջերուն զիսոնարհութիւն իմն։

Զ առմեցից զանուն քո եղբարց իմոց * յմէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։

Երկիւղածք տո՛ն օրհնեսցեն զնա * ամ զաւակք յակոբեանս փառաւորեսցեն զնա։

Երկիցէ ամենայն զաւակն իսրայելի * զի ո՛չ արհամարհեաց և ո՛չ անարգեաց զաղօթս աղքատի * և ո՛չ դարձոյց զերեսս իւր յինէն * այլ՝ ի կարդալ իմում առնայ լսեսցէ ինձ։

զիս աղաւաղէ, որ իմ մօր մէնս հաւիկն եմ ինչպէս որ դու գիտես։ Ո՜յսինքն, փրկէ զիս այս առիւծ նեղիս քերանէն * և աղաւաղէ զիմ խոնարհութիւնս և զիսոնարհութիւս այդ կատաղած և հպարտ քերկէ տանջողիդ պոզերէն որ զիս իւր եանց դուռողութիւն կուզէն պոզ առհարել։

Ո՜յսինքն, երբոր դու զիս փրկես դոցա ձեռքէն, և ինձ կենդանութիւն պարգևես, և յարուցանես՝ ի մեռելոց, ես քո՞ւ անունդ պատմեմ և քարոզեմ իմ հա՛ւատարիմ եղբարց առաքելոցն * և զքեզ օրհնեմ և գովեմ իմ հա՛ւատացելոց բերանովն քոյ՝ ուր եկեղեցւոյ միջու�ն։

Ո՜յսինքն, և ասեմ, թէ ինչ մարդ որ ա՛յ կու վախէ, թող օրհնէ և գովէ զնա * և ինչ մարդ որ յակոբայ զաւա՛կն է։ իբր ինչ մարդ որ ա՛ւ աղանին ծնունդ է՝, և՝ ի քա՛ մկրտվեր է՝ թող փառաւորէ զնա։

Ո՜յսինքն, ոչչափ որ իսրայէլացցւոց զարմ և զաւակ կայ թող վախէ նորանէ * զէրէ փուչ և ընդունայն չէ համարեց, և չէ անարգեցիմ աղքատիս աղօթքն * և իւր երեսն ինձանէց չէ դարձոյց * այլ իսկոյն երբ որ աղաղակեցի դէպ ինքն, ինձ լսեց և յօգնութիւն հասաւ։

Ի քէն է՛ գովութիւն
իմ * յեկեղեցիս մեծս
օրհնեցից զքեզ։

Ո՞ւխտս իմ կատարեցից * առաջի ամ երկիւղածաց նորա։

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին * օրհնեսցեն զտէր ոյք խնդրեն զնա։

Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւիտենից * յիշեսցեն և դարձցին առ տէր ամ ծագք երկրի։

Երկրպագեսցեն նմա ամ տոհմք ազանց * զի տո՛ւն է՛ արքայութիւն զի տուն է՛ ի վերայ ամ հեթանոսաց։

Ա՜յսինքն, իմ գովութիւնս և պարծանքս քեզանից է՛ տէր ամ * վասն որոյ այն մեծ եկեղեցին որ ես հաստատեալ պիտիս յեռամեհծանութիւնդ նորա մէջուն։ Իմ հաւատացելոց քերանովն կու օրհնեմ և կու փառաւորեմ զքեզ։

Ա՜յսինքն, զիմ ուխտս կու կատարեմ, իբր զիս քահանայից ձեռօքն վասն փրկութիւնս մարդկան քեզ պատարագ կու մատուցանեմ առ ի խաչի և աբ սեղանի վերայ * ամ ա վախս և երկիւղած քրիստոնէից առաջին։

Ա՜յսինքն, և այս ամ այնպես պատարագս ուտեն և ճաշակեն հոգիս աղքատներն, և կշտանան, և օրհնեն զտէր ամ հայրն ամենակալ այն մարդիքն որ կու սիրեն և կու խնդրեն զնա ուղիղ սրտիւ։

Ա՜յսինքն, և կենդանացս սիրտն, իբր հոգին յաւիտեանս յաւիտենից անմահ և կենդանի մնայ * և բոլոր աշխարհիս ծայրերէն վերկենան մարդիք, յիշեն զմարդարէից խօսքերն, և դառնան առնա ճշմարիտ ամ պաշտութիւնք։

Ա՜յսինքն, և հաւատով երկրպագանեն նմա ամէն ազգերի զարմերն և զահաւինքներն * զի երկնորա է աշխարհիս թագաւորութիւնն * և նա կու տիրէ՝ իբր ամ կուտաշ ամենից այլազգեաց և հեթանոսաց։

Կերան և երկրպագին նմա ամենայն պարարտք երկրի * առաջի նորա անկցին ամենեքեան որք իջանեն ՚ի հող։

Անձն իմ նովաւ կեցցէ * և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա։

Պատմեսցի տէն ազգի որ գալոց է՝ * պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա ժողովրդեան որ ծնանելոցն է՝, զոր արար տէր։

Տունք. 32

Սաղմոս Դաւթի.

Սաղմոս. ԻԲ.

Ասացէք, այս տէր պատարագէս կերան և երկրպագեցին իւրն որ չափ որ երկրիս երեսին քրիստոնէական հաւատքի շնորհքն պարարտացած մարդ կայր * և որ չափ մարդ որ քրիստոնէական հաւատքով կումեռանի, և կու իջանէ ՚ի հող, նորա առաջեւն անկանի, և երկրպագութիւն անէ, զէրէ ամէն օր նորա շնորհացն մասնակից կուլինի։

Ասացէք, զէրէ իմ անձն նորա նուամ կենդանի է՝ * իմ զաւակ ներն, որ ՚ի տէր աւազանէն ծնաւծեն, կուզեմ որ նորա ծառայութիւն անեն։

Ասացէք, և նորանով պատմվի և յայտնի լինի իմ այ հօրս, որչափ քրիստոնէից ազգ որ գալ պիտի յաշխարհ * և պատմեն և յայտնեն երկինք, իբր առաքեալք, այն ժողովրդներին որ ծնանիլ պիտին զայն արդարութիւն որ տէր ածարար ազգի մարդկան, իբր զէր կութին որ արար ՚ի ձեռն որդւոյ իւրոյ։

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ մարգարէն է՝ ասացեալ վասն քի։

Ասա սաղմոսումն կու խօսի մարգարէն եկեղեցւոյ բերանէն քի համարթէ ոչ զմեզ կու հովնէ իւր խրատովն, իւր եկեղեցւոյ

Տէր հովհանեցէք զիս * և ինձ ինչ ոչ պա կասեսցի։

Ի վայրի դալարոջ անդ բնակեցոյց զիս * և առ ջուրս հան դասեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առիս * և առաջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդարութեան վասն անուանն իւրոյ։

Եթէպէտ և գնացից ես ի մէջ ստուերաց մահու * ոչ երկեայց ի չարէ, զի դու տէր ընդիս ես։

խորհրդներոյն, և իւր չարչարանացն շնորհքն։

Ասացին, տուն իմ յա՛ք որ է հովիւ բարի, զիս կու հովհի՛ է և կու արածէ իւր շնորհքն * և ինձ ո՛չինչ բարի ելքին պակաս չի լինիր աստուա՛ի հանդերձեալն։

Ասացին, զիս կանանչ և դալար տեղ բնակեցոյց, իբր իւր սե՛ր եկեղեցո՛ւն մէջն տեղաւորեց, որ լի է սա քարտուղութե՛ անուշ խոտերոյն * և սե՛ր աւազանի ջրին մօտ զիս անոյց և պահպանեց, որ մարդոյ հոգին կումաքրէ և կու հանգուցանէ։

Ասացին, և թէ իմ մարմնոյս ակարութենէն մեղք անկայ, և զիմ հոգիս կորուսի և դերի արարի մեղաց և սատանայի, նա խոստովանութե՛ խորհրդոյն զիմ հոգիս կրկին դատաւ, ազատեց և դարձոյց՝ ի յիս * և ինձ իւր տուրբ պատուիրանքներոյն առաջնորդեց դէպ՝ ի յարդար և ուղիղ ճանապարհ իւր սե՛ր անուանն փառացն համար։

Ասացին, և թէ շուրջ այլ դամբ մահուանն շուքերի միջուն, իբր մարդկային տկարութենէն մեղքեր այլ անկանիմ * սակայն չեմ վախեր՝ ի չար յուսահատութէ. զերկ դու միշտ ինձ հետ ես։

Յուսալ քո և դատա զան նոքա մինչեւ ի բեսցեն զիս։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան * ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

Օծեր ի ւղով ըզգլուխս իմ * բաժակ քո ոնալ անապակ արբեցոյց զիս։

Ողորմութիւն քո տուր ղՀետ իմ եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց * բնակիլ ինձ ի տան տն ընդ երկայնաւուրս։

Տունք. 8

Սաղմոս փաշաբանթուց Դաւթի։

Սաղմոս. ԻԳ։

Ո՜յսինքն, քո ճանոյդ և քո դատա զանդ զիս մինչեւ արեն։ Իբր քո նեղութիւն և փորձութիւն ճանոյն զիս խրատէ, և քո շնորհացդ դատա զանումն զիս հատատէ ի հատատս։

Ո՜յսինքն, իմ առաջեւս ոչ սեղան պատրաստեցիր, և քո կենարար մարմինդ և արիւնդ ինձ կենարարակուր տուիր * իմ երեւելի և աներեւոյթ թշնամեաց և առել եաց աչաց առաջեն։

Ո՜յսինքն, զիմ գլուխս մեռոնով օծեցիր, քոյ սուրբ եկեղեցւոյ խորհրդներն ինձ տալով * և քո ոչ բաժակն անապական դինուն նման զիս քո սիրովն հարբեցոյց և ուրախացոյց։

Ո՜յսինքն, քո ողորմութիւդ և քո շնորհքդ միշտ և հանապազ ինձ յետանէ դայ քանի որ կենդանի եմ * որ ես երկար կենաց քոյ ոչ եկեցցէ միջումն բնակիմ և մնամ անշարժ հաւատով և հատատումն յուսով։

Իբր, սաղմոս կիրակէից յորում աւուր արար ոչ զերկինս և զերկիր։ Յորում յարեաւ քրիստոս, և յորում գալոցէ ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս։

Ո՜յս սաղմոսումս կուխոսի մարգարէութիւն ինչ ճանապարհով կարենք մատանել յերկինս, և թէ քս

Տեառնէ՛ երկիր լցիւ
իւրով* աշխարհ, և
ամ բնակիչք նը։

Ա՛յ ինքն՝ ի վերայ ծո
վու հիմնեաց զնա։ Եւ
նմա՝ ի վերայ գետոց
պատրաստեաց զնա։

Ո՞վ ելցէ՝ ի լեառն
տեն։ կամ ո՞վ կացցէ
՝ի տեղւոջ սրբութեանն
նորա։

Որ սրբէ՛ ձեռաքն և ամ
բիծ սրտիւ։ որ ոչ
էառ զնանրութիւն
յանձնի իւր։ և ոչ եր
դմա նենգութեամբ
ընկերի իւրում։

Սա՛ առցէ զօրհնութիւն
՝ի տէրէ։ զողորմութիւն

ինչպէս փառաւոր համբարձաւ յերկինս։

Ա՛յսինքն, այն է այս երկիրս իւր բովանդակ միջի եղած ստեղծուածներովն։ և չէ թէ միայն երկիրս, այլև բոլոր աշխարհ իւր միջի բնակած կենդանիներովն, իբր հրեշտակօք մարդովք և անասնօք։ Ա՛յսինքն, զերկինքն ածնորա հիմքերն ծովի վերայ հաստատեց։ իբր անդնդական ծովովն շրջապատեց։ և նը վերայ հաստատեց զնա անշարժապէս, և ամրացոյց։ և զետերի մը պատրաստեց զնա, իբր զետերով զարդարեց զնա՝ ի պէտս մարդկան։

Ա՛յսինքն, բայց այսչափ երկրիս վերայ բնակած մարդկանցէն ո՛վ արժանի կուլինի որ փառաւոր և պատուաւոր ելանէ յայլ լեառն, իբր յերկինս։ կամ ո՛վ կարէ կանգնիլ նորա սրբութեան տեղուն, իբրնը լուսակարգ արքայութեան միջուն։ Ա՛յսինքն, այնպիսի մարդն, որ ձեռքն յիսուակէ, և սրտուն նենգութիւն և հիլաց չկայ։ և աշխարհս հիս փուչ և ընդունայն փառքն իւր յանձն չի առնոյր։ և իւրընկերին խաբելով սուտ տեղ եր դում չի աներ։

Ա՛յսինքն, այսպէս մարդս յայ օրհնութիւն և խնամք կառնու։ և

յայ փրկչէն իւրմէ։

Ա՞յս աղջէ՛ որ խնդրէ զտէր * խնդրէ տե սանել զերեսս այ յակոբայ։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուռնս ձեր՝ իվերս * Համբարձցին դրուռնք յաւիտենից և մտցէ Թագաւորն փառաց։

Ո՞վ է՛ սա Թագաւորն փառաց * տէր հզօր զօրութիւրով * տէր հզօր՝ իպատերազմի։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրուռնս ձեր՝ իվերս *

իւր փրկչէն, որ է՛ տէրն մեր յիսուսքս, յաւիտենական ողորմութիւն և գթութիւն կուգասանէ։

Ա՞յսինքն, ահա՛ այսպէս աղջէ՛ որ միշտ զտէր կուխնդրէ, և կուբրնտէ * և միշտ կուխնդրէ և կուցանկայ, որ յակոբայ այ երեսն տեսանէ, իբր ճշմարիտ հաւատացելոց այ երեսն երկնից արքայութեանն միջուն տեսանէ։

Ա՞յսինքն, բայց ես այս չափ աղ պերի միջուն տեսանելով զայն մէկ ածացեալ մարդն որ յառաջ քան զամենեան փառաւք կու եկանէ յերկինս, կու աղաղակեմ և կասեմ դռնապան հրեշտակներին, թէ ո՛վ իշխանք, վերս պատեցէք ձեր դռներն, * այդ յաւիտենական և հին ժամանակէ փակած դռներդ վերս պատուին և բացվին, որ քս թագաւորն փառաց մտանէ յիւր աբ արքայութիւն։

Ա՞յսինքն, բայց թէ ինձ հարցանեն թէ ո՛վ է՛ այդ փառաց թագաւորդ * ես նոցա պատասխանի կուտամ, թէ այս այն տէրն է՛, որ զօրեղ և ուժեղ է՛ իւր զօրութիւնն և կարողութիւնն * և այս այն տէրն է՛, որ իւր մահուամբն պատերազմեցաւ, և յաղթեց զսատանայ և զդժոխս ներքս։

Ա՞յսինքն, այնոր համար ձեզ կասեմ, ո՛վ՝ իշխանք, վերս պատեցէք

Համբ՝ ձգին դրունք յան՝խոնէից, և մոցէ Թագաւ՝որ փառաց։

Ով է սա Թագաւ՝որ փառաց * Տէր զօրութեաց, սա՛ ինքն է Թագաւ՝որ փառաց։

Տունք. 10.

Աղամոս Դ. Թ։

Աղամոս ԻԴ.

Ուրբեզ տէր Համբարձի զանձն իմ * ած իմ ՝ի քեզ յուսացեալ, մի՛ ամաչեցից * և մի՛ ծիծաղեսցին զինն զինև թշնամիք իմ։

ձեր դռներն * այդ յա՛խոնէից փակած դռներդ, վերսպասվին և բացվին որ փառաց Թագաւ՝որն քս մտանէ յիւր ՝ոբ արքայութին։ Ա՝յսինքն, բայց Թէ կրկին հարցանեն, Թէ ո՛վէ այդ փառաց Թագաւ՝որդ, ես կուպատասխանեմ, Թէ սա՛ ձեր բովանդակ երկնային զօրութեց տէրն է. և սա՛ ինքն է փառաց Թագաւ՝որն, իբր Համանգոյակից որդին այ. և յա՛խոնեալ կան փառաք փառաւ՝որեալ։

Իբր զայս սաղմոս ինքն դա՛ւիթ մարգարէն է ասացեալ։

Ա՝յս սաղմոսումն կուխօսի մարգարէն արդար մարդկանց համար որ փրկանաց և նեղութեանն մի՝ջումն յաճ՝ կուապաւ՝ինին և օգնութի՝ կուխնդրեն, կամ՝ ինքն դա՛ւիթ հալածանաց մի՝ջումն յայ՝ օգնութի՝ կուխնդրէ։

Ա՝յսինքն, տէր աճ՝, այս աշխարհիս վշտերի և սատանայական մի՝ջումն դէպ քեզ բարձրացուցի զիմ անձն, իբր զիմ միտքս դէպ քեզ ուղղեցի * տէր աճ՝, քեզ եմ յուսացեր, դու ինձ օգնական եղեր, որ ես չամաչեմ * և չի լինի Թէ իմ Թշնամիքն տեսանելով զիս՝ կոտոր

Ամենեքեան ողք համ
բերեն քեզ մի՛ ամա
չեցեն * այլ ամաչես
ցեն անօրէնք յունայ
նութիւն իւրեանց։

Օ՜ ճանապարհս քո
ցոյց ինձ * և զշա
հիւս քո ուսո՛ ինձ։

Ա՜ռաջնորդեա՛ ինձ
'ի ճշմարտութեան
քում, և ուսո՛ զիս *
զի դու ես աստուածփրկիչ
իմ * և ես քեզ համբե
րի զօր հանապազ։

Յիշեա՛ ողորմութիւնս քո, և զողոր
մութիւնս քո, ոլք են
յաւիտենից։

Օ՜ մեղս մանկութեան
իմոյ և զանդիտութիւն
իմոյ մի՛ յիշեր * այլ
յիշեա՛ զիս ըստ
ողորմութեան քում, և

ընկաց, ինձ վերայ ծիծաղին և
զիս տնաւոր անեն։

Ա՜յսինքն, զէրէ ինչ մարդ որ
համբերութեամբ քեզ կու յու
սայ, չի՛ ամաչեր * այլ անօրէնն և
չարադործ մարդիքն կամաչեն,
որ իւրեանց փուչ և ընդունայն
խորհրդոցն կու հեռանին և սուտ
ցանկութիւն յետանէ են անկաց։

Ա՜յսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ
զքեզ ՝ուր ՝ած, որ միշտ քո ճանա
պարհդ, իբր քո սուրբ պատուի
րանքդ ինձ ցոյց տաս * և քո շա
հիւդ, իբր քեզ ծառայելոյ կերպն
և եղանակն ինձ ուսուցանես։

Ա՜յսինքն, քո օրինաց ճշմարտու
թիւնն զիս ուղղես, և քո ՝ուր կամքդ
ինձ ուսուցանես * զէրէ դու իմ
՝ած ես, և փրկիչն ես * և ես հա
նապազ համբերութիւնքդ ՝ած այնո
ղորմութիւնդ և զթութիւնդ ապա
հինեցայ։

Ա՜յսինքն, յիշէ՛ ՝ուր ՝ած քո գութն
և քո ողորմութիւնն, ոլք են յաւի
տենից, իբր զայն գութն և ողոր
մութիւնն, որ իսկզբանէ աշխարհ
հիս մարդկային ապդիս հետ արա
ւիր։

Ա՜յսինքն, և իմ տղայութիւն և
տխմարութիւն ժամանակի գործած
մեղքերն մի՛ յիշեր * այլ թէ կու
յեշես, յիշէ՛ զիս քո ողորմութիւնդ,
և քոյ քաղցրութիւնդ համար այդ

վե՛ք քաղցրութիւն քոյ
ներ, զի քաղցր և
ուղիղ ես։

Ա՜յ այսորիկ օրէնս
դէտ առնես զմեզ
ուրս՝ ի Ճանապարհի
* առաջնորդես հե
զոց՝ ի դատաստանի *
և ուսուցանես հե
զոց զՃանապարհս քո։

Ա՜յ Ճանապարհք
նոն ողորմութիւն և Ճշ
մարտութիւն են այ
նոցիկ որք խնդրեն
զուխտս և զվկայութիւն
նորա։

Ա՜յ անուն քոյ ներ
քաւեա՛ զմեզս իմ, զի
բազում է զեղեն * ո՞վ
է մարդ որ երկնչի՝ ի
նէ, օրէնսդէտ առ
նէ զնա՝ ի Ճանապար
հի յոր հաճեցաւ։

ցա՛ ինձ, զէրկ քաղցր ես, և ուղիղ
ես, իբր ողորմած ես և պրդարա
դատ ես։

Ա՜յսինքն, և քո քաղցրութիւդ
համար մեղա՛ որ մարդիքն շուտով
չէս դատապարտեր, այլ դիտակ
և վերահասու կանես զիւրեանք
քոյ ՝ի՛ օրինաց Ճանապարհին * և
հեզ և հնազանդ մարդկանց միտքն
կուղղես, որ իմանան քո արդար
դատաստանդ * և կուսուցանես
խոնարհ մարդկանց քո պատուի
րանաց Ճանապարհն։

Ա՜յսինքն, որ դիտենան, թէ այ
սմ բանից և արարմանց Ճանա
պարհն ողորմութիւն և Ճշմարտու
թիւն է՛ այնպիսի մարդկանց հետ,
որոնք ուխտն և զկտակն և զվկայ
ութիւնքն կուխնդրեն, իբր միշտ
կու ՝ի՛ Ջանան արժանի լինիլ ոդդե գ
ութիւն կենաց։ ըստ որում ուսու
ցանեն և վկայեն առաքելական և
մարգարէական գրեանք։

Ա՜յսինքն, ուստի կուաղաչեմ
զքեզ ՝ի՛ր ՝ի՛ն որ այդ քո ողորմած
և Ճշմարիտ անուանդ համար զիմ
մեղքս քաւես, զէրկ խիստ շատ
էն * որ ես խնդամ և աղաղա
կեմ ասելով, թէ ինչ մարդ որ այ
կուվախէ, ՝ի՛ն զնա իւր օրինաց
Ճանապարհին դիտակ կանէ, իբր
այն Ճանապարհին, որ ինքն ընտ
րեր և հաճեր է։

Ունձնորա՝ իբարու թեան հանդիցէ * և զամակնորա ժառանգեսցէ զերկիր։

Օ՜ զրուն թիւ՝ որ՝ էր կիւղաձայ իւրոց * և զկտակարանս իւր ուսուցանէ նոցա։

Ա՜յ ինչ իմ յաւիժ առ որ * և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։

Ա՛յ, այեաց առիս և ողորմեաց ինձ * զի միա մոր և աղքատ եմ ես։

Ա՜յսինքն, և այնպես մարդի անձն իբր հոգին, այ բարեաց միջուն միշտ կու հանգստանայ * և նորա զամակն թէ իւր հօր գործոցն հետևող լինի, նա ևս կենդանեաց երկրի բարիքն կու ժառանգէ և կու վայելէ։

Ա՜յսինքն, զերկ ած յիւրմէն վախող մարդկանց զօրութիւն կա ըօղութիւն է՝, իբր թե և թիկունք է՝ * և իւր կտակարանքն, իբր իւր ած պատուիրանքն միշտ նոցա կու ուսուցանէ։

Ա՜յսինքն, այս պատճառէս իմ մեաց աչքն հանապազ դէպ յած է՝ * և նա միայն զիմ ոտքս իմ թշնամեաց սաղբած թակաքէն կու պռծացնէ, իբր զիմ կենցաղավարութիւս կու ուղղէ՝ իբարին։

Ա՜յսինքն, և ես միշտ կաղալա կեմ և կասեմ, թէ ած ինձ ինձ, և ողորմիր ինձ * զերկ ես միայնակ և աղքատ եմ, միայնակ եմ, իբր այնպէս ամենեքեան ինձ ձանէ երբեմ էն դարձուցեր, որ կութուռի թէ ոչ բարեկամ ոչ աղգականն, և ոչ եղբայր և քոյր ունենամ աշխարհիս վերայ, աղքատ եմ, իբր ոչ ինչ կողմանէ օգնութիւ և յոյս չունիմ։ դարձեալ միայնակ և աղքատ եմ ես, իբր միանակ և խեղճ եմ։

Ա՜յսինքն, իմ թշնամեաց դիտա

իմոյ բազումք եղեն յոյժ * 'ի վշտաց իմոց հան զիս։

Տես զխոնարհութիւն իմ և զվաստակիմ * և թող ինձ զամենայն մեղս իմ։

Տես զթշնամիս իմ * զի բազումք եղեն ատելութիւն ողբ 'ինձ նիր ատելոցին զիս։

Պահեա՛ զանձն իմ և փրկեա՛ զիս * և մի՛ յամօթ եղէց, զի յուսացայ 'ի քեզ։

Ա՜մբիծք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ * և ես քեզ համբերի * փրկեա՛ ա՛ծ զիսրայէլ յամենից նեղութեանցն։

Տունք · 12·

Սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս · ԻԵ·

ՀՈՐՈՒԹԻՆ տեսանելով սրտիս նեղութիւն շատացաւ * վա՜յ որոյ կուխնդրեմ քեզանից, որ զիս իմ վշտէս փրկես և ազատես տո՛ր ա՛ծ։

Ա՜յսինքն, տես զիմ մտաց խոնարհութիւն, և զիմ սրտիս ցաւն և իմ մեղացս և յանցանացս թողութիւն շնորհէ վա՜յ քոյ անչափ ողորմութեդ, զի երկայնամիտ ես։

Ա՜յսինքն, տես զիմ թշնամեացս նենդութիւն և չար դիտաւորութիւն * զէրէ խիստ շատացան այն պիսի մարդիքն, որ անիրաւ տեղ և փուչ ատելութեամբ զիս կուատեն, և կուհալածեն։

Ա՜յսինքն, պահէ զիմ անձնոցս հնարագործութենէն, և փրկէ զիս նոցա ձեռքէն * որ ես յամօթ չի լինիմ, զէրէ քեզ եմ յուսացեր և ապաւի՛ներ։

Ա՜յսինքն, անմեղ մարդիք և շիտակ մարդիք ինձ համախոհ և բարեկամ եղան * զէրէ ես համբերութիւ քոյ ողորմութեդ սպասեցի * վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ, որ զնոսա և զբովանդակ իսրայէլացիքն · իբր զբոլոր եկեղեցին հաւատացելոց փրկես իւրեանց ամենայն նեղութենէն։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ մարգարէն էր ասացեալ։

Ա՜յս սաղմոսումս կուխօսի մար

Պատա՛ր ինձ տէր * զի ես յամբ-ծուխ եմ։ Մի՛ դարձուցանիր զերեսս քո ի՛նձանէ։

Փրկեա՛ զիս տէր և քննեա՛ զիս * փորձեա՛ զերիկամունս իմ, և զսիրտս իմ։

Ողորմութիւն քո տէր առաջի աչաց իմոց * և հաճոյ եղէց ճշմարտութեամբ քումով։

Ո՛չ նստայց ես յաթոռս անարգաց * և ընդ անօրէնս ես ո՛չ մտից։

Ատեցի ես զժողովս չարաց * և ընդ ամ-

դարձէն վասն քի, կամ վասն իւր, և կամ վասն արդարոց։ Թէ ինչպէս անիրաւ տեղ չարչարվեցան 'ի թշնամեաց իւրեանց։

Ա՜յսինքն, իմ դատաստանս դու արա՛ տէր ած՝ իմ չարախօսացն հետ * զէրէկ դու դիտես որ ես անմեղութեանով շուրջ եկայ քոյ առաջև * և ես իմ տէր ածն եմ յուսացեր, որ չէն հինանդանամ։ Իբր իմ թշնամեաց միջումն տկար և անուժ չէի դառնամ, և յաղթվիմ։

Ա՜յսինքն, դու զիս փորձէ և քննէ տէր ած՝ * դու փորձէ զիմ երիկամունքն և զիմ սիրտն, զէրէկ դու մարդոյ երեանն չես նայիր, այլ զմիտքն և զխորհուրդն կու քննես։

Ա՜յսինքն, քո դութն և քո ողորմութին միշտ իմ աչաց առաջևն է՝ և ես յոյս ունիմ, որ իմ անմեղութէս և շիտակութէս քոյ ճշմարտասիրութեդ դուր դամ և հաճոյ լինիմ։

Ա՜յսինքն, ես փուչ մարդկանց նման չեմ նստիր այլոց տուտ և առասպել բաներ ուսուցաներ * և անօրէն մարդկանց հետ ել և մուտ չեմ աներ։ Իբր բարեկամութի չեմ աներ։

Ա՜յսինքն, զէրէկ ես խսկզբանէ չար մարդկանց ժողովքն և խոր

պա ըիշաս ես ո՛չ
նստայցդ։

Լո՛ւ ացից սրբութիւնքդ
զձեռս իմ * և շուրջ
եղէց զսեղանովքդ
տէր։

Լսել ինձ զձայն օրհ
նութիւնքդ * և պատ
մել զամենայն սքանչե
լիս քոյ։

Տէ՛ր սիրեցի զվայել
չութիւն տանն քոյ * և
զտեղի յարկի փառաց
քոյց։

Մի՛ կորուսաներ ընդ
ամպարիշտս զանձն իմ
* և մի՛ ընդ արս արիւ
նահեղս զկեանս իմ։

Որ ըստ ձեռաց իւրեանց
յանօրէնութիւնս են *
և աջ նոցա լի է կաշա
ռօք։

հուրդն ատեցի * և անօրէնն և ան
հաւատն մարդկանց հետ բնաւ
ամենևին չեմ նստիր բարեկամու
թիւն և խօսակցութիւն աներ։

Մ՝յսինքն, և այս դիտաւորու
թիւս զկամ ձեռաքս յիսուսակ կուլտ
անամ։ Իբր՝ ի յանիրաւութիւն
և՝ ի մեզաց կուհեռանամ * և
միշտ քոյ սուրբ սեղանիդ բոլորքն
քեզ երկրպագանելով պտուտ
կուգամ։

Մ՝յսինքն, որ միշտ քո սուրբ ան
ուանս օրհնութիւն ձայնն լսեմ * ի՝
բերանոյ սրբազան քահանայից,
և քո արարմունքդ և սքանչելիքդ
այլոց պատմեմ։

Մ՝յսինքն, զէրկ տար աչք ես քոյ
եկեղեցւոյդ պայծառութիւն և
դեղեցկութիւն յոյժ սիրեցի * և
քոյ փառաց բնակութիւնքդ տեղն,
Իբր քո՝ սբ սեղանն ինձ սասանիկ
դուրս՝ եկեր, և քաղցր է թոնա
ցեր։

Մ՝յսինքն, ուստի կուտաղաչեմ
զքեզ, որ զկամ անձս անօրէն և
չարադործ մարդկանց հետ չէ կո
րուսանես * և զկամ կեանքս մար
դասպան մարդկանց հետ չէ դա
տապարտես։

Մ՝յսինքն, զէրկ նոցա ձեռքերն,
անօրէնութիւնք և անիրաւութիւնք
միջուտ են * և նոցա աջ ձեռքն
կաշառքով լի է։

Աս յամբծուԹեամ իմ, ում դնացի * փրկեա զիս Յոր և ողորմեաց ինձ։

Ոտն իմ կացցէ յուղղուԹեամբ * յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

Տունք։ 12.

Սաղմոս դաւԹի Ինչ վասն ծԹալ էր։

Սաղմոս. Ի2.

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յումի երկեայց * Յոր ապաւէն կենաց իմոց ես յումի դողացայց։

Ամբարձեալ առի զաչս իմս ցլեռնս ուստի զմարմին

Ա՜յսինքն, և ես քո շնորհաւքդ միշտ անմեղուԹիւն ապրեցայ քոյ առաջիւդ * վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ որ զիս անձս փրկես, և ինձ ողորմիս քո ամենաւատ դԹուԹեամբդ։

Ա՜յսինքն, զերկն այսու հետև որ չափ իմ ջանքս է՛ զիմ ոտքս ուղիղ կենցաղավարուԹեան միջուն պնդեմ և հաստատեմ * և քոյ մեծ եկեղեցիներոյդ մէջն, իբր քոյ ճշմարիտ հաւատացեալ ժողովրդոյ միջուն քո՝ սբ անունդ օրհնեմ և փառաբանեմ։

Իբր զայս սաղմոս ասաց դաւիԹ յառաջ քան զօծանիլն իւր Թագաւորելոյ՝ ի յեբրեն, այն օրերն որ սաւուղ սպանվեցաւ։

Ա՜յս սաղմոսումն կու յորդորէ մարդարէն զինքն և զայլս չի՛ երկնչիլ՝ ի Թշնամեաց օգնուԹիւն ունելոյ։

Ա՜յսինքն, Թէ որ Յոր ծած իմ մեաց լոյսն է՛, և իմ հոգւոյս և մարմնոյս կենդանուԹիւն է՛, ես յումեից կուվախեմ * Թէ որ Յոր ծած ինձ ապաւէն է՛, և զիս կենդանի կուպահէ, ես յումեից կուդողամ և կու սարսափիմ աշխարհիս վերայ։

Ա՜յսինքն, երբոր չար և անօրէն մարդիք կատաղած շան նման ինձ

իմ * նեղիչք իմ և թշնամիք իմ, նոքա տկարացան և անկան։

Թե պատրաստիցի՝ ի վրայ իմ պատերազմ, ոչ երկիցի սիրտ իմ * թէ յարիցէ՝ ի վրայ իմ ճակատամարտս տակայն և յայսմիկ՝ ի քեզ ես յուսացայ։

Օ մի խնդրեցի՝ ի տնէ և զսոյն ուղղեմ * զնակիլ ինձ՝ ի տան տն զամ աւուրս կեանց իմոց։

Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տն * և հրամանս տալ՝ ի տաճարի նորա։

Զի ծածկեաց զիս՝ ի խնամի իւրում յաւուր չարի * ընդ յարկաւ արտարս զիս ի ծածկոյթ խորանի իւրոյ։

մոռացան և ինձ վերայ վարձեցին որ զիմ միտս ուսին նոքա որ զիս կունեղացնէին, և ինձ թշնամութիւն կանէին, ի բերանք տկարացան անուժացան, և՝ ի վայր անկան։

Ասացինքն, վասն որոյ իմ յոյսս այն պէս հաստատէ՛ որ թէ իմ թշնամիքն ինձ վերայ կռիւ և պատերազմ այլ պատրաստեն, իմ սիրտս չի՛ վախեր * և թէ ինձ վերայ զօրք և տաքար այլ դայ, և դէմ մարդէմ ինձ հետ կռիւ այլ մտնու, տակայն այն ժամանակն այլ քեզ եմ յուսացեր տէր։

Ասացինքն, իմ խնդիրքս այ միայն մէկ ինքմէն է և հանապազ զայն կարշաւեմ * որ ինձ այնչափ շնորհ տայ որ քանի որ ես կենդանի եմ իւր տէր եկեղեցւոյ մէջն բնակիմ և իւր օրհնաբանութեն մասնակից լինիմ։

Ասացինքն, և այն տեղն ես իմ տն այ փառքն և վայելչութիւն միշտ տեսանեմ * և վարդապետաց եկեղեցւոյ, և դրոց սրբոց յաճախոյս կողմանէ պատուիրանք և հրամանք տալն, մեկնելն զբանս աճ այնոս և քարոզելն, իւր տաճարի միջումն լսեմ։

Ասացինքն, զերկքանի որ ինձ փոր ձանք և վատ օր հանդիպեցաւ, նոա զիս ծածկեց և պահեց իւր տաճարի միջումն * և իւր խորանի ծա

Զ՝ամենայն բարձր արարածոցդ զիս * և այժմ բարձր արա՛ զգլուխս իմ իմովք թշնամեացս իմոց։

Շուրջ եղէց և մատուցից՝ ի խորանի նորա զպատարագ օրհնութիւն * օրհնեցից և սաղմոս ասացից տեառն։

Լուր տէր ձայնի իմում զի կարդացի առքեզ * ողորմեաց ինձ, և լուր ինձ, զի քեզ ասաց սիրտ իմ * և խնդրեցին երեսք իմ * զերեսս քո՝ տէր խնդրեցից։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն *

Ամենեւին թշնամի զիս ընդ յարկաւարարս, իբր դաղեց, կամ դաղտուկ տեղ մոցոյց։

Ա՜յսինքն, դու՝ տէր՝ ածդ զիս իմ նեղութիւնս և իմ վշտերի միջումն այն պէս անփորձ պահեցիր ինչպէս թէ զիս մինչ բարձր ապառաժ քարի վրայ հանէիր, որ ոչինչ չկարենայր ինձ վնաս հասուցանել * այժմ և ես կապաչեմ զքեզ։ որ զիս դլուխս իմ թշնամեացն վրայ բարձրացուցանես, իբր ինձ կարօղութիւն յաղթութիւն տաս ընդէմ թշնամեաց իմոց։

Ա՜յսինքն, որ ես իմ՝ այ՝ սբ սեղանի բոլորքն շուրջ դալով, նոր՝ սբ տաճարի միջումն իւրն օրհնութիւն պատրաստ մատուցանեմ * օրհնեմ զիւր՝ սբ անուն, և սաղմոս ասեմ իմ Աստուծոյ և կենդանի՝ այնմ։

Ա՜յսինքն, ուստի կուաղաչեմ զքեզ՝ տէր՝ ածդ, որ իմ աղօթից ձայնն լսես, զերկ դէպ քեզ աղաղակեցի * ողորմիր ինձ, և ականջդիր ինձ, զերկ իմ սիրտս քեզ ասաց, իբր իմ սիրտս քեզ միայն ցանկացաւ * և իմ երեսս զքեզ խնդրեց, իբր իմ անձս և իմ հոգիս զքեզ սիրեց * և ես՝ տէր՝ ածդ միշտ քո երեսդ կուխնդրեմ, իբր քոշնորհքդ, քո ողորմութիւդ կուզեմ, որ ինձ պարգևես։

Ա՜յսինքն, վա՜ որոյ կրկին կաղաչեմ զքեզ՝ քո երեսդ մի՛ դարձուցա

և մի՛ խոտորիր բար
կութիւնդ՝ ի ծառայէ
քումմէ։

Օգնական իմ լեր որ
* մի՛ անարդեր զիս,
և մի՛ թողուր զիս ածք
փրկիչ իմ։

Հայր իմ և մայր իմ
թողին զիս * և տէր իմ
ընկալաւ զիս։

Ցուցո՛ ինձ, Տէր, զճանապարհս քո՝ * և առաջնորդեա՛ ինձ ի շաւի՛ղս քո ուղղի։

Ա՛ն թշնամեաց իմոց մի՛ մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Յարեան ի վերայ իմ վկայք մեղաց * և ստեցին ինձ յանօրէնութիւն իւրեանց։

ցաներ ինձանից * և մի՛ հեռանար քոյ ծառայէդ բարկանալով իմ մեղացն վերայ։ Իբր զիս քոյ շնորհ հացդ մի՛ զրկեր։

Ա՜յսինքն, ինձ օգնական եղեր որ ածք, իմ նեղութիւնս միջուն * զիս իմ սխալանացն համար մի՛ անարդեր, և զիս ի՞նչեռաց մի՛ թողուր, զէրկ դու իմ ածն ես, իմ տէրն ես, և փրկիչն ես։

Ա՜յսինքն, որ ես զիս միսիթարելով ասեմ, թէ իմ ծնող հայրս, և իմ ծիծ տուօղ մայրս զիս բաց թողին և մոռացան * և իմ տէրն և ստեղծօղն զիս ընդունեց և նա խախնամեց։

Ա՜յսինքն, քոյ օրինաց և պատուի՛ր բանաց ճանապարհին որ ածք զիս դիտակ և վերահասու արա՛ * և ինձ առաջնորդէ դէպ՝ ի քո շիտակ շաւի՛ղն, իբր դէպ՝ ի քո կամքդ կա տարելոյ ուղիղ և բարակ ճանապարհն։

Ա՜յսինքն, և կաղաչեմ զքեզ որ զիս թշնամիքն ինձ վր՝ չի ծիծաղացնելոյ համար, զիս ինձ նեղացնօղ և վշտացնօղ ասելի մարդկանց ձեռքն չի մատնես, և՝ իմէջ փորձութիւնդ չի ձգես։

Ա՜յսինքն, զէրկ մեղա՛ որ և անիրաւ վկայք ինձ վերայ են թափեր * և իւրեանց անօրէնութիւնն և չարութիւնն ինձ վերայ սուտ կա

Հաւատացի տեսա նել զբարութիւն Տեառն յերկրին կենդանեաց համբերս Տեառն և քաջալերեաց * զօրացի սիրտ քո, և համբերս Տեառն։

Տունք · 16

Սաղմոս Դաւթի.

Սաղմոս. ԻԷ։

Ուրք Տեր ձայնի իւր

սեն և զիս կու բամբասեն։

Ա. յսինքն, բայց ես հաստատ յուսով հաւատացերեմ, որ իմ ՝ի բարութիւն տեսանեմ կենդանեաց երկրումն, իբր յերկնից աղքատութեան միջումն * ուստի զիս կու յորդորեմ հանապազ և կասեմ, թէ համբերէ՛ քոյ ՝ի ողորմութեն և մի՛ վախեր * սիրտդ պինա բռնէ և համբերէ՛ և ըսպասէ՛ հաստատուն յուսով քո աստուծոյդ, մինչև որ քեզ ճար անէ, և ողորմի։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ է՛ սացեալ։

Ա. յս սաղմոսումն կու աղաչէ մարդարէն զՏած որ իւրն օգնական լինի, և յետ ընդունելոյ զօգնութին շնորհակալ կուլինի։

Ուրք Տեր ՝ի ծ դէպ քեզ աղաղակեցի, ինձանից մունջ մի՛ կենար, ինձ ականջ արա՛, և քո միսիթարական խօսքն և պատասխանին ինձանից մի՛ պակաս աներ * և քո ականջդ և բերանդ ամենևին դէպ ինձ մի՛ խփեր, որ սատանիկ տրամութենէս չի՛ նմանիմ մեռած մարդկանց որ կու իջանեն ՝ի դուք, իբր ՝ի դերեզման։

Ա. յսինքն, իմ խնդրուած քիս

դրուատացց իմոց յա
ղաչել ինձ առքեզ *
՝ի համբառնալ ձե
ռացց իմոց ՝ի սատա
ճար աբքո։

Զ՝ի համարիր ընդ ամ
պարիշտս զանձն իմ *
և մի՛ ընդ այնոսիկ որք
գործեն զանօրէնու
թիւն կորուսաներ զիս։
Զոյք խօսին զխաղա
ղութիւն ընդ ընկերս
իւրեանց * և չարու
թիւն ՝ի սիրտս նոցա։

Տուր նոցա ըստ
գործոց նոցա * ըստ
անօրէնութեանց գնացից
նոցա, հատո՛ նոցա։

Ըստ գործոց ձեռաց
նոցա հատո՛ նոցա *
զ՝հատուցումն նոցա
նոցին։

Զ՝է իմացան նոքա ըզ
գործս տէրն * և ո՛չ ՝ի
գործս ձեռաց նորա
հայեցան * կործա
նեսցես զնոսա, և

ձայնին ականջ արա՛ որ ա՛ծ երբ որ
դէպ քեզ աղաչանք կանեմ * և
երբ որ սրտի մտօք իմ ձեռքերս
կուբարձրացնեմ դէպ ՝ի քո ա՛ռ
տաճարդ, իբր դէպ ՝ի յերկինս և
դէպ ՝ի յաթոռ ա՛ծուքեդ։
Ա՝յսինքն, և զիմ անձս անհա
՛ատ մարդկանց թիւն մի՛ դներ *
և այնպիսի մարդկանց հետ որ անօ
րէնութիւն կուգործեն զիս մի՛ մեր
ժեր և մի՛ կորուսաներ։
Ա՝յսինքն, որ իւրեանց ընկերնե
րին և բարեկամներին հետ խաղա
ղութիւն և սիրով կուխօսին * և
սրտերն չարութիւն և նենգութիւն
և խորամանկութիւն լի է՛։
Ա՝յսինքն, ուստի դու քոյ ար
դար դատաստանովդ տուր նոցա
իւրեանց գործոցն գօրայ * և իւր
եանց անօրէնն և չար սովորութիւն
և շուրջ դալոյն գօրայ հատու
ցումն արա՛ նոցա։
Ա՝յսինքն, իւրեանց ձեռաց չար
գործոցն գօրայ տուր նոցա * և
ինչ պատժի և պատուհասի որ ար
ժանի են, հատուցումն արա՛ նոցա
ատ և ՝ի հանդերձելումն. զէրկ
դու արդար դատաւո՛ր ես։
Ա՝յսինքն, զէրկ չուզեցին նոքա
ամենևին իմանալ այ գործքն,
իբր չուզեցին նոքա բարի գործոց
հետևիլ, որ նորանով այ դուր
գային և հաճոյանային * և այ ամե

այլ մի՛ շինեսցին։

Օրհնեալ է՛ Տէր զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց * Տէր օգնական եղեւ իմ և պաշտպան իմ։

Ինքն յուսացաւ սիրտ իմ, և օգտեցաւ * և զուարճացաւ մարմին իմ * և ես կամաւք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ * ապահէն փրկութիւն օծելոյ իւրոյ։

նակարողութիւն և զարմանալի գործոցն չի՛նայեցան * վասն որոյ կործանէ՛ և փչացուր զիւրեանք, որ այլ չկարենան զիւրեանց գիրս լուսին բարձրացուցանել, և պարծենալ՝ իմիջ մարդկան։

Ասասցէ՛ն, որ ես տեսանելով քո ողորմութիւդ և գթութիւդ դէպ ինձ, և քո արդարութիւդ դէպ առնուսա, ասեմ թէ օրհնեալ է՛ Տէր որ իմ աղօթից ձայնն լսեց * այն Տէրն և ածն կասեմ, որ միշտ իմ տամ նեղութիւն միջուն ինձ օգնական և պահապան եղաւ, և զիս փրկեց յամ փորձութէ։

Ասասցէ՛ն, զէրէ՝ ինն յուսացաւ և ապահովեցաւ իմ սիրտս, իբր իմ հոգիս և միսիթարութիւն և օգտութիւն գտաւ * և առաւել ցնծութէս բոլոր մարմինս այլ զուարճացաւ, և զօրացաւ * վասն որոյ յօժար կամաք և ուղիղ սրտիւ կու խոստովանիմ և կու օրհնեմ և կու փառաբանեմ զիւրաքանչիւր և ամէնօրհնեալ անուանն։

Ասասցէ՛ն, զէրէ՝ որ ածիւր հաւատացեալ ժողովրդեան զօրութիւն և կարողութիւն և փառքն և պարծանքն է՛ * և իւր օծեալ թագաւորի յաղթութիւնն ճեռնտուն և օգնականն է՛։

Վասն թէ որդւոցն իւրոյ միածնի յի՛ քի փրկագործութիւնն որ ալիտի

անէ մարդկային ազգիս ազատելով զնոսա 'ի դերութենէն սատանայի միշտ կամակից և ձեռնտու և օգնական է։

Այսինքն, ուստի միշտ կաղաչեմ և կասեմ, թէ Տէր ած դու փրկէ զքո Հաւատացեալ ժողովուրդդ 'ի մեղաց * դու օրհնէ զքո ժառանգութիւնդ, և լեց զիւրեանք զանազան շնորհօք * և դու արածէ զիւրեանք քո Հարազատ ոչխար ներին նման, որ չի մոլորին * և դու բարձրացուր և փառաւորէ զիւրեանք երկնային փառօք մինչև յաւիտեան։

Իբր, զայս սաղմոսս ինքն դաւիթ է ասացեալ։

Այս սաղմոսումն կու յորդորէ մարգարէն զքրիստոնեայս որ սրտի մտօք ծառայութիւն անեն ՝ի։

Այսինքն, ո՛վ քրիստոնէից վարդապետք, քահանայք և ժողովուրդք որ սբ աւազանի շնորհօքն որդիք ՝ի կայաւիք * ձեր խրատովն, ձեր քարոզութիւնն, և ձեր բարի օրինակովն ՝ի զօշերն ձագեր մատուցէք։ Իբր պնոտադրուխ, ան Հաւանն, և կամապաշտ աղդացդ զարմերն և զաւակներն ճանապարհ երթէք, և դարձուցէք ՝ի Հաւատն քրիստոսի։

Փրկեա՛ զժողովուրդքո * և օրհնեա՛ զժառանգութիւնքո * Հովուեա՛ * և բարձրացո՛ զնոսա մինչև յաւիտեան։

Տունք · II ·

Սաղմոս Դաւթի։

Սաղմոս ԻԸ ·

Մատուցէք տուն որդիք ՝ի * մատուցէք տուն զորդիս խոյոց։

Պատուցէք տեառն զփառս և զպատիւ * մատուցէք տեառն զփառս անուանն նոր * և երկրպագեցէք տն՝ իսրահ սրբութեամբ նորա։

Զայն տն՝ իմբ ջուրց * և ամ փառաց որոտաց * և տր ինքն իմբ ջուրց բազմաց։

Զայն տն զօրութիւն * և ձայն տն մեծ վայելչութիւն։

Զայն տեառն փշրէ զմայրս * և մանրէ տր զմայրս Լիբանու։

Պատուցէք տեառն զփառս և զպատիւ։ մատուցէք տեառն զփառս անուանն նոր։ և երկրպագեցէք տն՝ իսրահ սրբութեամբ նորա։

Զայն տն՝ իմբ ջուրց։ և ամ փառաց որոտաց։ և տր ինքն իմբ ջուրց բազմաց։

Զայն տն զօրութիւն։ և ձայն տն մեծ վայելչութիւն։

Զայն տեառն փշրէ զմայրս։ և մանրէ տր զմայրս Լիբանու։

Ասացին՝ և նոցա հետ միաբերան՝ այ փառք և պատիւ մատուցէք։ այ սուրբ անուանն փառք տուէք։ և այ սրահի միջումն, իբր ասէ եկեղեցւոյ միջումն իւրն խոնարհութիւն երկրպագեցէք, և զամենօրեայն անուն նորա գոհ վեցէք։

Ասացին՝ այ ձայնն ջրերի վերայ է։ իբր ասէ աւետարանի քարոզութիւն ամենայն ազգերի վերայ է։ զի ինքն ածէ որ ամենայն փառաց տէր է։ երկնից որոտաց՝ ի ձեռն ասէ քեզոցն յոհաննու և յակոբայ։ որ իւր ճշմարտութիւն յայտնէր աշխարհի։ և ինքն տէրն իւր հոգւոյն սրբոյ շնորհօքն շատ և զանազան ազգերի և ժողովրդեանց վերուստիրապետէ, որ դարձուցանէ զիւրեանք՝ ի դիտութիւն ճշմարտութեան։

Ասացին՝ ասէ աւետարանի քարոզութիւն որ այ ձայնն է՝, հոգւոյն սրբոյ զօրութիւն և նշանօքն և արուեստովքն հաստատեցաւ։ և նոյն ածային ձայնն մեծ վայելչութիւն և փառաւոր և հրաշիւք յայտնեցաւ և տարածեցաւ իմբ երկրի։

Ասացին՝ այ ձայնն կուկոտրէ՝ զմայրի ծառերն, իբր ասէ աւետարանի քարոզութիւն կու պանձեցուցանէ և կուխորտակէ զդիս, իբր զկուռս, և կուհալածէ

Անդրեսցէ զնոս ոչ մատաղաստուանին լի բանանու * և որ սիրելին է՝ , ոչ զորդիս միեղջերու։

Զայն տոն հատանէ զբոց հրոյ * ձայն տոն շարժէ զանապատն * և խռովեցուցանէ տր զանապատն Կադէս։

Զայն տոն հատուատէ զեղջերու * և յայտնի առնէ զանտառս։

զդևս և զայս պիղծս * և ինքն տրն կու մանտրէ զծառս լիբանանու։ իբր կու յաղթէ զբնաւն փիլիստիայս, և զտամ աշխարհիս բռնաւորթ ադամ՝ զդն և իշխանքն։

Ասինքն, և կու մանտրէ, և կու փշրէ զիւրեանք լիբանանու սարի մատղաշ և կակուղ ծառերին նման * և սիրելի և գեղեցիկ քէր կէ տանի ձագերին նման, հեշտու թիւ կու որսայ զիւրեանք, և կու պատու հատէ։

Ասինքն, այ ձայնն կրակի բոցնկը ամր կուոր կանէ։ իբր զիւրհոդ՝ ոյն արբոյ շնորքն կու բաժանէ ամենեցուն ում որ կու զէ * և նոյն ձայնն կու շարժէ զանապատն։ իբր հեթանոսաց աղգն կու կոչէ՝ ի ճշմարիտ հաւատս * և կու խռովեցուցանէ զանապատն Կադէս։ իբր զհրէից աղգն կու գայթակղեցնէ։

Ասինքն, այ ձայնն կու հատուատէ ճէյրաններն։ իբր այնպիսի մարդիքն, որ ճէյրաններին նման կու զէին թռչիլ յերկինս, բայց ջէին կարեր իւրեանց տկարութեն համար, ածնոցա իւր միածին որդւոյ սիրոյն համար կարօղութիւ կու տայ որ հեշտ կարենան թռչիլ դէպ՝ ի յերկինս * և նոցա օտմանները կու յայտնէ։ իբր իւր ածային ծածուկ խորհրդներն կու բացայայտէ, և երկնային ճշ

Ի տաճարին նորա ամենեքեան ասասցեն զփառս նմա։

Տէր զՀրեղէս նա տուցանէ, և ցածուցանէ * Թագաւորեցէ՛ Տէր յաւիտեան։

Տէր զՀրաշքիւն ժողովրդեան իւրոյ տացէ * և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ՚ի խաղաղութիւն։

Տունք. II.

Սաղմոս օրհնութիւն հաւակատեաց տանն Դաւթի։

Սաղմոս. ԻԹ.

մարտութիւն վերահասու կանէ։ Այսինքն, որ ամէն միաբերան առանց այլայլութիւն հարազատեղ բարոյնման սիրով իւր ոչ եկեղեցւոյ միջումն դոհանան և փառք տան իւրեանց ստեղծողին։

Այսինքն, զերկ որ ածբովան դակ աշխարհիս զանազան ազգերն և ժողովրդներն կուխաղաղացուցանէ և կուհաղանդեցնէ իւր ոչ աւետարանի քարոզութեն * և ինքն յաւիտեանս յաւիտենից նոցա միջումն կութագաւորէ։ Այսինքն, և իւր հաւատացեալ ժողովրդեանն կարօղութի կուտայ որ կարենան պատերազմիլ ընդէմ հնարագործութեանն սատանայի * և կուօրհնէ զիւրեանք իւր երկնային խաղաղութիւն նոցա պարգևելով։

Իբր, զայս սաղմոս ասաց դաւիթ երբոր շինվեցաւ և կատարվեցաւ իւր տունն, որ սկսեր էր ՚ի յամրոցին երուսաղէմ։

Այս սաղմոսումն շնորհակալ կուլինի մարդարէն և կուդոհանայ զայթէ վասն ինքեան և թէ վասն այլոց ազատելոց ՚ի հոգեկան և ՚ի մարմնական հիւանդութէ, կամ թէ կուխօսի վասն քի ազատելոյն ՚ի մահ հոսանէ։

Բարձր առնեմ զքեզ Տէր, զի ընկալար զիս * և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմս։

Տէր ած իմ կարդացի առքեզ, և բժշկեցեր զիս * Տէր հաներ ՚ի դժոխոց զանձն իմ * փրկեցեր զիս յայնցանէ, զոք ի՚նջանեն ՚ի գուբ։

Սաղմոս ասացէք Տեն Տէրք նորա * խոստովանեցարուք յիշատակի սրբութեան նորա։

Սրտմտութի՛ էր՚ի բարկութեան նորա * և կեանք են՚ի կամաց նորա։

Ընդ երեկոյս հանդիցեն լալիք * առաւօտուց եղիցի ուրախութիւն։

Ասացին՝, Տէր ած եմ քո սուրբ անուանդ կուբարձրացուցանեմ և կուփառաւորեմ, զի՝ երկ դու զիս ընդունեցեր և պահպանեցեր և չի՛ թողեր որ իմ թշնամիքն ինձ վերայ ուրախանային։

Ասացին՝, Տէր ած, եմ իմ հոգ և որ և մարմնաւո՛ր հիւանդութեամ միջուն դէպքեզ աղաղակեցի, և դու զիս բժշկեցեր * Տէր ած դու զիս դժոխքէն հանեցեր, իբր բռնէ թէ զիս ՚ի գերեզմանէն դուրս քաշեցեր * և զիս փրկեցեր մեռած մարդկանց ընկերութենէն որ կուիջանեն ՚ի գուբ, իբր ՚ի գերեզման մահու։

Ասացին՝, ով՝ որ և բարեպաշտ մարդիք, սաղմոս ասացէք և գովեցէք զԱծ ուղիղ սրտիւ * և զիւր բարութիւնն և սրբութիւնն յիշեցէք հանապազ և խոստովանեցէք։

Ասացին՝, և թէպէտ երբեմն մեր սխալանաց և մեղացն համար իւր ցասման և բարկութեան միջուն կու սրտմտի և կու զայրանայ մեզ վրայ * բայց իւր ածային և հայրական կամքն միշտ այն է՝, որ մեզ անմահական կեանք և անվախճան բարութիւն պարգևէ։

Ասացին՝, և թէ երբեմն մեր մեղաց և յանցանացն համար զմեզ կուպատժէ, երիկունն թէ փոշի

Այս ասացի՝ ի բարե կենդանութեանս իմում թէ ո՛չ սասանեցայց յաւիտեան։

Տ՚ի կամս քո եղուր դեղս իմոյ զողորմութիւն * դարձուցեր զերեսս քո յինէն, և ես եղէ խռովեալ։

Ա՞ռքեզ սիրդ կարդացի, առ ա՛ծ իմ աղաղակեցի * զինչ օգուտ է՛ քեզ յարենէ իմէ, թէ ի՛ջանեմ ես յապականութիւն։

Ա՛ի թէ հող խոստովանեսցէ առքեզ * կամ պատմեսցէ ըղ

մանելով և զ զջանալով տեղեր նիւս մաանենք, տրտմութիւն և լացն վերջ կուլինի * և առաւ՛օտն դարձեալ իւր ողորմութիւն և հայրական գթութիւն կուրախացուցանէ զմեզ և կուսիթարէ։

Ա՞յսինքն, ես իմ ուրախութիւն և հանդստութիւն մէջն ասացի իմ մտաց միջումն, թէ յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից այլ չեմ սասանիր։ իբր այլ նեղութիւն և վիշտ չեմ քաշեր, և այսու հետև այլ զանազան փորձութիւն մէջ չեմ անկանիր։

Ա՞յսինքն, զերկ դու տր ա՛ծ քո՝ սբ կամքդ իմ գեղեցկութիւնն իմ փառքն և իմ պատիւն զօրացուցիր և առաստացուցիր * և ես դեռ այս մտաց մէջն էիր, դու զ՚քո երեսդ ինձանից դարձուցիր իմ մեղացն համար, և ես անկայ՚ի մէջ հոգեկան և մարմնական հիւանդութեան, և սաստիկ տրտմեցայ։

Ա՞յսինքն, տեսայ տր ա՛ծ թէ՝ քեզ զանէ՚ի զատ այլ ճար չունիմ, դարձեալ դէպ քեզ աղաղակեցի, և զ՚քեզ աղաչեցի * և ասացի, թէ տր ա՛ծ, ինչ շահ կամ ինչ օգուտ կուլինի քոյ առաջն դ՚իմ արնէցն թէ որ ես մեռանիմ, և ի՞նչ՚ի հող, և ապականվիմ։

Ա՞յսինքն, մի թէ ես որ մեռանիմ և հող դառնամ, իմ հողս կարէ մի՞ քո՝ սբ անուանդ խոստովանիլ * կամ

Ճշմարտութիւն քո։

Լուա՛ւ ինձ Տէր և ողորմեցաւ * և Տէր եղև ինձ օգնական։

Դարձոյցեալ զսուգ իմ յուրախութիւն * և զերծ յինէն զքուրց * և ինձ զգեցոյց զուրախութիւն։

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ * և մի՛ զ զլացայց * Տէր ած իմ յա՛ւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

Տունք. 12

Ի կատարած սաղմոս դաւթի. օրհնութիւն հանդարտութեան։

Սաղմոս. Լ։

թէ կարէ մի զքո ճշմարտութիւդ և զքո ծածուկ և աբանչելի խորհուրդդ պատմել աշխարհի։

Ա՜յսինքն, և զե՞ռ ես այս խօսքերս չէի կատարեր, իսկոյն Տէր ած ինձ լսեց և ողորմեցաւ * և ինքն Տէրն իւր բարեգթութիւնքն իմ հոգեկան հիւանդութիւնս միջուն ինձ օգնական և ցաւ՛ակից եղաւ։

Ա՜յսինքն, զիմ սուգս յուրախութիւն փոխարկեց * զիմ պատառած և կտրատած քուրջ շորերս հանեց, իբր զիս՝ լացա՛ւէ և՝ խորտմութիւն ազատեց * և ինձ ուրախութիւն շորեր հագոյց, իբր զիմ սիրոս և հոգիս մխիթարեց։

Ա՜յսինքն, որ իմ փառքս. իբր իմ հոգւ՛ոյս զօրութիւնքն միշտ քեզ սաղմոս ասեն * և ես ամենևին չէի զլացայ և չէի փոշմանիմ իմ բարի դիտաւորութիւս * Տէր ած, յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից ես զքո սուրբ անուանդ հուզմամբ և կուխոստովանիմ, վասն քոյ անչափ բարերարութիւնդ որ ինձ արարիր։

Իբր, զայս սաղմոս ասել պարտին բարեպաշտ մարդիք, երբոր կամ՝ ի յանհաւատից բռնութենէն, և կամ՝ ի սատանայական պատերազմէ կուազատին. հաստատուն կամով և քաջութիւն համբերելով։

Ա՜յս սաղմոսումս կուքաջալերէ

Քեզ տէր յու-
սացայ, մի՛ ամա-
չեցից յաւի-
տեան * յարդարու-թեամբ
քումմ փրկեա՛ զիս և
ապրեցո՛ զիս։

Խոնարհեցո՛ առ-
ս զունկն քո * և վաղ
վաղեա՛ ՝ի կերցու-ցա-
նել զիս։

Լեր իմ ՝ի ա՛ծ պաշտ-
պան * և տուն ապա-
հովութեան ապրեցու-ցա-
նել զիս * զի հզօրութիւն
իմ, և ապաւէն իմ
դու ես։

Վասն անուանն քոյ
առաջնորդեսցես զիս
* և սնուսցես զիս *
և հանցես զիս յորո-

մարդարէն թէ զինքն և թէ զայլս
դողով աղաստեցեալ ՝ի խնդանդէ։

Ո՜յոյնքն, որ ա՛ծ, քեզ եմ
յուսացեր, և ՝ի քո օգ-
նութիւդ եմ ապաւի-
ներ, քո ա՛ծայինն խնամքդ, ինձ
նոյց ամենևին պակաս մի՛ աներ, որ
ես յաւիտեանս յաւիտենից չամա-
չեմ իմ թշնամեաց և ատելեաց
առաջևն * քո արդարութիւդ և
քո ճշմարիտ խոստմունքովդ զիս
փրկէ և ազատէ ամէն փորձանքէ,
թէ ՝ի հոգեկանէ, և թէ ՝ի մարմնա-
կանէ։

Ո՜յոյնքն, քո ա՛ծայինն ականջդ
ցած ացուր դէպ ինձ, և լսէ իմ
աղօթքիս և խնդրուածքիս։ շու-
տով ինձ յօգնութիւն հասիր, և
փրկէ զիս իմ երևելի և աներևոյթ
թշնամեաց ձեռքէն։

Ո՜յոյնքն, դու ինձ խնամք տար
և պահապան եղիր * և ապաւինե-
լոյ ամուր տուն եղիր, որ զիս փր-
կես և ազատես իմ թշնամեաց և-
ատելեաց ձեռքէն * զէրկ դու ես
իմ ուժն և կարողութիւն և իմ օգ-
նականն և ձեռնտուն։

Ո՜յոյնքն, քոյ սէր և ողորմած
անուանդ համար այս մոլորած
աշխարհս ինձ ճանապարհ ցոյց
տուր * և քո շնորհօքդ և ա՛ծային

միութարութիւնդ զիս կերակրէ * և ազատէ զիս այս թալաքէս որ իմ երևելի և աներևոյթ թշնամիքն սարքեր են ինձ համար, որ զիս որսան։

Այսինքն, դու իմ խնամք տանող և հոգաբարձու ես * զիմ խեղճ հոգիս քո ձեռքդ կու յանձնեմ, և կու ապաստարեմ, որ անսասան պահես զնա 'ի յորոգայթից սատանայի։

Այսինքն, դու որ ճշմարտութիւն և ուղղութիւն սիրող ես, զիս շատ և զանազան փորձանքէ և նեղութենէ փրկեցիր * և ատելցիր զայնպիսի մարդիքն որ իւրեանց սրտումն փուչ և ընդունայն ահ և երկիւղ կու պահեն, որ չի լինի թէ քո ճշմարտին պատուիրանքդ պահելով թերահաւատ և մարմնասէր մարդկանց դուր չի դան։

Այսինքն, քայց ես այսպէս մտքերս դէն ձգելով իմ տրն և ճշն յուսացայ * և կու հաւատամ որ քոյ փրկութիւն միջումն, իբր քո ողորմութիւն և նախախնամութիւն միջումն ցնծամ և ուրախանամ միշտ և հանապազ։

Այսինքն, զէրէ շատ անգամ նայեցար և տեսիր զիմ խղճութիւնն և զիմ սրտիս խոնարհութիւն * և զիմ անձս, իբր զիմ հոգիս զանազան վշտերէ ազատեցիր * և զիս

գայթէ յայսմանէ որ թաղուցին ինձ։

Դու ես պաշտպան իմ տր * և 'ի ձեռս քո յանձն առնեմ զՀոգի իմ։

Փրկեցեր զիս տր ճշմարտութիւն * ատեցեր զայնոսիկ ոք պահեն զերկիւղ սնոտի։

Այս 'ի տր յուսացայ * ցնծացայց և ուրախ եղէց 'ի փրկութիւն քում։

Օ՜ 'ի Հայեցար 'ի խոնարհութիւն իմ * և փրկեցեր 'ի վշտաց զանձն իմ * և ոչ մատնեցեր զիս 'ի ձեռս

ներշաց իմոց * և կա
ցուցեր յանդորրու
զոսաս իմ։

Ողորմեաց ինձ Տէր զի
ներեալ եմ ես * խուս
վեցաւ 'ի սրտմտութ
ակն իմ, անձն իմ, և
փոր իմ։

Պակասեցան 'ի ցա
հոց կեանք իմ * և
ամք իմ յոգւոց ելա
նելոյ։

Աղաղակեցայ խոկա
րութիւն զօրութի իմ
* և ոսկերք իմ խուս
վեցան։

Զի զամենայն թշ
նամիսն իմ եղէ ես նա
խատրացեաց իմոց
յոյժ * ամաչեսցեն և երկիւղ
ծանօթիցն իմոց։

ինձ ներողացնող մարդկանց ձեռքն
չի՛ մատնեցիր * և զիմ ոտքերս
հանդիստ և արձակ տեղ կանգնե
ցուցիր, իբր զիս ամէն փորձանքէ
ազատեցիր, և հանգստացուցիր։
Ա՜խ ինքն այժմ և անոյն յուսովն
կաղաչեմ զքեզ Տէր Աստ, որ ինձ
ողորմիս, զէրէ մեծ ներողութեամբ
ջուսմ եմ * և սատակ բարկու
թենէս և զայրացմանէս աչքերս,
հոգիս, և փորս, իբր ըստամոքս և
սիրտս խռովեցաւ տկարացաւ,
նուազեցաւ, և 'ի զօրութենէ
անկաւ։

Ա՜խ ինքն, և զանազան ցաւերի
և վշտերի դէմ տալով և համբերե
լով, իմ կեանքս կարճացաւ * և
շատ հոգւոց հանելով և տրքա
լով այս դառն աշխարհիս վերայ
տարիքս պակասեցաւ, և նուազե
ցաւ։

Ա՜խ ինքն, սատակ տկարութիւս
զօրութիս և ուժս աղքատացաւ,
իբր նուազեցաւ և անզօրացաւ
* և ոսկրտանքս և ջլերս անուժա
ցան, և թուլացան։

Ա՜խ ինքն, իմ այս տառապանքիս
և ներողութեանս միջոցին աւելի
քան զիմ թշնամիքն ծաղր և նա
խատինք եղայ իմ դրացներիս *
և իմ ծանօթներին ահ և երկիւղ
դարձայ, իբր իմ ճանաչ բարե
կամներն ահ և երկիւղ կրքա

Ո՞մեն քեզ անոյշ քան զանէին զիս արտասաքս * փախչէին յինէն։

Որոտացեալ եղէ ես ոչ մեռեալ՝ իսրտէ * և եղէ ես ոչ զանօթ կորուսեալ։

Օ՜ի լուա՛յ ես զբաղմամբ բառանս բաղմաց ողբ շուրջ էին զինև * ի՛ ժողովել նոցա՝ իմիա՛ սին առնուլ զանձն իմ խորհեցան * այլ ես ելեալ՝ որ յուսացայ։

Ասացի դու ես՝ ա՛ծ իմ * և՝ ի՛ձեռս քո է՛ ժառանգութիւն իմ։

Փրկեա՛ զիս՝ ի՛ձեռաց թշնամեաց իմոց * և՝ ի հալածչաց իմոց։

Երեսցո՛ զերեսս քո

ջերին, թէ չիմացվին թէ ինձ բարեկամ և սիրելի են։

Ասացին, ո՛վ որ զիս կուտեսանէր՝ իդուրան, կամ՝ ի խիղոցն * կուփախչէր և կու հեռանայր ինձանից, թէ չի լինի թէ հեան խոսիմ, կամ ծանօթութիւն անեմ։

Ասացին, մեռած մարդի նման ամենեցուն սրտէն և մոքէն հեռացայ և մոռացվեցայ * և մէկ կորած լիքմինի նման անյիշատակ և անոյաստ եղայ։

Ասացին, ղէրէ ես իմ կշտիս եղած շատ մարդկանց բերանէն իմ ականջովս լսեցի որ ինձ վատ կասէին և զիս կուբամբասէին * և երբ որ մէկ տեղ կուժողովվէին խորհուրդ կանէին թէ զիմ հոգիս առնուն * բայց ես այս ամէն նեղութեան միջուն՝ ի՛քեզ միայն յուսացայ տէր ա՛ծ։

Ասացի, և ասացի թէ դու ես իմ տէրն և իմ ա՛ծն * և իմ ժառանգութիւն, ինքդ իմ բարիքն, իմ ըստացո՛ ա՛ծքն, իմ փառքն և իմ պատիւն, քո ձեռքումդ է՛։

Ասացին, փրկէ՛ զիս ուրեմն տէր ա՛ծ իմ թշնամեաց ձեռքէն * և յայնպիսի մարդկանց հնարագիտութէն, որ զիս կու հալածեն, և անհանդիստ կանեն այս աշխարհս։

Հիս վերայ, ազատէ՛ զիս։

Ասացին, տէր ա՛ծ քո պայծառ և

կամ արդ երեսդ ծառայիս երևեցուր, իբր զքո ահ ծայրին շնորհքդ ինձ պարգևէ * և զիս այս նեղութիւնս և փորձանքիս փրկէ՛ քո ողորմութիւնդ * որ չի՛ լինի թէ ամաչեմ զերկնդէպ քեզ աղաղակեցի, և առքեզ գոչեցի բոլորով սրտիւ։

Ո՜յսինքն, թող անօրէն և անհաւատ մարդիքն ամաչեն, և հոգեւոր և մարմնով՝ ինքանեն՝ ի դժոխս և դատապարտվին՝ ի հուրն յաւիտենական * թող նոցնեն՝ որ շրթունքն և պռնկերն պատանձի և համրանայ * որ խեղճ և արդար մարդի վերայ զուր կասեն երբեմն կու հպարտանան և կու ամբարտաւանին, և ոտք զարնելով զիւրեանք կու արհամարհեն և կու վիրաւորեն։

Ո՜յսինքն, ա՛հ տէր ահ, թէ ո՛րչափ առատացուցիր և շատացուցիր քո քաղցրութիւնդ ողորմութիւն * որ պահեր ես և պատրաստեր ես, այնպիսի մարդկանցն համար, որ քեզանէ կու վախեն և կու երկնչին, և քոյ սէր օրինացդ և պատուիրանացդ կու ճնազանդին։

Ո՜յսինքն, դու այդ քաղցրութիւդ և ողորմութիւդ շատ անգամ արարեր այնպիսի մարդկանցն որ քեզ են յուսացեր և ապաւիներ էին թէ ծածուկ, այլ յայտնի իւր եանց երևելի և անհերևոյթ թշնա-

՝ի ծառայս քո * ապրեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմութիւնդ քումմ * տէր մի՛ յամօթ եղէց զի կարդացի առ քեզ։

Ո՜մաչեսցեն ամպարիշտք, և իջցեն՝ ի դժոխս * և համրեղեցին շրթունքնեանդա՝ ողք ողք խօսին զարդարոյ զանիրաւութիւն, յամբարտաւանին և յանդգնանեն իւրեանց։

Որպէս զի բազում արարեր զողորմութիւնդ քոյ տէր * զոր պահեցեր եր կիւրաւածացդ քոց։

Ո՜ արարեր դու այնպիսի ցիկ ոյք յուսացեալք են՝ ի քեզ * առաջի որդեաց մարդկան։

Ա՝ մրացուսցես զնա
'ի ծածկոյթ երեսաց
քոց * 'ի խառուսութէ
մարդկան։

Ծ՝ ածկեսցես զնոսա
'ի խորանի քում * 'ի
հակառակութէ լե
զուաց։

Օրհնեալ է՛ Տէր, զի
սքանչելիս արար զո
ղորմութիւն իւր * 'ի քա
ղաք ամուր։

Եւ ասացի 'ի զարմա
նալ իմում * թէ ընդ
կեցոյց ուրեմն յերես
աց քոց։

Ա՝ Տէր զարքայ ամենայն
Հայոց աղօթիւց իմոց

մեաց աչաց առաջեն, որ խմանեան
թէ դու երկիւղած մարդկանց
պահապան և ձեռքբռօղն ես։

Ա՝ տէրնքն, և յետ ասատեցս ելանե
լոյ կու ամրացուցանես կուծածկես, և կու պահպանես զիւրեանք
քոյ երեսաց ցանկալի և երանելի
տեսութէնն * որ այլ մարդկանց
խառսիլութիւն և շփութեն չի լսեն,
և այնու հետև չի տրտմին և չի
վշտանան ամենևին։

Ա՝ տէրնքն, կու դաղես զիւրեանք
քոյ երկնային խորանի մէջն, իբր
յարքայութէ քում * որ այլ չա
լալեզու և նենգաւոր մարդկանց
հակառակ խօսքերն չի՛ լսեն, և չի՛
վշտանան։

Ա՝ տէրնքն, վա՜ որոյ կաղաղակեմ
և կասեմ, թէ օրհնեալ է՛ ա՜ծ, որ
իմ մեաց առաջեն ընքանչելի և
զարմանալի արաւ զիւր ողորմու
թիւն և գթութիւն * և զիս պահեց
և պահպանեց անսասան, ինչպէս
մին ամուր քաղաքի միջում։

Ա՝ տէրնքն, ես այս չափ խղճութէ
և հալածանաց միջումն հիանալով
և զարմանալով կասէի երբեմն *
թէ պալքի քոյ ա՜ծային երեսացդ
և քոյ ամենատես աչացդ անկած
լինիմ, իբր 'ի քոյ Հայրական նա
խախնամութէդ զրկած լինիմ։

Ա՝ տէրնքն, վասն որոյ դու զիս
տրտիս տառապանքն և տրտմութիւն

*Յաղաղակեցէք Իմոմ առ քեզ։

Սիրեցէք զտէր ամենայնք նորա * զի զսուտ դուրթի խնդրէ տէր * և հատուցանէ այնոր ցիկ ոչք առաւելեալ առնեն զամբարտաւանութիւն։

Բ աջալերեցարուք և զօրացին սիրտք ձեր * ամենեքեան ոյք յուսացեալք էք ի տէր։

Տունք · 28·

Իմաստութիւն Սաղմոս Դաւթի ·

Սաղմոս · ԼԱ·

Երանի որոմ թողութիւն եղև մեղաց * և ծածկեցան ամ

սեսանելով, իմ աղօթից և խնդրուածոց ձայնն լսեցիր * երբոր ես սրտի մաղք դարձայ և դէպ քեզ դոչելով աղաղակեցի։

Ա՜յսինքն, ուստի կասեմ ձեզ ո՛վ սրբեալանմեղ ծառայք՝ այս սիրեցէք զտէր ամենայն * զերկիր միշտ զճշմարտութիւն և զուղղութիւն կուխնդրէ և կուսիրէ, և արդար դատաստան ունի * և այնպիսի մարդիկն որ չատիէն 'ի դուրս հպարտութիւն և ամբարտաւանութիւնն կանեն կուպատժէ և կուպատուհասէ զնուրեանք հոգւովն և մարմնով։

Ա՜յսինքն, մի՛ վախէք ամենևին, այլ ձեր սիրտն պինա քառնեցէք * դուք ամենեքեան, ո՛վ երկիւղած ծառայքդ՝ այ որ յուսացեր էք յուսացեր և ապաւիներ այս աշխարհս։

Իբր, զայս սաղմոս ասաց դաւիթ շնորհօք և իմաստութեամբ հոգւոյն սրբոյ · առ 'ի գոլել զզղջումն և զխոստովանութիւն։

Ա՜յս սաղմոսումս կու յորդորէ մարդարէն դառնալ առաջ, և գործել զարդարութիւն։

Ա՜յսինքն, երանի այս աշխարհս մարդոյն, որ ամենայն անչափ ողորմութիւնն նորա մեզ

զայն թողուլ էր՝ արարեր * և իւր
անչիշաչարութիւնն և երկայնա
մտութիւնն նորա անցած սխալանքն
և անօրէնութիւնն ծածկեր էր։

Ասյինքն Երանի այնպէս մար
դոյն, որ ածիւր գթութիւնն և
ողորմութիւնն նորա մեղքն չի հա
մարեր, իբր զիւր մեղքն անտես
անելով, չի՛ դատապարտեր զինքն
'ի դժոխս * և իւր բերանումն
ամենևին նենգութիւն և խաբե
փայութիւն չի գտանիր, որ զինքն
ածային ցասմանն և բարկութեանն
արժանի անէ։

Ասյինքն, ես զիմ մեղքս դաղե
ցի, մունձիկացայ, և չի՛ խոստովա
նեցայ * բայց ածիւ զիս այնպէս մեծ
հիւանդութեան և ցաւի դէմ
արար, որ ամէն ոսկրատանքս հալե
ցաւ և մաշեցաւ * և սաստիկնե
ղութէս հանապազ դիշեր և ցե
րեկ դէպ յաւիտ կուգոչէի և կու
աղաղակէի։

Ասյինքն, դու զիս զանազան
վշտօք և տառապանօք պատժեցիր
այս աշխարհիս վրայ * և ես իմ խղ
ճութեան և թշուառութեան մի
ջուն միտք արարի, փոշիմանեցայ
իմ մեղացն և յանօրէնութեանցն
և դարձայ առքեզ * զէրէ խղճ
մտանայ փշերն մտան 'ի սիրտս, և
զիս անհանդիստարարին։

Ասյինքն, ես զիմ մեղքս քեզ

յանցանք նորա։

Երանի առն որում
ոչ համարի Տէր զմեղս
նորա * և ոչ գոյնեն
գութիւն ի բերանոյ
նորա։

Լռեցի ես * և մաշե
ցան ոսկերք իմ *
առ աղաղակել ինձ
առ Տէր զօր հանապազ
'ի տուն և 'ի դիշերի։

Օ՜ անդադարեալ ձեռն
քո ի վերայ իմ * դարձայ 'ի
թշուառութիւն իմում
զի հարան յիս փուշք

Օ՜ մեղս իմ ցուցի

քեզ * և զանօրէնութիւնս իմ ո՛չ ծածկեցի լե�։

Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ * և դու թողեր զչարն անպարշտութիւնս մեղացս իմոց։

Վասն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամենայն ոք ի ժամ ընդունելի։

Բայց միայն ի ջուրցն հեղեղացս բազմաց * որք առ նոսա ինչ ո՛չ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն

յայտնեցի խոստովանելով խոնարհութեամբ * և զիմ անօրէնութիւնս քեզանից չէի ծածկեցի կեղծաւորութիւնս զիս արդարացուցանելով։

Ասացի զղջմամբ և արտասուօքս թէ ես ինձանէ կուսպատմեմ զքեզ զիմ արարածս մեղքս և յանցանքս * և դու խակոյն իմ բովանդակ մեղացս դառնութեանս աղտեղութեանս և անօրէնութեանս թողութիւն շնորհեցիր։

Վասն այսորիկ, և այս քո անհասանելի դթութեդ համար, որ ջափ որ քեզանէ երկնչող՝ ոչ մարդ կայ աշխարհիս երեսին, հարկաւո՛ր և պէտքական ժամանակին դէպ քեզ աղօթք պիտի անէ, իբր յետ մեղանչելոյն շուտով պիտի զղջայ, և քեզանէ թողութիւն խնդրէ, որ պատիժ չի՛ կրէ։

Ասայցն, բայց միայն շատ ջրերի հեղեղներէն սաստիկ զգուշանալ պիտի, իբր՝ այ մեծամեծ պատուհասներէն սաստիկ վախել պիտի * զէրէ նոքա որ հանապազ իւրենց դործած մեղացն զղջանալով թողութիւն կու խնդրեն յայ, նոր ողորմութիւն և շնորհացն արժանի կուլինին, և այ պատիժն և պատուհասն նոցա չի՛ մօտիանար և չի՛ մերձենար։

Ասայցն, արդ դու որ ես, իմ

իմ * 'ի ներքուստ
յայտնանէ , որ շուրջ
եղեն զինև ։

Ցնծութիւն իմ * փոր
կեա՛ զիս յայնցանէ
որք պաշարեցին զիս ։

Ի մասուն արարից
զքեզ և խելամուտ
'ի ճանապարհի յոր և
գնասցես * և հաստա
տեցից իվերս քոյ զաչ
իմ ։

Մի լինիք ոպ զձիս և
զջորիս , զի ո՛չ գոյ 'ի
նոսա իմաստութիւն
* 'ի սանձս և 'ի դան
դանաւ՛ անդս ճմլես
ցես զկզակսնոցա որք
առքեզ ինձ ո՛չ մերձ
ձեսցին ։

ապաւէնն ես , իբր իմ փախչելու
և ամրանալոյ տեղն ես * այս իմ
հոգևորն եղութիւնս , որ զիս պա
տեր է՝ · պաշարեր է՝ · և կուտանչէ
գիշեր և ցերեկ ։

Ասասցուք , դու իմ սրտիս ցնծու
թիւն և ուրախութիւն ես որ ա՛ծ
* կաղաչեմ զքեզ որ զիս փրկես
այն պատերազմներէն , և փորձանք
ներէն · որ զիս պաշարեր են , և
զիմ ջորս կոչմն բռներ են ամուր
պարսպինման ։

Ասասցուք , դու քո հայրական ողոր
մութիւդ միշտ ինձ օգնական կու
հասանիս , և զիս կու յորդորես
ասելով , թէ զքեզ իմ ա՛ծային
շնորհօքս իմաստուն կանեմ , քեզ
խելք և միտք կուտամ իմ օրինաց
և պատուիրանաց ճանապարհուն
որ ուղիղ գնաս * և իմ ամենա
տես աչքս քեզ վրայ հաստատուն
կուպահեմ , որ չի՛ մոլորիս ։

Ասասցուք , մի՛ լինիք ձիանց և ջո
րոց նման որ իմաստութիւն և քանա
կանութիւն չունին , և իւրեանց
տիրոջ կամքն չեն իմանար * զէրկ
ինչպէս որ դու անքան կենդա
նեաց կզակներն սանձով և ատաղնա
կապերկաթով կու չարդես և կու
ճմլես , երբոր քեզ չեն հնազան
դիր և մօտիանար , այսպէս այլ ես
կու չարչարեմ և կու վշտացնեմ
զանազան պատիժներով և պա

Բ ազում տանջանք են մեղաւորաց * բայց որք յուսան ի Տէր, ողորմութիւն շուրջ եղիցի զնոսքօք։

Ուրախ լերուք և ցնծացէք արդարք ի Տէր * պարծեցարուք ամենեքեան որք ուղիղք էք պարսիւք։

Տուն։ 14։

Անվերնագիր ի յԵբրայեցւոց։

Սաղմոս։ ԼԲ։

տուն հանելով այնպիսի մարդիքն որ իւրեանց կամաւն չեն ուզեր իմ տուրբ օրինացն և պատուիրանացն հնազանդիլ։

Այսինքն, շատակ է՝ որ ՃԾ, մեղաւորք և անուղղելք մարդկանց տանջանքն շատ և զանազան է՝ * բայց այն մարդիքն որ ուղիղ սրտիւ յաճ կու յուսան, և նոր յօգնութիւն կու ապաւինին, այս ողորմութիւն և նախախնամութիւն նոցա բոլորքն կու շրջապատէ, և յամէն փորձանքէ կու պահէ զիւրեանք։

Այսինքն, վա՜ որոյ ո՛վ արդար և երկիւղած ծառայքդ այ, ուրախ կացէք և ցնծացէք աստուծով, զէրէ ձեր աշխատանացն փոխարէն, ձեզ անմահական բարիք է՝ պատրաստեր * և ինչ մարդոյ սիրտն որ ուղիղ է՝ և յիստակ է՝, և այս աշխարհիս վրայ սրբութիւն կու կենցաղավարի, թող այ շնորհացն վերայ պարծենայ։ և ո՛չ իւր կամ ըողութիւն համար հանձարոյն վրայ։

Իբր այս սաղմոս հրէից ՃԾաշն չունն խորագիր չունի։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարդարէն զամ մարդիք գոմել զայծ վրա զանազան վիճութիւն և ողորմութիւն նորա։

Այսինքն, ով արդարք թէ պէտ մինչև ցայսօր ոսկիով և արծաթով և հարստութիւն և այլ անցաւոր վայելչութիւն աշխարհիս ցնծացիք, բայց այժմ ցնծացէք և ուրախացէք աստուծով * զերծ շինտակ և ուղիղ մարդկանց այլ առաւել կուվայելէ զնոցա օրհնելն * խոստովանեցէք այս անչափ բարութիւն, օրհնելով զանունն քաղցրաձայն երգով * և սասն թելէ սաղմոսարանով, իբր տասն թելէ սազուն որ սաղմոսարան կասի, և կունչանակէ զտասն պատգամն այ, նմա սաղմոս ասացէք կատարելով զՀրամանս նորա։

Այսինքն, նոր մարդն քան եկն յաշխարհ, և նոր օրհնութիւն կուխնդրէ ձեզանից, վասն որոյ օրհնեցէք զնա նոր շարադրած գովասանքներով, ինչպէս որ նա օր ըստ օրէ ձեզ նոր շնորհք կուտայ * և քաղցր ձայնիւ սաղմոս ասացէք նմա, օրհնելով զմարդեղութիւն, զչարչարանս, զմահն և զյարութիւն նորա միշտ և հանապազ։

Այսինքն, զերկն այլ խօսքն միշտ ուղիղ և շիտակ է, իբր ամենեցուն զՀանապազարհս Հիմարութիւն կուուսուցանէ, և ինչ որ կուխոս

Ցնծացէք արդարք ի Տէր * ուղղոց վայելէ օրհնութիւն * խոստովան եղերուք Տէն օրհնութիւն * տասն աղեաւ սաղմոսարաւ նաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր * բարի՛ ոք սաղմոս ասացէք նմա օրհնութիւն։

Ուղիղ են պատգամք Տէն * և Տէր գործք նոր հաւատովք են * և սիրէ զողորմութիւն

և զերաՀուռնս ՝ որ ։

Ողորմութիւն տուն լի
եղև երկիր * և բա
նիւ տուն երկինք Հաս
տատեցան * և Հո
գւով բերանոյ նորա
ամ զօրութիւնքն ։

Ժողովեաց սա՝ իսկի
զջուրս ծովու * և

խոստանայ , լիապէս կուկատարէ
* և իւր գործքն և արարմունքն
Հաւատարիմ է՝ , իբր իւր գործքն
և արարմունքն իւր խոստմուն
քէն չեն զանազանիր * և ինքն
ողորմութիւ և իրաւունք կուսի
ր է՝ , իբր ողորմութիւն կուներէ զղ
ջացեալոց , և իրաւամբն Հատու
ցումն կանէ իւրաքանչ իւրոց
ըստ գործոց նոցա ։

Ա՝յսինքն , իւր ողորմութիւնն բո
վանդակ երկիրս լցվեր է՝ զանա
զան բարեաց * իւր խօսքովն եր
կինք Հաստատվեր է՝ * և իւր բերա
նի շնչովն երկնային զօրութիւնք
թէ Հրեշտակք և թէ Հրեշտակա
պետք յառաջ են եկեր , զէրէ
ինքն իւր միածին որդւովն և իւր
մխիթարիչ նբ Հոգւովն որ երեք
անձինք են և մի բնութիւն , զբո
վանդակ աշխարհս ստեղծեր է՝ ։

Զարդեալ , ողորմութիւն տուն լի
եղև նբ եկեղեցի՝ ի մարմնանալ
բանին այ * և նոյն բանիւն այ
առաքեալք ողք են երկինք հաստա
տեցան՝ իվեր Հաւատոյ նբ երրոր
դութեն * և նորա Հոգւովն սր
բով զոր փչեաց առ նա զօրացան
և ըսկսան զզանազան Հրաշս գոր
ծել , և յաղթահարել զամ բռնու
թիւն սատանայի ։

Ա՝յսինքն , այսչափ անտանելի ծո
վի ջրերն այնպէս շրջապատեր է՝ և

փակեալ է սարեալով, որ կուրթումի թէ մէկ տկի մի մէջ ժողոված լինի զիւրեանք * և իւր ըստեղծածդանէն, իբր թէ ոսկին, թէ արծաթն, և թէ պատուական ակունքն, դրեալ է և դաղեալ է նոր խոր տեղերուն։

Զ. արձեալ, 'ի ձեռն քարոզութեանս սուրբ առաքելոցն ժողովեաց քս այս ծով աշխարհիս մեղաւորքն 'ի դոգ եկեղեցւոյ իւրոյ * և զիւր դանձքն, որք են զանազան շնորհաբաշխութիւք կուդնէ 'ի ներ քոյ եօթն խորին խորհրդոց սրբոյ եկեղեցւոյ։

Ա. յսինքն, վասն որոյ բովանդակ էր կիրս յոյ վախեալ պիտի * և բովանդակ աշխարհիս վասն բնակողքն, իբրթէ հրեշտակք և թէ մարդիք նորանէ դողալ և սարսափիլ պիտին։

Զ. արձեալ, զայսչափ անքննելի հրաշագործութիւքս տեսանելով բովանդակ երկիրս յոյ երկնչիլ պիտի և ամ բնակիչք աշխարհիս դողալով և սարսափելով դառնալ պիտին 'ի դիտութիւն ճշմարիտս ամ պաշտութիւն, իսկ որք կամապաշտութիւք կումնան 'ի մոլորութիւս իւրեանց 'ի վախճանի աշխարհիս այսորիկ դիմակորեալք ամենայն և ահիւ մեծաւ երթալ պիտին 'ի հուրն յաւիտենական։

Ա. յսինքն, զէրիհնա իւր ամենօր

դնէ 'ի խորս զդանձ իւր։

Ա. երկիցէ 'ի ամէն ամ երկիր * և 'ինքնանէ դողացին ամ բնակիչք աշխարհի։

Զ. 'ի հա ասայ և

եղեն * ինքն հրա
մայեաց և հաստա
տեցան։

Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց * անարգէ՝ որ զխորհուրդս ժողովրդոց * և արհամարհէ՝ որ զխորհուրդս իշխանաց։

Իսկ որ հուրդ՝ ան յաւիտեան մնայ * և խորհուրդ սրտի նորա յազգէ մինչև յազգ։

հնեալ բերանովն ասելն՝ ի բաց բովանդակ աշխարհս եղև, իբր՝ ի յոչնչէ յառաջ եկաւ գոյացաւ և ըստեղծուեցաւ * և նոյն ինքն՝որ ած հրամայելն իբաց ամենայն ինչք հաստատուեցան և կարգա հրեցան, զերկ՝ամ երկնելիք և աներևոյթք նորա իշխանութեն կու հնազանդին։

Այսինքն, զերկ այս այն՝որն է՝ որ կուցրուէ և կու փչացնէ կուա պաշտների խորհուրդն, որ կու կարծէին թէ կարեն կործանել զեկեղեցին՝այ * անհարկիք կանէ և կու անարգէ անօրէն ժողովրդ ներին խորհուրդն, որ կու զէին՝ամ ոեղ կուց տաճարներ շինել * և ոչինչ կու համարէ քարագործ իշխանաց դիտաւորութին, որ ընդէմ՝այ ամենակարողութեն և իմաստութեն, հնարագիտութիւ հակառակիլ կաւզէին, հալա ծելով և քարշարելով զիւր հա հաստատեալ ծառայքն։

Այսինքն, էն դիտեր և էն մտա ծեր թէ՝այ խորհուրդն որ արա ներ է՝ ի յաւիտենից, թէ վա՞՝ ոչ եկեղեցւոյ իւրոյ, և թէ վա՞՝ արքոց իւրոց, յաւիտեան յաւիտենից անշարժ պիտի մնայ * և նորա սրտի կամքն և քարոզութին, թէ յայտմ աշխարհի և թէ՝ի հանդերձելումն ամենեին չի պիտի փո

Երանի ազգի որում
Տէր Աստուծ օգնականն է՝
նմա։ Ժողովուրդ զոր
ընտրեաց՝ ի ժառանգ
դուքիւն իւր։

Յերկնից նայեցաւ
Տէր յամ որդիս մարդ
կան։ Ի պատրաստ
բնակութենէ իւրմէ
հայեցաւ յամ բնա
կիչս աշխարհի։

Որ եստեղծ առան
ձին զսիրտս նոցա։ որ
՝ի միտ առնու զամ
գործս նոցա։

փոխվի յաղդէ մինչև յաղդ, մին
չև որ ամէնն կատարվի։

Ա՝յսինքն, երանի այնպէս աղդին
որ Տէր Աստուծ իւրն օգնականն է՝, և
զինքն կուսպահէ՝ ի յերկուքելի և յա
ներևոյթ փորձութենէ։ և երանի
այնպէս ժողովրդեանն, որ Աստուծ վ՚ս
անհասանելի բարութեան իւրոյ
ընտրեր է՝ զինքն և ջոկեր է՝ ի յայլ
անհաւատ ազգերէ, և իւրն բա
ժին և ժառանգութիւն է՝ արարեր։

Ա՝յսինքն, ՝ի յերկնից՝ ի յաթո
ռոյ սրբութենէ իւրոյ նայեցաւ Տէր
Աստուծ՝ ի մարդկային ազգս տառա
պանքն և վիշտն որ կուկրէին՝ ի դ
ողոց և յաւազակաց։ և յիւր յաւ՚ի
տեղից պատրաստած լուսեղէն
բնակութենէն տեսաւ և՝ ի գութ
շարժեցաւ, և առաքեաց զորդին
իւր միածին զՀիսուս տամարա
ցին որ ցաւ՚ակից լինէր նմա։ քան
զի ըստ զրուկաստ ոչ քահանայն
այն, և ոչ զևատացին կամեցան՝ ի
թիկունս հասանել նմա։

Ա՝յսինքն, այն որ առանձին մէկ
մէկ հաս ըստեղծեր է՝ ի յոչնչէ
մարդկային ազգս սրտերն, իբր ըզ
հոգիքն։ և այն որ նոց գործքն և
արարմունքն միտք կառնու և կի
մանայ թէ ինչ սրտով կամ թէ
ինչ խորհրդով կու ապրին և կու
կենցաղավարին աշխարհս վերայ
նա ոմանց տուչ եր է զբան գիտու

Ո՛չ թէ ՝ի բաղումս զօրս իւր ապրեսցի թագաւորն * և ո՛չ հսկայ ՝ի բազում զօրութեան իւրում։

Ասուտ է ձի ՝ի փրկութեան իւրում * ՝ի բազում զօրութեան իւրում ո՛չ ապրեցուցանէ զՀեծեալն։

թեան, և այլոց զբան իմաստութեան, ոմանց ազգս լեզուացն, և այլոց զթարգմանութիւս լեզուացն, ըստ պօղոսի, ոմանց պարգևեր է՛ զսէր խոնարհութեան, հնազանդութեան, և ողջախոհութեան, և այլոց զսէր համբերութեան և երկայնմտութեան, ոմանց զսէր կրօնաւորութեան, և այլոց զլուծ օրինաւորամուսնութեան և այլն։

Ասացէք, էր թէ աշխարհիս թագաւորքն իւրեանց շատ զօրքն և զօրուքն կուսիրկվին ՝ի յերևելի և յանեղերևոյթ թշնամեաց ձեռքէն * և էր թէ քաջ մարդն իւր ուժեղութեանն կու յաղթահարէ զթշնամիս կամ զսատանայ և կամ ըզցանկութիւնս մարմնոյ իւրոյ, այլ օգնականութեանն շնորհաց և ողորմութեանն՝այ, ուրեմն յա՛մ ժամ պարտ է՛ յուսալ առ՝ած։

Ասացէք, այլև զօրեղ ձիոյ արարած փրկութիւնն ևս սուտ և ընդունայն է՛ * զէրէ այնչափ ուժովն և վաղվանութեանն ո՛չ զինքն կարէ փրկել, և ո՛չ զիւր վերայ հեծեալ մարդն կարէ աղատել ՝ի վտանգէ և ՝ի փորձանքէ։

Զարձեալ, մարմինն որ հոգւոյն ձին է՛, նովաւ կէցցուի և աղատութիւն էր լինիր հոգւոյն, զէրէ աղատութիւն և ուրախութիւն մարմնոյն, մահ և տրտմութիւն է՛ հոգւոյն։

Ա՜յ քանի՞ իվը երկիւղածաց իւրոց * և ոչ յուսան յողորմութիւն նորա։

Փրկել զ՚ի մահուանէ զանձինս նոցա * և կերակրել զնոսա ՚ի սովու։

Ա՜նձինք մեր համբերեսցեն տո՛ * զի օգնական և պաշտպան մեր է։

Ի՚նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր * և յանուն սքանչելի յուսացուք։

Ա՜յսինքն, այլ այնախախանամօղ և ողորմած աչքն, որ միշտ իւր երկիւղածներուն ծառայից վերայ է * և մանաւանդ այնպիսի մարդկանցն վերայ որ յիւր ողորմութիւնն և գթութիւնն էն յուսացեր և ապաւիներ, և ո՛չ ՚ի յուժս, ՚ի կարողութիւս, ՚ի յապրանս, և՚ի ձիս իւրեանց։

Ա՜յսինքն, այն աչքն հանապազ բաց է՛ և պատրաստ է՛ իւր ամենատեսութիւնն, որ նոցա անձն, իբր զհոգին փրկէ ՚ի յաւիտենական մահուանէ, և՚ի հոգատապարտութենէ դժոխոց * և իւրեանց ուծայնին գիտութիւն կերակուր պարգևէ քաղցած և կարօտ ժամանակին, ըստ այնմ երանի որ քաղցեալք և ծարաւիք իցեն արդարութեան, զի նոքա յագեսցին։

Ա՜յսինքն, վա՜յ որոց պիտի որ մեր հոգին հանապազ երկայնամտութիւն համբերելով յաճ ապաւինի * զերկն նա միայն մեր ճշմարիտ օգնականն, և մեր հաւատարիմ խնամք ստանօղն է՛, որ կու հոգայ զամ պիտոյս կարեաց մերոց, ըստ այնմ խնդրեցէք նախ զարքայութիւն նոյ, և զարդարութիւնն նորա և այն ամ յաւելցի ձեզ։

Ա՜յսինքն, արդ մեր սիրտն միշտ մեր այն վերայ ուրախ լինի, որով հետև վասն բարի գործոց մերոց

Աղեղն ողորմութիւն քո՞ւր՝ իվերն մեր * ոգի յուսացաք՝ ի քեզ։

Տունք. 19

Սաղմոս Դաւթի՝ ի ժամանակի զի ացլագունեաց զերեսս իւր առաջի աբիմելէքայ, և ապա արձակեաց զնա և գնաց։

Սաղմոս. ԼԳ։

Օրհնեցից զտէր յամ ժամ * յամենայն ժամ օրհնութիւն նորա՝ի բերան իմ։

վարձուց և հատուցման ակն ունի՝ նոյնք՝ ինամանէ * և՝ ի՞նչ անուն ենք յուսանք հանապազ առանց երկմտութեան, զերկն ճշմարտութեանց և՞ որ գթութեանց է՛ անուն նորա։

Ա՜յսինքն, և հարազատ որդւոց նման աղաղակենք և ասենք, թէ տո՛ր ճշմարտութիւդ և ողորմութիւդ մեզ վերայ լինի միշտ և հանապազ * ինչպէս որ մեք ուղիղ սրտիւ յուսացեր և ապաւիներ ենք՝ ի քեզ։

Իբր զայս սաղմոսս ինքն դաւիթ է՛ ասացեալ վասն իւր։

Ա՜յս սաղմոսումս կու հրաւիրէ մարդարէն զամ մարդիք առհասարակ գովել զճշմարիտ. վասն իւրքա ըերարութեան, և մանաւանդ զեպիսկոպոսունս, զվարդապետս, և զքահանայս։

Ա՜յսինքն, ես հանապազ սրտի մտօք կու օրհնեմ և կու փառաբանեմ զճշմարիտ, թէ աջողութեամբ և թէ անաջողութեամբ, թէ ուրախութեամբ, և թէ տրտմութեամբ * և կու ցանկամ և կու փափաքիմ, որ իւր օրհնութիւնն՝ միայն իմ սրտումս, այլ և իմ բերանումս լինի, որ անդադար գովաբանեմ, քարոզեմ,

Ի տէր պարծեսցի անձն իմ * լուիցեն հեզք և ուրախ եղիցին։

Մեծ արարէք զտէր ինև * և բարձր արասցուք զանուն նորա ի միասին։

Խնդրեցի ի տէնէ, և լուաւ ինձ * յամենեղութէ իմէ փրկեաց զիս։

Մատիք առ նր և առէք զլոյս * և երեսք

և ուսուցանեմ զբարութիւնն։
Ասացէք, իմ անձս իւր խելքովն և իւր կարողութիւնն չի հպարտանայ և բարձրամտի։ այլ այ շնորհքն և կարողութիւնն թող պարծենայ, զէրէ ես ինչ որ ունիմ, նորանէ ունիմ, իմ առաքինութիւս և իմ խոնարհութիւս բովանդակն ածէ պարգևեր։ այլև նր շնորհքն մինչև ցայսօր աղաւոլեր եմ յամ հալածանաց և՝ իսիորձութիւնց թէ յերևելեաց և թէ յաներևութից * զայս լսելով հեզ և խոնարհ մարդիքն, որ զանազան նեղութեանց և հալածանաց մի ջուտ են, չի յուսահատին, այլ միխիթարվին և ուրախանան։
Ասացէք, ով այ օրհնացն և պատուիրանացն հնազանդող մարդիք, եկէք մեծացուցէք, և գովեցէք զայ ինձ հետ * և այ աք և երկրպագելի անունն միասեղ բարձրացուցանենք, օրհնենք և փառաւորենք։
Ասացէք, զէրէ քանի որ ես իմ խղճութեան և տառապանաց մի ջուտն դէպ յայ գոչեցի, և՝ ինձ նէ խնդրիք արարի, իսկոյն ինձ իւր ողորմութիւնն լսեց * և զիս իմ ամէն նեղութենէս և վշտէս փրկեց և ազատեց։
Ասացէք, մօտիկացէք դուք այլ առ այ, և՝ ինձանէ միխիթարու

ձեր մի՛ ամաչեսցեն։

Ո՞՝ յս աղքատ կար դաց առ Տէր * և Տէր լուսաւ սմա * և յամ նեղութէն սորա փր կեաց զսա։

Բանակ հրեշտակաց Տէն շուրջ է՛ զերկիւղածովք իւրովք * և պահէ զնոսա։

Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է՛ Տէր * երանեալ է՛ այր որ յուսայ՝ ինա։

թեան և շնորհաց լոյս առէք, կամ զմիածին որդին այ առ ձեզ ընդունեցէք, զի նա է՛ լոյս փառաց և նկարագիր էութեան հօր * որ ձեր երեսն ամենևին չի՛ ամաչէ, ո՛չ աստ յերևելի և յաներևոյթ թշնամեաց առաջնեն, և ո՛չ անդ՝ ի յաւուրս ահեղ դատաստանին։

Ո՞՝ յսինքն, զերկեալ իմ աղքատ անձս քանի որ խղճութեամբ մէջ անկաւ, և յայլ ամ կողմանէ ճարն հատաւ դէպ յաճ աղաղակեց * և Տէր ածն շուտով լսեց իւրն * և զինքն փրկեց յամ նեղութէն։

Ո՞՝ յսինքն, զերկեալ այ հրեշտակաց և հրեշտակապետաց բանակն։ Իբր օրդուն իւր երկիւղած և ճշմարիտ ծառայից բոլորքն միշտ շրջապատեր է՛ * և կուպահէ և կուպահպանէ զիւրեանք յամ փորձութէն, ըստ այնմ ո՛չ ամենեքեան հոգիք են հարկաւ՝ որք առաքին՝ ի ըստաստանութեան վերայնոցիկ որք ժառանգելոց են զփրկութիւն։

Ո՞՝ յսինքն, քիչ մի նորա բարութիւն ողորմութիւն և գթութեան հանն առէք և տեսէք թէ ինչպէս քաղցր և ողորմած է՛ Տէր ածն * երանի այնպիսի մարդոյն որ կուսայ՝ ինա, զերկնը ամ բանն՝ ի բարին կուառաջնորդի, ըստ այնմ՝ ո՛ յուսայ՝ ի Տէր ոչ լեառն սիոն մի՛

Ի երկիրս ՝ի տունէ
ամ՝ սէրք նորա * զի
ոչինչ պակասութիւն
է՛ երկիւղածացն։

Ա՛ծամեծք աղքա
տացան և քաղցեան
* բայց ոչք խնդրեն
զտէր մի՛ պակասեսցի
՝ի նոցանէ ամենայն
բարութիւն։

Եկայք որդեակք իմ
և լուարուք ինձ * և
ես զերկիւղ տնն ու
սուցից ձեզ։

Ո՛վ է՛ մարդ որ կամի
զկեանս * և սիրէ զա
՛ուրս իւր տեսանել
՝ի բարութիւն։

Լեզո՛ զչարեզուս քո ՝ի
չարութենէ * և շրթունս
քո զանիրաւութիւն
խօսելոյ։

տասանեսցի յաւիտեան որ բնակ
եալն է՛ յերուսաղէմ։

Ա՜յսինքն, բայց վախեցէք յայ,
ո՛վ սրբ և արդար մարդիք, զէրն
ըսկիզբն իմաստութիւն է՛ երկիւղ
տն * և զի յայ վախող և երկիւ
ղած մարդիանց ոչինչ բարի չի՛ պա
կասիր, թէ տաս և թէ՝ ի հանդերձ
ձերումն։

Ա՜յսինքն, քանի՛ քանի՛ մեծամեծ
և հարուստ մարդիք իւրեանց փա
ռացն առատ՛ինելով հոգ՛ով և
մարմնով աղքատացան և քաղցե
ցան * բայց այնպիսի մարդիքն որ
զտէր կուխնդրեն, և նորա տբ
կամքն կուկատարեն, նոցանէ
ոչինչ բարութիւն չի՛ պակասիր,
ըստ այնմ, թէպէտ և ոչինչ ու
նիմք, բայց զամ ինչ ունիմք։

Ա՜յսինքն, եկէք ո՛վ սիրելի և եր
կիւղած որդիք իմ, ինձ ականջ
արարէք * որ ես այ աշն և եր
կիւղն ձեզ ուսուցանեմ կատա
րելապէս, ինչպէս որ ես ուսեր
եմ՝ ի դրոց սրբոց։

Ա՜յսինքն, ո՛վ է՛ այնպիսի մարդ
ձեր միջումն որ անմահական
կեանք կուխնդրէ * և կուցան
կայ որ իւր կենաց օրերն միշտ բա
րութիւն ուրախութիւն և աջողու
թիւն միջումն տեսանէ։

Ա՜յսինքն, պահէ՛ քո լեզուդ ՝ի
չար խօսքերէն, իբր ՝ի բամբասա
նէ չարութենէն * և շրթունս
քո զանիրաւութիւն

թունք քո մի՛ խօսեաց
ցին զնեղդութիւն։

Խոտորեա՛ ի չար է,
և արա՛ զբարի * խնդ-
րեա՛ զխաղաղութիւն
և երթ զհետոնէ։

Աչք տո՛ն ի՛մ արդա-
րոց * և ականջք նո՛ր
իմ աղօթիցն։

Երեսք տո՛ն իմ չարա-
գործաց * սատակել
յերկրէ զյիշատակոնց։

Արդացին արդարք
առ տէր, և տէր լսէ՛ սա-
նց * յաւա՛մ հեղուն թէ
նց փրկեաց զնա։

նաց, ի՛ սատո՛ն թէ, և ի յիշոնց տա-
լոյ * և քո շրթունքդ, իբր քո
պառնկներդ և քո լեզո՛դ երես
պաշտութիւն նենդութիւն և խափե
բայութիւն չի՛ խօսի՛ քո ընկերիդ և
քո բարեկամիդ հետ։

Ա՞յսինքն, հեռացիր ի՛ չար ձա
նապարհէ, ի՛մ ղաց և ի՛ չար ընկե
րէ, և միշտ բարի գործէ հետևե
լով այ օրինացն և պատո՛ի իրա
նացն * և քանի՞ որ կարես խաղա
ղութի՛ խնդրէ, և հաշտութեան
յետնէ դնա՛։

Ա՞յսինքն, զէրէ այ ամենատես
աչքն միշտ արդար և երկի՛ղած
մարդկանց վերայ է՛, որ զիւրեանք
պահէ և նախախնամէ * և իւր
ականջն հանապազ նոցա աղօթ
քին հետէ՛, որ իւրեանց խնդր
ո՛ւածքն ի բարին կատարէ, թէ
ըստ հոգւո՛ոյ և թէ ըստ մարմնոյ։

Ա՞յսինքն, և այ բարկո՛ւթէ և
վրէժխնդրութեան երեսն չորա
գործ և անզգամ մարդկանց վը
է՛ * որ զիւրեանց անունն և յիշա
տակն կորուսանէ և վերջացնէ թէ
այս երկրէս, և թէ այն երկրէն,
որ է՛ երկիրն կենդանեաց։

Ա՞յսինքն, արդար և անմեղ մար
դիքն պոռի՛ մաղք դէպ յա՛ծ աղա
ղակեցին, և ա՛ծ շուտով լսեց նոցա
աղօթիցն * և փրկեց զիւրեանք
յամ իւրեանց հեղութենէն, և

Երանի՛ թէ առայնոսիկ ոչք մաշեալք են սրտիւք * և զխոնարհս հոգւ՛ով կէ ցուցանէ։

Բազում նեղուլիք են արդարոց * յամենայնէ փրկէ զնոսա Տէր * և՝ պահէ զամենայն ոսկերս նոցա, և մի՛ ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի։

Չարն մեղա՛ւորին չարէ՛ * բայց ոչք առեն զարդարն զարդարին։

՝Ի հոգևորս առաւագանքէն։

Ասացին՝ զէրկ՝ ա՛ծ միշտ մօտ է այնպիսի մարդկանցն, որ իւրեանց մեղքն զղջալով և ապաշխարելով, զիւրեանց սիրտն կու հալեն և կու մաշեն խղճմտանօք * և այն պիսի մարդիքն որ հոգւ՛ով խոնարհեն, իբր հպարտութիւն և գոռոզութիւն չունին, կու կեցցուցանէ կու փրկէ և կու ազատէ յամենայն փորձանքէ։

Ասացին՝ շիտակ է՝ որ արդար և նոր մարդկանց նեղութիւնն և տառապանքն շատ է՝ այս աշխարհիս վերայ, ինչպէս որ փրկչին մերոյ յիքինեղութիւնն և չարչարանքն շատէր * բայց նոր ա՛ծ չի՛ թողուր զիւր ազգն, որ մէկ հետէ անկանին՝ ի յուսահատութիւն, այլ կու փրկէ յամենն նեղութէ * և զամենն իւր ազգանց ոսկրատանքն կու պահէ, որ մինն չի փշրվի, իբր հա՛ատոց յուսոց, և սիրոյ ոսկրատանքն իւր շնորհօքն հաստատ կու պահէ, որ չի կորնչին, ինչպէս որ տուն մերոյ յիքինչին, որ չի՛ փշրվեցան։

Ասացին՝ մեղա՛ւորն մարդի մահն վատ է՝, իբր հոգևորս մահն, որ՝ի մէջ մեղաց և յուսահատութէ կու մեռանի * բայց այն մարդիքն որ կու առեն զարդարն, իբր թէ զքոս որ է՝ արդարոց գլուխն, և թէ

Փրկէ՝ Տէր զանձինս ծառայից իւրոց * մի՛ զ զջայցին ամենեք եան որք յուսացեալ եաղք են՝ ի նա։

Տունք · 21·

Սաղմոս Դաւթի։

Սաղմոս · ԼԴ·

Տառեա՛ տէր զայնոսիկ որք դատեն զիս * մարտիր ընդ այնոսիկ, որք մարտանչին ընդիս։

Ո՛ւղղէն և զասպար

զայլ արդարքն, պիտին վերջն զ զջալ, թէ այս կենանքուն թո ղութիւն պտանելով, և թէ այն կենանքուն դատապարտելով՝ ի դժոխս։

Ասայինքն, զերկ՝ Տէր ՝ի ՝ի ամէն փոր ձանքէ կուփրկէ և կու աղա տէ իւր ծառայից Հոգիքն * և ինչ մարդ որ յուսացեր է՝ ի նա, ամէն և ին չի՛ ամաչեր, թէ այս կեան քուն և թէ այն կենանքուն առա ջի ատենին քի։

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւ՝ թէ՝ ասացեալ։

Ասա սաղմոսումն խօսելով մար դարէն Իսրայէլն քի կուխնդրէ յայ զօդնութիւն ընդէմ իւր թշնա մեացն։

Ասայինքն, ՝ի՝ ՝ի՝ ՝ի՝

զալիանդ , իբր զտիտոս և զվեր
բասիանոս ողք են կայսերաց հռո
մայեցւոց։ և վերկաց ինձ օգնու
թիւն հասիր * հանէ քո թուրդ
'ի թամբէն ։ իբր զզօրսն հռո
մայեցւոց ընդ էմ զիս հալածօղ
հրէիցն , որ պաշարեն զիւրեանք
երուսաղեմայ միջուն * և ինձ
յոյս տալով ասա՛ , թէ մի՛ վախեր քո
փրկութիւդ ես եմ։

Ա՝յսինքն , ամաչեն և ամօթով
լինին այնպիսի մարդիքն որ կու
զեն զիմ անձս սպանանեն և փչաց
նեն * յետ դառնան և իւրեանց
արարմունքէն կրկին ամաչեն նք
որ ինձ վերայ չար խորհուրդ կա
նեն 'ի կորուստ իւրեանց։

Ա՝յսինքն , ցրո՛ւին յերկրէ յեր
կիր և փչանան , ինչպէս որ փոշին
քամու առաջեն կուցրո՛ւի * և աՀայ
բարկութիւն հրեշտակներն զիւր
էնք ներգացնեն և պատուհասեն
ոչ թշնամիս ա՛ծ այլն ճշմարտութիւն։

Ա՝յսինքն , իւրեանց ճանապարհն
մութն և սլքոտ դառնայ , որ
չի կարենան փախչիլ և պրծանիլ
* և աՀայ հրեշտակն յետանէ անկանի
և հալածէ զիւրեանք։

Ո՝ արձեալ իւրեանց կենցաղա
վարութիւն ճանապարհն խաւար
և դայթակղութիւն դառնայ , որ
օր ըստ օրէ յիմարանան և անկանին
'ի մոլորութիւս , և ամենևին չի կա

քո , և արի յօգնել
ինձ * հան զսուր քո
ընդ դէմ հալածչաց
իմոց * արդեալ զնա և
ասա՛ դու ցանձն իմ ,
թէ փրկութիւն քո
ես եմ։

Ա՝մաչեսցեն և յա
մօթ լիցին ոյք խնդ
րեն զանձն իմ * դարձ
ցին յետս և ամաչես
ցեն ոյք խորհին ինձ
զչար։

Ա՝ղլցին նոքա ոչ
փոշի առաջի հողմոյ *
և հրեշտակ տեն նե
ղեսցէ զնոսա։

Ա՝ղեցին ճանապարհք
նոցա 'ի խաւար և 'ի
գայթակղութիւն * և
հրեշտակ տայ հալա
ծեսցէ զնա։

Զինանիր թագուցին ինձ զորոգայթ ապա կանուն թե իւրեանց * և 'ի նանիր նախատեցին զոնձն իմ։

Հատցի իմոյ նոցա որոգայթ զոր ո՛չ գիտացին * և որսն զոր թագուցին առցէ զոտն նոցա * և յորոգայթ ինոյն անկցին։

Ա՞յլ անձն իմ ցնծասցէ 'ի Տէր * ուրախ եղիցի 'ի փրկութենէն նորա * և ամ ոսկերք իմ ասասցեն Տէր ո՞վ նմանի քեզ։

'Ի փրկել զաղքատն 'ի ձեռաց հզօրին * զաղքատն և զտնանկն յայնցանէ ոչ յափշտակեսցէ զանձն իմ։

ընդդեմ գոսանելոյ զՃանապարհն փոր կութիւն * և այ հրեշտակքն զիւր եանք հալածեն և կորուսանեն։

Ա՞յսինքն, զէրկ փուչ տեղ զայն իւրեանց մա հոնան և ապականութիւն թալաքն որ էր մատանիչն յուդայ, գաղտուկ սարքեցին ինձ համար * և անկրաւ տեղ զիմանձս նախատեցին, և անարդեցին իբրև զմահապարտ։

Ա՞յսինքն, ուստի կուխանդրեմ ինքէն, որ այնպէս թալաքի հանդի պին իւրեանք, որ ամենևին միտք չէն արարած * և այն որսանելոյ քղերն, որ ծածուկ ինձ սարքեր էն, իւրեանց ոտքն առնու * և իւրեանք անկանին այն թալաքի մէջն և կործանվին։

Ա՞յսինքն, և իմ անձս տեսանելով զինքն ազատեալ 'ի փորձանաց և յարուցեալ 'ի մեռելոց ցնծայ աստուծով * և ուրախանայ այն փրկութեանն վերայ որ հայրն ած իւրն արար * և իմ ամէն ոսկրտանքս, իբր իմ ամէն հոգւոյս զօրութիւնքն կամ իմ առաքելքն և աշակերտքն աղաղակեն և ասեն, թէ Տէր ած ո՞վ կարէ քեզ նմանիլ, կամ հաւասարիլ։

Ա՞յսինքն, զէրկ դու միայն կարես փրկել աղքատ և ակար մարդն զօրեղ և ուժեղ մարդի ձեռքէն * և աղքատ և մեծ ութիւն անկած

տակեն զնա։

Զարեան իմ երբոյ իմ վկայք չարեաց * զոր ինչ ո՛չ դիտէի հար ցանէին ցիս։

Հատուցին ինձ զչար փոխանակ բարւ՝ոյ * անժառանդել զանձն իմ խորհեցան յորդ ։ոց՝ի մարդկանէ։

մարդն այնպիսի անողորմ մարդ կանցէ որ նորա կեանքն կու՛զեն յափշտակել և փչացնել։

Զարձեալ, զերբէ դու միայն կարես փրկել զկամաւորաղքատացեալ որդիդ քո միածին՝ ի տիրասպան հրէից ձեռքէն * զայն աղքատն կասեմ որ զինքն խոնարհեցոյց և ծառայի կերպարանք զդեցաւ, և վասն մեր չարչարեցաւ՝ ի հրէից։

Այսինքն, քանի քանի սուտ վկայք ինձ վերայ վազեցին * և այն ինքնին որ ամենևին չէի դիտեր, ինքնին ասացեր ներենդութենով ինձ կու հարցանէին, թէ դու չասացիր մի թէ քակեցէք զտաճարդ զայդ և զերիս աւուրս կանգնեցից զդա, զերբ ես վասն տաճարի մարմնոյս ասացի, և ո՛չ վասն տաճարին սաղմոնի։

Այսինքն, փոխանակ այն չարի բարերարութեանցն որ ես նոցա արարի զհիւանդս բժշկելով և զմեռելս յարուցանելով ինքն ինձ չար հատուցին * և խորհուրդ արարին որ զիմ անձս մարդկային աղիս միջուն անժառանդ անպտուղ և անմանան անէն, ինքն չի՛ թողուն որ ամենևին մարդ հաւատայ իս, ըստ այնմ, եթէ թողումք զնա այնպէս, ամենեքին հաւատան՝ ի նա։

Եւ ես ՝ի ներքեւ նոցա քուրց զգենուի * խոնարհ առնէի պա հօք զանձն իմ * և աղօթք իմ ՝ի ծոց իմ դարձցին։

Որպէս զեղբայր և զընկեր այսպէս հա ճոյ լինէի * ոպ զսգա ՀՈՐ և զաղտուտ այն պէս խոնարհ առնէի։

՝Ի վերայ իմ ուրախ եղեն * և ժողովեցան * ժողովեցան յիս տանջանք, և ես ոչ ծանեայ * ցրուեցան և ոչ զղջացան։

Փորձեցին զիս * և

Ա՚յսինքն, և քանի որ նոքա կու նեղացնէին, ես ջուլ կու հագա նէի, իբր զգեցեալ մարմնոյս տկա րութիւնից կուցուցանէի * զիմ անձս ծոմով և պաքով կու տկա րացնէի յաւուրս չարչարանաց իմոց * և նոց համար աղօթք կանէի բայց թէ նոքա իմ աղօթքիս ար ժանի չեն, խնդրեմ ինքն որ իմ աղօթքս կրկին իմ ծոցս դառնայ իբր երթայ՝ ի դոդ եկեղեցւոյ իմոյ։

Ա՚յսինքն, ես քանի իմ կարողու թիւն էր եղբօր նման և ընկերի նման միշտ կուզէի թէ այնպէս բան անէի որ նոցա դուր գայի, և նոցա հոգւոյ փրկութեանն մէկ ճար անէի * և երբոր կու տեսա նէի թէ իւրեանց դուր չեմ գար սդաւորը և տրտում մարդի նման զիմ անձս կու խոնարհեցուցա նէի և կու խղճանայի։

Ա՚յսինքն, իմ նեղութեն անաջո ղութեանն և իմ տառապանացն վերայ ուրախացան * ժողովեցան մէկ տեղ, և ինձ համար չար խոր հուրդ արարին * տանջանքն և պատուհասն ինձ վերայ կիտվե ցաւ, և ես չիմացայ, իբր հոգս չա ռարի * և յետ յարութեան իմոյ երբ որ տեսան թէ բան չի կարա ցին շինել, ցրուեցան փչացան, և անզեղջ մնացին։

Ա՚յսինքն, զանազան նենգութիւն

արհամարհեցին որ
համարհանոք * կրճը
տեցին իմէ իմ զաստա
մունս իւրեանց *
որ երբ տեսցես։

Ի բաց արա՛ զանձն
իմ ի խորամանկութ
նց * և յառիւծուց
զմիամօրութիւն իմ։

Եւ ոստովան եղէց
քեզ որ յեկեղեցիս
մեծս * և ի ժողովս
բազմաց օրհնեցից
զքեզ։

Որ ի ուրախ եղիցին
յիս թշնամիք իմ * ոչ
ատէին զիս ի տարա
պարտուց * ակն որ
կի առնէին յիս աչօք
իւրեանց։

Ընդ-իս զխաղաղութիւն

զիս փորձեցին հարցանելով ինձ
թէ պարտ էցէ տալ զհարկս կայ
սեր թէ ո՛չ * և խայտառակ խօս
քերով զիս տնաղ արարին ասելով
զայլս ապրեցոյց և զինքն ո՛չ կարէ
ապրեցուցանել արքայդ հրէից
* իւրեանց առաքեցին ինձ վերայ
կրճըտեցին * որ ՝ի ծ հայր ամենա
կալ երբ կուտեսանես , և ինձ
յօգնութիւն կու հասանիս։

Ա՜յսինքն , զիմ անձնեոցա նեն
դութենէն և հնարագիտութէն
փրկէ և հեռացուր * և զիմ միա
մօրութիս , իբր զիմ միածին ըն
նիլս և անդրանկութիս առիւծ
ների բերանէն ազատէ , զերբ
քեզանից ՝ի զատ ոչոք չունիմ։

Ա՜յսինքն , որ ես քո բարութիդ
տեսանելով խոստովանիմ և դո
վեմ զքեզ որ ՝ի ծ մեծամեծ եկե
ղեցիներոյ միջումն , իբր մեծա
մեծ ժողովքների միջումն * և իմ
հա՛ստատեալ ժողովրդոց բազ
մութեան միջումն զքեզ օրհնեմ և
փառաւո՛ր եմ։

Ա՜յսինքն , բայց կարգաչեմ զքեզ
որ ՝ի ծ , ինձ օգնական եղիր , որ
իմ թշնամիքն ինձ վերայ չի ուրա
խանան * զայն թշնամիքն կասեմ ,
որ զիս փուչ տեղ կուատէին * և
իւրեանց աչքերն կութեքէին
դէպ ինձ , և զիս տնաղ կանէին։

Ա՜յսինքն , ինձ հետ երեսահանց

խօսէին * և ինքեանք
բարկութիւն զնեն
գութիւ խորհէին։

Բացին իւրք իմ զբե
րանս իւրեանց և ասա
ցին * այո՛ այո՛ սեսին
աչք մեր։

Տեսեր տր * և մի՛
լուեր, տր մի՛ բացեայ
առնիր յինէն։

Օ՜ արթիր և հայեաց
տր յիրաւունս իմ *
ած իմ և տր իմ՝ի
դատաստանս իմ * և
իրաւ արա՛ ինձ ըստ
արդարութեանդ քում
տր ած իմ։

Մի՛ ուրախ եղիցին
յիս թշնամիք իմ * և
մի՛ ասասցեն՝ի սիրտս
իւրեանց թէ վա՛շվա՛շ
անձանց մերոց զի ընկ

հաշտութեանով կու խօսէին * և
իւրեանք իւրեանց միջուն բար
կանալով նենգութիւ խորհուրդ
կանէին, թէ ինչպէս ինձ մէկ
վնաս մի հասուցանեն, և զիս որ
սան և կորուսանեն։

Ասային՝ շուտով որ զիս կուտե
սանէին մէկ նեղութիւ կամ մէկ
վշտի միջուն, բերրանները կու
բանային ինձ վերայ, և կասէին *
ահա՛ ահա՛, մեր աչքն զքեզ այդ
պէս տեսաւ։

Ասինքն, զայս ամէն բաներս
դու տեսար տր ած առանց իմ
ասելոյս * ուստի կաղաչեմ զքեզ,
մի՛ լուեր և մունջ մի՛ կենար, և
ինձանից մի՛ հեռանար։

Ասինքն, զարթիր տր ած միտք
արա՛ և նայիր իմ իրաւունքն *
և իմ դատաստանն * և քոյ արդա
րութեն գօրա ինձ իրաւունք արա՛
զերկ ես զդատա՝ի ծառայութենէն
եգիպտացւոց ազատեցի, և քա
ռասուն տարի յանապատուն կե
րակրեցի, և տարայ յերուսաղէմ,
և նոց փրկութենն համար մարմին
զդեցայ, և նոք զիս ուրացան և՝ի
մահ մատնեցին։

Ասինքն, որ չիլինի թէ իմ թշ
նամիքն ինձ վերայ ուրախանան *
և իւրեանց սրտուն ասեն, թէ
երանի մեզ երանի մեզ որ կուլ
տուաք զինքն, իբր փչացուցինք

լու զաք զնա։

Ամաչեսցեն և յա մօթ լիցին ոյք ինն դան ընդ ջար իմ * զգեցցին զամօթ և զանարգանս ոյք մե ծաբանեն իմբ իմ։

Յնդասցեն և ու րախ լիցին՝ ի քեզ ամե նեքեան * ոյք կամին ընդ արդարութի իմ։

Ասասցեն յաեմ ժամ մեծ է՛ ած * ոյք կա մին փրկութի ծառայի քոյ։

Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիս քո * զօր հանապազ զդո վութիս քո։

Տունք։ 27.

Ի կատարած ծառային տէառն դաւթի։

զինքն, և զիւր դիտաւորութին ոչնչացուցինք։

Ասային՝ այլ ամաչեն և յամօթ լինին նոքա որ իմ անաջողութեն վերայ կուրախանան * և ամօթով և անարգանօք ծածկվին այնպի սի մարդիքն, որ ինձ վերայ հպարտութեամբ մեծ կուխօսին, և ամբարտաւանութեամբ կու ծիծաղին։

Ասային՝ և ցնծան և ուրախանան քեզնով ամէն այնպիսի մարդիքն * որ կուխնդան իմ արդարութեամբ և անմեղութեն վրայ, և զիս ճշմարիտ որդի՝ այ կուդաւանին։

Ասային՝ և ասեն հանապազ թէ մեծ է՛ ած, իբր հանապազ զքեզ մեծացնեն և բարձրացնեն * նոքա որ քո ծառայիդ խաղաղութիւնն և հանդստութիւնն և փառքն և պատիւն կուզեն, և կուխնդրեն։

Ասային՝ և իմ լեզուս միշտ խօսի և պատմի միշտ քո արդարդատաստանդ * և հանապազ երգէ զքո գովութիդ յաւիտեանս յաւիտենից։

Իբր, երբոր օրէնք և մարդարէք կուկատարվին ճշմարիտ դաւիթն յաքս զգեցեալ վկերպ ծառայական կան կուծնանի՝ ի կուսէն, և կուփրկէ զմեզ՝ ի մոլորութենէ և

Սաղմոս · ԼԵ ·

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ միտս իւր * թէ չէք երկիւղ այ առաջի աչաց նորա։

Զենդեաց առաջինորդ * ի գտանել զանօրէնութիւն իւր, և յատել զնա։

Բանք բերանոյ նորա անօրէնութիւն և նենգութիւն են։

Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի * և զանօրէնութիւնն խորհեցաւ յանկողնի իւրում։

Եկաց նա յճամ չա

՝ի փորձութիւնէն սատանայի։

Այս սաղմոսումս կուզարմանայ մարգարէն մարդկանց չարութեն վերայ, և այ համբերութիւն և բարութեն վրայ։

Այսինքն, կասէ անօրէն մարդն իւր մտաց մէջն, թէ քանի ձեռքէս կուգայ մեղաց յեռանէ կենամ և իմ ցանկութես հետևիմ * զէրկեայ աչն և երկիւղն նորա աչաց առաջեն չի երևիր, ըսպանութեն, պոռնկութեն, սուտերդումն և խաբեփայութեն, նր հանապազ գործէ եղած։

Այսինքն, նենգութենով խոստացաւ այ առաջեն, կարծելով թէ զայ կարէր խաբել * և ասաց թէ զիմ խղճմտանքս քննեմ, և ինչ անօրէնութի որ ինձնում գտանեմ, հրաժարիմ, ատեմ, և դէն ձգեմ։

Այսինքն, բայց իւր նենգաւորբերանէն անօրէնութէ և խաբէութէ՝ ի զատ այլ որիշ ուղիղ և ճշմարիտ խօսք գուրս չի գար։

Այսինքն, ամենևին չուզեցնա առաքինութե ճանապարհն իմանալ * և գիշերն՝ ի քուն իւր տեղերի միջումն անօրէնութիւն և չարագործութի նենգութի և խորամանկութի միտք արաւ։

Այսինքն, ամէն չար սովորութե

հնապարհ որ ոչ է բա
րի * և՝ ի չարէ նա ոչ
ճանչրացաւ։

Տ՚ Յերկինս է ողոր
մութիւն քո * ճշմար
տութիւն քո մինչև
յամպս։

Ա՝ ղարութիւն քո
ոգ լերինք աստ * իրաւ
ունք քո ոգ խորք բա
զում * զմարդիք և
զանասունս կեցու
ցանես դու տր։

Որպէս զի բազում
արարեր զողորմութի
քո աստ * այլ որդիք
մարդկան՝ ի հովանի
թեւոց քոց յուսացին

ճանապարհումն պատրաստ դուռ
ցաւ * և՝ ի մեղք գործելոյ բնաւ
չի ճանչրացաւ, իբր՝ ի բամբասե
լոյ, ՝ի յափշտակելոյ, և՝ ի սպանա
նելոյ ամենևին չի կշռացաւ։

Ա՝ յսինքն, և դու տեսանելով
նոր չարութիւնս երկայնամիտ եղար
զերկրս քո ողորմութիւդ բոլոր աշ
խարհս լցեր է, և սուտ առաւել երկին
քումն երանելի հոգիքն զարդա
ցեր և պատկերս է * և քո ճշմար
տութիւդ և հաստատութիւն խոստ
մունքդ յերկրէս մինչև՝ ի յամպս
մինչև ուր որ մեր աչքի տեսու
թիւն կարէ հասանիլ, նայելով յայ
տնի կուերևի։

Ա՝ յսինքն, քո արդարութիւնդ
սարերի նման բարձր և անհաս է
*քո իրաւունքդ և դատաստանդ
զանազան խորութիւ տեղերի նման
անքննելի և անիմանալի է՝ * և չէ՝
թէ միայն բանական և բարեդործ
մարդիքն, այլ և անասնաբարոյ և
չարադործ մարդիքն, կու փրկես
և կու կեցուցանես քո առատ
ողորմութիւդ, միայն թէ իւրեանց
սրտումն ճշմարիտ զղջումն և փո
խմանութիւն ունենան։

Ա՝ յսինքն, ա՛հ տր ած թէ որ չափ
առատ է քո ողորմութիւնդ քոյ
ըստեղծուածոցն վերայ * ուստի
հողեղէն մարդիք չէ՝ թէ յիւր
եանց կարօտութեան, այլ՝ ի քոյ տէր

Ամենաբարի Աստուծոյ Հոգեւոր ուրախութիւնն կու ցնծան։ * Եւ դու քոյ ածային քաղցրութիւնդ եւ քոյ նոր Հոգւոյդ շնորհաց սէլանն նոցա կուխմաց նես։

Ասայինքն, զէրէ քեզանէ կու բղխէ աղբիւրն կենաց, իբր ամ կենդանութիւն թէ Հոգեկան եւ թէ մարմնական քեզանից է՛։ * Եւ ինչպէս արեգական լուսոնն զարեգական կու տեսանենք, այսպէս եւս քո շնորհաց լուսոնն զքեզ կու տեսանենք որ ճշմարիտ լոյս ես, եւ քոյ միածին որդւոյդ զքեզ կու ճանաչենք, որ ճշմարիտ ած ես, եւ որ երկնի եւ երկրի։

Ասայինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ որ ծագես զքո ողորմութիւնդ լոյսդ այն մարդկանցն վրայ, որ զքեզ ճշմարիտ ած կու ճանաչեն։ * Եւ զքո արդարութիւնդ եւ իրաւունքդ այն մարդկանցն վերայ պահես, որ սրտերն շիտակ եւ ուղիղ է՛։

Ասայ

Թեւերիդ շուքի տակուն պահ վերով՝ ի քեզ յուսան եւ ապաւի՛ նին, իբր՝ ի քո ածային նախախնամութիւդ եւ օգնութիւդ յուսան եւ ապաւինին, զէրէ նովաւ միայն կարեն յաղթահարել զբռնութիւն սատանայի։

Ասայինքն, եւ այսպէս քո երկնային տանդ առատ սիրոյ գինովն կու հարբենան, իբր քոյ ոբ եկեղեցւոյ հոգեւորուրախութիւնն կու ցնծան։ * Եւ դու քոյ ածային քաղցրութիւնդ եւ քոյ ոբ հոգւոյդ շնորհաց սէլանն նոցա կուխմաց նես։

Ասայինքն, զէրէ քեզանէ կու բղխէ աղբիւրն կենաց, իբր ամ կենդանութիւն թէ հոգեկան եւ թէ մարմնական քեզանից է՛։ * Եւ ինչպէս արեգական լուսոնն զարեգական կու տեսանենք, այսպէս եւս քո շնորհաց լուսոնն զքեզ կու տեսանենք որ ճշմարիտ լոյս ես, եւ քոյ միածին որդւոյդ զքեզ կու ճանաչենք, որ ճշմարիտ ած ես, եւ որ երկնի եւ երկրի։

Ասայինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ որ ծագես զքո ողորմութիւնդ լոյսդ այն մարդկանցն վրայ, որ զքեզ ճշմարիտ ած կու ճանաչեն։ * Եւ զքո արդարութիւնդ եւ իրաւունքդ այն մարդկանցն վերայ պահես, որ սրտերն շիտակ եւ ուղիղ է՛։

Ասայ

Ասայինք՝ իպա ըարտութիւն տան քոյ։ * Եւ զուղիս փափիկութիւն քոյ տացես յըմպել նոցա։

Ինքն է՛ որ աղբիւր կենաց։ * Եւ լուսով երեսաց քոյ տեսա նեմք զլոյս։

Ո՜ ադեա՛ զողորմութիւս քո ոյք ճանաչեն զքեզ։ * Զարդարութիւս քո ոյք ուղիղք են սրտիւք։

Անիեկեսցեն իմ երբայ մեր ոտք ամբարտաւանից * և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուցցեն զմեզ։

Ընդ անկցին ամենեքեան ոչք գործեն զանօրէնութիւն * մեր ժեացին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել։

Տունք · 13

Օրհնութիւն մեծին մովսէսի ճշմարտես մարգարէին, երկրորդ օրինաց։ ԼԲ։

այեցարուք երկինք և խօսեցայց * լուիցէ երկիր զկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ։

Ընդունելի լիցի ոգի զանձրև բարբառ իմ և իջցէ որպէս ցօղ

Այսինքն, որ չի լինի թէ ամբարտաւան և հպարտ մարդկանց ոտացն կոխան լինինք * և մեղաւորք և անօրէն մարդկանց ձեռքն իբր հնարագործութիւքն զմեզ չի վախցնէ և դողացնէ։

Այսինքն, այլ այնպիսի ամբարտաւան և մեղաւոր մարդիքն այն փոսն անկանին, ինչ տեղ որ ան կաւ սատանայ * և քշվին և հալածվին քո երեսէդ, և այլ չի կարենան մեծանալ և զօրանալ այս աշխարհիս վերայ։

Այս տաղովս կուխրատէ և կուզուշացուցանէ մովսէս մարգարէն զԻսրայէլ և մանաւանդ զքրիստոնեայս առ՝ ի ճանաչել զերախտիսն քի։

Այսինքն, նայեցէք դէպ ինձ ո՛վ երկինք, իբր ո՛վ վարդապետք և եպիսկոպոսունք, քահանայք և քահանայապետք, որ խրատեմ և զգուշացնեմ զձեզ * և լսէ երկիր, իբր հաստատեալ ժողովուրդն զիմ բերանիս խօսքն, և քարոզութիւնն։

Այսինքն, ինչպէս որ ծարաւ եր կիրն անձրևն ներս կուծծէ, այս պէս իմ զբոյցս ձեզ ընդունելի

պատգամ իմ։

Որպէս զանձրև՝ ի վերայ սիզոյ * և ոռոգ տա
ր սիրոյ իմոյ խոտոյ * զի զանուն տա՛ն կատարա
ցուք * և տուք օր ինչ ի՝ մեր։

Ա՜ՀԵ որոյ ճշմարտութի՛ էն գործք նորա
* և ամ՛ ճանապարհք նորա իրա՛ւ ամ՛ք էն։

Ա՜Հ հաւատարիմ է՛ * և ո՛չ գոյ՝ ի նմա
անիրաւութի՛ * արդար և ճշմարիտ է՛
տ՛ր։

Ա՛ՐԵՂԱՆ * և ո՛չ նմա որդիքն արատոյ *
ծնունդք խոտորելք և թիւրեալք։

* և իմ խօսքս գիշերվան շաղի նման ինջնու ձեզ վերայ, և ձեր սիրտն կակղացնէ։

Ա՜յսինքն, ինչպէս որ կուինջնու անձրևն կանանչ սաղի վրայ * և ինչպէս երինից թացութիւն պուտ պուտ կուկսի կաթէ խոտի վրայ և զինքն կուդալարացնէ այսպէս իմ խօսքս ձեր սիրտն ջերմացնէ՝ ի սէրն տայ * զէրէ ես այս բանս տայ անունն կու յիշեմ * և դուք լաւելով զիմ խրատս, տայ օրինուն և փառք տուէք։

Ա՜յսինքն, տայ գործքն ճշմարտութի՛ է՛, իբր ինչ որ կանէ իւր ծառայից հետն, ուղիղ և մեկն սրտով կանէ, և ինչպէս որ խոստացեր է՛, այնպէս գլուխ կուտանի * և իւր ամէն օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհն իրաւունքով և դատաստանով է՛։

Ա՜յսինքն, ուծ հաստատ և հաւատարիմ է՛ իւր խոստմունքին վրայ * և նորանում ստութի՛ և անիրաւութի՛ չի՛ գտվիր * զէրէ տր դար է՛, և ճշմարիտ է՛ իւր ամ՛ բանունն։

Ա՜յսինքն, ընդէմ այս մեղանչեցին իւրեանց օրինազանցութենովն * և այնպէս անիրաւանք և անհոգ են, ինչպէս թէ ընդէմ նմա, իբր ընդէմ այս ոչինչ չիլինին արարած կամ գործած այն որդիքն

Ո՛չ այդ այն է զոր տեն հաստուցանէիք դուք * ժողովուրդք մի մաղք և ո՛չ իմաստուն։

Ո՛չ սա ինքն է հայր քո որ ստացաւ զքեզ * արար զքեզ և ըստեղծ զքեզ։

Յուշ լիցին քեզ աւ՛ուրքն յա՛իսոնից * իմացարուք զամս յազգաց մինչև յազգս։

Հարցջիր դուցհարս քո, և պատմեացեն քեզ * ցծերս քո և ասասցեն քեզ։

Ի ժամանակի յորժամ բաժանեաց բարձր

ազգաց, ի բաղ այն որդիքն մարդու թէ հրէայք, որդիքն մեղաց * այն ծնունդն, որ իսկզբանէ մարդածն և ծուսեալ էր այ հեռ և չէր ուղեր ուղիղ սրտիւ նմա հնազանդիլ։

Ասասցեն, այդ չէ՞ մի որ կու հաստուցանէք այ փոխանակ իւր բարերարութեան * ո՛վ ժողովուրդ անխելք և անդէտ, որ թողեր էք զնա, և կուռց կու երկրպագանէք։

Ասասցեն, այս չէ՞ մի քո երկնային հայրդ, որ զքեզ այնչափ հոգսով և խնամքով վաստակեց այնչափ սիրով պահպանեց և մեծացոյց * զքեզ՝ ի հողէ կազմեց և մարդ շինեց, և զքո հոգիդ յոչնչէ լսաեղծեց և դոյացոյց։

Ասասցեն, յիշէ անցած ժամանակի օրերն, թէ որ չափ բարերարութիւն արաւ քեզ աստ * և միտք արէք զանազան ազգերի անցած տարիքն և տեսէք, թէ մէկ ազգէն մինչև՝ իմիւս ազգն որչափ հրաշք և սքանչելիք է՛ արարեր աստ ձեզ համար։

Ասասցեն, թէ դու չես դիտեր, հարցուր քոյ հայրերիդ և քո պապերիդ, որ քեզ պատմեն * և քոյ ազգիդ հալևոր և ծեր մարդիքն աղաչէ որ քեզ ասեն, թէ որչափ երախտիք ունի քեզ վրայ աստ։

Ասասցեն, թէ ինչպէս այն ժամանակն բարձրեալն աստ բաժա

եալն զաղդս ամ * և
որպէս սիռեաց նա
զորդիսն ադամայ ։

Ա ացոյց զսահմանս
հեթանոսաց , ըստ
թուոյ հրեշտակացն
աստուծոյ ։

Այլ բաժին տէրն ժո-
ղովուրդ իւր յակոբ
* և վիճակ ժառան
գութիւն իւրոյ Իս-
րայէլ ։
Բ Ահա՛ սիրան երկնից
յանդարձակ * ի ծա-
ղաւ տօթոյ յանձրդ
Հոգի պաշտպանեաց
զնա ։

Այլ ցաստեաց զնա և
պահեաց որպէս զբիբ
ակն * ոչ զարծուի
ի՛ թեւս իւր ընկալաւ
զնա * և ոչ իմ ձա

նեց ազգերն սէնէարայ դաշտումն
յետ ջրհեղեղին * և թէ ինչպէս
ատարածեց և սիռեաց ադամայ որ
դիքն երկրիս վերայ , և զձեղ իւր
հարազատ որդւոց նման նախախ
նամեաց ։
Ա՝ յսինքն , թէ ինչպէս զանազան
հեթանոսաց ազգերին չափ և սահ
մանք դրեաց այ հրեշտակներն պա
կասած թուին դօրայ , իբր նոցա
կենաց չափն և սահմանքն այնչափ
երկարեաց , մինչև որ՝ ինոցանէ բա
րի և ընտիր մարդիք դուրս գային ,
և անկած հրեշտակաց տեղն ժա
ռանգէին , և այ հրեշտակաց
թիւն լցուցանէին ։
Ա՝ յսինքն , բայց այնչափ ազգերի
մէջն միայն յակոբայ ազգն իւրն
բաժին ընտրեաց * և Իսրայէլի
ազգն իւրն վիճակ և ժառանգութ
թիւն անկաւ , իբր հրէից ազգն ։
Ա՝ յսինքն , քառասուն տարի յա
նապատումն նորա կարիքն լցոյց *
և այն սաստիկ ջերմ և տօթ ժամա
նակին ջուր չի՛ գտանած տեղե
րումն , զինքն խնամեաց և պահպա
նեաց , յաղեցոյց և արբեցոյց , և
ամ բարեաց առատացոյց ։
Ա՝ յսինքն , խրատեաց զինքն զանա
զան օրինաց և պատուիրանաց , և
պահեաց իւր աչքի բիբին նման՝ ի
զանազան փորձանաց * և արծվի
նման իւր թեւերի վերան առեաց

զինքն ,

դուց իւրոց գթա
ցաւ։

Տարածեաց զթեւս
իւր և ընկալաւ զնա
* և բարձեալ բերբէր
զնա 'ի վերայ միջնոցաց
իւրոց։

Տ՚ միայն ածէր զնա
* և ոչ դոյր ընդ նա
ածօտար։

Լուծ եհան զնոսա
'ի զօրութիւն երկրի *
և կերակրեաց զնա
արդեամբ անդաս
տանեաց։

Գ՚իւեցոյց նց՝ զմեղր
'ի վիմէ * և զիւղ յա
պառաժ վիմէ։

զինքն, և շուրջ ածեց յերկրէ
երկիր * և իւր ձագերի նման
դուքք և խնամք տարաւ, սիրեց
և կերակրեց զինքն, և պահեց՝ի
ձեռաց թշնամեաց և ատելեաց
իւրոց։

Ասինքն, իւր թեւերն փռեց
և տարածեց, և սիրով ընդունեց
զնա * և իւր քամակին վերայ բար
ձաւ, և բերաւ՝ի տեղ հաստոյց
իբր՝ի յերկիրն աւետեաց յերու
սաղէմ և զիւր խնամքն միշտ նոր
վերայ պահեց։

Ասինքն, միայն նոր ածտեղ
ծօղն երկնի և երկրի նոցա ձա
նապարհ ցոյց կուտայր և կու
առաջնորդէր * և այլ որիշ կուա
պաշտից օտար և սուտ ածտ չէ կայր
նոցա հետ, որ կարծէին թէ նա
զիւրեանք կունախանամէր։

Ասինքն, տարաւ զիւրեանք
նոցա երկրի բերդքերին և բարու
թեցն տէր և ժառանգորդ արաւ
* և կերակրեց և յադեցոյց զիւր
եանք նոցա շինած և սերմանուած
արտերի պտուղներովն։

Ասինքն, քարէն մեղր ծծել
տվեց իւրեանց, իբր ածքարէ
տախտակներովն իւր օրինաց և
պատուիրանաց քաղցրութիւնն
իմացոյց նց՝ * և ապառաժ քարէն
իւղ իմացոյց նց՝, իբր նոյն քարէ
տախտակներովն զիւր արդարու

Լուղ կովուց և կթեն մածեաց * Հարպով հանդերձ խոյոց, որ թուց ցլուց և նոխազաց։

Օ՜ պարարտութիւն երիկամանց ցորենոյ * և զարիւն խաղողոյ էարբ գինի։

Ի՞ կեր յակոբ և յապեցաւ * և անդուշ եաց սիրելին։

Գ՝էրացաւ, ստուարացաւ, լայնացաւ * եթող զիւր ածն զարարիչ իւր * և յեղտեաց յայ փրկչէն իւրմէ։

Բարկացուցին զիս օտարաստուածք իւրեանց

թիւն և Ճշմարտութիւն նց հասեալ ցոյց, և ապառաժ կասէ քարէ տախտակներին, վասն մովսիսական օրինաց և պատուիրանաց դժուարութիւն ցուցանելոյ և յայտնելոյնց։

Ա՝յսինքն, և երբ որ զուվգ թագաւորն բասանու մատնեց ած՝ի ձեռս իսրայէլացւոց, նորա էր կրի կովերի իւղովն ոչխարների կաթովն * ղօչերի հորթուկների, եղների, և այծերի ճրագուովն կերակրեց զիւրեանք։

Ա՝յսինքն, նորա արտերի պարարտ շարմաղած հացն կերաւ * և նորա այգեստանեաց պատուա կան խաղողի կարմիր գինին խմեց և այ օրէնքն և պատուիրանքն մոռացաւ։

Ա՝յսինքն, և երբ որ կշտացաւ յակոբ, իբր յակոբ նահապետի զարմն * ըսկսաւ ընդ էմ իւր ըստեղծողին անհնազանդ ջորու նման աքացի տալ, այն որ յառաջ այ սիրելի և անդրանիկն էր։

Ա՝յսինքն, զէրէ գիրացաւ հաստացաւ և լայնացաւ, իբր թէ մեծացաւ զօրացաւ * և բաց թողեց զիւր արարիչ ածն * և իւր փրկիչ և ազատող այ օրինացն և պատուիրանացն հեռացաւ։

Ա՝սինքն, ուստի ասաց ածն, թէ բարկացուցին զիս դոքա իւրեանց

* և կռովք իւրեանց դառնացուցին զիս։

Օ՜ ոհեցին դիւաց, և ո՛չ ա՜յ * զոյս ո՛չ գիտէին * նորք և առ ժամայնք, զորս քնաւ ո՛չ ճանաչէին հարք նոցա։

Թողին զտէր որ ծնաւ զնոսա * մոռացան զաստ, որ կերակրեաց զնոսա։

Տես որ և նախանձեցաւ * և սրտմտեցաւ իմիր ուստերաց և դստերաց նոցա և ասէ։

Դարձուցից զերեսս իմ՚ի նոցանէ * և ցուցից նոցա, զինչ լինելոց էր յապագայ ժամանակի։

օտար աստուածովն * և իւրեանց կուռքերովն զիս դառնացուցին, և զայրացուցին, և ՚ի նախանձ շարժեցին։

Ասացին, թողին զաստ և դե՛ ի՛ երի մատաղներ և պատարագներս մատուցին * այնպէս կուռքերի երկրպագուն՝ արարին, որ ամենևին չէին գիտեր * զէրկնորէին և այն մօտ ժամանակներուն դը տաճ կուռքեր էին, որ իւրեանց հարքն և պապերն քնաւ չէին ճանաչեր։

Ասացին, թողին զիւրեանց տէրն որ զիւրեանք ստեղծեր էր, և հոգ նման աշխատանաց ծներ էր * և մոռացան զաստ, որ այն չափ տարի զիւրեանք յանապատուն կերակրեր էր։

Ասացին, զայս տեսանելով ստեղծողն աստ նախանձեցաւ * զայրացաւ և սրտմտեցաւ նոցա որդո՛ցն և դստերացն և նոցա զարմին և զա՛ճակին վրայ, և ասաց ահ տալով։

Ասացին, ես զիմ երեսս դարձուցանեմ՚ի դոցանէ, ի՞նչ զիմ աստ՝այնինչ խնամքս բառնամ՚ի դոցանէ, և բացթողում զիւրեանք * և ցոյց տամ, թէ որ չափ փոր ճանք և պատուհաս պիտի հանդի պի դոցա յետին ժամանակն, թէ ՚ի ձեռն հոռմայեցւոց իշխանացն

Օ՜ի ազգ մի թիւրք
են նոքա * և որդիք
անհաւանք * նոքա
նախանձեցուցին զիս
'ի քաստուածս իւր
եանց * և դառնա
ցուցին զիս 'ի կուռս
իւրեանց։

Ո՞րդ և ես նախան
ձեցուցից զնա՞ յազգ
անպիտան * և անմի
տիւ ազգաւ զկնե
ցուցից զնոսա։

Տունք. 30.

և թէ 'ի ձեռն օտար այլազգեաց։
Ա՞յսինքն, զէրէ այդ ազգդ ծռ
ուած ազգ մի է՛ * և դոքա որ կան
անհաւան և կամապաշտ զարմի
ծնունդք են * դոքա զիս նախան
ձեցուցին իւրեանց սուտ աստ
ուածներն * և զիս դառնացուցին և
զայր ացուցին իւրեանց կռքե
րովն 'ի սկզբանէ մինչև ցայսօր։
Ա՞յսինքն, ես այլ զդուսա նախան
ձեցնեմ կռապաշտից և հեթանո
սաց անպիտան ազգերն յառաջ
քարշելով * և անմիտ և ոգէտ
ազգերով զդուսա կսկծացնեմ և
կատաղացնեմ, իբրդ էրի շինեմ
զիւրեանք խմէջ զանազան ազ
գաց, և ոնազատեղ անեմ աշ
խարհիս վերայ։

Տուք փառս այս տուք զօրհնութիւն մարդասիրին Թագաւորին յաւիտենից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։ Մարդասէր տէր վասն սրբութեանդ։

Քաղաղ երկինք պատմեն և տէր ապաւինեն։

Վասն 'ի գիշերի և 'ի տուն ընջեան և յամ ժամու խօսիլ մեզ զբան տոն, զտէր աղաչեսցուք։
Վասն չանկանելոյ մեզ 'ի փորձութիւն, որում ոչ կարելիք հանդուրժել, զտէր աղա։
Վասն անբիծ և անդատապարտ կալոյ մեզ, առաջի ահեղ աստենին քի, զտէր աղ։
Վասն առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւահանգիստն կենաց անվխճանից, զտէր աղա։
Վասն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութեն, զտէր աղա։
Վասն հոգւոցն։ Նու և ես և վե։ Ողորմեաց։ Անձինս։ Ողորմեաց։

'Ի գիշերի և 'ի տուն ընջեան և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր տէր։ Լուր մեզ ած փրկիչ մեր, խոնարհեացի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր, զի մի ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց։ Այլ համարեաց զաշխատութիւս մեր 'ի գործ արդարութեան և 'ի պտուղ ածպաշտութեան։ Ընկալ զաղօթս և զերկրպագութիւնս մեր, և հատո մեզ զողորմութիւն քո առատապէս։ Զի ած կեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ։ Օ՜ օրացո՛ զմեզ տէր զօրութիւն սրբոյ հոգւոյդ, պահեա՛ զմեզ որպէս բիբ ական։ Նու արա՛ առ մեզ զնշան բարի, 'ի գովեստ և 'ի փառաբանութիւն անուն անդ քում սրբոյ։ Օ՜ ի 'ի քո փառս կատարի, ամ արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութիւն 'ի բարձունս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ։ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Հովիւ քաջ Հովիւ բարի և յաւիտենական։ Զայսոցանց և այլ արա՛ բանաւո՛ր հօտի քոյ, զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութեամբ քով։ Օ՜ Լիքո առաջի կամք եր, և առ՝ Լիքէն ողորմութեանցն և գթութեանցն ակն ունիմք։ Օ՜ ամենասեան օրհնեա՛ զամենասեան խնամատանացո՛, զամենասեան լուսաւո՛ր արա՛, և ամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութիւնդ։ Ա՜մէն զի դու ես եր կենաց, և ա՜ծ ողորմութեան, և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ։ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։ Ա՜մէն։

Լիգիշերի և Լիտուընջեան, և յաւուր ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր, և զորդի և զսուրբ Հոգի։ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։ Ա՜մէն։

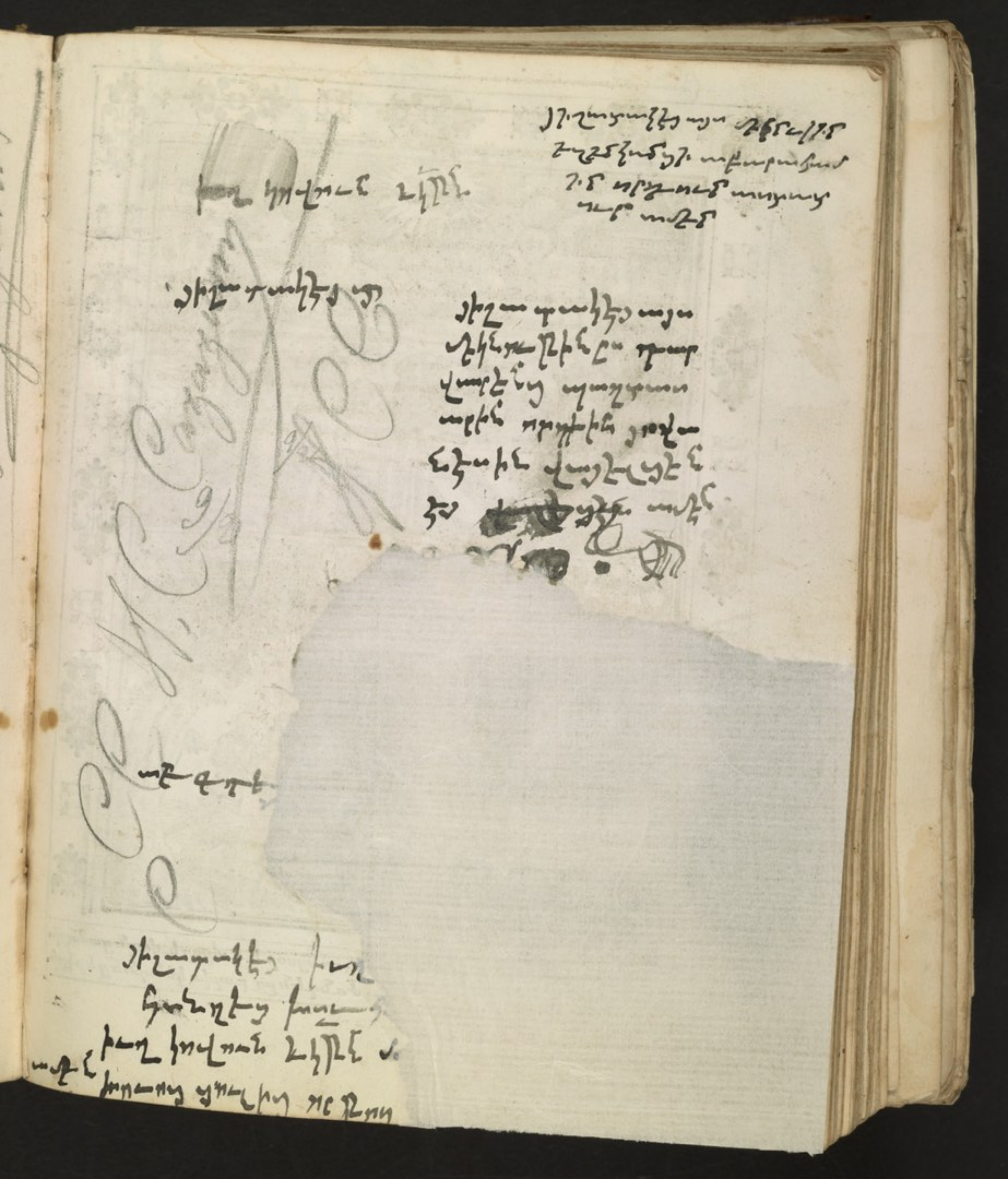

ի, որ այսօր է դալար և վաղն ցամաքիս
ի, Յովնգէն ըզ բարիս կենդանեաց երկրիս

Սաղմոս Դաւթի:

Սաղմոս. Լ.

Զի՛ նախանձիր ընդ չարս * և մի՛ ընդդայ նոսին որք գործեն զանօրէնութիւն:

Օ՛ի ոչ զխոտս վաղ վաղակի ցամաքեսցին * ոչ զդալարսն խոտ

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւթի է՛ ասացեր:

Այս սաղմոսումս կու միտիթարէ մարդարէն բարի և խեղճ մարդ դէնքն որ երբեմն կուտեսանէն չար մարդկանց աջողութիւն էի՛ յուսա հաստէն:

Այսինքն, մի՛ նախանձիր և մի՛ ցանկանար չարա գործ մարդկանց փառն և մեծութեն և աջողութեն * և մի՛ հեռաւիր այնպիսի անխղճմտանք մարդկանց, որ աշխարհս վերայ անօրէնութի և ամբարշտութի կու գործեն:

Այսինքն, զերկ նոցա մեծուին և փառքն շուտով կու փչանայ և խոտի նման կու ցամաքի * և նոցա

տոյ վաղվաղակի անկ
ցին։

Զուսա՛ ինքը և արա՛
զքաղցրութի՝ * քնա
կեաց յերկրի՝ * և հո
վուեսցիս ՝ի մեծու
թեն նորա։

Յուսա՛ ինքն, և նա
տացէ քեզ զկամս սրտի
քոյ * յայտ
նեա՛ առաջի տն զճա
նապարհս քո և յու
սա՛ ինա։

Օ՜ ի նա արասցէ *
և հանցէ ոչ զլոյս
զարդարութիս քո *
և զկրաւունս քո ոչ
զօր հասարակ։

Հնազանդ լեր տն,
և ծառայեա՛ նմա *
և մի՛ նախանձիր ընդ

վայելչութիւն դալար խոտի նման
շուտով երբեմն մահուան տագ
նապն կու հասանի վայր կու ան
կանի և կու ոչնչանայ։

Ա՜յսինքն, յուսա՛ դու յԱծ, և
քաղցրութիւն արա՛, իբր ամենե
ցուն սէր և գութք և խոնարհու
թիւն նշանց տուր * քնակիր միշտ
այս երկրումն իւր տուրբ եկեղե
ցւոյ միջումն * որ այ մեծութիւն
իբր շնորհաքն և ողորմութեամբն
ապրիս և կերակրիս քոյ կենաց
մէջն։

Ա՜յսինքն, ինչ բարի իքմինի որ
կու ցանկաս, յայ խնդրէ, որնա
քո սրտիդ խնդրուածքն ՝ի բա
րին կատարէ * քոյ մտացդ դիտա
ւորութիւն այ առաջն յայտնի
արա՛, և յուսացիր և ապաւինիր
՝ինա, որնա քեզ հոգեկան և մար
մնական աջողութի պարգևէ։

Ա՜յսինքն, զէրէն նա կու հոգայ և
կուպահպանէ զքեզ * և քո
արդարութիդ և շիտակութիդ
և քո մեկնութիդ կու հանէ և յայտ
նի կանէ աշխարհի * և քո իրա
ւունքդ և անմեղութիդ կէս օր
վան նման առ մարդկանց առա
ջն կուպայծառացնէ, և զքեզ
դովութե արժանի կանէ։

Ա՜յսինքն, դու միայն հնազան
դիր այ, և իւր նբ պատուիրանքն
կատարելով նորա ծառայութի

այնոսիկ որոց առակ եալք լցեն ճանապարհք իւրեանց * ընդ մարդոյ որ գործէ զանօրէնութիւն։

Լուեա՛ իբարկուէ, և՝ հանդիր ի սրտի՝ տուէ * և մի՛ նախանձիր ընդ չարս։

Օ՛ի չարք վաղվա՛ զանի սատակեսցին * բայց որք համբերեն տո՛ն նք ժառանգեսցեն զերկիր։

Փոքր մի՛ և, և այլ ո՛չ լիցէ ամենարիշտն * խնդրեսցես զտեղի նորա և ո՛չ գտցես։

արա՛ և մի՛ նախանձիր այն մարդ կանցն որ իւրեանց չար գործքն և անամօթ արարմունքն խայտառակ և տնաազ է՛ դարձած աշխարհս վերայ * իբր այնպէս մարդ կանց, որ միշտ անօրէնութիւն և անիրաւութիւն գործելոյ յետ նէ էն։

Ասացէք, դադարիր քո բարկութենէդ, և հանդիր քո նեղասրտութէդ * և մի՛ նախանձիր այնպէս մարդկանց որ բարկութեամբ յետ նէ անկանելով առաջի՝ այ և մարդկան առելի կուլինին, և զիւր եանց հոգին կուդատապարտեն ի դժոխս։

Ասացէք, զերդ այնպէս կատարած չար մարդիքն շուտով կուսատակին և կուկորնչին * բայց այնպիսիքն որ՝ այ կամացն հնազանդելով՝ամ փորձութեաց կուհամբերեն, նոքա չէ՛ թէ միայն զայս երկիրս, այլև զերկնից արքայութիւն կուժառանգեն, և յաւիտենական փառացն արժանի կուլինին։

Ասացէք, մէկ կարճ ժամանակ մի է՛ անօրէն և ամբարիշտ մարդոյ կենաց ժամանակն այս աշխարհիս վերայ, և յետոյ անոյայտ կուլինի և չէ՛ երևիր * և թէ խնդրես, չէ՛ թէ միայն զինքն, այլև զիւր տեղն և զմիշատակն այլ չես գտաներ։

Ա՜յլ ողբ հեղքն են նք ժառանգեսցեն զերկիր * և փառիկաս ցին իբազում խաղաղութեամբ։

Ապասէ մեղաւորն արդարոյ * և կրճատէ 'ի վերայ նորա զատամունս իւր * այլ տէր ծիծաղեսցի զնովաւ։

Զի անզի յառաջագոյն տեսանէ * զի հասեալ է՛ օր նորա։

Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին զաղեղունս իւրեանց * հարկանել զաղքատն և զտնանկն * սպանանել զայն որ խոնարհն է՛ սրտիւ։

Սուրք նց մտցեն 'ի սիրտս նոցա * և աղեղունք նց փշրեսցին։

Ա՜յսինքն, բայց նոքա որ հեղ և խոնարհեն, է՛ թէ միայն զերկնից արքայութիւնն կուվայելեն, այլ և զայս երկիրս կուժառանգեն * և հոգւով և մարմնով միշտ խաղաղութիւն միջումն հեշտանալով կու հանդստանան այս տուած բարեաց միջումն։

Ա՜յսինքն, մեղաւորս և անօրէն մարդն չար սրտով կու նայի դէպ 'ի արդար մարդն * և առիւծի նման առամներն կու սրէ և կու կրճատէ նորա վերայ * բայց այս տեսանելով նորա նենդութիւնն տնաղ կանէ զնա, և կու ծիծաղի նորա վերայ։

Ա՜յսինքն, զերկիր իւր ամենատես աչքն յառաջ քան զժամանակն կու տեսանէ * որ նորա համարք տալոյ օրն հասեր է՛, և քիչ է՛ մնացեր որ այս արդար դատաստանումն դատապարտվի։

Ա՜յսինքն, մեղաւորս և անխղճմտանք մարդիքն թրերն հանեցին, և իւրեանց աղեղներն լարեցին * որ զարիկեն և վիրաւորեն զաղքատն և 'իմեծութէ անիւծ մարդն * և սպանանեն այնպէս մարդն, որ խեղճ և անտէր է՛, և խոնարհ է՛ սրտով։

Ա՜յսինքն, բայց այս կարող զօրութիւնն նց թուրն իւրեանց սիրտն կու մտնու * և նոցա աղեղներն

Լաւ է սակաւիկինչ արդարոյ * քան զբազում մեծութիւն մեղաւորաց * և բազուկք ամբարշտաց խորտակեսցին։

Հաստատէ՝ որ զարդարս * և ճանաչէ զաւուրս ամբծից * ժառանգութիւն նոցա յաւիտեան եղիցի։

Մի՛ ամաչեսցեն նք՝ ի ժամանակս չարութիւն * այլև յաւուրսսովու յագեսցին։

կուկուտրվի և կու փշրվի, և իւր եանք յամօթ կուլինին։

Ա. յսինքն, լաւ է՛ արդար մարդոյն, քիչ ապրանքն, իբր քիչ իքմինն որ միամիտ սրտով կու վայելէ և կու դոհանայ զնայ * քան թէ մեղաւոր մարդկանց շատ ապրանքն և մեծութինն, որ ամենևին չեն կշտանար, այլ հանապազ ագահութիւնն մէջ կուտանջվին, և իւրեանց ցանկութիւնն չեն հատանիր * զէրէ մէկ կողմանէ այլ այ հրամանաւն միշտ այնպես մարդկանց կուներն կու կոտրատվի, իբր մեծութինն և փառքն կու պակասի, ա թերատ կումնայ, և իւր եանք անհանգստութիւն մէջ կու չարչարվին։

Ա. յսինքն, իսկ արդար մարդկանց չափաւորկարիքն և պիտոյքն ամ միշտ կու աճեցնէ, և կու հաստատէ * և անմեղ և անարատ մարդկանց կեանքն և բարեգործութինն կու ճանաչէ * և դիտէ որ երկնից արքայութիւն միջումն յաւիտենական ժառանգութիւն պիտի ունենան արդարոց և երանելեաց հետ։

Ա. յսինքն, չեն ամաչեր այնպէս արդար և բարի մարդիքն փորձանաց և նեղութիւն ժամանակին * և սով եղած օրերն, իբր հալածանաց ժամանակին բնաւ երկնային

Ո՞հ՝ մեղաւորք կո
ւրիցեն * այլ թշնա
միք տեն 'ի փառաւո
ւրիլ և 'ի բարձրանալն
իւրեանց պակասեա
ցին, ոչ ծուխ զի պա
կասի։

Փոխ առնու մեղա
հորն և ոչ հատուցա
նէ * այլ որ արդարն
է ողորմի և տայ։

Ոյք օրհնեն զնա
ժառանգեսցեն զեր
կիր * և ոյք անիծա
նեն, սատակեսցին 'ի
նմանէ։

միութարութենէն քաղցած չեն
մնար, այլ այ ողորմութիւն և շնոր
հօքն միշտ կուկերակրին, և կու
կշտանան հոգւով և մարմնով։
Ո՞յսինքն, և մեղաւորս մարդիքն
այ պատուիրանաց հացէն, և այ
շնորհաց ջրէն քաղցած մնալով
կուպատուհասէին և կու պատ
ժէին, և շուտով կուկորնչէին *
այլև այ օրինաց և պատուիրանաց
թշնամիքն երբոր կուլսկանէին
փառաւորիլ և բարձրանալ, այն
ժամանակն կուպակասին, և ծխի
նման կուփչանան, և անյայտ կու
լինին։
Ո՞յսինքն, մեղաւորս և անխղճ
մտանք մարդն փոխ կառնու յայ
լոց և չի ուզեր յետ տալ, կամ
ազատութիւն համար, և կամ չա
րասրուութիւն համար * բայց ար
դար մարդն թէ մէկ քիչ իքմին մի
այլ ունենայ, փոխ առուողին կու
խղճայ և կու հատուցանէ նմա
զիւր դրամն։
Ո՞յսինքն, ինչ մարդ որ բանիւ և
գործով կուօրհնէ և կուփառաբա
նէ զնա, նա կու վայելէ զերկիրս
և զերկնից արքայութիւն * և ինչ
մարդ որ կու հայհոյէ զնա, թէ
խորհրդով թէ բանիւ և թէ գոր
ծով, նա կու կործանի և կուսա
տակի և կու ջնջի 'ի դպրութենէն
կենաց։

Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն* զՀանապարհս նորա նա կամի յոյժ։

Եթէ պէտս և գայթակղեսցի, նա մի՛ կործանեսցի* զի տէր ձեռն կալաւ ի՛ նորա։

Մանուկ էի եւ ծերացայ, և ո՛չ տեսի զարդարն արհամարհեալ* և ո՛չ զսա՛կ նորա, թէ մուրանայ հաց։

Օ՝ որ Հանապազ ողորմի, և տայ փոխս* և զսա՛կ նոր օրհնեալ եղեցի։

Ասէ՝ ասինքն, բարի մարդկանց քայլքն և գնացքն ուղիղ կուուղղէ և կուշիտակէ* և կուցանէ այս որ իւր օրինաց և պատուիրանաց Հանապարհուն շրջին, և արժան էր լինին երկնից արքայութեանն։

Ասէ՝ ասինքն, այսպէս մարդն թէ պատահմամբ դէզրի այլ, իբր թէ մէկ փորձանքի մէջ, կամ մէկ նեռելի մեղաց մէջ այլ անկանի, չի՛ ամենևին կործանվիր յուսահատութիւն* զէրկ որ ուղիղ իւր ընորհօքն և գթութիւնն նորա ձեռքն կուբռնէ, և օգնական կուլինի, և կուկանգնացնէ ոտից վերայ։

Ասէ՝ ասինքն, ես երախայ էի և ծերացայ, և բնաւ չի՛ տեսի, թէ մէկ արդար մարդ մի իւրն պէտք եղած իքմինէն կարօտ ինայր, կամ թէ իւր կարեաց պակասութեանն համար մարդկանց միջուն տնաղ լինէր* և չէ՛ թէ ինքն, այլև իւր բարի զաւակն այլ չի՛ տեսի որ հաց մուրանայր։

Ասէ՝ ասինքն, այլ մանաւանդ տնտղեցի և տեսի, որ օր ըստ օրէ իւր ապրանքն այնպէս առատացաւ, որ այլոց այլ ողորմութիւն բաշխեց և զիւր իքմինն փոխս տվեց* զէրկ այնպիսի բարի մարդոյ դուստր և որդիքն այ օրհնութիւնն կուժառանգեն, և կուվայելեն։

Խոտորեաց 'ի ճարէ, և արա զբարի * և բնակեացիս յաւիտեան յաւիտենից 'ինձ։

Տէր սիրէ զիրաւունս * և ոչ ընդ վայր հար կանէ զտէս իւր * այլ յաւիտեան պահէ զնոսա։

Ընդդէմ հալածեսցին իմիաւին * և զաւակ ամպարշտաց սատակեսցի։

Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր * և բնակեսցին յաւիտեան յաւիտենից 'ինձ։

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն * և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս։

Այսինքն, վա՜յ որոյ հեռացիր դու ճար գործքերէն, և բարի գործէ՛ * որ յաւիտեան յաւիտենից այն մէջն բնակիս, իբր այլ շնորհաց և նախախնամութեամբ միջումն մնաս, և նորա երկնային օրհնութիւնն միշտ քեզ հետ լինի։

Այսինքն, զէրէ՞ որ ճշմարիտ զիրաւունքն և դատաստանն կուսիրէ * և իւր անմեղ և նոր ծառայքն ամենևին ոտաց տակ չի՛ ձգեր * այլ յաւիտեան յաւիտենից կուպահպանէ զիւրեանք 'ի հոգեկան և 'ի մարմնական փորձութէ։

Այսինքն, անօրէն մարդիքն թէ այս կեանքումն և թէ այն կեանքումն այր երեսէն կուհալածվին միատեղ * և ամբարիշտ և անհաւատ մարդկանց զաւակն և յիշատակն կուսատակի և կուկորնչի 'ի փառս սատանայի։

Այսինքն, բայց արդար և երկիւղած մարդիքն կուժառանգեն և կուվայելեն կենդանեաց երկիրն իբր զերկնից արքայութիւն * և կուբնակին յաւիտեան յաւիտենից այն անմահական ուրախութիւն միջումն։

Այսինքն, նորա համար կասեմ զայս, զէրէ արդար մարդոյ բերանն, իբր արդար մարդոյ մտաց բերանն, միշտ այ իմաստութիւն և երկիւղն կուխորհի և կումտա

Օրէնք այ իւրոյ, էն
'խարտի իւրում * և
մի՛ դայթակղեսցին
գնացք նորա։

Հայր մեղաւորս ընդ
արդար, և խնդրէ
սպանանել զնա * այլ
տար ո՛չ թողու զնա 'ի
ձեռս նորա * և ո՛չ
դատապարտէ զնա
յորժամ դատէ
զնա։

Հաբեր տն * և պա
հեա՛ զձանապարհս նր
* և բարձր արասցէ
զքեզ 'ի ժառանգել
երկիր * և զսատա
կումն մեղաւորացն
տեսցես։

ծէ * իւր լեզուն միշտ այ իրաւունքն և ճշմարտութիւն կուխսնի՝ 'ի մէջ մարդկան քարոզելով և խրատելով զնոսա։

Ասացէք, զիւր այ օրէնքն և պատուիրանքն միշտ իւր սրտի մի ջումն կուպահէ * և ամենևին իւր քայլքն իբր իւր կենցաղավարութիւն չի՛ սխալիր, և այ կամացն չի՛ հեռանար և չի՛ մոլորիր 'ի գիտութիւս քրիստոնէական հաւատոյ։

Ասացէք, մեղաւորն նեն դութիւ կուհայի դէպ 'ի արդար և անմեղ մարդն, և կուզէ թէ զնա սպանանէ և կորուսանէ * բայց տր ած չի՛ թողուր զնա մեզաւոր մարդոյ ձեռքումն, իբր մեղաւոր մարդոյ իշխանութիւն տա կումն * և դատաստանի օրն երբեմն կուդատէ զարդարն, չի՛ դատապարտեր զնա, այլ կուպահէ անմահական փառաց։

Ասացէք, էա՛ որոյ ինչ փորձուի որ կուհանդիպի քեզ, ուրախ սրտով ընդունիր, և յուսով համբերի՛ և հնազանդիր այ * և իւր օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհն սիրով պահէ՛, և նա քո միտքդ իւր շնորհօքն կուբարձրացուցանէ, որ արժանի լինիս ժառանգելոյ և վայելելոյ զերկիրն կենդանեաց * և շուտով մեղաւորն որ և անօրէն մարդկանց տատա

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ * և բարձրացեալ ոստ զմայրս Լիբանանու։

Ընցի և ահա՛ ոչ էր * խնդրեցի և ոչ գտաւ տեղին նոր։

Պահեա՛ զամբծուն * և տես զուղղութիւն * զի դոն մնացո՛ ածք առն խաղաղարարի։

Ընդունք հալածեսցին՝ ի միասին * և զահ՝ակ անպարշտաց կորուսցէ։

կին և կորնչին քո աչքդ կուտեսանես, և կուփառաւորես զՅա։

Ընդունքն, զերկ տեսայ ես շատ անգամ որ անօրէն և ամբարիշտ մարդն փառաւք և մեծութիւնք վերացեր և բարձրացեր էր, և ամբարտաւանութիւնք զիւրքիթն՝ ի յեր կինա էր հասուցեր, Լիբանանու սարի մայրի ծառերին նման, որ տեր և էն՝ իզատ այլ ոչինչ չունին։

Ընդունքն, բայց մի՛կ քանի օրէն յետ այլ վի այն տեղին անցիկացայ։ տեսայ որ ամենևին չէր երևիր * հարցուցի շատ մարդկանց և խնդրեցի, և իւր բնակած տեղն այլ չի գտանեցաւ։

Ընդունքն, ուստի դու զանմեղութիւն և զարբուին միշտ քո սրտիդ մէջն պահէ * և շիտակութիւն և արդարութիւնն քո մնաց աչքի առաջևն դիր * զերկ թէ մի՛կ մնացականեր իքմին մի կայ թէ այս կեանքումն և թէ այն կեանքումն, խաղաղութիւն սիրող մարդոյն է՛, ըստ այնմ երանի խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Աստուծոյ կոչեսցին։

Ընդունքն, իսկ անօրէն մարդիքն կու հալածվին յայ երեսէն, և կու ցրվին, և կու փչանան իւր եանց ապրանաց և մեծութեն հետ * և անհա՛ատ և չարադործ մարդկանց զարմն և յիշատակն կուկորի և անյայտ կուլինի։

Այսինքն, զէրէկ արդար մարդ կանց փրկութիւն և փառքն ճշ կուտայ * նեղութիւն և վշտի ժամանակուն նոցա վերակացու և հոգաբարձու կուլինի, և կուփր կէ զիւրեանք յամ վտանգէ։

Այսինքն, կու օգնէ նոցա և կու փրկէ զիւրեանք յամ փորձութէ * կու ազատէ զիւրեանք 'ի սատանայի հնարագործութէն և 'ի մեղաւոր մարդկանց ձեռքէն, և կուկերցուցանէ զիւրեանց հոգին * զէրէկ բոլորով սրտիւ 'ինա յուսացան և ապաւինեցան իւրեանց կենաց մէջն։

Ուրբ զայս սաղմոս ասաց դաւիթ ապաշխարելով զմեղս իւր, և յիշելով զշաբաթն, այսինքն զհանգիստն յաւիտենական կենաց, զի շաբաթն հանդիստ թարգմանի։

Այս սաղմոսումն կուխօսի մարդարէն վէս մեղաւորաց, թէ որ չափ դժուարուլի կուքաշեն երբ որ կուզեն դառնալ իւրեանց չար ճանապարհէն, կամ վէս քի որ մեզ համար մեղաւոր անուն ա նեցաւ 'ի մէջ անհաւատից։

Փրկութիւն արդարոց 'ի Տէրէ է * վերակացու է նոցա 'ի ժամանակն նեղութիւն։

Զնեցէք նոցա Տէր և փրկեցէք զնոսա * ապրեցուցէք 'ի մեղաւորաց և կերցուցէք զնոսա * զի յուսացան 'ինա։

Տունք. 38.

Սաղմոս դաւթի առ 'ի յիշատակէ շաբաթու։

Սաղմոս. ԼԷ.

Մի՛ սրտմբ տուր թէ քով յանդիմաներ զիս * և մի՛ բարկութիւն քով խրատեր զիս։

Օ՜ի ներեալ քո հաւանեալ յիս * և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։

Ո՛է դոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերեսաց բարկութեան քոյ։

Ոչ՝ խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց, յերեսաց մեղաց իմոց։

Այո՛ Տէր, եւ ոչ մի՛ սրտանեղեր ինձ վերայ, և զիս դատաւորին նման մի՛ նախատեր և դատապարտեր * զիս քո բարկութենովդ մի՛ պատժեր և պատուհասեր, և մի՛ մատներ դժոխոց տանջանացն։

Այո՛, զերծ քոյ պատուհասէս նաց զարհուրելի խօսքերն մխիթարեցան իմ սրտիս մէջն, և զիս գիշեր և ցերեկ կու տանջեն խղճմտանքի մէջուն * և քո ձեռքդ ինձ վերայ հաստատեցաւ, իբր քո արդար հատուցումն և պատիժն, որ պատրաստերես մեղաւորաց համար, իմ մեռաց մէջն սպաւորեցաւ, և զիմ հոգիս սաստիկ վախեցոյց։

Այո՛, քո ճշմարտին սաստիկ բարկութիւդ և զայրացմունքդ մտածելով այնչափ կուլամ և յոգւոց կու հանեմ, որ բոլոր մարմինս տկարացեր է և անբժշկելի է դարձեր։

Այո՛, իմ մեղքն և յանցանքն որ գործեր եմ, այնպէս զիս կու սարսափեցնեն և կու վշտացնեն, որ բոլանդակ ոսկրս տանքս տեղէն շարժեր են, և հանգստութիւն և դադար չունիմ ամենևին։

Այս

Ընծորէնութիւք իմ բարձրացան քան զդլուխ իմ։ ոչ զբեռն ծանր ծանրացան ինձ։

Ա՛խ եխեցան և փտեցան վէրք իմ, յերեսաց անզգամութեան իմոյ։

Տառապեցայ և խոնարհեղէ մինչև յոյժ։ զօրհանապազ տրտում գնայի։ զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք։ և ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։

Չարչարեցայ և խոնարհեղէ մինչև յոյժ։ մռնչէի առհեծութեան սրտի իմոյ։

Տ՚ տառաջի քոյ է՛ ամ ցանկութիւն իմ։ և հեծութիւն իմ՝ ինքն ո՛չ ծածկեցաւ։

Ա՜խ ինքն, զերկիր իմ անօրէնութիւնն ջրհեղեղի նման բարձրացաւ, և զիմ դլուխս ծածկեց և անց կացաւ։ և ծանրոր բեռան նման ինձ վերայ ծանրացաւ, իբր զիս խղճմտանքահար արաւ։

Ա՜խ ինքն, իմ հոգ՚ոյս խոցերն օր ըստ օրէ շատանալով հոտեցան և փտեցան քոյ առաջիդ, իմ անզգամութեանն համար, և կու զեն զիս ձգել՝ ի յուսահատութիւն հնարիւքն սատանայի։

Ա՜խ ինքն, զիմ արտրմունքս մոռածելով սաստիկ վշտացայ և տառապեցայ, դլուխս կոր ձգեցի և խոնարհեցայ։ օրն՝ ի բուն իմ խղճութիւնս նայելով տրտում շուրջ կուգայի։ զերկրէ հոգիս չարչարանօք լցվեցաւ, իբր զանազան խղճմտանքներով տանջվեցաւ։ և շատ ծոմ պահելով, մարմնումս առողջութիւն չի՛ մնաց։

Ա՜խ ինքն, սաստիկ փոշիմանելոյս խղճմտանքահար եղայ, և զիմ անձս խոնարհեցուցի։ և սրտիս առաւ՚ել լալոյն և սգալոյն առիւծի նման կու մռնչայի զօրն՝ ի բուն և հոգ՚ոյ կու հանէի։

Ա՜խ ինքն, իմ սրտիս ցանկութիւնն քոյ առաջիդ յայտնի է՛ տր ամ, զերկրէ կուզեմ միշտ քո տէր կամքդ կատարեմ։ և իմ լացն և սուգն քեզանից ամենևին չի՛ ծածկվեցաւ։

Սիրա իմ խռովեցաւ յիս * և եթող զիս զօրութիւն իմ * լոյս աչաց իմոց, և այս ոչ եղև ընդիս։

Բ. արեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին * և մերձաւորք իմ հեռի եղեն ինէն։

Բ. ոնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ ոչք խորհէին չար իւր իմ * խորհեցան զանօրէնութիւն և ընենդութիւն * զօր հանապազ խորհեցան։

Ա. յլ ես ոչ զիտալ զի ոչ լսէ * որպէս համր որ ոչ բանայ զբերան իւր։

Ա. ղէ ես ոչ զմարդ

Ա՝ յսինքն, իմ սիրտս իմ միջուն տրտմեցաւ և վիրաւորեցաւ զիմ անօրէնութիւնքն մտածելով * զորութիւս և կարողութիւս հատաւ և սաստիկ վշտանալոյս զիս բացթողեց * աչացս լոյսն այլ նոքա զեցաւ շատ արտասուք թափելոյս և այլ լոյս չի մնաց ինձ հետ։

Ա՝ յսինքն, իմ երեսահանց բարեկամքն և մերձաւորքն զիմ խղճութիւս տեսանելով եկին իմ առաջիս մօտիկացան և կանգնեցան զիս այպանելոյ և տնաղ անելոյ համար * և նոքա որ հանապազ ինձ մօտ էին, և ինձ հետ կուռնատէին և կուկանգնէին, զիս բացթողին և հեռացան։

Ա՝ յսինքն, այն մարդիքն որ ինձ վերայ չար միտք ունէին, ինձ ուժ կանէին, և կուզէին զիմ անձս կորուսանել և փչացնել * ինձ վերայ անօրէնութիւն և նենգութիւն խորհուրդ արարին * և հանապազ միտք կանէին թէ զիս մէկ փորձանքի կամ մէկ ցաւի մի մէջ ձգեն։

Ա՝ յսինքն, բացց ես խուլ մարդի նման որ չի՝ լսեր ամենևին նց նեն դաւոր խօսքերն և հայհոյանքն չի լսեցի * և մունջ մարդի նման որ բերանն չի բանար և խօսիր, բնաւ նց պատասխանի չի տվի։

Ա՝ յսինքն, զիս այնպէս մարդի

որ ո՛չ լսէ * և ո՛չ գոն
խօսք՝ ի բերան նոր։

Ես՝ ի քեզ տուր յու
սացայ * և դու լուի
ցես ինձ տուր ածիմ։

Ասացի թէ մի՛ ու
րախ եղիցին յիս թշ
նամիք իմ * ՝ի սասա
նիլ ոտից իմոց իվր իմ
մեծամեծս խօսե
ցան։

Ես՝ խոնջանաց պատ
րաստ եմ * և ցաւ՛ք
իմ առաջի իմ են յաւ
ժամ։

Զ անօրէնութիս
իմ պատմեցից * և
հոգացայց վասն մեղաց
իմոց։

Իսկ արդ թշնամիք
իմ կենդանի են, և

նման ցոյց տվի որ ամենևին չի
լսեր * և իւր բերանումն խօսք
չիկայ որ կարենայ պատասխանի
տալ։

Ասացինքն, զերկեսքեզ եմ յու
սացեր տուր ածիմ * և կուխնդրեմ
որ դու ինձ լսես, և ինձ օգնա
կան լինիս, և փրկես զիս նոցա
նեղդութենէն։

Ասացինքն, իմ խնդրուածքն
այնէ՛ որ իմ թշնամիքն ինձ վրայ
չի ուրախանան և ծիծաղին * զերկ
շուտով որ իմ ոտքս կութեքվի,
իբր շուտով որ կուտեսանեն թէ
ես մեկ փորձութիւն մէջ կուանկա
նիմ կուլսկանուն ինձ վերայ ամ
բարտաւանութիւնքն մեծ մեծ խօսիլ։

Ասինքն, ես այս աշխարհիս վրայ
ամենատանջանքի և վշտի և նեղու
թեան պատրաստ եմ, միայն թէ
դու զիս յաւիտենական տանջա
նացն չի՛ մատնես * և իմ մեղաց և
անօրէնութիւն ցաւն հանապազ
իմ աչքիս առաջևն է՛, որ զիս կու
հալէ և կու մաշէ։

Ասինքն, ես զիմ անօրէնու
թիս քեզ պատմեմ և խոստովա
նիմ իմ կամաւս և յօժարութիս
* և հոգամ քո շնորհօքդ ազատել
զիս իմ մեղացն և իմ անօրէնու
թեցն՝ ի ձեռն խոստովանութիւն։

Ասինքն, բայց իմ թշնամիքն
դեռ կենդանի են, և զօրեղացեր

զօրացեալք եղեն քան զիս * և բազումք են ոյք ատեն զիս տա ռապարտուց։

Ոյք հատուցին ինձ չար փոխանակ բարո՝ զոյ չապրախօսէին զի նէին * զի ես երթայի զհետ արդարութեան։

Մի՛ թողուր զիս տէր աստուած իմ, և մի՛ բա ցեայ առնիր յինէն * հայեաց յօգնել ինձ տէր փրկութեան իմոյ։

Տունք · 21 ·

Ի հանդարան ի դիթումայ Սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս · ԼԸ։

Աստի թէ պահեն

են և ուժովացեալ են քան զիս * և նոքա որ փոխ և անիրաւ տեղ զիս կու ատեն, խիստ շատ են, և խիստ նենգաւոր են։

Այսինքն, այն մարդիկն որ փոխանակ իմ բարերարութեան ինձ չար կու հատուցանէին, զիս կու բամբասէին, և ինձանէ վատկա սէին * զէրէ իմ միտքն և դիտաւորութիւն այն էր, որ միշտ արդարութիւն և շիտակութիւն յեանէ դնայի, և ամենեցուն հետ խաղաղութիւն կենայի։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ տէր աստուած, զիս քո ձեռացդ բաց մի՛ թողուր, և ինձանից մի՛ հեռանար * այլ հայիր դէպ ինձ, և ինձ յօգնութի՛ հասիր, զէրէ դու իմ փրկութիւն, և ազատութիւն տէրն ես, և աստուած ես։

Ի դիթում, անցուն կամ անցա՝ որ թարգմանի զի զայս սաղմոս ասաց դաւիթ ցուցանելով թէ վայելէութի և փառք աշխարհիս ընդունայն է՛ և անցաւոր։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարդ դարէն մարդկային լեզուն զդու շացնելոյ համար, և ցոյց տալոյ համար, թէ ինչպէս խեղճէ՛ մարդ դոյս կեանքն աշխարհիս վրայ։

Այսինքն, ասացի իմ մտաց մէջն

ցերց զՀանապարհս իմ * զի մի մեղայց լե զու�։

Եւ դի պահապան բե բանոյ իմոյ * 'ի Հակառակիլ մեղաւորին առաջի իմ։

Լուռ եղէ և խոնարհեցայ * լռեցի 'ի բարութենէ * և ցաւք իմ նորոգեցան յիս։

Տաքացաւ սիրտ իմ 'ի փորի իմում * և 'ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր։

Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի, ցոյց ինձ տէր զկատարած

թէ զիս պահեմ 'ի վատ սովորութեանց, և զդուշ կենամ 'ի չար գործքերէն * որ չի՛ լինի թէ լե զու�։ Ասեմ մեղանչեմ թէ զիս ար դարացնելով, և թէ զայլս անիծա բանելով, և բամբասելով։

Ասէին քն, քոյն և երկիւղն իմ բերանիս փակ և պահապան դրի * երբ որ երբեմն մեղաւորն և անիրաւ մարդիք Հակառակեցան իմ առաջիս և զիս ոչինչ տեղ բարկացուցին և զայրացուցին, և կուզէին մեղաց տէր անել։

Ասէին քն, տուս կացայ անիրաւ մարդկանց առաջին, և զիս խոնարհեցուցի և ոչ էտ ցոյց տվի * լռեցի 'ի բարի և 'ի խրատական խօսքերէն, և պատասխանի չի՛ տվի, նց չարաչարուեցան կամապաշտուեցան և անարժանուեցան Համար * և իմ սրտիս ցաւն նորվեցաւ նց Հոգւոյ կորուստն տեսանելով։

Ասէին քն, սաստիկ ներքանալոյս սիրտս փորիս մէջն տաքացաւ և կեծացաւ * և իմ խորհրդոյս մտացս միջուն սիրոյ կրակն վառեցաւ և բորբոքեցաւ, և այլ վի նց փրկութեն Համար աղօթք արարի, որ ած նոցա արարմունքն մեղք չի՛ Համարի։

Ասէին քն, այն սրտմութեամ մի ջուն խօսեցայ լեզուովս և ասացի, թէ տէր ած, իմ կատարածն

իմ* և զթիւ աչուրց
իմոց քանիսն է՛ * զի
գիտացից թէ ո՛րչափ
ինչ պակասեալ է՛
յինէն։

Ա՞հա՛ չափով եդիր
զաչուրս իմ* և կար
զօրութիւն իմոյ ոչ՝
ինչ է՛ առաջի՛ իմ *
սակայն ամենևին ըն
դունայն է՛ ամ մարդ
մեղի։

Ա՞պաքէն ոչ՝ ի պատ
կերի շրջի մարդ * սա
կայն՝ ի զուր խռովի
* գանձէ և ո՛չ գիտէ
ում ժողովէ։

Ի՞սկ արդ ով է՛ համ
բերութիւն իմ թէ ո՛չ
դու՝ տէր * կամ կար
զօրութիւն իմոյ թէ ո՛չ
՝ինքն։

ինձ ցոյց տուր՝ , իբր իմ կենաց
վերջն ինձ նշանց տուր * իմ օրե
րիս թիւն ինձ իմացուր թէ քա
նի՛ է՝ * որ գիտենամ թէ ո՛ր չափ
է՛ պակասեր , և ո՛րչափ է՛ մնացեր ,
որ ես այս վշտէս և տառապանքէս
ազատիմ , և գնամ հանդչիմ՝ ի
յերկիրն կենդանեաց։

Ա՞յսինքն , դու զիմ օրերս կար
ճացուցեր ես , և չափով ես դրեր
* և իմ զօրութիս և կարօղութիս
այնպէս է՛ ինչպէս ոչինչ իմ առա
ջև ս * և յայտնի կուտեսանեմ , որ
ամենևին հողեղէն մարդն փուչ
է՛ , և իւր ընդունայն ջանքն և
աշխատանքն անշահ է՛ , և վերջ
չունի։

Ա՞յսինքն , ճշմարիտ է՛ որ մարդս
այ կերպարանքումն և պատկեր
քումն է՛ լատեղծեր և շուրջ կու
գայ * բայց իւր պատիւն չի խմա
նալով անշահութիւնների վրայ փուչ
տեղ կուտրամի և կուխռովի *
միտքն և գիտաւորութիւն այն է՛
որ , իւր գանձն ինչն և ապրանքն
շատացնէ և պահէ , և չի՛ միտք
անիր , թէ ում համար կուժո
ղովէ զայն։

Ա՞յսինքն , բայց այժմ այս իմ
տրամութիս միջումն իմ համբե
րութիւն և յոյսն ո՛վէ է թէ ո՛չ դու
* կամ թէ իմ զօրութիս կարո
ղութիւն , իբր իմ մեծութիւն և

Յամ անօրէնութիւն իմմէ փրկեցեր զիս * և նախատինս անզգամաց արարեր զիս։

Լուռ եղէ և ոչ բացի զբերան իմ * զի դու արարեր։

Ի բաց արա՛ յինէն զտանջանս իմ * զի ի զօրութենէ ձեռին քոյ ես պակասեցայ։

Ի շտամբութեամբ վն մեղաց խրատեցեր զմարդ * մաշեցեր ոպ սարդի ոստայն զանձն նորա * սակայն ընդ ունայն է՛ յամ մարդ։

փառքն ունելոց է՛ եթէ ո՛չ քեզա նից պարտ ածՍ։

Ա՜յսինքն, դու զիս իմ ամէն մեղացն և անօրէնութեանցն փրկեցիր և ազատեցիր * զերէն նց պատճառուն զիս անզգամ և անխղճմտանք մարդկանց առաջն տնաղ և ծաղր արարիր։

Ա՜յսինքն, ես այնչափ տառապանաց միջուն մնունձ կացայ և ամենևին բերան չի՛ բացի * զերէդ գիտէի որ դու արարիր, իբր գիտէի որ դու զիս իմ մեղացն համար այն փորձանքներին մատնեցիր, որ զիս խրատէիր և զգուշացուցանէիր։

Ա՜յսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ որ այժմ ևս դու ազատես զիս իմ նեղութենս և չարչարանքէս * զերէ քոյ ածային ձեռացդ զօրութենէն, որ զիս իմ մեղացն համար տանջել և խրատել կու զէ, ես՝ի յուժէ և՝ի կարողութէ անկայ և պակասեցայ։

Ա՜յսինքն, գիտեմ որ դու ըզմարդն միշտ իւր մեղաց և անօրէնութենն համար յանդիմանելով և նախատելով պատժեցիր և խրատեցիր * և իւր անձն սարդի ոստայնի նման, իբր գործ արարի գործին նման մաշեցուցիր և բարակացուցիր * բայց յիշէ՛ պարտ ածՍ որ ամենայն մարդ մահկանացու սիսա

Լուր ՝ որ աղօթից իմոց, ունկնդիր իմոց խնդրուածացս իմոց * արտասուացս իմոց մի՛ լռեր։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քոյ * ՝նչդեհ և անցաւոր ոպ՝ամ հարք իմ։

Զո՛ղ արա՛ ինձ զի հանգեայց մինչև ՝եր թեալ ի՛ցեմ * և այլ ո՛չ ևս գտանի՛ցիմ։

Տունք։ 16։

Ի հատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. Լթ։

Ո՛ ամբերելով համբերեցի ՝ էերի տէն * և նայեցաւ առիս, և լսեաւ

լսիցն և ընդունայն է՛։

Ո՞՝ յսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ որ իմ աղօթքիս լսես, և իմ խնդրուածքիս ականջ անես * իմ արտասուքն որ կուտեսանես էլ՝ բարկանաս, այլ ՝ի դուրթ շար ժիս ինձ վեր և ողորմիս։

Ո՞՝ յսինքն, զէրկ ես քոյ առաջևդ զարկիպ օտար և անցաւ՝որ եմ * ինչպէս ամէն իմ առաջին հարքն և ծնօղքն, որ զկուրեանց կեանքն վճարեցին, և փոխեցան յերկիրն կենդանեաց։

Ո՞՝ յսինքն, վասն որոյ ողորմեա՛ ինձ և գթա՛ յիս և թող զիս որ սա կաւ մի հանգչիմ խաղաղութիւն այս երկրիս վերայ յառաջ քան թէ մեռանիմ և վճարեմ զիմ կեանքս և յայս երկրէս երանեմ և երթամ իմ հայրենի երկիրն * բայց թէ գնացի, այլ այս աշխարհումն չեմ գտնիր և չեմ երևիր, և իմ յիշատակն կուբարձվի ամենևին։

Ի բէր զայս սաղմոս մինչև ՝ իվերջն դաւ՝թի մարգարէն է՛ ասացեալ։

Ո՞՝ յս սաղմոսումս կուխօսի մարգարէն վասն յարութեն քի, և վասն մարդեղութեն նորա։

Ո՞՝ յսինքն, հաստատուն յուսով երկար համբերութիւն համբերեցի և յուսացայ յիմ հայրն աստ * և

աղօթից իմոց։

Ա. Հան զիս 'ի դէպ
տառապանաց * 'ի
կաւոյ և 'ի տղմոյ։

Բ. տուստատեաց 'ի վերայ
վիմի զոտս իմ * և ուղ
ղեաց զգնացս իմ։

Գ. տուր 'ի բերան իմ
զօրհնութիւն նոր * զօր
հնութիւն աստուծոյ
մերոյ։

Տեսցեն բազումք և
երկիցեն և յուսասա

ինչ որ ուղիղ սրտիւ խնդրեցինն
քանզի առի, զերկն հայրական սիրով
նայեցաւ դէպ յիս, և իմ աղօթ
քիս և աղաչանքիս ականջ արեց,
և ինձ յօդնութիւն հասաւ։

Ա. Յսինքն, զիս հանեց տառապա
նաց հորէն, իբր զիմ հոգիս փա
ռաք և պատուհաս հանեց 'ի դժոխ
քէն * և ազատեց 'ի ցխէն և ճմ
ճմայէն, իբր զիս կենդանացոյց և
յարոյց 'ի դերեզմանէն։

Ա. Յսինքն, զիմ ոտքերս պնտեց և
ամրացոյց քարի վերայ, իբր զիս
անմահութեան յուսով հաստա
տեց, որ այլ չեմ մեռանիր և մահն
այլ ինձ չի' կարեր տիրեր * և զիմ
քայլքս ուղղեց իւր ճշմարտին զօ
րութիւնն դէպ 'ի յերկինս, վերա
փոխելով զիս 'ի փառս անմահա
կանս։

Ա. Յսինքն, իմ բերանս նոր օրհ
նութիւն դրեց, իբր զիմ մարդ
կային և ծառայական կերպա
րանքս իւր շնորհօքն այնպէս փառա
ւորեց, որ այսուհետև ծառայի
նման ոչ և ճշմ ասելով միայն
չի' օրհնեմ զինքն, այլ և երկնային
հայր կոչելով զնա փառաբանեմ
* և միշտ ճշմարտին օրհնաբանու
թիւն և գովութիւն մատուցանեմ
նմա։

Ա. Յսինքն, շատ մարդիք այս զար
մանալի և ընտրանքելի հրաշքս տե

ցին՝ ի՞նչ * երանեալ է այր որոյ անուն տուն յոյս է՛ նոր։

Ո՛չ հայեցաւ նա՝ ի նանրութիւն * և ո՛չ՝ ի մոլութիւն սուտ։

Զ ապուտ արարեր դու տուր ծած իմ զս քանչելիս քո * և խորհրդոց քոց ոչոք է՛ որ նմանիցի քեզ։

Պատմեցի և խօսեցայ և բազում եղեն քան զթիւս * ընդ զոհս և ընդ պատարագս ո՛չ հաճեցար * լսելիս հաստատեցեր ինձ * զողջակէզս և զվնասն մեղացն ո՛չ խնդրեցեր։

սանելով և լսելով կուվախենան և կուդառնան յիւրեանց չարձա նապարհէն, և յաճ կու յուսան * ուստի շատ երանի այնպէս մարդոյն որ երկնի և երկրի ստեղծօղ Հշմարիտ այ անունն է՛ յուսացեր, և ապաւիներ։

Ա՛յսինքն, և նորա հրամանացն միայն հնազանդելով, չի՛ երթար ապաւինիր կռապաշտից սուտ և խաբեփայ աճնեերն * և չի՛ հեշտանար աշխարհիս մոլորական և փուչ վայելչութիւնն։

Ա՛յսինքն, Հշմարիտ որ շատ և զար մանալի է՛ տր աճ քո արարած սքանչելիքդ որ արարիր վ՚ս փրկութիւնս ազգի մարդկան * և քո ծածուկ և խորուկ խորհուրդնե րիդ ո՛չ ոք չի՛ հասանիր, և քո անչափ իմաստութեանդ ո՛չինչ ստեղծեալ իմաստութիւն չի՛ նմանիր։

Ա՛յսինքն, ես քանի որ քո այդ աճային խորհրդներդ պատմեցի և խօսեցայ և քարոզեցի, այն չափ շատացան աւելացան և զթիւն անցկացան, և մանաւանդ զայն մարդկային ազգս փրկելոյ խորհուրդն, որ ամենևին խելք չի՛ հասանիր * քեզ մատաղներն և հրեից պտարագներն դուր չեկաւ * այլ ինձ մարդկային կերպարանք զգեցուցիր, և ականջ հաստատե

Յ այնժամ ասացի թէ ահա՛ ասիկ գամ * 'ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ։

Ա՛ռնել զկամս քո աՀ իմ կամեցայ * և զօրէնս քո 'ի մէջ որովայնի իմոյ։

Ա՛յժմ ես զարդարանեցի զարդարութիւն քո յեկեղեցիս մեծս * ահա՛ զշրթունս իմ ոչ արգելից 'ի քէն։

ցիր, եթէ հնազանդութիւն ուսուցիր, որ ես զիս քեզ պատարագս մատուցանեմ * զէրէ դու վայն սաղ այրած մատաղներն, և մեղաց համար մատուցած ընծայներն չուզեցիր, այլ միայն զիս խնդրեցիր քեզ պատարագ։

Ա՛յսինքն, ես այլ այն ժամանակն քո կամքդ առանելով ասացի, թէ ահա՛ կու գամ 'ի մարմին առնուլ * զէրէ կենաց գպրութիւն գրգի գլխուն մէջ իմ անուն է գրած, ծննդոց գրգի առաջին խօսքն զիս կունշանակէ, և սաղմոսի գրգի գլխուն ինձ համար կասէ հոգին սբ, թէ երանելի է այր որ ոչ գնաց 'ի խորհուրդս ամպարշտաց։

Ա՛յսինքն, վասն որոյ եկի յօժարութիւնս սիր աՀ, որ քո աՀս մէջն կամքդ կատարեմ * և քո սուրբ օրէնքդ իմ սրտիս և մտացս մէջն պահեմ, ըստ այնմ, այլ յօրէնս տէր են կամք նորա, և յօրէնս նոր խորհեացի նա 'ի տուէ և 'ի գի շերի։

Ա՛յսինքն, ես քո արդարութիդ և շնաակութիդ պատմեցի և քարոզեցի մեծ եկեղեցիներոյ մէջն, իբր ոչ միայն հրէից, այլ և կռապաշտից ընդհանուր ժողովքներուն մէջն * և յետ իմ մահ հոսանս իմ պռնկներս և իմ բե

Տ՝ դու դիտացեր , զի զարդարութիւն քո ոչ ծածկեցի ՝ի սրտի իմում * զճշմարտութիւն քո և զփրկութիւն քո ։

Ասացի և ոչ թաքուցի զողորմութիւն քո * և զճշմարտութիւն քո ՝ի ժողովրդենէ մեծէ ։

Դու որ մի՛ հեռի առներ զգթութիւն քո * զի ողորմութիւն քո և ճշմարտութիւն քո յաւ ժամ ընկալցին զիս ։

Զ՝ որչ եղեն զինև չարք որոց ոչ գոյր թիւ * հասին ինձ

բանս այլ քեզանից չեմ խնայեր իբր զիմ առաքեալքն և վարդապետքն որ իմ շրթունքն են , իբր իմ պունկներն են կողարկեմ ՝ի քարոզութիւն , որ քո սբ անունդ բոլոր աշխարհի ծանուցանեն ։

Ա՝յսինքն , որ ոչ դու դիտես , որ ես քո արդարութիւդ և շիտակութիւդ չի՛ գաղտեցի իմ սրտիս միջումն * և քո ճշմարիտ խոստմունքն և փրկութիւնն որ արարիր ազգի մարդկան չի՛ ծածկեցի , այլ յայտնեցի ամենեցուն ։

Ա՝յսինքն , ասացի և չի՛ գաղտեցի քո ողորմութիւնդ որ մարդկային բնութենն արարիր * և քո ճշմարտութիւդ և հաւատարութիւդ չի ծածկեցի մեծամեծ ժողովրդներէ , իբր թէ հրէից և թէ կռապաշտից ազգերէն ։

Ա՝յսինքն , ուստի կաղաչեմ զքեզ որ ոչ որ քո գութդ ինձանից չի՛ հեռացնես , իբր իմ անդամներէս որք են հաւատացեալ քրիստոնեայք * այլ մանաւանդ քո ողորմութիւդ և քո ճշմարտութիւդ յաւ ժամ զիս ընդունի և պահպանէ , իբր զիմ հաւատացեալս , որ ինձ հետ իբրև մի մարմին միաւորեալք են ։

Ա՝յսինքն , իմ հաւատացելոց չորս կողմն երևելի և անհրաժեշտ չար թշնամիքն պատեցին , և այն

անօրէնութիւք իմ, և ես ոչ կարացի տես սանել։

Բազումք եղեն քան զհեր գլխոց իմոց * և սիրտս իմ եթող զիս։

Յամենայն ՝որ փրկել զիս * և ՝որ յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին ոյք խնդրեն զանձն իմ բառնալ զսա * դարձցին յետս և ամաչեսցեն ոյք խորհին ինձ չար։

Արեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղվաղակի * ոյք ասեն ինձ

չարի շատացան, որ թիւ ջուն ին * իմ անդամեերի անօրէնութիքն ինձ հասին և զիս պաշարեցին, և ես չորս կողմն նայեցայ և չի կարացի տեսանել զայլոք բացի՝ ի թշնամեացն և առելեացն։

Ա՛յսինքն, իմ սխալանքն մեղքն և յանցանքն, իբր իմ անդամեերի մեղքն և սխալանքն քան զիմ գլխոս մազերն այլ առաւել շատացան * և քանի որ միտք կանեմ, սիրտս կութուլանայ, իբր խղճահար կուլենիմ և կուցաւիմ ես համար։

Ա՛յսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ ՝որ ՝ած, որ իմ չարչարանացս և մահուան միջնորդութիքն զիս փրկես * և ինձ օգնական հասանիս, իբր իմ հաւատացելոցն թիւ և թիկունք լինիս։

Ա՛յսինքն, որ դէք և դիւաց պաշտօնեայքն որ կուզեն զիմ անձս, իբր զիմ հաւատացեալքս խլեն իմ ձեռացն և յափշտակեն, ամաչեն և յամօթ լինին * և յետս դառնան և կրկին ամաչեն իմ թշնամիքն, որ ինձ վը՛ չար խորհուրդ կանեն, իբր զիմ փրկական տնօրէնութիւնն կուզեն անպտուղ անեն։

Ա՛յսինքն, և շուտով նոյն ժամանակն ամաչեն և յամօթ կրեն և տնազ դառնան այնպիսի մար

վաշ վաշ։

Ընծայեցեն և ուրախ լեցին 'ի քեզ ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ տէր։

Ասացեն յաւէտ ժամ մեծ է՛ աւծ, որք սիրեն զփրկութիւնդ քո։

Աս աղքատ և տնանկ եմ աւծ * խորհեա՛ զիս * օգնական և պահպանիչ իմ ես դու աւծ * մի՛ յամենայր։

Տունք · 22 ·

'Ի կատարած սաղմոս դաւթի։

դիւքն որ ինձ վերայ ծիծաղելով հայ թէ հայ, հայ թէ հայ կասեն, իբր հայ թէ մեր մատայումն եղաւ կասեն։

Ասայինքն, ցնծան և ուրախանան քովանդակ այնպիսի մարդիքն որ զքեզ կուզեն և կու խնդրեն տէր աւծ, իբր այնպիսի մարդիքն որ կուցանկան որ քո աբ կամքդ կատարվի հանապազ։

Ասայինքն, և այն մարդիքն որ քո փրկութեդ կուցանկան, իբր այն փրկութեն որ անել պիտիս ազգի մարդկան հանապազ ասեն, թէ մեծ է՛ և օրհնեալ է՛ աւծ, որ արար զայս չափ բարութիս ազգի մարդկան։

Ասայինքն, զէրէ դու գիտես տէր աւծ որ ես աղքատ և չքաւոր եմ, իբր ո՛չ աշխարհի մեծութին եմ յուսացեր այլոց նման, և ո՛չ մարդկային օգնութիւնն եմ ապաւիներ, այլ քեզ միայն * վասն որոյ զիմ խղճութիս մխատաւ է, իբր զիմ հաւատացելոց խղճութին միտք արա՛ * զէրէ դու տէր աւծ իմ օգնականն և պահապանն ես * և մի՛ յետանար, այլ շուտով ինձ 'ի յօգնութի հասիր, զէրէ իմ յոյսն և ապաւէնն դու ես։

Իբր զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դաւթի մարգարէն է՛ ասացեալ։

Ասայ

Սաղմոս · Խ

Երանի որ խորհի զաղ
քատն և ըղ
անանկին * յաւ՛ուր
չարի փրկէ զնա տէր։

Տէր փրկէ զնա և կե
ցուցանէ * երանելի
առնէ զնա 'ի վերայ

Սաղմոսումն կու�ի մարդա
ին այնպիսի մարդկանց երանու
թիւն հատոր որ կուճանաչեն և
կուսիրեն զՔրիստոս զաջ, այլ և վա
վշտաց և չարչարանացն Քրիստոսի, զոր
կրեաց որպէս զմարդ։

Այսինքն, երանի այնպէս
մարդոյն, որ իմ ծա
ռայական կերպարանքս
նայելով, և զիմ աղքատութիւն
և խղճութիւն տեսանելով չէ՛ երկ
մտի, այլ խորհի հաւատով, և
զիս ճշմարիտ որդի այ դաւանի և
խոստովանի, և իմ օրինացն և պա
տուիրանացն հնազանդի * զէրկ
իւր չար օրն, իբր իւր ամենեղու
թեան և տառապանաց միջումն,
իւր կարեաց և խղճութեան միջումն
իւր մահուանն ժամանակումն, և
իւր դժոխոց համարձակ տալոյ օրն
զինքն կուփրկէ և կուազատէ իմ
հայրն ած։

Դարձեալ, Քս աղքատէ՛, և աշ
խարհիս վրայ ով որ զաղքատն կու
սիրէ զՔս կուսիրէ, ըստ այնմ որ
ողորմի աղքատին փոխս տայ այ, և
ած զայնպիսի մարդն կու ազատէ
յամ փորձանաց ատ և՝ 'ի հանդերձ
ելումն։

Այսինքն, որ ած զինքն կուփր
կէ և կուկենցուցանէ այս կեան
քումս շնորհք տալով, և այն կեան

երկրի * և ոչ մատնէ զնա՝ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա՝ի մահիճս ցաւոց իւրոց * և զամ անկողին նորա դարձուցանէ՝ի հիւանդութենէ նորա։

Ասացի թո՛ղ ողորմեա՛ մեզ զինձ * բժշկեա՛ զանձն իմ, եմ մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասացին զինձ չար * երբ ի՞նչ պիտի մեռցի, և կորիցէ անուն նորա։

քում փառաւորելով * զինքն երանելի կանէ այս երկրիս վերայ բարեդործութիւն և առաքինութիւն իմէջ մարդկան, և կենդանեաց երկրումն, իբր՝ի յերկինս կուվարձատրէ և կուպատակէ * և զինքն կուպահպանէ և չի թողուր որ քանի կենդանի է՝ իւր երևելի և անեղերևոյթ թշնամեաց ձեռն անկանի։

Ասինքն, որ ա՛ծ նորա օգնական և վերակացու կուլինի իւր տկարութեան տեղերի մէջումն և նորա ցաւն կութեթևացնէ * և նորա հիւանդութիւն և տառապանաց անկողինն, առողջութիւն և հանգստութիւն անկողին կուդարձուցանէ և կուփոխարկէ։

Ասինքն, ես մարդկային աղքի մեղքն և պատիժն իմ յանձս առնելով ասացի իմ երկնաւոր հօրն թէ որ ա՛ծ ողորմիր ինձ * և զիմ անձս բժշկէ, իբր իմ հա՛ ասացելոց մեղքն և յանցանքն քա՛ւէ, զէր ըէ ես մեղանչեցի քեզ, ըստ այնմ նա զմեղս մեր բառնայ և վա՛ մեր չարչարի։

Ասինքն, իմ թշնամի հրէայքն զիս չարախօսեցին առաջի պիղատոսի * և փոխանակ իմ բարերարութեան որ արարի նոցա զիս ատեցին և ասացին, թէ երբ կուլինի որ այդ մարդդ մեռանի, և իւր

անուանն և յիշատակն բարձվի և
կորնչի այս երկրէս։

Ասացին՝ , իմ մատնիչ յուդայն
կու գայր առիս և կումատանէր ՝ի
տուն , որ զիմ քարոզութիւնն լսէր
և զիմ ըսքանչելիսն տեսանէր * և
ամենևին չէր հաճատայր , և
փուչ և ընդունայն բաներ կու
խօսէր իւր սրտի միջուն * և զա
նազան նենգութիւ և խորամանկ
կութիւ կու հնարէր իւր մտքուն
հակառակ ինձ։

Ասացին՝ , դուրս կու ելանէր
՝ի տանէն և այլվի այնպէս դայթակ
ղութիւ խօսքեր կու խօսէր * ուս
տի իմ թշնամի հրէից քահա
նայքն և քահանայապետքն ինձա
նից կուտրանչէին կու բամբաս
էին , և ինձ վատ կասէին։

Ասացին՝ , ինձ վերայ չար խոր
հուրդ արարին որ զիս սպանանեն
և կորուսանեն * և ինձ վերայ
անօրէնութեան բան դրին , իբր
զիս իւրեանց միջուն դատապար
տեցին , և մահապարտ արարին։

Ասացին՝ , բայց վայ նոցա յիմա
րութեն , մի թէ այն որ քուն կու
լինի , այլ չի՛ մի արթնանայր , իբր
մի թէ այն որ իւր կամքն և յօժա
րութիւնն կումեռանի , այլ չի՛ կա
րեր մի յառնել ՝ի մեռելոց * արդ
զինչ և ինչ , զայս ամէն չարիքս
ինձ արարին , չէ՞ թէ վա՜ ճշմարտա

Ասանէր տեսանել
* զնանրութիւն խօ
սէր ՝ի սրտի իւրում
* և ժողովէր զանօրէ
նութիւ յանձն իւր։

Ասաքս եղանէր և
զնոյն խօսէր * զի
նէն շինչէին ամ թշ
նամիք իմ։

Ի ոչ հեցան չար ՝ի
վերայ իմ * բան անօ
րէնութիւ եդին
՝ի վերայ իմ։

Ա՛ի թէ ոչ ննջիցէ և
այլ ո՛չ ևս յաւելցի
յառնել * քան զի և
այրն խաղաղութիւ
իմոց * յոր եան յու
սացայ։

Որ ուտէր զՀաց իմ * յաճախեաց առնել ինձ զխաբէութիւն։

Ա՜յլ դու ՝որ ողորմեաց ինձ * և կանդնեա՛ զիս, և ես հատուցից նոցա։

Յայտնի ծանեայ զի հաճեցար ընդիս * զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ։

Ա՜յլ զիս յամբծուութիւն իմում ընկալար

սիրութիւն, այլ վասն նախանձու և վասն ատելութեան, զկրէ այն մարդն այլ որ ինձ ընտանի և բարեկամ կուռ ձևանայր, և ինձանից այնչափ սէր և ընդունելութիւն էր տեսեր, նա ևս իւր նենգութիւն և ագահութիւնն հանար ինձանից երես դարձոյց * և թէ պէտ ես նորա չար սիրտն կուճա նաչէի, բայց կու յուսայի, թէ լինի որ երբեմն զղջաստանայ, և ինձ հաճատարիմ դառնայ։

Ա՜խինքն, այն մարդն կասեմ, որ ինձ հետ սեղան կունստէր, և իմ հացս կուտէր * նա շարժեց և մեծացոյց զայս խռովութիս, և խաբէութիւն համբուրիւ զիս իմ թշնամեաց ձեռքն մատնեց։

Ա՜խինքն, բայց դու ՝որ ՝ածտեսանելով զիմ խղճութիւնս ողորմիր ինձ * և զիս ոտաց վերայ կանգնեցուր յարուցանելով ՝ի մեռելոց, որ ես դատաստանի օրն, հատուցանեմ այն կամապաշտ և անխղճմտանք մարդկանց իւրեանց գործոցն գօրայ։

Ա՜խինքն, այսով կուճանաչեմ ես որ դու ինձ կու հաճիս, և զիս կուսիրես * որ չի՛ թողուս որ իմ թշնամի հրէայքն ինձ վերայ ուրախանան և ծիծաղին։

Ա՜խինքն, դու իմ խնդրուածքս լսելով իմ թշնամիքն անօթ

արարիր և զիս իմ անեղութիւնս
և անարատութիւնս համար յարու-
ցեր՝ ի մեռելոց և ընդունեցեր * ա-
յլև զիս անմահական փառաւք զար-
դարելով քոյ աջակողմն բազմե-
ցուցեր և հաստատեցեր յաւիտ-
եանս յաւիտենից։

Ա՝յսինքն, ուստի ես միշտ փառա-
բանելով զքեզ կասեմ, թէ օր-
հնեալ է՝ տէր աստն Իսրայէլի յաւի-
տեանս յաւիտենից * և ամէն երկ-
նային զօրութիւնք և հոգիք երանե-
լեաց պատասխանի տան և ասեն,
թէ այդպէս լինի, այդպէս լինի։

Ապրիմն այն է՝ որ՝ի հակառակին
ընդդէմ մոլեսի, պատառեցաւ
երկիր և եկուլ զնա, նորանէ մնա-
ցին երեք որդիք, իբր ասէր եղկա-
նայ, և աբիասատ, որոց զաւակքն
գոլով հմուտք երգեցողութեանն
դէին զսաղմոսն դաւթի առաջի
տապանակին ։

Ա՝յս սաղմոսումն կուխասի մար-
գարէն, այնպէս մարդկանց հա-
մար որ յաւիտենական փառացն
կուցանիկանան, և կուփառիցին։

Ա՝յսինքն, ինչպէս եղեն որ՝ ճէյ-
րանն իւր բնական սովորութենն
երբեմն օձ կուլ կուտայ, և սաս-
տիկ ծարաւէն աղբիւրի սառն
ջրերին կուցանիկայ և կուփառա-

* և հաստատեցեր
զիս ա ռաջի քոյ յաւի-
տեան։

Օրհնեալ տէր աստ Իս-
րայէլի յաւիտեանս
յաւիտենից * եղիցի,
եղիցի։

Տունք։ 14

Ի հատարած վանն իմաստու-
թիւն որդւոցն Կորխայ։

Սաղմոս։ ԽԱ։

Ո՝ր պէս փառաքի
եղջերու յաղբիւրս
ջուրց * այնպէս փա-
փաքի անձն իմ առ
քեզ տէր։

Օ՜ արարի՛չ անձն իմ առքեզ ՝ած հզօր և կենդանի * երբ եկից երևեցայց երեսացդ ՝այ։

Ա՜ղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ՝իսո՛ւն և ՝ի գիշերի * և այն զի ասէին ցիս զօր հանապազ թէ ո՞ւր է՛ ՝ած քո։

Այս ոչ յիշէի տա ռապիւր յիս անձն իմ

քի՞ որ իւր ծարաւն անցուցանէ * այսպէս այլ իմ զանազան մեղաց և չար սովորութեանց զահրոմն լց ուած հոգիս քեզ կուցանկայ ՝որ ՝ած, որ քո անմահական և կենդանարար շնորհաց ջրոմն զո՞ արդեալ կարենայ։

Ա՜յսինքն, քեզ կուծարաւի և կուփափաքի իմ հոգիս ՝որ ՝ած, որ հզօր ես և կենդանի ես, հզօր ես, զէրէ կարող ես զիս արդարացուցանել, և քոյ ՝սբ արքայութեդ արժանացուցանել, կենդանի ես, զէրէ կարես զիմ մեռեալ հոգիս անմահացուցանել * ա՛հ երբ կուլինի, որ ես այս աշխարհէս պռծանիմ, և դամ քոյ երեսացդ երևիմ, և քոյ ՝ած այնինչ տեսութեդ կշտանամ։

Ա՜յսինքն, գիշեր և ցերեկ զիմ հոգ՝ոյս խղճութինն և տառապանքն միտք անելով այնչափ կուլամ, որ իմ աչքիս արտասուքն ինձ կերակուր է՛ դարձեր * և մանաւանդ երբոր կու մտածեմ զայն դառն խօսքն, որ իմ երևելի թշնամիքն դրսէն, և աներևոյթ թշնամիքն ներսէն զիս յուսահատեցնելոյ համար կասէին թէ ուր է՛ քո ՝ած դ, էր քո աղօթիցդ չի՛ լսեր և քեզ յոգնուի չի՛ հասանիր։

Ա՜յսինքն, այս խօսքս երբոր կու յիշէի, կուտառապէր և կուվշ

Ես ձայն ցնծութեան խոստովանութեան * և ի ձայն բարեկենդանութեան։

Ես ընդ ընդ էր տրտում եմ անձն իմ, կամ ընդ էր խոռվեաս զիս * յուսա՛ առ Աստուծ, խոստովանեա՛ նմա * փրկիչ երեսաց իմոց Աստուծ էր։

Ես անձն իմ յոյժ խռովեցաւ * վասն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրի

* քաջալերէի, զի մոխց ընդ յարկաւ պանդխտեցաց տանն Աստուծոյ։

տանեայր Հոգիս իմ միջոցն * քայց յետոյ եւս զիս կուքաջալերէի, ինձ յոյս կուդնէի, և կասէի, թէ մի՛ տրտմիր, մէկ օր մի կուլինի որ կուպուծանիմ իմ ամէն նեղութենէս և կու մոռանեմ այն Աստուծ ընդանջելի և զարմանալի իքմին ներին տան սրտէն, իբր՝ի յերկինս, և կու մխիթարվիմ։

Ասելոյն, կու մոռանեմ զանազան ցնծութիւն և խոստովանութիւն և գովասանութիւն ձայներով * և կու մոռանեմ ուրախութիւն իբր բարեկենդանի և ուրախութիւն սաղերով։

Ասելոյն, ուսաի էր կուտրտմիս ով Հոգի իմ, և զիս էր կուխռովեցուցանես, և կուշփոթեցուցանես * յուսացիր Աստուծ, և իբր ոչ անուանն միշտ խոստովանիր և գաՀանիր * զէրէ իմ երեսիս փրկիչն Աստուծ է, իբր թէպէտ ես մարդկային տկարութենովս մեղանչեցի, և այ նմանութենէն անկայ, զիմ երեսս և զիմ կերպարանքս աղտեղացուցի և սատանայի նմանեցայ, քայց Աստուծ կարող է իւր ողորմութիւն զիմ երեսս և զիմ կերպարանքս այն աղտեղի նմանութէն փրկել և ազատել։

Ասելոյն, որ Աստուծ, իմ խեղճ Հոգիս իւր թշնամեաց ներնգութիւն տեսանելով, և իւր խղճութ

թիւն և տառապանքն մոռացելով
սաստիկ որոտմեցաւ և տխրեցաւ
* վասն որոյ յերկրէն յորդանա
նու, իբր՝ ի հեզութէ և՝ ի խոնարհ
հութէ սրտին, զէրէ յորդանան
հեզութիւ և խոնարհութիւ թարգ
մանի, և փոքրիկ հերմոն լեռնէն
իբր այս անցաւ որ և դառն աշխարհ
հէս, որ գրաւեալ կայր՝ ի նենգոյ
անիծեալ և դատապարտութենէ նախա
հօրն Ադամայ մինչև՝ ի քս, զէրէ
հերմոն անէծք կամ նզովք թարգ
մանի, և էլ՝ ի սահմանս յորդանա
նու, հեռացած և կարօտ մնա
ցած քոյ բարձր լեռնէդ, և քոյ մե
ծապայծառ տաճարէդ, իբր քոյ
երկնային արքայութէդ, և քո
սրբոյ անպատում ուրախութե
նէն, լալով յիշեցի զքեզ, և հո
գւոյ հանեցի։

Ա՜յսինքն, իմ հոգւոյս խորուկ
և ծածուկ խոցերն և ցաւերն
սրտիս և լերդիս խորուկ տեղ
ըէն գոռալով դէպ քեզ աղաղա
կեցին՝ որ՝ ած՝ * քոյ սահմանց ձայ
ներումն, իբր քոյ երկնային դռնե
ին ձայնին նման ձայն հանելով և
որոտալով առքեզ դոչեցին, և
ճար խնդրեցին բժշկութեան։

Ա՜յսինքն, զէրէ ամէն քո զբօ
սանքդ և քո ալէքդ իմ վերայէս
անց կացան, իբր քո ամէն բարկու
թիւդ և ցասմունքդ, քո զանազան

ըէն յորդանանու՝, ՝ի
հերմոնէ լեռնէ փո
քրէ։

Խորք՝ ի խորոց կար
դացին առքեզ * ՝ի
ձայն սահանաց քոց։

Ա՜մենայն զբօսանք
քո և ալէք քո անցին
իվերայ իմ։

Լուսո՛ւ պատուի՛ր եց
ՏԷՐ զողորմութի՛ իւր
* և՝ ի գիշերի զօրհ
նութիւն նորո՛ * և
աղօթք իմ առ Ա՛ծ վա՛ն
կենաց իմոց։

Ասացի՛ այ ընդունող
իմ ես , ընդ ի՛ր մեր
ժեցեր զիս * ընդ ի՛ր
տրտում գնամ ես՝ ի
ներել թշնամւոյ
իմոյ։

Ի փշրիլ ոսկերաց
իմոց * նախատեցին
զիս թշնամիք իմ , յա
սելցիս զօրհանապազ
թէ ուր է՛ Ա՛ծ քո։

փորձութիւնդ և քո պատուհաս
ներդխառնակիլ ծովու մրրկաձ
ասալ զանձերին նման իմ վերայէս
անց կացան , և զիս ծածկեցին և
խեղճ արարին։

Ասայինքն , բայց ինչպէս որ կու
հրամայէ՝ որ ա՛ծ որ ցերեկին , իբր
մեր աջողութիւն միջուն իւր ողոր
մութիւն յիշենք և գոհանանք * և
գիշերն , իբր մեր անաջողութիւն և
փորձութիւն միջուն իւր սուրբ
կամքն նորո օրհնութիւն օրհնենք և
փառաբանենք , իբր ամենեն նորո փոր
ձանքի և նեղութիւն դօրայ իւրն
նորո օրհնութի՛ և գոհութի՛ մա
տուցանենք * այսպէս միշտ իմ
աղօթքս և պաղատանքս առ ա՛ծ է՛
իմ հոգ՛ոյս կենդանութիւն և փր
կութիւն համարս։

Ասայինքն , և իմ աղօթից և ար
տասո՛ւց միջուն ասացի՛ այ , թէ
ՏԷՐ ա՛ծ , դու իմ ընդունողն ես ,
և իմ խնամք տանողն ես , ի՛ր զիս
երեսաց հեգեցիր * ի՛ր կու թո
ղուս որ ես տրտում շուրջ գամ ,
երբ որ իմ աներևոյթ թշնամիքն
զիմ հոգիս կու վշտացնեն։

Ասայինքն , երբոր ես սատիկ
վշտէս և տառապանքէս կու հա
լէի կու մաշվէի և՝ ի զօրու է կու
անկանէի , և իմ ոսկրատանքս կու
թվէր թէ կու փշրվէր և կու թու
լանայր * շուտով կու սկսանէին

Ընդ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդ էր խռովես զիս * յուսա՛ առ ած, խոստովանեա՛ նմա * փրկիչ երեսաց իմոց ած է։

Ցունք · 13։

Սաղմոս Դաւթի։

Սաղմոս · խբ։

Դատ արա՛ ինձ ած * և իրաւ արա՛ ինձ 'ի դատաստանի իմում։

իմ թշնամիքն զօրն 'ի բուն զիսնա խատել և առնաղ անելով ասել թէ ո՞ւր է՛ քո ած դ, որ դու յուսացեր ես, էր քեզ յոգնութիւն չի՛ հասանիր, և զքեզ միսիթարեր։

Ընդ՞ յսինքն, բայց դու ո՛վ հոգի իմ, ինչի համար կուտրտամիս, էր զիս կուխռովեցնես և կուշփոթեցնես * յուսացիր յած, և խոստովանիր իւր ած անունն * զէրէ իմ երեսիս փրկօղն և լուսաւորօղն աստ և 'ի հանդերձեալն ած է՛, աստ իւր շնորհօքն և ողորմութիւն զիս 'ի մեղաց կումաքրէ, և անդ իւր երանեալն տեսութիւն զիս կուփառաւորէ։

Ինչ, զայս սաղմոս ինքն դաւ՞իթ մարգարէն է՛ շարադրեալ։

Այս սաղմոսումս կուխօսի մարգարէն թէ ինչպէս այ ծառայքն զիւրեանք կուպատրաստեն 'ի աբ սեղանն մատչելոյ համար, կամ երկնից արքայութիւն մտանելոյ համար։

Ընդ՞ յսինքն, զիմ դատաստանս դու արա՛ տր ած իմ թշնամեացն հետ, որ արդար դատաւ՞որ ես * և երբեմն դատաստան կումտանես, զիս մի՛ դատապարտեր, այլ իրաւունք արա՛, և զիմ խղճութիւնս և անմեղութիւնս

Օ՜ազգէ՛ որ ո՛չ է՛ սէր * Ի՛մարդոյ մեղաւորք և նենդաւորք փոր կեա՛ զկս։

Զո՛ւ ա՛ծ հզօրիչ իմ ես, ընդ ի՛ր մուտացար զկս * ընդ ի՛ր տրտում դնաս ես ՝ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Ա՜ռաքեա՛ ՝ի զլոյս քո և զճշմարտութիւն քո * զի առաջնորդեսցեն ինձ * հանցեն զիս ՝ի լեառն սո՛ւրբ և ՝ի յարկս քո։

Ա՜տից առաջի սեղանոյ ա՛ * առ ա՛ծ, որ ուրախ առնէ զմանուկութիւն իմ։

ամենեցուն յայտնի արա։

Ա՜յսինքն, այն ազգէն որ պիղծ և աղտեղի է՛ և սո՛ւրբ չէ՛, իբր ՝ի դէմ ՀԱՅՑ և յանհաւատից * այն մարդէն որ մեղաւո՛ր և նենդաւո՛ր և խաբեփայ է՛, զկս փրկէ և ազատէ։

Ա՜յսինքն, դու ՝որ ա՛ծ, ՝ի ծնանդէնէն մինչև ցայսօր իմ կարօղութիւն եւուժն ես, այժմ ի՛ր զկս քոյ ա՛ծայնոյ մխիթարութէն զրկեցիր, և մուտացար * կամ թէ ի՛ր կութս դուս որ ես տրտում շուրջ դամ, երբ որ իմ երևելի և աներևոյթ թշնամին զկս կունեղացնէ և կուվշտացնէ։

Ա՜յսինքն, ուղարկէ՛ ինձ ՝որ ա՛ծ քո երկնային շնորհաց լոյսն, և քոյ սո՛ւրբ հաւատոյ ճշմարտութիւն * որ ինձ առաջնորդեն և ճանապարհ ցուցանեն տան այս անցաւո՛ր և խաբեփայ աշխարհումս * զկս հանեն ՝ի քո սո՛ւրբ լեռդ • իբր ՝ի քո սո՛ւրբ երկնի ղեցիդ, ՝ի քո սո՛ւրբ տաճարդ, և ՝ի քո երկնային բնակարանդ։

Ա՜յսինքն, և ես ՝ի քո օգնութիւդ ապաւինեալով յորդորեմ զկս և ասեմ, թէ մտանեմ այ սո՛ւրբ սեղանի առաջն, մանուկից լինելով իբր երկնային խնդութեանն, և իբր երանելի տեսութէն * և մտկա նամ առ ա՛ծ, որ զիմ մանկութիւն կուրախացնէ, իբր զիմ հոգիս կուզօրացուցանէ, զիմ բնութիւն

Խոստովան եղեցքեզ
օրհնութիւնք ահ,
ահ իմ։

Ո՞ւրդ ընդ էր տրտ
ում ես անձն իմ,
կամ ընդ էր խռովես
զիս * յուսա՛ առ ահ
խոստովանեա՛ նմա *
փրկիչ երեսաց իմոց
ահ է՛։

Տունք · 7 ·

Ի կատարած որդւոցն կորխայ սաղմոս իմաստութիւն։

Սաղմոս · խգ ·

Պականչօք մե
ղուք լուա՛ք
* և հարքն

մանուկ տղային նման կունորոգէ
և կու անմահացուցանէ։
Ո՞յսինքն, և քո սուրբ անունդ
հանապազ խոստովանիմ օրհնե
լով և փառաբանելով զքեզ ո՛վ
ահ ամ աշխարհի, և ահ իմ։
Ո՞յսինքն, և ասեմ իմ հոգւ՝ոյս
թէ ո՛վ հոգի իմ, էր կու տրտմիս
կամ էր զիս կու խռովեցուցանես
* յուսացիր ահ, և խոստովանիր
իւր սուրբ անունն * զէրէ իմ
երեսաց փրկիչն և լուսաւորիչն
ահ է՛ թէ աստ և թէ ՝ի հանդերձ
եալն իւր սուրբ արքայութեան
միջուն։

Ի էր, զայս սաղմոս շարադրեց
դաւ՝իթ մինչև ՝ի վերջն կորխայ
որդ՝ոցն համար որ նոքա երգեն,
և ասէ սաղմոս իմաստութիւն, վա
ցուցանելոյ թէ խորին է՛ և խորհր
դաւ՝որ։
Ո՞յս սաղմոսումն կու խօսի մար
մարդարէն վասն աջողութեան հին
հարցն, և վասն վշտաց առաջին
քրիստոնէիցն, այսինքն, առաքե
լոց և մարտիրոսաց, որ կու աղաղա
կէին առ ահ ասելով։

Յսինքն, որ ահ թէպէտ
մեք մեր աչքովն չի՛ տես
սանք, բայց մեր ական

մեր պատմեցին մեզ։

Օ՜ դուք ազգս զորս դուք ծեծեր յաւուրս նոցա * յաւուրսն առաջինս։

Զեռն քո խլեաց՝ ըզ հեթանոսս, և զնոսա տնկեցեր * չարչարեցեր զժողովուրդս, և հաներ զնոսա։

Օ՜ ի՞նչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր * և ո՛չ բազուկ նոցա փրկեաց զնոսա։

Ա՜յլ աչք քո, և բազուկ քո, և լոյս երեսաց քոց * զի հաճեցար դու ընդ նոսա։

Դու ինքն ես թագաւորիս իմ և աստուծիս իմ *

ջանիս մի լուսաւորիչ լսեցինք * և մեր առաջին նախահարքն թէ գործով և թէ աւանդութիւնք մեզ պատմեցին։

Ա՜յսինքն, այն զարմանալի գործքերն, այն յաղթութիւնքն, այն նշանները, և արհեստներն որ նոցա ժամանակուանն գործեցիր * յառաջ քան զգալուստն քրիստոսի կռապաշտից երկրներուանն։

Ա՜յսինքն, քո զօրեղ ձեռքդ փեսաց և հանեց յաւերտեաց երկրէն այնքան կռապաշտից ազգերն և զմեր նախահարքն տնկեցիր և հաստատեցիր * պատժեցիր և չարչարեցիր զանազան ազգաց ժողովրդներն, և քշեցիր և հալածեցիր յիւրեանց երկրէն։

Ա՜յսինքն, չէ՛ թէ մեր նախահարքն իւրեանց թրովն ժառանգեցին և տիրապետեցին այն երկրներին * կամ թէ իւրեանց կռներին ուժն զիւրեանք փրկեց կռապաշտ ազգերի ձեռքէն։

Ա՜յսինքն, այլ քո աջ ձեռքդ, և քո զօրեղ կուռդ, և քո երեսիդ լոյսն։ Իբր քո դութքդ և քո ողորմութիւնդ փրկեց և ազատեց զիւրեանք * զի հաճեցար և սիրեցիր զնոսա քո անչափ բարութիւնդ և քաղցրութիւնդ համար։

Ա՜յսինքն, ուստի կու յուսամ որ ինձ այլ խնամք տանիս նոցա

որ հրամայես զփրկու-
թիւն յակոբայ։

Եւ զթշնամիս մեր
հարցուք * և անուն-
ամբ քով արհամար
հեացուք զյարուցեալսն
իմբ մեր։

Ո՛չ թէ յաղեղն իմ
յուսացեալ եմ * և
ո՛չ սուր իմ կեցուցա-
նէ զիս։

Այլ դու փրկեցեր
զմեզ ՚ի թշնամեաց
մերոց * և զատելիս
մեր յամօթ արարեր։

Աստուծովպարծեսցուք
զօրհանապազ * և անուն-
ան նորա խոստովան
եղիցուք յաւիտեան։

նման, զէրկ դու ինչպէս որ նոցա
տրն և պահապանն էիր, այսպէս
այլ իմ թագաւորն և ածն ես * որ
կու հրամայես և կու հոգաս
յակոբայ փրկութիւն։ Իբր քոյ ճշ-
մարիտ հաւատացելոց հոգևորն և
մարմնաւորապատուութիւն։

Այսինքն, որ մեք այլ քո օգնու-
թիւդ մեր երևելի և աներևոյթ
թշնամիքն յաղթենք հալածենք
և յամօթ անենք * և քոյ տէր անո-
ւանդ զօրութիւն ոչինչ համա-
րենք զայնոսիկ որ ամբարտաւա-
նութիւնդ մեզ վրայ կուվազեն։

Այսինքն, և ես թէ յուսացեր
եմ ես իմ աղեղն։ Իբր իմ ինա-
րադիտութիւն * կամ թէ ապաւի-
ներ եմ իմ թուրն։ Իբր իմ ճար
տարախուսութիւն, որ զիս փրկէ իմ
երևելի և աներևոյթ թշնամեաց
ձեռքէն։

Այսինքն, այլ թէ դու քոյ՝ողորմ-
մութիւդ մեզ ՚ի թիկունս հասա-
նիս, միշտ կուխոստովանիմք, թէ
դու փրկեցիր զմեզ մեր թշնա-
մեաց ձեռքէն * և զմեր ատելիքն
կոտոր ձգեցիր և ամաչեցուցիր։

Այսինքն, և զմիմեանս յողջ-որե-
լով կասեմք, թէ աստուծովպար-
ծեմանք հանապազ * և նորա տէր
անուանն խոստովանիմք յաւիտ-
եանս յաւիտենից, զէրկ նա է մեր
տրն և պահապանն։

Բայց արդ մերժեցեր և անարգեցեր զմեզ * և ոչնչեցեր՝ն ընդ զօրս մեր։

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնամիս մեր * և առեալք մեր յափշտակեցին զմեզ։

Ետուր զմեզ որպէս զոչխար՝ի ոգանումն * և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց գնոյ * և ոչ դոյ թիւ աղաղակի մերոյ։

Ո՞ւրարեր զմեզ նա խառնիս դրացեաց մերոց * ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զմեզ։

Ո՞ւսինքն, քայց այժմ դու զմեզ վաներ մեր անարժանութենն յերեսաց ձգեցիր և անարգեցիր * և չուզեցիր մեր զօրացն հետ կռիւ դալ։ Իբր չուզեցիր մեզ օգնութիւն անել, և մեզ հետընդէմ մեր թշնամեացն պատերազմիլ, և ազատել զմեզ։

Ո՞ւսինքն, զմեզ քան զմեր թշնամիքն այլ աւելի կոտոր ձգեցիր, և ամօթով յետ դարձուցիր * և մեր ատելիքն զմեր ապրանքն և զհայրենիքն խլեցին և յափշտակեցին, և զմեզ խեղճ և ողորմելի արարին։

Ո՞ւսինքն, զմեզ անմեղ ոչխար հերի նման՝ի մահ մատնեցիր, և ցրուանել տուիր * և կռապաշտից և այլազգեաց երկրներու մեջ ցիր և ցան արարիր, և նոցա հնազանդ և հարկատու շինեցիր։

Ո՞ւսինքն, քո ժողովուրդդ ան պէտք իբրեւ նման ծախեցիր առանց գնոյ։ Իբր մատնեցիր՝ի ծառայութիւն հաւատից * և մեր լացին և աղաղակին թիւ և համարք չի մնաց։

Ո՞ւսինքն, զմեզ մեր դրացին աղգերի միջուն նախատինք և ամօթ արարիր * և մեր բոլորի եղած մարդկանց առաջեն ծիծաղաւոր, և ոնաղատեղ շինեցիր։

Ո՞ւրարեր զմեզ յա
ռակս հեթանոսաց *
'ի շարժել զգլուխս
ժողովրդոց։

Օ՜ օր ամենայն նա
խատինք իմ առաջի
իմ են * և ամօթ երե
սաց իմոց ծածկեաց
զիս։

Դ՝ ձայնէ նախատող
դին, և չարախօսի *
յերեսաց թշնամւոյն
և հալածչի։

Ա՜յս ամ եկն 'ի վրայ
մեր, և մեք զքեզ ո՛չ
մոռացաք * և ո՛չ սաե
ցաք ուխտի քում * և
ո՛չ դարձաք յետս սր
տիւք մերովք։

Դ՝ արձուցեր զշա
հիւս մեր 'ի ճանապար
հաց քոց * խոնարհ
արարեր զմեզ 'ի տե
ղի չարչարանաց * և
ծածկեցին զմեզ սա
ռնելք մահու։

Ա՜յսինքն, զմեզ անհաւատից և
կռապաշտից առակ և բունին
արարեր * և այլազգի ժողովրդոց
գլուխն մեզ վերայ դիրուր տալ
առնիր։ Իբր ծնաւգատեղ արարեր։
Ա՜յսինքն, օրն 'ի բուն իմ նախա
տինքն և անարգանքն իմ աչքիս
առաջիւն է՛ * և իմ երեսիս ամօթն
այնչափ շատացաւ որ կոխեց և
ծածկեց զիս։
Ա՜յսինքն, ինձ նախատինք տուո
ղին և վատ ասողին ձայնէն և աղա
ղակէն կու հալիմ և կու մաշիմ *
և իմ թշնամւոյս դառն երեսէն և
զիս հալածողի ձեռքէն հանապաղ
կու երկիմ և կու տագնապիմ։
Ա՜յսինքն, այս ամէն փորձանքս
մեզ վերայ եկաւ, և մենք զքեզ
ամենևին չի՛ մոռացանք * քո ուխ
տիդ և քո սուրբ կտակարանքիդ
անհնազանդ չեղանք, և չի՛ հակա
ռակեցանք * և մեր սիրտն քեզա
նից չի՛ հեռացուցինք, և յետ չի՛
դարձանք։
Ա՜յսինքն, դու մեր հանդուրժո
ղ և խաղաղութիւն ապրելոյ տո
վորական կերպն և եղանակն 'ի
քո նախախնամութեան և ողոր
մութիւն ճանապարհէն յետ դար
ձուցիր և հեռացուցիր * ցածա
ցուցիր և ձգեցիր զմեզ մեծամեծ
չարչարանաց և վշտաց մէջն * և
մահուան շուրջն զմեզ ծածկեց

Թող մոռացեալ լիցէ մեր զանուն այ մեր ըստ * կամ ձգեալ լիցէ զձեռս մեր առ ածս օտարս։

Սակայն ածք խնդրէք զայս * զի նա քննէ զդաղանիս սրտից մեր ըստ։

Ա՜ստանքդ մեռանիմք զօրհանապազ * հա մարեցաք ոչ զոչխար ի սպանումն։

Օ՜ արթիր ընդ էր ննջեա՞ր * արի և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ։

Օ՜ մի՛ դրձուցանես զերես քո ի մէնջ * մոռանաս զաղքատութիւն մեր։

Լիր զանազան փորձանքներն և պատուհասներն զմեզ պաշարեցին և պատեցին։

Ա՜ստինքն, բայց թէ մենք մոռացանք այն ներողութիւնն զմեր այ անունն * կամ թէ տարածեցինք մեր ձեռքն դէպ ի կռապաշտից յօտար ածներն։

Ա՜ստինքն, այդ ածք իւր արդարութիւնն կու հարցանէ և կու դատէ * զէրսն նա կու քննէ մեր սրտի գաղտնի և ծածուկ խորհրդներն։

Ա՜ստինքն, դու խօշ գիտես ածք, որ մենք քո՞ւր հաւատքիդ սիրուն համար օրն՝ իւրուն կու չարչարինք և կու մեռանինք * և այն պէս ենք դարձեր, ինչպէս ոչխար մի որ պատրաստած լինին մորթելոյ և սպանանելոյ համար ղասապխանոյ միջումն։

Ա՜ստինքն, արթնացիր, էր կու քնիս ածք, իւր զմեր խաղճուքին միտք արա՛ և մի՛ մոռանար * վեր կաց և զմեզ ամենևին յերեսաց մի՛ ձգեր, իւր զմեզ՝ ի քոյ շնորհ հացդ և՝ ի քո նախախնամութիւդ մի՛ զրկեր։

Ա՜ստինքն, էր կու դարձուցանես երեսդ մեզանից, իւր էր զքո նախախնամութիւդ մեզանից կու հեռացնես * մի թէ կու մոռանաս զմեր աղքատութիւն և զնեղութիւն

Խոնարհք եղեն մինչև՝ ի հողանձինք մեր
* և յերկիր կցեցան մէջք մեր։

Զի՞ որ օգնեա՛ մեզ
* և փրկեա՛ զմեզ վասն անուանքդ։

Տունք։ 27.

Ի հատարած զառանցելոց ժամանակաց որդւոցն կորխայ իմաստութիւն վասն սիրելոյն։

Սաղմոս։ Խդ։

Ի զիսեաց սիրտ իմ

թին, զմեր տառապանքն և զխղճութին։

Այսինքն, մի թէ չէ՞ պիտեր որ մեր անձն ցածացաւ խոնարհեցաւ, և հողի հաւասար եղաւ * և մեր մէջքն և քամակն գետինն կպաւ, իբր ոչինչ դարձանք աշխարհիս երեսին, և ոչինչ համար վեցանք, և ամենեցունց ոտից կոխան եղանք։

Այսինքն, վերկաց ուրեմն՝ որ ած, և մեզ օգնութիւն հասիր * և փրկէ և ազատէ զմեզ մեր երևելի և աներևոյթ թշնամեաց ձեռքէն քոյ սուրբ անուանդ համար, զի՝ ի քեզ միայն ենք յուսացեր, և միայն՝ ի քո ողորմութիւնդ ենք ապաւիներ։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ շնորհօք և իմաստութիւն հոգւոյն սրբոյ, և ետ որդւոցն կորխայ որ երգեն վասն սիրելի և միածին որդւոյն՝ այ յի՛ քի, որ յետ բաղում ժամանակաց անցեալոց գալոցն՝ յաշխարհս առ՝ ի փրկել զաղգս մարդկան։

Այս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վասն արժանաւորութեան քի, և վասն եկեղեցւոյն հեթանոսաց, այսինքն կուապաշտից։

Այսինքն, իմ սիրտս հոգւոյն

զբանն բարի * և ասեմ զգործս իմ թագաւորի։

Լեզու իմ ոպ գրիչ արագագիր դպրի * գեղեցիկ տեսլեամբ քան զորդիս մարդկան։

Սիրեցան շնորհք՝ի շրթանց քոց * վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ Աստուծ յաւիտեան։

Ընդ զաւուր ընդ մէջ քո հզօր * վայելչութեամբ և գեղոյքդ։

սրբոյ զօրութենէ լցվեցաւ, և աղբերի նման խորհրդաւորք և բարի բաներ բղխեց * և կասեմ զգործս թագաւորի, իբր կասեմ զայս իմ շարադրական գործս՝ի գովութիւն քի երկնաւորի թագաւորին։

Ա՝ յսինքն, իմ լեզուս շուտով գրող գրագրի գրչի նման ինչ որ հոգին ոչ իւրն տուն կուտայ կու շարադրէ * և կասէ, ով յա՛ գեղեցիկ ես դու հոգւով և մարմնով քան զամենայն հողեղէն մարդիք որ աշխարհս պիտին գալ։

Ա՝ յսինքն, քո շրթունքներդ, իբր պռնկներդ երկնային շնորհք և իմաստութիւն թափեցաւ, և սիրեցաւ աշխարհիս վերայ, և ըղ լսողներն հիացոյց և զարմացոյց * և այդ քոյ բերանիդ քաղցրաբար բաւ խօսքերին համար քո Հայրն ա՛ծ զքեզ օրհնեց յաւիտեանս յաւիտենից, և մարդկային ազգիս վերայ՝ի գութ շարժեցաւ։

Ա՝ յսինքն, քո թուրդ քո մէջքդ կապէ ով զօրեղ յա՛, զէրէ պատերազմիլ պիտիս ընդէմ սատանայի և ընդէմ իւր պաշտօնէից * զայն քո վայելչութեամբ թուրն, կասեմ, իբր զքոյ ա՛ծային զօրութեանն, քոյ երկնային քարոզութեանն, և քոյ ըստանձելեաց և հրաշագործ ծութեանց թուրն կապէ քո մէջքդ։

Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛ * վասն ճշմարտութեան և հեզութեան և արդարութեան * և առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո։

Ընտրեսցէ քո սրեալքեն հզօր * ժողովուրդք ի՛նեղեալքդ քոյ * անկցին ի՛ սիրտս թշնամեաց թագաւորի։

Ո՞թռուք քո ա՛ծ յա՛ի ստեանս յա՛ի խոնեցից * գաւա՛զան ուղղութեան գաւա՛զան արքայութեան քոյ։

Ո՞յսինքն լարէ քո ա՛ծ ային ողորմութեամբ աղերդ, ուղղէ քո ա՛ծ ային խնամատարութեամբ նեռերդ, և ձգէ և յաղթէ քո թշնամիքդ, և թագաւորէ նոցա վերայ * քո ճշմարիտ և փրկական խօսքերդ հաստատելոյ համար, զքո խոնարհութիւդ և հեզութիւդ ցուցանելոյ համար, և զքո արդար և շիտակ դատաստանդ յայտնելոյ համար * և քո աջ ձեռքդ, իբր քո հոգւ՚ոյդ սրբոյ ամենակարող զօրութիւնն զաքմանալի կերպով զքո դիտաւորութիւդ ՚ի բարին կուառաջնորդէ։

Ո՞յսինքն, քո նեռերդ սրա՛ծ է՛ ամ զօրեղ յա՛ , իբր քո ա՛ծ ային և ճշմարիտ խօսքերդ սատակիչ սուր են և լսողաց միտքն կումտանեն * և շատ ազգեր և ժողովրդներ քեզ կուհնազանդեցնեն * զէրկ կուանկանին թագաւորի թշնամեաց սիրտն, իբր կումտանեն հրէից և հեթանոսաց սիրտն, որ քեզ թագաւորիդ մերոյ յի՛ քի թշնամիքեն, և զբազումն ՚ինոցանէ կուզղջացնեն, և քեզ ծառայ և երկրպագող կուշինեն։

Ո՞յսինքն, քո աթոռդ ո՛վ քա՛ ա՛ծ յա՛ի խոնարհաս յա՛ի խոնենից հաստատուն կումնայ, իբր քո թագաւորութիւդ ամենևին վախճան չունի * և քոյ իշխանութիւնդ և թա-

գաւ՚որութիւն գաւ՚աղանդ, շինա
կութեան և արդար դատաստանի
գաւ՚աղան է՛, իբր հեռի է՛ յանիրա
՚ութիւն, և յերեսապաշտութիւն։
Ա՚յսինքն, զէրկ հայրն ա՚ծ այն
պէս զարդարեց զքեզ հոգ՚ւով
սրբով որ դու միշտ զշինակու
թիւնն և զարդարութիւնն սիրեցիր *
և զատութիւնն և մեղքն և անօրէ
նութիւնն ատեցիր։
Ա՚յսինքն, վասն որոյ ո՛վ քս ա՚ծ,
օծեց զքեզ քո հայրն ա՚ծ իւղով
ուրախութիւն, իբր օծեց զքեզ
լիութիւն շնորհաց հոգ՚ւոյն սրբոյ
ըստ այնմ հոգի տա՚ն՝ ինձ երայ իմ վա՚
որոյ և էօծ իսկ զիս * բայց առա
՚ել քան զաշխարհիս թագաւ՚
որքն և մարգարէքն և քահա
նայքն, որ այլոց միշտ բարի խրատ
տալով և նց հոգ՚ւոյ փրկութիւն
հոգալով քեզ ընկերք կասէին,
զէրկ նք հասարակ իւղով միայն
օծվեցան, իսկ դու ա՚ծութեան
իւղովն օծվեցար նոքա մէկ երկրի
վերայ, կամ մէկ ժողովրդեան վը
միայն ունէին իշխանութիւն, իսկ
դու ընդհանուր աշխարհիս վը
՚որ և թագաւ՚որ կարգվեցար, և
մի անգամ պատարագելով զքեզ
հօրն երկնաւ՚որի, զբովանդակ
մարդկային ազգս մեղքն քաւե
ցիր, և արդարոց դասուն ուրա
խութիւն պարգևեցիր, ուստի քո

Սիրեցեր զարդարու
թիւն * և ատեցեր զա
նօրէնութիւն։

Ա՚ստան այսորիկ էօծ
զքեզ ա՚ծ, ա՚ծ քո,
իւղով ուրախութիւն
* առաւ՚ել քան զընկ
երս քո։

Օ մուռս և զտաշինն և զկասիայ՝ իզդեստէ քումմէ * իտաճարաց փղոսկրէից * ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք թագաւորացն՝ ի պատիւ։

օծման իւղն, իւղ ուրախութեան կասէ, որ դերագոյն է քան զնոցա օծումն։

Այսինքն, քո հագած զգեստդ ասիլպանտի խնկի, և մշկի հոտ կուբուրես, և քեզ մօտակացող մարդկանց հոգևոր և մարմնաւոր հի՛ անդութիւնն նորա զօրութիւնն կուփարատես։

Զարձեալ՝ ի քոյ մարմնոյդ որ քոյ ածութեդ զգեստն է՝, զանազան առաքինութեաց և բարեգործութեաց անուշահոտութիւք կուբղխես և պատարագելով զնա Հօրն երկնաւորի, զինքն մարդկային ազգիս հետ կուհաշտեցնես * և այդ նոյն ասիլպանտիդ և խնկիդ և մշկիդ անուշահոտութիւն, իբր զանազան բարեպաշտութեանց առաքինագործութիւքն քեզ ունի ոսկէ շինած տաճարներէ կուբուրեցնես, իբր զանազան դա՛ա ռաց քրիստոնէից եկեղեցեացն, որ քեզ սոկոէ շինած տաճարներ կասին, իւրեանց մաքուր և ամբիծ հաւատքի պատճառէն * այն տաճարներէն կասեմ, որ թագաւորների աղջիկներն զքեզ ուրախացուցին, իւրեանց բարեգործութիւքն քեզ ընծայ մատուցանելով, և քո արժանաւորութիւդ պատվելով և մեծարելով։

Զստերք թագաւորացն, իբր

Կացցէ դշխոյ ընդաջ մէ քումէ * 'ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պատճուճեալ։

Լուր դուստր և տես խոնարհեցո՛ զունկն քո * մոռա՛ զժողովուրդ քո, և զտուն հօր քո * զի ցանկացաւ թագաւո՛ր զեղջ քոյ։

Սա՛ ինքն է՝ տէր քոյ և կիրպագեա՛ սմա * և

հաւատացեալ քրիստոնէից մա քուր հոգիքն, որ քոյ առաքելոց դասերք կասվին, զէրէ նոցա քարոզութիւնն էին հաւատացեր՝ ինքեզ և զքեզ որդի՝ այ էն դաւաներ։

Ասինքն, և քո սիրելի և ընտիր թագուհիդ, իբր քո կաթուղի կէ՝ աբ եկեղեցիդ քոյ աջ կողմդ կուկանգնի * ոսկեթել շորեր հագած, իբր քո ածային իմաստութիւնդ զարդարված, և զանազան առաքինութիւնք սիրունացած և դեղեցկացած։

Ասինքն, այժմ զիմ խօսքս դէպ քեզ դարձուցանեմ ո՛վ աբ եկեղեցի և ասեմ, թէ ո՛վ առաքելոց և մարգարէից դուստր, ըսէ՛ վարդապետաց և դրոց սրբոց խրատն և քարոզութիւնն, և տես և միտք արա՛, և քոյ աբ փեսայիդ ականջ դիր և հնազանդիր * մոռացիր քո ժողովուրդդ, իբր քոյ նախնեաց զանազան մոլորութիւն և չար սովորութիւն, այլև քոյ հօրդ տունն, իբր զայն տունն, որ զքո երկնային փեսայդ նախանձու համար առեցին չարչարեցին և սպանեցին * զէրէ թագաւորն քս ցանկացաւ քոյ դեղեցկութիւնդ, իբր քոյ մաքրութիւնդ և անարատութիւնդ։

Ասինքն, դիտացիր որ սա է՛ քո ըստեղծողդ և քո տէրդ, և սորա

դուստր Ծուրայ եր
կիր պատցէ սմա * և
պատարագ զերեսս
նորա պաշտեսցեն մե
ծամեծք ՝ի ժողովր
դոց։

Ա՝ մենայն փառք դս
տեր թագաւորի ՝ի
ներքոյ * ՝ի վերջա
ւորս սակէ հուռա զար
դարեալ և պատճառ
ճեալ։

Տարցին թագաւորի
կուսանք զհետ նորա
* և զընկերս նորա
տարցեն նմա։

հոգւով և ճշմարտութիւն երկիր
պագուն թի արա՛ * զերկ Ծուրայի
դուստրն այլ սորա երկիր կուսա
դանէ • իբր կուսաղաշտից եկեղե
ցին այլ սորա կուս հնազանդի և եր
կիր կուսադանէ * և եամ հաւա
տացեալ ժողովրդոց մեծամեծքն
և գլխաւորքն ՝ի հեռաւորս երկիր
ներէ կուդան ընծաներով և
պատարագներով, և սորա երեսն
կուպաշտեն և կումեծարեն,
զերկ նց միջնորդութիւն ՝ի քսէ
թողութի մեղաց և շնորհք կուրն
դոանին։

Ա՝ յսինքն, թագաւորի դստեր
ամէն փառքն և մեծութին ներ
սեհանց է՛, իբր եկեղեցւոյն քի
ամէն սիրունութիւնն և գեղեց
կութին իւր հոգւոյն և իւր
խղճմտանքի մէջն է՛ * և իւր փա
ռակներն սուկեթելով է՛ գործած
և ինքն զարդարած և օրինած է՛,
իբր իւր բարքն և կենցաղավարու
թին, ծածային իմաստութիւն և
զանազան առաքինութիւն զարդա
րած և սիրունացած է՛։

Ա՝ յսինքն, և այս դստերս յետ
ենէն այլուրիշ կուսանք այլ կու
տանվին, և թագաւորին ընծայ
կումատուցանվին • իբր թէ շատ
նոր հաւատացեալ ժողովուրդք այս

եկեղեցւոյս հետևելով զիւր
եանք քի Թագաւորին կու մա
տուցանեն * և նորա ընկերներն
այլ կուսանին Թագաւորին մտ
իբր այլ ինչ ազգ և ժողովուրդ
որ քի եկեղեցւոյն հաւատով և
գործով նման է զնոսա այլ իւր
եանց հետ կուսանին սրբա քի
առաջեն , որ ի միասին վայելեն
զփառս արքայութեն երկնից։

Ասացուցեա զնոսա իշ
խանս ընդ ամ երկիր
* և յիշեսցի անուն
քո ընդ ամ ազգս
ազգաց։

Ասին՝ , կուգնան ցնծութիւն
և ուրախութիւն , և կումտանեն
Թագաւորի տաճարն . իբր այս
նոր հաւատացեալ ժողովրդներս
սբ առաքելոց քարոզութիւն կու
գնան քի եկեղեցին , և կուտան
վին ի ձեռն հրեշտակաց ուրա
խութիւն և ցնծութիւն ի յերկնից
արքայութին * և փոխանակ քոյ
պապերիդ քո որդիքն կուլինին ,
իբր փոխանակ նահապետաց և
մարգարէից որ քո պապերն են ըստ
մարմնոյդ և քո դալուստդ գուշա
կեցին , քո առաքեալքն և քո վար
դապետքն կուլինին , որ քո աւե
տարանական ճշմարտութիւդ քա
րոզեն , և քեզ նոր ժողովրդ
հաստատեն։

Ասին՝ , և դու զքո առաք
եալքն բոլոր աշխարհիս վերայ
Թագաւոր և իշխան կուկացու
ցանես * և քո սբ անուանդ նշ
խրատուվն և քարոզութիւն յազգէ

Ասծցին ցնծութիւն
և ուրախութեամբ ,
և տարցին ի տաճար
Թագաւորի * և փո
խանակ հարց քոց եղի
ցին որդիք քո։

Ա՜ն այսորիկ ժողովուրդք խոստովանեսցին առ քեզ յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք · 18։

Ի հաստատած որդւոցն կորխայ իվերայ գաղտնեաց սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս · խե։

Ո՜ճ մեր ապաւէն եւ զօրութիւն * օգնական իսկ ի նեղութեանց որք գտին զմեզ յոյժ։

Ա՜ն այսորիկ ո՛չ երկիցուք մեք ի՝սուտ վիպ երկրի * ի՝ փոփոխ

ազգ կու յիշվի, և չի՛ մոռաց վերը ի՝ մէջ հաւատացեալ քրիստոնէից։

Ա՜յսինքն, ուստի զանազան ազգեր և ժողովրդներ քեզ կու հնազանդին, և քո՝ սրբ հաւատքդ կու խոստովանին յաւիտեանս յաւիտենից՝ ի՝սիառս սրբ երրորդութեան։

Ի՝ բր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ, և ետ որդւոցն կորխայ որ երդեն վրա գաղտնի խորհրդոց մարդեղութիւնքն բանին այ, և վասն սրբոյ եկեղեցւոյն նորա։

Ա՜յս սաղմոսումն կու խօսի մարգարէն վասն եկեղեցւոյն, թէ ինչպէս ամէն վտանգի միջումն ուղիղ սրտով ապաւինիլ պիտի յաճ։

Ա՜յսինքն, որ աճ դու մեր ապաւէնն ես, և մեր կարօղութիւնն և համբերութիւնն ես ամէն մեր քաշած հալածանքների միջումն * և դու մեզ օգնական և պահապան եղար այն նեղութեանց և այն փորձանքների միջումն որ մեր դլուխն եկաւ՝ ի պատճառս երևելի և աներևոյթ թշնամեաց մերոց։

Ա՜յսինքն, ուստի մեք ամենևին չենք վախեր թէ բովանդակ երկիրս այլ շարժի և խռովի * և

Խիլ լերանց 'ի սիրաս ծովու։

Զ. ոչեցին և խառվեցան ջուրք նոցա * խառվեցան լերինք 'ի զօրութէ նորա։

Զ. նայք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն այ * և սբ արար զյարկս իւր բարձրեալն։

Ա՝ծ լսէջ նոցա, և

թէ լեռներն այլ զիւրեանց տեղն փոխեն, և ծովի մէջն անկանին։ Իբր թէ բովանդակ երկիր մարդիքն մեզ հակառակ այլ կանգնին, և ամէն իշխանք և մեծամեծք իւրեանց քար խորհրդոց և հեարադիտութեաց ծովի մէջն այլ մնան, և զմեզ հաւանել կամենան, մեք բնաւ չենք վախենար։

Ա՝յսինքն, ինչպէս նոր քրիստոնէութիւն ժամանակին երբեմն փոր ձանաց և հալածանաց ծովերի ջրերն դոչեցին և ալէկոծեցան * և մեծամեծ լեռներն։ Իբր թագաւորք և իշխանք, քրիստոնէական հաւատքի զօրութենն տեսանելով խռովեցան և տրտմեցան և հակառակեցան ընդդէմ քրիստոնէից, և քրիստոնեայք բնաւ չի վախեցան 'ի նոցանէ, այլ հաստատեցին։

Ա՝յսինքն, զէրէ հոգւոյն սրբոյ շնորհաց գետերի գնացքն կուրախացնեն և կումխիթարեն այ քաղաքն, որ է՛ սբ եկեղեցին * և ինքն բարձրեալն ած իւր տներն և իւր բնակութիւնքն, որ է՛ իւր հաւատացեալ ժողովուրդն, այն գետերի ջրերովն սրբեց մաքրեց և հաստատուն պահեց 'ի հաւատս։

Ա՝յսինքն, ած միշտ նց միջումն

է՛, և

Հոգաս մի սասանեսցին * օգնեսցէ նոցա Ա՛ստուած։

Խ ռովեցան հեթանոսք * և խոնարհեցան թագաւորութիւնք * եւ զձայն իւր բարձրեալն , և խռովեցաւ երկիր։

Տ՚ զօրութեաց ընդ մեզ * ընդունելի է մեր Աստուած Յակոբայ։

Ն՚կայք և տեսէք զգործս Աստուծոյ * որ արար զնշանս և զարհուրեսս Ի՚ վերայ երկրի։

է՛ , և զիւրեանք կուզօրացնէ , որ ամենևին իւրեանց թշնամեացն չի՛ վախեն և չի՛ սասանին * զէրէ Աստուծ նոցա օգնական կուլի նի մէկ առաւ՛օտէն մինչև՚ Իսուս առաւ՛օտն ։ Իբր զիւրեանք միշտ հոգևոր ուրախութիւն մէջն կուպահէ , և չի՛ թողուր , որ յուսահատութիւն դիշերն զիւրեանք տրտմեցնէ։

Ա՛յսինքն , կուապաշտներն և անհաւատներն խռովեցան և բարկացան ընդէմ հաւատացելոցն քի * և թագաւորք և իշխանք խոնարհեցան և հնազանդեցան ՝ուր եկեղեցւոյն * զէրէ ՝ուր Աստուծ ձայն տուաւ առաքելոց և վարդապետաց բերանովն , և բովանդակ երկրիս վերայ եղած մարդիքն խռովեցոյց սասանեցոյց և զարհուրեցոյց։

Ա՛յսինքն , զէրէ ամենազօր Տէրն մեր յետ քս մեզ հետ է՛ * և յակոբ նահապետի Աստուծն զհրէից ազգն յերեսաց ձգեց , և զմեզ հաւատացեալ քրիստոնեայքս ընդունեց , և իւրն շնորհաց որդիք արաւ։

Ա՛յսինքն , եկէք ո՛վ հաւատացեալք քի Տայ մերոյ գործքն տեսէք * որ այսչափ նշանք և զարմանալիք և հրաշք արաւ երկրիս վերայ իւր փրկագործ տնօրէնութիւնքն։

Լ՚հար զպատերազմ
՚ի ծագաց մինչև ՚ի
ծագս երկրի * զաղե
ղունս փշրեաց զզէնս
խորտակեաց , և զաս
պարս այրեաց հրով։

Ա՛նխեցէք և ծա
նեարուք զի ես եմ Ա՛ծ
* բարձր է ի՛ց ՚ի հե
թանոսս , և բարձրա
ցայց ՚ի վերս երկրի։

Տ՚ զօրութեաց ընդ
մեզ * ընդունօղ է՛
մեր Ա՛ծ յակոբայ։

Ա՛յսինքն , յաղթահարեց փչա
ցոյց և վայր ձգեց զամէն հակա
ռակութիւն և զպատերազմ աշխարհ
հիս մէկ ծայրէն մինչև ՚ի միւս
ծայրն * և սատանայի և նոր կա
մարարաց նենգութիւն և խաբէ
ութիւն աղէղն , իւր հաւատոց
ճշմարտութիւնն փշրեց , անօրի
նաց ահի և երկիւղի զէնքն , իւր
յուսոյ հաստատութիւնն կոտրա
տեց , կամապաշտութիւն և անհա
՛ւատութիւն զալիսանեներն և զօրքն
իւր սիրոյ կրակովն այրեց , և խա
զաղութիւն պարգևեց բարեսէր
և ա՛ծապաշտ մարդկանց։

Ա՛յսինքն , և ասաց , ո՛վ մար
դիք դադարէք կանուխ դէպ ինձ,
իմացէք որ ես միայն ճշմարիտ ա՛ծ
եմ * իմ անուանս հեթանոսաց
և անհա՛ւատից միջումն բարձրա
նալ պիտի , և իմ զօրութիւս և
կարողութիւս մեծութիւնն երկրիս
վերայ յայտնի լինիլ պիտի՚ իմ ձեռն
քարոզութիւն առաքելոց և վարդա
պետաց,

Ա՛յսինքն , ուստի մեք հանա
պազ ասել պիտինք , թէ մեր կա
ղող և հզօր ա՛ծն մեզ հետէ՛ * և
այն ա՛ծն որ մէկ ժամանակ մի յա
կոբայ ազգն կուխնամէր , այժմ
զմեզ քրիստոնեայքս կուսիրէ ,
կու ընդունի , և կու պահպանէ։

Ի կատարած վասն որդւոցն Կորխայ, սաղմոս դաւթի:

Սաղմոս · ԽԶ:

Տաքս Հարէք Տէր հեթանոսք * աղա ղակեցէք առ Տէր ի ձայն ցնծութեան:

Օ՜ի՜ Տէր բարձրեալ և ահարկու * թագաւոր մեծ ի վերոյ Տէր երկրի:

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ * և զհեթանոսս ի ներքոյ ոտից մերոց:

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ մինչև ի վերջն Կորխայ որդւոցն համար, որ ենք երդեն։ Այս սաղմոսումն կու հրաւիրէ մարդարէն զամենեսեան դովել զքաջ վասն իւր մեծութեն, և մանաւանդ վասն փառաւորհամբարձման նորա ի յերկինս։

Այսինքն, Տէր աղգք և ժողովուրդք ուրախացէք խնդացէք և ծափ զարկէք * աղաղակեցէք առ քեզ Տէր։ Որ հոգևոր օրհնութեամբ և դովութեամբ և ցնծութեամբ ձայնով միշտ և հանապազ։

Այսինքն, զէրկնայն որ միայն Տէր էր, միայն բարձրեալ էր, և միայն ահաւոր և սարսափելի էր * իւր զարշարանքովն, իւր խաչիւն և իւր մահուանովն մեծ թագաւորհամբարձաւ ի հօրէն իւրմէ այս բոլոր աշխարհիս և բովանդակ երկրիս թագաւորացն վերոյ։

Այսինքն, և զանազան աղգեր և ժողովրդներ մեր սուրբ հաւատքին հնազանդեցոյց * և կուապաշտներն և անհաւատներն մեր ոտաց տակն ձգեց, իբր թէ մեր քրիստոնէական կենցաղավարութեն

Ընտրեաց զմեզ իւր
'ի ժառանգութիւն *
զգեղեցկութիւնն յա
կոբայ զոր սիրեաց։

Յամբարձաւ աստ օր
հնութիւն * և տուր մեր
ձայնիւ փառաց։

Սաղմոս ասացէք տայ
մերում * սաղմոս
ասացէք Թագաւո
րին մերում սաղ
մոս ասացէք։

Զի թագաւորն մեծ իւր
ամենայն երկրի աստ է *
սաղմոս ասացէք նմա
իմաստութիւն։

թեն հեռուեցոյց, և իւրաքանչիւր
եկեղեցւոյն ծառայ շինեց։
Ասացէք, ընտրեց զմեզ, և
իւրն մուլք և ժառանգութիւնն
արաւ * ընտրեց զմեզ, որ յակո
բայ, և իսրայէլացւոց ազգին
գեղեցկութիւնն և փառքն և պար
ծանքն ենք վասն քրիստոնէական
հաւատոյն մերոյ, այն յակոբայ
կասեմ, որ յառաջ սաստիկ կու
սիրէր և կունախանամէր իւր
հարազատ որդւոյն նման։
Ասացէք, և յետ կատարելոյ
զիւր ամ տնօրէնութիւնն, համ
բարձաւ քան ամ 'ի յերկինս, օր
հնութիւն և գովութիւն երկնային
զօրացն * և քանզի տուր էր հրեշ
տակաց և մարդկան, վասն որոյ
զանազան փառաց և սաղմոսի ձայ
նովն գնաց առհայրն իւր երկնա
ւոր, և նստաւ ընդ աջմէ նոր։
Ասացէք, ուստի ամ հաւատացեալ
քրիստոնեայք օրհնեցէք և
սաղմոս ասացէք քրիստոսի այն
մերոյ * օրհնեցէք և սաղմոս ասա
ցէք մեր Թագաւորին, օրհնե
ցէք գովեցէք և սաղմոս ասացէք
հանապազ քանի կենդանի էք։
Ասացէք, Թագաւորն մեծ հաս
տատեցաւ քան ամ յիւր հօրէն
բոլոր աշխարհիս վերայ * վասն
որոյ օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք
իւրն խելք և իմաստութեամբ,

Թագաւորեաց Աստ
'ի վերայ հեթանոսաց
* Աստ նստաւ յաթոռ
սրբութեան իւրոյ։

Ի շնանք ժողովրդոց
ժողովեցան առ Աստն
աբրահամու * զի այ
զօրութիւնք յերկրէ
յոյժ համբարձան։

Տունք։ 9։

իբր չէ թէ միայն բերանով, այլ
և մտադրութեամբ և իմացողութեամբ։
Ա՝յսինքն, զէրէ չէ թէ միայն
հրէից վերայ, այլ և կռապաշ
տից վերայ տիրեց և թագաւո
րեց, և իւրն նոր ժողովուրդ
ընտրեց * և յետ իւր չարչարա
նաց և մահուանն համբարձաւ
յերկինս, և նստաւ իւր սրբու
թեան աթոռն, իբր իւր Աստուծութեան
աթոռն, որ ունէր յառաջ քան
զ լինիլն աշխարհի։
Ա՝յսինքն, իսկ յետ համբարձ
մանն քի զանազան ազգերի և ժո
ղովրդներին թագաւորներն և իշ
խաններն ժողովեցան առ Աստն
աբրահամու, իբր հաւատացին
'ի Ճշմարիտն Աստ * զէրէ այ զօ
րութիւնքն, իբր առաքեալքն
յերկրէ յոյժ համբարձան, իբր
առաւելքան զայլ մարդիկ երկ
րաւորս և մարմնական հոգոց զիւր
եանք հեռացուցին, և մտաք վե
րացան 'ի յերկինս, և Աստային
գիտութիւնն զարդարվելով, իւր
եանց ըստանչելեօքն և քարոզու
թիւնն բոլոր աշխարհս լուսաւորե
ցին, և դարձուցին 'ի Ճշմարիտ
Աստպաշտութիւն, ուստի այ զօ
րութիւք կասվին, զէրէ այ պաշ
տօնեայք և գործակիցք եղան,
և Աստ նոցա ձեռօքն իւր զօրու
թիւն և ըստանչելիքն նշանց եւ տուր

ամենայն երևելի և անհերևոյթ թշնամեաց իւրոց։

Իբր, զայս օրհնութիւն սաղմոսս շարադրեաց դաւիթ և եւս որդ ՀՈՅՆ կորիսայ որ սովաւ գովեն և փառաբանեն զնա։

Այս սաղմոսումս կուգովէ մարգարէն զընդհանուր կաթուղիկէ և զառաքելական եկեղեցին ասասուծոյ։

Այսինքն, մեր տէրն մեծ է և անչափ է, զէրէ տամ տեղ պատրաստէ, և բոլոր աշխարհս իւր միջումն է * մեր տէրն սաստիկ օրհնած և գոված է իւր ամենակալ բօղութեան համար, իւր իմաստութեան համար, և իւր քարութեան համար * և սա առաւել մեր այ քաղաքի միջումն, որ է երուսաղէմ, և իւր սրբ լեռնումն, որ է լեառն սիոն, որ կունչանակէ զմայր սրբ եկեղեցին։

Այսինքն, ամենայն երկիր հասատ և ամուր արմատով, իբր հասատատուն հաստատով և ճշմարիտ սիրով թող ցնծա՛ և ուրախանա՛ * զէրէ սիոնի լեռներն, որք են եր կուսասան ազգն իսրայէլի, և հիւսիսային կողմանքն, որք են կուսա պաշտից իշխանութիքն, մեծ թագաւորին քի քաղաք դարձան,

Սաղմոս օրհնութիւն որդւոցն կորխայ երկրորդի շաբաթու։

Սաղմոս. խէ.

Մեծ է տէր * և օրհնեալ է յոյժ * 'ի քաղաք այ մերոյ, 'ի լեառն սրբ նորա։

Հաստատմամբ ցնծասցէ ցնծութիւն ամ երկիր * լերինք սիոնի, կողմանք հիւսիսոյ քաղաք թագաւորին մեծի։

Ո՞ՀԱՍԱՐԻՔ ԻՐԱՐ ՈՒՄ ՅԱՅՏՆԻ * Ի ԺԱՄԱՆԱԿԻ ԻԲՐԵՎ ՕԳՆԱ ԿԱՆ ԼԻՆԷՐ ՆՈՅԱ։

Ո՞՝Հաւասիկ Թագաւորութիւք երկրի ժողովեցան * և անկցին Ի միասին։

Ինքեանք տեսին այս պէս * և զարմացան, խռովեցան, սասանեցան, և դողումն կալաւ զնոսա։

Ո՞՝ՆԴՐ ԵՐԿՈՒՆՔ ՈՍՊ Ի ԾՆՆԴԵԱՆ * Ի ՀՈՂՄՆ ՍԱՍՏԻԿ ՓՇՐԵՍ

իբր հաւասացեալ ժողովուրդ եղան, և մի եկեղեցի կազմեցին և յօրինեցին։

Ո՞՝ասինքն, ահա իւր տաճարի մի ջուն կու յայտնվի, իբր քի ճշմարտութին, խնամքն և ողորմութիւն իւր ստուրբ եկեղեցւոյ միջուն կուճանաչվի * և մանաւանդ երբոր մոտածեն զայն ժամանակն, որ նա իւր չարչարանօքն և մահուամբն նոցա օգնական կուլինէր, փրկելով զիւր ետանք Ի գերութենէն սատանայի և հաշտեցնելով ընդ հօրն երկնաւորի։

Ո՞՝ասինքն, ահա աշխարհիս էր ելել և անբերեւոյթ թագաւորութիքն մէկ տեղ ժողովեցան և խորհուրդ արարին թէ ինչպէս հակառակին և քակեն զեկեղեցին քի * բայց հոգւոյն սրբոյ զօրութիքն իւրեանք կու յաղթվին և կուանկանին Ի խորս անդնդոց։

Ո՞՝ասինքն, իւրեանք եկին տեսան որ ստուրբ եկեղեցին քի այս պէս ճշմարիտ էր հաւատով հաստատուն էր յուսով, և բորբոքեալ էր սիրով * զարմացան խռովեցան և վախեցան, և դողն բռնեց զիւրեանք։

Ո՞՝ասինքն, այնտեղն տեսած պէտի թէ ինչպէս ացն և երկիւղն կուբռնէ զիւրեանք, և տղաքեր

ցէ զնաւ՝ ՝ի թար
սիս։

Որպէս լուսաք սոյն
պէս և տեսաք ՝ի քաղա
քի տեառն զօրութեց
՝ի քաղաքի այ մերոյ։

Ա՞Հ զՀիմունս էարկ
նմա յաւիտեան * ընդ
կալաք ՀԱԾ զողորմու
թիւն քո ի մէջ ժողովրդ
եան քոյ։

Ըստ անուանն քում
ՀԱԾ սոյնպէս և օրհ

կնկան նման ցաւն զիւրեանք
կուսպաշարէ * զէրէ թարսիս քա
զաքի նաւերին նման , հոգւոյն
սրբոյ շնորհաց քամին նոցա քա
ղացած սիրտն կուփշրէ և կու
կակղացնէ դէպ ՝ի ճշմարիտ ՀԱԾ
պաշտութիւնն։

Ա՞յսինքն , և կուզջան և կու
հնազանդին ՀԱԾ եկեղեցւոյն ասե
լով միմեանց հետ , թէ ահա՛ ինչ
պէս որ լսերէինք թէ դրունք
դժոխոց զնա չեն կարեր յաղթա
հարել , այնպէս տեսանք այս երկ
նային զօրութեց տիրոջ քաղա
քումն , այս մեր ճշմարիտ այ քա
ղաքումն , որ է՛ բնակարան հոգ
ւոյն սրբոյ , ըստ այնմ իսկ մինչ
թարիչ հոգին ՀԱԾ զոր առաքես
ցէ հայր յանուն իմ նա ուսուս
ցէ ձեզ զամ ճշմարտութիւն զի
ընդ ձեզ բնակեսցի ՝ի յաւիտեն։

Ա՞յսինքն , ճշմարիտ որ ՀԱԾ սորա
հիմքն այնպէս է՛ դրեր , որ յաւի
տեան յաւիտենից հաստատեսցայ
* մեք որ ՀԱԾ զքո ողորմութիւդ
այս հաւատացեալ ժողովրդիս մի
ջումն առանք և ընդունեցինք ,
զայն ողորմութիւն որ դու քո միա
ծին որդւովդ մեզ արարիր , փը
կելով զմեզ ՝ի դերութենէն սատա
նայի , և ՝ի տանջանացն դժոխոց։

Ա՞յսինքն , որ ՀԱԾ ինչպէս որ
քո անբ անունդ մեծ է՛ և զարմա

նութիւն քո ընդ ամ
ենեսեսրս * և արդա
րութիւն քո՝ աջ քոյ։

Ուրախ եղիցի լեառն
սիոն * և ցնծասցեն
դստերք յուդայ վասն
իրաւանց քոց տէր։

Շրջեցարուք զսիօն
նիւ , և պաշարեցէք
զնա * և պատմեցէք
յաշտարակս նորա։

Դուք զի՛ զսիրաս ձեր՝ զի

նալն, այսպէս և դ. քո օրհնութիւդ
և քո շնորհքդ անչափ է՛ , և սիր
վերն է՛ բոլոր աշխարհիս վերայ *
և քո աջ ձեռքդ արդարութիւն
լի է՛, զէրէ ամենեցուն իւրեանց
գործոցն գօրայ ուղիղ դատաս
տանով հատուցումն կանես։

Ո՜յսինքն , ուստի լեառն սիոն,
իբր քո՝ նոր եկեղեցին միշտ կու
րախանայ * և դստերքն յուդայի
որդիքն յակոբայ նահապետին ,
իբր հաւատացեալ քրիստոնէից
հոգիքն կուցնծան քոյ իրաւունս
քիդ վերայ , որ զիւրեանք յաւի
տենական փառաւք կուպսակես և
կուզարդարես։

Ո՜յսինքն, ուրեմն ո՛վ հաւատա
ցեալ քրիստոնեայք շուրջ եկէք
նոր սիոնի բոլորքն , պաշարեցէք
և պատեցէք զինքն հաստատուն
հաւատով գրկեցէք զնա ճշմա
րիտ սիրով , և ամենևին նորանէ
մի՛ հեռանայք * և թէ վարդա
պետք էք և քարոզ կուզէք տալ,
ձեր գլխէն դուրս առատպել խօս
քեր մի՛ խօսիք, այլ ծածային գրոց
վերայ խօսեցէք , և քարոզեցէք,
զէրէ ծածային գրեանք նոր եկե
ղեցւոյ պուճերն են , վասն որոյ
դուք ձեր բանն նց վրն հաստա
տեցէք, և նոցա բանն պատմեցէք
հաւատացեալ ժողովրդեանն։

Ո՜յսինքն , բայց յառաջ քան

վերայ զօրութեանց նոր
* բաժանեցէք զա
մուրս նոր , զի պատ
մել կարասջիք յաւել
այլ։

Սա է՛ ահ՚ ահ՚ մեր յա
հ՚իտեանս յահ՚իտե
նից * և սա՛ հովհ՚ետ
ցէ զմեզ մինչև յահ՚ի
տեան։

Տունք. 13:

Ի կատարած որդւոցն կոր
խայ սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. ԽԸ.

Լուարուք զայս ամ
ազգք * ունկնդիր լե
ցուք ամենեքեան ոյք

թէ քարոզատայք ձեր սիրտն և ձեր միտքն դրէք նորա զօրութեանցն վերայ , իբր սուրբ եկեղեցւոյ խորհրդներին վերայ , և լաւ իմացէք և վերայ հասէք * բաժանեցէք և ջոկջոկեցէք նորա ամրոցներն , իբր նբ հաւատոյ գլխաւոր մասունքն , որ կարենայք ձեր ազգի միջուն , և կամ այլ ազգեաց միջուն համարձակ խօսիլ և պատմել և հակաճառել իվերայ հաւատոյն քի։

Ասայինքն , զէրէ սա՛ որ այս եկեղեցւոյս միջուն կուպաշտվի և կուերկրպագվի երկնի և երկրի ածն է՛ , այլև մեր քրիստոնէից ածն է՛ յահ՚իտեանս յահ՚իտենից * և սա՛ զմեզ կու արածէ և կու կերակրէ հոգւով և մարմնով մինչև յահ՚իտեան։

Իբր , զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դահ՚ութ է՛ շարադրեալ վասն որդւոցն կորխայ որ նք երդեն առաջի այ։

Ասայս սաղմոսս մարդարէն ըզ Աշմարիս Ճանապարհն փրկութեանն հոգւոց , և զվտանգն դատապարտութեանն կուպատմէ։

Ասայինքն , ասեցէք զայս իմ օդտակար խօսքերս ամենայն ազգ և ազինք * և ականջ դրէք իմ խրատ

բնակեալք էք յաշխարհի։

Ծնունդք երկրի և որդիք մարդկան * ի միասին մեծամեծք և տնանկք։

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն * և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։

Ունարհեցուցից յառակուսն զունկն իմ * բացից զառակս օրհնութիւն իսկզբանէ։

Ընդէր բնաւ երկնչիմ ես յաւուրս չարս * զի անօրէնութիւք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինև։

տիս դուք ամենեքեան որ այս աշխարհիս վերայ կուբնակիք։

Ա. յսինքն, դուք այս երկրիս ծնունդն էք, իբր դուք որ հաստատակ մարդկանց որդիք էք, այլ և դուք որ երևելի և անուանի մարդկանց զաւակք էք * ամենքդ միատեղ, թէ հարուստ և թէ աղքատ, իմ բանիս սրտի մտօք ականջ արարէք։

Ա. յսինքն, զէրէ իմ բերանս ճշմարիտ իմաստութիւն կուխօսի, և ձեր հոգւոյ փրկութեան ճանապարհն ձեզ կուծանուցանէ * և իմ սրտիս խորհուրդն ձեզ երկնային խելք կուտայ, որ կարենայք զձեր օգուտն ունաղել և իմանալ։

Ա. յսինքն, չէ՛ թէ ես իմ գլխէս դուրս ձեզ բան կասեմ, այլ կուխոնարհեցուցանեմ զիմ ականջս հոգւոյն սրբոյ առն տուած առակներին * և կու ըսկսանիմ ձեզ խակզբանէ զանազան առակներ իմացուցանել. օրհնելով և գովելով զաստ։

Ա. յսինքն, էր կուվախեմ և կուսարսափիմ ես այն չար օրէն, իբր իմ մահուան օրէն, կամ դատաստանի օրէն * զէրէ կուտեսանեմ որ իմ քայլքիս և գնացքիս անօրէնութիւնն զիս կուպատէ, իբր իմ գործոց և իմ արարմանց ան

Զուսացեալք 'ի զ-
րութիւն իւրեանց *
'ի բազմութիւն մեծու-
թեան իւրեանց պար
ծեսցին։

Ոչ զբայր ո՛չ փրկէ ,
և ո՛չ փրկէ մարդ *
և ո՛չ տայ այլ զփրկանս
իւր , և ո՛չ զդինս փր
կանաց անձին իւրոյ ։

Պատուական յա՛ւիտ
եան * և կեցցես մինչ
խապառ , և ո՛չ տես
ցես զապականութիւն։

Զորժամ տեսցես
թէ իմաստուն ք մե
ռանիցին * 'ի միասին

կարդութիւն և ծռութիւն զիս
կուպաշարէ։

Ասացին , բայց այն մարդիքն
որ մոռացեր են զաստ , և յիւր
եանց ապրանքն և կարօղութիւն
են յուսացեր * նոքա իւրեանց
շատ փառաց և մեծութեն վերայ
պարծենալով անզեղջ կու մեռա
նին , և կու զրկվին յերկնից ար
քայութէն։

Ասացին , և չեն միտք աներ ,
թէ անզեղջ մարդն այ բարկու
թենէն և արդար դատաստանէն
ո՛չ եղբայր կուփրկէ , իբր ո՛չ քա
կուփրկէ , որ է՛ եղբայր մերը ստ
մարմնոյ , և ո՛չ հասարակ մարդ
* զերկ մարդս ինչ է՛ որ իւր ըն
կերին ազատութեն համար կա
րենայ փոխարէն իքմին տալ այ,
թէ որ իւր անձին ազատութե
դինն այլ չի՛ կարեր վճարել։

Ասացին , բայց թէ դու կու
զես քոյ անձին փրկութիւդ , աշ
խատիր մինչև քոյ մահուանն օրն,
և ջանք արա՛ , որ այ կամքն կա
տարես * զերկ այդպէս կուան
մահանաս , և կենդանի կու
մնաս յաւիտեանս յաւիտենից ,
և դժոխոց ապականութենն չես
տեսաներ։

Ասացին , երբոր կուտեսանես
թէ իմաստուն մարդիք , իբր ա՛ծ
ային օրինացն և պատուիրանացն

անզգամք և անմիտք
կորիցեն, և թողցեն
օտարաց զմեծութիւն
իւրեանց։

Զ. երեզմանք նոցա
տունք նոցա եղիցին
յաւիտեան, և յարիւք
նոցա յազգէ մինչև
յազգ։ և կարդասցեն
զանուանս նոցա ի հողս
իւրեանց։

Մարդ ի իշխանութիւն էր
և ոչ իմացաւ։ Հա
սաւասարեցաւ անաս
նոց անբանից, և նման
եղեալ նոցա։

Ա՝յս ճանապարհ է
նց դայթակղութիւն
նոցին։ յետայսորիկ
բերանոք իւրեանց

հնազանդ մարդիք կումեռանին։
դու մի՛ տրտմիր և տարակուսիր,
զի՞ անզգամ և օրինազանց մար
դիքն այլ կումեռանին, քայց
իմաստունքն թէպէտ կումեռա
նին մարմնով, այլ կենդանի կու
մնան հոգւով, իւրեանց յոյսն
անմահութիւն է՝, իսկ անզգամքն
և յիմարքն հոգւով և մարմնով
կուկորնչին։ և իւրեանց ինչքն
և ապրանքն փառքն և մեծու
թիւն այլոց կութողուն։

Ա՝յսինքն, իւրեանց գերեզման
ներն իւրեանց տուն կուլինի,
մինչև դատաստանի օրն, և իւր
եանց բնակարան կուլինի յազգէ
մինչև յազգ։ և իւրենց անունն
իւրեանց հողումն միայն կու յիշ
վի։ իբր կամ իւր ըստացած մուլ
քումն, և կամ իւր գերեզման
նումն,

Ա՝յսինքն, մարդս ի պատիւ
այ էր ըստեղծուեր, երկնից ար
քայութենն ժառանգորդ էր պա
տրաստեր։ քայց ինքն իւր մար
մնոյ ցանկութեանն հետևելով,
անբան անասնոց հաւասարեցաւ
և անմիտ կենդանեաց նմանե
ցաւ։

Ա՝յսինքն, այս անպարկեշտ չար
և անիսղճմտանք ապրելոյ ճանա
պարհս է՝ որ նց գայթակղելոյն և
կորնչելոյն պատճառ դարձաւ։

ուստի

Հաճեսցին։

Ոչ խաշն 'ի դժոխս մատնեսցին, և մահ հովհեսցէ զնոսա * և տիրեսցեն նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս։

Օգնութիւնք նոցա մաշեսցին 'ի դժոխս * և 'ի փառաց իւրեանց անկցին։

Բայց սակայն ած փրկեսցէ զանձն իմ 'ի ձեռաց դժոխոց յորժամ ընդունին զիս։

Մի երկնչիր յորժամ մեծանայ մարդ * և յորժամ բազում լի

ուստի յերտոյ յաւուրն դատաստանի թող իւրեանց բերանովն խոստովանին իւրեանց ծուռին, և իւրեանց կամաքն հաւանին և ասեն, թէ շիտակ մենք արժանի ենք այսպէս պատժի և պատուհասի։

Ա. յսինքն, զէրէ դոքա անբան ոչխարներրի նման դժոխքի տան ջանացն կումատանվին, և յաւի տենական մահն կուտիրէ իւրեանց * և արդար և ուղիղ մարդիքն յարութիւն աւուր առաւօտուն, երբոր ճշմարիտ արեգակն քս կուծագի, կուդատեն և կուդատապարտեն զդոսա առաջի այ և հրեշտակաց նորա։

Ա. յսինքն, ինչ օգնութիւն յոյս որ ունին դոքա թէ իւրեանց ապրանքէն և թէ իւրեանց բարեկամներէն, կու փչանայ դժոխքուն * և այլ այն առաջի փառքն իւրեանց ձեռքն չի անկանիր։

Ա. յսինքն, բայց ես յուսացեր եմ ած, որ երբոր իմ հոգիս գնայ 'ի դժոխս հետ այլոց նախահարցն յա քս որդին այ և յոյսն ամենեցուն իւր կամաւորմահուամբն և հրաշալի յարութիւնն զիս փրկէ և ազատէ դժոխոց ձեռքէն։

Ա. յսինքն, դու մի՛ վախեր երբ որ կուտեսանես թէ մէկ մարդ մի կու հարստանայ և կումեծանայ

նին փառք տան նոր։

Օ՜ի՛ ոչ թէ՝ իմեռա նին՝ իւրում առցէ ընդ իւր զամ * և ոչ թէ ինքեն փառք տան նոր ընդ նմա։

Ա՜յլ անձն նորա՝ ի կեանս իւրում օրհնեսցի * խոստովան եղիցի քեզ յորժամ բարի արասցես դու նմա։

Ա՜տոցէ նա մինչև յաղագ հարց իւրոց * մինչև յա՛ւիտեան ըղ լոյս մի տեսցէ։

Ա՜արդ՝ ի պատո՛ւի էր և ոչ իմացաւ * հա՛ սասարեցաւ անաս նոց անբանից և նմանեցաւ նոցա։

Տունք · 20 ·

* և մի՛ աղտոտիր և յուսահատիր երբ որ նորա տան պատիւն և փառքն կուշատանայ։

Ա՜յսինքն, զէրէ՛ չէ՛ Թէ մեռա նելոյ ժամանակն զամէն ինչ որ ունի իւր հետն կուտանի * և չէ՛ Թէ իւր տան փառքն և սան Թանաթն իւր հետն կու իջանեն ի դերեզման։

Ա՜յսինքն, այլ քանի որ կենդա նի՛ այս կեանքումն իւր անձն կու օրհնվի և կուդովվի երեսա պաշտ և կեղծաւո՛ր մարդկանցէ * և Թէ դու այլ իւրն մէկ բա ներարուԹի՝ մի անես, կուխոս տովանի քո լաւուԹիդ, և քեզ սէր ցոյց կուտայ, բայց յետոյ շուտով կումոռանայ։

Ա՜յսինքն, այդպիսի մարդն կու իջանէ դժոխոց յատակն, մինչև այն տեղն որ իւր աղգն և զարմն է՛ * և յաւ՛իտեանս յաւ՛իտենից այլ միսիԹարուԹե՛ լոյս չի՛ տեսա ներ։

Ա՜յսինքն, ահա՛ այս էր որ ասա ցի, Թէ մարդս իւր պատիւն և իւր արժանաւորուԹին չիմացաւ * այլ իւր ախտին և իւր մարմնոյ ցանկուԹեն հետևելով անբան անասնոց հաւասարեցաւ և նմա նեցաւ։

Սաղմոս ասափայ։

Սաղմոս ։ԽԹ։

Գաստուծոց Տէր խօսեցաւ * կոչեաց զերկիր յարևելից մինչև խմուտս արևու։

Ի Սիոնէ մեծ վայելչութիւն փրկութեան դեղոյ նորա։

Ոչ մեր յայտնապէս

Ասասկս այս էր մի 'ի յերրորդ զացն դաւթի 'ի մէջ այլ զևտա կանացն, որք երրորդին զերրորդս առաջի այ ըստ կարգադրութեանն դաւթի մարգարէին։

Այս սաղմոսումն կուխոսի մարգարէն վասն աւուր դատաստանին։

Յսինքն այն Ճշմարիտ Ածն որ 'ի վերի՛ քան զամենայն տուտև խաբեփայ Ածներն, և Տէր է բոլոր աշխարհիս խօսեցաւ և հրամայեց իւր ամենակարող զօրութեանն * և կանչեց զերկիր, իբր կանչեց զբոլոր դակ մարդկային ազգս յարևելից մինչև յարևմուտս որ գան 'ի դատաստանն։

Այսինքն, 'ի վերին սիոնէն 'ի յերկնից արքայութէն և 'ի յաստուծային բնակութէն կուերևի ընտրելոց և արդարոց նորա փրկութեանն և դեղեցկութեանն մեծ վայելչութիւն, փրկութեան վայելչութիւն կուերևի, զէրէ կուփրկէ զիւրեանք 'ի յահ՝ իսեենական մահ՝ հոնանէ, և դեղեցկութեանն վայելչութիւն կուերևի, զէրէ կուպատկէ զիւրեանք մշտնջենական փառաւք։

Այսինքն, և չէ՛ թէ խոնարհ

եկեսցէ * և ահ մեր մի՛ դադարեսցի։

Յուր առաջի նորա բորբոքեսցի * և շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս՝ի վերուստ և զերկիր * ՝ի դատել զժողովուրդ իւր, ժողովեալ առինքն զնա՝ իւր * և ոչք դնեն զպատարագս ուխտից իմոց սեղանոյ։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նո՝ * զի ահ դատաւորն է։

ութիւն և կամ ծառայի կերպարանքով կուդայ ինչպէս առաջին անգամն, այլ յայտնի ահագին փառօք զարդարեալ * և չի՛ դադարիր և մնունճ չի՛ կենար ինչպէս առաջին անգամն, այլ կուխօսի բարձր ձայնիւ, և կուդատէ զկենդանիս և զմեռեալս։

Այսինքն, իւր առաջևն ահագին կրակ պիտի բորբոքի, և այրէ և մաքրէ զբոլանդակ երկիրս * և իւր բոլորքն սաստիկ մրրիկաց և մրթնաց քամի պիտի շարժի և փչէ, և տապանեցուցանէ, և լուծանէ աշխարհիս տարերքն։

Այսինքն, պիտի կանչէ իւր առաջևն զբոլանդակ երկնային զօրութիւնքն և հրեշտակաց դասքն, և զամենն հողեղէն մարդիք որ այս աշխարհս են եկած * և դատատան անէ իւր ժողովրդեանն, և իւր սրբերն իւր մօտն ժողովէ * և մանաւանդ զայնոսիկ որ այս կեանքումս իւրեանց կամքն իւր էանց սրտի սեղանին վրայ ուխտած պատարագի նման այ կումատուցանեն։ Իբր միշտ սրտի մտօք այ օրհնացն և պատուիրանացն կուհնազանդին։

Այսինքն, և շուտով երկինք, իբր հրեշտակք երկնից պիտին փչել զփողն գաբրիէլեան, և պատմեն մարդկանց, թէ հասեր է այ

Լուր ժողովուրդ իմ, և խօսեցայց ընդ քեզ * և Իսրայէլ քեզ վկայեցից, զի Աստուած քո ես եմ։

Ոչ թէ վասն պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ * զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յաւէտ ժամ։

Ոչ ընդունիմ՝ ի տանէ քումէ զոչխարակս * և ոչ՝ ի հօտից քոց նոխազս։

Իմ է՛ Աստուած դազանն անտառի * երկրէ լերանց և Աստուած անասունս։

Զ՚իսուսեմ ես զՏաճարն

է՛ այ արդար դատաստանի ժամանակին * և ասեն թէ ինքն քաւեաց դատաւորն և դատաստան անօղ է՛ մարդկան։

Ասասցէ՛ ինքն, ուստի քանի որ ժամանակին ձեռքդ է՛, այ խրատոյն հնազանդիր որ կասէ, թէ լսէ ինձ ո՛վ ժողովուրդ իմ, զերծ կուզեմ որ խօսիմ քեզ հետ * ականջ դիր ո՛վ Իսրայէլ, իբր ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդ իմ, զերծ կուզեմ որ քո սրտիդ վկայութիւն տամ, որ ես երկնի և երկրի ստեղծօղ աստուծ, քո տէրն եմ և քո աստուածն եմ։

Ասասցէ՛ ինքն, ես քոյ պատարագներդ • իբր քոյ մատաղներդ համար զքեզ չեմ նախատեր և յանդիմաներ * զերծ քո ողջակէզներդ • իբր քո անարատ այրածդառներդ որ ինձ մատաղ կանես հանապազ իմ առջիս առաջևն է՛։

Ասասցէ՛ ինքն, ես չեմ ուզեր և չեմ ընդունիր քոյ տանդ հոր թուխներն * այլև չեմ ուզեր քոյ գեհիդ այծերն։

Ասասցէ՛ ինքն, զերծ որչափ որ օրմանեներուն կենդանի և դազան կայ ամենն իմ է՛ * և որչափ որ լեռներուն վայրի ոչխար և անասուն կայ, ամենն իմ է՛, և ես եմ ստեղծեր զբովանդակն։

Ասասցէ՛ ինքն, որչափ որ երկնքուն

զունա երկնից * զե
ղեցկութիւն վայրի
ընդ հս է։

Զոհ քաղցեալց ընդ
քեզ ինչ ՝ոչ ասացից
* զի իմ է աշխարհ
լրիւ իւրով։

Ո՛չ ուտեմ ես զմիս
զուարակաց քոց * և
՝ոչ զարիւն նոխազաց
քոց ըմպեմ։

Մատո՛ այ պատարագ
օրհնութիւն * և կա
տարեա՛ բարձրելոյն
զուխտ քո։

Կարդասցես առիս
յաւուր նեղութեան
քոյ , ես փրկեցից
զքեզ * և դու փա
ռաւորես
զիս։

քումն զանազան թռչունքներ կայ
զամենն ես գիտեմ ։ և կուշանա
չեմ * և որչափ որ դեղեցիկ վայ
րի որսեր կայ ինձ հետ է , իբր իմ
հրամանաց տակն է։

Ասասցին , թէ որ ես մարդի
նման քաղցեանամ , չեմ դար զքեզ
աղաչեր որ ինձ կերակուր տաս *
զերկ աշխարհս իւր բարեօքն և
իւր լիութեանովն իմ է , և ես եմ
ստեղծեր զայն։

Ասասցին , ես քո հորթուկներիդ
միսն չեմ ուտեր * և ես քո այ
ծերիդ արիւնն չեմ խմեր , զերկ
անկարօտ եմ ես այդ իքմիններիդ։

Ասասցին , այլ թէ կուզես որ
քո աստուծոյդ գուր դաս , իւրն
օրհնութիւն և դովութիւն պատա
րագ մատո՛ սիրով և յօժարութիւ
* և ինչ ուխտ որ կանես քո բար
ձրեալ աստուծոյդ , մի՛ անհո
գութեանով մոռանար , այլ շու
տով կատարէ։

Ասասցին , որ թէ իմ կամացս
հնազանդիս , և զիմ օրէնքն և
պատուիրանքն սիրով կատարես ,
երբոր քեզ փորձութիւն ունենու՝
օր մի հանդիպի , շուտով աղաղա
կեալ՝ ի բաց դէպ ինձ , կուփրկեմ
զքեզ քոյ ամէն նեղութենէդ *
և դու տեսանելով զիմ բարերա
րութին զիմ անունն ամէն տեղ
կու օրհնես և կուփառաւորես։

Սակայն մեղաւորին ասէ Աստծ, իսկ դու քն դէր բնաւ պատմես զարդարութիւն իմ * կամ առնուս զուխտ իմ՝ ի բերան քո։

Զի դու ատեցեր զխրատս իմ * մերժեցեր և յետս ընկիցեր զՏամ բանս բերանոյ իմոյ։

Եթէ տեսանէիր ըզգողս, ընթանայիր ընդ նոսա * և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո։

Բերան քո յաճախէր զչարութիւն * և լեզու քոնիութիւնդ զնենդութիւն։

Ասէին՝ , իսկ մեղաւորն և ան զեղջ մարդկանց կասէ Աստծ , թէ ո՞վ մեղաւորս , դու որով հետև քո անհնազանդութենովդ և քո կամապաշտութենովդ ինձանից հեռացեր ես , և ինձ հետ մասն և բաժին չունիս , էր զիմ արդարութիս և զիմ ճշմարտութիւնս այդ քո անարժան բերանովդ այլոց կուպատմես , և կուքարոզես * կամ թէ զիմ ուխտն և կտակարանքն , իբր զիմ օրէնքն և պատուիրանքն էր քո բերանդ կուառնուս , և կու յիշես։

Ասէին՝ , դու խօս զիմ Աստծային խրատս ատեցիր , իբր զիմ օրէնքն և պատուիրանքն չէ՞ սիրեցիր * դու զիմ բերանիս խօսքն դէն ձգեցիր , իբր վարդապետաց և գրոց սրբոց ականջ չարարիր քոյ ցանկութեդ հետևելով։

Ասէին՝ , դու երբոր կուտեսանէիր զգողն փոխանակ խրատելոյ զինքն , իւրն հետ գողութի կուգնայիր * և շնացող մարդկանց հետ մասնակից կուլինէիր , և բարեկամութի կանէիր։

Ասէին՝ , քո բերանդ միշտ լի էր անիրաւութեամբ և չարութեամբ , իբր սատանայ և հայհոյութեամբ * և քո լեզուդ հանապազ նենդութի և խորամանկութի կուհնարէր այլոց համար։

Ա՛յ, սահեալ զերեզբօրէ քումմէ չարախօսէիր * և 'ի վերայ որդւոյ մօր քոյ դնէիր զդայթակղութիւն։

Օ՜ այս ահ՝ արարեր և լռեցի քեզ * կարծեցեր անօրէնդ 'ի մտի քում թէ և ես քեզ նմանիցիմ։

Ա՛ռ յանդիմանեցից և կացուցից զայս ահ առաջի քոյ * իմացարուք ամենեքեան որոց մոռացեալ լիցէ զաստ։

Զուցէ երբէք յափշտակիցիք * և ոչոք լիցէ որ փրկիցէ։

Ա՛յսինքն, դու միշտ կունտատէիր և քոյ եղբօրդ և քոյ ընկերիդ վատ կասէիր * և քոյ մօր զահ՝ակին վրայ։ իբր եկեղեցւոյ որդւոցն վերայ դայթակղութիւն կուդնէիր քո հերձիք խօսքերովդ, և կութերահան՝ատացնէիր զիւրեանք։

Ա՛յսինքն, զայս ամէն չարիքս արարիր, և ես քեզ համբերեցի, և երկայնամիտ եղայ, լինի թէ դու դարձ գաս * բայց դու անօրէնդ այնչափ լրբվեցար և յանդգնեցար, որ քոյ մտաց մէջն այնպէս կարծեցիր թէ ես այլ քեզ կունմանիմ։ իբր այնոր համար չեմ պատժեր և պատուհասեր զքեզ, որ քո անօրէն կենցաղս վարութիւդ ինձ դուր կուգայ, բայց վայ՝ քեզ որ կուխաբվիս 'ի քոյ մոլորեալ մտացդ։

Ա՛յսինքն, ահա՛ այժմ ես զքեզ կու յանդիմանեմ, և քո արարած չարութիւնքն քոյ առաջիդ դնելով զքեզ կուդատապարտեմ * զայս լսելով իմացէք ամենքդ որք մոռացերէք զՏած, և թողելով զձեր յիմարութիւն զդուշ կացէք։

Ա՛յսինքն, որ չի լինի թէ ձեր կենաց վերջն հասանի, և մահն զձեզ յափշտակէ և տանի 'ի դժոխս * և ոչոք չի՛ գտնի, որ զձեզ կարենայ փրկել, 'ի տան

Պատարագ օրհնութիւն փառաւոր արասցէ զհոս * և անդ է՛ձա նապարհ ուր ցուցից նմա զփրկութիւն այ։

Տունք. 24.

Ի՛կատարած սաղմոս դաւթի ի՛ ժամանակի իբրև էկն առ նա նաթան մարգարէ յորժամ մտեալ էր նա առ բէրսաբէէ։

Սաղմոս. ծ։

Ողորմեայ ինձ ա՛ծ ըստ մեծի ողորմութեանդ քումդ * ըստ բազմութեան գթութեանդ քումդ քակէ՛ զանօրէնութիւնս իմ։

Ա՛ռաւել լո՛ւա զիս յանօրէնութենէ իմէ *

Զանազ և ՚ի դերութենէն սատանայի։

Ա՛յսինքն, և զխոտացէք որ օրհնութեան և գովութիւն պատարագն միայն չիմ սիրոս կուփառաւորէ և կուզո՛արձացնէ * և այն տեղն է՛ ճշմարիտ ճանապարհն, որ զիմ ա՛ծային փրկութիս նշանց կուտամ իմ երկիւղած ծառայից։ Իբր կուփրկեմ զնոսա ՚ի դժոխոց և յա՛խտեանական կենացն արժանի կանեմ զիւրեանք։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև ՚ի վերջն ինքն դա՛ւիթ է՛ սացեալ վասն ապաշխարելոյ զմեղս իւր։ Ա՛յս սաղմոսումն աղաչանօք կուխնդրէ դա՛ւիթ յա՛յ զթողութիւն մեղաց իւրոց։

Ա՛յսինքն, ա՛ր ա՛ծ մի՛ դատեր և դատապարտեր զիս քո արդար դատաստանովդ, այլ խղճա՛ և ողորմիր ինձ քո մեծ և անչափ ողորմութենովդ և քաղցրութենովդ * և քո առատ գթութենովդ և մարդասիրութենովդ որ միշտ ղղջացելոյ թողութիւն կուշնորհես, քա՛ւէ և ջնջէ զիմ անօրէնութիս որ գործեցի քոյ առաջև։

Ա՛յսինքն, և թէպէտ շատ ան գամ դու ինձ ներեցիր և իմ մեղ

և՝ ի մեղաց իմոց սբ
արա զիս։

Օ՜ անօրէնութիւն իմ
ես ինձէն դիտեմ * և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։

Քեզ միայն մեղայ եր * և զչար առա
ջի քոյ արարի։

Որպէս արդար երևիցիս ՝ի բանս քո * և յաղթեսցես ՝ի դատելն քոյ։

ղացն թողութիւն շնորհեցիր, բայց ես հետևելով իմ մարմնոյս ցանկութեանն դարձեալ ապականեցի զՀոգի իմ, վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ, որ այլևս լուանաս զիմ հոգիս քո ողորմութեամբ սատակեալ և յիսուսակեաս զիս քո շնորհօքդ յիմ անօրէնութէն * և յիմ մեղացն զիս մաքրելով սրբեաս և ազատեաս։

Ա՜յսինքն, զէրբ զիմ դործածանօրէնութիւն ես ինձանից դիտեմ և կուխոստովանիմ * և իմ մեղքն և յանցանքն հանապազ իմ աչքիս առաջևն է՛, և ամենևին չեմ մոռանար։

Ա՜յսինքն, ես միայն քեզ մեղայ, և քոյ ամենամեծ տէրութիւնդ բարկացուցի, և թէպէտ շատ անդամ այլոց ևս վնաս հասուցի, բայց միայն ընդէմ քոյ օրինաց և պատուիրանացն մեղանչեցի * և քոյ առաջեդ յանդգնեցայ և չար դործեցի։

Ա՜յսինքն, դու խոստացերես որ ինչ մարդ որ ուղիղ սրտով զղջանայ թողութիւն շնորհես, ահա՛ ես զիմ մեղքն և անօրէնութիւնս կուլամ, և կու ապաշխարեմ, ուրեմն թողութիւն շնորհէ՛ ինձ, որ դու քո բանումդ արդար երևիս * և քո ճշմարիտ խոստմունքդ հաստատ պահելով, յաղթես այն պիսի մարդկանց կարծիքն, որ

Ո՞նօրէնութեամբ յղացար * և՝ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու ՝ուր զճշմարտութիւն սիրեցեր * զան յայտս և զծածկեալս իմաստուն քոյ յայտնեցեր ինձ։

իւրեանց մտաց միջուն կուդա տեն զքեզ և կասեն, թէ ՝աՃ է՛ թէ իւր ամէնառատ ողորմութիւն և բարութիւն համար, այլ մեր արժանաւորութիւն համար կունեիր մեր մեղացն, և մեզ երկնային բարիք կուպարգևէր։

Ո՞յսինքն, դու գիտես որ ես անօրէնութեամբ յղացայ, իբր ադամային մեղքն և պարտաւորութիւն ստրմանեցայ իմ մօր արգանան * և իմ մայրս նոյն մեղաց մէջն ծնաւ զիս, որ պատճառ լինելով քարեաց, միշտ կույօժարեցնէ զիմ ընութիւս դէպ՝ի մեղքն։

Ո՞յսինքն, որով հետև դու ՝ուր ՝աՃ զճշմարտութիւն կուսիրես, ճշմարտութեանով իսօսիմ քոյ առաջև դ, ես թէ որ իմ կամաւս և յօժարութեանովս չէ հաւանէի մեղացն, ադամային յանցանքն զիս ուժով չէր կարեր ձգել՝ի մեղս * և մանաւանդ զի դու քոյ օրինաց և պատուիրանաց անյայտ և ծածուկ խորհրդներն ինձ յայտնեցիր, և զիս՝ի մեղաց և՝ի չար գործոց զգուշացուցիր։

Այսմ թէ դու ՝ուր ՝աՃ որ միշտ ճշմարտութիւն կուսիրես, տես զիմ սիտիս ճշմարտութիւնն զիմ հաւատքն, զիմ պարզամտութիւն դէպ առքեզ, զիմ յոյս, և զիմ սէրն * դու գիտես, որ երբեմն

Յողեա՛ յիս միտկաւ և՝ նբ եղէց * լուսա՛ և քան զձիւն սպի տակ եղէց։

Լսել արա՛ ինձ զցն ծութիւն և զուրախութիւն * և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո՝ յի մեղաց իմոց * և զամ անօրէնութիւս իմ ջնջեա՛։

դու քո սուրբ հոգւովդ քոյ իմաստութեանյայտ և ծածուկ խորհրդներն, իբր քոյ միածին որդւոյդ տնօրէնութիւնքն ինձ յայտնեցիր և իմացուցիր, ինչպէս ես շուտով ուղիղ հաւատով հաւատացի քեզ։

Այսինքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ դու ըստ սովորութեան մովսիսական օրինացն քոյ միածին որդւոյդ պատուական արիւնն միտկով ինձ վերայ ցողէ, իբր զօպայ անուն խոտի փնճռին ինձ վր ցանէ, որ ես սրբվիմ * և քոյ սուրբ հոգւոյդ շնորհաց ջրովն լուսա՛ զիմ հոգիս որ քան զձիւնն սպիտակ լինիմ։

Այսինքն, իմ մտացն և իմ խղճմտանացն քոյ միսիթարիչ հոգիովդ զայն երկնային ցնծութիւն և ուրախութիւն լսեցուր, որ ես 'ի պատճառս մեղաց և անօրէնութեաց իմոց կորուսի * և իմ տառապեալ ոսկերքս։ Իբր իմ հոգիս նոր աղաւ և տկարացաւ զորութիւնքն, կրկին քոյ շնորհաց քաղցրութիւն առնելով, զօրեղանան ուժեղանան և ցնծան։

Այսինքն, քո բարկացած երեսդ իմ մեղացն դարձուր և անտես արա զիմ յանցանքն։ * և զիմ ամէն չարութիս և անօրէնութիս քոյ ողորմութենովդ ջնջէ և քաւէ, զէրեսդ ածի երկայնամիտ և անյիշաչար ես։

Օ՜ սիրտ նոր հաստա տեա՛ յիս աստ * և ըղ հոգի ուղիղ նորո գեա՛ ի փորի իմում։

Մի՛ ընկենուր զիս որ յերեսաց քոց * և զՀոգի սրբ քո մի հաներ յինէն։

Ա՜յ տուր ինձ զցնծութիւն փրկութեանն քոյ * և Հոգւով պետութեանն քոյ հաստա տեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քոյս * և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին։

Ա՜յսինքն, բարձ ինձանից զայս կեղտոտս սիրտս, և իմ միջումն մէկ այնպէս յիստակ սիրտ հաստատէ, որ միշտ զբարին կամենայ և՛ի չարէն հեռանայ * և իմ փորումն մէկ ուղիղ Հոգի մի նորոգէ, իբր զայս իմ ապականած կամքս վերստին ինձանից, և մէկ այնպէս ուղիղ կամք տուր, որ ո՛չինչ Համարելով աշխարհիս հեշտութիւն միայն իւր փրկութեն և քոյ փառացն ցանկայ և փափաքի։

Ա՜յսինքն, զիս քոյ երեսէդ մի՛ ձգեր որ աստ, և քոյ աստային խնամքէդ մի՛ հեռացներ * և քոյ մխիթարիչ սբ Հոգւոյդ շնորհքն ինձանից մի՛ հաներ։

Ա՜յսինքն, այլ կրկին տուր ինձ քոյ փրկութեն ցնծութիւն, իբր զայն ցնծութիւնն որ ես քոյ փրկչիդ վրայ ունէի յառաջ քան զմեղանչելն իմ, զերկ մարդարէական Հոգւով տեսերէի որ նա իմ զարմէս պիտէր ծնանիլ, և միշտ նորա վերայ կուրախանայի * և քոյ պետութեն Հոգւովն, իբր քոյ այն տիրապետող կառավարող և զօրացնող Հոգւովդ զիս Հաստատէ՝ ինոյն Հաստատն և՛ իսէրն։

Ա՜յսինքն, որ ես անօրէն մարդ կանց քոյ ողորմութեն քոյ գթութեն և քոյ երկայնամտութեան կերպն և ճանապարհն ուսուցա

Փրկեա՛ զիս յարենէ ՝ ա՛ծ , ա՛ծ փրկութե՛ իմոյ * և ցնծասցէ լե՛զու իմ յարդարութե՛ քո՛ւմ։

Տ՚ր եթէ զշրթունս իմ բացասս * բերան իմ երդեսցէ զՀ՚ նութի՛ քո։

Թէ կամեցեալ էիր զպատարագս մատուցանէաք * բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ո՛չ Հաճեցար։

Պատարագ ա՛յ Հոգի խոնարհ * զսիրտ ա՛ռ և զՀոգի խոնարհ ա՛ծ ո՛չ արՀամարՀէ։

նեմ , որ թէ լինի որ մարդկային տկարութենով մեղք այլ անկանինն , քո ինձ արարած բարերարութիւնն յիշելով էի՛ յուսահատին * և ամբարիշտ և անՀնազանդ մարդիք առքեզ դառնան և ապաշխարեն։

Ա՛յսինքն , փրկէ՛ զիս ՝որ ա՛ծ իմարդասպանութէ և յարիւնահեղութէ , զէրէ դու իմ փրկութե՛ և ազատութե՛ ա՛ծն ես * որ իմ լեզուս կրկին անդամ Համար ձակի ցնծայ և ուրախանայ քոյ արդարութե՛ միջու�ն , իբր պատմէ և քարոզէ քոյ օրինաց և պատուիրանաց արդարութիւնն։

Ա՛յսինքն , և թէ դթաս ինձ վրայ և զիմ մեղք կապած շրթունքս քոյ երկնային շնորՀաքդ բացասս * իմ բերանս անդադար զքեզ կուօրՀնէ և կուդովաբանէ։

Ա՛յսինքն , թէ որ դու ինձանից մատաղ ուզէիր , ես քեզ իմ մեղացն Համար անչափ պատարագ կումատուցանէի * բայց դի տեմ որ չէ՛ թէ Հասարակ մատաղ ներն , այլև անարատ այրած դառներն քեզ դուր չէ՛ գար։

Ա՛յսինքն , զէրէ ա՛յ ընդունելի պատարագն մարդոյս Հեզ և խոնարՀ Հոգին է՛ * մէկ սիրտ մի որ յիստակ լինի , և մէկ Հոգի մի որ իւր մեղքն և յանցանքն յիշելով

Բարի արա՛ Տէր կա-
մաց քոյիք սիօնի * և
շինեացին պարիսպքն
Երուսաղէմի։

Օ այնժամ հաճես
ցիս ընդ պատարագս
արդարութեան, 'ի
նո՛ս երս և յողջակէզս
* յայնժամ հանցեն
'ի սեղան քո զո՛ւռա
կակս։

Տունք. 20։

'Ի կատարած 'ի մատուցեալ
դաւթի, 'ի ժամանակի զի
էկն դուլէկ էդոմացի, և պատ-
մէաց սաւուղայ, ասէաս թէ
դաւիթ էկէաղէ՛ 'ի տունն
աքիմէլէքայ։

զղջայ փոշիմանի և խոնարհի, ամենևին ՝ա՛ծ զնա չի՛ արհամարհեր։

Ա՚յսինքն, որ ՝ա՛ծ դու իմ մեղացն համար քո ՝ա՛ծային խնամքդ մի՛ հեռացներ 'ի նոր սիոնէն, այլ քո բարի հաճութենովդ բարութիւն արա՛ և օգնական եղիր նոր * որ երուսաղէմի պարսպներն, իբր քոյ ՝ա՛ր եկեղեցի՛ոյդ օրէնքն և ա՛՚անդութիւքն որ ըսկսեր է՛ 'ի ձեռն առաքելոց և վարդապետաց հաստատվի շինվի և կատարվի 'ի փառս ա՛նո՛՚ան քոյ սրբոյ։

Ա՚յսինքն, զերէ այն ժամանակն քեզ դուր կուգայ քրիստոնէից արդարութե՛ և հատուցման պատարագն, նց՚ ուղիղ կամացնո՛՚էրքն իբր փէշքաշն, նոցա ջերմեռանդ արտի ողջակէզն, իբր ուղիղ տիրան * և մանաւ՛՚անդ, զի այն ժամանակն կու հանեն քոյ սեղանիդ վրա զզո՛՚արակն, իբր զոր դիդ քո միածին որ է՛ եղն պարարակ ըստ զուկատու, և քոյ ՝ա՛՚ սեղանիդ վերայ քեզ կու մատուցանեն, և կու պատարագեն։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դաւ՛իթ է՛ ասացեր ՝ա՛ծային խնամատութիւն ընդէմ վատալեզու մարդկանց որ կու չարախօսեն և կու մատնեն զայրս անիրաւ տեղ։

Սաղմոս. ԺԱ.

Օ՜, ի պարծի՛ ի՛ չարութիւն հզօրն յանօրէնութիւն * զօր հանապազ զանօրէնութիւն խորհեցաւ ի՛ լեզուի՛ իւրում։

Որպէս ածելի սուր սիրեաց զնենդութիւն * սիրեաց զչարութիւն քան զբարութիւն * զանօրէնութիւն քան զխօսս արդարութեան։

Ա՛յ իրեաց նա զամ խօսս կործանման * և զլեզուս նենգաւորս։

Ա՛յս սաղմոսումն կուխոսի մարգարէն առ դաւթեկ, կամ քս կուխոսի առ յուդայ. կամ թէ աբդաւրք կուխոսին իւրեանց նեղ ջացն հետ։

Ա՛յսինքն, ինչ կուպարծենայ իւր չարութենովն, այն մարդն որ միայն կարօղութի ունի անօրէնութիւն գործելոյ, իբր այն որ անօրէնութէ՝ ի՛ զատ այլ ուրիշ ինչ չի՛ պաշարեր * օրն՝ ի՛ բուն անօրէնութի և նենդութիւն խորհեցաւ և հնարեց իւր լեզուովն ընդէմ անմեղ մարդկանց, և այ՝ աչն և երկիւղն իւր սրտէն՝ ի՛ բաց ձգեց։

Ա՛յսինքն, անվարժ մարդոյ ձեռն անկած սուր ածելւոյ նման միշտ զվնասագործութիւն և զնենգագործութիւնն սիրեց * առաւել խնդրեց և պատուեց զչարութիւն քան զբարութիւն * և անօրէնութիւնն և անիրաւութիւնն, քան զճշմարտութէ և արդարութեան խօսքն այլ շատ իգործ ածեց, և բանեցոյց։

Ա՛յսինքն, որ չափ որ խաբելոյ վնաս հասուցանելոյ և կործանելոյ խօսք կայր, զայն սիրեց և՝ ի գործ ածեց * և զայնպիսի վատաբերան մարդիքն սիրեց և պատուեց, որ լեզուներն իւրն

նման խորամանկ և նենգաւոր էին։

Ասացին, նորա համար ած կու կործանէ զինքն և ամենևին կու փչացնէ * փշի ծառի նման կու խլէ կուփետէ և դէն կուձգէ * և իւր տնէն և տեղէն կու հանէ և կու զրկէ, և երերած և դեղդեղած կանէ * և իւր տակուին կենդանեաց երկրէն կուքանտէ որ այլ զարմ և զաւակ և յիշատակ չունենայ։

Զարձեալ, ներ յուսոյ տակուին կուկտրէ յարքայութէն այ, և զիւր անունն և յիշատակն կու ջնջէ 'ի դպրութէն կենաց։

Ասացին, որ արդար մարդիքն տեսանելով ներ կորուստն, երկն էին յայ արդար դատաստանէն * և տնազ անելով ծիծաղէն ներ վրայ և ասեն։

Ասացին, ահա այս է այն մարդն որ չած իւրն օգնական չի դրեց * այլ յուսացաւ և ապաւինեցաւ յիւր շատ ապրանքն և յիւր մեծութիւնն * և իւր չարադործութէ և նենգադործութէ միջումն զօրացաւ և փառաց հասաւ։

Ասացին, այլ ես շնորհքն այ պարարտ և պտղալից ձիթենոյ ծառի նման տնկած կումնամ այ տան միջումն, և իւրն օրհ

Ասան այսորիկ ած կործանեսցէ զնա * խլեսցէ * և հանցէ զնա յարկաց իւրոց * և զարմատս ներ յերկրէն կենդանեաց։

Տեսցեն արդարք և երկիցեն * զնովաւ ծիծաղեսցին և ասասցեն։

Ասա այր է որ ոչ արար զած իւր օգնական * այլ յուսացաւ սա 'ի բազում մեծութիւն իւր * և զօրացաւ 'ի նանրութեան իւրում։

Ասայ ես ոպ ձիթենի պտղալից 'ի տանն այ * յուսացայ յողորմութիւնն այ յաւիտ

տեան և յաւիտեանս
յաւիտենից։

Ես ոստոսման եղէց
քեզ տէր յաւիտեան,
զի արարեր * և համ
քեռիոց անուանն քում
զի քաղցր է առաջի
սրբոց քոց։

Տունք։ 8։

Դ հատարած վասն մաղթեայ
խնամութեան դաւթի։

Սաղմոս. ծԲ։

նութիւն գոհութիւն և փա
ռաբանութիւն կու մատուցանեմ
* զէրէ միշտ յուսացայ և ապա
ւինեցայ իմ ՚ի ողորմութիւնն
յաւիտեան և յաւիտեանս յաւի
տենից։

Ա՝յսինքն, այս բարերարութեա
համար միշտ կու խոստովանիմ և
կու գոհանամ քեզանից տէր ած
յաւիտեանս յաւիտենից, զէրէ
դու արարիր, և դու քո շնորհ
հզաւդ զիս զարդարեցիր * և կու
համբերեմ և կուսպասեմ և կու
յուսամ քոյ անուանդ, զէ
րէ քաղցր է քո առաջ ողորմու
թեանդ քոյ սրբոց առաջիւն, իբր
քոյ սրբոց մտաց միջումն։

Բառս այս մաղթեայ որ առ էբ
րայեցիս ասի մահելեթ, ՚ի յան
հոդութէ գրչաց սխալեալ է՝, զի
փոխանակ գրելոյ ամալեկայ,
գրեալ են մալեթայ, ուստի ոչ
ոք ՚ի հրէից մինչև ցայսօր դիտա
ցեալ է՝ ըստուգիւ թէ զինչ նշա
նակէ մալեթայ, իսկ ամալէկ նշա
նակէ զժողովուրդ լիզող, կամ
անբան, զորմէ խօսելով դաւ՛թ
ասէ, ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւր
ում թէ ո՛չ գոյ ած։

Ա՝յս սաղմոսումս կու խօսի մար
դարէն հրէից կուրութենն հա
մար, և թէ որպէս ած պատժեց

Սաց անպգամն ՝ի սրտի իւրում թէ ո՛չ գոյ Աստուած * ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց * և ոչոք է՛ որ առնէ զքաղցրութիւն։

Ա՞ՀԵ յերկնից նայեցաւ յամ որդիս մարդկան * տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն որ խնդրիցէ զԱստուած։

Ա՞մենեքեան խոտոր

զիւրեանք, և զկուռապաշտներն կոչեցէ՛ք Աստուածոյ Աստուածութիւն։

Յայտնեաց, կամապաշտութեամբ և նախանձով կուռքացաւ անպգամ ազգն հրէից, զերկրէ յետ տեսանելոյ այնքան զարմանալի հրաշագործութիւնքն զոր արար քս, քարացոյց իւր սիրտն, ուրացաւ զՀաստատութիւնն և ասաց, թէ սա՛ Աստուած է՛ * ապականեցան մտքով և նահատեցաց և մարդարէից դուշակած Հաստատութիւնն առելութէ համար ծուռ մեկնեցին, և իւրեանց անօրէն և անիրաւ գործքովն պղծվեցան և գարշելի դարձան այ և մարդկանց առաջեւն * և ոչոք չի գտվիր իւրեանց միջումն որ իւր սրտի դառնութիւն դուրս ձգէ, և հեզութեամբ և քաղցրութեամբ ընդունի զաստուածաբանական Հաստատութիւնն։

Ա՞յսինքն, Աստուած յիւր երկնային աթոռէն նայեցաւ ամէն մարդկային ազգիս վերայ * որ տեսանէր թէ մէկ իմաստուն և Հաստատ ասողը մարդ մի կուգտվէր նոցա միջումն որ խնդրէր զքս Աստուած, կամ Հանայր սրտի մտօք Հանաչել և սիրել զնա իբրև որդի այ։

Ա՞յսինքն, տեսաւ որ ամէնքն

զիւրեանք, և զկուռապաշտներն կոչեցէ՛ք Աստուածոյ Աստուածութիւն։

Յայտնեաց, կամապաշտութեամբ և նախանձով կուռքացաւ անպգամ ազգն հրէից, զերկրէ յետ տեսանելոյ այնքան զարմանալի հրաշագործութիւնքն զոր արար քս, քարացոյց իւր սիրտն, ուրացաւ զՀաստատութիւնն և ասաց, թէ սա՛ Աստուած է՛ * ապականեցան մտքով և նահատեցաց և մարդարէից դուշակած Հաստատութիւնն առելութէ համար ծուռ մեկնեցին, և իւրեանց անօրէն և անիրաւ գործքովն պղծվեցան և գարշելի դարձան այ և մարդկանց առաջեւն * և ոչոք չի գտվիր իւրեանց միջումն որ իւր սրտի դառնութիւն դուրս ձգէ, և հեզութեամբ և քաղցրութեամբ ընդունի զաստուածաբանական Հաստատութիւնն։

Ա՞յսինքն, Աստուած յիւր երկնային աթոռէն նայեցաւ ամէն մարդկային ազգիս վերայ * որ տեսանէր թէ մէկ իմաստուն և Հաստատ ասողը մարդ մի կուգտվէր նոցա միջումն որ խնդրէր զքս Աստուած, կամ Հանայր սրտի մտօք Հանաչել և սիրել զնա իբրև որդի այ։

Ա՞յսինքն, տեսաւ որ ամէնքն

ըեցան իմիասին * և անպիտանացան։

Ոչ ոք է՛ որ առնէ զբարի * և չէ՛ ոք մինչև՛ մի։

Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան ոչք գործ ծեն զանօրէնութիւն։

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ ոգ կերակուր հացի * և առաւծ ո՛չ կարդացին։

միասեղ մոլորեր են և հեռացեր են այս ճշմարտութենէս * և այնպէ անպէտք և անշահ են դարձեր իւրեանց մեղսասէր բնութիւնն հետևելով, որ արժանի չեն թէ այ անուանն յիշեն, կամ՝ ի բերան առնուն։

Ա՞յսինքն, ոչոք չկայ որ յիւրնում մէկ բարեգործութեան նշան մի ունենայ * և մէկ մարդ մի այլ չի՛ գտնիր, որ այ կամքն կատարէ, կամ նորա օրինացն և պատուիրանացն հնազանդիլ կամենայ։

Ա՞յսինքն, և ասաց թէ այդ ինչպէս կուրութի՞ է, որ այդչափ մարդիքդ որ չարութի և անօրէնութիւն գործելոյ յեանէ են, ամենևին չի՛ ճանաչեն և չիմանան իւրեաց մոլորութինն և պակասութիւնն։

Ա՞յսինքն, զիմ ժողովուրդն և զիմ ծառայքն կու հալածէին կու ըսպանանէին և հաց ապուրի նման կուլ կուտային * և արհամարհելով զբանս մարգարէից ամենևին չի՛ կամեցան իւրեանց աչքն բանալ և ճանաչել զիմ որդին միածին յա՛ քս որ է՝ ա՛ծ ճշմարիտ, և օրհնել և գովաբանել զանուն նորա, այլ խորհեցան և ասացին ըստ ղուկասու, տա՛ է ժառանգն, եկայք ըսպանցուք զսա։

Ասացին՝ թողեալով աստուծոյ երկիւղն այնպէս տեղ վախեցան, որ ամենևին ահ և երկիւղ չկայր, իբր վախեցան 'ի կայսերէն Հռոմայեցւոց, թէ չի՛ լինի թէ բար կանայ իսրեանց վերայ, վախեցան 'ի զօրացն Հռոմայեցւոց թէ չի՛ դան իսրեանց երկրին և ազգին տիրապետեն, ըստ այնմ եթէ թողումք զնա այնպէս, ամենեքին հաւատան 'ի նա, և գայցեն Հռոմք, և բառնայցեն զազգս մեր և զտեղի։ և այսպէս իսրեանց մոլորութեան միջուն կորան * զէրէ ած փառասէր և մարդահաճոյ մարդկանց ոսկուտանքն կուցրուէ, իբր ուժն և կարողութիւն և հնարագործութիւն կուոչնչացնէ և կուփչացնէ։

Ասացին, որ ամաչեն և ամօթ լինին աշխարհիս վերայ * զէրէ ած անարդեց արհամարհեց և նախատինք արար զիսրեանք ամէն ազգերի միջուն։

Ասացին, ա՛հ ո՛վ կուտայ մեզ 'ի վերին սիոնէն զփրկութիւն նոր իսրայէլի, իբր զորդին այ, զՀՇ մարիա փրկիչն քրիստոնէից * որ երբեր գայ և դարձուցանէ զիսրոյ ժողովուրդն 'ի կուապաշտութէ 'ի յած գիտութի, և 'ի դերուէն սատանայի 'ի յաղաստութի որդ ՀՈՅՆ այ, զէրէ այն ժամանակին

Ասեղ երկիցեն զերկիւղ, ուր ո՛չ էր երկիւղ * զի ած ցրուեսցէ զոսկերս մարդահաճոյից։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին * զի ած անարդեաց զնա։

Ո՛տացէ 'ի սիոնէ զփրկութիւն իսրայէլի * 'ի դարձուցանել ած զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակոբ, և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տունք։ 9։

Ի կատարած ընդ օրհնութիւն իմաստութիւն դաւթի, ի ժամանակի մինչ էկին զԷփայիքն և ասէն ցսաւուղ, տհաւ ա սիկ դաւիթ թագուցեալ նստի առ մեզ։

Սաղմոս. ԾԳ։

Ո՞Ճ յանուն քում կեցո՛ զիս * և՝ իզօրութեանդ քում իրաւարա՛ր ինձ։

Ո՞Ճ լուր աղօթից իմոց * ունկին դիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան իմէր իմ * և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ * և ո՛չ համարեցան զքեզ ածառաջի իւրեանց

կուցնծայ նորա ժողովուրդն յա կոբայ, և կուրախանայ խորհրդ դաւ՛ռ աղգն իսրայէլի։

Ի՞ էր, զայս սաղմոս մինչև՝ ի վերջն դաւ՛իթ է՝ ասացեալ լի՝ ամ իմաստութիւ՝ վասն օրհնելոյ և փառաբանելոյ զաՃ, և վասն խնդրելոյ՝ ինամանէ զօգնութիւն ընդ էմ ատելեաց և հալածչաց իւրոց։ Ա՝յս սաղմոսումն կուխօսի մարդարէն ընդ դէմ զխիցո՛ց, կամ՝ քս ընդէմ հրէից, կամ՝ ար դարք ընդէմ նեղչաց իւրեանց։

Ա՝յսինքն, տր՝ աՃ կաղաչեմ զքեզ քոյ՝ սբ անո՛ւան փառացն համար ինձ օգնական եղիր, և զիս փրկէ իմ թշնամեաց ձեռքէն * և քո ամենազօր կարողութենովդ ինձ իրաւունք և դատաստան արա՛։ Ա՝յսինքն, տր՝ աՃ քո առատ ողորմութենովդ լսէ իմ աղօթքիս և պաղատանքիս * և քո դթութենովդ ականջ դիր իմ բերանոյ նիս խօսքին։

Ա՝յսինքն, զէրէ օտար բնութենով և օտար խղճմտանքով մարդիք ինձ վերայ վազեցին * և զորեղ մարդիք զիմ անձս խնդրեցին, իբր այնպիսի մարդիք որ անօրէնութիւ՝ և չարադործութիւ՝ զօրեղ էին, ուզեցին զիս սպա

նանել և կորուսանել * և զքեզ
և քո արդար դատաստանդ իւր
եանց աչաց առաջևն ոչինչ համա
րեցին անզգամութիւն։

Ասացին, և ես յիշելով քո զա
նազան բարերարութիւդ որ մին
չև ցայսօր ինձ արարիր, յուսադ
րեցն զիս և ասացին, ահա՛ ես
ինձ օգնական և պահապան է՛ * և
ինքն է որն իմ հոգւոյս ընդունող
և նախախնամողն է՛ յամ նեղուէ
և յամ փորձանաց միջուն։

Ասացին, ուստի կարացէմ զքեզ
որ ես, որչափ փորձանք և պա
տուհաս կայ ինձ պատրաստած,
զամենն դարձնես իմ թշնամեացն
վերայ * և քո ճշմարիտ խոստ
մունքիդ դօրայ, սատակես զնս
և զիւրեանց յիշատակն բառնաս
յայս աշխարհէս։

Ասացին, և ես քո այդ բարե
բարութեդ համար ո՛չ թէ միայն
քո 'ի ձեռն մոլեսէսի հրամայած
պատարագներն, այլև կամաւ որ
պատարագներ քեզ մատուցանեմ
* և խոստովանիմ և օրհնեմ և
փառաբանեմ զքո անբ անունդ
զէրէ բարի է՛, և ամ օրհնութիւն
արժանի է՛։

Ասացին, զէրէ դու ես որ մինչև
ցայսօր իմ ամէն նեղութէն զիս
փրկեցիր * և այն փորձանքն և
պատուհասն որ իմ գլուխս պէ

Ահա՛ ես ինձ օգնական
իմ * և տէր ընդու
նող հոգւոյս իմոյ։

Դարձուցանել ըզ
չարն 'ի թշնամիսն իմ
* ճշմարտութեամբ
քով սատակեա՛ զնս։

Ես կամաք իմով քեզ պա
տարագս մատուցից
քեզ * և խոստովան
եղէց անուանդ քում
որ զի բարի է՛։

Զ ամենայն նեղու
թէ իմ մէ փրկեցեր
զիս * և 'ի թշնամիս
իմ եսուես ակն իմ։

Տունք · 7 ·

Դ կնատարած ընդ օրհնութիւն իմաստութիւն դաւթի :

Սաղմոս · ԾԴ :

Ունկն դիր ո՛ծ աղօթիս իմոց * և մի՛ անտես առներ զինդիր ո՛ւաղս իմ։

Լսայեաց առիս և լուր ինձ * զի տրտմեցայ ես ՝ի ձանձրանալ իմում և խռովեցայ։

Ի ձայնէ թշնամւոյն և ՝ի նեղել մեղաւորին * խոտորեցան յիս անիրաւութիւն , և բարկութիւն ոխս

տէր գալ , իմ թշնամեաց դէմս ինչ եկած տեսայ քոյ ողորմութիւնդ և օգնականութիւնդ։

Ի բեր զայս սաղմոս մինչև ՝ի վերջն դաւիթ է՝ ասացեալ իմաստութիւն հոգւոյն սրբոյ ՝ի դէմս յի՛ քի՝ տն մերոյ , օրհնելով և գովելով զնա։ Այս սաղմոսումն կուխոսի մարգարէն ընդէմ աքիտոբէլայ , գոլով հալածեցեալ յաբիսողոմայ , կամ՝ քս խոսի ընդէմ յուդայի , գոլով հալածեցեալ ՝ի հրէից։

Այսինքն , տր՝ ածք քո հայրական սիրովդ ականջ դիր իմ աղօթքիս * և մի՝ արհամարհեր և անտես առներ զիմ խնդրուածքն այս իմ նեղութեանս և չարչարանաց ժամանակիս։

Այսինքն , նայիր դէպ ինձ քո ամենառատ գթութենովդ և լսէ իմ պաղատանքիս * զէրկ ձանձրացայ ես մտածելով անդադար իբրև զմարդ զայն դառն չարչարանքն որ ես քաշել պիտիմ , և սաստիկ ձանձրանալոյս տրտմեցայ տխրեցայ և խռովեցայ։

Այսինքն , և մանաւանդ լսելով իմ թշնամեաց ձայնն և աղաղակն , որ ինձ ահ տալով շուրջ կուգան , և տեսանելով մեղաւորք որ և խորամանկ մարդկանց զա

նազան վիշան և նեղութիւնն որ
ինձ կուհասուցանեն, հալեցայ և
մաշեցայ * զերկ անիրաւ տեղ
իւրեանց մտաքն ծռեցին ինձ վը
և բարկութենով ինձ հետոսկս կու
պահէին։

Ա՞խ տիրնէ՛ն, ուստի սիրոս խռովե
ցաւ և տխրեցաւ իմ միջումն *
և մահուան երկիւղն անկաւ ինձ
վերայ։

Ա՞խ տիրնէ՛ն, աչն և դողն իբրև
զմարդ զիս պատեց * և սաստիկ
տրտմութիւն խաւարն զիս ծածկեց։
Ա՞խ տիրնէ՛ն, և առաւել սրտիս տա
ռապանքէն ասացի, թէ ա՛հ կու
լինէր ոմ, որ մէկ մի ինձ աղաւ
նի՞ց նման թև տայր * որ թռչէի
բարձրանայի, և հեռանայի այս
երկրէս, և գնայի մէկ անապատ
տեղ մի հանդչէի և դադարէի.
իբր կուլինէր մի որ հայրն իմ երկ
նաւ՞ որ իւր ստուրբ հոգւ՞ոյն թևն
ինձ պարգևէր, որ թռչէի և հե
ռանայի այս չար աղդէս, և գնայի
դադարէի 'ի մէջ հեթանոսաց,
և դարձուցանէի զիւրեանք 'ի դի
տութի ճշմարտութիւն։

Ա՞խ տիրնէ՛ն, բայց յոյսս միշտ դէպ
յաց էր, որ զիս փրկէր 'ի մարդ
կային կարճամտութէ * 'ի զայր
անալոյ, և 'ի մրրկաց նեղասրտու
թենէ, և զօրացուցանէր զիս 'ի
ձեռն հրեշտակին իւրոյ ըստ զու

պահէին ինձ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ
յիս * և երկիւղ մա
հու անկաւ իմ վրայ։

Ա՞հ և դողումն եկն
իմ վերայ * և ծածկեաց զիս խաւար։
Ա՞սացի՝ ո՛ տայր ոք
ինձ զթևս որպէս զա
ղաւնւ՞ոյ * զի թռչէի
վերանայի՝ և հեռացեալ դադարէի յանա
պատի։

Ա՞հ ուր էր յոյ՝
որ փրկէր զիս 'ի կարճ
մտութէ * 'ի զայրա
նալոյ՝ և 'ի մրրկեալ
նեղասրտութէ։

Ընկլմ՝ որ * և քաժանեա՛ զլեզուս նոցա * զի տեսի զանօրէնութիւն և զհակառակութիւն ՝ի քաղաքի։

՝Ի տուն է և՝ ի դիշերի շուրջ եղեն զսպարս պօքն նորա անօրէնութիւն * չարիք և մեղք են ՝ի մէջ նոցա * և ո՛չ պակասեցաւ ՝ի հրապարակաց նոցա վաշխ և նենգութիւն։

Զ. Լ Թէ թշնամին նախատեալ էր համբերէի արդեօք * կամ ատելոյն մեծաբան եալ էր իմ՝ թագ էի արդեօք՝ ինքանէ։

Իսկ դու մարդ հա

կաստու , որ թողելով զկամս մարմնոյ, կատարէի յօրժարութեամբ զկամս այ հօրն իմոյ երկնաւորի։

Ասայինքն , թէ ճշ դուզայս հրէից ամբարտաւանս ազգս գլորէ և գերութեան խորխորատանն ձգէ * և աշտարակի շինողներին լեզուն նման սոցա լեզուն բաժանէ , որ խեղճ և հալածական շուրջ գան երկրիս վերայ , և մի մեանց լեզուն չի՛ հասկանան * զէրկ ես դոցա անօրէնութիւն և անիրաւութիւն և դոցա ընդէմ յայտնի ճշմարտութիւն հակառակութիւն երուսաղէմայ քաղաքումն տեսայ և փորձեցի։

Ասայինքն , ցերեկ և դիշեր նոքա պարսպի բոլորքն անօրէնութիւն և անիրաւութիւն պատերէ՛ * և իւր եանց միջումն զանազան չարիքն և մեղքն բազմացեր է՛ * և իւր եանց փողոցքն և հրապարակքն շահով փող տային , և մէկ վէկու հետ նենգութիւն և խաբէութիւն անելն ամենևին չի՛ պակասեցաւ։

Ասայինքն , թէ որ իմ յայտնի թշնամին զիս նախատէր և յանդիմանէր , լինէր թէ համբերէի * կամ թէ իմ ատելին ինձ վերայ մեծաբանէր և զիս ահացուցանէր , լինէր թէ դաղվէի նորանէ և չի երևէի։

Ասայինքն , իսկ դու ով անօրէն

Հասարիմ * առաջ
ելորդ իմ * և ծանօթ
իմ։

Ա՜խպարքէն ինոյն քաղ
ցրացուցեր ինձ և
քեզ կերակուր * զի
գնայսք միաբանութ
՝ի տանն աՅ։

Ակեսցէ մահ իմեր սոյ
նոցա * և կենդան
՝ոյն իջցեն՝ի դժոխս
* զի չարութիւն է
՝ի բնակութեան նոցա
և՝ի մէջ նոցա։

Ա՝ս առ ՀԱՅ կարդացի
* և Տէր լուա ինձ յե
րեկոյս՝ի վաղորդեն
և՝ի հասարակ աւուր

մարդ յուրդա, որ ինձ հետ էր բերև
ելոյր հաճասար կուրբազմէր *
իմ բանիս և գործիս միջուն
էրբև առաջնորդ և վերակացու
հոգաբարձութի կանէր * և
ինձ ծանօթ և բարեկամ կուձև
նայէր, ինչպէս իշխեցիր փոխա
նակ սիրոյն իմոյ մատնել զիս
հրէից։

Ա՜խինքն, դու իսոյ ինձ և քեզ
համար մի և նոյն քաղցր կերա
կուրն կուպատրաստէր, և ինձ
հետ հանապազ տեղան կուներս
տէր * և ո՛վ որ կուտեանոյր
զքեզ ինձ հաճասարիմ ընկեր
կուկարծէր, զերդ միշտ միատեղ
շուրջ կուդայինք աստուծոյ տան
միջուն, երբ սողոմոնի տաճա
ղուն։

Ա՜խինքն, բայց ինչ ասեմ,
յանկարծամահ լինին այն մար
դիքն որ քոյ խորհրդոյդ մատնա
կից եղան * և կենդանի կենդա
նի իջնուն՝ի դժոխս, երբ կեն
դանի կենդանի դերեզմանն մտնուն
* զերդ նոցա տան միջուն և նց
որոի միջուն չարութէ և նեն
դադրծութէ՝ի զատ այլ ուրիշ
ինքմին չի երևիր։

Ա՜խինքն, ես իմ կուսմանէս իմ
յոյս ՀԱՅ ձգեցի, և սրոի մոռք
դէպ առնա աղաղակեցի * և իմ
երն իւր առատ ողորմութենովն

Պատմեցի և ասացի, և լուսիցէ ձայնի իմում * փրկեացէ խաղաղութիւն զանձն իմ 'ի մերձ ձաւուրացս իմոց * զի կարեաւք հասին իմ։

Լուսիցէ ՝ն և խոնարհ արասցէ զնոսա * որ յառաջ է՛ քան զյաւիտեանս.

Օ՜ի ոչ դոյր նց փոխանակ * և ոչ երկեան յայր։

Զդեաց զձեռն իւր 'ի հատուցանել նց * և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա։

Ասեմ թէ։ քՀՀ

ասեց ինձ, թէ երիկուանն թէ առաւուն և թէ կէսօրին, իբր թէ 'ի մէջ տրտմութեան, թէ 'ի մէջ ուրախութեան, և թէ 'ի մէջ հանգստութեան։

Ա՜յսինքն, զիմ տառապանքս մի ըստ միոջէ իւրն պատմեցի և ասացի, և դիտեմ ըստուգիւ որ կուլսէ իմ ձայնիս * և աշխարհի խաղաղութիւն պարգևեալով կու փրկէ զիմ անձս այս խորտանկ մերձաւորացս ձեռքէն * զէրկ որչափ որ իւրեանց ուժն էր, ինձ վնասելոյ թափեցան և զիս վիրաւորեցին։

Ա՜յսինքն, ինդրեմ յայ որ զիմ աղաչանքս լսէ և զդրքա խոնարհեցնէ և գետնի հաւասար անէ * այն ածն կասեմ՝, որ յառաջ է՛ քան զամ ժամանակ, և կեն դանի է՛ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ա՜յսինքն, զէրկ նոքա իւրեանց անիրաւութեամբ և իւրեանց չարագործութեան փոխանակն, իբր զ ղջումն և փոշիմանութիւն, չունէին ամենևին * և քնաւ յայ չէ՛ վախեցան։

Ա՜յսինքն, վասն որոյ տարածեց ածն իւր ձեռքն որ պատժելով և պատուհասելով հատուցումն անէր նոցա անիրաւ գործոցն * և նոքա փոխանակ զ ղջանալոյ պղծեցին և ապականեցին նորա ածային օրէնքն, փոփոխելով և մեկ

Ենելով զաճաշունչ դիրդն ինչ պէս որ իւրեանց ներենգաւորբա ղուցն դուր կուգայր։

Ա՝յսինքն, և այսպէս որ լսոտ օրէ սրտմտեցնելով և զայրացնելով զերեսս այ կենդանւոյ, բաժանեցան հեռացան և զրկվեցան նորանէ * և այ մահաբեր ցասումն և պատուհասն հասաւ մինչև իւրեանց սիրտն, իբր քիչ մնաց որ փչանան, և կորնչին աշխարհիս երեսէն։

Ա՝յսինքն, երեսահանց կեղծաւորութեանով ինձ հետ այն պէս կուխօսէին, որ իւրեանց խօսքն քան զձէթ կակուղ կութուէր * բայց ներսեհանց կուտեսանէի որ սլաքի նման սրվածէին ընդէմ ինձ

Ա՝յսինքն, ուստի ես զիս յուսադրելով կասէի, թէ մի՛ վախեր, քո զամէն հոգատ յաձ ձգէ նա զքեզ իւր երկնային միութիւնովն կուկերակրէ * նա մինչև յաւիտեան արդար մարդոյ սասանութիւն չի՛ տար, իբր չի՛ թողուր որ արդար մարդն միշտ և հանապազ ՝իմէջ փորձութիւն և տարապանաց մնայ։

Ա՝յսինքն, արդ ինչ ասեմ՞ որ ձաճ, դու զնոսա կորբստեան և ապականութիւն հորն իջեցուր, իբր սատակեցուր և հողեստակովն

Բաժանեցան ՝ի սրտմտութէ երեսաց նոր * և եհաս ՝ի սիրտս նոցա։

Կակուղք էին բանք նց քան զձէթ * և ինքեանք ոչ սլաք։

Ընկեա՛ ՝ի՛ նոր զհոգս քո և նա կերակրէ զքեզ * և ո՛չ տայ յաւիտեան սասանութիւն արդարոյ։

Դու ձաճ իջուցես զնո՝ ՝ի գուբ ապականութիւն * արք արիւնահեղք և նենգա

Հողք մի՛ հասարակեսցեն զաՀուրս իւր եանց * այլ ես լքեալ եր յուսացայ։

Տունք. 22։

Օրհնութիւն ռնծին մովսէսի ճծաատես մարգարէին երկրորդ օրինաց. Լբ։

Զի Հուր բորբոքեցաւ իբարկուէ իմմէ * այրեսցէ և իջցե մինչև 'ի դժոխս ներքինա։

Կերիցէ զերկիր և զաՀար բոյսս երկրի նց * վառեսցին Հրով բորբոքեսցին Հիմունք

արա՛ * ինչ մարդ որ այլոց արիւնն անիրաւութեամբ կութափէ, կամ այլոց Հետ ներդութեամբ խորամանկութեամբ և խաբէութեամբ կուվարի, իւր կենաց ժամանակի կէսն չի Հասանի, իբր տղաՀաս մեռնի * և ես յուսալով 'լքեալ եր ած յաւիտենական և անմահական կենաց խնդամ և փառաւորիմ։

Այս տաղումս կուխօսի մովսէս մարգարէն իբրեւ անոյ ընդէմ խստասիրտ և կամապաշտ Հրէից, այլև ընդէմ անօրինաց և անՀաւատից։

Այսինքն, զբարկութիւն իմ ուղիղ դատողութիւն և զրկէժ խնդրութիւն բարկութիւնն այնպէս զարՀուրելի պատժի և պատուհասի կրակ բորբոքեցաւ * որ տանջելով և չարչարելով զմեղաւորս կուիջնու մինչև 'ի պինատ ներքևի դժոխքներն։ իբր ոչ միայն մինչև 'ի ժամանակս Հորն այլև մինչև 'ի յաւիտենական կան դատապարտութիւն տեղն։

Այսինքն, և կուտէ և կուփչացնէ զերկիր, և զամէն նոցա երկրի ծառն և բոյսն և տունկն, իբր կուՀալէ և կումաշէ զերկրասէր

լերանց նոցա։

Ասուտեցից զբարիս
ամ իմ ինձ նց * և նե
տիւք իմովք սպառե
ցից զնոսա։

Պաշեալք և հիւծ
եալք ի սովու * դա
զանաբեկ * դէշ ան
կեալ ամ թռչնոց
երկնից։

Լարս առանց բժշ
կութեա արձակեցից
իվերայ նոցա * և զդա
զանս անապատի որք
այսր և անդր քարշես
ցեն զնս ընդ երկիր։

Ընտաքուստ ման
կակոտորս արասցէ
զնոսա սուր * և ի

բասէր և մեղսագործ մարդիք և
զամէն նոցա զարմն և զաճ՚ամէն և
բարեկամքն ասա և՝ ի հանդերձեալ
լուծն * և կուվառին և կուբոր
բոքին նոյն կրակովն նոցա սարե
լի հիմքերն , իբր նոցա մեծամե
ծաց ինչքն և ըստացուածքն , որ է՛
հիմն և արմատ նց հպարտութե
և գոռոզութեն։

Ո՞յսինքն , որչափ որ զանազան
չար պատիժ և պատուհաս կայ նց
գլխին վերայ լցում * և իմ բար
կութեան նետերովն զիւրեանք
փչացնեմ։

Ո՞յսինքն , որ մաշին և լղին
ածային մխիթարութե սովովն *
և գազանք անապատի զիւրեանք
կորատեն , իբր դևք զիւրեանք
ցրուեն * և նոցա լաշերն երկ
նից թռչունքներուն առաջևն ան
կած մնայ , իբր առաջի դիւ՚ց և
այսոց պղծոց տնազ դառնան։

Ո՞յսինքն , լարեմ զիմ քննու
թե աղեղն դէպ իւրեանք , և
այնպէս զահրաց սլաքներ ձգեմ ,
որ ամենևին չի կարենան բժշկ
վիլ * և հրաման տամ անապա
տի գազաններին որ երկրիս վերայ
քարքաշան անեն զիւրեանք , և
ջարջարեն։

Ո՞յսինքն , դրսեհանց թշնա
միքն պատերազմելով զիւրեանց
մանկունքն և երեխայքն թրով

Ներքուստ ըշտեմա
րանաց նց անտի ար
հաւիրք ահից։

Օ երիտասարդս կու
սանօք հանդերձ *
և զողայս հաստատե
լոք ծերօք հան
դերձ։
Ասացի թէ ցրեցից
զնոսա * և դադարե
ցուցից զյիշատակս
նց յաղագ։

Թէ ո՛չ վա՜ բարկու
թեա սրտմտութեա թշ
նամւոյն * զի մի՛ եր
կայնակեացք եղիցին
* և մի՛ բարձրասցին
հպարտացեալ թշնա
միքն և ասասցեն։

Թէ ձեռն մեր բարձր
էր՝ և բազուկ մեր հզօր
* և ո՛չ ՝ի ՝ի ածաարար
զայս ամ։

Ջարդեն և կոտորեն * և ներսե
հանց իւրեանց ամպարների մի
ջէն այնպէս զարհուրելի ձայ
ներ և երևոյթներ լինի, որ զիւր
եանք վախացնելով սասանեցնէ։
Ասացին, տղամարդիքն և կու
սանքն * և երախայքն և հալէվո
րած-ծերքն, զամէնքն միատեղ
սրտակոտոր անէ և ահիւ և դո
ղութիւն չորացնէ և ցամաքեցնէ։
Ասացին, սաստիկ զայրացմա
նէս ասացի, թէ զդրքա ցրուեմ
և գերի շինեմ զանազան այլազ
գեաց գաւառներումն * և զդո
ցա յիշատակն ջնջեմ և փչացնեմ
մարդկային ազգիս միջէն։
Ասացին, այլ վաղուց զայս պա
տուհասներս ես դոցա գլուխն
կուբերէի, թէ որ դոցա թշնա
մեաց բարկութեն և սրտմտու
թեն համար յետ չէի ձգեր * զէ
րէ մէկ կողմանէ չէի ուզեր որ
դոքա այս աշխարհիս վերայ եր
կար ապրելով աճէին և բազմա
նային * և միւս կողմանէ միտք
կանէի թէ չի լինի թէ դոցա թշ
նամիքն հպարտանալով բարձրա
մտէին և ասէին։
Ասացին, թէ մեր բարձր և
ուժեղ ձեռքն և մեր զօրեղ բա
զուկն արաւ զայս ամէն բաներս,
և այդ հալդ ձգեց զդոքա * այլ
ո՛չ իւրեանց տր ածն։

Օ՜ի՛ աղէ՛ մի՝ խորհէր դաւիրոյսք են նոքա * և ո՛չ գոյ ինոսա խմաստութի՝ * և ո՛չ խորհեցան՝ իմիտ առնուլ զայս՝ամ * և արդ ընկալցին զա մնթ յանձինս իւր եանց։

Օ՜ արմանք մի՝ մեծ այս է՛, զի արդմինն զ հազարս հալածեսցէ * կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն։

Թէ ո՛չ՝ ան՝ այ մատն եալ էր զնա՝ * և տո՛ եալ էր զնա՝ ի ձեռս թշնամեաց նոցա։

Օ՜ի՛ ո՛չ են դիք նց՝ ոչ զնա՝ մեր * այլ թշնամիք մեր վատա խորհուրդք։

Օ՝ այդ՝ ոչն տոգոմայ էր որթնց * և տունկ նոցա՝ ի գոմորայ։

Ա՝ յսինքն, զէրէ այդ աղդ օրի նաց և մարդարէից տո՛ւած ուղիղ խորհուրդն իւր անհաւատութենովն կորուսեր է՛ * և դոցա միջուն խելք և իմաստութիւն չկայ * դոքա ամենևին չասացին, թէ մէկմի միտք անենք, թէ մեր այս մոլորած կենցաղավարութե վերջն ինչ պիտի լինի * հիմի թող պատժին և պատուհասին, և իւր եանց արարմանցն վրայ ամաչեն։

Ա՝ յսինքն, մեծ զարմանք մի է՛ այս, թէ ինչպէս մէկ մարդ մի հազար մարդն կարէ յաղթել և հալածել * կամ թէ երկու մարդն տասն անգամ հարիւր հազար մարդն կարէ փախցնել։

Ա՝ յսինքն, թէ որ՝ որ՝ ած զիւր եանք մատնած չի՛ լինէր * կամ իւրեաց թշնամեաց ձեռն տո՛ ած չի՛ լինէր։

Ա՝ յսինքն, զէրէ դոցա կուռքերն մեր ճշմարիտ՝ այ նման ամենակալ չեն, որ ասենք թէ նոցա օգնութենովն լինին արարած զայս յաղթութիս * բայց մեր թշնամիքն տգէտք և տկարք են խորհրդով որ միտք չե՛ն աներ, թէ մեր՝ այ թոյլ տալցն է՛ իւր եանց աջողութին։

Ա՝ յսինքն, դոցա որթն և ար մատն սոդոմայ այգուցն է՛ վերարուած, և դոցա տունկն գոմորայ

Խաղող նոր խաղող դառնութիւն * և ողկոյզ նոցա՝ խիստ դառնութիւն լեղւոյ։

Սրտմտութիւն բարկութիւն վիշապաց է նի նոցա * սրտմտութիւն իժից անհնարին առանց բժշկութեան։

Ո՛չ՝ այս ամ ժողով եալ է առիս * և ինք եալ պահի՝ ի գանձի իմում։

Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից նոցա * ի ժամանակի յորում հարցի զքարի ոտն նոցա։

Մերձ է՛ օր կորստեան նոցա * զի հասեալ է՛ պատրաստութեամբ

է՛ բերան, զէրէ նոցա ախտին և մոլորութեն կու հեռևին։

Ա՛յսինքն, դոցա խաղողն և պտուղն դառնութիւն խաղող է՛ * և դոցա ճիթերն լեղուի նման դառն է՛, իբր դոցա արարմունքն և կենցաղավարութին դառն և ատելի է՛ առաջի այս՝ և՝ իմէջ մարդկան։

Ա՛յսինքն, դոցա գինին բարկացած վիշապների բերանի փրփուրն կունմանի * և իժ օձի զահրն կունմանի, որ ում որ հանդիպի այլ ճար չկայ որ բժշկվի, իբր դոցա խրատն և խորհուրդն այնպէս թունքով լցած է՛, որ ո՛վ որ լսէ անհնար է՛ որ չի դայթակղի կամ կորնչի։

Ա՛յսինքն, այս ամէն չարիքս որ դոքա մինչև ցայսօր գործեր են, մի թէ ժողոված չեն մի իմ աչաց առաջևն * կամ թէ կնքած և պահած չեն մի իմ մոտաց դանձարանումն։

Ա՛յսինքն, բայց երբոր վրէժ խնդրութիւն և համար տալոյ օրն դայ, ես դիտեմ թէ ինչպէս դոցա կու հատուցանեմ * այն ժամանակն կասեմ որ դոցա ոտքերն քարն դիպչի, և ճարերն հատնի։

Ա՛յսինքն, դոցա կորնչելոյ և փչանալոյ օրն մատակացեր է՛ * զէրէ նոր ած իւր արդար դատաս

տանովն վերայ է՛ հասեր , և կու զէ պատժէ և պատուհասէ զկնր եանք հեթանոսաց և այլ ազգ եաց ձեռքովն։

Ա՝մէն , բայց երբոր ըսկսանի ար ած դատել զկնր ժողովուրդն իբր ջոկել և բաժանել զկնր եանք ՝ի չարագործ մարդկանց * իր ծառայից համբերութիւն և հաւատարմութիւն նայելով պիտի միութարվի , և փառաւորի։

Ա՝մէն , և երբոր տեսանէ զկնրեանք վաստակած թուլացած և՝ իկարողութէ անկած * և՝ ի ձեռն այլազգեաց դերի մատնված , և իրեանց չար գործոցն փոշմանած։

Ա՝մէն , կասէ իրեանց , ուր են այն ձեր կուռքերն որ դուք յուսացեր և սպասիներ էիք * և նոցա մատաղներուն ճրագունկու տէիք , և նոցա մատուցած գինիքն կուխմէիք և կու հարբենայիք , դիւահան խաբէութէ կու մոլորէիք , և կու խելագարէիք։

Ա՝մէն , հիմի թող վերկենան և ձեզ օգնեն , թէ որ անմահ են * և ձեզ թիկունք դառնան թէ որ կարող են։

ար իւրերայ նոցա։

Ո՞ւառէ ար զժողովուրդ իւր * և՝ ի ծառայս իւր միսի թարի։

Օ՝ ի ետես զնոսա լքեալս լուծեալս * և մատնեալս՝ ի գերութիւն։

Եւ ասիցէ ար , ուր են դիքն ձեր յորս յուսացեալք էիք դուք՝ ինն * զորոց զՃարպս սպանդիցն ուտէիք և ըմպէիք զգինի զոր հիցն։

Ա՝ռ դդ յարուցեալք օգնեսցեն * և եղիցին ձեզ թիկունք։

Ղրին Մ՝օտէսի։

Ծանանիրուք և տեսէք զի ես եմ * և ո՛չ դոյ այլ ՝ուստ քան զիս։

Ես սպանանեմ * և ես կենդանեմ * հարկանեմ և ես բժշկեմ * և ո՛չք ի ցէ որ հանիցէ զձեզ ՝ի ձեռաց իմոց։

Յամբարձի յերկինս զձեռս իմ * երդումամ աջով իմով * և ասացի, թէ կենդանի եմ ես յա՛ւիտեան։

Սրեցից ոսպ զփայլակն զսուսեր իմ * և ՝ի ինդիր վրիժուց ար ձակեցից զաջ իմ։

Մովսէս կուսիսան՝ իբրեւ անոյշ քրիստոսի։

Ա՜յսինքն, քայց զայդ խաստատ տուիր դէն ձգեցէք, և իմացէք և տեսէք մատց աչօք, որ ես միայն եմ ՝ուստ * և ինձանից ՝ի զատ այլ ճշմարիտ ՝ուստ չկայ։

Ա՜յսինքն, ես իմ հրամանա՛ս կուրսպանանեմ զ՝ամ մարդիք * և ես իմ հրամանա՛ս կուկենդանեմ * ես կու հարկանեմ և կուսպասժեմ զմարդիք խրատանց մեղացն համար, և ես կուբժշկեմ երբեմն կու զղջան և կուդառնան առիս * և ո՛չք չի՛ կարեր զձեզ իմ ձեռացն հանել և պաճացնել, զէրէ ես միայն եմ ՝ուր և միայն դատո՛ղ ՝ի վերայ ամ աշխարհի։

Ա՜յսինքն, ես զիմ ձեռքերս իմ համբարձման ժամանակին դէպ ՝ի երկինս բարձրացուցի * և երդում՝այ իմ աջովս, իբր իմ ՝ուստ այնոր կարողութիւս * և ասացի, թէ կենդանի եմ ես, և կենդանի պիտիմ մնալ յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից։

Ա՜յսինքն, ես զիմ արդար դատաստանի թուրն կայծակի նման կուսրեմ * և զիմ աջ բազուկս վրէժ խնդրելոյ համար դէպ իմ

Հատուցից զՀատուցումն թշնամեաց իմոց * և ատելեաց իմոց Հատուցից զՀատուցումն նոցա նոցին։

Ընդ ոչխարս ցից զնեսս իմ յարենէ նոցա * և սուր իմ կերիցէ միս * յարենէ վիրաւորելոց դերելոց դևսոց իշխանաց թշնամեաց նոցա։

Ուրախ եղեցին երկինք նովաւ * և երկիրպագցեն նմա ամենայն որդիք այ։

թշնամիքն կուտարածեմ, և կուպատուհասեմ զիւրեանք։

Ասէին՝ , իմ թշնամեաց անօրէնութեան գօրայ Հատուցումն կանեմ նոցա * և զիս ատող մարդ կանց չար գործոցն գօրայ Հատուցումն կանեմ նոցա իմ արդար դատաստանովս։

Ասէին՝ , զիմ նեռեբս նոցա արիւնովն կուՀարբեցնեմ , իբր իմ ցասմամբս և բարկութեամբս մին չև յաւիտեան զիւրեանք կուտանիցեմ * և զիմ թուրս նոցա միան կուտէ , իբր իմ արդար դատաստանս զիւրեանք կուպատժէ և կուպատուհասէ * և նոցա մեղաք և անօրէնութիւն վիրաւորած և ատանայի գերի դարձած դևսա՛ որոնցերի և իշխանների Հոգեկան թշնամեաց արիւնովն այլ զիմ թուրս Հարբեցնեմ , իբր նոցա չար ճանապարհ նշանց տուօղ , և կորստեան պատճառ եղօղ առաջ նորդներն և չար ուսուցիչքն իմ արդար վրէժխնդրութիւս 'ի յաւիտեան կուպատժեմ , և կուպատուհասեմ։

Ասէին՝ , և զայս այ արդար դատաստանս տեսանելով երկնայինն զօրութիւնքն կուրախանան * և Հրեշտակք և աբեղք ողք են որդիք այ , նմա խոնարհութիւն երկիր կուպադանեն , ըստ այնմ զի յա

Ուրախ եղերուք հե թանոսք ընդ ժողովրդեան նորա * և զօրացուսցեն զնա ամ հրեշտակք այ։

Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան որդւոց նց * և հատուցաւ նց հատուցաւ նց։

Հատուցումն առեալ եաց նց հատուցաւ նոցա * և սրբեսցէ ամ զերկիր ժողովրդեան իւրոյ։

Տունք։ 34։

նունն յի ամ ծունարկրկնեսցի երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց։

Ա՜յսինքն, ուրախացէք ուրեմն և դուք հաւատացեալ հեթանոսք ընդ այ բարեպաշտ ժողովրդեանն, զէրէ նոցա հետ՚ի յերկինս պատուիլ և պսակիլ պիտիք * որք թէպէտ այս աշխարհիս վրայ քիչ մի հալածանք կուքաշեն։ բայց հրեշտակք այ զիւրեանք կուզօրացուցանեն։

Ա՜յսինքն, նոցա որդւոց և դստերաց, իբր նոցա բարի յիշատակաց վրէժն այ արդար դատաստանովն խնդրվեցաւ * և նց երևելի և աներևոյթ թշնամեաց զարութեանն գօրայ հատուցումն եղաւ նոցա։

Ա՜յսինքն, նց ատելեաց արար մանցն գօրայ հատուցումն եղաւ նոցա * և ինքն որ ամ կուսրբէ իւր ժողովրդեան երկիրն, իբր զերկիրն կենդանեաց, որ յետ աստեացս ելանելոյ բնակին, և խնդան յաւիտենական խնդութեամբ առանց երկիւղի հալածանաց իւրեանց թշնամեաց ձերոքէն։

Դու ես Տէր մեր դու ես քո փրկիչ մեր , զքեզ օրհնեն անձինք մեր։
Ո՞արդասէր Տէր վասն սրբութեան անարատի մօր քոյ։

Փառք մինախանձիրին և խոստովանին։

Ո՛ սան ուղղելոյ զդնացս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք։
Ո՛ սան ցրելոյ 'ի մէնջ զամենայն խորհուրդս չարին , զՏէր աղաչեսցուք։
Ո՛ սան պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս , զՏէր։
Ո՛ սան պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ , զՏէր։
Ո՛ սան խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք զՏէր աղաչեսցուք։
Ո՛ սան հոգ՝ոցն։ Դու ես և վէր։ Ո՛ անձինս։ Ողորմեաց։

Տէր երկնի և երկրի արարիչ ամենից արարածոց , երևելեաց և աներևութից։
Ո՞ւ քեզ կարդամք յամենայն ժամ զի ընդ մեզ տեղիս է՛ տէրութիւն քո , և արքայութիւն քո ամենեցուն տիրէ։
Շ՝նորհեա՛ մեզ երկիւղիս 'ի պաշտօն քո կանխել հանապազ։
Սիրել զքեզ 'ի բոլորէ սրտէ և 'ի բովանդակ մտաց և յամենայն զօրութենէ մերմէ պահել զպատուիրանս քոյս։
Յամբառնալ առ քեզ զձեռս մեր սրբութիւն առանց բարկութեան և երկմտութեան։
Դու դատանել 'ի քէն զշնորհս և զողորմութիւն , և զառաքինասիրաց գործոցն աջողութիւն։
Ո՛ սանզի դու ես Տէր կենաց և ծագ ողորմութեան , և քեզ վայելեն փառք իշխանութիւն և պատիւ . Ո՞ յժամ , և միշտ։
Ամ աղաղութիւնն ամենեցուն։

Զուսմ ամենաիջոր և յաղթօղ տէրութեանդ կրկնի ամենայն ծունր յերկրպագութի և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութիւնքդ։

Զ այեաց յերկրպագութիս մեր, և ուսմ մեզ առնել զաջ դարութիւն ճշմարտութեան։

Զ ան զի դու ես ճշ խաղաղութիւն, որ բարձեր զթշնամութիւն 'ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի։

Զու հեռաւորաց և մերձաւորաց, աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ։

Զրում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանի արասցես, դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո, ճշ մեր և տր և փրկիչ յա՛ քս։

Զ ի ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյն. այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. Ա՛մէն։

Յերդս օրհնութիւն և 'ի ձայն սաղմոսաց, անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ. Ա՛յժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ա՛ստղքն երկիւղածք առաւծ դողեն, և զօդնուն անձանց՝ ինամանէ խնդրեն
զի դևքն և չարադործքն զիւրեանք կոխատեն, և միշտ պարզմամբ նեղացցնեն։

Ի կատարած վասն ժողովրդեանն որք ի սրբութենէ հեռացեալք էին, դաւթի արձանագիր ի ժամանակի մինչ կալան զնա այլ ազգքն ի գերթ։

Սաղմոս. ԾԵ։

Զորմեաց ինձ աստ զի կոխեաց զիս մարդ * զօրհանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս։

Ի բոլոր վասն ժողովրդեանն հրէից որք յի քի սրբազան շաւղացն, և աւետարանական պատուիրանացն հեռացեր էին։

Ա՜յս սաղմոսումս կուխուսի մարդ զարէն ընդէմ իւր թշնամեացն, և մանաւանդ ընդէմ այնպիսի մարդկանց որ այ Ճանապարհէն հեռացեր են, կամ ոչք և բարե պաշտք, ընդէմ երեւելի և աներ և ոյթ թշնամեաց իւրեանց։

Այսինքն, որ աստ, կաղա չեմ զքեզ, ողորմիր և օգնական եղիր ինձ, զերկ անիրաւ և անիրաւնք մարդիք զիս ոտնակոխ արարին * և օրն ի բուն իմ թշնամեաց պա

Սոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ * բազումք էին ոյք մարտանէին ընդիս 'ի բարձանց։

Իտու

ղութիւն , և զիմ բարեբախտութիւն տեսանելով յամօթ լինին , ինչպէս որ նենդութեամբ և խոր ամանկութեամբ դէպ իմ անձս կուգային , որ լինի թէ մէկ հնարքով մի զիս փչացնեն և կորուսանեն։

Ա՚. յսինքն , դու զնոսա իւրեանց օգնչինչ լինելոյն համար , իբր ամէն շարեգործութիւն հեռու լինելոյն համար քո երեսէդ քշէ և հալածէ * և քո ածային բարկութեամբդ պատժելով և խրատելով զայնպիսի անզգամ ժողովրդներն քոյ օրինաց և պատուիրանացն հնազանդեցուր։

Ա՚. յսինքն , որ ասուած ես զիմ կեանքս և կենցաղավարութիս կու պատմեմ քեզ հարազատութիւն , և զիմ աչքիս արտասուքն կուդնեմ քոյ առաջիդ * և դու գթալով իմ խղճութիս ինձ օգնական և թիկունք եղիր ինչպէս որ ինձ խոստացեր ես։

Ա՚. յսինքն , որ քո կարող զօրութեամբդ իմ թշնամիքն յաղթվին և ամօթով յետ դառնան * այն օրն որ ես վշտացած սրտով կա ղաղակեմ դէպ առ քեզ , և զիմ խղճութիս քեզ կուծանուցանեմ։

Ա՚. յսինքն , և ես տեսանելով զքո ողորմութիդ և բարերարութիդ

Որպէս առ յոչնչէ մերժեսցես զնոսա * բարկութիւն զժողովրդս վուրդս հնազանդեցուսցես։

Ա՚. ստուած զկեանս իմ պատմեցից քեզ , եղից զարտասուս իմ առաջի քոյ * ոչ խոսացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց * յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ։

Ա՚. հաճանեաց զի ածիմ ես դու * զաճ

օրհնեցից Տէր զամենայն ժամ, և զքո գովեցից 'ի բերան իմ։ * յաճախ յուսացայ Տէր զի արասցէ ինձ մարդ։

Օրհնէ զՏէր ամենայն ժամ։ * զորս տացէ քեզ օրհնութիւն ամենայն։

Փրկեցեր զանձն իմ ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ 'ի դայթակղութենէ։ * հաճոյ եղէց առաջի Տեառն յերկրի կենդանեաց։

Տունք։ ԻԲ։

'Ի կատարած ՝ի ապականէր դաւթի արձանագիր, 'ի ժամանակի զի փախուցեալ և թագուցեալ էր նա յերեսաց սաւուղայ յայրի անդ։

թիւդ ասեմ, թէ ահա՛ դիտացի որ դու իմ նախախնամող Տէրն և ՝ածն ես։ * ես իմ ամէն բանումն և գործումն զՏէր կու օրհնեմ և կու փառաբանեմ, և իմ ամէն խօսքումն զՏէր կու գովեմ և կումեծացուցանեմ։ * ես յաճախ եմ յուսացեր և ապաւիներ, և չեմ վախեր 'ի մարդկանէ, զէրէ ինչ պէտ անէ ինձ մարդ մահկանացու։ Այսինքն, ես ինչ որ քեզ քո ինձ արարած ողորմութիւդ և բարերարութիւդ համար ուխտերեմ, իմ կամքս և յօժարութիւս եմ ուխտեր։ * և կու զեմ զամէնն քեզ հատուցանեմ օրհնելով քո սուրբ անունդ ՝ածեալ, ՝ածեալ իմ։ Այսինքն, զէրէ դու փրկեցիր և ազատեցիր զիմ անձս 'ի մահուանէ, զիմ աչքերս 'ի յարտասուելոյ, և զիմ ոտքերս 'ի դայթակղութէ, իբր 'ի փորձանաց և 'ի վտանգէ։ * որ ես կենդանի վարելով առանց վշտի և նեղութեան քո ՝ածայինն շնորհօքդ հաճոյանամ քոյ առաջիդ կենդանեաց երկրումն, իբր քոյ երկնից արքայութիւն մտնումն։

Իբր, զարձանագիրն զայն, այս ինքն, զտախտակն զոր դրեցիր վասն դնելոյ իվերայ դլխոյ ճշմարիտ դաւթին յի քի, մի՛ ջնջեր

ոչ պիղատոս , այլ ասա՛ հրէից ։
զորինչ գրեցի գրեցի ։
Ա՝յս սաղմոսումն շնորհակալ կու
լինի մարդարէն զայ վասն աղատե
լոյն զնա 'ի փորձանաց յայրին ,
իբր մաղարային կամ քրիստոնեայ
ոք վա՛ր աղատելոյն զնա 'ի զանա
զան փորձանաց ։

Ա՝յսինքն , տը՛ր ա՛ծ ողորմիր ինձ
ողորմիր ինձ և յօգնութիւն հա
սիր * զերկ իմ անձս իբր իմ հո
գիս 'ի քեզ է՛ յուսացեր և ապա
հ՛իներ ամենևին , և յայլ տե
ղաց յոյս չունի ։
Ա՝յսինքն , ես իմ ամէն փորձա
նաց և հալածանաց միջուն քոյ
թևերիդ շո՛ւաքն կու յուսամ ,
իբր 'ի քո նախախնամութիդ կու
ապա՛հինիմ * մինչև որ իմ թշնա
մեաց բարկութին անցանի , և
ինձ համար պատրաստած հնարա
գործունին և անօրէնութին դա
դարի և վերջանայ ։
Ա՝յսինքն , քանի որ ես սրտի մտօք
դէպ իմ բարձրեալ ա՛ծն և դէպ իմ
բարերար ա՛ծն աղաղակեցի և զիմ
խղճութիւնս իւրն յայտնեցի ։
Ա՝յսինքն , շուտով իւր ա՛ծային
օգնութին ողարկեց 'ի յերկնից ,
և զիս փրկեց և աղատեց իմ թշ
նամեաց ձեռքէն * և զայնոսիկ
որ զիս ոտնահար կանէին , յամօթ

Սաղմոս · ծ.Զ ։

Ողորմեաց ինձ ա՛ծ
ողորմեաց ինձ * զի
'ի քեզ յուսացաւ
անձն իմ ։

Ի հովանի թևոց քոց
յուսացայց * մինչև
անցցէ անօրէնութիւն ։

Ա՝ղաղակեցի առ ա՛ծ
բարձրեալն , առ ա՛ծ
բարերար իմ ։

Ա՝ռաքեաց յերկնից
և կեցոյց զիս * եդ
'ի նախատինս ոմանք կո
խէին զիս ։

Ո՞ւրախ եաց ՝ի զ-
ղորմութիւն և զճշմար-
տութիւն քո * և փոր-
կեաց զանձն իմ ՝ի մի-
ջոյ գազանաց , զի
ննջէի ես խռովեալ։

Որդւոց մարդկան *
ատամունք իւրեանց
զէն և նետք են * և
լեզուք նոցա սուր
սուսերի։

Բարձրեալ ես դու
յերկինս ՝ի * և յամ-
երկրի են փառք քո։

Օ՜ , որոգայթ պատ-
րաստեցին ոտից իմոց
խոնարհ արարին զան-
ձն իմ * փորեցին
առաջի իմ զխորխոր-
բատ , և անկան ինք
եանք ՝ի նոյն։

Պատրաստ է՛ սիրտ իմ

և նախատինք արար աշխարհիս
վերայ։

Ո՞յսինքն , ողորմեց յերկնից
զիւր ողորմութիւն և գթութիւն
և զիս ազատեց , ողորմեց զիւր
ճշմարտութիւն , և զիմ թշնամիքն
յամօթ արար * և զիմ անձս փր-
կեց այն կատաղած ջար գազան-
ների միջէն , որ զիմ ջորս կողմն
պատեր էին , զերկ միշտ տրտում
և տխուր կուննջէի , և ահիւ և
երկիւղիւ քուն կուլինէի։

Ո՞յսինքն , և թէպէտ կուեր
և էին թէ ադամայ զարմ էին ,
և մարդկային ծնունդք էին *
բայց իւրեանց ջար բնութենովն
գազանաց կունմանէին , իւրեանց
ատամներն սլաք և նետ էր * և
իւրեանց հայհոյիչ լեզուներն
սրած թուր կունմանէր։

Ո՞յսինքն , բայց գոհանամ զքէն
տր ՝ած , որ քո սուրբ անունդ
բարձր է՛ քան զերկինս * և քո ամ-
նակարող զօրութիւդ և փառքդ
ամ երկրում կու ճանաչվի։

Ո՞յսինքն , իմ ոտքիս թակուք պատ-
րաստեցին , և զիմ անձս խոնարհ
հեցուցին , իբր զիս կոտր ձգե-
ցին , և հողի հաւասար արարին
* իմ առաջիս խորխորատ փորե-
ցին , իբր հոր փորեցին , և իւր
եանք անկան ՝ի մէջն։

Ո՞յսինքն , իմ սիրտս միշտ պատ-

ՇԱ * պատրաստ է սիրտիս օրհնեցից և սաղմոս ասացից քեզ։

Օ՜ արթիր փառք իմ զարթիր սաղմոսիւք և օրհնութիւն * և ես զարթեայց առաւօտուց։

Խ ոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս տէր * և սաղմոս ասացից քեզ յազգինս։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո * մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս աՀ * և յամ

ռասա է տէր աՀ, որ շնորհակալ լինիս քեզանից քոյ անչափ բարերարութենէն համար * իմ սիրտս պատրաստ է տէր աՀ որ օրհնեմ քո սբ անունդ, և հանապազ երգեմ և սաղմոս ասեմ քեզ։

Ա՜յսինքն, զարթիր ո՛վ պարծանք իմ, և փառք իմ, իբր արթնացիր ո՛վ հոգի իմ քո տամ զօրութիւնդ, արթնացիր և ուրախացիր սաղմոս ասելով և օրհնելով զՀաՀ * որ ես այլ յաղթելով մարմնոյս թուլութենէն և տկարութեանն արթնանամ կանուխ առաւօտ ներն գոհանալով զայ։

Ա՜յսինքն, և խոստովանիմ և փառաբանեմ զքո սբ անունդ տէր աՀ տամ ժողովրդոց միջումն * և տամ ազգերի միջումն զքեզ գովելով սաղմոս ասեմ և մեծացուցանեմ։

Ա՜յսինքն, զէրէ քո ողորմութիւնդ մեծացաւ, և բոլոր աշխարհս լցեց, և երկնքումն երանելի հոգիքն պսակեց * և քո ճշմարտութիւդ և հաՀատարիմ խոստմունքդ յերկրէս մինչև 'ի յամպս և մինչև ուր որ մարդկային աչաց տեսութենն կարէ հասանել զանազան նշաններով յայտնի եր եւեցաւ։

Ա՜յսինքն, ուստի կրկին կուգո հանամ քեզանից տէր աՀ որ բարձր

երկրի են փառք քո։

Տունք. ԻՁ։

Ի կատարած մի ապականեր դաւթի արձանագիր։

Սաղմոս. ԾԷ.

Եթէ արդարև զարդարութիւն խօսէիք * և ուղիղս դատէիք որդիք մարդկան։

Ո՞հանդի և արդ իսկ ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք յերկրի * զանիրաւութիւն ձեռք ձեր նիւթեն։

ես քան զերկինս * և քո փառքդ և պատիւդ աստ երկրում կուշտ նաչվի ի մէջ զանազան ազգաց։

Ամէն, այդ տախտակիդ բանն որ գրեցիր մինչև ի վախճան աշխարհիս մի՛ ջնջեր, զէրկ ճշմարիտ դաւթի արձանագիրն է՛ ի գայթակղութիւն հրէից, որ թէ կամաւ և թէ ակամայ խոստովանիլ պարտին զնա թագաւոր, ո՛չ միայն ինքեանց այլ և բոլոր աշխարհի։

Ա՜յս սաղմոսումն կուխօսի մարդարէն վասն մեղացն ամբարշտաց և վա՜ պատժոց նոցին, այլ և վա՜ խնդութիւնք արդարոց իվր ճշմարիտ դատաստանին ասուծոյ։

Ա՜յսինքն, ո՛վ որդիք ադամայ թէ որ դուք ուղիղ սրտով թողէք զստուերն և խաբէութիւնն, և արդարութիւն և ճշմարտութիւն խօսէք * և թողէք զնենգութիւնն և շիտակ դատաստան անէք ինձ համար այդչափ թալանքներ էք արարեր, և իմ մահուանս էք ըսպասեր։

Ա՜յսինքն, էայց դուք միշտ և հանապազ ձեր սրտի միջումն զանօրէնութիւն և զնենգութիւն խորհելով, զանազան չարութիւն և վնաս կուգործէք երկրիս վերայ

* և ձեր ձեռքն միշտ և հանապազ անիրաւութիւն և ըսպաննութիւն հնարելոյ յետնէ է։

Ա՜յսինքն, մեղաւոր և չարա գործ մարդիքն իւրեանց մօրէն ծնանիլն 'ի բաց ըսկսան օտարա նալ և հեռանալ յայլ * և իւր եանց մօր արդանտէն ելանելն 'ի բաց 'ի չար սովորութէ և 'ի չար ընկերներէ խաբեցան, և սուտ խօսելոյ յետնէ անկան։

Ա՜յսինքն, և օր ըստ օրէ աճե լով նոցա բարկութիւն և սրտմտու թիւն կատաղած օձի բարկութե և սրտմտութե նման է դարձեր, որ ում որ կու հանդիպին, իւր եանց զահրոմն կու մահացնեն * և նոցա խաստատրտութիւն և հակառակութիւն ընդէմ բարի խրատ տուողաց այնպէս է՛ ինչ պէս իժ օձի, և քարբ օձի խաստատ ութիւն որ իւր երկուճղի ադ վոմն իւր ականջներն կուփակէ։

Ա՜յսինքն, որ չի լինի թէ ճար տար թով չի, իբր հանճարեղ օձ կապողի աղօթից ձայն լսէ և ըղ դատանայ * և չի լինի թէ իմաս տուն դեղք շինողի դեղքի հոտն առնու և իւր խորամանկութէն և վնասադործութէն դադարի։

Ա՜յսինքն, բայց ա՞ծ այնպիսի մարդկանց ատամներն կուկոտրա տէ իւրենց բերանի միջուն, իբր

Օտարք եղեն մեղա հ՛ողք 'ի մօրէ * խաբեցան յարգանտէ, և խօսեցան զսուտ։

Սրտմտութիւ նոցա ըստ նմանութե օձի * ոպ իժի և քարբի զի խցեալ է՛ զականջս իւր։

Օ՜ Լ մի՛ լսէիցէ նա ղձայն թովչի ճարտա րի * և մի՛ առցէ զդեղ 'ի դեղատոհէ իմաստ նոյ։

Ա՜ճ փշրեացէ զատա մուն նց իբերանս իւրեանց * և զժա

նիս աւիւծուց իսոր
տակեաց ՝որ։

Ա՝նարդ եղեցին նէ՛
ոչ ջուր զի հեղանի
* ՝ի լարել աղեղան
նորա տկարասցին *
և ոչ մոմ զի հալի
սպառեսցին։

Ա՝նկաւ հուր և ո՛չ
տեսին զարև * մինչ
չև իմիտ առեալէին
զփուշս իւրեանց *
ոչ դժնիկ բարկու
թիւ կենդանոյն կիր
ցէ զնոսա։

Ուրախ եղեցի ար

նոցա հնարագործուԹիւնն կու
փչացնէ * զէրկ ՝որ ՝ած իւր ամե
նակարող զօրուԹիւն աւիւծնե
րի առաքեր է՛ Ջարդեր ,իբր քան
զնոսա այլ առաՀել զօրեղ և չա
րագործ մարդկանց բարկուԹիւն
և հպարտուԹիւն է՛ ոչնչացուցեր։
Ա՝յսինքն , անարդ և անպէտք
կուլինին նոքա ինչպէս մէկ ջուր
մի որ Թափվի աՀաղի վերայ և
անյայտ լինի և փչանայ * և երբ
որ ՝որ ՝ած իւր վրէժխնդրու
Թիւ աղեղն լարէ ընդէմ նոցա ,
յամօԹ կուլինին և ՝ի զօրուԹէ
կու անկանին * և ինչպէս մոմն որ
կուՀալի կրակի առաջևն , այն
պէս կուՀալին և կուփչանան ՝այ
արդար դատաստանի առաջևն։
Ա՝յսինքն , անկաւ նոցա վերայ
՝այ բարկուԹիւն կրակն , և չկարա
ցին տեսանել ՝այ ողորմուԹիւն և
շնորհաց արևն * և դեռ միտք
չէին արարած Թէ իւրեանց չար
մեղաց փուշն այնպէս մէկ փուշ
մի է՛ որ դժոխոց կրակին նիւԹ
պիտի դառնայ * յանկարծակի
արդար դատաՀրն ՝ած դժնիկի .
իբր տնտանք փշի նման կենդանի
կենդանի կումատանէ զիւրեանք
դժոխոց տանջանացն , և կու այրէ
և կուկիզէ զիւրեանք անշիջանե
լի հրով։
Ա՝յսինքն , և արդար և երանե

լն մարդիք տեսանելով այ արդար դատաստանն , և ուղիղ Հատուցումն ընդէմ այնպիսի անիրաւ և ամբարիշտ մարդկանց , կուցն ծանն և կուրախանան * և իբրև վրէժխնդիրք փառաց և պատուոյն այ զիւրեանց Հեռքերն կուլուսանան մեղաւորաց արիւնովն 'ի նշան յաղթութեան։

Կամ թէ արդար մարդիքն տեսանելով զպատիժն և զպատուհասն մեղաւորաց , զիւրեանց վարքն և կենցաղավարութիւն այլ առաւել կուուղղեն , կուլուսանան , և կու յիստակեն զանազան բարեգործութիւն և առաքինութիւն։

Այսինքն , և այն մարդիքն որ իւրեանց թերահաւատութեան համար արդար և բարեպաշտ մարդկանց անմեղութիւն տնաւ կանէին , տեսանելով այ արդար դատաստանն , կասեն , թէ շնտակ որ արդար մարդկանց բարեգործութիւն պտուղ ունի եղեր * և շիտակ որ ած կայ եղեր երկնքումն որ ամ մարդի Հատուցումն կանէ երկրիս վերայ։

Իբր այդ տոխտակիդ բանն թող Հաստատ մնայ , մի՛ աւելորդ , զերէ թէ և քահանայապետքն Հրէից քի գերեզմանն կուինքեն դարն յորժամ տես ցէ զՀատուցումն * և զձեռս իւր լուսաց ցէ յարեան մեղաւորն։

Եւ ասացէ մարդ թէ արդարև գուցէ պտուղ արդարոյ * և է՛ ած որ դատէ զնա յերկրի։

Տունք։ 10։

'Ի կատարած մի ապականէր դաւթի արձանագիր 'ի ժամանակի յորում առաքեաց սաւուղ և պաշարեաց զտուն նորա զի սպանցէ զնա։

Սաղմոս · ՃԾԸ ·

Երկեա՛ զիս՝ Թշնամեաց իմոց Աստուա՛ծ * յայնցանէ որք յարուցեալք են ի վերայ իմ ապրեցո՛ զիս։

Փրկեա՛ զիս յայնցանէ որք գործեն զանօրէնութիւն * յարանց արիւնահեղաց ապրեցո՛ զիս։

Որսալ զանձն իմ կամեցան * և հասին ի վերայ իմ հզօրք։

որ նորա յարութիւնն փառքն արդեալում, բայց ՏԱՏ կույարուցանէ զնա և կուկացուցանէ Թագաւորութիւն ի վերայ Երիսաղեմի։

Այս սաղմոսումս կաղաչէ մարդարէն զՏԱՏ ազատել՝ ի Թշնամեաց, զորով պաշարեցեալ՝ ի տանն միքողայ, կամ քս կնքեցեալ՝ ի դերեզմանի աղօթէ առ Հայր ազատել՝ ի Թշնամեացն որք պաշարեալ պահէին զնա։

Այսինքն, փրկէ զիս Տէր Հայր ամենակարող իմ անօրէն Թշնամեաց և աստեղեաց ձեռքէն * և զիս յարուցանելով՝ ի մեռելոց ազատէ այս անհաւատ պահապաններէս որ ինձ վերայ են դարձեր, և զիմ դերեզմանս կուպահեն։

Այսինքն, փրկէ զիս այն չարա սիրտ մարդկանց ձեռքէն որ միշտ անօրէնութիւն գործելոյ յետնէ են * և զիս այն արիւնահեղ հրէից ձեռքէն ազատէ, և ան մահութիւն պարգևէ։

Այսինքն, զէրէ կատաղած որս որդներինման իմ յետնէս անկան և կամեցան զիմ անձս որսալ * և չարութենով և նենգադրութենով զօրեղ մարդիք ինձ վերայ հասան, և զիս խոցեցին

Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք * առանց մեղաց ընթացայ և ուղիղ եղէ։

Օ՜ արթիւր ընդառաջ իմ * և տես դու որ զօրութեաց ես իսկ ըսայէլի։

Վ՚ այեաց և այց արա՛ որ հեթանոսաց * մի՛ ողորմիր ամենեցուն որք գործեն զանօրէնութիւն։

Դարձցին ընդ երե-

և ըսպանեցին ի վերայ իսաչին։

Ա՚. յսինքն, ես ոչ մեղք ունէի և ոչ յանցանք, որ ասէի թէ ենթ հաւար զիս դատապարտեցին, և ըսպանեցին * ես նոցա միջուն միշտ անմեղութենով շուրջ եկի և ուղիղ սրտով կենցաղավարեցայ, ես նոցա մէկ ինաս մի չարարի, այլ իւրեանց հոգւոյ փր կութիւն ճանապարհն նշանց տվի, և քարոզեցի։

Ա՚. յսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ որ ես, արթնացիր և ինձ դէմ եկ, իբր շուտով ինձ յօգնութիւն հասիր * և տես սոցա ինձ արարած անիրաւութին, դու որ ես երկնային զօրութեց, և ես իսրայէլացւոց, իբր դու որ մինչև ցայսօր սոցա խնամք տա նելով պահպանեիրես քո հարա զատ ոդիւոցդ նման։

Ա՚. յսինքն, այսու հեռանայիր այց արա՛ և խեղճ եկ զանազան հեթանոսացազգերի դարձուցանելով զիւրեանք՝ ի մոլորութենէ՝ ի դի տութի ճշմարտութիւն * և մի՛ ողորմիր և խղճար այս անդարձ հրէից որ միշտ և հանապազ անօրէնութիւն գործելոյ յետնէ են, ծծանաճաչ ենք ասելով կուապարծենան, և քո օրէնքդ և պատուէրդ ընկեցեալ սոցա տակ են ձգեր։

Ա՚. յսինքն, նոքա երեկուն կու

կոյս * սովեսցին ոտք
շունք * և շրջեսցին
զքաղաքաւ։

Ահա զոզանջեսցեն
բերանօք իւրեանց *
և սուր է՝ ի շրթունս
նոցա։

Ասէ արդ ո՞վ լուսաւ-
զայս * զի դու տո՛ր
ծիծաղեսցիս զնոքօք
* և արհամարհեսցես
զամ հեթանոսս։

Զօրութիւն իմ առ-
քեղ պահեցից * զի
ա՛ծ օգնական իմ ես։

դառնան, իբր երբոր աշխարհիս
վերջն մօտիանայ, այն ժամանակն
կուդառնան՝ ի դիտութիւն Ճշմար-
տութեան, և զիմաստնութիւն
ընդունին * և քաղցած շնորհն
նման քոյ երկնային հացին կու-
ցանկան * և քոյ տոբ եկեղեցւոյ
քաղաքումն պտուտ կուդան որ
զիւրեանք կշտացնեն երկնային
հացիւն։

Ասացին, նոքա կուպօռան կու
կանչեանչեն և կու հայհոյեն իւր
եանց բերանովն ընդէմ իմ աշա
կերտացն և առաքելոցն * զէրէ
նոցա շրթունքներումն թուր կայ
իբրև՝ բերանումն ջար լեզուկայ։

Ասացին, նոքա կուհակառա
կին և կասեն, թէ այս նոր հա
հատքս և այս նոր օրէնքս որ
դուք կուքարոզէք ով է՞ լսեր մին
չև՛ցայժմ * բայց ոչինչ չեն
կարեր պաշարել, զէրէ դու տոր
ա՛ծ կուծիծաղիս և անարգ կանես
նոցա հնարագործութեամբն * և
ո՛չ թէ նոցա միայն, այլև հեթա
նոսաց սրամտութիւնն կու արհա
մարհես և կուփչացնես։

Ասացին, և ես զիմ զօրութիւն
և կարողութիւնն քո շնորհօքդ
անյաղթելի կուպահեմ յաղթե
լով զմահ * զէրէ դու իմ օգնա
կանն ես, և զիս պահպանող տրն
և ա՛ծն ես։

Ո՞ՀԻ իմ * ողորմութիւն նորա կանխեսցէ առաւօտ * և ասասո՛ւ ածիմ ցուցցէ ինձ զի թշնամիս իմ։

Ո՛ի սպանաներ զնա * զի մի՛ մոռասցին զժողովուրդք քո։

Յրուեա՛ զնոսա զօրութիւք քով և ընկիր զնոսա * զի դուք պաշտպան իմ ե՛ր։

Տե՛ղք բերանոյ նոցա և բանք շրթանց նոցա * ընկալցին նոքա յամբարտաւանութեան իւրեանց։

Ո՞ՀԻ սպանաներ զնոսա զի մի՛ մոռասցին զժողովուրդք քո։

Յրուեա՛ զնոսա զօրութիւք քով և ընկիր զնոսա * զի դուք պաշտպան իմ ե՛ր։

Տե՛ղք բերանոյ նոցա և բանք շրթանց նոցա * ընկալցին նոքա յամբարտաւանութեան իւրեանց։

Ո՞ՀԻ, ես միշտ զիս յուսա դրեցի և ասացի, թէ նա իմ ա՛ծն է՛, նա զիս այս խղճութեանս մի՛ջումն չի՛ թողուր * նորա ողորմութիւնն շուտով ինձ յօգնութիւն կուհասանի * և այն փորձանքն և պատուհասն որ իմ թշնամիքն իմ գլուխս բերին, իւրեանց գլուխն կուբերի իմ աչաց առաջև։

Ո՞ՀԻ, բայց կաղաչեմ զքեզ հայր երկնաւո՛ր մի՛ սպանաներ զայդ ամէն հրէայքդ, և մի՛ բնաջինջ աներ * որ չիլինի թէ իմ հաւատացեալքն յետ ժամանակաց մոռանան այդ քոյ ժողովրդեանդ պատմութինն, և քո ահդ և երկիւղդ նոցա նման իւրեանց սրտէն դէն ձգեն և անզգամ դառնան։

Ո՞ՀԻ, այլ քո ամենակարող զօրութիւնդ ցրո՛ւէ զիւրեանք զանազան ազգերի միջումն, վայր ձգէ և ոտից կոխան արա՛ * զի՛ր դու իմ պահապանն ես, և իմ օգնականն ես ա՛ր ա՛ծ։

Ո՞ՀԻ, նոցա բերանի մեղքն և հայհոյանքն, և նց շրթունք ների նենգաւո՛ր և զահրով լցած խօսքերն յայտնի լինի ամ ազգաց * և իւրեանք իւրեանց ամբարտաւանութիւն և գոռոզութիւն միջումն ընկղմին և խեղդվին։

Յանէծս և՝ ի սուտ թէս մատնեսցին * ՝ի կատարածի բարկութիւն սպառեսցին. և մի՛ դոցին։

Զիտասցեն զի անուն տիրէ յակոբայ և ամ ծագաց երկրի։

Զ արձցին ընդ երեսս կոյս * սուլեսցին ոչ շունք և շրջեսցին զքաղաքաւ։

Նոքա սիրեսցին յուտել * ապա թէ ոչ յագեսցին տրտնջեսցեն։

Յանէծս ասէ՝ ի սուտ թէ մատնեսցին՝ ի կատարածի բարկութիւն սպառեսցին։ Զիտասցեն զի անուն տիրէ յակոբայ և ամ ծագաց երկրի։ Զ արձցին ընդ երեսս կոյս սուլեսցին ոչ շունք և շրջեսցին զքաղաքաւ։ Նոքա սիրեսցին յուտել ապա թէ ոչ յագեսցին տրտնջեսցեն։

Ասէ՝ նոքա, իբրեանց անիծաբանութիւնք և իշոցնաւորութիւնն համար, և իբրեանց սուտութեան և խաբէութիւնն համար մատնելին իշխանաց և դատաւորաց ձեռքն, և տանջելին և չարչարելին * և երբեմն աշխարհիս կատարածն հասանի տեսանելով աստուծոյ ցասումն և բարկութիւն փչանան և այլ չերևին, իբր այլ հրէական օրինաց մարդ չի մնայ, այլ ամէնքն ահիւ և դողութիւնք դառնան՝ ի ճշմարտութիւն հաւատոյն իմոյ։ Ասէ՝ նոքա, և այն ժամանակն կուգիտենան, թէ անուն չէ թէ միայն յակոբայ, իբր հրէից ազգին միայն կուտիրէ և հոգաբարձութիւն կանէ, այլև բոլոր աշխարհիս ինամքն կուտանի, և կուպահպանէ։

Ասէ՝ նոքա, ահա այս էր ինչ ասացի թէ երբեմն երիկուն լինի, իբր երբեմն աշխարհիս վերջն հասանի հրէից ազգն կուդառնայ իդիտութիւն ճշմարտութիւնն * և սովաձշան նման քո անծայրին հացին կուկարօտի, և սուրբ եկեղեցւոյ միջումն շուրջ կուգայ որ զինքն հոգևոր կերակրով կշտացնէ։ Ասէ՝ նոքա, ինքն այստեղ այնտեղ կուցրուին որ լինի թէ անծայրին քաղցրութիւնն կերակուրն գտնուն և ճաշակեն * բայց թէ որ չի՛ կշտանան,

նան, և իւրեանց կարօտն էին լց նուն, Թող իւրեանց Թերահաւատութիւն և Թերամտութիւն վերայ տրտնջան։

Ասէին՝ ես ուր ած միշտ և հանապազ քոյ աչս անուանեալ օրհնութիւն և գովութիւն կու երգեմ * և կուցնծամ առաւօտ ներն քոյ ողորմութեամբ վերայ, իբր ինձ պարգևած ուրախութեց և խնդութեցն վերայ։

Ասէին՝ զերկն դու ինձ խնամածու և ապաւէն եղար յարուցանելով զիս՝ի մեռելոց * և իմ նեղութիւս և վշտիս միջուն ինձ յօգնութիւն հասար։

Ասէին՝ ուստի անդադար փառաբանելով քո աչս անուանդ սաղմոսերգութիւն անեմ քոյ առաջեւդ * զերկն դու իմ ապաւէն ածն ես, և իմ ողորմած ածն ես։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ է՝ շարադրեր և անջնջելի յիշատակ Թողեր քարի վերայ փորած գրի նման, որ յետ բազում ժամանակաց անցելոց երբեմն որ դին ոչ գայ յաշխարհ, Ճշմարիտ հաւատացեալքն քի կարդալով զնա ուսանին զբարերարութիւն և զողորմութիւն ածոյ։

Ասէ սաղմոսումն կու աղաչէ

Այս օրհնեցից զՕրհնութիւս ածն * և ցնծացայց առաւօտուց յողորմութիւնքդ։

Օ՜ Թեղեր իմ պաշտպան և տուն ապաւի նի * յաւուր նեղութիւնքդ իմոյ օգնական իմ։

Քեզ սաղմոս ասացից * ածն ապաւէն իմ, ածն ողորմութիւնքդ իմոյ։

Տունք. 21.

Սաղմոս դաւթի արձանագիր՝ի կատարածի զառանցելոց ժամանակաց առումանէ, ՝ի ժամանակի զի հրձիգ արար զմիջագետս ասորոց, և զասորեստանս բանայ, և՝ի դարձին հարկանէր յովաբ զԷդոմացիս իձորն աղաթից Էրկոտասան հազարս։

Ա՛ծ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ * բարկացար և դթաս ցիս՝ի մեզ։

Շարժեցեր զերկիր և խռովեցուցեր զսա * բժշկեա՛ զհարս հաճս սորա, զի սասանեցաւ։

Յուցեր ժողովրդեան քումմ զխստութիւն * և եռուր մեզ ըմպել զգինի յիմարութեան։

մարգարէն զՃԾ որ իւր զօրացն և զօրապետացն յօգնութիւն հասանի և յամօթ անէ զեղումացիս։ Կամ՝ քս կու աղաչէ զՀայրն ԱԾ զի տացէ զօգնութիւն եկեղեցւոյ իւրոյ ընդէմ սանդարամետակա նաց։

Ա՛յսինքն, Տէր ԱԾ դու զմեզ շատանգամ մեր մեղացն համար յերեսաց ձգեցիր, և մեր զօրքն աւերեցիր և թշնամեաց կոխան արարիր * ուղղիդ որ արդար դատաստանով բարկացար մեզ վրէ, բայց այժմ կաղաչեմ զքեզ որ մեզ դթաս, և յաղթութիւն տաս ընդէմ մեր երևելի և աներ և ոյթ թշնամեացն։

Ա՛յսինքն, դու այլ անգամ այս երուսաղէմայ երկիրս մեր անիրաւ և վնասաբերած թշնամեաց ձեռքովն շարժեցիր քակեցիր դո ղացուցիր և խռովեցուցիր * բայց այժմ կու աղաչեմ զքեզ, որ սորա խոցերն բժշկես, և սորա ցաւերն փարատես, զերկ սասթիկ աշն և երկիւղն զինքն պատերէ։

Ա՛յսինքն, դու քո ժողովրդեանդ շատ դժուար և անտանելի նեղութիւններ ցոյց տուիր * և մեզ այնպէս դառն փորձանքի և տառապանքի գինի խմեցուցիր

որ զմեր խելքն ցրուեց, և զմեզ
սրտակոտոր արաւ։

Ո՞յսինքն, դու քո անչափ բա
րութեանդ համար քոյ որդւոյդ
միածնի զոր խաչն երկիւղած և
ահաւոր մարդկանց յաղթու
թիւն նշան և պայծառ տուիր * որ
կարենան փրկվել իւրեանց թշնա
մեաց թերահաւատութիւն նեռե
րէն և խաբէութիւն աղեղներէն։

Ո՞յսինքն, արդ ինչպէս որ քո
սիրելիդ և քո հաւատարիմ ծա
ռայքդ փրկվեցան իւրեանց թշ
նամեաց ձեռքէն * այնպէս և ես
փրկէ և ազատէ զմեզ քո աջ բաղ
կովդ, և քո ամենակարող զօրու
թիւդ, և մեր աղաչանացն և խնդր
ուածոցն ականջ արա՛ և լսէ՛։

Ո՞յսինքն, որ ես տեսանելով
քո օգնութիւդ և նախախնամութիւդ
յորդորեմ զիս և ասեմ, թէ ահ
յերկնից և յիւր տէր աթոռէն խո
սեցաւ, ինձ յաղթութիւն տվեց,
և զիմ թշնամիքն յամօթ արաւ *
ցնծամ ուրախանամ բարձրանամ
և փառաւորիմ * այս սիւքէմայ
երկրիս որ ահ ինձ է պատրաստեր
սիրապետեմ, և իմ հալալ ժա
ռանգութիւն նման բաժանեմ, և
իմ հրամանաց և իշխանութեան
հնազանդեցնեմ * և յարկաց հո
վիան, իբր չաարնեերի ձորն իմ
ստացած մուլքս նման չափեմ

Ո՞ տուր երկիւղա
ծաց քոց նշան * զի
ապրեսցին յերեսաց
աղեղան։

Որպէս փրկեցան սի
րելիք քո * կեցո՛ աջով
քով և լուր մեզ։

Ո՞ՀԽօսեցաւ Տէր
բութիւն իւրմէ * ցն
ծացայց բարձր եղէց
* բաժանեցից զսիւ
քէմ * և զՀովիան
յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղաւթ և իմ է մանասէ * եւ ընտրեցեալ հզօրիւք գլխոյ իմոյ։

Յուդայ թագաւորն իմ * մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ։

Եդովմ ուղղեցից զգնացս իմ * ինձ այլ ազգիւք հնազանդեալ եղիցես։

Ո՞տարցէ զիս ՝ի քաղաք ամուր * կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցԵդովմ։

և յայլ երկրներէն ջոկեմ։

Ա՜յսինքն, ասեմ թէ գաղաւթու և մանասէի երկիրն իմ է * այլև եփրայիմայ երկիրն որ է ՝ի սահմանս երուսաղէմայ, իմ գլխոյս պահապանն է, և ինձ զօրութիւն և կարօղութիւն տուօղն է իւր քաջ և արի և հաւատարիմ տղայ մարդ դերոմն։

Ա՜յսինքն, յուդայի երկիրն իմ ամէն երկրներուս և գահաւոր ներս թագաւորն է * և մովաբայ երկիրն իմ յուսոյ աւազանն է, իբր իմ լուացվելոյ հաւատոյն համար իմ ձեռքիս է, զէրէ յոյս ունիմ որ երբեմն ուզեմ կարենամ առնուլ զնա, և իմ հրամանացն հնազանդեցուցանել։

Ա՜յսինքն, այժմ միայն եդոմայ երկիրն որ է ՝ի հարաւակողմն երուսաղէմայ ինձ դժուարութիւն կուտայ, բայց յոյս ունիմ որ քո օգնութիւդ շուտով իմ ճանապարհս և իմ գնացքս դէպ ՝ի յայն ուղղեմ, և զնոսա ևս յաղթահարեմ և իմ ձեռաց տակն առնում * զէրէ ինձ քան զնա այլ ուժեղ այլազգիք և կուապաշտք հնազանդեր են։

Ա՜յսինքն, բայց ո՞վ կու տանէ զիս այն անառիկ բերդն, և այն ամուր պարսպով քաղաքն * կամ ո՞վ ինձ յառաջ կու անկանի և

զիս մինչև յեղծանայ երկիրն կու հասուցանէ։

Այսինքն, եթէ ոչ դու ուրուած որ երբեմն զմեզ մեր մեղացն համար երեսաց ձգեցիր * և մեր զօրացն հետ ընդէմ մեր թշնամեացն պատերազմ էիկիր որ մեզ օգնութիւն անէիր։

Այսինքն, վասն որոյ կաղաչեմ զքեզ, այս մեր առաջի կայ պատերազմումս մեզ օգնութիւնն և կարողութիւն ասուր * զէրէ ես քեզ եմ յուսացեր, և դիտեմ որ փուչ և ընդունայն է այն օգնութիւնն և փրկութիւն որ մարդի ձեռքով կուլինի։

Այսինքն, ինչպէս հանապազ կասեմ ես իմ զօրապետացն հետ, թէ մեք ասուծով կանենք զմեր զօրութիւնն և յաղթութիւնն * և նա է որ կու արհամարհէ և կու փչացնէ զայն մարդիքն որ մեզ ներողութի կուտան, և զմեզ կու հալածենն։

Իբր, երբեմն օրէնք և մարգարէք կու կատարվին և քս կուգայ յաշխարհ, այն ժամանակին օրհնութիւն և գոհութիւն կու տալի այս սաղմոս, որ է իմաստութիւն, այսինքն խորին և խորհրդաւոր։ Այս սաղմոսումս կու աղօթէ մարգարէն առ ած և շնորհակալ

Եթէ ոչ դու ած որ մերժեցեր զմեզ * և ոչ ելեր ած ընդ զօրս մեր։

Տուր մեզ զօգնութիւն 'ի նեղութեան * զի ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ։

Այսուծով արասցուք զզօրութիւն * և նա արհամարհէս զնոսա որք նեղեն զմեզ։

Տունք. 13.

'Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս իմաստութիւն, սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. 4.

Լուր ՝ած աղօթից իմոց * և նայեաց յաղօթս իմ։

Ունկադաց երկրի կար դացի առքեղ * մինչ ՝ի վաստակիլ սրտի իմոյ։

Ամենի բարձր արարեր զիս * և առաջնորդեցեր ինձ * և իմ եղեր յոյս , և աշտարակ հզօր յերեսաց թշնամւոյն։

Ընակեցայց ՝ի յարկս քո յաւիտեան * և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց։

կուլինի գոլով փախեալ ՝ի ձեռացն սաւուղայ և հեռացեալ յերուսաղէմայ երկրէն։

Կամ դասք արդարոց որք էին ՝ի դժոխս ապատեցեալք յարութենէն քի կուաղօթեն և կուդոհանան զայ։

Ա՛յսինքն , եր ՝ած դու քո ամէն առատ ողորմութեամբդ լսէ զիմ աղաչանքս * և քո հայրական գթութեամբդ նայիր դէպ յիմ աղօթքս։

Ա՛յսինքն , յերկրիս ծայրերէն, իբր ՝ի խորոց անդնդոց դժոխոց այնչափ հոգւոց հանելով դէպ քեզ աղաղակեցի * մինչև որ սիրտս վաստակեցաւ և նուաղեցաւ , և ՝ի կարօղութէ անկաւ։

Ա՛յսինքն , դու քո միածին որդովդ որ է՛ Ճշմարիտ վէմ պատուական , զիս ազատեցիր իմ տառապանքէս , և բարձրացուցիր * և առաջնորդեցիր դէպ ՝ի յերկինս * դու ինձ յոյս և աշտարակ ամուր դարձար իմ թշնամեաց երեսին դէմ , իբր ընդէմ բռնութեան սատանայի։

Ա՛յսինքն , այսու հետև մինչև յաւիտեան կուբնակիմ քոյ տնեղիդ միջումն , իբր քոյ երկնային արքայութեան միջումն * և կուծածկվիմ քոյ թևերի շուքովքի

տակումն , իբր քոյ ածային նա խախանամութեամբ տակումն , և կու վայելեմ զանապատ ուրախութիւն։

Ասասցուք , զէրէ դու որ ածմիջնորդութիւնդ որդւոյ քոյ միածնի լսեցիր իմ աղօթիս * և քոյ երկիւղած ծառայիցդ ինչպէս որ խոստացեր էիր , յաւիտենական երանութեամբ միջումն ժառանգութիւն տուիր։

Ասասցուք , մեր փրկչին և մեր Թագաւորին քի օրերին վերայ այլ օրեր աւելացուցիր , իբր իւրն անմահութիւնպարգևեցիր * և իւր տարոց օրերն յաղագս մինչև յաղագս երկայնացուցիր , իբր իւրն յաւիտենական կեանք պարգևեցիր։

Ասասցուք , ուստի դասք արդարոց միշտ կուփառաբանեն զքեզ քո միածին որդւովդ և կասեն , թէ կայ և կու ճնայ յաւիտեանս յաւիտենից առաջի հօր այ բազմեալ Թագաւորն փառաց քս * և նորա դթութիւն ողորմութիւն և խոստմանց ճշմարտութիւնն , ով է որ խնդրէ և չի գտանէ։

Ասասցուք , և ես այսպէս միշտ յիշելով զքո անչափ բարութիւդ կուփառաբանեմ զքեզ , և քո աբ անուանդ պատուելով սաղմոս երգութիւն կանեմ յաւիտեանս յաւիտենից * և օր ըստ օրէ զիմ

Որ ածիր լուսաբաղութիւնից խմոց * ետուր ժառանգութիւն ոյք երկնչին յանուանէ քումէ։

Ասուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի * ամացն ներ աւուրս յաղգաց մինչև յաղգս։

Այ և ճնայ յաւիտեան առաջի այ * ողորմութիւն և ճշմարտութիւն ոյք խնդրեսցեն զնմանէ։

Ասասցուք սաղմոս ասացցից անուանն քումմ յաւիտեանս յաւիտենից * և ասացք զքեզ զաղօթս իմ օր ըստ օրէ։

Ի կատարած իվերայ իդիթու մոյ , սաղմոս դաւթի :

Սաղմոս . ԿԱ .

Այց միայն այ հնազանդ լեր անձն իմ * զի՛ի նմանէ է՛ ինձ համբերութիւն :

Այ՛ս է՛ ամ իմ և փրկիչ իմ , ապահէն իմ * զի մի՛ սասանեցայց առաւ՛եալ :

Մինչև յերբ յառ

աղօթքս հասատատուն սրտով քեզ կուտատուցանեմ :

Իբր զայս սաղմոս մինչև իվերջն ասացեր է՛ դաւ՛իթ մարգարէն ՝ի վերայ իդիթումոյ , այսինքն վասն անցաւ՛որ աշխարհիս մարդ կանցն համար , որ այսօր կան և ՝ի վաղիւն չեն երևիր , զէրէ իդիթում անցաւ՛որ թարգմանի :

Այս սաղմոսումն կու յորդորէ մարգարէն զՀոգի իւր հնազանդել աստուծոյ , և ո՛չ երկնչիլ ՝ի փորձութեանց :

Այսինքն , բաց թող ո՛վ անձն իմ այս աշխարհիս մարդկանց կամքն և հաճութիւնն , և միայն աստուծոյ օրինացն և պատուիրանացն հնազանդիր * զէրէ նորանէ է՛ իմ համբերութիւնն , իբր նա միայն ինձ իմ նեղութեան միջուն կու միխիթարէ և համբերութիւն կուտայ :

Այսինքն , նա իմ ըստեղծօղ ՝աստ՝ն է՛ , նա իմ փրկիչն և ապահ՛էն է՛ * նա չի՛ թողուր որ այս ուշտեւև ես իմ թշնամեացն վա խենամ , և սարսափիմ :

Այսինքն , մինչև յերբ այս

նէք՝ իմէր մարդոյ սպա
նանել ամենեքեան *
ոչ յորմոյ թիւրելոյ,
և՝ ի ցանկոյ մերժե
լոյ։

Բայց միայն զպատիւ
իմ խորհեցան մերժել
յինէն * և ընթացան
՝ի ծարաւս իւրեանց

Բերանօք իւրեանց
օրհնէին * և սրտիւք
իւրեանց անիծա
նէին։

Բայց սակայն այ հնա
զանդ լեր անձն իմ *
զի՝ ինմանէ է՛ ինձ
համբերութիւն։

Օ՛ի նա է՛ ածիմ և

խեղճ մարդիս վերայ կու վազէք
և ամէնքդ ձեր մտաց մէջն դրե
րէք թէ զիս ըսպանանէք և փչաց
նէք * մի թէ ես ծռված որմ
եմ, կամ թէ փլփլած անպէտք
պատ եմ որ դիպչէին իրաց վայր
անկանիմ։

Ա՛յսինքն, ոչ ոչ անձն իմ
թէ իմ թշնամեաց միտքն և դի
տաւորութիւնն ինչ է՛, նոցա
խորհուրդն այն էր, թէ մէկ
ճար մի գտանէին որ զիմ փառքս
և պատիւս ինձանից հեռացնէին
և զիս մարդկանց առաջև տնաղ
շինէին * բայց իւրեանց սրտի
ցանկութեանն չի՛ հասանելով,
ծարաւ մնացին, և փուչ և ըն
դունայն տեղ աստ և անդ վազվա
զեցին և զուր աշխատեցան։

Ա՛յսինքն, երեսահանց զիս կու
օրհնէին, և լաւ կասէին *
և իւրեանց սրտի մէջումն զիս
կու անիծանէին կու բամբասէ
ին, և կու հայհոյէին անիրաւու
թեամբ։

Ա՛յսինքն, բայց դու ո՛վ անձն
իմ թող նոցա կամքն և դիտաւո
րութիւնն, և միայն ասուծոյ
հրամանացն հնազանդիր * զէրէ
նա միայն ինձ իմ ներողութեան
մէջումն համբերութիւն կու
տայ։

Ա՛յսինքն, զէրէ նա է՛ իմ տէրն

փրկիչ իմ, ապաւէն իմ * զի մի՛ սասանիցայց։

Յա՛յ է զօրութիւն իմ և փառք իմ * ահ ծ օգնութիւն իմոյ * յոյս իմ առ ա՛ծ է։

Յուսացարուք՝ ինա՛ ամ ժողովք ժողովրդոց * սփռեցէք առա՛ջի նո՛ զսիրտս ձեր * զի ա՛ծ օգնական է՛ մեր յաւիտեանս ժամանակաց։

Սակայն ընդունայն են որդիք մարդկան * սուտ են որդիք մարդկան * և՝ իկշիռս իւրեանց մեղանչեն * և ինքեանք յունայնութիւն են՝ իմիասին։

և ա՛ծն, նա է՛ իմ փրկիչն և ապաւէնն * նա չի՛ թողուր որ ես այս տուհետև իմ երևելի և աներ և ոյթ թշնամեացն վախենամ, կամ ահ քաշեմ։

Ա՚յսինքն, իմ ուժն և կարողութիւնն, և իմ փառքն և մեծութիւնն յա՛յ է՛ * ա՛ծ է՛ որ ամէն իմ խղճութիւն միջուն ինձ օգնական կան և պահապան կուլինի * և իմ յոյսս միշտ յա՛ծ եմ դրեր, և՝ ինա միայն եմ ապաւիներ։

Ա՚յսինքն, ուստի ո՛վ ժողովք ժողովրդոց, թէ կուզէք որ յա՛մ փորձանքէ և նեղութէ ազատիք յա՛ծ յուսացէք * և ձեր սրտի խորհուրդն և ցանկութիւնն նո՛ առաջիւն բացէք և յայտնի արարէք * զէրէ ա՛ծ մեզ օգնական և ցա՛ակից է՛ յաւիտեանս յաւիտեանց։

Ա՚յսինքն, և թէպէտ դիտեմ որ ադամայ որդիքն միշտ փուչ և ընդունայն ցանկութիւն յետնէ են * իւրեանց խօսքն և արարմունքն միշտ ստութենով լի է՛ * իւրեանց չափսուն և կշեռքուն խաբէութիւն կանեն, և կումեղսանչեն ընդէմ՝ այ արդարութեանն * և ինչպէս իւրեանց բանն և գործն փուչ և անհաստատ է՛, այսպէս այլ նց միտքն և դիտաւորութիւն փուչ և ընդունայն է՛։

Ա՚յս

Ամէն, քայց դուք ո՛վ ածա պաշտ ժողովուրդք զգուշկացէք, ձեր անիրաւութիւնն և նենգա դործութիւն մի՛ յուսայք * և մի՛ ցանկանայք թէ այլոց ինչն և ապրանքն յափշտակէք * և թէ մեծութիւնն և հարստութիւնն առո՛ւն նման այլ ձեզ վերայ թափվի, ձեր սրտի սէրն և յօժարութիւնն ամենևին նորա վերայ մի՛ ձգէք, և մի՛ խաբէք վասն ընչից և ապրանաց։

Ամէն, մէկ անդամ խօսեցաւ ածծ, երբ որ օրէնք և պատո՛իրանք տո՛ւեց 'ի ձեռն մովսէսի մարդարէին * և երկրորդ անդամն երբ որ խօսեցաւ 'ի ձեռն այլոց մարդարէից, այլվի զնոյն խօսքն ասեցինք նոցա բերանէն։

Ամէն, և իմացանք որ ամէն զօրութիւն և կարողութիւն յայ է՛ * և գիտացինք որ քո է՛ որ ածծ ողորմութիւն որ մարդկային սխալանացն թողութիւն շնորհես * և քո է՛ արդարութիւնն որ ամ մարդոյ իւր գործոցն դօրայ հատուցումն անես։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ է՛ շարադրեալ։

Ամէն սաղմոսումն մարդարէն դողով յանապատին զնփայի և ո՛չ կա

Մի՛ յուսայք յանիրաւութիւն * յափշտակութեան մի՛ ցանկայք։ * մեծութիւն թէ առուիս դայցէ մի՛ յօժարեսցին սիրտք ձեր։

Մի անդամ խօսեցաւ ածծ * և երկուս զայս լուաք։

Օ՜այ է՛ զօրութի * և քո՞ որ ողորմութի * և դու հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործոց նոցա։

Տունք։ 13։

Սաղմոս դաւթի մինչ դեռ էր նա յանապատի անդ 'ի հրէաստանի։

Սաղմոս։ ԿԲ։

Ո՞՝ Ճ ՝ա՛ծ իմ ես առ քեզ առաւ՛օտ առնեմ * ծարաւ՛եցաւ առ քեզ հոգի իմ քանի պատիկ ես և մարմին իմ։

Որպէս երկիր անապատ և անջուր * ուր ո՛չ գոյ ՝ինամ ՝ճանապարհ։

Ո՞՝ յապէս ՝ի սուրբս երևեցայց քեզ * տես սանել ինձ զզօրութիս

րեալով գնալ՝ի տօնախմբութիւն իսրայէլացւ՛ոց վասն ահին սաւ՛ուղայ աղօթէ սրտի մտօք առ ՝ա՛ծ, այլ և՝ամ բարեպաշտ քրիստոնէայ ցանկանալով աղքայութեն երկնից, աղօթէ առ ՝ա՛ծ։

Ո՞՝ յսինքն, ՝որ ՝ա՛ծ ըստեղծօղ երկնի և երկրի, և ՝ա՛ծ իմ, որ ՝ի մանկութէ իմէ այսչափ շնորք և բարերարութի արարիր ինձ ես շուտով առաւ՛օտն արթնանալս ՝ի քաց սրտի մտօք դէպ քեզ կու գոչեմ * իմ հոգիս ծարաւ՛ է՛ քոյ ՝ա՛ծային միսիթարութեդ, և՝ս առաւ՛էլ այս խեղճ մարմինս որ միշտ կուցանկայ աղատիլ յայս խղճութէս, և գալ երկրպագանել քեզ քոյ սուրբ տաճարիդ մի ջուն։

Ո՞՝ յսինքն, ես այս տեղս անջէն և անբնակ երկիր եմ դարձեր հեռանալով ՝ի յընկերակցութէ քո հաւ՛ատացեալ ժողովրդեանդ, և ամենևին հոգևոր ուրախութէ և միսիթարութէ ջուր չկայ ինձնում * և՝ճանապարհ այլ չունիմ, իբր չեմ գիտեր թէ ուր գնամ, որ ես սաւ՛ուղայ և իւր զօրաց ձեռքէն աղատվիմ։

Ո՞՝ յսինքն, արժանի արա՛ զիս քո ողորմութէդ, որ ես այս փափաքանօքս գամ ՝ի քո սուրբ տա

քո , և զփառս քո։

Զ

Ասան զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո քան զկեանս իմ * և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ։

Ասասցեն օրհնեցից զքեզ ՝ի կեանս իմ * և յանուն քո հաստատեսցուս զձեռս իմ։

Ոգի՝ ի ճարպոյ պարարտութիւն լցցի անձն իմ * շրթամբք ցնծութիւն օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։

Զ. Եթէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում * ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։

Զ. Եթէ եղեր իմ օգնա

ճարդ , և քոյ սուրբ տանդ մի՝ ջուն երևիմ քոյ առաջևդ , և քեզ երկիր պադանեմ * և տե սանեմ մեծք քո ամենակարող զո ղութիւդ և քո ճշմարտին փառքդ։

Ասասցեն , զէրէ լաւ է ինձ քո ողորմութիւդ և զթութիւդ քան զիմ այս անցաւոր կեանքս * և լաւ է ինձ որ իմ շրթունքս զքեզ միայն գովեն և փառաբանեն ու ղիղ մեծք և ուրախ սրտիւ։

Ասասցեն , այս դիտաւորութեամբ կուզեմ զքեզ օրհնել և գովել միշտ իմ կենաց մէջն * և քո անբ անունդ յիշելով դէպ քեզ բար ձրացուցանել իմ ձեռքերս , զէ՝ ր՝ է քեզանից է՛ միայն իմ փրկութիւն և ազատութիւն յոյսն։

Ասասցեն , որ իմ հոգիս քո շնորհ հաց և քոյ երկնային միխիթարութիւն ճրագուն և պարարտութիւնովն լցվի և կշտանայ * և իմ բերան ուրախ և զուարթ շրթունքներով զքեզ օրհնէ և փառաբանէ։

Ասասցեն , երբեմն երբոր դի՝ շերն տեղերիս միջումն քո սուրբ անունդ կու յիշէի , այնչափ կու քաղցրանայի քո սիրովդ * որ շուտով առաւօտն կանուխ վերկե նալս ՝ի քաց մոքս քեզ հետ կու խօսէի , և զքեզ ՝ի բերանուն էի։

Ասասցեն , զէրէ դու միշտ ինձ

կան * 'ի հովանի թևոց քոց ցնծա ցայց։

Զինն զինի քո անձն իմ * և զիս ընկալաւ աջ քոխակ նոքա ինա նիր խնդրեցին զանձն իմ։

Մատեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի * մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուէսաց եղիցին։

Թագաւորն յուսասցաւ 'ի Տէր * գովեսցին ամենեքեան որք երդնուն նովաւ * խցցին բերանք այնոցիկ որք խօսին զանիրաւութիւն։

Տունք։ II։

օդնական և պահապան եղար * ես քո թեւերովդ շուրջ զի տակուսցի իբր քո նախախնամութեան տակուսն անահ և անկասկած կուցնծամ և կուրախանամ։

Այսինքն, իմ անձս միշտ հաստատուն սիրով քո օրէնքդ և պատուիրանքդ կատարեց, և քեզ յետնէ եկաւ * և քո աջ ձեռքդ զիս այնպէս ընդունեց և պահպանեց, որ իմ թշնամեաց և ատելեաց դիտաւորութին որ կուխնդրէին զիս ըսպանանել, փուչ եղաւ և ոչնչացաւ։

Այսինքն, ուստի թող իւր եանց չարութեն գօրայ մտնուն անդնդոց տակն, իբր 'ի դժոխս * մատնվին այ բարկութե թրի ձեռքն, և աղվէսների բաժին դառնան, իբր սատանայի բաժին դառնան։

Այսինքն, թագաւորն իւր Տէրն է յուսացեր, իբր դաւիթ յաճէ յուսացեր * ինչ մարդ որ թագաւորի անունովն երդում կանէ, իբր ինչ մարդ որ թագաւորին հնազանդէ, գովէ զինքն և պարծենայ * և խցվի և փակվի այն մարդկանց բերանն որ նորա վերայ զուր կասէին, և անիրաւ տեղ կուդատապարտէին։

Ինքը , զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դաւիթ մարգարէն է՛ սաս ցեալ։

Ա՝յս սաղմոսումն կուխոսի մար գարէն վասն քի մինչ էր 'ի չար չարանս , և ամ հաւատացեալ քրիստոնեայ կու աղօթէ առ ած իմէջ վտանգի։

Ա՝յսինքն , ո՛վ ած ամենակարող , ըսէ իմ աղօթքիս քո հայրական գթութիւդ որ կաղաչեմ առ քեզ այս իմ նեղութիւն միջումն * և իմ թշնամեաց ահէն և երկիւղէն զիմ անձս փրկէ և ազատէ։

Ա՝յսինքն , ծածկէ և պահէ զիս հրէից չար ժողովքներէն * և ազատէ՛ զիս դպրաց և փարիսեցւոց բաղմութենէն որ միշտ անօրէնութիւն և նենգութիւն գործելոյ յեռանէ են զիս կորուսանելոյ համար։

Ա՝յսինքն , սրեր են իւրեանց լեզուն թրի նման , որ զիս չարաչարեն և դատապարտեն * և իւրեանց նենգաւոր շրթունքներուն աղեղներն դառն խօսքերի նետերով լարեր են և պատրաստեր են։

Ա՝յսինքն , որ գաղտուկ ձգեն և խոցոտեն այնպիսի խեղճ և անմեղ մարդիքն որ սրտերն ուղիղ է՛ * և կուզեն որ յանկարծ ձգեն

Իկատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս · ԿԳ։

Լուր ած աղօթից իմոց յաղաչէլ ինձ առ քեզ * յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա՛ զանձն իմ։

Ծածկեսցես զիս 'ի ժողովոց չարաց * 'ի բազմութէ ոչք գործեն զանօրէնութիւն։

Որք սրեցին ոպ սուսեր զլեզուս իւրեանց * լարեցին զաղեղունս իւրեանց դառնութիւն։

Զգել 'ի գաղտնիս այնոցիկ որք ուղիղ են սրտիւք * յանկարծակի ձգեսցեն

'ինոսա և մի՛ երկի ցեն։

Օ՜ օրացուցին յան ձինս իւրենց զբանս զարութիւն * խորհեցան թագուցանել ինձ զորոգայթ * և ասացին ո՛չ տեսանէ զայս տր։

Ննեցին զանօրէնութիւն * պատրաստեցան 'ի քննել զքնութիւն։

Ասիցէ այր 'ի խորութիւն սրտի իւրոյ * և զարձր եղիցի աչս։

իւրեանց դառն խօսքերի նետերն, որ ինչպէս իւրեանց դի տաւ՝ որութիւնն է՝ այնպէս վիրա՝ որեն զնոսա և ամենևին այ արդար դատաստանէն չի երկնչին։

Ա՝ յսինքն, իւրեանց սրտի մի ջումն զանազան չար խորհուրդներն և չար խօսքերն աւելացուցին և հաստատեցին * և խորհուրդ արարին որ ինձ թակուք սարքեն * և իւրեանց մտքումն այնպէս կարծեցին թէ աչ չի տեսաներ իւրեանց մտածմունքն և արարմունքն։

Ա՝ յսինքն, իւրեանց միջումն անօրէն խորհուրդ և քննութիւ արարին * և զիւրեանք պատրաստեցին որ այլոց սրտի քննութիւն այլ քննեն, իբր հոգ՝ոյն սրբոյ խորին խորհուրդն, և սրբոց մարգարէից ծածուկ ասմունքն այլ քննեն որ իւրեանց ընդէմ խօսողացն հեշտ և անահ ծուռ մեկնութիւն կարենան պատասխանի տալ։

Ա՝ յսինքն, բայց թէ մէկ մարդ մի ուղիղ սրտիւ զիւր միտքն բարկացնէ, և իւր սրտի միջումն խորուկ միտք անէ * կու իմանայ և կու զարմանայ թէ որչափ բարձր և անհասանելի է՝ այ խորհուրդն և իմաստութիւն մարդկային խորհրդոցն հետ իրուր ձգելով։

Ո՞՝յսինքն, նոքա որչափ որ զուր
չարախօսութիւն և անիրաւ հայ
հոյութիւն արարին, իւրեանց
գլուխն եկաւ, ինչպէս որ երա
խայից ձգած նետերն յետդառ
նալով իւրեանց խոց կուլինի *
նց լեզուներն տկարացաւ կապ
վեցաւ և պապանձեցաւ, տեսա
նելով քո ընքանչելագործութիւդ
որ զիս իմ չարչարանօքս և յարու
թիւնս փառաւորեցիր և բարձրա
ցուցիր * և ինչ մարդ որ նայե
ցաւ և տեսաւ նոցա կորուստն
և նոցա կործանումն, զարմացաւ
հիացաւ և ապշած մնաց իւր սրտի
մէջումն։

Ո՞՝յսինքն, և ամէն մարդ ըսկսաւ
յայ վախել, և նորա փրկագործ
ութիւնն որ արար իւր միածին
որդւոյն ըսկսաւ պատմել և քա
րոզել մարդկան * և նորա մեծա
մեծ և հրաշալի արարմունքն միտք
արաւ և իմացաւ։

Ո՞՝յսինքն, ուստի որդին այ
տրն մեր յիսուս քրիստոս և ան
մեղն կուրխանայ տերամբ՝ իյեր
կինս անմահական փառաք, և կու
յուսայ իւր հօր ամենակարող զո
րութիւն * և ինչ մարդ որ ուղիղ
սրտով հաւատացեր է՝ ինա, նոր
անուանումն զինքն կուդումէ և կու
պարծենայ ասա և՝ ի հանդերձեալ
ումն։

Ա՝, եռք տղայոց եղեն
վերք նոցա * տկարա
ցան՝ ի նոսա լերդք
նոցա * և խառնվեցան
ամենեքեան ոյք հայ
էին ընդ նոսա։

Երկեաւ ամ մարդ
՝ի պատմել զգործս
այ * և զարարածսն ը
՝ի միտ առին։

Ուրախ եղիցի ար
դար՝ ի տր և յուսաս
ցի՝ ինա * նովաւ գո
վեսցին ամենեքեան
ոյք ուղիղքեն սր
տիւք։

Տունք։ Io

Ի կատարած սաղմոսդաւթի երգ երեմիայի, և եզեկիելի, և Յովհաննէս յոլովամ ի պանդխտութիւն անտի կամին երանել։

Սաղմոս. ԿԴ.

Տեղ վայելէ օրհնութիւն ած՝ի սիոն * և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ։

Լուր աղօթից իմոց * զի առ քեզ ամ մարմին եկեսցէ։

Ի քեզ, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ մարգարէն է՛ ասացեր, որոյ խորհուրդն կուկատարվի երբորդ օրէնք և մարգարէք կուվերջանան, և քս կուգայ յաշխարհս։

Այս սաղմոսումն կաղաչէ մարգարէն զքս՝ իբերանոյ բոլոր մարդկային ազգիս վասն փութացուցանելոյ զդարձումն հեթանոսացոյ այսինքն կուապաշտից՝ ի ճեռն մարդեղութիւն լուրոյ։

Այսինքն, քեզ կուվայելէ տուր ած օրհնութիւն և դովութիւն քոյ նոր սիոնի միջումն * և քեզ կուպատուշաճի, որ քոյ հոգևոր երուսաղէմիդ միջումն, իբր քոյ սուրբ եկեղեցւոյդ միջումն աղօթք և երկրպագութիւն մատուցանեն քեզ մարդիք հոգւով և ճշմարտութեամբ։

Այսինքն, վասն որոյ ի՞աղաչեմ զքեզ ըսէ իմ աղօթքիս, և քո շնորհքդ և ողորմութիւդ սիրէ և տարածէ իմ երկրայ աշխարհի * որոյ միայն հրեայք, այլև ամ մարմին դէպ քեզ գայ, իբր ամ ազգք և աղինք դառնան՝ ի յածապաշտութիւն և խղխտութիւն ճշմարտութեան։

Ա՝յսինքն , և թէպէտ անօրէն դիւացբանքն և խօսքն մեզ վէր զօրացան և ուժեղացան , և շատ մարդիք յաղթահարեցին , և քոյ ածպաշտութեան ճանապարհէն հեռացուցին և մոլորեցուցին * բայց դու քո ածային գթութեանովդ մեր ամբարշտութիւն քաւէ և քո ցանկալի և փափաքելի փր կութիւնդ որ պիտիս անել ազգի մարդկան քո մարդեղութիւնդ , մի՛ յետացներ։

Ա՝յսինքն , երանի այն մարդկանցն որ դու յաւիտենից ընտրեր ես , և ընդուներ ես * զէրէ նոքա կուբնակին քոյ երկնային գաւիթ ներուդ միջումն , իբր քոյ սուրբ արքայութեան միջումն։

Ա՝յսինքն , յոյս ունիմք որ մեք այլ քո ընտրեալ ծառայիցն հետ լցվինք և կշտանանք քոյ երկ նային տանդ բարութենէն , իբր քո ածային ողորմութենովդ * զէրէ քո տաճարդ , ո՛ որ քո երկնային առաքաստդ սուրբ է՛ , ո՛ այնպէս զարմանալի է՛ արդարութիւնդ , որ ամենևին անիրաւութիւն չի եր և իր իւրնում , ըստ այնմ ոչ մոցէ անդ ամ չարակամ և պիղծ և սատ։

Ա՝յսինքն , ուստի կաղաչեմք զքեզ ո՛վ ածփրկիչ մեր , որ մեր իսնդրոսածքն լսես * զէրէ երկ

Բանք անօրինաց զօրացան իմ՝ երայ մեր * զամբարշտութիս մեր դու քաւեսցես։

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար * և բնակեսցին ՝ի գաւիթս քո։

Լցցուք մեք ՝ի բարութենէ տան քոյ * սուրբ է՛ տաճար քո սքանչելի արդարութեամբ։

Լուր մեզ ածփրկիչ մեր * յոյս ամենայն ծագաց երկրի , և

որ 'ի ծով հեռի։

Ո՛ պատրաստէ զլեռինս զօրութիւնով * և զգեցեալ է՛ զզօրութիւն։

Ո՛ խռովեցուցանէ զմեծութիւն ծովու * և զձայն ալեացն նորա ցածուցանէ։

րիս ամէն բոլորքներին , և բո վանդակ ծովի միջի եղած հեռա՛ որ կղզիներին յոյսն դու ես , իբր բովանդակ երկրիս բոլորքնե՛ ռուն բնակիչ քրիստոնէից , և այս ծով աշխարհիս միջուն եղող հաւատացեալ ժողովրդոց յոյսն դու ես։

Ա. յսինքն , զերկ ո՛վ է՝ որ կու պատրաստէ սարերն իւր զօրութեանովն , իբր ո՛վ է՝ որ կու զարդարէ առաքեալքն իւր երկնային զօրութեանն , և նոցա գիտութի՛ և ըմբանչելագործութի՛ անելոյ կարողութի՛ կուտայ , եթէ ո՛չ դու * կամ ո՛վ է՝ որ զգեցեր է՛ զզօրութիւն և կարողութիւն , եթէ ո՛չ դու որ ունիս զիշխանութիւն յերկինս և յերկրի , և ա՛մ արարածք քեզ երկիր կուպա դանեն։

Ա. յսինքն , ո՛վ է՝ որ կուխռովեցուցանէ և կու ալեկոծէ ծովի մեծութիւնն , իբր ո՛վ է՝ որ նոր լսած աւետարանի քարոզութիւնն այս ահագին ծովու աշխարհ՝ լա զանազան ազգերն կուշփոթացնէ , և կուդայթակղեցնէ , եթէ ո՛չ դու * կամ ո՛վ է՝ որ նոյն ծովու աշխարհիս ալեացն ձայնն կուցածացնէ , եթէ ո՛չ դու , որ շուտով քո հոգ՝ոյդ սրբոյ շնորհաւքն բոլոր աշխարհս

կուխաղաղեցուցանես դարձուցանելով զիւրեանք ՝ի գիտութիւն Ճշմարտութեան։

Ստ. յսինքն , կուապաշանեին ըստ լով քոյ առաքելոց քարոզութիւն կուզարմանան կուապշին և կուխռովին * և բովանդակ երկրիս վերայ բնակիչ մարդիքն տեսանելով հոգա արարած նշանքն և ըստքանչելիքն կուվախենան քեզանից , և զքեզ Ճշմարիտ որդի այ և ած Ճշմարիտ կուդաւանին։

Ստ. յսինքն , քո աւետարանական Ճշմարտութիւնդ արեգակն տեսանելով մարդիք թէ առաւօտեան իւր ելանելոյ տեղն , և թէ երիկվան իւր մտանելոյ տեղն , իբր թէ յարևելս և թէ յարևմուտս , պիտի ցնծան և զոմարձանան * զէրն Հայեցար ածային դթովդ հողեղինացն վերայ , և հարբեցուցիր զիւրեանք քոյ երկնային դիտովդ , և զանաղան շնորհաց պարդևներով առատացուցիր հարստացուցիր և մեծացուցիր զնա։

Ստ. յսինքն , այդ դեռն լցվեցաւ ջրով , իբր հոգին աբ իւր եօթն արփեան շնորհքն սկսաւ առատապէս հեղուլ արարածոցս վերայ * և դու ինչպէս որ յաւիտենից խոստացեր էիր , քո կենարար մարմինդ հողեղինաց կերակուր պատարտեցիր * զէրն այսպէս է՝

Այ ուրվեսցին հեթանոսք * և երկիցեն բնակիչք երկրի ՝ի նշանաց քոց։

Ելս առաւօտու և ընդ երեկոյս զոմարձացին * հայեցար յերկիր արբեցուցեր զնա , և բազում արարեր զմեծութիւն նորա։

Գետն այ լի է եղև ջուրբ * պատրաստարարեր զկերակուր նորա * զի այսպէս է՝ պատրաստութիւն։

Օ՜ ակօս նորա որ բեցուցեր * և քա զում արարեր զաւ մախս նորա։

Լցօղել նը զուարթ եղեցի բոյս նորա * օրհնեացի պսակ տարի՛ոյ քաղցրութեանդ քոյ

Պաշտք քո լցցին պա բարութիւն * պարար տասցին դեղեցկութիւնք անապատի։

ճշմարիտ պատրաստութիւնն որ զմարդիկ անմահական կենացն մատակիցս կանէ։

Ա՜յսինքն, երկրիս ակօսներն, իբր առուներն գինովցուցիր, իբր եկեղեցւոյ եպիսկոպոսունքն և քահանայքն հոգւոյն սրբոյ շնորհօքն լցիր և զարդարեցիր * և նորա արմտիքն, իբր զծառն և զճուղն շատացուցիր, իբր նորա ծին քրիստոնեայքն նոցա քարոզութիւն և շնորհաբաշխութիւն բազմացուցիր և առատացուցիր 'ի վերայ երկրի։

Ա՜յսինքն, երբոր այ դեռն կու ըսկսանի ցօղել, նորա բոյսքն կու կանանչանան և կու զուարթանան իբր երբոր հոգին սուրբ կու ըս կսանի անձրևի նման կաթկաթել 'ի վերայ արարածոցս, նորածին քրիստոնեայքն կու պայծառանան առաքինութիւնք և բարի գործովք * և այսպէս կու օրհնվի քոյ քաղցրութեանդ տարւոյ պսակն, իբր այսպէս օրհնութիւն և փառաբանութիւն կու լցվի և կու առատանայ քոյ քաղցր մարդեղութեանդ ժամանակի լրումն և կատարումն։

Ա՜յսինքն, քո դաշտերդ կու լցվին պարարտութիւն, իբր զանազան քրիստոնէից ազգերն, ինչ տեղ որ քո առաքեալքդ աւետարանական ճշմարտութեան սերմն

ցաներ են , քոյ սուրբ Հոգւոյդ
շնորհաց ջրովն արբեն ալով կու
պարարտանան և պտղաբեր կու
լինին * և անապատի սիրունու
թիւնն կուպարարտանայ , իբր
հեթանոսաց և այլազգեաց միջն
եղած բարի և ընդունակ մար
դիքն կուպայծառանան քրիստո
նէական բարեգործութեամբ և
առաքինութիւն։

Ասային , բլուրներն ուրախու
թիւն և ցնծութիւն կուզգենուն
իբր այն մարդիքն որ կատարեալք
են առաքինութիւն , այլոց բարե
գործութիւնն և ճշմարտութիւնն
տեսանելով կուցնծան և կուրա
խանան * և ոչխարներուն առա
ջևէն գնացող ղօչերն բերթով
կուլցվին , իբր առաջնորդք և
իշխանք արքութիւն և առաքինու
թիւն կուզարդարվին։

Ասային , ձորամէջ տեղերն և
հով տեղերն կու առատանան
ցորենով , իբր հեզ և խոնարհ և
պարզամիտ մարդիք ընդունելով
զսերմն քարոզութիւն կենաց բա
նին , իւրեանց բարեգործութիւն
պտուղն կու շատացնեն * և
ամէնքն միաբան կու աղաղակեն ,
կու օրհնեն և կու փառաբանեն
զՏէր։

Բլուրք ցնծութիւն
զգեցցին * և զգեց
ցին իւրք մաքեաց։

Հովիտք բաղում ա
ռատացեն զցորեան *
աղաղակեսցեն և օրհ
նեսցեն։

Տունք։ 16.

Ինքը, զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դաւիթ մարգարէն է՛ սաս ցեր վասն յարութեան, բայց ո՛չ վասն յարութեան մեռելոց մարմնով, այլ վասն յարութեան մեռելոց հոգւովն, ինքը վասն դարձման մեղաւորաց, ազատեցելոց 'ի գերութենէն սատանայի։

Ա. յս սաղմոսումն շնորհակալ կուլենի մարդարէն զայ կամ վասն ինքը, և կամ ինքերանց արդարոց դողով ազատեցեալ 'ի վտանգէ։

Ա՝ ղաղակեցէք առ ածՙ ամ երկիր * սաղմոս ասացէք անուանն նոր * և տուք զփառս օրհնութեան նոր։

Ա՝ յսինքն, աղաղակեցէք ուրախ սրտով դէպ առ ածՙ որչափ որ այս երկրիս վերայ բնակիչ մարդիք կայք * միշտ նորա սուրբ անունն յիշելով սաղմոս ասացէք * և նմա օրհնութեան փառք տուէք, ինքը նորա ողորմութիւն և բարերարութիւնն յայտնելով զանազան ազգերի միջումն, ինքը օրհնութիւն և գովութիւն առատացուցէք սփռեցէք և աճեցուցէք։

Ա՝ սացէք այ, ոչ զի ահեղ են գործք քո * 'ի բազում զօրութենէ քում ստեցին քեզ թշնամիք քո։

Ա՝ յսինքն, ասացէք այ հաստատուն սրտով, թէ որ ածՙ ինչ պէս զարմանալի և հիանալի է՛ քո գործքդ * որ դու քո երկայնամտութիւնդ կու ներես և կու հատ բերես, որ քո թշնամիքդ ընդէմ քոյ ամենակարողութենդ խաբեփայութիւն կանեն, ինքը ինչպէս

կունեցուս, որ կեղծաւորութիւն
բահաւաստ մարդիք քո ամենակա
լող զօրութիւնդ տեսանելով,
կու խլեն քո առաջիդ խաբե
փայութիւն անել, երեսահանց
զքեզ կուպաշտեն, և սրտահանց
զքեզ կուրանան։

Ամէն՝ ասինքն, դու արժանի ես որ
աւմ հողածին մարդ քեզ հոգ
ւով և ճշմարտութիւնբ երկիրպա
դանէ * քո անչափ բարերա
րութիւդ խոստովանելով սաղմոս
երգութիւն անէ, և քո ամենա
մեծ անունդ յիշելով ահիւ և
դողութիւնբ սաղմոս ասէ։

Ամէն՝ ասինքն, արդ ո՛վ հողածին
մարդիք եկէք և տեսէք այ մեծա
մեծ գործքերն * և միտք արա
ցէք թէ ինչպէս զարմանալի և
հիանալի խորհրդներով են արա
րած, որ կուգերազանցեն զամ
ըստեղծեալ խորհուրդ և զիմաս
տութիւն մարդկան։

Ամէն՝ ասինքն, ո՛վ է՝ որ կարմիր ծուն
ցամաքեցոյց * և իսրայէլացւոց
ազգն ցամաք ոտքով յորդանան
գետն անց կացոյց։

Ամէն՝ ասինքն, աստնպիսի հրաշալի բա
ներն յիշելով ուրախանանք և ցն
ծանք մեք աստուծով * զէրէնա
է՝ որ իւր ամենակարող զօրութեն
կուտիրէ բոլոր աշխարհիս՝ ի սկզ
բանէ մինչև յաւիտեան յաւիտենից

Ամենայն երկիր երկիր պագցեն քեզ * սաղմոս ասասցեն քեզ և սաղմոս ասասցեն անուանդ քումդ։

Եկայք և տեսէք զգործս այ * ոչ զի ահեղ են խորհրդ գովք քան զամ ուրդեւոց մարդկան։

Ո՛ դարձոյց զծովն՝ ի ցամաք * և ընդ գետս անցին ոտանաւորք։

Ամէն՝ ուրախ եղիցուք մեք՝ ի նա * որ տիրէ զօրութեամբ իւրով յաւիտենից։

Ո՞ՀԷ նորա՝ Իսրայելա
նաս հային * զոր
դառնացուցին զնա
մի՛ բարձրացին յան
ձինս իւրեանց։

() ընծեցէք, հեթա
նուք զՏՐ մեր * լսե
լի արարէք զձայն օրհ
նութեան նորա։

Ո՞ն որ եդ զանձն
իմ՝ ի կեանս * և ոչ
ետ զոտս իմոց
իմոց։

Փորձեցեր զմեզ Աստ
ված և քննեցեր * ոգի և
քննի արծաթ։

Ո՞յսինքն, ներ գթած աչքերն
հեթանոսաց և կուապաշտից վրէ
կուհային, որ ազատեն զիւրեանք
՝ի գերութենէն ասորանայի, և
դարձուցանեն՝ ի գխտութի Ճշ
մարտութեան * և հրէայք որ դառ
նացուցին և զայրացուցին զնա
ատելով զիւր որդին միածին չի՛
պարծենան և ասեն, թէ մեք
միայն ենք Ճշմարիտ Աստուած
և որդիք արքայութեան։
Ո՞յսինքն, դուք ուրեմն ո՛վ
կուապաշտք արիացէք և զօրացէք,
և ուղիղ սրտով օրհնեցէք զՏՐն
մեր և զերկնի և զերկրի ըստեղ
ծօղ Աստն * և նորա օրհնութեան
և գովութեան ձայնն յայտնի արա
ցէք և քարոզեցէք ամ աշխարհի։
Ո՞յսինքն, այն որ զիմ անձս՝ ի
մահուանէ և զանազան փորձանք
ներէ ազատեց, և կենդանութեան
միջումն զիս հաստատեց * և չէ
թող որ իմ ոտքերս դողայր, իբր
չէթող որ ես այնչափ վտանգնե
րի միջումն իմ թշնամեացն վախե
նայի, և իւր Աստային օգնութէն
և ողորմութէն յուսահատէի։
Ո՞յսինքն, դուք՝ որ Աստ զմեր
հաւատոց հաստատութիւն փոր
ձեցիր և քննեցիր իձեռն այլազ
գեաց և անհաւատից, մեզ զա
նազան նեղութի և վիշտ տալով
* ինչպէս սոկերիչն կուր փորձէ

և կումաքրէ զարծաթն կրակով։
Ա՝ յսինքն , դու զմեզ զանա
զան ոլոգայթներէ , իբր զանա
զան թալաքներէ մէջ ձգեցիր
մատնելով՝ իձեռն այլազգեաց և
կռապաշտից * մեր քամակին վե
րայ անտաներէն վշտերէ և տառա
պանքներէ բեռն բարձիր * և
զմեզ այնպէս կոտոր ձգեցիր , որ
անհաւատ և անխղճմտանք մար
դիք մեր դլուխն կոխատելով անց
կացան։
Ա՝ յսինքն , մեք զանազան փոր
ձանաց հուրն , և զանազան տա
ռապանաց՝ ջուրն անց կացանք ,
իբր ոմանք կրակով այրվեցանք և
ոմանք ջրով խեղդվեցանք՝ իձեռն
անհաւատից վասն սիրոյ քոյ՝ որ
հաւատոյդ , և զմեր անցաւորս
կեանքն մարտիրոսութիւն վճարե
ցինք * և՝ ի վերջն դու զմեզ քո
ողորմութիւդ ազատեցիր , և հան
դիստ տեղ հանեցիր , իբր քոյ՝ որ
արքայութիւդ արժանի արարիր և
հանդստացուցիր։
Ա՝ յսինքն , ուստի շնորհակալ
լինելով քեզանից կու մոռանեմ
քո տունդ , իբր՝ ի քո սուրբ եկե
ղեցիդ պատարագներով և ընն
ծայներով * և այն ուխտերն որ
իմ նեղուեաս իմ վշտիս և իմ չար
չարանացս միջուն՝ իմ շրթունքս
խոստացեր են , և իմ բերանս խո

Ելուցեր զմեզ յորո
գայթ * և եղիր զնե
ղուի՝ ի թիկունս մեր
* և անցուցեր զմար
դիք իվերայ գլխոց
մերոց։

Ա՝ նցաք մեք ընդ
հուր և ընդ ջուր *
և հաներ զմեզ՝ ի
հանդիստ։

Որոց՝ ի տուն քո պա
տարագք * տացից քեզ
զուխտս իմ զոր խոս
տացայ՝ քեզ շրթունք
իմ , և զոր բերայն իմ
խօսեցաւ՝ ի նեղու
թեան։

Օ՜ ողջակէզս զուղ զաղէցս մատուցից քեզ * խոյովք և խանկովք * և քեզ մատուցից զուռարակս և նոխազս։

Ա՜ կայք լուռարուք ինձ * և պատմեցից ձեզ ամենեքեան ոյք երկնչիք յայ, զոր ինչ արար անձին իմոյ։

սեցերէ, քեզ կուհատուցանեմ, իբր զնմ հոգիս և զնմ մարմին ուղիղ սրտիւ քեզ կուընծայեմ։ Ա՜մենեքն, և ինչպէս որ դուռեզ օրինակ տալոյ համար հրամայեր ես իձեռն մուխէսի, քեզ անարատ և դէր մատաղներ մատուցանեմ, իբր զնմ հոգիս և մարմին բարեգործութեամբ և առաքինութիւն զարդարեմ և քեզ ընծայ տամ * ղօչերով և խնկերով, իբր զնոսք առաքեալս ողբեն քի Ճշմարիտ ղօչերն և սուրբ եկեղեցւոյ իշխանքն, անուշահոտ աղօթիւց խնկօք քեզ բարեխօսձգեմ * և քեզ եզներ և այծեր մատուցանեմ, իբր զեպիսկոպոսս և զքահանայս ողք եզներուն նման կուվարեն և կուսերմանեն զայ այդին, իբր զնոսք եկեղեցին իւր եանց քարոզութեն և բարի օրինակովն քեզ միջնորդ անեմ, այլև զայծերն, իբր զմեղաւորս ողք զղջմամբ և ապաշխարութիւն արդարացեալք և սրբեալք են, քեզ ընծայ մատուցանեմ։

Ա՜մենքն, եկէք ով բարեպաշտ և երկիւղած հաւատացեալք լսեցէք ինձ * որ պատմեմ ձեզ, թէ որչափ բարերարութիւն և շնորհք արաւ աստուած իմ անձինս, փրկելով զիս 'ի մեղաց և 'ի գերութենէն սատանայի, և արժանա

հորելով իւր սուրբ և երկնային արքայութեան։

Ասացին՝ ես ամ նեղութիւն միջումն իմ մնաց բերանովն դէպ առ նա գոչեցի և աղաղակեցի * և իմ լեզուովս զիւր աչս անուշն ուղիղ սրտիւ փառաւորեցի և բարձրացուցի 'ի մէջ հաւատացեալ ցոց։

Ասացին՝ թէ որ ես իմ սր տումն, կամ իմ խղճմտանքումն մէկ մեղք մի, կամ մէկ թերութիւն հաւատուութեան գործք մի տեսա նէի * մի թէ տր ած երեսպաշտութիւն կանէր և կուլտէր մի ինձ քաւեցի, այլ նախ զիմ մեղքս 'ի ձեռն խոստովանութեան լուացի, և զիմ խղճմտանքս սրբեցի, և ապա մաքուր սրտիւ առնա աղօթեցի։

Դաւթեալ, թէ որ ես մէկ մեղաց համար, կամ մէկ չար դէմ տաւորութեան համար աղօթէի առ ած, որ ինձ աջողութիւն տայր այն բանումն * մի թէ ած կուլտէր մի ինձ, քաւ լեցի, այլ միշտ բարի գործոց համար, և իմ հոգւոյս փրկութեան համար աղօթեցի առնա։

Ասացին՝ վասն որոյ լսեց ած իմ աղօթիցն և իմ պաղատանացն * և իմ խնդրուածոց ձայնին նայեցաւ, և ողորմեցաւ ինձ

Ո՞ւ նա բերանով իմով կարդացի * և բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով։

Օ մեղս թէ տեսա նէ՞ 'ի սրտի իմումմ * մի թէ լսէր ինձ տր։

Ա՜ այսորիկ լուաւ ած * և նայեցաւ 'ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Օրհնեալ է՛ Ա՛ծ որ ոչ
՝ի բացեալ արար զա
ղօթս իմ * և ո՛չ զո
ղորմութիւն իւր յինէն։
Տունք. 19.

՝Ի կատարած ընդ օրհնութիւն
սաղմոս երգոց։

Սաղմոս. Կ.

Ո՛Ղ ողորմեաց մեզ
և օրհնեա՛ զմեզ * եր
և ե՛ցո զերեսս քո ՝ի
մեզ և ողորմեաց
մեզ։

Ճանաչել յերկրի ըզ
ճանապարհս քո * յա
զգենս ամ զփրկու
թիւն քո։

իւր ա՛ծային գթութեամբն։
Ա՛յսինքն, օրհնեալ է՛ Ա՛ծ որ
մինչև ցայսօր զիմ աղօթքս դէն
չէ՛ ձգեց * և զիւր ողորմութիւն
և գթութիւն չնաւ ինձանից չէ՛
հեռացոյց։

Իբր, զայս սաղմոս ՝ի լինանիլ
օրինաց և մարգարէից և ՝ի գալն
քէ՛ յաշխարհս, երգել պարտին
հաւատացեալք օրհնելով զա՛ծ։
Ա՛յս սաղմոսումն կաղաչէ մար
գարէն զա՛ծ վասն գալստեանն
քրիստոսի և դարձման հեթանո
սաց։

Ա՛յսինքն, ո՛ր ա՛ծ խղճա՛ մեզ
և օրհնէ զմեզ ՝ի ձեռն որդւո՛ոյ
քոյ միածնի, աղաւթելով զմեզ
յանիծից ադամայ * քո աստո՛ած
ային երեսդ քոյ փառաց ճառա
գայթն, և քոյ էութեդ նկարա
գիրն, իբր զտրն մեր յա՛ քս, մեր
միջումն մարդկային կերպարան
քով երևեցուր, և նորա ա՛ծ
ային տնօրէնութիւնն մեզ ողորմիր
և մեր մեղացն թողութի՛ շնորհէ։
Ա՛յսինքն, որ հողեղէն մարդիք
նոր ա՛ւետարանական՝ քարոզու
թիւն քոյ ա՛ծային օրինաց և պա
տո՛իրանաց ճանապարհն ճանա
չեն * և ամենայն ազգ և ազինք
քո փրկութիւնդ տեսանեն և

ուրախանան հոգւովք։

Ա՝ յսինքն, հրէից ժողովուրդքն թողուն իւրեանց կուրութիւն և կամապաշտութիւն, և զքեզ ողիղ սրտով ՝ած խոստովանիին * և հեթանոսաց ժողովուրդքն հեռանալով ՝ի կուապաշտութենէ զքեզ միայն Ճշմարիտ ՝ած դաւանին, և քեզ հոգւով և Ճշմարտութեամբ երկիր պագանեն։

Ա՝ յսինքն, և միաբան ուրախանան և ցնծան ՝ամ աղդ և աղինք քոյ անչափ ողորմութեդ և քոյ անքննելի արդարութեդ վերայ * զէրէ դու իՃեռն որդւոյ քոյ միածնի կուդատես քո հաւատացեալ ժողովուրդդ ուղիղ դատաստանով, և հողածին աղգի մարդկան Ճանապարհ Ճշմարտութեամբ կուցուցանես, և դէպ ՝ի յերկինս կու առաջնորդես։

Ա՝ յսինքն, դու չէ՛ թէ միայն հրէից ՝ած ես, այլ և հեթանոսաց ՝որն և ՝ած ես ուստի չէ՛ թէ միայն հրէից ժողովուրդքն զքեզ ՝ած կուխոստովանին * այլ և ՝ամ ժողովուրդք հեթանոսաց զքեզ Ճշմարիտ ՝ած կու դաւանին։

Ա՝ յսինքն, զէրէ կոյսն մարիամ երկիրն ամէնօրհնեալ պտղաբերեցաւ, և մեզ անմահութեամբ պտուղ տվեց * և այն պտղոյ միջնոր

Խ ոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ՝ած * խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ՝ամ։

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն աղինք * զի դու դատես զժողովուրդս յուղղութեամբ և աղգաց երկրի դու առաջնորդես։

Խ ոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ՝ած * խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ՝ամ։

Երկիր ետ զպտուղ իւր * և օրհնեաց զմեզ ՝ած ՝ած մեր։

Ո՞՝Ճ մեր օրհնեսցէ զմեզ * և ՝ինամանէ երկիցեն ամ Ճապք երկրի։

Տունք։ 7։

Ի կատարած դաւթի սաղմոս երգոց։

Սաղմոս։ կէ։

Յարիցէ Աստ * և ցրուեսցին ամ թշնամիք նորա, փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նոր։

Ոչ պակասի Ճուխ պակասեսցին * ոչ հալի մոմ առաջի հրոյ այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց աստ։

դութքն օրհնեց զմեզ հայրն աստ որ մեր Ճշմարիտ աստն է։

Ասացին, և այսու հետև միշտ իւր աստային օրհնութիւն մեզ վերկուսպահէ * և բոլոր աշխարհիս ծայրերի բնակիչք մարդիքն նորան է կուվախեն և կուերկնչին, և զնա Ճշմարիտ աստ և ստր երկնի և երկրի կուխոստովանին։

Իբր, զայս սաղմոս կու երգէ դաւիթ ոչ վասն իւր ժամանակին, այլ վասն ժամանակի գալստեանն քրիստոսի։

Այս սաղմոսումն կուխօսի մարգարէն վասն յարութեան քրիստոսի և եկեղեցւոյ նորա և վասն քարոզութեան առաքելոցն։

Ասացին, կու յարի քրիստոս՝ի մեռելոց անմահ կան փառօք * և իւր երևելի և աներևոյթ թշնամիքն կուցրուին և իւր ատելի հրէայքն յիւր երեսաց պայծառութենէն կուփախչին, և աստային փառացն կարօտ կումնան։

Ասացին, ինչպէս որ ծուխն կուպակասի և աներևոյթ կուլինի, այնպէս կուպակասին և կուփչանան մեղաւորք * և ինչպէս մոմն կրակի առաջեն կու հալի,

այնպէս կու հալին և կու կորն
չին առաջի երեսաց արդար դա
տաւորին ՝այ։

Ա՝յսինքն, արդարքն մաքուր
հաւատով կուրախանան, և քոր
քոքեալ սիրով կուցնծան նորա
առաջևն * և կուքերկրին և
կու զուարճանան անմահական
ուրախութիւն միջումն։

Ա՝յսինքն, ուրեմն օրհնեցէք
զքաս ՝ած մեր ո՛վ հաւատացեալ
ժողովուրդք և նորա ՝աբ անունն
յիշելով սաղմոս ասացէք * ձեր
սրտի դռներն բացէք առաքինու
թիւ, և զանազան բարեգործու
թիւ ՝ձանապարհ պատրաստեցէք
այն ՝ձիմարիտ արեգականն ՝քի,
որ կունատի և կուբազմի յարև
մուտս, իբր ՝իմէջ մեղաւորաց,
և խաւարեցելոց հոգւով, որ
զիւրեանք ՝ածային դիտութիւն և
ուղիղ կենցաղավարութիւն պայծա
ռացուցանէ, և լուսաւորէ, և
իւր անունն ՝որ է՝, զէրէնա է՝ ՝որ
և լսաեղծող բոլոր աշխարհի։

Ա՝յսինքն, նորա առաջևն եր
կիւղած և բարեպաշտ մարդիքն
կուցնծան և կուրախանան հոգ
և որ ուրախութիւն * և անօրէն
և աներկիւղ մարդիքն կու խռո
վին և կուսարսափին նորա առջ
ևոր երեսէն, և հալածեան կու
լինին,

Ա՝յս

Ա՝ստուածք ուրախ է
ղէցին, և ցնծասցեն
առաջի նորա * և
զուարճասցին յուրա
խութիւն իւրեանց։

Օրհնեցէք զ՝ած մեր
և սաղմոս ասացէք
անուանն նորա * ՝ձա
նապարհ արարէք այն
միկ որ նատի ընդ արև
մուտս, և ՝որ է՝
անուն նոր։

Յնծասցեն առաջի
նոր * և խռովեսցին
յերեսաց նոր։

Որ Հայրն է որբոց, և դատաւորն այրեաց * ահա՛ Աստուածն սրբութեան իւրոյ։

Ամենակեցուցանէ զմիակրօնս՝ Իսրայէլ * և հանէ զկապեալս քաջութեամբ իւրով * զոյն պէս և զդառնացօղս որք բնակեալք են՝ ի գերեզմանս։

Ամենայն ընդ ելանելն քո առաջի ժողովրդեան քոյ * ընդ անցանելն քոյ յանապատի * երկիր շարժեցաւ։

Ամենայն, նա՝ սր և Հայր է որբ մարդկանց, և դատաւոր է այրի կանանց, իբր խղճից և զրկելոց ցաւակից և հոգ տանօղ է, և նոցա լրա՛ունք և դատաստան անօղ է * և նա է ինքն՝ ահա՛ որ կունատի յերկինս իւր սրբութեամբ տեղումն իբր իւր երկնային և ահագին աթոռումն, և կու երկրպագի՝ ի հրեշտակաց և՝ ի մարդկանէ։

Ամենայն, նա է այն՝ ահն որ զանազան քրիստոնէից ազգերի ժողովուրդներն միաբան և միակրօն կուպահէ իւր՝ առ եկեղեցւոյ միջումն, իբր միով հաւատով և միով դիտաւորութեամբ * նա է որ իւր՝ ահագին քաջութեամբն կու հանէ՝ ի դժոխոց զդատս արդարոց, որ կապեալք և արդելեալք էին՝ ինքերքոյ իշխանութեանն սատանայի * այլ և նա է որ դառն և աղտեղի մեղաւորքն իւրեանց մեղաց գերեզմանէն կու հանէ, և՝ ի յապաշխարութիւն կուկոչէ, և՝ ի յերկինս կու հրաւիրէ՝ իսփառս ամենահաւատս։

Ամենայն, արդ ով է՞ որ ահ որ քո այդքան հրաշագործութիւնդ կարենայ ուրանալ, դու երբեմն քոյ սուրբ աւաքելոց և նոր հաւատ քրիստոնէից ժողովրդոց առաջնեն անկար, և նոցա ճանապարհ նշանց տո՛ւիր պահելու

լով զիւրեանք 'ի զանազան փոր
ձութեաց և 'ի հալածանաց բռնա
հ՛ոլուց * և երբեմն այս անապատ
և անշէն դարձած աշխարհիս վե
րայէն անցկենալով քո աւետարա
նական ճշմարտութիւն նոցա էր
ոգին սերմանեցիր * այն ժամա
նակն աշխարհս շարժեցաւ , և
դողաց , զերկիր հրէայք գայթակ
ղեցան , և հեթանոսք յիմարե
ցան ըստ պօղոսի։

Ա՜յսինքն , և քանզի երկինք ևս
անձրև ցօղեցին , իբր առաքեալք
այլ իւրեանց ածային քարոզու
թիւն անձրևն թափեցին աշխար
հիս վերայ * բայց այն քարոզու
թիւն և այն վարդապետութիւն
որ սերմանեցին առաքեալք իւր
եանցնէ չէր , այլ սինայի այնէր
և իսրայէլացւոց այ երեսէն էր ,
իբր քո շնորհօքդ և քո իմաստու
թիւդ էր , որ 'ի լեառն սինայ 'ի
ձեռն մովսէսի օրէնք և պատուի
րանք տուօղ այ երեսն և կերպա
րանքն ես , և նոյն իսրայէլացւոց
այ էութիւն նկարագիրն ես ըստ
պօղոսի։

Ա՜յսինքն , դու որ ածզայս
քարոզութիւն անձրևս , որ կամաց
և հաւանութիւն անձրևէ , իբր
կամաք և յօժարութիւն ուղղաց
և ընդունողաց անձրևն է քոյ ժա
ռանգութիւդ , և քոյ աբ եկեղե

Քանզի և երկինք
ցօղեցին * յերեսաց
այ սինայի , առաջի
այ իսրայէլի։

Ա՜ն անձրև կամաց պատ
րաստեցեր ածժա
ռանգութիւն քում *
թէպէտ և հիւանդա
ցաւ , սակայն դու
հաստատեցեր զնա *

և գաղանք քո բնա
կեսցին ՝ինման։

Պատրաստ արարեր
քաղցրութիւն քով աղ
քատի ՝ած՝ * ՝որ տա
ցէ զբան ոյք աւետա
րանեն զօրութիւն
բազմաւ։

Թագաւորք զօրուեց
սիրեսցեն * գեղեց

ցեալ՝ համար պատրաստեցիր * և
թէպէտ ժամանակ մի հիւանդա
ցաւ և նուաղեցաւ ՝ի ձեռն հա
լածանաց անօրինաց , բայց դու
քարոզութիւն սբ վարդապետաց
կրկին հաստատեցիր , և զօրացու
ցիր զնա * և այնչափ առատացու
ցիր և ճոխացուցիր քո շնորհօքդ
որ քո գաղաններդ այլ կուգան
և կուբնակին նոր միջուն , իբր
գաղանաբարոյ և ամբարիշտ մար
դիքն այլ որ քո ըստեղծուածքն
են , դառնալով ՝ի գիտութիւն
ճշմարտութեանդ քոյ ՝որ եկեղեցւոյդ
բնակիչ կուլինին։

Ա՝յսինքն , այս քո վարդապե
տաց քարոզութիւն , այս քո երկ
նային հացն դու քո ՝ածային քաղց
րութիւնդ պատրաստեցիր քոյ ՝որ
եկեղեցւոյ միջուն , զէրկ դու
հոգւով աղքատաց , և ՝ածային
ճշմարտութեանդ ցանկացող մարդ
կանց ՝ածն ես * և քո սուրբ
հոգիդ ՝որն և կենդանարարն ,
բան և իմաստութիւն կուտայ վար
դապետաց , որ քո աւետարանա
կան ճշմարտութիւնդ քարոզեն և
պատմեն բազում զօրութեամբ ,
իբր մեծամեծ ընդանչելապործու
թիւն և դարձուցանեն զամենես
եան ՝ի գիտութիւն ճշմարտութեան։

Ա՝յսինքն , դու ով թագաւորդ
երկնային զօրութեաց , և հայր

որդ՝ոյդ քոյ միածնի սիրեցելոյ * զզանազան աղգս մարդկան ողբ
են դեղեցկութիւք և զարդարք
քոյ տանդ , իբր քոյ սուրբ եկե
ղեցւ՝ոյդ , պատո՛ւական աւ՛արի
նման , իբր մեծադին իսլամ ապ
րանքի նման բաժանեցիր քոյ՝ Աբ
աշակերտացն որդնան զիւրեանք
դարձուցանեն 'ի դիտութիւն Ճշ
մարտութեան * թէ և ընդ որդ՝ոյ
քոյ միածնի և ընդ հոգ՝ոյդ սրբոյ
միշտ նոցա վիճակների միջու

Հոս՝ իվերայ նորա * ձիւնասցին՝ ի սաղմոն։

Լեառն Աստուծոյ, լեառն պարարտ * լեառն մածեալ և լեառն պարարտ * և զինչ կարծէք լերինք հպարտացեալք։

Լեառն ընդդէմ հաճեցաւ ածբ բնակիլ՝ ի նմա * քանզի և տէր իսկ բնակեսցի՝ ի նմա իսպառ։

Կառք այ բիւրապատիկ, հազարք ուղղեալք * և տէր՝ ի նոսա՝ ի սինայ՝ ի սրբութիւն։

վերայ թագաւորներ կուժողովէ, իբր նը առաքեալքն կուկոչէ և կու հաստատէ նոցա վերայ որ զիւրեանք ուղղեն և կառաւարեն * ձիւնի նման կուրսպէ տակիանան՝ ի սաղմոն լեառն, իբր զանազան առաքինութիւնք կուպոյծառանան՝ ի մէջ եկեղեցւոյ։

Այսինքն, այս սաղմոն լեառս որ է՛ եկեղեցի նը, քի սեփական լեառն է՛, և հոգւոյն սրբոյ շնորհօքն պարարտացած է՛ * միութիւնքն հաւատոյ մերձուած և միաւորած է՛, և զանազան առաքինութիւնքն հարստացած է՛ * ինչ կուկարծէք դուք ո՛վ հպարտացած լեռներ, իբր ինչ մոտաց վերայ էք դուք ո՛վ հպարտացած ազգք և ժողովուրդք անօրինաց ապստամբից և անհաւատից։

Այսինքն, այս լեառս այն լեառն է՛ որ որդին այ հաւաներ է՛ որ տորա միջուն բնակի * և չէ թէ միայն որդին, այլ և ինքն հայրն ածբ ընդ հոգւոյն սրբոյ կու բնակի նորա միջուն յաւիտեանս յաւիտենից, ըստ այնմ, աՀաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս մինչև՝ ի կատարած աշխարհի։

Այսինքն, զերէ՞ այ կառքն բիւրապատիկք են, իբր այ արտապայքն ողք են սէք և երանելիք, շատք են և անթիւք են, և նոցա ուղղինքն

զնչքն , իբր արտապաճիքն ողք են հրեշտակք , հազարք հազարաց են * և ինքն տրն նոցա վերայ կու բազմի վարժելով զիւրեանք գիտութիւն ճշմարտութեան , ինչպէս բազմեցաւ 'ի սինէական լեառն մեզ օրէնք և պատուիրանք տալով և ինչպէս որ այժմ կու բազմի 'ի սրբութիւն սրբոց 'ի վերայ սուրբ սեղանին։

Ա՝յսինքն , այս այն տրն և ածն է՛ , որ երբեր համբարձաւ 'ի յերկինս , արդարոց հոգիքն որ գերեալք էին 'ի սատանայէ , իւրն գերի արար յաւար առնելով , իբր խլելով և յափշտակելով ներ ձեռքէն * և իւր հոգւոյն սրբոյ եօթն արփեն պարգևքն բաշխեաց և տուաւ որդւոց մարդկան * զէրկ շատ թերահաւատ մարդիք որ տեսանելով զքս մարդկային կերպարանաւ երկմտեր էին և չէին հաւատացեր թէ նա ճշմարիտ որդի ՝այ է՛ , ընդունելով հոգւոյն սրբոյ շնորհքն կու հաստատ վին 'ի հաւատս , և այլ հաւատացելոց հետ կու բնակին իւր տաճարն եկեղեցւոյ միջուն։

Ա՝յսինքն , օրհնեալ եղիցի տր ածն , օրհնեալ եղիցի տր միշտ և հանապազ * ըստ եղծօղն ածն և փրկիչն մեր որ միշտ զմեզ դէպ 'ի ճանապարհն փրկութեան առաջնորդէ։

թեան իւրոյ։

Եւ 'ի բարձունս և գերեաց զգերութիւն էառ զանձար * բաշխեաց պարգևս և ետ որդւոց մարդկան * քան զի թերահաւատից ևս բնակեալք եղիցին 'ինամա։

Տր ածն օրհնեալ , օրհնեալ տր զօր հանապազ * առաջնորդեսցէ մեզ ածն փրկիչ մեր։

Ա՝ծ մեր ամ կենա
ցար * և՝ ի՝ մանէ են
էլք մահու։

Բայց սակայն ամ փշ
րեսցէ զգլուխս թշ
նամեաց մերոց * և
զհերն կարճնուլին
ոյք գնան յանօրէ
նութեան իւր
եանց։

Ասաց տէր՝ ի խորոց
անդնդոց դարձու
ցից * և՝ ի միջոյժան
եաց զայն՝ ի դուրս
կորզեցից։

Ասէին՝ մեր ամն փրկութիւն և կենդանութիւն տուօղ ամ է՝ * և նորա շնորհքն միայն կուաղա ամինք՝ ի հոգևոր և՝ ի մարմնաւոր մահուանէ։

Ասէին՝ բայց ինքն տր ամ կուխորտակէ և կուփշրէ մեր թշ նամեաց գլուխն՝ իբր հեթանոսաց հպարտութիւնն և բարձրամտութիւն կուցամացնէ * և այն անզգամ հրէից որ միշտ իւրենց անօրէնութիւն միջումն կամակորութիւն կումնան՝ ոչ միայն գլուխն կուջարդէ՝ այլև քաքուլի ծայրերն կարճիկ կարճիկ կուխուզէ և կումանրոտէ՝ իբր ոչ միայն զկամապաշտութիւն և զխստասրտութիւն կու յաղթահարէ՝ այլ և նց ստատ յոյսն և ընդունայն պարծանքն կուփչացնէ։

Ասէ՝ յսինքն՝ ինչպէս որ ինքն տր ամ հոգևոր սրբով խոստացաւ իւր միածին որդւոյն ասելով՝ թէ՝ ի խորոց անդնդոց դարձուցից՝ իբր որով հետև հրէայք ատեցին զքո ճշմարտութիդ՝ ես զխառնակած ազգն հեթանոսաց որք են՝ ի խորս անդնդոց՝ ի մէջ մեղաց ծովու՝ դարձուցանեմ՝ ի գիտութիւն ճշմարտութեան՝ և քեզ հաճատարիմ ծառայք հաստատեմ * և թէ գայլն բերան ներսի միջումն այլ լինին՝ իբր թէ

Ոչ թացցի ոտն քո յարեան * և լեզուք շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։

Երևեցան գնացք քո ած * գնացք այ թագաւորին մերոյ սրբոյ։

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութիւն * 'ի մէջ կուսանաց և գովչաց։

Օրհնեցէք զած * և զտէր յաղբերացն Իսրայէլի։

սատանայի կերակուր այլ լինին դարձած, դուրս քաշեմ և փոր կեմ և կեցուցանեմ զիւրեանք։

Ասէ տէրն, բայց համբերէ սա կաւ ինչ և երկայնամիտ եղիր, մինչև որ քո ոտքդ իվերայ խաչին արիւնաթաթախ լինի * և քո հաւատարիմ շնորհիդ լեզուն քոյ թշնամեաց արիւնովն ներկվի, իբր հեթանոսք որ քո հաւատարիմ շնորդ են, զքո թշնամի հրէայքն կծոտեն և կուրատեն։

Ասէ տէրն, երևեցաւ քո քայլքդ և գնացքդ տր ած * և մեր այ և մեր աբ թագաւորին գնացքն երևեցաւ, իբր քի որդւոյն այ մարդեղութիւնն և փրկագործ տնօրէնութիւնն որ անել պիտի վասն փրկութեան ազգի մարդկան իմ մտաց աչացն երևեցաւ և յայտնեցաւ։

Ասէ տէրն, և յառաջ քան զայլ հաւատացեալս ըսկսան իշխանք որք են աբ առաքեալքն, օրհնութիւն և փառաբանութիւն տալ որդւոյն այ * 'ի մէջ կուսանաց և երդ ասողաց, իբր 'իմէջ նոր հաւատացեալ դասերացն սիոնի, գովաբանողաց զորդին այ։

Ասէ տէրն, օրհնեցէք ուրեմն զած ո՛վ սուրբ առաքեալք 'իմէջ հաւատացեալ ժողովրդոց * և զտէրն մեր յս քս որ է՛ յաղբերացն

Ընդ բեռնի ամին 'ի տղայութեան զարմանալի * Իշխանք յուդայ առաջնորդք նոր * Իշխանք զաբուղոնի , և Իշխանք նեփթաղիմայ ։

Հրամայեա՛ ՀԱԾ զօրութիւն քում * զօրացո՛ զայս զոր հաստատեցեր 'Ի մեզ ։

'Ի տաճարէ քումմէ

իսրայէլի , իբր 'ի զարմէ և 'ի ցեղէն քահանայից և թագաւորացն իսրայէլացւոց ազգին որ աղբիւրք կոչին ։

Այսինքն , տեղն է բեռնիամին 'ի մէջ հաւատացեալ դատերացն սիոնի , իբր նոքն պօղոս առաքեալն , որ է յազգէն բեռնիամինի , այն որ տղայական հասակաւ զարմանալի է , զերէ յափշտակեցաւ 'ի յերկինս , և այնպէս զարմանալի բաներ լսեց որ մարդ չի կարեր բերանով պատմել * Նոցա առաջևէն գնացողքն յուդայի իշխանքն են , իբր բովանդակ ազգականքն քի , որ յուդայի ցեղէն են * Իշխանք զաբուղոնի , և Իշխանք նեփթաղիմայ , իբր պետրոս և անդրէաս յակոբոս և յոհան նէս , որք են գալիլեացիք , և հոգևոր իշխանք վիճակացն զաբուղոնի և նեփթաղիմայ որդ՝ հոցն յակոբայ նահապետին ։

Այսինքն , հրամայէ ուրեմն որ քո ՀԱԾային զօրութիւդ և ողորմութիւդ որ զայս որ ես իմ մտաց աչօքն տեսայ լինի և կատարվի * զօրացո՛ զմեր յոյսն , որ դու քո անփոփոխելի խոստմամբդ հաստատեցիր 'Ի մեզ հոգևոր արբով վերդ ալստեան և փրկագործ անօրէն նութեն որդւոյ քոյ միածնի ։

Այսինքն , որ քոյ տաճարէդ ,

իբր՝ Իքոյ սուրբ եկեղեցւոյդ աշխարհիս հաւատացեալ իշխանքն և թագաւորքն զիւրեանց առաքինութիւն և բարեգործութիւն քեզ ընծայ և պատարագ մատուցանեն։

Ա՝յսինքն, սատակ դու վայրի գազաններին, որ եղեգնեարի մի ջուն շուրջ կուգան, իբր ամբարիշտ և բռնաւորք իշխանացն որ աշխարհիս անցաւորք փառացն կու հետևին, և չեն ուզեր հնազանդիլ և մտանել Իքո՝ սբ եկեղեցիդ * սատակ այն կատաղած եզանցն ժողովքներին, իբր քահանայից դպրաց և փարիսեցւոցն հրէից * սատակ և ս կովերի դասերին, իբր ժողովրդականացն հրէից, որ կով կասվին զերկ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորք խրատին հետևելով կու յղանան և նենգութիւն և չարութիւն որ դիք կուծնանին ընդէմ քոյ՝ սբ հաւատոյդ։

Ա՝յսինքն, քոյ առաջիւդ անարդ և անպիտան լինին այնպիսի մարդիքն և ոչինչ համարվին որ փողով եկեղեցական աստիճան և արժանապատվութի կու ըստանան ցրտէ և փչացուր այնպիսի ազդերն, որ ընդէմ քո հաւատացեալ ծառայիցդ կու պատերազմին, և զնոսա վանն սիրոյ քոյ

յերուսաղէմ քեզ մատուցեն թագաւորքն զպատարագս։

Սատեա՛ի գազանն եղեգան * ՚ի ժողովս զուարակաց * և ՚ի դասս երնջոց։

Խ՝ոտեացին այնոքիկ որք ընտրեալք են արծաթով * ցրուեա՛ զհեթանոսս, որք կամին ընդ պատերազմ։

Լուիցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ * հնդիկք յառաջագոյն ճեռն տուս լինին առ ածս։

Զ. ապաւորութիւք երկրի օրհնեցէք զԱծ * և սաղմոս ասացէք ամենայն։

Զանապարհ արարէք այնմիկ, որ նստի յերկինս երկնից ընդ արևելս։

Ա. Հա՛ տացէ զձայն իւր՝ զձայն զօրութեան

ամբ հաւատոյդ կու հալածեն։

Ա. Յսինքն, յեգիպտոսէ քեզ էլ ելիներ կուգան, իբր մոլորեալ մարդիքն հեթանոսական առասպել գիտուքն քեզ հետ խաղաղութիւն և հաշտութիւն կանեն, և քոյ ամբ հաւատքիդ կու հնազանդին * եթովպացիք ողք են հասպաշք յառաջքան զամէնքն քեզ ճեռնտու կու լինին, իբր մեղաւորք և սևացեալք հոգւով յառաջքան զամէնքն կու զղջան, և կուգառնան՝ ի գիտութիւն ճշմարտութեանն հաւատոյ քոյ ածայնոյ։

Ա. Յսինքն, արդ ով թագաւորութիւք և իշխանութիւք աշխարհիս օրհնեցէք և փառաբանեցէք զԱծ * և՝ն յի անուանն սաղմոս ասացէք, և զնա իբրև որդի՝ այ պատուեցէք և մեծարեցէք։

Ա. Յսինքն, ձեր բարեգործութիւնն և առաքինութեամբն ճանապարհ պատրաստեցէք այն թագաւորին թագաւորաց, որ բազմեր է՝ ի վեր քան զամ երկինս յարևելեան կողմն, իբր ընդաջմէ հօր այ որ ճշմարիտ արևելք կասվի, զի՝ ինմանէ ծագեցաւ մեզ արեգակն արդարութիւն քս, և լուսաւորեաց զմեզ ածպաշտութեամբ։

Ա. Յսինքն, ահա՛ իւր աւետարանական ձայնն կուլսեցնէ ամ

աշխարհի , ձայնիւ զօրութեամբ , իբր ձայնիւ առաքելոց վարդապետաց քահանայից և սարկաւագաց որք ըստ սահմանս և պաշտօնեայք են քո * ոկանջ դրէք ուրեմն նմա , ընդունեցէք զնա սիրով , և փառք տուէք նմա ուղղութեամբ սրտի։

Ա՝յսինքն , իւր վայելչութիւն և պատիւն և փառքն նոր իսրայէլի վերայ կու երևի , զէրէ նոքա միայն զնա ճշմարիտ աստ կուդահանին * և իւր զօրութիւն մինչև 'ի յամպս է , իբր մինչև 'ի յառաքեալս և 'ի վարդապետս է , որ նոքա իւր եանց քարոզութեամբն անձրևովն և իւրեանց հրաշիւքն և ըստանչելագործութեամբն դարձուցանեն զմարդիք 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան։

Ա՝յսինքն , ըստանչելի է աստ իւր սրբերին վերայ , իբր այ ըստանչելի զօրութիւն և անչափ կարողութիւն իւր սրբերին վերայ կուխնամանք , երբոր կուտեսանենք զիւրեանք որ զանազան հրաշք և ըստանչելիք կուգործեն յանուն նորա * զայն աստն կասեմ որ նոր իսրայէլի աստն և փրկիչն է։

Ա՝յսինքն , նա կուտայ կարողութիւն և հաստատուի հաւատոյ իւր ժողովրդեանն , որ կարենան ընդիմանալ ընդէմ փորձութեանց եր

* և տուք զփառս այ։

'Ի վերայ իսրայէլի աստ վայելչութիւն նորա * և զօրութիւն նորա մինչև յամպս երկնից։

Ա՝ստանչելի է աստ 'ի վերայ սրբոց իւրոց * աստ իսրայէլի։

'Այ տացէ զզօրութիւն հաստատութեամբ ժողովրդեանն իւրոյ * օրհնեալ է աստ։

Տունք։ 38։

Ի կատարած սաղմոս դաւթի վասն շաւանցելոցն։

Սաղմոս։ ԿԸ։

Եցո՛ զիս ատոհաց զի հասին ջուրք յանձն իմ * ընկալայ ես ի խորս անդնդոց ուր ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ։

Եկի ես ի խորս ծովու * և շրջանք ընկղուին զիս։

Վ. ատակեցայ ես առ յոգողակեն իմ

Եւ զիս ասատուածն զի հասին ջուրք յանձն իմ * ընկալայ ես ի խորս անդնդոց զանազան չարչարանաց, և ամենևին հանգստութիւն չունիմ, մինչև որ փրկեմ իմ մահուանէս զաղգս մարդկային։

Ա. յսինքն, եկի հասայ ես այս վշտաց և չարչարանաց ծովու խորտեղն * և հրէից բարկութիւն և ցասման ալիքներն ինձ վերայ շրջեցան և զիս ընկղմեցին։

Ա. յսինքն, շատ աղաղակելոյս դէպ առ քեզ վատակեցայ և թուլացայ

լացայ * կուլս և պօղազս խոցվեցաւ և ձայնս կտրվեցաւ և նոր աղեցաւ։

Ամենայն , այնչափ նայեցայ քոյ ճանապարհիդ , յուսալով թէ տրն իմ և ածն իմ ինձ՝ի յօգնութիւն կու հասանէ , որ աչքերիս զօրութիւնն հատաւ , և նոր աղեցաւ։

Ամենայն , զերծ քան զիմ գլխիս մազերն այլ առաւել շատացան և բազմացան այն ճշմարտութիւն հակառակ հրէայքն որ զիս փուչ տեղ կուատէին և կուհալածէին։

Ամենայն , իմ թշնամիքն և ատելիքն զօրացան ինձ վրայ զուր ասելով * այն իքմինն որ չէի խլեր և յափշտակեր , նորա համար ուժով նոցա տուդանք կուտայի , իբր այն բանին համար որ ես զիս որդի՝ այ ասացի՝ ոչ ոգի լոկ մարդ յափշտակելով յանդգնութիւն քո ածային պատիւդ , այլ շիտակ և իրաւի դոլով որդի քո համագոյա կից , զայս պատիժս կուկրեմ , զերծ վճիռ հատին ինձ վրայ , իբր սիճիլ արարին ասելով , թէ ըստ օրինաց մերոց մեռանիլ պարտի , զի զինքն որդի՝ այ ասաց։

Ամենայն , որ ածդ դու դիտես թէ ես քոյ առաջիդ անզգամութիւն արարած եմ մի * և թէ ես մէկ յանցանք մի կամ մէկ մեղք

* և կերկերեցաւ կոկորդ իմ։

Ո՞ , ոչ աղեցան աչք իմ առ յուսալ ինձ առ տրն ածն իմ։

Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ ոչք ատէին զիս՝ի տարապարտուց։

Ո՞ օրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ՝ի նանիր * ինչ զոր ոչ յափշտակէաւ էի տուժէի նոցա։

Ամենայն դու ծանեար զանզգամութիւն իմ * և յանցանք իմ՝ի քէն ոչ ծածկեցան։

Մի՛ ամաչեսցեն վա՛ խմ ոյք համբերեն քեզ տո՛ր տո՛ր զօրութեց * մի՛ պատկառեսցին վասն իմ ոյք խնդրեն զքեզ ա՛ծ իսրայէլ։

Ա՝ ասն քոյ համբերի նախատանաց * և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։

Օտար եղէ ես եղբարց իմոց * և հիւր որդւոց մօր իմոյ։

Ա՛, ախանձ տան քոյ եկեր զիս * և նախատունք

մի էլ արարած քեզանից ծածուկ չէր մնար։

Ա՜ յոյնքն, ուստի կարացէմ զքեզ տուր ամ մարդկան, և տուր ամ երկնային զօրութեց, որ չէ ամաչեցուցանես զայն մարդիքն որ զիս որդի ա՛յ հաւատալով կու համբերեն քեզ, իբր ակն ունին որ քեզանից երկնային շնորհք ընդունին * այլ և դլխաւորք չի՛ թող զուս զայն մարդիքն ով ա՛ծ դ նոր իսրայէլն, որ իմ յարութեամ միջ նորոգութեն քեզանից վերանորոգութի՛ անձանց իւրեանց և ըստ փառս արքայութեամ կուխնդրեն։

Ա՜ յոյնքն, ես քո ամենօրհնեալ կամքդ կատարելոյ համար այս չափ նախատանաց համբերեցի * և ամօթն և պատկառանքն զիմ երեսս ծածկեց, զերկ գոլով ան մեղ և անարատ, մեղաւորք և մահապարտ համարվեցայ, և անօրինաց հետ դատապարտվեցայ։

Ա՜ յոյնքն, իմ եղբարքն և իմ ազգականքն, իբր իսրայէլացւոց զարմն զիս օտար համարեցին * և իմ մօր որդիքն, իբր նոյն իսրայէլացւոց եկեղեցւոյն ծնունդքն և զաւակքն զիս իբրև զհիւր և այլազգի ատեցին և արհամարհեցին։

Ա՜ յոյնքն, քոյ տանդ նախանձն զիս կերաւ, իբր քո տաճարիդ նախանձն

խանձն զիս հալեց և մաշեց, զի
ըէ տեսայ հրէից օրինաղանցու-
թիւն և ամբարշտութիւն որ տեղն
կու գործէին * և այն մարդկանց
նախատինքն և հայհոյանքն որ
զքեզ իւրեանց մեղքն և անի-
րաւութիւն կու նախատէին և
կու արհամարհէին, ինձ վերայ
անկաւ։

Ա՜յսինքն, ես զիւրեանք քեզ
հետ հաշտեցնելոյ համար զիմ
անձս պահօք և աղօթիւք խոնար-
հեցուցի, բայց իմ արտասուքն
ինձ նախատինք դարձաւ * իմ շո-
բերս քուրց և մաղեղէն արարի,
իբր ես մարդկային կերպարանք
զգեցայ որ զիւրեանք որդիս ՝այ
անեմ, բայց նոքա առաջիւն առակ
և ծնաղատեղ դարձայ։

Ա՜յսինքն, նոքա որ տաճարի
դռներուն մէն կու նստէին, օրն՝ի
բուն զիս բերան կառնէին և կու
քամբասէին * և նոքա որ գինի
կու խմէին և կու հարբենային,
զիս ծնաղ կանէին և կու այպա-
նէին։

Ա՜յսինքն, բայց ես տեսանելով
նոցա արտասուքն կու աղօթէի առ
քեզ՝ որ ՝ի ժամանակ ընդունելի։
Մարդոս 357

տինք նախատաշաց քոց
անկան ՝ի վերայ իմ։

Խոնարհեցուցի պա-
հօք զանձն իմ, և
եղեն ինձ այս նախա-
տինք * արարի զհան
դերձս իմ քուրց, և
եղէ յառակ նոցա։

Օ՜ինէն խորհէին
ոչք նստէին առ դրուն
նս * և զիս այպան առ
նէին ոչք ըմպէին
զգինի։

Ես յաղօթս կայի առ
քեզ՝ որ ՝ի ժամանակ
ընդունելի։

Ո՜չ՝ ի բազում ողորմութեանդ քումդ լուր ինձ * ՝ի ճշմարտութեանդ փրկութեանդ քոյ։

Ո՜ պրեցո՛ զիս ՝ի կա՛ոյ զի մի՛ ընկալայց * ապրեցայց ես յատելեաց իմոց և՝ ի խորոց ջուրց բազմաց։

Որ՝ մի՛ ընկլցեն զիս պտոյտք ջուրց * և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց * ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր՝ ի վերայ իմ։

Լո՛ւր ինձ տո՛ր զի քաղցրէ՛ ողորմութիւն քո * ըստ բազում դթութեանդ քումդ հայեաց յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո՝ ի ծառայէ քումէ *

Ո՜յսինքն, լսէ՛ ինձ ուրեմն տո՛ր ՃԾ՝ քո առատ ողորմութեանդ հայմար * և քո մարդկային ազգիս խոստացած փրկութիւնն ճշմարտե՛լոյ և հաստատելոյ համար։

Ո՜յսինքն, ազատէ զիս այս չար չարանաց ցիսէս, որ չի՛ լինի թէ խրվիմ՝ ի մէջն, իբր չի՛ լինի թէ ես քան զչափն առաւ՛ել տանջվիմ և վշտանամ * ազատէ զիս իմ ատելի հրէից ձեռքէն, և այն՛ շատ խորուկ ջրերէն, իբր նոցա խորամանկ և նենգաւ՛որ դիտաւ՛որութէն։

Ո՜յսինքն, նոցա բարկութեանդ և սրտմտութեանդ պըտտան ջրերն զիս չի՛ կարենայ կուլ տալ և յաղթա՛ հարել * և խորուկ անդունդքն չի՛ կարենան զիս ընկղմել, իբր խորութի՛ դերեզմանին չի՛ կարենայ զիմ մարմինս արդելել և ապա կանել * և ջրհորն չի՛ կարենայ իւր բերանն ինձ վերայ փակել, իբր դժոխքն չի՛ կարենայ զիւր իշխանութինն իմ հոգւ՛ոյս վերայ բանացնել։

Ո՜յսինքն, կաղաչեմ զքեզ տո՛ր ՃԾ՝ լսէ ինձ։ զէրկ քո ողորմութիւդ քաղցրէ՛ * քո առատ դթութենէն նայիր յիս խղճութինն, և քո հայրական երեսդ քո ծառայէդ մի՛ դարձներ * այլ շուտով ականջ արա՛ իմ խնդրուածքիս, զէրկ

զինեղեալ եմ ես վաղ
վաղակի լուր ինձ։
Յայեաց յանձն իմ
և փրկեա՛ զիս * և
վասն թշնամեաց իմոց
ապրեցո՛ զիս։

Ո՛ Ի դու դիտես
զնախատինս իմ * զա
մօթ իմ և զպատկա
ռանս իմ։

Ո՞ռաջի քոյ են ամ
նեղիչք անձին իմոյ
* նախատանաց համ
բերս սիրտս իմ և թշու
՚առութիւն։

Ո՞ւն ունէի թէ ոք
տրտմեացի ընդիս, և
ոչոք էր * և սփիթա
րիչ ինձ ոչոք գտաւ։

Ետուն՝ի կերակուր
ինձ ըղեղի * և՝ի ծա
րաւ իմ արբուցին
ինձ ըքացախ։

Ո՛ ղեցին սերդանք նց
առաջի նց յորոգայթ
* ՚ի հատուցումն *

որ

և՝ ի գայթակղութիւն։

Խ աւարեսցին աչք նոցա զի մի՛ տեսցեն * և զթիկունս նոցա հապազ կորացո՛։

Ա՝ սկսցես իմոյ նոցա զբարկութիւն քո * և սրտմտութիւն բարկութեան քոյ հասցէ իմոյ նոցա։

Ա՝ զեղին բնակութիւք նոցա աւերակ * և՝ ի յարկս նոցա մի՛ ոք լիցէ որ բնակիցի։

որ նոցա հոգևոր սեղանն է՝, իւր մարդարէական ծածուկ խօսքերովն նոցա թակաք դառնայ * իւր եանց ջար դործոցն հատուցումն դառնայ, իբր իւր օրինաքն և պատուիրանաքն նոցա դատապարտութիւն դառնայ * և նոցա գայթակղութիւն դառնայ, իբր իւր ինձ համար տուած յայտնի վկայութիւնքերովն նոցա գայթակղութիւն դառնայ, և այլ առաքել կուրացուցանէ զիւրեանք։

Ա՝ յսինքն, նոցա մտաց աչքն խաւարի որ ինչ որ ինձ համար մարդարէքն կուխօսին չի՛ տեսանեն և չի՝ ի մանան * և դու նոցա քամակն հանապազ անասնոյ նման կերացուր դէպ՝ ի վայր, որ քո երկնային իմաստութիւդ չի՝ ի մանան այլ իւրեանց յիմարութեն և կամապաշտութեն հետևելով կորնչին, և փչանան։

Ա՝ յսինքն, դու զքո ցաւոյն բարկութիւդ նոցա վերայ թափէ * և քոյ բարկութեդ սրտմտութին հասնի նոցա վրայ, և պատուհասէ զնոսա հոգւով և մարմնով։

Ա՝ յսինքն, նոցա բնակութին քակ վի՝ ի ձեռն այլազգեաց և աւերվի ըստ այնմ, այսուհետև թողեալ լեցի ձեզ տունդ ձեր աւերակ * և նոցա տներումն որ չինեալքն յերուսաղէմ, ոչոք չի գտնի իւր

եանց զարմէն որ բնակի և հան գստանայ այլ անկանի 'ի ձեռս այլազգեաց։

Ասյինքն, զերե զայն, իբր զկս որ դու նոցա փրկութենն համար խոնարհեցուցիր, և մահու խաչի հնազանդեցուցիր, նք ատելութիւն հալածեցին * և իմ խոցերիս ցաւերին վերայ զկս տնազանելով և այպանելով այլ առաւել ցաւեր աւելացուցին։

Ասյինքն, դու նոցա հօրն և ծնողաց արարած անօրէնութինն և մեղքն իւրեանց մեղացն վերայ դիր * որ չի կարենան քոյ արդարութենէ մէջն մնանել, իբր արժանի չի լինին քոյ երկնից արքայութինն մտանելոյ ինչ տեղ որ դու արդարութիւն զքո սրբերդ կուպսակես, և կուփառաւորես։

Ասյինքն, ջնջելի նոցա անունն քոյ կենդանեաց դպրութենէն, իբր ընտրելոց և երանելեաց դրդէն * և քոյ արդարոցն հետ չի դրվին և չի համարվին, այլ մեղաւորաց և դատապարտելոց կարգակից և դասակից լինին 'ի դժոխս։

Ասյինքն, ես որ քան զամ ըստեղծուածս փարթամ էի, նոցա համար աղքատացայ, և զանազան ցաւօք և խոցերով լցվեցայ * ուստի կաղաչեմ զքեզ հայր երկնաւոր, որ քո ածային փրկութեանց զարմէն ողորմեն որ բնակի և հանգստանայ այլ անկանի 'ի ձեռս այլազգեաց։

Ասյինքն, զերե զայն, իբր զկս որ դու նոցա փրկութենն համար խոնարհեցուցիր, և մահու խաչի հնազանդեցուցիր, նք ատելութիւն հալածեցին * և իմ խոցերիս ցաւերին վերայ զկս տնազանելով և այպանելով այլ առաւել ցաւեր աւելացուցին։

Ասյինքն, դու նոցա հօրն և ծնողաց արարած անօրէնութինն և մեղքն իւրեանց մեղացն վերայ դիր * որ չի կարենան քոյ արդարութենէ մէջն մնանել, իբր արժանի չի լինին քոյ երկնից արքայութինն մտանելոյ ինչ տեղ որ դու արդարութիւն զքո սրբերդ կուպսակես, և կուփառաւորես։

Ասյինքն, ջնջելի նոցա անունն քոյ կենդանեաց դպրութենէն, իբր ընտրելոց և երանելեաց դրդէն * և քոյ արդարոցն հետ չի դրվին և չի համարվին, այլ մեղաւորաց և դատապարտելոց կարգակից և դասակից լինին 'ի դժոխս։

Ասյինքն, ես որ քան զամ ըստեղծուածս փարթամ էի, նոցա համար աղքատացայ, և զանազան ցաւօք և խոցերով լցվեցայ * ուստի կաղաչեմ զքեզ հայր երկնաւոր, որ քո ածային փրկու-

Օ՜ի զոր դու հարեր հալածեցին * և 'ի վերս ցաւոց իմոց յաւելին։

Զոր զմեզս իմոյ մեղացն նոցա * զի մի՛ մոցեն յարդարութիւնքդ։

Ջնջեսցին նոքա 'ի դպրութենէ քումմէ կենաց * և ընդ արդարս քոս մի՛ գրեսցին։

Ասղքաւ և ցաւածեմ ես * փրկութիւնքդ ածընկալցի զկս։

Օրհնեցէք զանուն այ իմոյ օրհնութիւն * և բարձր արարէք զնա գոհութիւն։

Հաճոյ եղիցի այ քան զորթ մատաղ * որ բերէ զեղջիւրս և զկնճղակս։

Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին * խնդրեցէք զաստուած, և կեցցեն անձինք ձեր։

Օ էլուսաւորտնանկացք * և զկապեալս իւր ոչ արհամարհեաց։

Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր * ծով

թիւդ ինձ հասանի յարուցանելով զիս 'ի մեռելոց, և ընդունելով զիս 'ի յերկինս 'ի փառս անմահ կանս։

Ա՝ յայնքն, որ ես զիմ հօր այ անունն օրհնեմ նոր օրհնութիւն * և բարձրացնեմ և փառաւորեմ զնա շնորհակալութիւն վասն նոր ինձ արարած բարերարութեան։

Ա՝ յայնքն, իմ օրհնութիւնն և գոհութիւնն քեզ առաւել հաճոյ լինի, քան զհրեից մատուցած մատղաշ հորթունիներն * որ մատուցանողացն հպարտութիւն և ամբարտաւանութիւն պոզտեր և օրինազանցութիւն կճղակներ, իբր եղջիւրներ կու բուսուցանեն։

Ա՝ յայնքն, զիմ տնօրէնութիւն խորհուրդն տեսանելով կամաւոր աղքատքն ցնծան և ուրախանան * և ասեն միմեանց հետ, խնդրեցէք զայ, և իւր օրինաց և պատուիրանաց ճշմարտութիւնն որ ձեր հոգին փրկվի և ազատվի։

Ա՝ յայնքն, զերկնայինս հոգւով աղքատներին աղաչանքն և խնդրուածքն լսեց * և զայնոսիկ որ իւրն հետ սիրով կապված էին, երեսաց չի ձգեց, այլ սիրեց և ընդունեց։

Ա՝ յայնքն, օրհնեն և գովեն զնա երկինք և երկիր, իբր հրեշտակք

և մարդիք * այլև ծով, և որ
չափ կենդանիք և անասունք որ
թէ ծովուն մ և թէ ցամաքուն
կուշարժին և դիրուր կուգան։
Ա՝յսինքն, զէրէ ՆԾ կուփրկէ
մահուն՝ամբ որդ՝ոյ իւրոյ միածնի
զնորն սիոն, իբր զսուրբ եկեղե
ցի * և Հրէաստանի երկրումն
զանազան քաղաքներ կուշինվին,
իբր քրիստոնէից եկեղեցիք և ժո
ղովուրդք կու Հաստատվին * կու
շինեն, կուբնակին, և յորդ՝ոց
յորդիս կուժառանգեն նոր եկե
ղեցի՝ոց երկնաւ՝որ բարութիքն։
Ա՝յսինքն, և քոյ Հաւ՝ատացեալ
ծառայից զարմն և զաւ՝ակն այն
սուրբ եկեղեցի՝ոյ միջումն Հաս
տատ կումնայ * և էջ՝ թէ նորքա
միայն, այլ և ո՛վ որ քո սուրբ
անունդ կու սիրէ, խաղաղութիւն
կուբնակի՝ի տեղն։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև՝ի
վերջն դաւ՝իթ է՛ ասացեր, որ յիշա
տակ թողու Հաւ՝ատացելոցն, որ
իմանան թէ քանի՝ որ ինքն նեղու
թիւն մէջ է՛ ընկեր և առ ՆԾ է՛
գոչեր, ՆԾ զնա՝ իւր վշտէն փր
կեր է՛ և ազատեր է՛։
Ա՝. յս սաղմոսումն կուխօսի մար
գարէն՝ի բերանոյ արդարոց ինն
դրելով զօգնութի՝ իմէջ վտանգի,

և ՆԾ որ զերեայ՝ի
նոսա։

Ա՝Ն փրկէ զսիոն *
և շինեսցին քաղաք
Հրէաստանի * շինես
ցեն բնակեսցին, և
ժառանգեսցեն
՝ինեմա։

Օ՝ ա՛՝ակ ծառայից
քոց Հաստատեսցի անդ
* և ոյք սիրեն զա
նուն քո բնակեսցին
՝ի նմա։

Տունք։ 38.

Ի կատարած սաղմոս դաւթի
առ՝ի յիշատակ փրկէլոյն
զնա տէառն։

Սաղմոս։ ԿԹ։

Ա՝ Յօդնել ինձ նայ
եաց * և թող յընկե
ցել ինձ վրդովթա՛։

Ա՝ մաշեսցեն և յա
մօթ լիցին ոյք խն
դրեն զանձն իմ *
դարձցին յետս և ամա
չեսցեն ոյք խորհին
ինձ զչար։

Դարձցին առժա
մայն ամաչեցեալք,
ոյք ասեն ինձ վա՛շ
վա՛շ։

Յնծասցեն և ուրախ
լիցին ՚ի քեզ ամենեք
եան ոյք խնդրեն
զքեզ թո՛ր։

Ա՝ ասասցեն յա՛մ ժամ
մեծ է՛ ա՛ծ, և ոյք սի
րեն զփրկութիւնքդ։

Ես աղքատ և տնանկ
եմ ա՛ծ * օգնեա՛ ինձ

Ա՝ յսինքն, թոր ա՛ծ կաղաչեմ
զքեզ նայիր դէպ ՚ի յիմ խղճու
թիւնն, և ինձ օգնութիւն արա՛
* թոր ա՛ծ շուտով հասիր ինձ ՚ի
թիկունս և ինձ ընկերութիւն
արա՛ իմ ամ՛ նեղութենէ և ջարչա
բանաց միջու�ն։

Ա՝ յսինքն, որ իմ թշնամիքն որ
ղիմ անձս կու հալածեն և կու
զեն կորուսանել, ամաչեն և
յամօթ լինին * յետ դառնան և
կրկին ամաչեն նոքա որ ինձ հա
մար չար խորհուրդ կանեն թէ
զիս կորուսանեն։

Ա՝ յսինքն, յետ դառնան շուտ
ամօթով, և նոքա որ ինձ հա՛յ թէ
հա՛յ կասեն, իբր հա՛յ թէ մեր մա
տայովն եղաւ կասեն։

Ա՝ յսինքն, ցնծան և ուրախա
նան քոյ ողորմութենդ վերայ բո
վանդակ այնպիսի մարդիքն որ
զքեզ կու զեն և կու խնդրեն,
և քոյ սէր օրինացդ կու հնազան
դին։

Ա՝ յսինքն, և այնպիսի մարդիքն
որ քոյ փրկութենդ կու ցանկան
հանապազ ասեն թէ մեծ է՛ ա՛ծ,
իբր մեծ է՛ իւր ամենակարողու
թիւն իւր արդարութիւն և իւր
ողորմութիւն։

Ա՝ յսինքն, զէրէ դու գիտես
թոր ա՛ծ որ ես աղքատ և չքաւո՛ր

եմ, իբր ոչ ինձ եմ յուսացեր, և ոչ 'ի մարդկային օգնութիւնն եմ ապաւիներ, այլ քեզ միայն * վասն որոյ ինձ յօգնութիւն հասիր, զերծ դու ես իմ օգնականն և փրկիչն, և մի՛ յետանար ՝որ իմ և ՝ի ծիր, զերծ զօրութիւնս և կարողութիւնս նոր աղերսաւ։

Այս այն յովնադաբն է՝ որ խրատեաց զորդիս իւր ոչ ըմպել զգինի և ոչ ժողովել ինչ յաշխարհի այսմիկ, որք և իմիջ գերութեն բաբիլացւոց ուղիղ սրտիւ պաշտէին զՅԾ, որոց բերանէն խօսի մարգարէն դաւիթ 'ի սաղմոսիս այսմիկ։

Այս սաղմոսումն կուխոսի մարդարէն 'ի բերանոյ արդարոց, և կամ վասն իւր, զողով հալածեցեալ յորդւոցն իւրոց աբիսողոմայ։

Յտինքն, ՝որ ՝ՅԾ 'ի քեզ եմ յուսացեր, մի՛ թող զուր ամենևին որ ես ամաչեմ իմ թշնամեաց առաջին * այլ քոյ արդարդատաստանովդ զիս փրկէ՛ ՝ինձ Հեռքէն և ազատէ։

Այտինքն, խոնարհեցուր դէպ ինձ քո ականջդ ՝ՅԾային դիթուԹեանովդ * և լսելով զիմ աղաչանքս և խնդրուածքս քո ՝ՅԾ

օգնականն և փրկիչ իմ ես դու, ՝որ մի՛ յամենար։

Տունք։ 6

Սաղմոս դաւթի որդւոցն յովնադաբայ յառաջնոյ գերութեան։

Սաղմոս։ Հ։

Քեզ ՝որ յուսացայ մի՛ ամաչեցայ ցկոյ յաւիտեան * յարդարութեանդ քումդ փրկեա՛ զիս և ապրեցո՛ զիս։

Խոնարհեցո՛ առիս զունկն քո * և կեցո՛ զիս։

Լեր իմ ՀԱՅ ապաւէն, և տեղի ամուր կեցուցանել զիս * զի Հաստատութիւն իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Ազատ իմ փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի * 'ի ձեռաց անօրէնի և անիրաւի։

Զի դու ես համբերութիւն իմ Տէր * Տէր յոյս իմ 'ի մանկութենէ իմմէ։

'Ի քեզ հաստատեցայ ես յարդանաւէ * յորովայնէ մօրէ իմմէ դու ես ապաւէն իմ * և առ 'ի քէն է՛ օգնութիւն իմ յաւէտ ժամ։

Ոչ զի նշանակ եղէ ես բազմաց * և դու օգնականն իմ և

այլ ողորմութիւնդ զիս փրկէ և ազատէ։

Ո՜ յսինքն, դու Տէր ՀԱՅ ապաւէն և ամուր բերդ եղեր, զիս փրկէ և ազատէ իմ երևելի և անեղերևոյթ թշնամեաց ձեռքէն * զերկ իմ զօրութիւնն և կարողութիւնն, իմ հաստատութիւն և իմ ապաւէնն դու ես միայն։

Ո՜ յսինքն, Տէր ՀԱՅ փրկէ զիս մեղաւոր և չարադործ մարդկանց ձեռքէն * և անօրէն և անիրաւ մարդկանց ձեռքէն ազատէ՛ զիս, իբր նոցա հնարագիտութէն և չարախօսութէն զիս պրծացուր։

Ո՜ յսինքն, իմ այսչափ ներողութես միջումն դու ես իմ համբերութիւն Տէր ՀԱՅ, իբր դու ինձ համբերութիւն կուտաս * զերկ 'ի տղայութէս մինչև ցայսօր իմ յոյսն և ապաւէնն դու ես։

Ո՜ յսինքն, ես 'ի յարդանաւէ ծնողաց իմոց մինչև ցայսօր քո շնորհօքդ զօրացայ և հաստատեցայ թէ հոգւով և թէ մարմնով * և քանի որ ծներ եմ ես իմ մօր որովայնէն իմ ապաւէնն դու ես * և միշտ իմ օգնութիւնն և փրկութիւնն քեզանից է՛։

Ո՜ յսինքն, ես իմ զանազան տառապանաց և վշտաց միջումն շատ մարդկանց մատնացոյց եղայ և

տնաղ դարձայ * քայց դու ինձ
օգնական եղար, և զիս զօրացու-
ցիր։

Ա՜յսինքն, իմ քերանս միշտ լի
մնայ օրհնութեանով և գովութե
նով * որ կարենամ հանապազ
օրհնել և գովել զքո փառքդ
զքո պատիւդ և զքո մեծ վայել
չութիւդ, զի որ ես ամենակա
լող և ամենաբարի։

Ա՜յսինքն, որ ես ծերու-
թեան ժամանակին, իբր երբոր ես
'ի քոյ սիրոյդ կու հոլանամ դու
զիս երեսաց մի՛ ձգեր * և երբոր
իմ զօրութիս կուպակասի, իբր
երբոր ես կու թուլանամ 'ի քո
ծառայութէդ դու զիս 'ի քաց
մի՛ թողուր։

Ա՜յսինքն, իմ թշնամիքն զիս
չարախօսեցին ինձ վատաբանեցին *
և նոքա որ զիմ անձս պատեր և
պաշարեր էին, խորհուրդ արա
րին մէկ տեղ և ասացին։

Ա՜յսինքն, թէ ահա՛ ած զնա
յերեսաց ձգեց * որ չափ որ մեր
կարողութիւնն է՛ հալածենք և
հասանինք իւրն, զէրէ ո՛չոք չկայ
որ զինքն 'ի մեր ձեռացն փրկէ և
ազատէ։

Ա՜յսինքն, որ ած մի՛ հեռանար
ինձանից * տէր աստո՛ած պա
տրաստ կացիր, որ ինձ յօգնու
թիւն հասանիս և զիս փրկես և

հզօրիչ իմ։

Ա՜ցցի քերան իմ գո
վութիւն * ամ օրհնե
ցից զփառս քո զօր
հանապազ զմեծ վայ
ելչութիս քո։

Ա՜ի ընկենուր զիս
որ 'ի ժամանակի ծե
րութիւն * 'ի պակասիլ
զօրութիւն իմոյ մի՛
թողուր զիս։

Ա՜ստացին թշնամիք իմ
ինձ * և որք պաշարե
ցին զանձն իմ, խորհ
հեցան 'ի միասին և
ասացին։

Ա՜ծ ելթող զնա հա
լածեսցուք և հաս
ցուք նմա * զի ոչոք
է՛ որ փրկէ զնա։

Ա՜ծ իմ մի՛ հեռի առ
նիր յինէն * և ած
յօգնել ինձ նայեսցս։

Ո՞. մաքրացեն և պա
կասեցին ոչք չարա
խօս կային զանձնէ
իմէ * զդեցցին զա
մօթ և զպատկառանս
ոչք խնդրէին ինձ
զչար։

Եւ յամ ժամ յուսա
ցայց * և յաւելից
յօրհնութիւնս քո։

Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւնս
քո * զօրհնապաղ
զգովութիւնս քո։

Որ ոչ թէ խարդա
խութիւն ինչ դիտե
լով զդպրութիւն * այլ մտից ՝ի զօրութիւն
տէն , որ յիշեցի զար
դարութիւնս քո
միայն։

ազատես իմ թշնամեաց ձեռքէն։
Ո՞. յսինքն , որ այն մարդիքն որ
իմ անձինս վատ կասէին և ինձա
նից չարախօսութիւն կանէին , ամա
չեն փչանան և պակասին * և նոքա
որ ինձ համար չար կու խնդրէին
յամօթ լինին և դլխակոր դառ
նան աշխարհիս վերայ։
Ո՞. յսինքն , ես ինչպէս մինչև հի
մի քեզ եմ յուսացեր , այսպէս
այլ այսուհետև քեզ կու յու
սամ * և օր ըստ օրէ քո օրհնու
թիդ և քո գովութիւդ կու աւե
լացնեմ թէ սրտով և թէ բերա
նով։
Ո՞. յսինքն , իմ բերանս միշտ քո
արդար դատաստանդ և իրաւ
ունքդ պատմէ և քարոզէ աշխարհ
հի * և օրն ՝ի բուն ՝ի քո գովու
թէդ չի՛ դադարի ամենևին։
Ո՞. յսինքն , բայց չէ՛ թէ նենգու
թեամբ և խորամանկութեամբ ,
իբր թէ ես դպրութիւն գիտեմ
ասելով , կամ գրոց և ընթեր
ցուածոց վերահասու եմ ասե
լով , կու յանդգնիմ քո անչափ
հրաշագործութիւնքդ և բարերա
րութիւնքդ թուել , քանի՞ լեցի *
այլ կումտանեմ ՝ի զօրութիւնս
տէն , իբր կու ապաւինիմ ՝ի քո
անչափ կարողութիւդ տէր տէր , և
կու յիշեմ միայն զքոյ խոստմանցդ
ճշմարտութիւն , և զքոյ դատաս

տանիդ

տանիդ արդարութիւն , որ ամենևին 'ի քո նախախնամութէն չէս զրկեր զայնպիսի մարդիքն որ 'ի քեզ կու յուսան։

Ա՝յսինքն , դու որ ՀԱՅ զկս 'ի աղայութէս 'իվեր քո սուրբ Հոգ՝ովդ իմաստնացուցեր , և քոյ օրինաց և պատո՛իրանացն վերայ Հաստատեր * և ինչպէս որ 'ի սկզբանէ սկսայ, այսպէս մինչև ցայսօր և քանի որ կենդանի եմ կուպատմեմ և կուքարոզեմ զքո արդարութիւդ։

Ա՝յսինքն , որ ՀԱՅ դու զկս մինչև իմ Հալևորին և մինչև իմ ծերանալն քո խնամքէդ և քո օգնութէդ մի՛ զրկեր , որ ես անդադար քո ՀՃՄարտութիւնդ քարոզեմ 'ի մէջ Հա՛ատացելոց։

Ա՝յսինքն , մինչև որ պատմեմ և քարոզեմ զքո Հզօր բազուկդ, իբր զյո՛ որդին քո միածին ՀԱՄ ազգերի որ յաշխարՀ պիտին գալ, որ ամենեքեան Հա՛ատան 'ի նա։

Ա՝յսինքն , քարոզեմ քո ամենակարող զօրութիւնդ և քո արդարութիւդ մինչև 'ի քո բարձր և անՀասանելի Հրաշագործութիւդ, իբր մինչև 'ի քոյ միածին որդո՛ոյդ մարդեղութիւն , չարչարանքն , յարութիւնն , և Համբարձումն * և այն մեծամեծ ըսքանչելիքն որ նորա ՀԵՌՔՈՒՆ վո՛ւ փրկութե

Ա՝Հ իմ ուսուցեր զկս 'ի մանկութենէ իմէ * և ցարդ ևս պատմեցից զարդարութիս քո։

Մինչև յալևորիլ և 'ի ծերանալն իմ ՀԱՅ մի՛ թողուր զկս։

Մինչև պատմեցից զբազուկ քո ազգի ամի որ գալոցն է։

Զ՝զօրութիս քո և զարդարութիւնս քո մինչև 'իբարձունս * զոր արարեր մեծամեծս , ՀԱՅ ո՛ նմանի քեզ։

Որչափ ցուցեր ինձ զնեղութիւն բազում և զչարչարանս, դարձեալ միսիթարեցեր զիս * և 'ի խորոց անդնդոց երկրի հաներ զիս։

Յ աճախեցեր զզօրութիւն քո և դարձեալ միսիթարեցեր զիս * և 'ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս։

Ո՞ւր և ես խոստովանեցայ քեզ 'ի պատրաստութիւն սաղմոսաց Ճշմարիտդ ես՝ * սաղմոս ասացից քեզ օրհնութիւն սէդ իսրայէլի։

Յ նճաստացեն շրթունք իմ յորժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ * և անձն իմ զոր փրկեցեր։

Այս և լեզու իմ

ազգի մարդկան արարիր, ա՛հ տար ես՝ ով կարէ նմանիլ քեզ։

Ո՞ յսինքն, դու որչափ լանաղան նեղութեց և չարչարանաց դէմ արարիր զիս, և յետոյ դարձեալ միսիթարեցիր քո ողորմութիւդ * և 'ի վերջն զիմ հոգիս 'ի խորոց անդնդոց դժոխոց 'ի հեռն յի՞ քի որդ՞ոյ քոյ ազատեցիր։

Ո՞ յսինքն, առատացուցիր քո ամենակարող զօրութիւդ ինձ վրայ և դարձեալ զիս միսիթարեցիր շնորհօք հոգ՞ոյդ սրբոյ * և զիմ հոգիս միաւորելով հետ մարմնոյս, կրկին անգամ 'ի խորոց երկրի, իբր 'ի գերեզմանէն յարուցիր զիս։

Ո՞ յսինքն, ուստի ով Ճշմարիտ ես այլ խոստովանիմ զքո սբ անունդ պատրաստութիւն սաղմոսաց, իբր զանազան երգովք սաղմոսաց * և սաղմոս կասեմ քեզ օրհնելով զքո Ճշմարտութիւդ և զքո հաւատարմութիւդ ով սբ ես՝դ նոր իսրայէլի։

Ո՞ յսինքն, երբոր ես սկսանիմ քեզ սաղմոս ասել, իմ շրթունքս ցնծան և ուրախանան * այլ և ցնծայ և զուարճանայ իմ անձս զոր փրկեցիր և ազատեցիր 'ի մեղաց և 'ի գերութենէն սատանայի։

Ո՞ յսինքն, այլև իմ լեզուս հա

նապաղ զքո արդարութիւդ և զքո ճշմարտութիւդ խօսի և քարոզէ՛ ինքն Հա՛ւատացելոց և բարեպաշտից։

Ա՝յսինքն, և մանաւանդ այն ժամանակն որ նոքա որ ինձ չար կուզէին, և զիս կուզ հալածէին, ամաչեն և յամօթ լինին իւրեանց արարմանցն վերայ և գլխակոր լինին։

Ա՝ղաղօն խաղաղարար թարգմանի, որ է՛ փրկիչն մեր յի՛սուս, զի ըստ առաքելոյն պօղոսի նա է՛ խաղաղութիւն մեր, որոյ զերեսն պաշտեն մեծամեծք՝ ի ժողովրդոց, և որ տիրէ ի ծովէ մինչև՝ ի ծով, և՝ ի գետոց մինչև՝ ի ծագս աշխարհի։

Ա՝յս սաղմոսումն կուզ խնդրէ մարգարէն յի՛նչ զի շուտով առաքեսցէ զմեսիայն իբր զքա՛ս, և նա խաղաղաշէտ զերջանկութիւն արքայութեանն նորա։

Ա՝յսինքն, տո՛ր ա՛ծ շուտով ողորմիկ զթագա՛ւորն մեր քրիստոս, և զքո իրա՛ւունքդ և իշխանութիւնդ տուր նորա ձեռն։ * և քո արդարդատաստանդ յանձնէ որդւ՛ոյ թագա՛ւորին, իբր նոյն տո՛ն մեր ոյ յի՛ քի, որ է՛ որդի դա՛ւթի թագա՛ւորին։

զօրհանապազ իսօսես ցի զարդարութիւս քո։

՝Ի ժամանակի իբրև ամօթ լեցին և յամաչեսցեն ոք խնդրեն ինձ զչար։

Տունք. 26.

՝Խաղաղն սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. ՀԱ.

Ա՝ծ զիրա՛ւունս քո արքայի տուր * և զարդարութիւն քո որդւ՛ոյ թագա՛ւորի։

Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ * և զաղքատս քո իրաւամբք։

Ուցեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովրդեան * և բլուրք զարդարութիւն։

Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան * և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց * և խոնարհեցուսցէ զամբարտաւանս,

Այցցէ և մնասցէ ընդարևու * յառաջ քան զլուսինն յաղդէ մինչև յաղդ։

Ո՜յսինքն, որ դատէ քո Տա՛ւա տացեալ ժողովուրդդ արդար դատաստանով * և՝ իքեղ յուսացօղ Տոդ՚ովն աղքատաներն իրաւունքով և ճշմարտութեանով։

Ո՜յսինքն, առնուն լերինք զքոյ ժողովրդեան խաղաղութիւնն, իբր ընդունին իքէն առաքեալք զաւետարանական խաղաղութիւն որ դու քո առատ ողորմութիւդ կուպարդևես քո Տա՛ւատացեալ ժողովրդեանդ * և վարդապետք և քարոզատուք որք են բլուրք, ուսանելով՝ ինոցանէ զնոյն աւետարանական արդարութիւնն, պատմեն և քարոզեն՝ ի մէջ աշխարհի։

Ո՜յսինքն, իրաւունք և դատաստան անէ քոյ ժողովրդեան միջի եղած Տոդ՚ովն աղքատաներին * և փրկէ և կեցուցանէ զորդիս տնանկաց, իբր զորդիս Տաւատոյ սբ առաքելոցն * և խոնարհեցուցանէ և յամօթ անէ զամբարտաւանս, իբր զատանայ իւր պաշտօնէիցն Տետ, բառնալով զկշռութիւն նորա։

Ո՜յսինքն, կենայ և մնայ իւր անմահական թագաւորութիւնն պայծառացեալ փառօք, քանի որ կայ և կումնայ արեգակն՝ ի յեր կինս, իբր յաւիտեանս յաւիտենից * և ինչպէս որ իւր ծնունդն

յառաջ քան զլուսինն է՝ իբր յառաջ քան զլինելն աշխարհի է՝, այսպէս և ես իւր իշխանութիւնն յազգէ մինչև յազգ լինի, իբր վախճան չունենայ։

Ի ջոյն ոչ զանձրև՝ է՝ վրա գեղման։ ոչ զցող զի ցողն յերկիր։

Ա՝. յսինքն, ինչանէ՝ ի յարդանտ կուսին Մարիամու ինչպէս որ բարակ անձրևն կու ինչանէ մաքուր բրդի վերայ, և միւս կողմէն անց կու կենայ առանց ապականելոյ և առանց վնաս հասուցանելոյ։ և ինչպէս որ երկնային ցողն կու ցողի երկրի վերայ, և զինքն կու պտղաբերէ առանց պատառելոյ և առանց ցեխոտելոյ և կեղտոտելոյ։

Ա՝. յսինքն, ներ ժամանակումն ծագի արդարութիւն և ուղղութիւն ամէն սրբոց եկեղեցւոյ։ և լինի առատ խաղաղութիւն և հաշտութիւն՝ ամէն այ և մարդկան, և այս խաղաղութիւս մնայ մինչև որ կատարվի լուսինն, իբր մինչև որ աշխարհս վերջանայ և լցվի թիւն ընտրելոց և սրբոցն այ։

Ա՝. յսինքն, տիրէ և թագաւորէ՝ ամէն ծովէն մինչև՝ ի միւս ծովն, իբր զբոլոր աշխարհս իւր սուրբ հաւատոյն հնազանդեցուցանէ։ և՝ ի զանազան գեղերի ըսկզբէն մինչև՝ ի յաշխարհիս ծայրերն, իբր յարևելից մինչև յարևմուտս ածային՝ իշխանութենն տիրապետէ։

Ծադեսցի յաւուրս նոր արդարութիւն։ բազում խաղաղութի մինչև կատարեսցի լուսինն։

Տիրեսցէ նա՝ ի ծովէ մինչև՝ ի ծով։ ՝ի գետոց մինչև՝ ի ծագս աշխարհի։

Ա՝. ռաջի նորա նախ

հնդիկք անկցին և թշնամիք նորա զՀող կերիցեն։

Զադաւորք թարսի և կղզեաց պատարագս մատուցցեն նմա * թագաւորք արաբայ և սաբայ պատարագս բերցեն նմա։

հնդստանցիք դան անկանին և երկիր պագանեն, իբր նախ քան զայլ մարդիք մեղաւորք և սեաց եալք Հոգւով դառնան յիւր էանց ջար ճանապարհէն, և նոր օրինացն և պատուիրանացն հնա զանդին * և իւր թշնամի հրէայքն Հող ուտեն, իբր օձի նման միշտ իւրեանց խորամանկութեամբ միջուն մեալով աշխարհիս մարմնաւորս և անցաւորս բարեացն հետևին, և երկնային և անմահական Հացէն զրկվին և կարօտ մնան։

Այսինքն, թէրսիս քաղաքի թագաւորն որ է կիլիկիոյ երկիրն, զպրուզու թագաւորն, կիրիտու թագաւորն, և այլ զանազան յունաց կղզիներուն թագաւորքն, իւրն ընծայ և պատարագ մատուցանեն * արապստանայ թագաւորն, և սաբայի թագաւորն, որ է յերկիրն Հարաւոյ 'ի սահմանս Հապաշստանայ, իւրն պարգևք և նուէրք բերեն, իբր՝ամ թագաւորութիւնք և իշխանութիւք դառնան իմեղաց և 'ի մոլորութէ 'ի դիտութէ ճշմարտութէ, և իւրն Հաւատով և սիրով օրհնութիւն և փառաբանութի մատուցանեն, ինչպէս որ իւր ծնընդեան ժամանակին եկին մոգք յարևելից ընծայով և պա

տարագով, և իւրն երկրպագութիւն մատուցին, ոսկովն նորա թագաւորութիւնն խոստովանելով, խնկովն նորա ածուին դաւանելով, և զմուռովն նոր թաղումն դուշակելով։

Ա. յսինքն, ամէն աշխարհիս էր և էլի և անէրևոյթ թագաւորքն հոգւով և ճշմարտութիւն նորա երկրպագութիւն անեն * և ամ ազգք և ազինք ուղիղ սրտիւ նոր ծառայութիւն անեն։

Ա. յսինքն, զէրէ փրկեց զաղ քառացեալ ազգ մարդկային 'ի ձեռաց հզօր բռնաւորին սատանայի * զայն աղքատն և անանկին կասեմ, որ ոչոք չունէր իւրն օգնական և ցաւակից այ 'ի զատ։

Ա. յսինքն, խղճայ և թողութիւն մեղաց շնորհէ աղքատին և անանկին, իբր աղքատացած և յերկնային փառացն զրկեալ մարդկային ազգս * և նոցա անձն 'ի մահուանէ փրկէ և կեցուցանէ * և նոցա հոգիքն որ աշխարհիս անցաւորվայելչութեան համար խաբէութեան և հնարագիտութիւն փոխ տուօղ չար սատանայի փողոց շահին պարտական էին դարձեր, փրկէ և ազատէ իւր զօրութիւն։

Ա. յսինքն, իւր անունն պատուական և երկրպագելի է նոցա առաջն * և ինքն կու ասի յա

Երկիրպագցեն նմա ամ թագաւորք երկրի * և ամ ազգք ծառայեսցեն նմա։

Զ. Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօրի * զաղքատն և զտարն նանկին որոյ ոչ է օգնական։

Ա. Նիւայեսցէ նա յաղքատն և 'ի տանանկին * և զանձինս անանկաց կեցուսցէ * 'ի վաշխէ չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա։

Պատուական է անուն նորա առաջի նոցա * կեցցէ * և տացի նմա

յոսկիւոյն արաբա
ցիւոց։

Յ աղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ * և զօր հանապազ օրհ
նեսցեն զնա։

Լ զկնի հաստատու
թիւն ընդ ամ երկիր * և 'ի վերոյ գլխոց
լերանց։

Բ արձրասցի քան զլի
բանան պտուղ նորա * ծաղկեսցի 'ի քաղա
քի ան ոպ խոտ երկրի։

ւիխտեան և յաւիտեանս յաւիխտե
նից * և իւրն տրապստանաց ոս
կիւոյն ընծայ կուտրիւվն, իբր մե
ղաւոր և սեացեալ Հոգւովվ
մարդիք կուդառնան 'ի գիխտութի
Ճշմարտութեան, և իւրն իբրև
իմաստուն ծառայք իւրեանց
ոտի բորբոքեալ սէրն ընծայ
կումատուցանեն։

Ա յսինքն, միշտ իւրն աղօթք և
երկրպագութիւն կանեն * և
օրն 'ի բուն զինքն կու օրհնեն և
կուփառաբանեն։

Ա յսինքն, ամ երկրում աւետա
րանական օրէնքն և Ճշմարտու
թիւնն կու հաստատվի * այլև
իվերոյ սաթերի գլխին, իբր այլ
և 'ի մէջ մեծամեծ և հզօր թա
գաւորութեց և իշխանութեց։

Ա յսինքն, և այս աւետարանա
կան Ճշմարտութիւ պտուղն որ է
հաւատացեալ քրիստոնէից բարե
գործութիւնն և ամ պաշտու
թիւնն, կու բարձրանայ և կու
բազմանայ առաւել քան զլիբանա
նու պտուղն, իբր առաւել քան
զմովսիսական օրինացն հետևող
գոռոզ հրէից օրինապահութիւն
* և կու ծաղկի և կու առատանայ
'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ որ է քա
ղաք ան ամ, ինչպէս որ երկրի
խոտն կու ծաղկի և կու բազմա
նայ։

Ա՝ յս

Ասացին , և տան մերոյ յի՛ քի անունն օրհնեալ և փառաւո՛ր եալ լինի յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից ՝ի մէջ սուրբ եկեղեցւ՛ոյ * զէրէ յառաջ քան զարեգակն է՛ նորա անունն, իբր նոր յաւուկ անունն յա՛ւիտենականապէս ծնեալ է՛։

Ասացին , նոր միջնորդութիւն օրհնվին ամ աղդք երկրի ՝ի հօրէն այ * և ամ աղինք նոր երանելի տան և երկրպագանեն հոդւ՛ոյ և ճշմարտութիւն։

Ասացին , օրհնեալ է՛ տէր ածն նոր իսրայէլի , որ այսպիսի ըսքան ջերմեռանդ կանէ միայն իւր ամենակարող զօրութիւն * և օրհնեալ է՛ իւր փառաց և մեծութեան անունն յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից * և իւր փառաւքն և պատվովն լցվի ամ երկիր , իբր ամենայն արարածք զինքն փառաբանեն և պատվեն , երանի թէ այսպէս լի նի , այսպէս լինի։

Իբր այն օրհնութիւնքն որ մատոյց դաւիթ մինչև ցայժմ հօրն երկնաւորի վ՛ա դալստեանն քի վերջ եղան և հատան։

Ասա աղօթքումն կու գումէ ան նայ զածն վ՛ա ողորմութիւն և արդարութիւն նոր , և եկեղեցին նոր կու պարծենայ քրիստոսիւ երկնաւոր փեսայիւ իւրով։

Եղեցի անունն տէն օրհնեալ յա՛ւիտեան * զի յառաջ քան զարև է՛ անունն նորա։

Ինա օրհնեսցին ամ աղդք երկրի * և ամ աղինք երանիցեն նմա։

Օրհնեալ տէր ածն իսրայէլի որ առնէ զսքանչելիս միայն * և օրհնեալ է՛ անունն նոր փառաց նորա յա՛ւիտեան * լցցի փառաւքն նոր ամ երկիր , եղեցի եղեցի։

Տունք · 20 ·

Պ ակասեցան օրհնութիւնք ՝ի դաւթէ յորդւ՛ոյ յեսեայ։

Ասղթք աննայի մօրն սամուէլի , առաջին թագաւորաց։ 2 ·

Սատատեցաւ սիրտ իմ՝ ի՛ տէր * և բարձրացաւ եղջիւր իմ յաճ փրկիչ իմ։

Ընդարձակեցաւ բերան իմ իմովք թշնամեաց իմոց * ուրախ եղէց ՝ի փրկութեան քում։

Օ՜ի ո՛չ գոյ սուրբ ոպ զքեզ, և ո՛չ արդար ոպ զքաջ մեր * և չի՛ք ՝նք բաց յայլ մերմէ։

Ա՜՛ի պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս * և մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձերբեան հպարտ մեծաբանութիւն։

Այսինքն, իմ սիրտս հաստատվեցաւ հաւատով ՝նոն իմոյ յի՛ քէ։ * և իմ պոռոտս բարձրացաւ, իբր իմ անմահութիւնս յոյսս զօրացաւ և իմ հոգւոյս կարողութիւնս առատացաւ շնորհօք փրկչին իմոյ ՝այ։

Ա՜՛ յսինքն, իմ բերանս բացվեցաւ և համարձակեցաւ իմ երկեւելի և աներևոյթ թշնամեացն վերայ * այսուհետև կուրախանամ և կուցնծամ յիշելով միշտ զայն փրկութիւնն որ դու քո մահ հոգւամբդ ինձ արարիր։

Ա՜՛ յսինքն, ո՛չոք սուրբ չկայ որ ՝նոն յի նմանի, և ո՛չոք արդար չկայ որ նոյն ՝նոն իմոյ ՝այ նմանի * բայց թէ ճշմարիտն ասեմ, ամենևին ՝նք չի՛ դտվիր աշխարհիս վերայ ՝քէ ՝ի զատ, զէրէ նա է՛ միայն ՝նք և միայն ՝նոր։

Ա՜՛ յսինքն, ուստի ո՛վ դոռոզ հրէայք մի՛ պարծենայք ձեր օրի նապահութենն, և ամբարտաւան խօսքերովն մի՛ խօսիք ասելով, թէ մեք միայն ենք ճշմարիտ ՝ածապաշտք և օրդիք արքայութեան * և ձեր բերանէն մեծաբանութեան հպարտ խօսքեր դուրս չի՛ գայ ո՛վ այլազգիք և կռապաշտք, իբր թէ դուք բնական խելքով և իմաստ

տութիւն գերապոյն էք քան զամենայն մարդիկ որք են 'ի վերայ երկրի։

Ա՝ յսինքն, զէրէ ածամ խելացի և գիտութեան տուր է՛ * և ինքն ածամ իւր իմաստութիւն, իբր 'ի ձեռն յեր քի կուպարդևէ իւր երկնայինն և փրկական գիտութիւնն ամ արարածոց։

Ա՝ յսինքն, նորա ամենակարող զօրութիւն կատարեալ հրէից և ամբարիշտ հեթանոսաց նենգութիւն խորամանկութիւն և հնարագիտութիւն հատուցեալ աղէղներն թուլացան և անզօրացան * և նոքա որ խղճացեր և տկարացեր էին նց բռնութեան և հալածանաց տակ կումն, վառեցան զօրութիւն, իբր քաջացան և արիացան 'ի ճանապարհս ճշմարտութիւն։

Ա՝ յսինքն, հրէայք որ ածային օրինաց և պատուիրանաց հացումն գիրացեր էին և կշտացեր էին, նուաղեցան և քաղցած մնացին և նոքա որ երկնային հացին կարօտ էին, և կուցանկանային այլ արդարութիւն, կէրան և յադեցան և լցին զբոլոր աշխարհ իւր եանց բարեգործութիւն պտղովն։

Ա՝ յսինքն, եկեղեցին հեթանոսաց որ ամուլ և անծին էր ընդունելով զդեղ շնորհաց հոգւոյն սրբոյ ծնաւ զեօթն որդիս, իբր ծնաւ զբաղում որդիս այլ * և

Ա՝ ճ գիտութեաց տուր * ածամ պատրաստէ իւրով իմաստութիւն զգիտութիւն յարատածս իւր։

Զ զօրաց հատաւ աղեղունք թուլացան * և տկարքն վառեցան զօրութիւն։

Յադք և լիք հացին նուաղեցան և քաղցեալք լցին զերկիր։

Ա՝ մուլն ծնաւ եօթն * և բազմածին նուաղեցաւ 'ի ծննդոց։

Տ՚ մեռուցանէ * և տո՛ր կեցուցանէ * իջուցանէ ՝ի դժոխս և հանէ։

Տ՚ աղքատացուցանէ * և տո՛ր մեծացուցանէ * խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր * և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևաց։

եկեղեցին հրէից որ բաղմացեր և առատացեր էր մարմնասէր որ դ՚ովք հակառակելով նոյն շնորհ հաց հոգ՚ւոյն սրբոյ նուաղեցաւ ՝ի ծննդոց, իբր ՝ի ծնանելոյ, զոր դիս լուսոյ և զորդիս արքայութեան։

Ա՚մ յսինքն, և դուք սորա մի՛ զարմանայք, զէրկ տո՛ր ա՛ծ իւր արդար դատաստանովն կուբառնայ ՝ի յանարժան մարդկանց զկենդանարար շնորհս սբ հոգ՚ւոյն, և կու մեռուցանէ զիւր եանք հոգ՚ւով * և իւր ամենառատ ողորմութիւն կուպարդևէ արժանաւ՚որացն զնոյն կենդանարար շնորհս հոգ՚ւոյն սրբոյ, և կու կեցուցանէ զիւրեանք * ինքն իւր անքննելի իմաստութիւն կու իջուցանէ զմարդիք ՝ի դժոխս տառապանաց փորձութեց և հալածանաց, և նոյն ինքն իւր բարեգթութիւն կուփրկէ և յաղթութիւն կուտայ։

Ա՚մ յսինքն, տո՛ր ա՛ծ զհպարտս մարդիքն իւր ա՛ծային շնորհացն կուզրկէ և կու աղքատացնէ, իբր զհրէայս * և խոնարհ մարդիքն իւր երկնային առաքինութիւն կու փարթամացնէ և կու մեծացնէ, իբր զքրիստոնէայս * ամ բարտաւան մարդիքն կոտր կուձգէ և հողն հաւասար կանէ,

իբր զդպիրս և զփարիսեցիս * և առաւել և աղբի հաւասար եղած մարդիքն կու բարձրացուցանէ և կու փառաւորէ , իբր զառաքեալս։

Ա՚յսինքն , կու նստուցանէ զիւր եանք իշխաններուն նման իւր ժողովրդեան իշխաններուն հետ , իբր ընդ հրեշտակաց և ընդ հրեշտակապետաց * և երկնային փառաց աթոռներուն ժառանգորդ կանէ , առ ՚ի դատել ընդ ինքեան զերկոտասան ազգն իսրայէլի։

Ա՚յսինքն , ինքն իւր շնորհօքն կու օգնէ և կու կատարէ այնպիսի մարդկանց ուխտն , որ կու խոստանան աստուծոյ հրաժարիլ ՚ի մեղաց և ՚ի ցանկութենէ և յամբարտաւանութենէ աստի կենացս , վասն սիրոյ արքայութեն * և ինքն կու օրհնէ և կու զարդարէ արդարոց վարքն և կենցաղավարութիւնն։

Ա՚յսինքն , զերկնէ չէ՛ թէ այն որ արքութիւնքն և առաքինութիւնքն զորեղ է՛ , իւր զօրութեամբն և կարողութեամբն կու զօրանայ , քաւ լեցի * այլ ինքն տրն իւր ամենակարող զօրութիւնքն կու տկարացնէ և յամօթ կանէ իւր հակառակորդ սատանայքն , զերկնէ տր աստուածածն սուրբ է՛ , և կու զէ

Ա՚ստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեանն իւրոյ * և զաթոռս փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա։

Կ՚ատարէ զուխտս ուխտաւորացն * և օրհնեաց զամս արդարոցն։

Զ՚ի ո՛չ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հայ հզօր * այլ տր ակարս առնէ զհակառակորդս իւր տր սուրբ է՛։

Մի՛ պարծեսցի խոր հրդեհանն 'ի խոր հուրդս իւր * մի՛ պարծեսցի հզօրն 'ի զօրութիւն իւր * և մի՛ պարծեսցի մեծն 'ի մեծութիւն իւր։

Ա՜յլ որ պարծին 'ի սոր պարծեսցի * 'ի խորհուրդս գիտութիւն զսոր ճանաչել։

Ա՜ռնել զերաւունս և գործել զարդարութիւն 'ի վերայ երեսաց երկրի։

Տ՚ Ել յերկինս և որոտաց * և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ։

որ իւր ծառայքն այլ սբ լինին։

Ա՜յսինքն, ուստի խելօք և խոր հրդեհան մարդն իւր գիտութիւն և իմաստութիւն չի՛ պարծենայ * զօրեղ մարդն իւր ուժովն և կարողութեանովն չի՛ պարծենայ * և մեծ մարդն իւր փառաւքն և և ապրանաւքն չի՛ պարծենայ։

Ա՜յսինքն, այլ թէ մէկ մարդ մի՛ պարծենալ կուզէ, աստուծով պարծենայ * և ա՛ծային գրոց գիտութիւն խորհրդներովն միշտ ջանայ որ զիւր սրն ճանաչէ, և նորա ամէնօրհնեալ կամքն կատարէ։

Ա՜յսինքն, իրաւունք անէ, և արդարութիւն գործէ քանի որ կենդանի է՛ այս աշխարհիս վրայ իբր զոչոք չի՛ զրկէ, ո՛չինչ մարդոյ վնաս չի՛ հասուցանէ, և յայտնի ճշմարտութեանն չի՛ հակառակի։

Ա՜յսինքն, զէրէ սր ա՛ծ ելաւ յերկինս և որոտաց, իբր հոգին սբ ա՛ծ բաղմեցաւ 'ի վերայ առաքելոցն, և յայտնի արաւ իւր աւետարանական ճշմարտութիւն բոլոր աշխարհի * և ինքն կուդատէ և կու դատապարտէ զամ կամապաշտ և խստասիրտ մարդիկ իւր եանց խղճմտանքի միջումն, առանց բարբառելոյ, իբր առանց ձայնիւ խօսելոյ իբրև զմարդ։

Ա՝յսինքն, նոյն ինքն Հոգին Սբ
կուտայ զօրութիւն և կարողու
թիւն մեր թագաւորներին, իբր
սուրբ առաքելոցն * և կուբարձ
բացուցանէ իւր օծեալ քրիս
տոսի փառքն և պատիւն 'ի մէջ
ամ ըստեղծուածոց երևելեաց
և անտեսանելեաց։

Տայ զօրութիւն թա
գաւորաց մերոց * և
բարձր առնէ զեղ
ջիւր օծելոյ
իւրոյ։

Տունք։ 18.

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յաճ փրկիչ իմ, հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր տերամբ և հաճատով։
Պարծասէր տէր վասն սրբութեան անարատի մօր քոյ։

Փ արող ողորմութեան և 'ի նեղութեան։

Վասն գտանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութիւն 'ի բարեբար տէր մերմէ զտէր աղաչեսցուք։
Վասն փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութենէ մարդկան և յորոգայթից սատանայի, զտէր աղաչեսցուք։
Վասն տամ անճանց քրիստոնէից, և տանց հաճատացելոց, զտէր աղաչեսցուք։
Վասն ողք 'ի լերինս յայրս և 'ի փապարս բնակեալք են տաք հարքն մեր, զտէր աղաչեսցուք։
Վասն ողք սաղմոսիք և օրհնութիւք կատարեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց, զտէր աղաչեսցուք։
Վասն հոգւոցն։ Նուսա և վտ։ Ողորմեաց։

Զոհանամք զքէն տէր ճշմարիտ մեր, որ զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քոյ։ Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութիւն առ քեզ տէր ճշմարիտ մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութիւն քո։ Նկեսցէ և բնակեսցի առ մեզ ճշմարտութիւն քո, և ողորմութիւն քո հովանի և պահապան լեցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց։ Նա զմեզ զծառայս քո որ ժանկ արա՛ 'ի տունէ և 'ի գիշերի և յամ ժամու, միշտ խորհիլ 'ի սէր պատուիրանաց քոց։ Նա զոհանալով փառաւորել զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգիդ։ Զ. յամ և միշտ, և յաւիտեան յաւիտենից։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Ամենդանարար զօրութիւն, և աղբիւր անմահութեան դու ես քո ճշմարիտ փրկիչ մեր, որ շնորհեցեր մեզ 'ի մէջ գի

շերի յառնել և խոստովան լինիլ առ քեզ վասն իրաւանց
և արդարութեան քոյ։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ որ ածմեր, արա՛ զմեզ արթուն, և պատրաստս՝ իժամ առաւ
ուս ընդ աբս քո։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւո
րել զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւ՛ոյդ սրբոյ։ Այժմ և։
Գոհութեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեամբ անդադար
փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ։ Այժմ
և միշտ, և յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից։

Բաղցր և քարի ածնանոր Իսրայէլի, եկեա՛լ յարդարուե՛ աթոռքն քաղցր։
զուղիղս և զմիամիտս սիրով ընդունի, և զնեղնդ՚ի՛ բս մատանէ՝ ի՛ հուր գեհենի

Սաղմոս ասափոյ :

Սաղմոս . ՀԲ:

Երև զի՛ բարի է
Իսրայէլի՝ Աստ*
ոյք ուղիղք
են սրտիւք :

Իբր զսաղմոսս զայս շարադրեաց դաւիթ և եթե ասափայ որ երգէր առաջի Աստուծոյ ըստ կարգի իւրում, քանզի էր երգեցող իմէջ այլ զև տակնանացն :

Ասա սաղմոսումն կուլուծէ մարդարէն զտարակուսութիւն մտաց մերոց, թէ էր չար մարդիքն այս աշխարհումս աջողութիւն ունին, և բարի մարդիքն միշտ 'ի մէջ տա ռապանաց են :

Այսինքն, ամ թէ ինչպէս քաղցր և բարի է Աստ դէպ 'ի Իսրայէլացիքն * Իբր դէպ 'ի Աստ ապաշտ մարդիքն, և մանաւանդ դէպ 'ի այն պիսի երկիւղած մարդիքն որ սր

Բայց զի իմ փոքր մի սասանեալ էին ոտք * սակաւիկ մի և ես դայթակղեալք էին դնացք իմ։

Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս * զխաղաղութիւն մեղաւորացն տեսանէի, զի ո՛չ դոյր վրէպ մահու նոցա։

Հաստատունք են տանջանք նոցա * ի՛ վաստակս մարդկան չեն նոքա * և ընդ մարդկան ո՛չ տանջեսցին։

տերն ուղիղ է՝, և դիտաւորութիւնքն անարատ է՝ և առանց թերահաւատութեան և երկմտութեան, այլ և առանց ընդունայն քննութեանց և անշահ հակառակութեանց կու հաւատան ՝ինձ և միամտութիւն կուկատարեն զկամն նորա։

Ասենք՝ , բայց փոքր մի մնացթէ իմ ոտքս դողդողացեր էր, իբր փոքր մի մնացթէ իմ մտացխորհուրդն շփոթեր էր * քիչ մի մնացթէ իմ դնացքս թեքվեր էր , իբր քիչ մի մնացթէ իմ դի տաւորութիս ծռվեր էր , և ընդէմ՝ այ տրտնջացերէի։

Ասենք՝, զէրէ սաստիկ նախանձեցայ ես անօրէն մարդկանց հանդիստ և ուրախ կենցաղավարութեն վերայ * և մեղաւոր և չարադործ մարդկանց աջողութիւն և խաղաղութիւն որ կուտեսանէի , այնպէս կութո՛էր ինձ թէ ամենևին նոցա մահ չէր հանդիպիր , և զիւրեանք այս աշխարհիս վայելչութեանէն և հեշտութեանէն չէր զրկեր։

Ասենք՝, նոցա յա՛խտեանական դժոխոց տանջանքն պատրաստ և հաստատուն է՝ * զէրէ երկիրաղած և բարեպաշտ մարդկանց նման չեն աշխատիր ՝ի յառաքինութիս և ՝ի բարեգործութիս * կարծելով թէ մարմնասէր և

Ա՜յ այսորիկ կիաշա-
ղնս ամբարտաւանու-
թիւ * արկին զիւր
եամբք զամբարշտու-
թիւն և զանիրաւութիւն
իւրեանց։

Եղեալ ոսպ ՝ի ճարպոյ
անիրաւութիւն նոցա
* զի դնացին նոքա
ըստ խորհրդոց սրտից
իւրեանց։

Խորհեցան և խօսե-
ցան չարութիւն * զա-
պիրատութիւն ՝ի բար-
ձունս խորհեցան։

Եդին յերկինս զբե-
րանս իւրեանց * և
զլեզուս իւրեանց
ածէին զերկրաւ։

Ա՜ սան այսորիկ ժո-
ղովուրդ իմ դարձցի
այսրէն * և աւուրք
իմ լի կատարեալ

մեղսապարծ մարդկանց նման չի պիտին տանջվիլ ՝ի Հուրն յաւիտեան նակտան։

Ա՝. յոյնքն, վասն որոյ ամբարտաւանութիւնն և հպարտութիւնն զիւրեանք պատեց * և զամբարշտութիւնն և զանիրաւութիւնն իւրեանց զգեաստ արարին և հագան այս աշխարհիս վերայ։

Ա՝. յոյնքն, բայց նոցա անիրաւութիւնն այրած ճրագոնի ճենճահոտ ծխին նման կու եղանէ այ առաջնեն * զէրէ որչափ որ իւրեանց կարօղութիւն էր միշտ իւրեանց սրտի չար ցանկութենն և չար խորհրդոցն հետևեցան։

Ա՝. յոյնքն, նոցա խորհուրդն և նոցա խօսքն չարութենով լի էր * և բարձր և հրապարակ տեղերում յայտնի առաջի ամենեցուն անիրաւութիւն հայհոյութիւն և ընդունայնութիւն կու խորհէին։

Ա՝. յոյնքն, իւրեանց բերանի հայհոյանքն մինչև յերկինս հասուցին * և զիւրեանց չար լեզուն երկրիս վերայ շուրջ կու ածէին, և անմեղ մարդիքն կու չարախօսէին և կու վիրաւորէին անարգանօք։

Ա՝. յոյնքն, վասն որոյ տեսանելով ած թէ իւր պարզամիտ ծառայքն նոցա լերբ սովորութենն, և չար օրինակովն կու գայթակ

գոցին 'ի նոսա։

Ասացին զի՛ արդ դի տաց ՝ած * կամ գուցէ գիտութի՛ առ 'ի բարձրելոյն։

Ահա՛ մեղաւ՛ոք են և աչառեալ է՛ նոցա * կան և ունին զմեծութի՛ աշխարհի։

Ասացի զուր ուրեմն արդարացուցի զսիրտս իմ * լո՛ացի սրբութի՛ զձեռս իմ * և եղէ՛ ես խոշտանկեալ զօր հանապազ, և կշտամբանք իմ ընդ առաւ՛օտս։

ղէ՛ին, և 'ի մեղս կուանկանէ՛ին, և դարձեալ զիւրեանց սխալանքն ճանաչելով կուփոշիմանէ՛ին ասաց, լա՛ւ է՛ թէ իմ ժողովուրդս դառնայ առիս, իբր զդաստանայ զ զՋայ և ապաշխարէ։ * և իմ սահմանած օրերս աստ զանուգան առաքինութի՛ և բարեգործութի՛ և 'ի հանդերձելումն յաւիտենական երանութի՛ լի՛ և կատարեալ գովի նոցանում։

Ասացին, զէրէ դոքա մեղաւ՛որ և չարագործ մարդկանց վայել չութի՛ն և փառքն տեսանելով երկմտեցան և ասացին, թէ ինչ պէս կուիմանայ ՝ած աշխարհիս մարդկանց կենցաղավարութի՛ն։ * մի թէ ասուծումն գիտութի՛ կայ որ զմեղաւ՛որն և զարդարն ջոկէ և զանազանէ 'ի միմեանց։

Ասացին, ահա՛ կուտեսանենք մեղաւ՛որ մարդիքն որ առողջութի՛ և աջողութի՛ առատացեր են։ * և աշխարհիս փառաց և մեծութե՛ն տէր են դարձեր։

Ասացին, իսկ ես դոցա ասումն՝ քն լսելով խորհեցայ իմ սրտիս մէ՛ջն և ասացի, թէ որ ասուծումն գիտութի՛ չկայ, ուրեմն ես փուչ տեղ 'ի տղայութէ՛ 'ի վեր զիմ սիրտս արդարացուցի և ուղիղ պահեցի իմ ըստեղծողին հետ։ * փուչ տեղ իմ ձեռքս

սրբութիւն լուսացի , իբր ապաշ
խարութիւն ջրով զիմ հոգիս յիս
տակեցի * և փուչ տեղ օրն 'ի
բուն զիմ մարմինս խոշտանկեցի ,
իբր չարչարեցի և վշտացուցի ,
և առաւօտներն զիս իմ սխալա
նացն համար կշտամբեցի , իբր յան
դիմանեցի և նախատեցի ։

Ա. ասինքն , և թէպէտ կասէի իմ
մտաց մէջն թէ զայս բաներս ինչ
պէս որ խորհեցայ , այնպէս պատ
մեմ * ահա՛ պատրաստէ՛ իմ մտաց
առաջևն քո որդւ՛ոց աղդն , իբր
քո սուրբ և ընտրեալ ծառայքն ,
որոց որ ես իմ սրտիս մէջն ուխ
տեցի թէ ասեմ զնա՝մ ։

Ա. ասինքն , բայց յետոյ մոռանա
ցի թէ այս այլ մէկ դժուարին
աշխատանք մի է՛ իմ առաջևս ,
զէրէ կույաղթահարեն զիմ խե
լաց կարողութիւն * թողում կե
նայ մինչև որ մտանեմ 'ի սրբու
թիւն այ , իբր մինչև որ տեղեկա
նամ խորհրդոցն այ , և վերահա
սու լինիմ դիտաւորութիւն նր ,
և 'ի միտ առնում թէ ինչ պիտի
լինի մեղաւորս և ամբարիշտ մարդ
կանց վերջն և կատարածն , որ
այս աշխարհումս կուհեշտանան ,
և կուվայելչանան ։

Ա. ասինքն , բայց ուսանելով 'ի
քէն զծածուկ խորհուրդ ահ
ային դիտաւորութիւն քոյ կասեմ ,

Թ. Թէպէտ և ասէի թէ
այսպէս պատմեցիս * ա
հա՛ ասիկ աղգ որ
դ՛ոց քոց որոց ուխ
տեցի ։

'Ի մտի եդի թէ սա
կայն և այս ջան է՛
առաջի իմ * մինչև
մտից 'ի սրբութիւն
այ և 'ի միտ առից զկա
տարած նոցա ։

Սակայն վասն նեն
գութիւն նոցա տարա
գիր արասցես զնոսա

* և կործանեսցես զնոսա յամբարտաճառութիւնս իւրեանց։

Իսկ զի արդ՝ եղեն յաւէր * յանկարծ անկի սատակեցան պակասեցան կորեան վասն անօրէնութիւնս իւրեանց * և եղեն ոչինչ երաշք զարթուցեալոց։

Տէ՛ր ի՛ քաղաքի քումմ զպատկերս նոցա անարդեսցես * զի հուր բորբոքեցաւ ի սրտի իմում, և երիկամունք իմ այլայլեցան։

Այս արհամարհեալ եղէ և ո՛չ գիտացի։ * ոչ

Մեկնութիւն։ դ. Ճղբ.

թէ դու աշխարհիս վայելչութիւնս հեռուօղ մարդիկքն վասն իւրեանց ներդաւորութեան և խորամանկութեան տարագիր կանես, իբր կուհալածես քո երեսէդ։ * և կործանես զնոսա իւրեանց ամբարշտութիւնս և հպարտութիւնս միջումն։

Ա. յսինքն, որ արդար և բարեպաշտ մարդիկքն որ այս աշխարհումս միշտ խղճութիւնք և ջարչարանօք կենցաղավարեցան վասն յուսոյ արքայութեանն քոյ, տեսանելով նոցա կործանումն ասեն, ա՛հ ինչպէս շուտով կործանեցան քակվեցան և աւիրվեցան * յանկարծակի սատակեցան պակասեցան և կորան, իւրեանց անօրէնութեանն համար * և իւրեանց փառքն և մեծութիւնն այնպէս դարձաւ նոցա մոտց առաջևն ինչպէս թէ երաղումմ տեսած լինէին։

Ա. յսինքն, որ ա՛ծ դու քո երկնային քաղաքումն նոցա պատկերքն, իբր նոցա յիշատակն ջնջես և անարդես * զէրէ տեսանելով նոցա համարձակ կենցաղավարութիւնն նա խանձու կրակն բորբոքեցաւ իմ փորիս մէջն, և իմ երիկամունքս զիւրեանց գունն փոխեցին, իբր իմ մտաց ուղիղ խորհուրդքն շը փոթվեցան և այլայլեցան։

Ա. յսինքն, ես նոցա վախճանն չի՛ մտածելով, այլ միայն մարմնաւոր

հեշտութեան և վայելչութեան
նայելով գայթակղեցայ և արհա
մարհեցայ ինքն, և չի՛ գիտացի *
զերծ այնպէս համարվեցայ քոյ
առաջեւդ ինչպէս մէկ անասուն
մի՝, որ ինչ կողմն որ կուզքարշեն
վինքն դէպ՝ ի՛յայն կողմն կուգնայ
* բայց այսու հետև հրաժարելով
յայսպիսի փուչ մտածմունքներ
էս, հանապազ քեզ հետ կուկե
նամ, ի՛բր քոյ աչ կամացդ կուհնա
զանդիմ, որ այսու հետև դու
զիս քո շնորհօքդ և քո երկնային
խորհրդովդ կառավարես։

Այսինքն, դու իմ սխալանքն ան
տես առնելով զիմ աչ ձեռքս բռ
նեցիր * և ինչպէս որ քո աչ կամքդ
և քո աչ խորհուրդդ էր, այնպէս
ինձ առաջնորդեցիր * և զիս փա
ռաք ընդունեցիր և պատուհեցիր
և մեծարեցիր։

Այսինքն, ուստի ես ինչ ունիմ
երկնքումն քեզանից՝ ի զատ, որով
հետև դու միայն ես իմ յուսիտե
նական բարութիւն * կամ թէ ես
երկրիս վրայ քեզանից ինչ պիտիմ
խնդրել որ զիմ սիրտս կարենայ
հանդստացնել։

Այսինքն, իմ սիրտս և իմ մար
մինս, ի՛բր իմ հոգիս և իմ մարմինս
քոյ սիրովդ մաշեցան հալեցան
և նոսրացան * զերծ դու իմ
սրտիս ցանկալի ածն ես, և դու

զանասուն համարե
ցայ առաջի քոյ * և
ես յաւիտեան ժամ ընդ
քեզ եմ։

Պատիւ զաջոյ ձեռանէ
իմէ * ՝ի խորհուրդս
քո առաջնորդեցեր
ինձ * և փառաւք ընկա
լար զիս։

Օ՜ ինչ կայ իմ բնաւ
յերկինս * կամ՝ ի՛ քեզ
զինչ ևս խնդրեցից
յերկրի։

Ա՛յ ո՜ւ աղեցաւ սիրտ
իմ և մարմին իմ *
ա՜ծ սրտի իմոյ, քա
ժին իմ ա՜ծ յաւի՛
տեան։

Ո՞՝ հաւատիկ ոյք հե-
ռի արարին զանձինս
իւրեանց ՝ի քէն կորի-
ցեն * սատակեցեր
զամենեսեան ոյք
ապստամբք եղեն
՝ի քէն։

Ինձ մերձենալ առ
ած բարի է՛ * և դնել
առ տէր զյոյս իմ։

Պատմել զամ օրհ
նութիւն քո ՝ի դրունս
դստերս սիոնի։

Տունք. 24։

Ի մատուցումն ասափոյ։

Սաղմոս. ՀԳ։

իմ բաժինն և ժառանգութիւն
ես իմոյ այլ ամենայն ըստեղծա
կան բարեաց յաւիտեանս յաւի
տենից։

Ո՞՝ յոյնքն, ահա այն մարդիքն
որ զիւրեանց անձն, իբր զիւր
եանց սիրան և միտքն քեզանից
հեռացուցին, կորնչիլ պիտին
հոգւով * և դու սատակեցիր և
փչացուցիր զամէն այնպիսի մար
դիքն որ քեզանից երես դարձու
ցին, և աշխարհիս վայելչութեն
հետևեցան։

Ո՞՝ յոյնքն, ուստի ինձ բարի և
շահաւէտ է՛ որ մօտիանամ միշտ
առ ած հոգւով և մտօք * և
դնեմ առ տէր ած զիմ յոյսս և
զդիտաւորութիւս։

Ո՞՝ յոյնքն, և պատմեմ և քարո
զեմ զքո օրհնութիւդ և զքո դո
վութիւնդ սիոնի դստեր դուռնե
րումն, իբր ՝ի յականջս հաւա
տացելոց քրիստոնէից ողբեն դս
տերք նոր սիոնի։

Իբր, զայս սաղմոս որ էր շարա
դրեալ մարգարէն դաւիթ միշտ
երգէր ասափ իմաստութեամբ և
շնորհօքն ոգի։

Ո՞՝ այս սաղմոսումս քաղցրութիւ
դանկատ կանէ մարգարէն ՝ի հե
ռացն ոգի, կամ վերքակմանն էր
ուսաղէմի, և կամ վասն տառա

պանաց և Հալածմանն եկեղեց
ական քրիստոնէականի։

Ա՛ստինքն, որ ած էր զմեզ
ամենեքին յերեսաց ձգեցիր, և
զմեզ մեր թշնամեաց ոսիցն կո
խան արարիր * և քո սրտմտու
թիւդ և բարկութիւդ բորբոքեցաւ
քոյ արօտիւդ ոչխարներին վերայ,
իբր քո օրինաց և պատուիրանաց
հնազանդօղ ծառայիցդ վերայ։
Ա՛ստինքն, յիշէ՛ քո հաւատացեալ
ժողովուրդդ որ՝ խակզբանէ ըստա
ցար * և քո խաչիւդ և պատուհա
կան արեամբդ փրկեալով քեզ յա
տուկ վիճակ և ժառանգութիւն
արարիր։
Ա՛ստինքն, յիշէ՛ զայս սիոն լեառս
իբր զոր եկեղեցին քո, ինչ տեղ
որ բնակեցար և միշտ կուբնակիս
* և քո հզօր ձեռքդ բարձրացուր
մեր թշնամեաց ամբարտաւանդի
տաւորութեն վերայ, և զիւր
եանք յամօթ արա և փչացուր։
Ա՛ստինքն, որ չափ անիրաւու
թիւն և չարութիւն արաւ թշ
նամին սատանայ իւր պաշտօնէ
իւքն քոյ սրբութեդ, իբր քոյ
սուրբ եկեղեցւոյդ * և քոյ սբ
անուանդ և քոյ սբ հաւատոյդ
աւօղ անհաւատ և անզգամ մար
դիքն պարծեցան իւրեանց բարե
կենդանութեն և ուրախութեն

Ընդէր մերժեցեր
ած խսպառ * բարկա
ցաւ սրտմտութիւն
քո իվերայ խաշին
արօտի քոյ։

Յիշեա՛ զժողովուրդդ
քո զոր ստացար խակզ
բանէ * փրկեցեր ըզ
վիճակ ժառանգու
թեան քոյ։

Լեառն սիոն այս,
ուր բնակեցար դու
՝ի սմա * Համբարձ
զձեռն քո իվերայ ամ
բարտաւանութեանն
նոցա խաչառ։

Որ ինչ անիրաւեցաւ
թշնամին ՝ի սրբու
թեանդ * պարծե
ցան ատելիք քո իմէջ
բարեկենդանութեան
իւրեանց։

Եդին զնշանս իւր
եանց 'ի նշանս * և
ինքեանք ոչ ծանեան
զելս 'ի վերուստ։

Ոչ յանտառի փայտա
տոք կոտորեցին զդ
դրունս ներ 'ի միասին
* փայտատոք և մրճոք
կործանեցին զնա։
Արձակեցին 'ի հուր
զսրբութիւն քո յերկ
րի * պղծեցին զխո
րան անուանի քոյ։

միջուն ասելով, թէ մեր հզօր
կարողութիւնն յաղթահարեցինք
և խեղճ արարինք զիւրեանք։
Այսինքն, քոյ եկեղեցեաց և
քոյ սբ տաճարներիդ վերայ փոխա
նակ ճծային սբ նշանացն իւր
եանց պիղծ նշաններն տնկեցին
'ի յիշատակ յաղթութեան * և իւր
եանք միտք չարարին և չիմացան
թէ այն յաղթութիւն ոչ թէ իւր
եանց կարողութիւն էր, այլ իմե
րուստ էր, իբրև թոյլ տալոյդ էր։
Դարձեալ միտք չարարին և չիմա
ցան զելից դրոց պատմութիւն 'ի սկ
զբանէ, թէ ինչ արար ճծ հպար
տացեալ զօրացն փարաւոնի։
Դարձեալ եդին զիւրենց նշան
ներն իմերուստ, իբր 'իմը եկեղե
ցեաց, և չի ճանաչեցին քո ամենա
կարող զօրութիւդ, ինչպէս որ
ըստ ելից դրոց վկայութեն փա
րաւոն չի' ճանաչեց, և ընկղմե
ցաւ 'ի ծովն կարմիր։
Այսինքն, օրմանի ծառերինման
քոյ եկեղեցիդ դռներն ողջ միա
տեղ կացիններով կոտրատեցին
* կացիններով և նդերով չարդե
ցին կործանեցին և վայր ձգեցին։
Այսինքն, քո սբ անուանիներդ կրա
կով այրեցին երկրիս վերայ * և
սուրբ անուանդ տնապղծած խո
րաններն և տաճարներն պղծե
ցին և ապականեցին, իւրեանց

Ո՜ սացին՝ իսկոյտս իւր
եանց աղդք նոցա խմիս
սին * եկայք լուե
ցուսցուք զնա՝մ ոմն
այ յերկրէ.

Ա՛ն շանս մեք ինչ ոչ
տեսալք * և ո՛չ և ա
դուցէ մարդարէ *
և զմեզ ինչ ոք ո՛չ
ճանաչիցէ։

Ո՞ինչև յերբ ա՞ծ նա
խատէ թշնամին *
բարկացուցանէ հա
կառակորդն զանուն
սբ.քո.

Ընդէր դարձուցա
նես զձեռն քո * և
զաջ քո՝ խմիջոյ ծոցոյ
քումէ խապառ։

Ո՜ ստո՛ւած թագա
ւո՛ր մեր յառաջ քան
զյաւիտեանս * որ
արարեր զփրկութիւն

հայհոյուքն և պիղծ խօսքերովն։
Ո՜ սիրելիք, նոցա անողորմ և անող
գամ աղգն միատեղ իւրեանց սր
ոի մէջն խորհուրդ արարին և
ասացին * եկէք դոցա այ և դոցա
արքերի ոտներն և ոտնախմբութի
ներն բառնանք յերկրիս երեսէն։
Ո՜ սիրելիք, այսչափ խղճութիւն
և թշուառութիւն միջումն մեք քե
զանից մէկ դիտութիւն և ողորմու
թիւն նշան մի չի՛ տեսանք * և մար
գարէական հոգւով մարդայլ
չունինք որ զմեզ միխիթարել կա
րենայ * և ոչով այլ չիկայ մեր
միջումն որ զմեզ և մեր վերջի ինչ
լինիլն կերպիւ մի ճանաչել կա
րենայ, և մեզ ծանուցանէ։
Ո՜ սիրելիք, մինչև յերբ թոյլ կու
տաս տր ա՞ծ որ մեր թշնամիքն
զմեզ նախատեն, և ոտից կոխան
անեն * և մեր հակառակորդքն
հայհոյելով զքո սուրբ անունդ
զքեզ բարկացուցանեն։
Ո՜ սիրելիք, էր.քո հզօր ձեռքդ
մեր թշնամեացն յետ կուդարձու
ցանես * կամ թէ երբ քո սբ աջդ
քո ծոցէդ դուրս կու հանես ամե
նևին, և մեր թշնամիքն կուպատ
ժես և կուպատուհասես։
Ո՜ սիրելիք, դու մեր ա՞ծն և
մեր թագաւո՛րն ես յառաջ քան
զյաւիտեանս * և դու զմեզ քո
մահո՛ւամբդ և յարուցեալդ փրկեցիր

'ի մէջ երկրի։

Դու հաստատեցեր զօրութիւն քով զծով * դու խորտակեցեր զգլուխս վիշապին ի մէջ ջրոց։

Դու փշրեցեր զգլուխս վիշապին * և եղուր զնա 'ի կերակուր զօրացն հնդկաց

Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զվտակս * դու ցամաքեցուցեր զգետս սաստիկս։

Քո է՛ տիւ, և քո է՛ գիշեր * զլոյս և զարև դու հաստատեցեր *

'ի մէջ երկրի, իբր 'ի յերուսաղէմ քաղաքի։

Ասայինքն, դու քո ամենակալ զօրութեամբդ զայս ծով աշխարհս հաստատեցիր, իբր հնարզանդեցուցիր քոյ սբ հաւատոյդ * դու քո սուրբ մկրտութիւնդ զգլուխն հպարտութիւն վիշապին սատանայի խորտակեցիր 'ի յորդանան գետս։

Ասայինքն, դու քո խաչելութիւնդ և մահուամբդ փշրեցիր ընկզնանին մեղաց պատճառ եղող սադայելի գլուխն * և զինքն հնդստանցւոց կերակուր տուիր, իբր հոգւով սևացեալ մեղաւորաց ոտիցն կոխան արարիր իձեռն զօրութիւն և իշխանութիւն հոգւոյդ սրբոյ։

Ասայինքն, դու բացիր և բխեցուցիր հին և նոր կտակարանաց աղբիւրներն և առաս ջրերն, իբր նոցա դժուար և խորին խմացուածն քո սուրբ հոգւովդ մեզ յայտնեցիր * դու հեթանոսաց և անհաւատից մոլորական դր գերն որ վարարած գետերի նման աշխարհիս վերայ կու սփռէին, ցամաքեցուցիր ջորացուցիր և խափանեցիր։

Ասայինքն, քո է՛ցերեկն և քո է՛ գիշերն, իբր քո են քրիստոնեայք լուսաւորեալք, և քո են հրէայք

մթաց

մԹԹացԵԼք * լուսինն և արեգակն դու հաստատեցիր, իբր հին և նոր կտակարանքն դու սահմանեցիր * և դու հաստատեցիր զամ դա հառս Թէ քրիստոնէից և Թէ այլ ազգեաց * զդարուն և զամառն դու ըստեղծեցիր, իբր Թէ ըզ հրէայս որ հեռի են՝ ի քո ածայն սիրոյդ ջերմուԹեանէն, և Թէ զքրիստոնեայս որ բորբոքեալ սիրով զքեզ կուպաշտեն, դու ըստեղծեցիր։

Ա՜յսինքն, ուրեմն քեզ յայտնի լինի, որ Թշնամին ատելով զքո ճշմարտուԹիդ կու արհամարհէ և կունախատէ զտիրդ * և անզգամ ժողովուրդն այլազգեաց քո աբ անուանդ հայհոյելով զքեզ կու բարկացնէ և կու զայրացուցանէ։

Ա՜յսինքն, մի՛ մատներ՝ ի ձեռն դաղանաբարոյ և ամբարիշտ մարդ կանց զայնպիսի մարդն որ զքեզ ճշմարիտ ածՃ կու խոստովանի * և քոյ աղքատ և անանկ ծառայից անձինքն մի՛ մոռանար ամենևին և անտես առներ։

Ա՜յսինքն, այլ նայիր՝ ի քո ուխտդ Իբր յիշէ քո ուխտդ որ խոստացեր ես Թէ դու ամենևին չես՝ ի բաց ձգեր զայնպիսի մարդն որ հաճատով կուդայ դէպ առքեզ * զերկն մեղսասիրուԹիւն և հեշտասիրուԹեամբ յիմարած մարդ

և դու հաստատեցեր զամ սահմանս երկրի * զդարուն և զամառն դու սաեղծեր։

Ա՜յս յուշ լիցի քեզ զի Թշնամին նախատեաց զտիրդ * ժողովուրդ անզգամ բարկացոյց զանուն քո։

Մի՛ մատներ դազանաց զանձն որ խոստովանառնի առ քեզ * և զանձինս անանկ կաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ։

Հայեաց յուխտ քո * զի լցան տունք ափշելոց յերկրի անի ըստ։

Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ * այլ աղքատք և տնանկք օրհնեսցեն զանուն քո։

Ա՝ւրի՛ ահ և դատեա՛ զդատաստան քո * յիշեա՛ զնախատինս որ յանդգամէն զօրհասն։

Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց * ամբարտաւանութիւնն ատելեաց քոց վերագի հանապազ։

Տունք։ 22։

Ի կատարած փ ապականէր։ Սաղմոս օրհնութիւն առափայ։

կանց տներն անիրաւութիւն յաւիշ տակութիւն և չարագործութիւն լցվեցաւ երկրիս վերայ։

Ա՝յսինքն, մի՛ թողուր որ քո շնորհացդ առատութենէն զրկած և տնանկացած մարդն քեզանից զիւր խնդիրքն չի՛ ընդունելով ամաչէ և յետ դառնայ * այլ այդ արա՛ ամենեցուն քո՝ նբ տնօրէնութեան միջնորդութիւն, որ աղքատք և տնանկք քո սուրբ անունդ օրհնեն և գովեն և փառաբանեն։

Ա՝. յսինքն, վերկաց՝ որ ահ, և դու զքո դատաստանդ արա՛ * թէ զմեր խղճութիւն այլ չես յիշեր մեր անարժանութենէն համար զքո նախատինքդ յիշէ, որ անզգամ և ամբարիշտ մարդիք զօրն՝ի քուն ընդէմ քեզ կուխասին և կու հայհոյեն։

Ա՝ յսինքն, քոյ պաշտօնէից և քոյ հաւատացեալ ծառայից աղաչանաց ձայնն մի՛ մոռանար * զէրէ քո սուրբ հաւատքիդ աւօղ մարդկանց ամբարտաւանութիւնն և հպարտութիւն օր ըստ օրէ կուաւելանայ և կուբարձրանայ երկրիս վերայ։

Իբր, զայս սաղմոս վասն քի՛ էր ասացեալ մարգարէն դաւիթ հոգւոյն։ սրբոյ տունտուութիւն,

Սաղմոս. ՀԴ.

Ողորման եղիցուք առ քեզ Ա՛ծ, խոստովան եղիցուք * և կարդասցուք զանուն սքո։

Պատմեցից զամ ըս քանչելիս քո * յորժամ ժամ առիցես, ուղիղ դատեցից։

ուստի մի՛ ապականեր զմեկնութիւն սորա։

Ա. յս սաղմոսումս կուխոսի մարդարէն 'ի բերանոյ քի վերս աւուրս դատաստանին, և վասն Հատուցման ըստ իւրաքանչիւրոցն դործոց։

Այսինքն, կուխոստովանիցիս երդ Ա՛ծ Հայր երկնաւոր կուխոստովանիցիս ես ողջիդ քո միածին, և ամ Հաստատեալ ծառայք իմ քո ամենաղօր կարողութիւդ և քո անչափ մեծութիւդ * և յիշելով զքո անուն զքեզ միշտ մեզ 'ի յօգնութիւ կուկանչենք։

Ա՛յսինքն, պատմեմ զքո ամ ըսքանչելիքդ որ ինձ արարիր, իբր յայտնեմ աշխարհի զամենայն փառքն և մեծութիւնն որ ինձ պարգևեցիր * և մանաւանդ, երբ որ ես քեզանից ժամանակ առնում, իբր յորժամ որ ժամանակն Հասանի որ ես քո Հայրական փառաւքդ դամ 'ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս, յայնժամ ուղիղ դատաստան անելով Հատուցանեմ իւրաքանչիւրոցն ըստ դործոց իւրեանց, և զքո սուրբ անունդ փառաւորեմ առաջի ամ արարածոց։

Ա՛յսինքն, յառաջ քան զմարդ

ամ բնակիչք նորա * ես հաստատեցի զսիւնանը։

Ա՜ սացի անօրինաց թէ մի՛ անօրինիք * և մեղաւորաց թէ մի՛ բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր։

Մի՛ համբառնայք՝ի բարձունս զեղջիւրս ձեր * և մի՛ խօսիք զայ անիրաւութիւն։

Զի ո՛չ յարևելից և ո՛չ յարևմտից * և ո՛չ յանապատէ լերանց * այլ ա՛ծ դատաւոր է։

դեղութիւնն իմ, երկիրս իւր բնակչօքն մաշեր և փչացեր էր մեղօք բայց ես նորա սներն հաստատեցի, իբր զիմ առաքեալքս յուսադրեցի և կարդեցի, որ զինքն քարոզութիւն աւետարանական ճշմարտութեանն ամրացնեն, և զանազան գործովք առաքինութիւն զարդարեն և գեղեցկացնեն։

Ա՜խինքն, ասացի անօրէն մարդկանց՝ի ձեռն առաքելոց և աշակերտաց իմոց, թէ թողէք զձեր մոլորական սովորութիւն, և մի՛ անօրինիք * և ասացի մեղաւորաց և չարագործաց, թէ ձեր հպարտութիւնք և ամբարտաւանութիւնք պոզերն մի՛ բարձրացուցանէք իվերհաւատացեալ ծառայից՝ այ։

Ա՜խինքն * ասացի թէ ձեր անզգամութիւնք և կամապաշտութիւնք պոզերն մի՛ բարձրացնէք իվերայ առաքելոց և վարդապետացն եկեղեցւոյ * և ընդէմ ա՛ծային գրոց անիրաւութիւնն և հայհոյանք մի՛ խօսիք։

Ա՜խինքն, զերկ ո՛չ յարևելից ո՛չ յարևմտից * և ո՛չ՝ի յանապատէ կամ՝ի լերանց, իբր և ո՛չ՝ի հարաւոյ և կամ՝ի հիւսիսոյ ձեզ իշխան և դատաւոր գալոյ յոյս կայ, որ ձեզ ըստ ձեր հաճոյից դատաստան անէ * այլ քա՛ ա՛ծ է՛ ձեր դատաւորն, որ առանց

երես պաշտութիւն կուպակէ զար դարս, և կուպատժէ զմեղաւորս, և մանաւանդ զձեզ ով երախտա մոռացք և ածուրացք։

Ա՜խ ինքն, զոմն կուխոնարհեցուցանէ դատապարտելով, և զոմն կուբարձրացուցանէ փառաւորելով ըստ իւրաքանչիւրոցն գործոց * զէրէ այ ձեռքին պարզ և անապական դինով լցած թաս կայ, որ կունշանակէ զչարի հատուցման վարձուց մարդկան, և այս թասս կայ 'ի ձեռին այ, զէրէ ինքն ած ուրէ՛ հատուցանելոյ ըստ իւրաքանչիւրոցն գործոց * և կուկեռացնէ և կուխմացնէ երբեմն սորա և երբեմն նորա, իբր իւր ընտրեալ և հաւատարիմ ծառայից։

Ա՜խ ինքն, բայց այն գինւոյն մրուրն չի՛ պակասիր * զէրէ մեղաւորաց թիւն որ պիտին խմել զայն բարկութիւն մրուրն, աւելի՛ քան զերանելեաց թիւն որ պիտին խմել զանապական դինին յաւիտենական ուրախութիւն։

Ա՜խ ինքն, իսկ ես կուցնծամ իմ հաւատարիմ ծառաներովն յաւիտեանս յաւիտենից * և կուերգեմ և սաղմոս կասեմ այ յա կոբայ, 'ի մէջ արքայութեանն երկնից։

Ա՜խ ինքն, մեղաւոր և ամբա

Օ՜ այս խոնարհ առնէ, և զայն բարձրացուցանէ * բաժակ'ի ձեռին տէն գինի լի անապակ արկեալ * և խոնարհեցոյց յայս մանէ յայս։

Սակայն մրուր նորա ո՛չ սպառեցի * և արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի։

Ես ցնծացայց յաւիտեան * սաղմոս ասացից այ յակոբայ։

Օ՜ ամ եղջիւրս մեր

զանազանաց փիշրեսցես
* և բարձր եղիցի եղ
ջիւր արդարոյ։

Տունք. ԻԹ.

Ի կատարած ընդ օրհնութիւն
սաղմոս առաւօտեան։

Սաղմոս. ՀԵ.

Յայտնի է՛ ի Հրէաս
առանի ՝ն ծ * և յիսրայ
էլ մեծ է՛ անուն նոր։

բիշտ մարդկանց բովանդակ հպարտութիւն և կամապաշտութիւն պոռղերն իմ արդար դատաստանովս կուկոտրատեմ մատնելով զնոսա ՝ի հուրն յաւիտենական * և արդարոց փառաց և պարծանաց պոռղերն կուբարձրանայ ՝ի կեանս յաւիտենականս։

Իբր , զայս սաղմոս մինչև ՝ի վերջն դաւիթ մարգարէն է՛ շարադրեր ՝ի վրայ յաղթութեանն առորեստանեաց , վասն օրհնելոյ և գովելոյ զՆա , և տուեալ է՛ առաւփայ որ նա երգէ։

Այս սաղմոսումս խօսելով մարգարէն վասն հրէից և վասն յաղթութեանն զոր արար Ն՝ա ՝ի ձեռն նոցա , նշանակէ խորհրդաբար զեկեղեցին Քրիստոսի և զյաղթութիւնն նորա ընդէմ անօրինաց և ամբարշտաց։

Այսինքն , ՝ի մէջ զանազան աղգացն կուապաշտից , միայն հրէից է՛ յայտնի Ճշմարիտ Ն՝ա ծանն ըստեղծօղն երկնի և երկրի * և վասն զարմանալի յաղթութեանցն որ արար ՝ի պատճառանց , մեծ է՛ իւր անունն ի՝մէջ իսրայէլացւոց։

Զարձեալ , ՝ի՝մէջ զանազան աղգացմարդիկան ոչք են յաշխարհի միայն քրիստոնէից է՛ յայտնի որ

դին ՝այ ՝ածն Ճշմարիտ * և վասն յաղթութեանն զոր արար խաչիւ և մահուամբն իւրով ընդէմ սա տանայի , մեծ է՛ իւր անուանն՝ի մէջ քրիստոնէից։

Ա՝ սոյնքն , ՝այ տեղն խաղաղութեամբ քաղաքումն է՛ , իբր՝ ի յերուսաղէմ , որ թարգմանի տեսութիւն խաղաղութեամբ * և իւր բնակութիւնն միշտ՝ ի սիոնն է՛ , իբր՝ ի յամբոց քաղաքին երուսաղէմի։

Ո՝ արձեալ , քի տեղն՝ ի մէջ սիրով և խաղաղութեամբ միաբանեալ քրիստոնէից է՛ * և իւր բնակութիւն՝ի մէջ ՝ալ եկեղեցւոյ է՛։

Ա՝ սոյնքն , ՝ի յերուսաղէմ խոր տակեաց և փչացոյց ՝ած սենեքարիմայ աղեղի զօրութիւն * զղալ խանն զթուրն և զպատերազմն , սատակելով՝ ի ձեռն հրեշտակին իւրոյ հարիւր ութսուն և հինգ հազար կռվարարս նորա։

Ո՝ արձեալ , սուրբ եկեղեցւոյ միջուն խորտակեց և փչացոյց քա սատանայի հնարագիտութեամբ զօրութիւն , զհակառակութիւն և զհալածանքն , յաղթահարելով՝ ի ձեռն առաքելոց և վարդապետաց զպաշտօնեայս և զկամարարս նորա։

Ա՝ սոյնքն , դու ՝որ ՝ած լոյս և պայծառութի տուօղ ես անցած ժամանակի լեռներին , իբր նա

Ա՝ղև՝ ի խաղաղութեամբ տեղի նոր * և բնակութիւն նորա՝ ի սիոն։

Ա՝նդ խորտակեաց ՝որ զզօրութիւն աղեղան * զղէն զսուր և զճակատամարտս։

Լուսաւոր ես դու պարանչելապէս լեռանցն յա՛ւիտենից *

խռովեսցին ամենեք
եւ ողք անմիտք են
սրտիւք * ննջեցին
զքունս իւրեանց եւ
ինչ ոչ գտին։

Ա. մեծայն ողբ ՚ի մե
ծութենէ ձեռաց իւր
եանց ՚ի սասան քու
մէ ՝ի ծայր յակոբայ ննջե
ցին * ոչք հեծեալք
էին ՚ի ձիս։

խաղարց մարդարէից և դատաւո
րացն իսրայէլացւոց * խռովե
ցան սասանեցան ամէն այնպիսի
մարդիքն որ սրտով անմիտք էին,
իբր քո ամենակարող զօրութիւդ
էին ճանաչելով ընդէմ քո ժողովը
դեանդ կուռ հակառակէին * բայց
ննջեցին խորուկ քնի միջումն և
ոչինչ էին գտան, իբր այնպէս խո
ռուկ քնեցան զօրքն ասորոց, որ
այլ էին արթնացան, և ինչ որ ու
նէին կորուսին։

Ա՝ արձեալ, դու ՝որ յո՛ ՝քս քո
հոգւ՝ոյդ ողբոյ շնորհաց լուսոյն
և պայծառութեն առ՝օղն ես
յա՛խոեանից լեռներին, իբր առա
քելոց և վարդապետացն եկեղեց
՝ոյ * խռովեցան և սասանեցան
երկեալ և աներկոյթ թշնամիքն
որ նոցա կենասատու քարոզութեն
կուռ հակառակէին * քնեցան իւր
եանց մեղաց և մոլորութեան մի
ջումն, և ոչինչ էի՛ շահեցան։

Ա՝ յսինքն, որչափ որ ձեռքէն
մեծքան եկող մարդ կայր, իբր
զօրեղ և քաջ և բան պաշարող
մարդ կայր իմէջ զօրացն ասորոց,
քո սաստիկ բարկութենէդ և քո
ցասմանէդ ո՛վ ՝ածդ իսրայէլա
ցւ՝ոց սատակեցան * այնպիսի մար
դիքն կասեմ, որ զօրեղ ձիանց
վերայ էին հեծած։

Ա՝ արձեալ, Որչափ որ քո հա

Հաստատեալ ժողովրդեանդ հզօր թշնամիք կային, քո բարկութիւնդ և քո սասանիդ ով քս որդի այ ջնջ վերցան և ոչնչացան * այնպիսի թշնամիքն կասեմ, որ ճիտ՝ որեր էին, և զիներ էին ընդէմ քո սուրբ եկեղեցւոյդ։

Ա՝յսինքն, դու ահաւոր և զար հուրելի ես տէր աՃ, ով կարէ քեզ ընդէմ կենալ * զէրէ եր բոր դու երևեցար՝ ի յերկնից քո ամենակարող զօրութեանն մեզ յօդնութի հասանելով, շուտով յայտնի եղև քո բարկութիւդ զօրացն ասրՃոց։

Դարձեալ, դու ահաւոր ես ով քս աՃ, ով կարէ քեզ ընդիմանալ * զէրէ երբոր դու երևեցար՝ ի յերկնից մարդկային կեր պարանօքդ, շուտով յայտնի եղև քո բարկութիւդ ընդէմ սատանայի և կամարարաց նորա։

Ա՝յսինքն, ասրոց զօրքն վախեցաւ և սասանեցաւ, երբոր աՃ վերկացաւ որ դատաստան անէր * և զՀրէից խեղՃ ազգն որ էր՝ ի յերուսաղէմ քաղաքի փրկէր և ազատէր նոցա բռնութենէն։

Դարձեալ, դիՃ՝ աց զօրքն վախեցաւ և սասանեցաւ երբոր քրիստոս եկաւ յաշխարհս, որ ար դար դատաստան անէր, և զերրման արդարոց և հեզոց ողք էին

Դու ահաւոր ես և ով կարէ կալ առաջի քոյ * ոչ երևեցար դու յերկնից յայտնի եղև բարկութիւն քո։

Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ ընդ յառնելն այ՝ ի դատաստան * ընդ ապրեցուցանել զամ հեզս երկրի։

Այ որհուրդք մարդ
կան խոստովան առ
նին առքեզ * և ծաղ
կեալք իմաստութիւն
օրհնեսցեն զքեզ։

Ուխտս դիք և կա
տարեցէք տեառն այ մերոյ
* ամենեքեան որք
շուրջ էք զնովաւ։

Ստուցէք պատա
րագս ահաւորին
* որ քաղէ զոգիս իշխա
նաց , ահաւոր է նա
քան զամենայն թա

՝ի դոդն աբրահամու ազատէր ՝ի
բռնութիւն նոցին։

Ո՞՛յսինքն , բարեպաշտ հրէից
միաքն և խորհուրդն միշտ կու
խոստովանի զքո բարերարութիւդ
տր ՝աճ * և նոքա որ ծաղուկ
իմաստութիւնն ունին իբր մար
գարէական հոգի ունին կուօրհ
նեն զքեզ։

Ղարձեալ , բարեպաշտ քրիստո
նէից միաքն և խորհուրդն միշտ
կու խոստովանի զքո բարերարու
թիդ քս ՝աճ * և նոքա որ քո
մարդեղութեան խորհրդոյ իմաս
տութիւն զարդարեալք են , կու
օրհնեն և կուփառաբանեն զքեզ։

Ո՞՛յսինքն , ուստի ո՛վ հրէայք
ուխտ դրէք ՝այ և կատարեցէք *
դուք որ կայք ՝ի յերուսաղէմ ,
և ՝այ տաճարի բոլորքն կու բնա
կիք։

Ղարձեալ , ուստի ո՛վ քրիստո
նեայք ուխտ դրէք ՝քի , և զ ղջա
լով ՝ի մեղաց սրտի մտօք ծառայե
ցէք նմա * դուք որք էք իմիջ
սուրբ եկեղեցւոյ , և ՝քի տաճար
ներն բոլորքն կու բնակիք , ուր
քս բազմեալ կայ հանապազ։

Ո՞՛յսինքն , զանազան մատաղներ
մատուցէք ո՛վ հրէայք ահաւոր
թագաւորին ՝այ * զերկն այն որ
ստորոյ իշխանների հոգիքն կու
քաղէ , հզօր և ահաւոր է քան

զամ

զնամ թագաւորս երկրի։
Զ. արձեալ, զանազան առնաքի
նութիւն և բարեգործութիւն պա
տարագներ մատուցէք ոչ քրիս
տոնեայք այլ թագաւորին
քր * զէրէ այն որ զզօրութիս
դիւացս և զՀոգիս բռնաւորս իշ
խանաց կուքաղէ, Հզօր է քան
զնամ թագաւորս երկրի։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի
վերջն դաւիթ մարգարէն է՛ ասա
ցեր վասն անցեալ վայելչութիւն
աշխարհիս, զի դիթումամ անցա
ւորն թարգմանի, և տուեալ է՛
աստուծոյ որ երդէ ըստ իւր կար
գին։
Ասայ սաղմոսումն կուխօսի մար
գարէն 'ի բերանոյ երկիւղած
մարդկանց որ իմէջ փորձութիւն
զղջալով իմ զաց կուաղօթեն առ
ած և կույուսադրեն զինքեանս։

Ասայինքն, ես իմ տառապանաց
և փորձութեան միջումն մնացս
Ձայնումն առ տէրն իմ աղաղակեցի
* և մնացս Ձայնումն առ ածն իմ
ողորմ սրտիս աղօթեցի * և նա
իւր Հայրական դթութենումն
նայեցաւ դէպ ցիս, իբր լսեց և
ընդունեց զիմ խնդրուած քս։
Ասայինքն, ինչ օր որ ես նեղու
թիւն և վշտի մէջ անկայ, ձեռքերս

դաւորս երկրի։

Տունք։ 102

Դ։ կատարած վասն իդիթու
մայ սաղմոս սաստիայ։

Սաղմոս. ՀԲ։

Զայնիւ իմով ես առ
տէր կարդացի * Ձայ
նիւ իմով առ ած *
և նայեցաւ առիս։

Օրուր նեղութիւն
իմոյ զածն խնդրեցի

Հեռաք իմովք * և
'ի դիշերի առաջի նոր,
ոչ խաբեցայ։

Ո՛չ կամէր միխիթա
րիլ անձն իմ * յիշե
ցի զաստ և ուրախ
եղէ * Հոգայի և նու
հաղիւրյիս Հոգի իմ։

Ի ամանեցին պա
հուց աչք իմ * խռովե
ցայ և ոչ խօսեցայ *
խորհեցայ զաւուրսն
զառաջինս, և զամսն
յաւիտենից յիշեցի։

Խօսեցայ 'ի դիշերի
ընդ սրտի իմում *
Հոգայի * և տառա
պիւր յիս Հո
գի իմ։

Արի թէ 'ի յաւիտեան

տարածեցի յերկինս և զաստ խնդ
րեցի * և չէ՛ թէ ցերեկին միայն,
այլև դիշերն նորա առաջևն էր
քաջ մնալով աղաչեցի, և չէ՛ խաբ
վեցայ։ Իբր իմ բարի դիտաւո
րութէս կարօտ չէ՛ մնացի։

Ասացէ՛ք, տատիկ սրտիս դառ
նութէն ամենևին չէր ուզեր Հո
գիս միխիթարվիլ * յիշեցի զաստ
զմիխիթարիչն ամի, և ուրախա
ցայ * զէրկ տրտմութէ և տխրու
թէ միջուն այնչափ միտք կանէի
և կու Հոգայի, որ Հոգիս ինձ
նում կունտնտաղէր և կու թու
լանայր։

Ասացէ՛ք, դիշերն 'ի բուն ան
քուն մնալով աչքերս մէկ ժամէն
մինչև 'ի միւս ժամն բաց մնաց *
խռովեցայ տրտմեցայ, և ամեն
ևին բերանս չէ՛ բացի * առաջի
ժամանակի օրերն միտք բերի, և
յիշեցի անցած յաւիտենից տա
րին, որ դու այնչափ բարերա
րութէ արարիր քոյ բարեպաշտ
ժողովրդեանդ։

Ասացէ՛ք, դիշերն 'ի բուն ան
դադար իմ սրտիս հետ կու խօ
սէի * և իմ մեղքս և յանցանքս
միտք անելով կու Հոգայի * և
իմ Հոգիս ինձնում կու տառա
պէր, և կու վշտանայր, և զիս
անհանդիստ կանէր։

Ասացէ՛ք, բայց ես զիս միխիթա

մերժեսցէ՝ զիս ՝ուր * և ո՛չ ևս յա՛ւելցի՝ Ի հաճիլ և ևս։

Կամ խոպան արդեալ ցէ զողորմութիւն իւր յինէն * կամ կատարեաց զբան իւր յաղդէ մինչև յաղդ։

Կամ մոռացի դթալ ՝ուծ իմ և ևս * կամ արդելցէ զդթութիւն իւր բարկութիւնբ իւրով։

Ա՞ սացի այժմ սկսայ * այս է՝ նորոգութիւն աջոյն բարձրելոյ։

Յիշեցի զգործս ՝ուն խսկզբանէ * յիշեցի զպանչելիս նորա։

Խորհեցայ յամենայն գործս քո * և՝ ի ձեռս գործս քո խորհեցայ։

ընելով կասէր , մի թէ զիս ամենևին յերեսաց կուանգէ մի ՝ուծ * և միւսանգամ իւր ողորմութենէն էր՝ հաշտիր մի ինձ հետ։

Ա՞ յսինքն , կամ թէ իւր ողորմութիւն ամենևին ինձանից կուարդելու մի * կամ թէ իւր ՝ուծ այսին խոստմունքն որ յաղդէ մինչև յաղդ է՝ վերջացա՞ և կատարեցաւ մի։

Ա՞ յսինքն , կամ թէ իւր սովորական դութն և խնամքն մոռացաւ մի ՝ուծ , և այլ էր կամենար մի դթալ * կամ թէ իւր բարկութենն հատար զիւր դութն արդելեց մի ինձանից և այլ՝ էր՝ ուզեր մի ինձ խղճալ։

Ա՞ յսինքն , ասացի իմ սրտիս մէջն թէ ահա՛ այժմ նոր ըսկսայ հրաժարիլ՝ի մեղաց և զբարիս գործել * բայց այս իմ հոգ՝ոյս նորոգութիւն ՝այ աջոյն է՝ , որ բարձր եալ է՝ յերկինս , իբր ՝այ շնորհաց տուղքն է՝ , և ո՛չ իմ կարողութենէ զօրութենն։

Ա՞ յսինքն , յիշեցի խսկզբանէ ՝այ բարերարութիւնքն որ արարեր է՝ աղդի մարդկան * և յիշեցի ն՝ր զանազան ըսքանչելիքն և հրաշագործութիւնքն մինչև ցայսօր։

Ա՞ յսինքն , քո ՝ամ հիանալի գործքերդ մէկ մէկ մոռացեցի * և քոյ ձեռաց զարմանալի արարմունքն

Ա՜ջ 'ի սրբութեանդ Ճանապարհք քո * ով է՛ Աստուած մեծ ոմն զԱստուած մեր * դու ես Աստուած որ առնես զքաջութիւնս։

Յուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն քո * փրկեցեր բազկաւ քովք զժողովուրդ քո զորդիսն Յակոբայ և Յովսէփայ։

Տեսին զքեզ Ջուրք Աստուած, տեսին զքեզ Ջուրք և երկեան * և խորք խռովեցան 'ի ձայնէ Ջրոյց բազմացս։

Զայն ետուն ամպք * քան զի և նետք քո գնան * ձայն որոտայ ըստ քոյ յանուն։

միտք արարի, իբր զամ ըստեղծումս ողբ են 'ի յերկինս և 'ի յերկրի 'ի միտքերի և զարմացայ։

Ա՜յսինքն, և հիանալով ես 'ի յիս ասացի, որ Աստուած քոյ օրինացն պատուիրանաց Ճանապարհներն սրբութիւն է՛ * ո՛ր Աստուած այնոքէս մեծ է՛, ինչպէս որ մեր Աստուն է՛ * դու միայն ես որ Աստուած որ քո կայ ըստ զօրութեանդդ մեծամեծ ըստ քանչելիք կանես 'ի մէջ աշխարհի։

Ա՜յսինքն, դու քոյ ժողովրդեանդ քո զօրութիւդ նշանց տուիր, երբեմն Հանեցիր զիւրեանք 'ի յերդիպտոսէ * և քո Աստուածային բազկովդ փրկեցիր և ազատեցիր յակոբայ և յովսեփայ որդիքն փարաւոնի և իւր զօրաց ձեռքէն։

Ա՜յսինքն, տեսին զքեզ ո՛վ ըստեղծող և ամենակարող Աստուած կարմիր ծովի ջրերն, տեսին և վախեցան * և ծովի խոր անդունդներն սասանեցան աՀադին աղեաց ձայներէն և պատռեցան սառեցան և պարսպի նման մին զմինու վերայ դիզվեցան և կանգնեցան։

Ա՜յսինքն, ամպերն 'ի վերուստ սաստիկ գոռացին * և քանզի այն ժամանակն քոյ կայծակներդ ետերն երկնքի երեսուն կութ գոռէին * և քոյ որոտման ձայնն արտապայի թաքաւորակներդ նման

Երևեցան փայլատակունք քո տիեզերաց * խռովեցաւ և դողացեր երկիր։

Դիծուկս են ճանապարհք քո, և շաւիղք քո՝ ի մեծս ջուրս * և հետք քո ոչ երևին։

Առաջնորդեցեր ոգի խաղին ժողովրդեան քոյ * ՝ի ձեռն Մովսէսի և Ահարոնի։

Տունք։ 18.

Ի մատուցումն սաղմոսի։

Սաղմոս։ ՀԷ։

այեցցես ցուք ժողովուրդք յօրէնս իմ

կուդուդուայր, վասն որոյ փարատեսցէ զոչքն սասանիկ վախեցաւ և զարհուրեցաւ։

Ասացին, երբեմն քո փայլատակունքդ երևեցան ՝ի յերկնից քոյ ընդ աշխարհի * խռովեցաւ սար սասանեցաւ և դողացեալ երկիրս քոյ ահեղ զօրութեանդ։

Ասացին, քո ճանապարհդ պատրաստ է՝ ծովի միջուն, և քոյ շաւիղդ ուղիղ և անհամ է՝ խորուկ ջրերի միջուն * քայց քոյ ոչ գտանի հետք անօրէն փարատեսցի զօրացն ամենևին չի երևիր։

Ասացին, դու ոչխարանեարի նման ճանապարհ նշանց տուիր քոյ ժողովրդեանդ * և զիւր անուն հովուեցիր և նախանամեցիր մովսէսի և ահարոնի ձեռօքն։

Իբր, զայս սաղմոս կու երդէր միայն ասասի առաջի մարդարէին ըստ իմաստութեան և շնորհացն որ տուեալ էր նմա ՝ի ծ։

Ասաց սաղմոսումն կու պատմէ մարդարէն զբարերարութիւն այս առ Հրէայս, և զ Հրէից երախտաւորութիւն դէպ առ ՝ի ծ։

Ասացին, նայեցէք և միտ դրէք ո՛վ ժողովուրդք իմ վարդապետական

* խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ՝ի բանս բերանոյ իմոյ։

Բացից առակաւ զբերան իմ * խօսեցայց զառակս իսկզբանէ։

Որ լուաք և ծանեաք զայս * և հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ոչ ի՞նչ ծածկեցաւ յորդւոցն նոցա * յաղագս այլ պատմել զօրհնութիւնս տեառն, զզօրութիւն և զսքանչելիս իւր զոր արար։

օրինացն, իբր այն օրինացն որ այ աչն և երկիւղն կու ուսուցանէ։

* խոնարհեցուցէք ձեր ականջ ներքն և լսեցէք իմ բերանիս խօսքերն, որ այ մեծութիւնն և բարերարութիւնն կուպատմէ և կու բացայայտէ։

Այսինքն, իմ բերանս առակա՞ւ որ խօսքերով բանաւ, իբր ձեզ խորհրդա՞ւոր բաներ պատմեմ։

* և ձեզ ըսկսանիմ ՝ի սկզբանէ առակներ խօսիմ իբր այնպիսի խօսքեր խօսիմ, որ թէպէտ պարզ են, բայց ծածուկ իմաստներ կունչառնակեն։

Այսինքն, և զայս խօսքերս ինչպէս որ լսեր ենք և իմացեր ենք, այնպէս կասենք։

* և ինչպէս որ մեր առաջին հարքն և ծնողքն մեզ պատմեր են, այնպէս կու պատմենք։

Այսինքն, զերկ ո՛չինչ բան ծածուկ չի մնաց մեր նախահարց որ դո՛ռցն, իբր թէ ինձ, և թէ այլոց, այլ ամ ինչ յայտնի եղաւ։

* որ կարենանք պատմել այ օրհնութիւնն և գովութիւնն, զօրութիւնն և կարողութիւնն, և իւր արարածքսքանչելիքն, և հրաշագործութիւնքն այլ ամ աղգերի, որ նոցա նէ, յետ պիտին ծնանիլ, և գալ յաշխարհ։

Այսինքն, զերկ այսպէս հաս

տատեց ՀԱԾ իւր ուխտն և վկայ
ութիւն յակոբայ որդւոցն Հետ *
և այսպէս օրէնք տուաւ Իսրայէ
լացւոց ազգին Ի ձեռն մովսէսի։
Ա՝ յսինքն , որ ինչ որ ՀԱԾ պա
տուիրեր էր մեր առաջին Հարցն,
զայն ծանուցանէին և ցուցա
նէին իւրեանց որդւոցն * որ
ուրիշ ազգեր այլ իմանային և վե
րահասու լինէին իւր ամենակա
լող զօրութեանն։

Ա՝ յսինքն , և՝ ինոցանէ ծնաց
որդիքն այլ վերկենային և պատ
մէին իւրեանց որդւոցն * որ ամե
նեքեան իւրեանց յոյսն յաստուծ
ած դնէին * և ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒ
ԹԻՆՆ և բարերարութիւնն չի՛ մոռա
նային։

Ա՝ յսինքն , նորա օրէնքն և պա
տուիրանքն խնդրէին , և պա
հէին * և իւրեանց Հարցն և
ծնողացն նման օրինաղանց և ՀԱԾ
ուրացող չի՛ դառնային։

Ա՝ յսինքն , այն Հարցն կասեմ
որ չար ազգ և չար ծնունդ էին,
և ՀԱՅ քաղցր բնութիւնն կու դառ
նացուցանէին * այնպիսի ազգ և
այնպիսի ծնունդ էին , որ բնաւ
իւրեանց սիրտն չի՛ շինտակէցին *
և զիւրեանց Հոգին , իբր զիւր
եանց միտքն և դիտաւորութիւնն
բնաւ ՀԱՅ Հետ Հաստատ չի՛ պա
հեցին։

ութիւն իւր առ յակոբ
* և օրէնս եդ ի՛վրայ
Իսրայէլի։

Որինչ միանգամ պա
տուիրեաց Հարցն մե
րոց ցուցանել զայս
որդւոցն իւրեանց *
զի ծանիցէ ազգ այլ։

Որդիք որք ծնանին,
յարիցեն և պատմե
ցեն զայս որդւոցն
իւրեանց * զի դիցեն
առ ՀԱԾ զյոյս իւրեանց
* և մի՛ մոռացին
զգործս ՀԱՅ։

Զ՝ պատուիրանս նոր
խնդրելով խնդրես
ցեն * և մի՛ եղիցին
ոչ և Հարքն իւր
եանց։

Ա՝ զգ չար և դառ
նացօղ * ազգ որ ոչ
ուղղեաց զսիրտ իւր
* և ո՛չ Հաստատեաց
առ ՀԱԾ զՀոգի իւր։

Որդիք Եփրեմի լինա գիրկք և պնառաձիգք * յաւուր պատերազմի կապարձա դարձուցին։

Ո՛չ կացին նք յուխտի Աստուծոյ * և ըստ իրաւանց նոր ո՛չ կամեցան գնալ։

Մոռացան զերախտիս նոր * և զքանզի ցուցեալ նոցա։

Առաջի հարց նոցա արարն զքանչելիս իւր * յերկրին Եգիպտացւոց և ի դաշտին

Այսինքն, որդիքն Եփրեմի, իբր Եփրեմի ազգն, որ քաջ կռվարարք էին, իւրեանց աղեղներն լի դրկով կուլարէին, և իւրեանց նետերն սաստիկ ուժով կուձգէին * սոքա աքաղուժամանակին, որ յուդայի ազգին թագաւորն էր, Երուսաղէմայ պատերազմի ժամանակն փոխանակ օգնելոյ Իսրայէլացւոցն, իւրեանց թաղքաշներն դարձուցին ընդէմ նոցա, և անկանելով ի կողմն կռապաշտից պատերազմեցան ընդէմ քաղաքին Երուսաղէմայ, ինչպէս որ կուպատմէ Եսայի մարգարէն ի գիրս իւր։

Այսինքն, սոքա այս ուխտն հաստատ չի պահեցին, զէրէ ի ժամանակս ռօքովամայ Իսրայէլացւոց ազգային անարդելով զորէն և զպատուիրանս այ երկր պագեցին ոսկեղէն հորթուկներին * և այ իրաւանցն չի՛ հետևելով անկան ի կռապաշտութիւն։

Այսինքն, մոռացան այ երախտիքն և բարերարութիւնն * և այն չարի ըստանչելիքն և հրաշքն որ իւրեանց ցոյց էր տուեր յերկրին Եգիպտացւոց։

Այսինքն, և զայս չեն կարեր ուրանալ, զէրէ այս ըստանչելիքս իւրեանց նախահարց առաջևն արաւ * ի ձեռն Մովսէսի

տայանու։

Լ։ Հերձ զծուին և անցոյց զնոսա * և կա
ցոյց զՋուրս որպէս՝ ի տիկս։

Լ։ ռաջնորդեաց նոցա ամպով՝ ի տուէ * և զամ դիշեր՝ ի լոյս հրոյ։

Լ։ Հերձ զվէմս յանապատին * և եառ ըմպել նոցա ոսպ՝ ի խորոց մեծ։

՝ի յերկիրն մնրայ՝ ի դաշտին տայանու , որ է թագաւորանիստ քաղաքն Եդեսացւոց։

Լ։ յսինքն , պատառեց կարմիր ծովն իձեռն մովսէսի և անցոյց զիսրաէլանդ * և ծովն Ջրերն կանգնեցոյց անշարժ ինչպէս մին տակի միջուն, ՝ինչան յաղթող զօրութեն քի , որ պատառեց զայս ալէկոծեալ աշխարհիս ծովն իւր կենարար խաչին , և Ճանապարհ պատրաստեցիւր հաւատացելոցն ՝ի մէջ հալածանացն բռնաւորաց ազատելով զնոսա յանմարմին փարաւոնէն սատանայէ։

Լ։ յսինքն , ցերեկն նց ամպով Ճանապարհ նշանց կուտայր , և արեգական ջերմութէն կուպա հէր * և գիշերն ՝ի բուն կրակի Ճառագայթով նց լոյս կուտայր , ՝ինչան հովանաւորութե հոգւոյն սրբոյ որ հաւատացելոցն քի զՃանապարհս ուղղային օրինաց կուստացանէ , պահելով զնոսա ՝ի ջերմութէ ցանկութեան մարմնոյ , և լուսաւորելով ՝ի մէջ փորձութեց դիշերի։

Լ։ յսինքն , անապատուն ըզվէմն պատառեց , և նոցա ինչպէս մէկ անդունդ և խորտեղաց ջուր խմեցոյց , ՝ինչան Ճշմարիտ վիմին քի որոյ կողն պատառեցաւ իմբրայ խաչին և եկ արիւն և ջուր ,

Զ հան զՋուրս 'ի վէ
մէ * և հոսեաց ոչ
զգետս զՋուրս։

Սակայն յաՀելին 'ի
մեղանչել * և ևս
բարկացուցին զբար
ձրեալն յանՋրդի։

Փորձեցին զՀ 'ի
սիրտս իւրեանց * 'ի
խնդրել զկերակուր
անձանց իւրեանց։

Տրտնջեցին զՀայ և
ասացին * մի թէ կա
րող է Հայ պատրաս
տել զսեղան յանա
պատի։

Քանզի Հարկաներ
զվէմն և Հոսէին

'ի յարբունս և 'ի մաքրութիւն բո
լոր աշխարհի։

Ա՚յսինքն, քարէն և ոսպառա
ժէն ջրեր Հանեց * և ջրերն գե
տերի նման բխեցոյց, 'ինչան ջրա
գլուխ աՀեռարանացն, որ իբրև
ջրաս գետք 'ի վիմէն քի կուբխեն
և զնոսա եկեղեցին կուզարդարեն։

Ա՚յսինքն, բայց այսչափ Հրաշք
ներս ոչինչ Համարելով այլվի
ըսկսան մեղանչել * և կրկին բար
կացուցին զբարձրեալն ՀԾ ան
ջուր անապատին 'ի նշան երախ
տամոռաց քրիստոնէից, որ զՀե
ղուն արեանն քի ոչինչ կուՀա
մարին։

Ա՚յսինքն, փորձեցին զՀԾ իւր
եանց սրտի միջուն * և իւրեանց
անձանցն ուտելակերք խնդրե
ցին, 'ինչան թերահաՀատ քրիս
տոնէից, որ այնչափ բարիք կու
ընդունին 'ի ձեռացն Հայ, և ամե
նևին զիւրեանց սիրտն չեն ուղ
ղեր դէպ առնա։

Ա՚յսինքն, տրտնջեցին Հայ իւր
եանց սրտի միջուն և ասացին *
մի թէ ՀԾ կարող է՞ մի այս անա
պատուն մեզ սեղան պատրաս
տել, 'ի նշան անյոյս մարդկանց,
որ Հայ նախախնամութին չեն
ապաՀինիր։

Ա՚յսինքն, զէրկ ինչպէս որ զար
կեց մովսէս մարգարէն քարին, և

Ջուրք * և վտակք խա
ղային 'ի նմանէ։

Ահա հաց և սկարաս
ցէ տալ նա մեզ * կամ պատրաստեսցէ
զսեղան ժողովրդեն
իւրոյ։

Այո՛ այսորիկ լուան
զայս ամենայն * և յապաղ
եաց * հուր բորբո
քեցաւ 'ի յակոբ, և
բարկութիւն ել 'ի վերայ
Իսրայէլի։

Զի ոչ հաւատա
ցին յաստ * և ոչ յու
սացան 'ի փրկութիւն
նորա։

Հրամայեաց ամպոց
'ի վերուստ, և ըզ
դրունս երկնից եբաց
* և տեղեաց 'ի նոսա
զմանանայ 'ի կերա
կուր։

Ջրեր բխեցին * և ապառաժէն
սելաւներ դուրս թափեցան։

Այսինքն, տեսանենք թէ այն
պէս այլ նորա ձեռքովն կարէ մի
մեզ հաց տալ * կամ իւր ժողո
վրդեանն այս ջուրմն կարէ մի
սեղան պատրաստել։

Այսինքն, վասն որոյ լսելով ա՛ծ
նեց տրտունջն, կերակուր պատ
րաստեց իւր ամենակարող զօրու
թիւն ցուցանելոյ համար * և յա
պաղեց, իբր իւր բարկութիւն
յեսացոյց * բայց յետ կերակրին
կրակ անկաւ յերկնից իվերայ որ
դ՚ոցն յակոբայ և զիւրեանք այ
րեց, ինչպէս որ կուպասմէ թո
՚ռոց գիրդն, և այ բարկութիւն
եկաւ իվերայ իսրայէլացւ՚ոց։

Այսինքն, և պատճառն է այս,
զէրէ ուղիղ սրտով չէին հաւատա
ցին յաստ * և իւր փրկութիւն չէ
յուսացան, ինչպէս իւրեանց որ
դիքն և թոռունքն, ուրանալով
զբանս աստուծոյ մարդարէիցն,
ոչ կամեցան յուսալ և ապաւի
նիլ 'ի քս յս որ է փրկութիւն այ։

Այսինքն, հրաման տուաւ վե
րեվէն ամպերին, և երկնից դռ
ներն բացաւ * և իւրեանց վը
մանանայ թափեց որ ուտեն և
կշտանան, 'ինչպան առաքելոց և
վարդապետաց եկեղեցւ՚ոյ, որք
իբրև ամպք և երկինք հրամա

Օ՜հաց երկնից եւ նոցա * զհաց հրեշտակաց կերան մարդիք * եւ իջոյց ՚ի նա զկերակուր ՚ի լիութիւն։

Ա՜հան զհողմն հարաւոյ * եւ էած զօրութեամբ իւրով զհիւսիսիւ։

Տեղեաց ինոսա միսն՝ զհող * ոչ զաւազ ծովու զթռչունս թեւաւորս։

Լարիկ ՚ի մէջ բանակին նոցա * եւ շուրջ զվրանօք նոցա։

Կերան եւ յագեցան

նաւն՝ այ բանան զբերանս իւր եանց, եւ թափեն ՚ի յականջս եւ ՚ի սիրտս մեր զՃշմարիտ մանանայն որ է՝ բանն այ։

Ա՜յսինքն, նոցա երկնքի հաց տուեց, իբր երկնքէն ինջած հաց տուեց * եւ հրեշտակաց հացն մարդիք կերան, իբր հրեշտակաց արժանի հացն մարդիք վայելեցին * եւ առատ կերակուր իջոյց նոցա որ լիացան եւ յագեցան, ՚ինչպէս պատուական մարմնոյ եւ արեան տէն մերոյ յիշ՝ էի որ գովով հաց երկնային, եւ հաց հրեշտակաց բաշխի հաւատացելոց իմէջ եկեղեցւոյ։

Ա՜յսինքն, հարաւային քամին վերկացոյց * եւ իւր ամենակարող զօրութիւն շնչեցոյց դէպ ՚ի կողմանս հիւսիսոյ, ՚ինչպէս շնորհաց հոգւոյն սրբոյ, որ շնչելով ՚ի սիրտս հաւատացելոց բառնայ զցրտութիւն հիւսիսային, եւ ջերմացուցանէ ՚ի սէրն աստուային։

Ա՜յսինքն, թափեց նոցա վերայ մսեղէն կենդանիքն հողի նման * եւ թեւաւոր թռչունքն ծովու աւազի նման։

Ա՜յսինքն, լցեց նոցա օրդուներին մէջն * եւ նոցա չատրներին բոլորքն առատացոյց մսեղէն կենդանեօք։

Ա՜յսինքն, կերան եւ կշտացան

յոյժ * և զցանկութիւն նոցա եւ տա նց * և ոչինչ կարօտք եղեն 'ի ցանկութէ իւրեանց։

Ա՝ինչ դեռ կերակուրքն 'ի բերանս իւրեանց էին * բարկութիւն այ եկ 'ի վերայ նց։

Սպան զբազումս 'ի նոցանէ * և զընտիրս ընտիրս իսրայէլի սատակեաց։

Յայսմ ամի մեղան * և ևս ոչ հաւատացին սքանչելեաց նր։

Պակասեցան յուսայ նութիւն ամուրք նց * և ամք նոցա փութապէս անցին։

Յորժամ սպանանէր զնս խնդրէին զնա * դառնային և առաւօտառնէին առ ած

սատակ * զէրէ իւրեանց ցանկացած էքմինն տուեց նց * և ամենևին կարօտ չի մնացին իւրեանց ցանկութէն։

Ա՝յսինքն, բայց դեռ կերակուրն իւրեանց բերանումն էր * ար դարադատին այ բարկութիւնն ելաւ նց վերայ և պատժեց զիւրեանք։

Ա. յսինքն, շատ մարդիք 'ի նոցանէ ըսպանեց * և ընտիր և քաջ կուվարարքն իսրայէլացւոց սատակեց, իւրեանց անպարկեշտ ցանկութեն և տրտնջական բարուցն համար։

Ա՝յսինքն, այս ամէն բաներումն մեղանչեցին ընդէմ այ * և չի հաւատացին նորա հրաշիցն և սքանչելեացն, զէրէ ըսկսան իւրեանց սրտի մէջումն ասել, թէ կարէ մի զմեզ ած տանիլ յերկինս աւետեաց, ինչպէս որ խոստացաւ 'ի ձեռն մովսէսի։

Ա՝յսինքն, իւրեանց կենաց օրերն փուչ և անօգուտ տեղ պակասեցաւ * և իւրեանց տարինքն շուտով անց կացաւ, և արժանի չեղան մտանել յերկիրն աւետեաց։

Ա՝յսինքն, երբոր ած կուպատուհասէր և կուըսպանանէր զիւրեանք, թողութիւն կուխնդրէին և կաղաչէին 'ի ձեռն մովսէ

Յիշեցին զի ՝ի ծ օգ
նական էր նոցա * ՝ի ծ
բարձրեալն փրկիչ
էր նոցա ։

Սիրեցին զնա բերա
նօք իւրեանց , և լե
զուօք իւրեանց ստե
ցին նմա * և սիրտք
նց ոչէին ուղիղք ընդ
նմա , և ոչ հաւատա
ցին ուխտի նր ։

Այլ նա ինքն դթած
էր * քաւէր զմեղս
նոցա , և ոչ ապա
կանէր ։

Յաճախէր դարձու
ցանել զբարկութի
իւր * և ոչ բորբոքէր
զամ սրտմտութի
իւր ։

Յիշեաց թէ մարմին
են նոքա * հոգի ող
ելանէ այլ ոչ դառ
նայ ։

Քանիցս անգամ
դառնացուցին զնա

սի * և առաւ՝օտենց կանուխ կու
դառնային առ ՝ի ծ , բայց ո՛չ ու
ղիղ սրտիւ , այլ երեսահանց
զղջանալով ։

Այսինքն , և թէպէտ յիշեցին
և միտք արարին թէ ՝ի ծ իւրեանց
օգնական էր * և բարձրեալն
՝ի ծ նոցա փրկիչն էր ։

Այսինքն , բայց սիրեցին զնա
միայն բերանի խօսքով , և իւր
եանց լեզուն՝ն ստուտ թիթալ
արարին նր * զէրկ սրտերն ու
ղիղ չէր նորա հետ , և նորա ուխ
տին և խոստմանքին չի՛ հաւա
տացին ։

Այսինքն , այլ ինքն ՝ի ծ դթած
էր , կու յիշէր նոցա բնութե
տկարութին * կուներէր նոցա
մեղացն , և զիւրեանք բնաջինջ
չէր աներ ։

Այսինքն , շատ անգամ իւր բար
կութին կու շինջուցանէր և յետ
կուդարձուցանէր * և իւր բո
վանդակ սրտմտութին նոցա վր
չի՛ բորբոքեր ։

Այսինքն , յիշեց թէ տկար մար
մնոյ տէր են նոքա * հոգին որ
կու ելանէ ՝ի մարմնոյ , այլ չի՛
դառնար մինչև դատաստանի օրն
և այսպէս կուփոխարկվին ՝ի հող ,
և կուջնջվի յիշատակ նոցա ։

Այսինքն , քանի անգամ նորա
քաղցր բնութին դառնացուցին

պատի * բարկացու-
ցին զբարձրեալն յան-
ջրդի։

Զարձան և փորձե-
ցին զաստ * և զաբե-
խրայէլի զայրացու-
ցին։

Ո՛չ յիշեցին զձեռն
նորա * յաւուր յո-
րում փրկեաց զնա՝ ի
ձեռաց նեղչաց նց։

Որպէս արար զնշանս
և զարուեստս իւր *
յերկրին Եգիպտացոց
՝ի դաշտին
տոյանու։

Զարձոյց յարիւնըղ-
գետս նց * և զանձ-
րևս նց զի մի արբցեն

Առաքեաց ՝ի նոսա
զշանաձանձ, և եկեր
զնս * և զորտիս ապա-
կանեաց զնոսա։

Առ ժանկոյ զպտուղս
նոցա * և զվաստակս

յանապատումն իւրեանց խստա-
սրտութենովն * և բարկացու-
ցին զբարձրեալն ՝ի ծանր չուր էին գտ-
վաց տեղն տրտունջալով։

Ասացին, շատ անպատմ դար-
ձան և փորձեցին զՀՀ, թէ ամ-
էրաց կարօղութի ունի թէ չէ *
և խրայէլի ՝նքն զայրացուցին,
իբր զնոյն ինքն ՀՀ, որ է՛ ՝նք,
և արբութի արբոց։

Ասացին, միոք չարարին և չի՛
յիշեցին նորա ձեռաց ամենակա-
լօղ զօրութին * և այն օրն որ
զիւրեանք փրկեց և աղատեց փա-
րաւ՝ունի և իւր զօրաց ՀՀ։

Ասացին, թէ ինչպէս մեծաւ
զօրութեամբ արար զիւր Հրաշա-
լի նշանքն և արուեստքն * մար այ-
երկրումն, ՝ի տոյան քաղաքի դաշ-
տումն։

Ասացին, թէ ինչպէս նոցա
գետերն և անձրևի ջրերն յա-
րիւն փոխարկեց * որ չի՛ կարե-
նային խմել։

Ասացին, թէ ինչպէս նոցա
շանաձանձ, իբր խայթօղ ճանճ
ողարկեց որ զիւրեանք խայթեն
և կսկծացնեն * և գարշելի գոր-
ծերով լցեց զիւրեանց տներն և
տեղերն, և ուտելիքն և ըմպե-
լիքն ապականեաց։

Ասացին, թէ ինչպէս նոցա եր-
կրի պտուղն խոցոտեց և փոքեցոյց

նոցա մարախոյ։

Ա՝հար կարկտիւ զայ դիս նոցա * և զթզենիս նոցա եղեմամբ։

Ա՝ առնեաց 'ի կարկուտ զանասունս նոցա * և զստացուածս նոցա հրով դատեցաւ։

Ա՝ռաքեաց 'ի նոսա զբորմաութիւն բարկութեան իւրոյ * զբորմաութիւն զբարկութիւն և զնեղութիւն։

Ա՝ռաքեաց 'ինն տան չարաց 'ի ձեռն հրեշտակի չարի * դիմեցոյց 'ի նոսա զբորմաութիւն բարկութիւն իւրոյ։

Ո՛չ անխայեաց 'ի մահուանէ զանձինս նոցա * և զանասունս նոցա 'ի մահ մատնեաց։

Ա՝հար զամ անդրանիկ ամենայն եգիպտացւոց * զսկիզբն ամ վաստակոց նոցա 'ի յարկս քամայ։

* և նոցա արտերի ցորենն և դարին մարախներին ուտեցոյց։

Ա՝յսինքն, թէ ինչպէս նոցա այգեաց խաղողն կարկտով զարկեց և թափեց * և նոցա ծաղկաց թզի ծառերն գիշերվան եղեմովն ջորացոյց։

Ա՝յսինքն, թէ ինչպէս նոց ոչ խարքն և անասունքն կարկտով սպանեց * և նոցա պարտէզքն և բուրաստանքն կրակով այրեց։

Ա՝յսինքն, թէ ինչպէս իւր բարկութիւն սրտմտութիւն ողարկեց դէպ 'ի նոսա * և իւր բարկութիւն և սրտմտութիւն, և նեղութիւն թափեց նոցա վերայ։

Ա՝յսինքն, թէ ինչպէս 'ի ձեռն պատուհասող հրեշտակի նոցա պատիժ և տանջանք ողարկեց * և իւր բարկութեան սրտմտութիւն դէպ 'ի նոսա ճանապարհորդեց։

Ա՝յսինքն, թէ ինչպէս նոցա անձն 'ի մահուանէ չի խնայեց * և նոց անասունքն մահու ձեռն մատնեց։

Ա՝յսինքն, թէ ինչպէս եգիպտացւոց անդրանիկ որդիքն զարկեց և սատակեց * իբր զայնոսիկ որ իւրեանց ծնողաց երկանցն և աշխատանաց ըսկիզբն էին * քամայ տներուն մէջ, իբր եգիպտացւոց տներուն մէջ, զէրէ եգիպտա

Հոգեդան եւ որպէս
խաշին ժողովրդեան
իւրոյ * եւ եհան զնոսա
ոգի զհօտս յանապատս։

Ա. ուղղեցուցանէր նոսա
յուսով եւ ոչ երկեան
* եւ զթշնամիս նոցա
ծով ծածկեաց։

Ա. Հան զնոսա 'ի լերառն
սրբութեան իւրոյ * 'ի
լեառն այն զոր ստա
ցաւ աջ նորա։

Պերժեաց յերեսաց
նոցա զհեթանոսս * եւ
վիճակեցոյց 'ի նոսա
զվիճակ ժանանգու
թեան իւրոյ * եւ
բնակեցոյց 'ի յարկս
նոցա զազգն Իսրայէլի։

Փորձեցին . դառնա
ցուցին զԱծ բարձր
եալն * եւ զվկայութիւն
նոցա ոչ պահեցին։

ցիկ մեզ ասային զարմանն էին , որ
երդուրդի քարադործին քանայ որդ
Հոյն նոցայ։

Ա՝ յսինքն , թէ ինչպէս իւր ժո
ղովրդեանն ոչխարներին նման
շուտացոյց և յառաջ ածեց * և հա
նեց զիւրեանք գերհի նման 'ի
յանապատն։

Ա՝ յսինքն , թէ ինչպէս յոյս տա
լով նոցա առաջնէն անկաւ կար
միր ծովի միջուն որ չի վախե
նային * և նոցա թշնամիքն ծովի
ջուրն ծածկեց։

Ա՝ յսինքն , թէ ինչպէս հանեց
զիւրեանք իւր սրբութեան լեառն
* իբր յայն լեառն որ իւր ամե
նակարող աջումն ընտրեր և պատ
րաստեր էր որ տեղն իւր պաշտօն
և երկրպագութիւն մատուցա
նէին։

Ա՝ յսինքն , թէ ինչպէս մերժեց
և հալածեց նոցա առաջնէն կռա
պաշտից ազգերն * և իւր ժա
ռանգութեան վիճակն , իբր զհե
թանոսաց երկիրն նոցա միջուն
վիճակով ամէն ազգի գօրայ բա
ժին բաժին արաւ * և իսրայէ
լացւոց ազգն նոցա տներուն
բնակեցոյց։

Ա՝ յսինքն , և նոքա զայս ամ մո
ռանալով զբարձրեալն ամ փոր
ձեցին , և զայրացուցին * և նոր
ուխտն և վկայութիւն չի պահեցին։

Զ արձեալ խոտորեցան ոչ և հարքն իւրեանց * դարձան և եղեն ոչ զաղեղն թիւր։

Զարձել բարկացուցին զնա 'ի բագինս իւրեանց * և դրոշեալ զվիք իւրեանց նա խանձ արկին նմա։

Լուաւ Աստուծ և արհամարհեաց զնոսա * և անարգեաց յոյժ զիսրայէլ։

Որ երժեաց յիւրմէ զխորանն 'ի սելով * խորանն զոր բնակեցոյց 'ի մէջ մարդկան։

Որ տանեաց 'ի գերութիւն զզօրութիւն նոցա * և զգեղեցիկն նոցա 'ի ձեռս թշնամեաց նոցա։

Որ եղեալ 'ի սուր զժողովուրդ իւր * և զժառանգութիւն իւր

Ա՛յսինքն, դարձան կրկին և ուղիղ ճանապարհէն թեքեցին ինչպէս իւրեանց հարքն և ծնողքն * դարձան և աղեղի նման ծռվեցան։

Ա՛յսինքն, դարձան բարկացուցին զնա իւրեանց կուռքերովն * և իւրեանց քարէ և փայտէ փորած պատկերքներովն նախանձ շարժեցին և զայրացուցին։

Ա՛յսինքն, լսեց Աստուծ նոցա ամենայն ձայնն և ոչինչ տեղ համարեց զիւրեանք * և անարգեց զաղգն իսրայէլի, իբր զաղգն հրէից։

Ա՛յսինքն, ձգեց զիւրեանք երեսաց և կռապաշտ փիլիստեցւոց ձեռքն մատնեց 'ի սելով քաղաք զիւր խորանն, իբր զիւր տապանակն ուխտի * զայն տապանակն որ հաստատեր էր 'ի մէջ մարդկան և 'ի մէկ աւուրն մէջն կոտորեցան երեսուն հազար իսրայէլացիք, և երկու որդիքն հեղեայ յոփնի և փէնէհէս ընդ նոսա մեռան։

Ա՛յսինքն, նոցա ուժն և կարողութիւնն 'ի գերութիւն մատնեց * և նոցա գեղեցկութիւնն և փառքն իւրեանց թշնամեաց ձեռքն տուաւ, իբր զտապանակն կտակարանաց։

Ա՛յսինքն, իւր ժողովուրդն 'ի սուր քաշել տվեց * և իւր ժառանգութիւնն, իբր իսրայէլա

ցՀոց ազգն երեսաց Ձգեց և ան
տես արար։

Ա՝յսինքն , նոցա տղամարդիքն
պատերազմի կրակն կուլ տվեց *
և նոցա կոյս դստերացն Համար
ոչինչ չի՛ ողբաց ասելով , թէ սո
ցա փեսայացուքն 'ի պատերազմի
մեռեալք են , և իւրեանք ան
միութար են մնացեալք։

Ա՝յսինքն , նոցա քահանայքն
թրով ըսպանվեցան * և ոչինչ չի
կայր որ նՃ այրի կանայքն լայր և
կոծայր։

Ա՝յսինքն , բայց չի՛ Համբերելով
ՃԾ իւր թշնամեաց արարած
Հպարտութենն , զարթեցաւ ,
ինչպէս մէկ մարդ մի իւր քնէն
կուարթնանայ * և ինչպէս մէկ
քաջ մարդ մի որ զինեն կումար
ած և կուլջանայ , իբր ըսկսաւ
իւր թշնամիքն պատժել , և իւր
ժողովրդեան 'ի թիկունս Հասա
նել։

Ա՝յսինքն , զարկեց և ցաՀոտեց
նոցա յետին կողմն , իբր նՃ նա
տոյ տեղն այնպէս անբժշկելի Հի
ՃանդութենՃ դէմ արաւ * որ յա
Ճիտեանա յաՃիտենից նախատինք
դարձան աշխարՀի։

Ա՝յսինքն , մերժեց և չուզեց
յովսէփայ չատիրն , իբր յովսէ
փայ զարմն * և եփրեմի ազգն
չի՛ ընտրեց , իբր չի՛ կամեցաւ որ

անտես արար։

Ո՝ երիտասարդս նՃ
եկեր Հուր * և վասն
կուսանաց նՃ ոչինչ
ողացաւ։

Ո՝Բահանայք նՃ ան
կան 'ի սուր * և զայ
րիս նոցա ոչինչ էր որ
լայր։

Ո՝ արթեաւ ոգի 'ի
քնոյ Տր * ոգի Հզօր
ղի թափէ զինի։

Ա՝ Հար յետս զթշնա
միս իւր * նախատինս
յաՃիտենից արար
զնոսա։

Մերժեաց նա զխա
ղանն յովսէփու * և
զազգն եփրեմի նա ոչ
ընտրեաց։

իւր տապանակին դառնայք և մնայր 'ի սելով քաղաք, որ էր 'ի վիճակս Եփրեմայ որդւոյ Յովսէփ փայ։

Ա. Յսինքն, այլ ընտրեաց իւրն քնակութիւն զազգն Յուդայի * և զսիոն լեառն որ սիրեր էր, իբր զերուսաղէմ։

Ա. Յսինքն, և տեղն 'ի ձեռն որ դէոյն դաւթի սողոմոնի զիւր սրբութիւնն շինեաց, իբր զիւր տաճարն շինեաց քէրուբէրտանի նման բարձր և դեղեցիկ * և հաստատեաց զնա յաւիտեան, բայց այս մարդարէութիւս կու իմացվի վասն սուրբ եկեղեցւոյն քի որ մնա լոց է յաւիտեան, և ոչ վասն տաճարին սողոմոնի, որ 'ի վաղուց հետէ քակվեցաւ 'ի ձեռն կուռ պաշտից։

Ա. Յսինքն, ընտրեաց զիւր ծառայն դաւթի, և ընդունեաց և բարձրացոյց 'ի հովուութէ, իբր 'ի ջոպանութէ 'ի թագաւորութիւն * և յղի և ծննդական ոչխարներուն յետանէն շուրջ դալն իբէն զինքն ընդունեաց պատուեաց մեծարեաց և փառաւորեաց։

Ա. Յսինքն, և հաստատեաց զինքն որ հովուէր և կառաւարէր զիւր ծառայն յակոբ, իբր զազգն յակոբայ * և զիւր ժառանգութիւն իսրայէլ, իբր զազգն իսրայէլի։

Ա. Յս

Ա. Յլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ * ըղ լեառն սիոն զոր սիր եաց։

Շինեաց ոպ զմի եղջերուս զսրբութիւն նորա յերկրի * հաստատեաց զնա յաւիտեան։

Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և ընկալաւ զնա 'ի հօտէ խաշանց * 'ի վերջին ծնեալոցն ընկալաւ զնա։

Հովհել զյակոբ ծառայ իւր * և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։

Ա՜յսինքն , որ արարածէր և կա
ռավարէր զժողովուրդն ՝այ իւր
սրտի խորհրդովն և իմաստուքն
* և իւր ձեռաց անմեղութքն
և յիստակութեամբն ճշմարտու
թեան ճանապարհ նշանց տայր
նորցա։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ վասն օրհնելոյ և փառաբա
նելոյ զաստ, և եւ ասասիայ որ եր
դէ միշտ առաջի տապանակին ՝այ։
Ա՜յս սաղմոսումն կուդանկատի
մարդարէն ՝ի բերանոյ իսրայէլա
ցւոցն , տառապեցելոցն և վշտա
ցելոցն ՝ի ժամանակս անտիոքայ
կայսերս , և մանաւանդ ՝ի բերանոյ
եկեղեցւոյն քրիստոսի վշտացելոյ յան
հաւատից և ՝ի բարբարոսաց։

Այսինքն , որ ասէ մեան հե
թանոսք ՝ի քո ժառան
դութիւդ , իբր կռա
պաշտք և անհաւատք կատաղած
դազանների նման քոյ հաւատաց
եալ ժողովրդեանն վրայ վազեցին,
և սիրապետեցին * և քո սրբ տա
ճարդ իւրենց կուռքերովն , իւր
եանց չար գործքովն , և իւր
եանց հայհոյութքն պղծեցին և
ապականեցին։

Ա՜յսինքն , քո երուսաղէմդ , իբր

Արարածէր զնոսա իմաս
տութքն սրտի իւրոյ
* յանմեղութեանն ձե
ռաց իւրոց առաջ
նորդէր նոցա։

Տունք։ 74։

Սաղմոս օրհնութեան ասափայ։

Սաղմոս։ ՀԸ։

Մեռին հեթանոսք ՝ի ժառան
դութիւ
քո * պղծեցին զտա
ճար սուրբ քո։

Ա՜ռարին զերուսա

զէմ ոչ հիւղս մրդա
պահաց*արկին զդիա
կունս ծառայից քոց
գէշ թռչնոց երկնից
* և զմարմինս սրբոց
քոց գազանաց երկրի։

Հեղին զարիւնս նոց
ոչ զջուր շուրջ զե
ռուսաղէմաւ * և
ոչք էր որ թաղէր
զնա։

Եղ զաք մեք նախա
տինք դրացեաց մե
ռոց * ծաղր և այպն
կատականաց այնոցիկ
որք շուրջ էին զմեզ։

Մինչև յերբ տէր բար
կանաս դու խստաւ
*բոլբոքեսցի որպէս
հուր նախանձ քո։

Հեղ զբարկութիւն
քո ի վերայ ազգաց որ
զքեզ ոչ ճանաչեցին
* և ի վերայ թագա
ւորաց որ զանուն քո

զքո սուրբ եկեղեցիդ քանդեցին
և կործանեցին, և այդեպանն
երի ծառէ և ճղէ շինած օթաղ
ներին նմանեցուցին * և քո ծա
ռայքդ կոտորեցին, և նոցա լա
շերն երկնից թռչնոցն կերակուր
ձգեցին * և քոյ սրբոց մարմինքն
երկրիս գազաններին բաժանեցին
Ա՜ յսինքն, քոյ մարտիրոսաց
արիւնն ջրի նման հեղին եկեղե
ցւոյ բոլորքն * և ոչք չէր գավիր
յանհաւատից ահէն որ զիւրեանք
ըստ օրինաց թաղել կարենայր։
Ա՜ յսինքն, նախատինք և տնա
զատեղ դարձանք մեք մեր դրա
ցիններին, իբր առաջի սուտ
անուն քրիստոնէից և հերետի
կոսաց * և ծաղր և կատակ եղանք
նոցա որ մեր չորս կողմն պատեր
էին, իբր դիւաց և կամարարաց
նոցին, որ մեր կորստեանն կու
ըսպասէին։
Ա՜ յսինքն, մինչև յերբ տէր ա՞ծ
յիշելով զմեր մեղքն կու երկա
րես քո բարկութիւդ * և մինչև
յերբ մեր օրինազանցութեն վե
րայ քո ա՞ծային նախանձդ կրակի
նման կու բորբոքեցնես։
Ա՜ յսինքն, թափէ զքո բարկու
թիւդ այնպիսի ազգերի վերայ,
որ զքեզ իբրև ճշմարիտ ա՞ծ չի
ճանաչեցին * և այն թագաւորնե
րին վերայ որ քո սբ անունդ չի

յիշեցին * զէրէ կերան զյակոբ և նոցա տեղն աւերեցին , իբր կոտորեցին զՀաւատացեալ քրիս տոնեայս , և նց եկեղեցիքն և բնակութիքն քակեցին և կործանեցին։

Ա՛յսինքն , մեր անցած մեղքն և անիրաւութին յիշելով մեզ վերայ մի՛ նեղանար * այլ շուտով քո ողորմութիդ մեզ յօդնութի հասանի , զէրէ խիստ՝ աղքատացանք , իբր ամենայն միսիթարութէ կարօտ մնացինք։

Ա՛յսինքն , օգնէ մեզ տր ած փրկիչ մեր քո սուրբ անուն փառացն համար , և մեզ ՚ի թիկունս հասիր քո ողորմութէդ և անյիշաչարութէդ։

Ա՛յսինքն , դու տր ած փրկէ՛ զմեզ այս հալածանքէս և փորձութէս * և մեր մեղքն և անօրէնութին քաւէ քոյ անուն փառացն համար։

Ա՛յսինքն , որ չի լինի թէ ան հաւատք և բարբարոսք իւրեանց սրտի միջումն հպարտանան և ասեն , թէ ո՛ւր է՛ դոցա ած՝ն , էր չի դոցա օգնութի հասանիր, և փրկեր զիւրեանք ՚ի ձեռաց մերոց։

Ա՛յսինքն , այլ կերպիւ մի յայտնի լինի ՚ի մէջ հեթանոսաց և բարբարոսաց մեր աչքի առաջն

ո՛չ կարդացին * զի կերան զյակոբ և ըզ տեղի նր աւերեցին։

Ա՛ի յիշեր զմեզս մեր զառաջինս * վաղ վաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո տր զի աղքատացաք յոյժ։

Օգնեա՛ մեզ ած փրկիչ մեր վասն փառաց անուն քոյ։

Տ՛ր փրկեա՛ զմեզ * և քաւեա՛ զմեղս մեր վասն անուն քոյ։

Ա՛ի երբեք ասասցեն ՚ի հեթանոսս , թէ ո՛ւր է՛ ած նոցա։

Ա՛յլ յայտնի լինէ լի ցի ի մէջ հեթանոսաց առաջի աչաց մերոց

* թէ դու քո արդար դատաստան
նովիդ քոյ հաւատացեալ ծառայից
արեան վրէժն կուխնդրես , այն
արեանն Դասեմ որ ՚ի ձեռն սո
հաւատից ՚ի սէր անուշան քոյ սը
բոյ թափեցաւ երկրիս վերայ։

Այսինքն, մանաւ քոյ առաջիդ,
իբր առ քեզ հասանի դերվաճ և
բանտ ձգած քրիստոնէից լացն և
աղաղակին * դու քոյ մեծ և ամե
նակարող բաղկիդ զօրութիւնն շա
հէ պահպանէ և մխիթարէ զմեզ,
որք ենք որդիք հարցն մերոց ըսպա
նելոց , իբր այն հարցն որ քոյ ՚ի
անուշան սիրոյն համար ըսպանվեր
են ՚ի յանհաւատից։

Այսինքն , մեր դրացիներին ,
իբր սուտ անուն քրիստոնէից և
թերահաւատից եօթն պատիկ հա
տուցումն արա՛ , զիւրեանց նա
խատինքն և տնաքն իւրեանց ծոցն
լցնելով * զայն նախատինքն կա
սեմ , որով զքեզ և զմեզ ծաղր
անելով կու այպանէին , և կու
հայհոյէին։

Այսինքն , և մեք որ քո ժողով
ուրդդ ենք , և քոյ արօտիդ ոչ
խարներն ենք , իբր քո աւետա
րանական քարոզուն հետևողք
ենք * տեսանելով զքո բարերա
րութիւդ և քո ողորմութիւնդ ,
խոստովանինք զքո ամենակարող
զօրութիւդ յաւիտեանս յաւիտե

* առ ՚ի խնդրել ըզ
վրէժ արեան ծա
ռայից քոց որ
հեղաւ։

Այսոքն առաջի քոյ հե
ծութիւն կապելոց * ըստ մեծութեան բազ
կի քոյ շահեա՛ դու
զորդիս սպանելոց։

Հատո դրացեաց մե
ր ՚ի եօթնապատիկ ՚ի
ծոց նոցա * նախա
տինս իւրեանց զոր
նախատեցին զքեզ
Տէր։

Այսինքն ժողովուրդք
և խաշն արօտի քոյ *
խոստովան եղիցուք
առ քեզ յաւիտեան,
յազգէ յազգ պատ
մեսցուք զօրհնու
թիւն քո։

նէից , և յաղդէ յաղդ պատմենք զքո օրհնութիւդ և զգովութիւդ։

Իբր , զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն շարադրեաց դաւիթ վասն քակմանն երուսաղէմի , որ եղև 'ի ժամանակս անտիոքայ , կամ նա բուգոթոնոսորայ , և ետ ասասփայ որ երդէր իբրև վկայ հանդերձ եալ ճշմարտութեն։

Ա. յս սաղմոսումս կուաղօթէ մարդարէն առ աՀ 'ի բերանոյ ժողովրդեանն այ զի առաքեսցէ զոր դին իւր միածին 'ի մարմնառուն։

Ա. յսինքն , դու որ աՀ որ քո ողորմութիդ կուՀովՀես և կուկառավարես զազգն իսրայէլի , նայիր իմեր Հոգևորև մարմնաւոր խղճութիւնս և թշուառութիւնս * դու որ միշտ յովսէփայ զարմին , իբր քոյ ժողովրդեանդ յառաջ ընթաց քաջ և յաղթօղ կուվարար ներին , ոչխարների նման ճանապարհ նշանց կուտաս , ուղղէ զմեզ և առաջնորդէ 'ի ճանապարհս փրկութեն։

Ա. յսինքն , դու որ աՀ որ անեղ ևոյթաբար կուբաղմիս 'ի մէջ քերովբէիցն քաՀութեն * յայտնէ զքո ինաամքդ և ողորմութիդ առաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի ազգերին , որք իբրև յառաջնութեաց պատերազմօղք անմիջաբար

'Ի կառարած իմէրայ զառանցելոց վկայութիւն ասափայ սաղմոս իմէրայ ասիւրացւոց։

Սաղմոս . ՀԹ .

Որ ՀովՀեսէդ իսրայէլի նայեաց * որ առաջնորդես ոչ խաշին յովսէփու։

Որ նստիս 'ի քրովբէս * յայտնեաց առաջի եփրեմի , բենիամի նի և մանասէի։

՝ի յարևմտից կողմանէ կու հեա
ևին քոյ սաղ տապանակիդ , իբր
յայտնէ զքո Հայրական խնամքդ
՝ի ձեռն մարդեղութեան և փրկա
գործ տնօրէնութեան որդւոյ քոյ
միածնի , առաջի քոյ հաւատաց
եալ ծառայիցն։ Եփրեմի , իբր բա
րեգործութիւն պտղաբերութեանցելոց։
բենիամինի , իբր որդեկաց աջոյ
ձեռին քոյ յի՛ քի։ և մանասէի ,
իբր մուռացողաց զնախկին մոլո
րութիւն , որք իբրև հաւատարիմ
և հարազատ նահատակք հեաւեե
լոց են օրինաց և պատուիրանաց
քոյ սաղ եկեղեցւոյդ։

Ա՝ յսինքն , արթնացուր զքո
ամենակարող զօրութիւնդ , իբր
առաքեա՛ ՝ի մարմնաւորութիւն զյա՛
քս որդին քո միածին , որ է՛ զօ
րութիւն քո և իմաստութիւն * և
՝ի ձեռն անհասանելի խորհրդոյ
տնօրէնութեանն որոյ ընտանաւոր
խոստմանց քոց եկ ՝ի փրկել և
ազատել զմեզ ՝ի գերութենէն սա
տանայի։

Ա՝ յսինքն , և թէպէտ մեք ոչ ենք
արժանի այդ բարերարութեանդ ,
բայց դու ՝ուր և ՝ածդ ՝ամ զօրու
թեաց և իշխանութեաց , քո երկ
նային շնորհաւոր դարձո՛ զմեզ ՝ի
մոլորութեաց մերոց առ քեզ *
և ցոյց մեզ զքո սուրբ և երկր
պագելի երեսդ , իբր զյա՛ քս որ

զարթո՛ զզօրութիւն քո * և եկ ՝ի կեցու ցանել զմեզ։

Ա՝ զ զօրութեացդարձո՛ զմեզ * երևեցո՛ զերեսքո՛ ՝ի մեզ և կեցցո՛ւք։

դիտ քո միածին որ է՛ Ճշմարիտ
պատիւը և նկարագիր էութեան
քոյ ըստ պօղոսի , զի կեցցուք և
ապրիցուք նովաւ։

Ստ՝ յոյնքն , որ ՚ած երկնային զо
րութեց , մինչև յերբ բարկա
նալով և անառեսառնելով քոյ ծա
ռայից աղօթքն , կու երկարես ,
և կու յետացնես զփրկագործ մար
դեղութին որդւոյ քոյ միածնի։

Ստ՝ յոյնքն , դու մեզ արտասուաց
հացուտացուցիր , իբր մեր հացն
արտասուքով խառնել տուիր
մեր հոգեկան և մարմնական տա
ռապանաց միջուն * և մեզ ար
տասուքն չափերով խմացուցիր ,
իբր մեծամեծ ամաններով խմա
ցուցիր։

Ստ՝ յոյնքն , դու զմեզ տնաղա
տեղ և նախատինք արարիր մեր
դրացիներին , իբր անհաւատ
և թերի մարդկանց միջուն * և
յամօթ և արհամարհանք շինեցիր
մեր երևելի և աներևոյթ թշնա
մեաց առաջևն։

Ստ՝ յոյնքն , որ ՚ած երկնային զо
րութեց և իշխանութեց , դու
զմեզ ՚ի մեր մոլորութէն դարձո՛
առքեզ * և քո սուրբ և երկրպա
գելի երեսդ որ է՛ յա՛ քս որդին
քո միածին երևեցուր մեզ մարդ
կային կերպարանօք , որ կարե
նանք փրկիլ և ազատիլ նովաւ։

Տ՝ ՚ած զօրութեց ,
մինչև յերբ բարկա
նաս յաղօթս ծա
ռայից քոց։

Ջ՝ ամբեցեր մեզ
զՀաց արտասո՛ւաց *
և արբուցեր մեզ ար
տասուս չափով։

Ստ՝ դարձեր զմեզ նա
խատինս դրացեաց
մերոց * այպն կատա
կանաց թշնամեաց
մերոց։

Ստ՝ Ծ զօրութեանց
դարձո՛ զմեզ * եր
և եցո՛ զերեսս քո ՚ի
մեզ և կեցցուք։

Օ՜ այդի յեգիպտոսէ փոխեցեր * հաներ զհեթանոսս, և զնա տնկեցեր, և առաջնորդեցեր նմա։

Հատատեցեր զար մատս նորա, և էլից զերկիր * ծածկեաց զլերինս հովանի նոր * և բարձունակ նորա զմայրս այ։

Զգեաց զորթ իւր մինչև ի ծով * մինչև ի գետս են շառաւիղք նորա։

Ընդէր քակեցեր ըզ ցանկ նորա * կթեն զնա անցաւորք ճա

Ո՜յսինքն, դու զիսրայէլացւոց ազգն այդ՚ոց նման յեգիպտոսէ դուրս հանեցիր, և տարիր՝ ի յերկիրն աւետեաց, իբր՝ ի յերուսաղէմ * կուապաշտից ազգերն անպէտք ծառերի նման հանեցիր և դէն ձգեցիր, և զքո այգիդ նց տեղն տնկեցիր, և առաջնորդի նման ամպով և հրով նր ճանապարհ նշանց տուիր։

Ո՜յսինքն, դու նր արմատն այն պէս խորուկ թաղեցիր և հաստատեցիր որ աճեցաւ և դանայ և բերրաբէրի երկիրն լցեց, իբր զսահման հրէաստանեաց * նր մեծութե շուքն ծածկեց զսարերն, իբր գերազանցեց այլ ազգերի զօրութիւնն * և նորա բարձունակն, իբր նր մատն ծածկեց այ էի նարի ծառերն, իբր նր իշխանքն գերազանցեցին այլազգերի իշխանն ներն, զոր՝ այ կասէին, զերկ՝ամ իշխանութի՝ իսրայելացոց։

Ո՜յսինքն, և քո օգնութիւդ և նախախնամութիւդ իւր զորթն, իբր իւր մատն երկայնացոյց և տարածեց՝ ի կարմիր ծովէն մինչև՝ ի ծովն հրէաստանի պաղեստինացւոց * և իւր ճղերն սփռեց և լարեց մինչև՝ ի գետն եփրատ։

Ո՜յսինքն, բայց էր քակեցեր նորա պատերն, իբր էր յետոյ քո խնամքդ նորանէ բարձեր * և թոյլ տուր

տոնՔԻ որ Ճանապարհներէն անցօղ
ներն կԹԷն ՆՐ պտուղն և խաղողն
իՐՐ ԵրևԵլի և անԵրևոյԹ ԹՇնա
միքն ՆՐ որդիքն և դստԵրքն յափշ
տակԵն և դԵրի տանԵն։

Ա՝ յսինքն, օրմանի խոզն, իՐՐ ան
ախոքոս կայսրն, քակԵց և ապա
կանԵց զնա * և կատաղած վայրի
գազանն, իՐՐ նաբուդոնոսոր
արածԵցաւ ՆՐ միջուն, և դԵր
Եաց և տիրԵաց նմա։

Ա՝ յսինքն, Եր ԵՃ զօրուԹԵց և
իշխանուԹԵց դարձիր քո դԹու
ԹԷդ և նայիր յԵրկնից և տես *
և խեղՃ Եկ այս այգՀ՝ոյս, և տի
րուԹի արա՛, զԷրկ քո ԵՃային
ձեռքդ Է՛ տնկԵր զսա՛ի սկզբանէ։

Ա՝ յսինքն, հայիր ՚ի վՐ որդՀ՝ոյ
մարդոյն, որ զօրացուցիր զնա ՚ի
քեզ, իՐՐ հայիր ՚ի յՐ՝ քս որդին
քո միածին որ խոստացար ՚ի ձեռն
դրոց սրբոց, և զօրացուցիր քո
անյաղԹԵլի զօրուԹԷդ, և ողար
կէ՛ զնա առ ՚ի փրկԵլ զմեզ * որ
այս այգիս, իՐՐ այս իսրայէլացՀ՝ոց
տուն ԹԷ և այրած Է՛ կրակով,
և ահ՝ իրված Է՛ ՚ի ձեռն կուսաՊՀՐոց
և մանաՀ՝անդ ՚ի դՀ՝ուց * սակայն
՚ի սաստէ երկրպադԵլի ԵղԵաց
քոց, իՐՐ իշխանուՔ և հրամանաւ
որդՀ՝ոյ քոյ միածնի որ Է՛ քո ԵրԵսդ
և կԵրպարանքդ, ամէն իւր ԹՇնա
միքն կու հալածին և կու կորնչին

Եապարհի։

Ա՝ պականԵցոց զնա
խոզ անտառի * և
Երէ վայրի արածԵ
ցաւ ՚ինմա։

Ա՝ Ճ զօրուԹԵանց
դարձ հայեաց յԵրկ
նից և տես * այց արա՛
այգՀ՝ոյս այսմիկ, և
դարման տար սմա
զոր տնկԵաց աջ քո։
՚Ի վԵրայ որդՀ՝ոյ մար
դոյ զոր զօրացուցԵր
զնա ՚ի քեզ * այրԵց
Եալ ՚ի հուր և ահ՝Եր
Եալ * ՚ի սաստէ քու
մէ կորնչեցէ։

Աղեցի ձեռն քո իմ՝ առն * աջ քո իմ՝ երայ որդւոյ մարդոյ զոր զօրացուցեր զնա 'ի քեզ։

Ո՛չ եւ 'ի բացեայ եղի ցուք մեք 'ի քէն * կե ցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո՝ որ կար դասցուք։

Ա՞ զ զօրութեց դար ձո՛ զմեզ * երևեցո՛ զերես քո 'ի մեզ, և կեցցուք։

Տունք. 18.

'Ի կատարած վասն հնձանացն սաղմոս առաւփայ։

և ինքն կրկին կու զարդարվի և կունորոգվի։

Ա՞յսինքն, զերե՛ք քո հայրական և նախահինամողական ձեռքդ միշտ իմ՝ երայ այն մարդացեալ՝ այն կու լինի * և քո ամենակարող աջդ իմ՝ այն որդւոյն կու լինի, որ քո անյաղթելի զօրութիւնդ զօրացուցիր և հաստատեցիր 'ի քեզ։

Ա՞յսինքն, և մեք նորա շնորհաց օգնականութիւնն այլ քեզանից չենք հեռանար * դու զմեզ 'ի ձեռն փրկագործ տնօրէնութեանդ նորին կուկենցուցանես, և մեք յաւիտեանս յաւիտենից զքո՝ անունդ օրհնելով և փառաբանելով կու աղաղակենք 'ի յերկինս, իբրև հաւատարիմ ծառայք։

Ա՞յսինքն, ուրեմն՝ որ՝ ամենակարող դարձուր զմեզ առքեզ * ցոյց մեզ զքո երկրպագելի երեսդ զյո՛ քս, որ կարենանք նովաւ փրկվել 'ի յաւիտենական մահո՛ւանէ։

Իբր, զայս սաղմոս առաց դա՚ւիթ մինչև՚ իմ՝ երջն վա՛ ժողովարանացն հրէից որ հնձանք կասվին կամ վա՛ տանն իսրայէլի, յորում՝ ջարչարեցաւ՝ քո՛, ըստ այնմ՝ հնձան հարի միայն, և՚ ի՚ հեթանոսաց ոչոք էր ընդ իս, և ետ ասափայ

որ երդէր 'ի լսելիս ժողովրդեանն։

Ա՛. յս սաղմոսումն կու յորդորէ մարդարէն զժողովուրդն կատարեալ սիրով պաշտել զտօն լուսնանորուն եօթներորդի ամսոյն. պատմելով զբարերարութիւն այ, և գանկատելով զերախտամոռացութենէ և զկաբեփայութենէ հնոցն իսրայէլացւոց։

Ա՛յսինքն, ցնծացէք և ուրախացէք ո՛վ ժողովուրդք 'ի փառս և 'ի գովութիւն այ օգնականին մերոյ * և աղաղակեցէք սրտի մտօք առ ածն յակոբայ, իբր առ ածն իսրայէլի։

Ա՛յսինքն, առէք զսաղմոսն 'ի բերանս ձեր, և այ օրհնութիւն և գովութիւն տո՛ւէք * և քաղցր ձայնիւ անդադար սաղմոս ասացէք նմա։

Ա՛յսինքն, փողեր փչեցէք ամէն ամսագլխի ինչպէս որ ձեր աւանդութիւն է՛ * ձեր հոդևոր տօնախմբութեաց նշանաւորն և հանդիսաւորն օրերումն և ուրախութիւն փառաբանեցէք զածն։

Ա՛յսինքն, զէրէ այսպէս հրամայեալ է՛ ածն որդւոցն իսրայէլի * և այս է՛ իրաւունքն այ յակոբայ իբր այն այն որ յակոբայ զարմի պաշտած ածն է՛։

Սաղմոս. Զ.

Ցնծացէք առ ածն օգնական է՛ մեր * աղաղակեցէք առ ածն յակոբայ։

Ա՛ռէք զսաղմոս, և տուք օրհնութիւն * սաղմոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան։

Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոյ * յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոյց։

Հրաման է՛ այս իսրայէլի * և իրաւունք էն այ յակոբայ։

Ա կայութիւն յովսէփու զոր եդ ընդ նմա ոչ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց * լեզու զոր ո՛չ գիտէր լուաւ։

Ի բաց արար ՚ի բեռանց զթիկունս նոր * և զձեռս նոր յորթ և ՚ի թիթ ծառայելոյ։

ՅՆեղութեամբ կարդացեր առիս, և փրկեցի զքեզ * ՚ի գաղտնութիւն մրրկին * և փորձեցի զքեզ իւր ջուրցն հակառակութեան։

Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ * և Իսրայէլ թէ լուիցես ինձ։

Մի՛ և ա եղիցին քեզ

Ա՛ յսինքն, այս է՛ ուխտն և վկայութիւնն զոր դրեց ՚ած յովսէփայ հետ, իբր Իսրայէլի ազգին հետ, այն ժամանակն որ եգիպտացւոց երկրէն դուրս կու ելանէր * այն ժամանակն կասեմ, որ իւր էլ՛ գիտացած, և էլ՛ հասկացած լե զուներն լսկաւ լսել ՚ի յերկիրս կռապաշտից։

Ա՛ յսինքն, նորա քամակն և թիկունքն ՚ի քար և ՚ի ցեխ կրելոյ ազատեց * և նոր ձեռքն քթոցով թիով և բահով ծառայուն անելոյն պռծացոյց։

Ա՛ յսինքն, և ասաց, տես ո՛վ Իսրայէլ, դու քոյ նեղութեան միջումն դէպ ինձ աղաղակեցիր, և ես զքեզ փրկեցի ՚ի քո տառապանքէդ * քո աղաչանքդ լսեցի յարուցանելով յանկարծ զայն դաղած մրրկին և աչէկոծութիւնն ՚ի ծովն կարմիր, և ընկղմելով զքո թշնամիքդ * և փորձեցի զքեզ հակառակութեամբ ջրին վերայ, իբր երբ որ ըսկսար ջրի համար տրտնջալ և հակառակիլ մովսէսի և ահարոնի հետ։

Ա՛ յսինքն, բայց լսէ՛ ինձ ո՛վ ժողովուրդ իմ, որ ես քեզ ուխտ և վկայութիւն կուդնեմ * և դու ո՛վ Իսրայէլ թէ որ ինձ ականջ կանես։

Ա՛ յսինքն, քո միջումն ժամանակ

առժամայնք * և մի՛
երկիրպագանիցես
դու այլ օտարի։

Ես եմ տէր ած քո որ
հանի զքեզ յերկրէն
եգիպտացւոց * բաց
զբերան քո և լցից
զդա։

Յողովուրդ իմ ո՛չ
լուաւ ձայնի իմում
* և իսրայէլ յիս ինչ
ո՛չ նայեցաւ։

Արձի թողի զնոսա
երթալ զհետ կամաց
իւրեանց * զի գնասցեն
նոքա ըստ կամս
անձանց իւրեանց։

Եթէ ժողովրդեան
իմոյ լուեալ էր ինձ
* կամ իսրայէլի զճա
նապարհս իմ գնացեալ
էր։

Ոչ ըպէս զոչ ինչ խո

կաւ՝ որ նոր ածներ չի՛ գտանի * և
գու քո ասասա՛ծդ՝ ի զատ այլ
ուրիշ օտար ածների երկրպա
գութիւն մի՛ աներ իմ առաջեւս։
Ա՝ յսինքն, զէրէ ես եմ քո տէր
ածն որ հանեցի և ազատեցի
զքեզ եգիպտացւոց երկրէն *
բաց զքո բերանդ, և ինդրէ ինն
ձանից ինչ որ կուզես, որ ես շու
տով լցնեմ և կատարեմ զքո ցան
կութիւդ։
Ա՝ յսինքն, բայց տեսանելով նց
խստասրտութիւն ըսկսաւ դանկա
տիլ և ասել, թէ իմ ժողովուրդս
իմ օրինաց և պատուհիրանաց ձայ
նին, ականջ չարաւ * և իսրայէլ
ամենևին դէպ ինձ չի՛ նայեցաւ,
իբր զիս արհամարհեց, և իմ կա
մացն և դիտաւորութեանն չի՛ հնա
զանդեցաւ։
Ա՝ յսինքն, ես այլ բաց թողի
զիւրեանք որ իւրեանց սրտի ցան
կութիւն յետնէ երթան * զէրէ
նոցա միտքն և դիտաւորութիւն
այնէ՛ որ իւրեանց կամաց ախոր
ժակացն հետևին։
Ա՝ յսինքն, թէ որ իմ ժողո
վուրդն ինձ լսեր էր * կամ թէ
իսրայէլ իմ օրինաց և պատուհիրա
նաց ճանապարհումն շուրջ էր
եկեր, և ինձ սրտի մտօք հնազան
դեր էր։
Ա՝ յսինքն, ես նորա թշնամիքն

նարհ արարեալ էր
իմ զԹշնամիս նորա *
և իվերայ նեղչաց նր
արկեալ էր զձեռն
իմ։

Թշնամիք տն ստեցին
նմա * և եղկցին ժա
մանակք նոցա յաշ
խարհի։

Աերակրեաց զնոսա
'ի պարարտութէ ցո
րենոյ * և 'ի վիմէ
մեղր յագեցոյց
նոցա։

Տունք. 16.

մեկ ոչինչ լեալին պէս խոնարհե
ցուցեր էի, և հողի հաւասար
էի արարեր * և զինքն նեղացնող
և վշտացնող Թշնամեացն վերայ
զիմ ամենակարող ձեռքս մեկներ
էի, և զիւրեանք պատուհաս
սերէի։

Այսինքն, զէրէ այս ՝այ ընտա
նի Թշնամիքս, և սուտ անուն
խրայէլացիքս, քերանով ՝ածա
պաշտ ձևանալով, և սրտով ՝այ
օրինացն և պատուիրանացն հե
ռանալով, այլ ազգեաց մոլորու
Թեցն հետևելով և նոցա կուռցն
երկրպագանելով ստեցին նմա,
իբր խաբեփայ և նենգաւոր
երևեցան ՝այ առաջևն * վասն
որոյ նոցա կեանքն և ժամանակն
այս աշխարհումն լինի, իբր այս
աշխարհումն հալածանօք և Թշ
ուառութիւ զիւրեանց կեանքն
վճարեն, և արժանի չի լինին
մտանել յերկնից արքայութիւն,
և 'ի կեանս յաւիտենականս։

Այսինքն, որով հետև մուա
ցան ՝այ երախտիքն և քարերա
րութիւն որ կերակրեց զիւրեանք
'ի պարարտութէ ցորենոյ, իբր
ոչ միայն հասարակ հացիւ, այլև
երկնային հացիւ, որ է՛ ճանա
չումն արդարութիւ և ճշմարտու
Թեն ՝այ * և քարէն մեղր ուտե
ցոյց նոցա, իբր քարէ տախտակ

ներումն իւր օրինաց և պատուիրա-
նաց քաղցրութիւն իմացցուց նց։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ և ետ սաստիպ որ երգէր։
Ա. յս սաղմոսումս կու յանդիմա-
նէ մարդարէն զանիրաւ իշխանս
և զդատաւորս։

Ա՝ յսինքն, արդար դատաւորն
ած պատրաստ գտուիցաւ 'ի ժո-
ղովս աստուծոց, իբր 'ի ժողովս
իշխանաց դատաւորաց և դատաս-
տան անողաց 'ի վերայ աշխարհիս
* և նոցա միջումն տեսանելով
զիւրեանց անիրաւութիւն, կու
դատէր և կու յանդիմանէր զնա-
սսելով։

Ա՝ յսինքն, մինչև յերբ ծուռ
դատաստան կանէք անիրաւութիւ
* և երես կու տեսանիք մեղաւո-
ցաց և ամբարշտաց նոցա Հաճոյա
նալոյ Համար, որ նոքա այլ եր
բեմն զձեզ մեծարեն և վարձատ
ցեն։

Ա՝ յսինքն, արդար դատաստան
արարէք որբերի և այրիների *
իրաւունք արարէք աղքատների
և խղճերի, նոցա անմեղութիւն
յայտնելով, և նոցա տառապեալ
սիրան միխիթարելով։

Ա՝ յսինքն, ազատեցէք ձեր իշ
խանութիւն զաղքատն և զտնանկն,

Սաղմոս ասափայ։

Սաղմոս · ՁԱ։

Ա՝ ծ եկաց 'ի ժողովս
աստուծոց * և 'ի մի
ջի նոցա դատէր ընտ։

Ա՝ մինչև յերբ դա
տէք անիրաւութիւ *
և ակն առնուք մե
ղաւորաց։

Դատ արարէք որ
բոյն և այրւոյ * իրաւ
ունս արարէք տնան
կին և խոնարհի։

Ա՝ պրեցուցէք զաղ
քատն և զտնանկն *

'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնա։

Ո՛չ իմացան և ոչ 'ի միտ առին * 'ի խաւարի գնացին, և շարժեցան ամ հիմունք երկրի։

Ես ասացի թէ աստուածք էք * կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքեան։

Դուք ահաւասիկ որպէս զմարդիք մեռանիք * և որպէս զմի իշխանացն անկանիք։

իբր զ չքաւորն, և 'ի մեծութէ անկած մարդն անիրաւ մարդկանց չարախօսութէն * և մեղաւորն ամբարիշտ մարդկանց ձեռքէն փրկեցէք զիւրեանք։

Ասէին՝ այնպէս կուրացան ագահութիւնք և փառասիրութիւնք, որ աստուծոյ օրէնքն և պատուիրանքն ամենևին չիմացան, և նոր փրկչական խորհուրդն չուզեցին 'ի միտ առնուլ * իւրեանց տգիտութեան և մոլորութեան խաւարի միջումն շուրջ դալով այն պէս անիրաւ և օրինազանց դատաստաններ արարին, որ բովանդակ երկրիս հիմունքն չի կարելով համբերել շարժեցաւ և սասանեցաւ։

Ասէին՝ ես իմ մարդարէից բերանովն ասացի թէ դուք աստուածք էք * կամ թէ դուք ամէնքդ այ բարձրելոյն որդիք էք վասն այդ իշխանութեդ որ տուեր եմ ձեզ որ զայլս ուղղէք և կառավարէք։

Ասէին՝ բայց դուք զձեզ անմահ կարծելով ձեր հնազանդեցեալքն իւր տառապեցնէք ընդէմ իմ աստուածային հրամանացս, և չէք միտք աներ որ դուք այլ ահա հասարակ մարդկանց նման կու մեռանիք * և մէկ անիրաւ և բռնաւորն իշխանի նման վայր

կու անկանիք և կուկործանիք։
Այսինքն, արի ով արդար դա
տաւորս ահ յս քս և եկ 'ի դա
տել զերկիրս առանց երեսպաշ
տութեան * զէրէ քեզ է տաւեր
հայրն ահ 'ի ժառանգութիւն ոչ
միայն զՀրէայս այլ և զամ հե
թանոս, և քոյէ բոլոր աշխար
հիս տրութիւնն և իշխանութիւնն։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ վասն օրհնելոյ զաճ, և
եա սասիայ որ նա երդէր ըստ
կարգին իւրոյ։
Այս սաղմոսումս կուսաղաչէ մար
դարէն զաճ պահպանել զիւր
ժողովուրդն 'ի սպառնալեաց և 'ի
չար դիտաւորութէ թշնամեաց։

Այսինքն, եր աճ ով կու
նմանի քեզ ուժով և
կարողութ * մի՛ լռեր
իբր անհոգ մի՛ կենար, և մի՛ դա
դարիր, իբր քո աճայն օգնու
թիդ մեզանից պակաս մի՛ աներ
այս հարիւրորդ ժամանակումս։
Այսինքն, զէրէ ահա՛ քո թշ
նամիքդ առիւծների նման դո
ղեցին մեզ վերայ * և քո ատե
լիքդ հպարտացան և օձի նման
իւրեանց գլուխն բարձրացու
ցին։

Երի աճ և դատեա՛
զերկիրս * զի դու ժա
ռանգեացես զամ հե
թանոս։

Տունք։ 8.

Սաղմոս օրհնութիւն ասափայ։

Սաղմոս ՀԸ.

Ցո՛ քեզ նմա
նիցի * մի՛
լռեր, և
մի՛ դադարիր աճ։

Զի ահա՛ թշնամիք
քո գոչեցին * և ատե
լիք քո համբարձին
զգլուխս իւրեանց։

Ի վերայ ժողովրդեան քոյ խորամանկեցին զդիտութիւն * խորհեցան իվերս զքոց և ասացին։

Զկայք սատակեսցուք զնոսա յազգացի * և մի՛ յիշեսցի անուն նոցա յիսրայէլ։

Զի որոշեցան միաբանութեամբ իմիասին * և վասն քոյ ուխտ արարին։

Զտանակք եդոմայեցւոց * և իսմայէլացիք մովաբ, և հագարացիք։

Գեբալ, ամոն և ամաղէկ * և այլազգիք, ամ բնակիչքն հանդերձ ծուրայ։

Զի՛ զասուրեալսն էր ընդ նոսա * ամենեքեան սոքա զօրս վիզք էին որդւոցն ղովտայ։

Ա. յսինքն, զի ժողովրդեանդ վերայ խորամանկ հնարագիտութիւններ մտածեցին * և զքոյ ՝ուր և ընտրեալ ծառայիցդ վերայ, որ ապահովներ են ՝ի քո ՝ածային նա խախանամութիւնդ, խորհուրդ արարին և ասացին։

Ա. յսինքն, եկէք սատակացնենք և կորուսանենք զդոսա մարդկային ազգիս միջէն * և այլ իսրայէլացւոց անուն չի յիշվի աշխարհիս վերայ։

Ա՝ յսինքն, այս դիտաւորութեամբս միաբանեցան, և ժողովեցան մէկ տեղ * և ընդդէմ քեզ ուխտ և դաշինք արարին։

Ա՝ յսինքն, եդոմայեցւոց աս քարներն * իսմայէլացիք, մովաբ և հագարացիք, որ օպայներում կուբնակէին, և իսրայէլացւոց կունախանձէին վ՝ տիրապետելոյն նոց երկրին քանանացւոց։

Ա՝ յսինքն, գեբալ ամոն և ամաղէկ * և պաղեստինոց երկրի այլ ազգքն բովանդակ այն ազգերին հետ որ կուբնակին ՝ի ծուրայ երկրումն։

Ա՝ յսինքն, այլև ասորիք էկին նոցա հետ ՝ի հեռաստանէ * սոքա ամենքն օգնականք և պատերազմի ընկերք եղան որդւոցն ղովտայ, իբր մովաբացւոց և ամոնացւոց, զոր ծնեալք էին ՝ի վարմէ

Ո՞րա զնոսա ոչ զմա դիամ * ոչ զսիսա ըսայ, ոչ զաբին 'ի ծոր ծորան կիսոնի։

Սատակեցան նոքա յականս դօրայ * և եղեն ոչ զաղբ երկրի։

Ո՞րա զիշխանս նոցա ոչ զօրէբն, և զզէբն և զզէբէն և զսաղմանայ և զամ իշխանս նոցա։

Ոյք ասացին * ժառանգեսցուք 'ի մեզ զսրբութիւն այ։

Ո՞ի իմ արա զնոսա ոչ զանիւ * և ոչ

դատերացն զուլտայ։

Ո՞յսինքն, բայց դու ար ածքո ամենակարող զօրութիւդ յա մօթ արա զիւրեանք, ինչպէս որ յամօթ արարիր զմադիամացիքն 'ի ժամանակս գէդէոնի * և ինչ պէս որ կործանեցիր զսիսարա զզ ըադլուին քանանացւոց և զիւր թագաւորն զաբին ի ժամանակս բարակայ և դէբօրայ մարդարէ ուհիոյ 'ի Ձորակն կիսոնի դեռ տոյն։

Ո՞յսինքն, այս ամենքս սատակեցան գիսոն գեոի մօտն, այն տեղն որ դօրայի ակներ կասէր, իբր դօրայի աղբներ կու անուանէր * և այնպէս դարձան ինչպէս հոտած աղբ որ երկրիս երեսին կու թափեն, վասն պարարտացուցա նելոյ զհողն։

Ո՞յսինքն, արա զնոցա իշխանքն ինչպէս որ արարիր զօրէբայ, զեբայ զէբէի և սաղմանայ, և այլ ամենայն իշխանացն մադիամացիոց ոչնչացուցանելով զիւրենք։

Ո՞յսինքն, զայն իշխանքն կասեմ որ յանդգնեցան իւրեանց սրտի մէջն և ասացին * թէ տի բապետենք և ժառանգենք իսրայէլացւոց այ սրբութիւն, իբր զառապանակն սուրբ։

Ո՞յսինքն, որ ածդու շրջէ և դլորէ և կործանէ զիւրեանք

զերկրէգն առաջի Տողմոյ։

Որպէս Տուր զի այրէ զանտառս * ոչ
բոց զի կիզու զլեռինս։

Այսպէս հալածես
ցեսցես զնա մրրկաւ քով
* և բարկութիւն քով
խռովեցուսցես զնա։

Լից զերեսս նոցա
անարգանաք * և խնդրեսցեն զանուն քո
Տեր։

Աշեսցեն և խռովեսցին յաւիտեան
յաւիտենից * և ամօթալից կորիցեն։

Ծանիցեն զի անուն
քո Տեր է * և դու

արտապայի թագաւորակի նման * և
ինչպէս որ զամիշն քամու առա
ջևն անդադար կուշարժի և դի
ւուր կուգայ, այնպէս երերած
և մոլորած պահէ զկնքեանք աշ
խարհիս վերայ։

Այսինքն, ինչպէս որ բորբոք
եալ կրակն օրմանի ծառերն կու
այրէ * և ինչպէս որ բոցն սարե
րի խոտերն կուխանձէ, և կու
փչացնէ։

Այսինքն, այսպէս քո սրտմտու
թեան մրրկած քամովն հալա
ծէ զկնքեանք * և քո բարկու
թեամբ կրակովն սասանեցուր զկնք
եանք։

Այսինքն, դու ՝ որ ՝ ած նոցա
երեսն այնպէս նախատանաք և
անարգանաք սևացուր * որ թէև
ուղիղ սրտով չեն հաճատար
քեզ, սակայն տեսանելով զքո
անյաղթ զօրութիւդ, ՝ի հարկէ
զքո սուրբ անունդ իւրեանց
յօգնութիւն խնդրեն։

Այսինքն, բայց զրկեցեալք ՝ի
խնամոց քոց ՝ած այնոց ամաչեն և
յամօթ լինին յաւիտեանս յաւի
տենից * և այնպէս գլխակոր և
ամօթալից լինելով կորնչին և
մատնվին ՝ի Տուրն յաւիտեան
կան։

Այսինքն, և ՝ի տեղն ճանաչեն
և իմանան, որ քո անունդ ՝ որ է

*և դու միայն բարձրև յաղթող թագաւորես իվերայ ամ երկրի, իբր իվեր ամ ըստեղծուածոց։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ վասն տանն այ, թէ եր և եղլոյն, և թէ անեւրևոյթին, որք հնձանք կտավին, զի՝ ինն ճա շակելով սբք և ընտրեալք զբա ժակ քաղցրութեն այ կու զմայ լին սիրով նորին, և եւ որդւոցն կորխայ որ երդէին առաջի տապա նակին։

Ա՝յս սաղմոսումն ցանկանալով մարդարէն վերսին տեսանել զտաճարն այ դոլով հեռացեալ՝ի պատճառս աբիսողոմայ, ցու ցանէ զփափաք ընտրելոցն այ առի տեսանել զՀայրենին իւրեանց երկնային։

Ա՝յսինքն, որ ած զօրութեց ինչպէս սիրելի և գեղեցիկ են քո երկնային անուրդ * կու ցանկայ և կու փափաքի իմ հոգիս քոյ դա հիթներիդ և քոյ զարմանալի օթևաններիդ որ պատրաստաեր ես քոյ սիրելեացդ համար։

Ա՝յսինքն, ահ թէ որ ես ար ժանի լինէի մտանել՝ի քո լուսե ղէն առաջաստդ, իմ սիրոս և իմ մարմինս, իբր իմ հոգիս և իմ բովանդակ անձս կու ցնծային

միայն բարձրեալ ես՝ի վերայ ամ երկրի։

Տունք։ 18.

՝Ի կատարած վասն հնձանացն սաղմոս որդւոցն կորխայ։

Սաղմոս, ՃԳ։

Որպէս սիրելիք են յարկք քո որ զօրութեց *ցանկայ և փափաքի անձն իմ՝ի դա հիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացեն առ աած կենդանի։

Բանդի ճնճղուկ եդիտ իւր տուն * և տատրակ զբոյն ուր դիցէ զձագս իւր։

Սեղան քո՝ որ զօրութեաց թագաւորդ իմ և աստ իմ։

Երանի ամենեցուն որք բնակեալք են՝ ի տան քում * յաւիտեանս յաւիտենից օր հնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր որոյ

քեզնով, ով աստ իմ կենդանի և յաւիտենական, զերկ կուտեսա նէի զքեզ երես առ երես ըստ յոհաննու։

Այսինքն, անբան ճնճղուկ ներն իւրեանց տուն գտան * և տատրակներն իւրեանց բուն ձագ ըեցին որ իւրեանց ձագերն տե ղաւորեն, ես որ բանական մարդ եմ ինչպէս կարօտ մնամ իմ երկ նային և հայրենի օթևանէն, այն տեղն որ ես իմ սրտիս փափաքն պիտիմ հանդուցանել ընդ սր բոցն և ընդ ընտրելոցն արքայու թեան։

Այսինքն, քո սեղաններդ՝ որ աստ զօրութեց, իբր քոյ սրբոց և երանելեաց հոգիքն՝ որ աստ զօ րութեց, որք են քո կենդանի սեղաններդ, և քեզ անդադար օրհնութիւն և գովութիւն պատա րագ կուտատուցանեն՝ իսերկինս երբ որ իմ միտքս կու անկանին զիս կու զմայլեն և՝ ի սէր կուշար ժեն։

Այսինքն, երանի այնպիսի հոդ ւոցն որ քոյ երկնային և յաւիտե նական տանդ միջումն կու բնա կին * զերկ առանց վշտից և նե ղութեց մարմնականաց կու օրհ նաբանեն զքեզ յաւիտեանս յա ւիտենից։

Այսինքն, երանի այնպիսի մար դոյն

օգնութիւն իւր՝ ի քէն է՛ * եւ ես եդ՝ ի մտի իւրում՝ ի հով տէս տրտմութեա՛ ի տեղւոջ յորում ուխտ տեաց։

Օ՜ , օրհնութիւս տա ցէ՛ որ զօրէնս դնէ՝ * դնասցէ նա՝ ի զօրութէ՝ ի զօրութի՝ * և երևեսցի՝ ա՛ծ հրեշ տակաց՝ ի սիոն։

Տ՛ր ա՛ծ զօրութեց լուր աղօթից իմոց * ունկն դիր ա՛ծ յակո բայ։

Ընդունող ես դու մեր, տես ա՛ծ * և նայ եաց յերեսս օծելոյ քոյ։

Ա՜ սան զի լա՛ւ է՛ ինձ մի օր՝ ի դա՛ւիթս քո

դոյն որ իւր օգնութիւն քեզանից է՛ , իբր քոյ ա՛ծային շնորհաց օգ նութիւն բարեգործութեց կու հեսուի * և իւր մտաց մէջն զառա քինութիւքն երկնից աղքայութեն ելք և սանդուղխսա է՛ դրեր , այս տրտմութե՛ ճորում՝ , որ է՛ աշ խարհս , ինչ տեղ որ ուխտ է՛ արարեր որ ա՛յ ուղիղ սրտիւ ծա ռայէ իւր կենաց միջումն։

Ա՜յսինքն , և ա՛ծ որ օրինադիր է՛ , նորա օրհնութի՝ և շնորք կու պարդևէ և կարօղութի՝ կուտայ * որ օր լսաւօրէ բարձրանայ մէկ առաքինութեան աստիճանէն՝ ի միւս աստիճանն * և նոյն ինքն տրն և ա՛ծն հրեշտակաց կու եր և՝ նմա՝ ի վերին սիոնումն , իբր՝ ի մէջ աղքայութեն երկնից։

Ա՜յսինքն , լսէ ուրեմն տր ա՛ծ զօրութեց իմ բերանիս աղօթ քին * և ականջ դիր ո՛վ ա՛ծդ յակոբայ իմ խնդրո՛ ա՛ծքիս , և արժանի արա՛ զիս քոյ երկնային վայելչութեդ։

Ա՜յսինքն , դու որ մեր ընդու նօղն և պահպանօղն ես տր ա՛ծ , տես մեր սրտի փափաքն * և նայե լով յերեսս քի՝ ուրդ՝ օ քոյ , որ ժանի արա զմեզ քոյ երկնային փա ռացդ և անթառամ պսակացն։

Ա՜յսինքն , զերկ լաւ է՛ ինձ մէկ օր քոյ լուսեղէն առաքասարումդ

քո * քան զՀազարս։

Ընտրեցի ընդ աղբ
կայ ՝ի տանն Այ *
առաւել քան զբնա
կանալն ՝ի յարկս մե
ղաւորաց։

Զողորմութիւն և
զճշմարտութիւն սիրէ
տէր ահ մեր * զշնորհս
և զփառս տացէ։

Տէր ոչ պակաս առ
նէ զողորմութիւն իւր
յայնցանէ որք գնան
յամբծութեան։

Տէր ահ զօրութեաց
երանելի է այր որ

քո ահ ծայրին տեսութիւնդ զմայլիլ *
քան զՀազար օր այս աշխարհիս
վայելչութիւնն միջումն ինդալն և
զուարճանալն։

Ասայսինքն, եթե իմ մտաց միջումն
այլ լաւ համարեցի քոյ տան մի
ջումն աղբի հաւասար լինիլն,
իբր քոյ երկնից արքայութեան մի
ջումն քան զամենասուրբս պակաս
և նուազ համարվիլն * քանզի
այս աշխարհիս մեղաւոր մարդ
կանց տներումն բնակիլն, և ան
ցաւոր փառաց և պատուոց մե
ծարվիլն։

Ասայսինքն, և յոյս ունիմ որ իմ
փափաքանացս հասանիմ, զէրկ
հր ահ զողորմութիւն և զճշմար
տութիւն կուսիրէ, ողորմութիւնն
կունենրէ մեղաւորաց, և ճշմար
տութիւնն իւր խոստմունքն հաս
տատ կուպահէ * շնորհք կուտայ,
որ կարենանք զբարիս գործել,
և փառք կուտայ զսակիելով զբա
րեգործս ՝ի յարքայութեան իւր
ումն։

Ասայսինքն, հր ահ ամենևին
զիւր ողորմութինն և զդթութինն
պակաս չի՛ անէր այնպիսի մարդ
կանցէն, որ անարատութենով և
անմեղութենով այս աշխարհիս
վերայ կուկենցաղավարին։

Ասայսինքն, վասն որոյ հր ահ զո
ղութեանց և ամենայն իշխանու

թեանց , եղանի այնպիսի մարդոյն որ 'ի քեզ կու յուսայ , և 'ի քեզ կու ապաւինի իւր կենաց միջումն այս անցաւորս աշխարհիս վրայ։

Իբր զայս սաղմոս ասաց դաւիթ վասն դաստեանն քի որ լինելոց է յետ ժամանակաց 'ի կատարիլ օրի նաց և մարգարէին , և եւ որդւոցն կորխայ որ երդեն։

Ա. յս սաղմոսումն կուգուշակէ մարգարէն զմարդեղութիւն բանին այ , և կուաղաչէ զ Հայրն ածվան շուտով կատարելոյ զնոյնն։

Ա. յսինքն , Հաճեցար և Հաշտեցար սր ած Հոլեղինացն Հետ , օրհնելով զնոսա քո երկնային օրհնութիւդ * և դարձուցեր զգերութիւն որդւոցն յակոբայ , իբր ազատեցեր զ Հաւատացեալս 'ի քեզ 'ի ձեռն մարդեղութեն յիքի որդւոյ քոյ 'ի գերութենէն սատանայի։

Ա. յսինքն , ներեցիր և թողութիւն շնորհեցիր քո Հաւատացեալ ժողովրդոց անիրաւութեն Հեղմամբ պատուականի արեան միածնի որդւոյ քոյ * և ծածկեցիր նց մեղքն 'ի ձեռն խորհրդոյ սուրբ մկրտութեն և խոստովանութեն։

Ա. յս

յուսայ 'ի քեզ։

Տունք։ 14։

'Ի կատարած որդւոցն կորխայ

Սաղմոս. ՀԴ։

Հաճեցար սր ընդ երկիր քո * և դարձուցեր զգերութիւն յակոբայ։

Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քոյ * և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։

Լուեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո * դարձար ի բարկութենէ սրտմտութեան քոյ։

Դարձ առ մեզ Ա՛ծ փրկիչ մեր * և դարձո՛ զսրտմտութիւն քո ի մէնջ։

Արի յա՞ւիտեան բարկանար մեզ ա՞ր * և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ մինչև յազգ։

Ա՞ծ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ * և ժողովուրդ քո ուրախեղիցի՛ ի քեզ։

Ցոյց մեզ ա՛ր զողորմութիւն քո * և զփրկութիւն քո տուր մեզ։

Ա՛յսինքն, դադարեցուցիր և խաղաղացուցիր քո սրտմտութիւդ ի ձեռն խաչի և մահուանն Որդւոյն * և դառնալով ի քո սրտմտութեանէն զնոսա որ յառաջ անհնազանդ ծառայից նման կուատէիր, այժմ հարազատ որդւոց նման սիրեցիր և նախանամեցիր։

Ա՛յսինքն, դարձիր ուրեմն առ մեզ քո հայրական գթութենովդ ո՛վ ըստեղծօղ Ա՛ծ մեր և փրկիչ մեր * և դարձուր մեզանից զքո զայրացմունքդ և զքո սրտմտութիւնդ վասն սիրոյ որդւոյ քոյ միածնի յի՞ քի։

Ա՛յսինքն, մի՛ բարկանար մեզ ա՛ր Ա՛ծ մինչև յա՞ւիտեան վասն մեղաց նախնեացն մերոց * և մի՛ երկայնացներ զքո բարկութիւդ յազգէ մինչև յազգ։

Ա՛յսինքն, դու ա՛ր Ա՛ծ դարձիր ի՛ քո բարկութէդ, և զմեր հոգիսն ապրեցուր * որ քո հաւատացեալ ժողովուրդդ աներանելով զքո ամենաւատ ողորմութիւնդ ուրախանայ քեզնով և զուարճանայ։

Ա՛յսինքն, ցոյց մեզ ա՛ր Ա՛ծ քո յա՞ւիտենից խոստացած մեծ ողորմութիւդ * և քո փրկութիւդ որ է՛ յա՛ քեզ որդւոյն քո միածին տուր մեզ, իբր ողորմիչ առ մեզ ի՛ փրկութիւն հոգւոց մերոց։

Ա՛յս

Ասացին, լսեմ թէ ինչ կու խօսի Տէր Աստուն մեր * կու խօսի և խաղաղութիւն կու խոստանայ իւր հաւատացեալ ժողովրդեանն * և մանաւանդ իւր սրբոցն, այլև այնպիսի մարդկանցն որ ուղիղ սրտով հրաժարեալ 'ի յաշխարհէ դարձեր են առինքն։

Ասացին, և թէպէտ հեռի է՛ իւր ողորմութիւն 'ի յաներկիւղ և յանհաւատ հրէից, բայց մօտիկ է՛ իւր երկիւղած և հաւատացեալ քրիստոնէից նոր փրկութիւն, իբր յա՛ռ * և մնակացեր է՛ որ նորա փառքն մեր երկրումն բնակի, իբր նորա Աստուծային մեծ վայելչութիւն մարմնանայ 'ի յարգանտի կուսին Մարիամու։

Ասացին, և այս մարմնանալոյ անօրէնութեան խորհրդովն ողորմութիւնն և ճշմարտութիւն մէկ մէկի կու պատահին, իբր Աստուային շնորհքն և գթութիւն, և իւր յա՛ Հիսուսեանական խոստման ճշմարտութիւն մէկ մէկի կու հանդիպին, և այս խորհրդումն կու համաձայնին * և արդարութիւն և խաղաղութիւն մէկ զմէկ կու համբուրեն, իբր քի վասն պարտուց մերոց հաստատման արդարութիւն, և հօր այ կամաց խաղաղութիւն մէկ մէկի հետ կու միաբանին և կու համաձայնին։

Ասա՛ այց զինչ խօսի Տէր Աստուն մեր * խօսեցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ * առ Տէս իւր և առայ նոսին ոչք դարձեալք են առ նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է՛ առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նոր * բնակիլ փառաց նոր յերկրի մերումն։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեցին * արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեցին։

Ճշմարտութիւն յերկրէ ելանէ * արդարութիւն յերկնից երևեցաւ։

Տէր տացէ զքաղցրութիւն * և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր * արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ * դիցէ ի ճանապարհի զգնացս իւր։

Տունք. 12.

Աղօթք դաւթի ի կատարած որդւոցն կորխայ։

Այսինքն, ճշմարտութիւն քս, այ ճշմարիտ խոստմանցն գ.օրայ յերկրէ ելանէ, իբր ի մարիամայ կուսէն ծնաւ * և արդարութիւն յերկնից երևեցաւ, իբր որդին այ նբն և արդարն, և մեր պարտուցն համար արդար հատուցումն անօրէն, յայ առաքեցաւ։ Այսինքն, որ ած կուտայ զնոր քաղցրութիւն, իբր հայրն ած կուտղարկէ զնոր քաղցր և բարեգութ միածինն ի մարմնաւորութիւն * և մեր երկիրն կուտայ զնոր պտուղն, իբր կոյսն մարիամ որ է ամէնօրհնեալ երկիրն մեր, կուծնանի մեզ զնոր պտուղն յս քս * արդարութիւն նոր առաջեւն կու գնայ, իբր յոհաննէս մկրտիչն արդարն և անապատն նորա նախանթաց կուլինի, և ուղիղ ճանապարհ կու պատրաստէ քարոզելով զապաշխարութիւն ի թողութիւն մեղաց * և ինքն իւր գնացքն ճանապարհ հում կուդնէ, իբր մարդի նման կուքայլէ և կուշրջի ի վերայ երկրի, և կու կենցաղավարի ի մէջ մարդկան։

Իբր, զայս աղօթքս մինչև ի վերջն դաւիթ ասաց, և եւ որ դ՚ոցն կորխայ որ երդեն առաջի տապանակին այ։

Սաղմոս. Զե:

Ողորմեա՛ տուր զուն ինձ. քո և լուր ինձ * զի աղքատ և տնանկ եմ ես:

Պահեա՛ զանձն իմ սուրբ տուր * փրկեա՛ զծառայ քո տուր իմ որ ՚ի քեզ յուսացեալ:

Ողորմեաց ինձ տուր զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ * ուրախ արա՛ զանձն ծառայի քոյ, զի առ քեզ տուր համբարձի զանձն իմ:

Զի դու տուր քաղցր և ուղիղ ես * բազում ողորմ առամենեսեան ոլք կարդան առ քեզ:

Սաղմոսումն կու աղօթէ դաւիթ ջերմ սիրով իմէջ վշտից և տառապանաց, ՚ի յօրինակ քրիստոսի, և եկեղեցւոյ նորին:

Լսէին, խոնարհեցուր և ցածացուր տուր ծածկեալ զքո ողորմածդ և գթածդ ականջդ, և լսէ իմ խնդրուածքիս * զէրէկ աղքատ և չքաւոր եմ ես, և կարօտ եմ քո օգնութեանդ:

Լսէին, զիմ սուրբ անձս պահէ տուր ծածկ քո նախախնամութիւնդ յամ փորձութեց, զէրէկ ես քեզ եմ յանձնեցեալ և քո շնորհաւորեմ արդարացեալ * փրկէ և ազատէ զքո ծառայդ տուր ծածկ իմ յամ տառապանաց, զէրէկ ես ՚ի քեզ եմ յուսացեր և ապաւիներ:

Լսէին, ողորմիր և խղճա՛ ինձ տուր ծածկ զէրէկ ես դէպ քեզ աղաղակեցի զօրն ՚ի բուն * քոյ ծառայիդ անձն երկնային խնդութիւն ուրախացուր, զէրէկ ես զիմ միտքս և զիմ հոգիս դէպ քեզ համբարձի և վերացուցի:

Լսէին, զէրէկ դու բնութիւն քաղցր ես, և դատաստանով ուղիղ ես * և առատ ես ողորմութիւն դէպ այնպիսի մարդիքն որ սրտի մտաք առ քեզ կու դոչեն և

Ունկն դիր ՝ի քո աղօթից իմոց * և նայեաց ՝ի ձայն խնդրուածաց իմոց։

Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ քեզ * և լուար ինձ։

Ոչք է նման քեզ յաստուծս տէր * և ոչք է՛ ոգի զգործս քո։

Ո՜ ամենայն ազգս զորս արարեր, եկեսցեն և երկիրպագեսցեն առաջի քոյ տէր * և փառաւորեսցեն զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ ես դու տէր և առնես զսքանչելիս * և դու միայն ես աստուած։

կու աղաղակեն իւրեանց հոգևոր և մարմնաւոր նեղութեան միջնումն։

Ո՜ յոյնքն, ականջ դիր ուրեմն տէր ՝ի ՝ի՛ մ աղօթքիս * և իմ աղաչանաց և խնդրուածաց ձայնին նայիր քո դթութիւնդ և ողորմութեամբդ։

Ո՜ յոյնքն, ես քանի որ իմ նեղութիւն և տառապանաց միջնումն դէպ քեզ աղաղակեցի * դու քո բարեդթութենովդ ինձ լսեցիր, և զիմ խնդիրքս ՝ի բարին կատարեցիր։

Ո՜ յոյնքն, ոչք չիկայ կռապաշտից աստուածներին միջնումն որ մեծութիւն կամ կարողութիւն քեզ նմանի * և ոչք չկայ որ քո արարածս զարմանալի գործքերդ կարենայ գործել։

Ո՜ յոյնքն, ուստի ո՛չ միայն հրէայք, այլև աշխարհիս ամ ազգերն որ դու ստեղծեր ես, պիտին դառնալ յիւրեանց մոլորութենէն և գալ երկիրպագանել քոյ առաջիդ տէր աստուած * և օրհնել և փառաբանել զքո անուանդ յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ո՜ յոյնքն, զերծ դու միայն մեծ ես քո ամենակարողութիւնդ, և քո ըսքանչելագործութիւնդ * և դու միայն ես Աստուած ամենայն

Ո՞ւռաջնորդեա՛ ինձ
'ի ճանապարհի քում
և գնացից 'ի ճշմար
տութեա՛ քում * և
ուրախ եղիցի սիրտ
իմ երկնչիլ յանուն՞ա
նէ քում։

Խոստովան եղէց առ
քեզ տէր աստ իմ բոլո
րով սրտիւ իմով *
փառաւո՛ր արարից
զանուն քո յա
՛իսեան։

Ստեա՛ եղև իմբերայ
իմ ողորմութի՛ քո *
և փրկեցեր զանձն
իմ 'ի դժոխոց ներք
նոց։

Ո՞ճ անօրէնք յայր
եան իմբերայ իմ * և
ժողովք հզօրաց խնդ
րեցին զանձն իմ *
և ո՛չ համարեցան
զքեզ աստ առա
ջի իւրեանց։

Ո՞յլ դու տէր աստ իմ

տեղծօղ երկնի և երկրի, և պահ
պանօղ ամ էակաց։

Ո՞յսինքն, ուղղէ՛ ուրեմն զիս
քոյ օրինաց և պատուիրանաց ճա
նապարհուն, որ ես միշտ ճշմար
տութէ և հաւատարմութեամբ
շրջիմ քոյ առաջեւդ * և իմ սիրտս
երկնչելով քո անուն՞ա
նէդ ցնծայ և ուրախանայ։

Ո՞յսինքն, խոստովանիմ առ քեզ
տէր աստ զիմ ամ մեղքս և սիա
լանքս ուղիղ սրտիւ և ամբիծ հա
՛ւատով * և օրհնեմ և փառաբա
նեմ զքո՛ սէր անուանդ, մինչև յա
՛իսեան։

Ո՞յսինքն, քո ողորմութիւնդ
շատ է՛ ինձ վերայ տէր աստ * զէրկ
դու փրկեցիր և ազատեցիր զիս
'ի ներքին դժոխքէն, իբր դու
քո շնորհագդ զիմ վարքս և կեն
ցաղավարութիս ուղղեցիր, և
չէ՛ թողիր որ ես դատապարտվէի 'ի
դժոխս մշանջենական, որ է՛ տե
ղն սատանայի և կամարարաց նր։

Ո՞յսինքն, տէր աստ անօրէնն և
անիրաւն մարդիք ինձ վերայ
վազեցին * և չարութէ զօրեղ
ացած մարդիք մէկ տեղ ժողովե
ցան և ուզեցին զիմ անձս ըսպա
նանեն և կորուսանեն * և զքո
աստ այնն օգնութիւնդ իւրեանց
աչաց առաջեն ոչինչ համարեցին։

Ո՞յսինքն, բայց դու տէր աստ

գթած ես և ողորմած * երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ * նայեց առիս և ողորմեաց ինձ։

Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ * կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ * և արա՛ առիս զնշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ, և ամաչեսցեն * զի դու՝ Տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Տունք։ 16

Սաղմոս օրհնութիւն որդւոցն Կորխայ։

Սաղմոս։ 22։

իմ, գթած ես, և ողորմած ես * երկայնամիտ ես, բազում ողորմ ես, և ճշմարիտ ես քան խախտելի խոստմունքովդ * նայիր ուրեմն ինձ տառապեալ ծառայիս և խղճա՛ եղկելոյս և ողորմելոյս, և ազատեա՛ զիս 'ի ձեռաց նոցին։

Այսինքն, քոյ ծառայիդ զօրութիւն և կարողութիւն տուր * և քո աղախնոյդ որդին փրկէ իւր թշնամեաց ձեռքէն * և ինձ մէկ բարութիւն նշան մի՛ արա՛, իբր ինձ մէկ յայտնի նշան մի տուր, որ ես իմանամ թէ դու զիս կուզես պահպանել և նախախնամել քո Հայրական գթութեամբդ յամ փորձութեանց մինչև 'ի վախճան կենաց իմոց։

Այսինքն, որ իմ թշնամիքն տեսանեն զքո բարի դիտաւորութիւնդ և ամաչեն * և իմանան որ դու իմ խղճութեան միջումն ինձ օգնեցիր, և իմ տառապանքի միջումն զիս մխիթարեցիր և խնդացուցիր։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեց դաւիթ վասն օրհնելոյ զծած, և ետ որդւոցն կորխայ որ երգեն ըստ կարգի իւրեանց։

Այս սաղմոսումն կու խօսի մարգարէն վասն մեծութիւն եկեղեցւոյն

Հիմունք նորա 'ի լեառն սուրբ նորա * սիրէ Տէր զդրունս սիոնի առաւել քան զամ յարիսն յակոբ։

Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քոյ ահա՛ աղի՛կ քաղաքդ Աստուծոյ։

Յիշեցի զրահաբ և զբաբիլոն որք ճանաչէն զիս * ահա՛ այլազգիք և ծուր և ժողովուրդք հնդիկաց սոքա եղեն անդ։

ցՀոյն քի, և վասն մարդեղութեանն բանին այ։

Ասացին, սուրբ եկեղեցւոյ հիմունքն որք են առաքեալք և մարգարէք, հաստատեալք են 'ի վերայ նոյն սուրբ եկեղեցւոյ լեռանն, իբր 'ի վերայ յի՛ քի, որ է՛ լեառն մեծ և բարձր ըստ դանիէլի * առաւել կուսիրէ ՚ած սիոնի դռներն, որք են առաքեալք և վարդապետք ուսուցիչք ճշմարտութեան հաւատոյն քրիստոնէականի, քան զբովանդակ յակոբայ տներն, իբր քան զբովանդակ հրէից մարմնասէր և խաբեփայ ազգն, որ երևելի օրինապահութիւնքն միայն կուպաշտեն զՀՀ՚ած բոլորից։

Ասացին, ահա՛ փառաւորեալն ՚ած 'ի յերկնայնոց և յերկրայնոց քոյ լայնատարածութեանդ և քո մեծ վայելչութեդ համար խօսեցաւ ո՛վ քաղաքդ ՚այ, իբր ո՛վ նոր եկեղեցիդ ՚այ, և ասաց հոգ՚ումն սրբով։

Ասացին, յիշեցի և չի՛ մոռացայ զ.հպարտ ռահաբն, և զպորնիկ բաբիլոնն որք են գլխաւոր թշնամիք իսրայէլացւոց ազգին, իբր ես ընդունեցի և քեզ հնազանդեցուցի զամ մեղաւորս աշխարհի որ զիս կուճանաչեն, իբր

Մայր սիոնի ասէ մարդ * և մարդ ծնաւ 'ի նմա և ինքն հիմնէ նմա բարձր է աղն։

Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեանն իշխանացն այնոցիկ որք եղեն անդ։

Ոչ զի ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան * որոց բնակութիւն իւր է անդ 'ի քէն է։

Տունք։ 6։

զայնոսիկ որ զ զքաղով 'ի մոլորութենէ իւրեանց զիս ճշմարիտ ածիկու խոստովանին * ահա՛ պաղեստինացիք, ծուրացիք, և հնդստանցիք որք են պղատզիք և մոլորեալք հուապաշտութիւն, սոքա եղեն անդ, իբր սոքա դարձան 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան, և բնակեցան իմէջ ա՛ր եկեղեցւոյդ։

Այսինքն, ուստի ամէն մարդ սիոնի մայր կասէ, զէրէ նա իւր սուրբ ա՛ւազանաւն զորդիս կուծնանի, և զամենեսեան մայրական դիթով կու ընդունի և կուսնուցանէ * և մանաւանդ զի մարդացեալն ածյ՚ ա՛ր քս ծնաւ ներ միջումն, և նոյն ինքն որէ՛ ածբարձրեալ և ահա՛ որ ներ հիմքն ձգեց և հաստատեց որ անշարժ մնայ 'ի յա՛ւիտեան։

Այսինքն, և զայս ճշմարտութիս ինքն ուր ածյ հոգ՚ւոյն սրբով կու պատմէ 'ի գիրս ժողովրդոց և իշխանաց, իբր 'ի հին և 'ի նոր կտակարանս, 'ի գիրս մարգարէից և առաքելոց, որք են բնակիչք ծբ եկեղեցւոյ։

Այսինքն, որ ամենեքեան ըստ լով և իմանալով ուրախանան և ցնծան 'ի քեզ * զայնոսիկ կասեմ որ իւրեանց բնակութիւն քեզ նում է՛, իբր քո ա՛ր հաւատացեալ հնազանդելով 'ի քեզ կու բնակին։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց Եմման Եզրայէլացի որդի մահՀոլայ Հաճանութեամբ դաւթի մարգարէին, որ 'ի ժամանակս սորա մնի իբրև այր դիտաւն և իմաստուն պատուիր 'ի Հրէից, և ետ որդւոցն կորխայ որ երգեն վասն ամալէկայ, իբր վասն անբան և անզգայ ազգին Հրէից, որ չար չարեալ խաչեցին զՔրս, առ 'ի յան դիմանել և պատասխանել նց վասն իւրեանց դաղանաբարոյութեան, զի ոչ ասացաք իմերոյ բառս այս մահՀելթ սխալեալ է 'ի դրչաց, և է փոխանակ ամալէկայ, որ նշանակէ զանասուն։

Ա. Յս սաղմոսումս կու ողբայ մարգարէն զիւր խղճութիւն և թշուՀառութիւն խօսելով ընդ այ, 'ի յօրինակ Քի չարչարեցելոյն 'ի Հրէից։

Ա. Յսինքն, ո՛վ զիս փրկող և ազատող այր ած, ես ցերեկն 'իբուն դէպ քեզ աղաղակեցի * և դի շերն մինչև 'ի լոյս քոյ առաջիդ աղօթք արարի, և քեզանից օգնութիւն խնդրեցի։

Ա. Յսինքն, արժանի արա՛ որ իմ աղօթքս քոյ առաջիդ մտանէ, և առ քեզ Հասանի * և քո բարեդութիւն ականջդ խոնարհի, և զիմ

Օրհնութիւն սաղմոսի որդւոցն կորխայ 'ի կատարած վասն մահելթայ, առ 'ի պատասխանել, իմաստութիւն Եմմանայ Եզրայէլացւոյ։

Սաղմոս ՃԷ։

Տ՚ր ած փրկութեան իմոյ, 'ի տո՛ւն կարդացի * և գիշերի առաջի քոյ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քոյ ա՛ր * խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրո՛ւածս իմ։

Օ՜ի լցաւ զարշարան
նոքա անձն իմ * և
կեանք իմ՝ ի դժոխս
մերձեցաւ * և հաշ
ուեցայ ես ընդ այնո
սիկ որք ի՝ջանեն՝ ի
գուբ։

Եղէ ես ոչ մարդ
առանց օգնականի *
և՝ ի մեռեալս ազատ։

Որպէս զվիրաւորս
որք ննջեն՝ ի գերեզ
մանի։

Օ՜որս դու ոչ յիշե
ցեր * նոքա՝ ի ձեռա
նէ քումէ մերժեցան։

Եդին զիս՝ ի գբի
ներքնում * ՝ի խա
՛ւարի և՝ ի ստուերս
մահու։

զիմ խնդրուածքս ընէ։
Ասայինքն, զերէ իմ անձս վշտոք
և զարշարանօք լցվեցաւ * և իմ
կեանքս հալեցաւ և մաշեցաւ և
դժոխոց մերձեցաւ, իբր գերեզ
մանին մօտկացաւ * և ես այն
պէս համարվեցայ ինչպէս մեռած
մարդիք որ կու՛ ի՝ջանեն՝ ի գուբ,
իբր՝ ի գերեզմանն։
Ասայինքն, այնպէս եղայ ես ինչ
պէս մէկ մարդ մի որ ամենևին
իւրն օգնական չունենայ * և
մեռելոց միջումն ազատ էի, իբր
թէպէտ մեռայ մարմնով, բայց
ազատ մնացի՝ ի կապանաց մա
հու։
Ասայինքն, այնպէս դարձայ ես
ինչպէս վիրաւորած և խոցոտած
մարդիք որ գերեզմաններումն
կու՛ ննջեն։
Ասայինքն, զայս ամէն չարիքս
ինձ արարին հրէայքն, զորս դու
վասն իւրեանց ամբարշտութեն
ջնջեցիր՝ ի՛քո կենաց դպրութէն
և չի՛ յիշեցիր * և նոքա՝ ի պատ
ճառս իւրեանց կամապաշտու
թեանն՝ ի՛քո ձեռքէդ հալածվե
ցան և աքսորեցան որ սատանայի
ձեռաց տակն գերի լինէին։
Ասայինքն՝ դրին զիս խորուկ
գբի միջումն, իբր խորուկ գե
րեզմանի միջումն որ էր փորեալ
՝ի ՀՈՐԱՄԻՋԻ * և մութ և խա
՛ւար

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո * զամ զբօսանս քո ածեր իմոյ։

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ * և եդիր զիս նշաւակ իւրեանց։

Ատանեցայ և ոչ ելայ նէին * աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ։

Ա. դաղակեցի առ քեզ զօրհանապազ * և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Ա՞ի թէ մեռելոց առնիցես զսքանչելիս քո * կամ բժիշկք յարուցանիցեն և խոստովան առնիցին առ քեզ։

Ա՞ի թէ պատմեսցէ

հար տեղումս, և մահուանն շո հաքումն իմ մարմնոյս արևն մթնացուցին։

Ա. յսինքն, քո սրտմտութիւդ որ ունէիր վա՛ մեղաց ազգի մարդկան, ինձ վերայ հաստատեցիր * և քո ամէն զայրացմունքդ ինձ վերայ թափեցիր։

Ա. յսինքն, դու զիս ճանաչ մարդիքն ինձանից հեռացուցիր, իբր զառաքեալս * և զիս հրէայք իւր եանց տնաղատեղ արարին։

Ա՞յսինքն, փոխստականի պէս մատնութիւն բռնվեցայ, թէ և ես հանապազ նոցա հետ էի տա ճարի միջումն, և դուրս չէի ելաներ և հեռանար * և աչքերս յաղքատութենէ տկարացաւ, իբր շատ ըսպասելով քոյ օգնութիւդ՝ի մէջ տառապանաց յուժէ անկաւ և նուազեցաւ։

Ա. յսինքն * զօրն՝ի բուն դէպ քեզ աղաղակեցի՝ որ ա՛ծ * և իմ ձեռքերս դէպ քեզ բարձրացուցի, և ասացի։

Ա՞յսինքն, մի թէ դու քո ըս քանչելիքդ մեռած մարդկանց համար կանես, որ աեսանեն և հաւատան քեզ * կամ թէ չուր կայ որ բժիշկներն զիւրեանք կեն դանացնեն, և զքեզ ճշմարիտ ա՛ծ խոստովանին։

Ա՞յսինքն, մի թէ կու լինի որ

ոք երբէք 'ի դերեզ
մանի զողորմութիս
քո * կամ զճշմարտու
թիս քո 'ի կորստեան։

Մի թէ ճանաչելոցն
'ի խաւարի պքանչե
լիք քո * կամ արդա
րութիւ քո յերկիր մո
ռացեալ։

Ես առ քեզ աղա
ղակեցի * առաւօ
տու աղօթք իմ ժա
մանեսցեն առ քեզ։

Ընդէր տր մերժես
զանձն իմ * կամ դար
ձուցանես զերեսս քո
յինէն։

Տնանկ և վաստակա
ւոր եմ ես 'ի մանկ
կութենէ իմէ * 'ի
բարձրութէ խոնարհ
հեցայ և ափշեցայ։

Յիս հաստատեցաւ
բարկութիւն քո *
արհաւիրք քո խռո

մէկ մարդ մի գերեզմանի միջումն
քո ողորմութիդ պատմէ * կամ
թէ ինչն մեռած և կորած լինի
և քո ճշմարտութիդ կարենայ քա
րոզել։

Այսինքն, մի թէ քո ըպքանչե
լիքդ խաւար տեղն կուճանաչվի
* կամ թէ քո արդարութիդ մո
ռացած և մոքէ անկած հողացեալ
մարմնոց միջումն կիմացվի մի։

Այսինքն, ես դէպ քեզ աղաղա
կեցի որ ած * որ զիս փոռաւո
րես այն փառքն որ ունէի յա
ռաջ քան զ լինիլն աշխարհի իմ
աղօթքս երրորդ աւուր առաւօ
տուն առ քեզ հասանի։

Այսինքն, էր դու զիմ անձս
քեզանից կու մերժես * կամ քո
երեսդ ինձանից կու դարձուցա
նես, իբր էր կու մերժես զիմ հա
ւատացեալ անդամքն, կամ էր
նոցանէ երես կու դարձուցանես։

Այսինքն, ես աղքատութէ և
աշխատութէ շուրջ եկի տղայու
թէս մինչև ցայժմ վասն փրկու
թէ աղդի մարդկան * և զիւր
եանք մեծացնելոյ համար, ես
իմ բարձրութէս խոնարհեցայ,
և անտանելի չարչարանաց մի
ջումն պաշարեցայ և ափշեցայ։

Այսինքն, քո բարկութիդ որ
մեղաւորաց վերայ պիտէր թա
փել ինձ վերայ հաստատվեցաւ

* Եւ քո աչդ և դողդ փոխանակ
նոցա զիս սասանեցոյց։
Ա՜յսինքն, իմ թշնամիքն ջրի
նման զիմ ջորս կողմն պատեցին
* և օրն՝ի բուն միատեղ զիս պա
շարեցին, և ջարջարեցին։
Ա՜յսինքն, դու իմ բարեկամ
ներս և իմ ճանաչներս ինձանից
հեռացուցիր, իբր զառաքեալս
և զաղգականս ինձանից երիարա
ցուցիր * 'ի պատճառս թշուա
ռութեան և դառն տառապանացն
որ ինձ դէմ արարիր։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
Էմման Էզրայէլացի այր իմաստուն
պատուհասեալ 'ի ժամանակս սողո
մոնի, հանանութիւն և հրաման
նաև դաւթի մարգարէին։
Ա՜յս սաղմոսումս կու պատմէ
մարգարէն զբարութիւն այ և զճշ
մարիտ խոստումն նորա, և կու
յուսադրէ զամենեսեան հաստա
տապէս հաւատալ և յուսալ բա
րեգթութեան և ճշմարտութեան նո
ղոր խոստացեալ է դաւթի և զա
ւակի նորա։

Ա՜յսինքն, զքո ողորմութիդ
և բարեգթութիդ որ
ածի մինչև յաւիտեան
կու օրհնեմ և կուգովեմ * և

վերացուցին զիս։

Շրջեցան զինև ոչ
ջուր * զօր եամ պաշա
րեցին զիս՝ի միասին։

Հեռի արարեր յի
նէն զբարեկամս իմ
և զծանօթս իմ * վա
թշուառութեամբ իմոյ։

Տունք 20.

Իմաստութիւն Էմմանայ
Էզրայէլացւոյ։

Սաղմոս. ՁԸ.

ողորմութիս
քո որ յաւի
տեան օրհ
նեցից * յապագէ յապագ

պատմեցից զՃշմարտութիւնս քո բերանով իմով։

Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութիւն շինեսցի * յերկինս պատրաստ եղիցի Ճշմարտութիւն քո։

Ընդի ուխտ ընտրեալաց իմոց * երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո * և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո։

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեացդ քոց Տեր * և Ճշմարտութիւն քո։

ազգէ ազգ կու պատմեմ և կու քարոզեմ բերանովս քո բանիցդ և քո խոստմանցդ Ճշմարտութիւն։

Ասացեր, դու 'ի յաւիտենից նախասահմանեցիր և ասացիր թէ աշխարհս քո ածային բարութիւնդ ըստեղծվի և շինվի, և քոյ միածին որդւոյդ բարեդթութեամբն և ողորմութեամբն փրկվի և վերանորոգի * և կու հաստատամ որ քո անխախտելի խոստմանցդ Ճշմարտութիւն միշտ հաստատուն և պատրաստ լինի 'ի յերկինս։

Ասացեր, դու ասացիր թէ ես ինչպէս որ իմ ընտրեալցն հետ, իբր աբրահամու, իսահակայ և յակոբայ հետ ուխտ դրի * այսպէս և երդուայ իմ հաստատարիմ ծառայ դաւթին հետ։

Ասացեր, և ասացի թէ ես քո զարմդ և զաւակդ հաստատուն կու պահեմ, որ մինչև յաւիտեան չի պակասին * և քո աթոռդ յազգէ յազգ կու շինեմ և կու պատրաստեմ, զէրէ իմ միածին որդին քո զարմդ պիտի ծնանի մարմնով, և իւր թագաւորութիւնն վերջ չի պիտի ունենայ։

Ասացեր, զայս քո ընքանչելի խոստմունքդ երկինք կու խոստովանին, իբր առաքեալք կու քարոզեն

զեն * և քո աւետարանական Ճշ
մարտութիւդ հաւատացելոց աշ
եկեղեցիքն և ժողովքն կու դա
նանին և կու պատմեն։

Ա՝յսինքն, և հիանալով և զար
մանալով կասեն, որ ա՞ծ ո՛վ կայ
ամպերի միջումն, իբր ո՛վ կայ
մարդարէից միջումն որ քեզ կա
րենայ հաւատարիլ * կամ ո՛վ է՛
այ որդւոց միջումն, իբր հրեշ
տակաց և հրեշտակապետաց մի
ջումն որ քեզ նմանի։

Ա՝յսինքն, ա՞ծ փառաւո՞ր և
զարմանալի է՛ իւր սրբոց մտաց և
խորհրդոց միջումն * և ահար
կու և սարսափելի է՛ սերովբէից
և քերովբէից վերայ որ իւր ա՞ծ
ային աթոռքի բոլորքն շրջապա
տած կան և անդադար զինքն կու
փառաբանեն, այլև իւր սրբոց և
ընտրելոց իւրոց նախահարց առա
քելոց մարգարէից և վարդապե
տաց, որք շուրջ կան զաթոռումն
այ, ըստ այնմ որ ասէ յոհաննէս,
և շուրջ զաթոռումն աթոռք քսան
և չորք և՝ իւր աթոռոցն նստէին
երիցունք քսան և չորք։

Ա՝յսինքն, որ ա՞ծ երկնային զո
րութեաց, ո՛վ է՛ որ կարենայ քեզ
նմանիլ՝ իմէջ ամ ըստեղծ ո՛ւ ա՞ծոց
* դու ամենակարող և հզօր ես
և քո ճշմարտութիւդ և իրաւունքդ
բոլոր աշխարհս լցեր է՛ և պատեր է՛

տութիւն քո յեկեղե
ցիս սրբոց։

Ո՞վ է՛ յամպս որ հա
՝ասարեսցի քեզ *
կամ ո՛վ նմանիցի տե՛ն
յորդիս այ։

Ա՝ծ փառաւո՞ր է՛
՝ի խորհուրդս սրբոց
իւրոց * մեծ և ահար
կու իվերայ այնոցիկ
որք շուրջ են զնո
վաւ։

Տ՝ի՞ ա՞ծ զօրութեաց
ո՛ նմանի քեզ * հզօր
ես դու տէր, և ճշմար
տութիւն քո շուրջ է՛
զքեւ։

Դու տիրես զօրութեաց ծովու * զխուռ
վութիւն ալեաց նորա
դու ցածուցանես։

Դու խոնարհեցուցանես որպէս զվի
րաւորս զամբարտա
ւանս * ՝ի զօրութիւն
բազկի քոյ ցրուեցեր
զթշնամիս քո։

Քո են երկինք և քո
է երկիր, զաշխարհս
լրիւ իւրով դու հաս
տատեցեր * զհիւսիս
և զհարաւ դու արա
րեր * Թաբէոր և Հեր
մոն յանուն քո ցն
ծացեն։

Քո է բազուկ և քո

Ա՝յսինքն, դու աՀագին ծովու
աշխարՀիս զօրութիւն և կարօղու
թիւն վերայ կուտիրես կուիշխես
և կուՀրամայես, ինչպէս որ արա
րիր ՝ի ծուէն կարմիր * դու նորա
ալեաց խառնակութիւնն և խուռ
վութիւն զոր միշտ և Հանապաղ
կու յարուցանէ սատանայ ՝ի մէջ
մարդկան կուցածուցանես, իբր
կու խափանես և կու խաղաղա
ցուցանես։

Ա՝յսինքն, դու ամբարտաւան
զօրքն փարաւոնի և զսատանայ
իւր պաշտօնէիւքն վիրաւորած
և՝ ի զօրութէ անկած մարդկանց
նման կուխոնարհեցուցանես, և
յամօթ կանես * և քոյ Հզօր բազ
կիդ կարօղութիւնն քո թշնամիքն,
իբր զանապան ազգս Հեթանոսաց
և զՀայրն մոլորութիւն սատանայ
կուցրուես և կու յաղթահարես։

Ա՝յսինքն, քո է երկինք և քո
է երկիր, զաշխարհս իւր բնա
կօղ անմարմին և մարմնական կէն
դանեացն Հետ դու Հաստատե
ցիր * զՀիւսիս և զՀարաւ դու
արարիր * Թաբէօր լեառն ՝ի յար
և մուտս, և Հերմոն լեառն ՝ի
յարևելս քո սուրբ անուանդ կու
յիշեն և կուցնծան, իբր զորս
կողմ աշխարՀիս քո նոր անուանդ
կու օրհնէ և կուփառաւորէ։

Ա՝յսինքն, քո է՛ ուժեղ բա

Է՛ զօրութիւն * զօրաց
ցի աջ քո և բարձր
եղիցի ձեռն քո։

Յարդարութիւն և յի
րաւունս հաստատ
ել է՛ աթոռ քո * ողոր
մութիւն և ճշմարտու
թիւն գնացեն առաջի
երեսաց քոց։

Երանի ժողովրդեան
որք գիտեն զօրհնու
թիւս քո տո՛ր * Իւրոյս
երեսաց քոց գնաս
ցեն * և յանուն քո
ցնծասցեն զօրհանա
պազ * և յարդարու
թեա քում բարձր
եղիցին։

Պարծանք զօրութեց
նոցա դու ես * և՝ի
կամն քո բարձր եղի
ցի եղջիւր մեր։

զուկն , և քո է՛ զօրութիւն և կա
ղօղութիւն , իբր որդիդ քո միա
ծին , ըստ այնմ , իսկ զ՝քս տայ զօ
ղութիւն և տայ իմաստութիւն * զօ
ղացուր քո աջդ , և բարձրացուր
քո ձեռքդ , և կատարէ զ՝քո խոս
տացեալ բարիքն , իբր զփրկու
թիւն ազգի մարդկան որ նովաւ
առնելոց ես։

Ա՛յսինքն , քո աթոռդ հաստա
տած է՛ արդարութեամբ և իրաւունս
քի միջոցաւ * և ողորմութիւն և
ճշմարտութիւն միշտ քոյ երեսաց
առաջեն շուրջ կուգան , իբր
առաջի յի՛ քի որդւ՛ոյ քոյ միածնի։

Ա՛յսինքն , երանի այն ժողովր
դեանն որ գիտէ արժանապէս՝ի
փառս յի՛ քի որդւ՛ոյ քոյ միածնի
օրհնել զ՝քեզ տո՛ր ածՀ * զէրէ նՀ
քո երեսաց լուսոյն կուշջին ,
իբր շնորհՀքն յի՛ քի որդւ՛ոյ քոյ
կու կենցաղաւարին * և քո
անունդ յիշելով օրն՝ի բուն կու
ցնծան * և քոյ Հաւատոյ արդա
րութիւնն կու բարձրանան և որ
դիք տայ կու անուանին , ըստ այնմ
եւ նոցա իշխանութիւն յորդիս տայ
լինիլ։

Ա՛յսինքն , նոցա առաքինագործ
ութեան պարծանքն դու ես *
և քոյ կամաց բարեՀաճութիւնն
կու բարձրանայ մեր պոռաբերն ,
իբր մեր Հոգեկան ուժն և կարո

Զանե՛ւ օգնութի սրբոյն Իսրայէլի թագաւորին մերոյ։

Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որդիս քո և ասացեր * Եդի զօգնութի իմ իվերայ հզօրին * և բարձր արարի զընտրեալն ի ժողովրդենէ իմէ։

Գտի զդաւիթ ծառայ իմ * և իւղով սրբով իմով օծի զնա։

Զեռն իմ ընկալցի զնա * և բազուկ իմ

զութիւն կու ասի և կու առատանայ օր ըստ օրէ։

Ա՝ յսինքն, զէրէ քէզանից է՛ որ ասի, յի՝ քի նոր Իսրայէլի սրբոյն, և յաւիտեանական թագաւորին մերոյ օգնութիւն և յաջողութիւն, առ՝ի յաղթել զմահ և զեշխան աշխարհիս զսատանայ։

Ա՝ յսինքն, այն ժամանակն խօսեցար զանազան տեսիլքներով քո որդւոցդ հետ, իբր այն քո նախասահմանած ժամանակն քո հոգւովդ սրբով խօսեցար նախահարց և մարգարէից հետ, և ասացիր * ես զիմ հայրական օգնութիս դրի իվերայ հզօր միածնի որդւոյ իմոյ յի՝ քի, առի յաղթահարել զսատանայ, և առ՝ի փրկել զազգ մարդկային * և զնոյն որդին իմ միածին զոր ընտրեցի իմ ժողովրդեան միջէն, բարձրացուցի և կացուցի իշխան և դատաւոր՝ի վերայ բոլոր աշխարհի։

Ա՝ յսինքն, դուսայ զՃշմարիտ դաւիթն զյա՝ քս, զանմեղն և զանարատն, և զծառայն իմ ըստ մարդկութեան * և իւղով սրբով իմով, իբր լիութեամբ հոգւոյն իմոյ սրբոյ օծի զնա թագաւորս յաւիտեանական, և՝ որ բոլոր աշխարհի։

Ա՝ յսինքն, իմ ձեռքս զնա կու ընդունի, իբր իմ ամենակարող

զօրացուսցէ զնա։

Մի՛ մեղեցէ նմա թշնամի * և որդին անօրէնութիւն մի՛ չարչարեսցէ զնա։

Հարիցից առաջի նորա զթշնամիս նորա * և զատելիս նորա՝ խոցառուցիս մատնեցից։

Շնորհութիւն իմ և ողորմութիւն իմ ընդ նմա * և յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա։

զօրութիւս զնա կունախանամէ * և իմ հայրական բաղուկս զնա կուզօրացուցանէ և կուկարօղացուցանէ առ՝ի կատարել զիւր փրկագործ անօրէնութիւն։

Ասացին, հին թշնամին ատաս նայ չի՛ կարենայ իւր հնարագործութիւնն փորձել և զնաս հասուցանել նմա * ըստ այնմ գայ իշխան աշխարհիս այսորիկ և յիս ինչ ոչ գտանէ և որդին անօրէնութիւն յուզա չի՛ չարչարէ զնա, իբր հասանելով իւր սրտի ցանկութենն չի՛ վշտացնէ զնա, այլ շուտով յետ մատնութենն զրկվի՝ի յարծաթոյն և՝ի կենացն և եր թայ խեղդվի։

Ասացին, ես նորա հետ թշնամութի՛ անօղ դէնքն և սատանայքն պատժեմ կորուսանեմ և հալածեմ՝ի քարոյ անդնդոց * և նորա ատելի հրեայքն յաղթահարեմ և յամօթ անեմ ատա և՝ի հանդերձ ձեղումն։

Ասացին, ես զիմ ճշմարիտ խոստմունքս, և իմ հայրական դութս և ողորմութիւնս նորա հետ հաստատա կուպահեմ ազատելով զնա՝ի գերապանաց մահու, և յարուցանելով զնա՝ի մեռելոց * և իմ ածային անուն՝ ամբաս կուբարձրանայ նորա պոզերն, իբր կուփառաւորվի և կուտաթածվի նորա

Ընդ ինց 'ի ծովու ըղ
ձեռն ներ * և 'ի վերը
գետոց զաջ նորա։

Զա կարդասցէ առ ի
հայր իմ ես դու * ա-
ծ ընդունող փրկ-
կութեան իմոյ։

Զա անդրանիկ արա
ին զնա * և բարձր
քան զամենայն թա-
գաւորս երկրի։

պատիւն և իշխանութիւն բոլոր
աշխարհիս վերայ։
Այսինքն, ես նորա ձեռքն ծո-
վերի վերայ դնեմ, իբր ես նորա
հրամանքն և պատուիրանքն մե-
ծամեծ արութեց և թագաւո-
րութեց վերայ բանեցուցանեմ
* և ներ աջն գետերի վերայ դնեմ
իբր նորա իշխանութիւնն իւրա-
քանչ իւր գաւառի վերայ անց
կացուցանեմ, որ բոլոր աշխարհս
նորա սուրբ հաւատոյն հնազան-
դի և դառնայ 'ի դիտութիւն ճշ-
մարտութեան։
Այսինքն, նա դէպ յիս աղաղա-
կէ և ասէ, թէ դու իմ հայրն
ես ըստ ածութեան իմոյ * և զիս
ընդունող և փրկող ածն ես ըստ
մարդկութեան իմոյ, իբր դու ես
որ քո ածային զօրութիւնդ կու
աղաստես զիս 'ի մահուանէ և 'ի
դժոխոց։
Այսինքն, և ես անդրանիկ կա-
նեմ զինքն, իբր թէպէտ նա ըստ
ածութեան իմ անդրանիկ որդին
է՛, ինչպէս որ ըստ մարդկութեան
անդրանիկ և միածին որդի է՛
մարիամու կուսին, բայց վասն
հնազանդութեան որով համբեր
եաց խաչի և մահու, փառաւք և
պատուով կու բարձրացուցանեմ
զնա և անդրանիկ կանեմ քան
զամ ըստեղծուածս, այլև անդ-

ըանիկ կանեմ զինքն ամ ենջեցե
լոց յարուցանելով զնա 'ի մեռե
լոց * և կուփառաւորեմ զինքն
քան զամ թագաւորս երկրի, տա
լով նմա զիշխանութիւն երկնային
և յաւիտենական։

Ասայինքն, զիմ ողորմութիւնս
մինչև յաւիտեան կուպահեմ նո
ցա հետ, իբր նորա հաւատաց
եալ անդամոցն հետ * և ինչ որ
նորա հետ ուխտերեմ հաւատար
մութիւն կուպահեմ, իբր ոչ միայն
զՀրէայս, այլև զՀեթանոսս
նորա ժառանգութիւն կուտամ,
և զիւր իշխանութիւն կուտարա
ծեմ մինչև 'ի ծագս երկրի։

Ասայինքն, ներ զաւակն յաւի
տեան յաւիտենից հաստատ կու
պահեմ, իբր ներ հաւատացեալ
ժողովուրդն որք են զաւակք սր
բոյ եկեղեցւոյ անարատի հարսին
քի * և ներ աթոռն ոչ զաւուրս
երկնից, իբր նորա թագաւորու
թիւն ոչ երկրիս օրերին նման ան
ցակաւ, այլ երկնից օրերին նման
յաւիտենական կանեմ։

Ասայինքն, թէ որ նորա որդիքն,
իբր թէ որ ներ հաւատացեալքն
զիմ օրէնքս բաց թողուն հեռանե
լով իւրեանց ցանկութենն * և
իմ իրաւանցն դօրայ չի կամենան
կենցաղավարիլ։

Ասայինքն, թէ որ զիմ արդար

Յաւիտեան պահե
ցից նմա զողորմութի
իմ * և ուխտս իմ հա
ւատարիմ ընդ նմա։

Հաստատեցից յաւի
տեան յաւիտենից
զզաւակ նորա * և
զաթոռ նորա ոչ զա
ւուրս երկնից։

Եթէ թողցեն որդիք
ներ զօրէնս իմ * և
յիրաւունս իմ ոչ
կամեսցին գնալ։

Եթէ զարդարութիս

իմ անարդեսցեն * և զպատուհիրանս իմ ո՛չ պահեսցեն։

Հարիցս դա՛ւաղանաւ զանօրէնութիւնս նոցա * և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա։

Բ այց զողորմութիւն իմ ո՛չ արդելից 'ի նոցանէ * և ո՛չ նենդեցից ճշմարտութեան իմմովն * և ո՛չ անարգեցից զուխտ իմ * և ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն ո՛չ արհամարհեցից։ Մի անգամ երդուա՛յ 'ի սրբութի՛ իմ թէ դաւ՛թի ես ո՛չ ստեցից։

Զ սա՛ակ նորա յաւիտեան կացցէ * և աթոռ նորա ոգի զարեգակն առաջի իմ * և ոգի զլուսին զի հաստատ

դատաստանս արհամարհեն * և զիմ ճշմարիտ պատուհիրանքս չի՛ կամենան պահել արհամարհելով զբանս դրոց սրբոց և վարդապետաց եկեղեցւոյ։

Ա՛յսինքն, ես հօր նման իմ բար կութիւն դաւ՛աղանովս նոցա անօրէնութիւնն և անզգամութիւնն կու պատժեմ * և վշտօք և տանջանօք նոցա անիրաւութիւնն և ծռութիւնն կու ուղղեմ և կու ածեմ զիւր եանք 'ի յապաշխարութիւն։

Ա՛յսինքն, բայց զիմ ողորմութիւս ամենևին 'ինոցանէ չեմ արդելեր և չեմ հեռացներ * և զիմ ճշմարիտ խոստմունքս նենդելով չեմ ստեր * և զիմ ուխտս չեմ այլայլեր և չեմ անարգեր * և ինչ որ իմ բերանէս դուրս կու ելանէ, զայն չեմ արհամարհեր և չեմ խնայեր։

Ա՛յսինքն, զէրէ մէկ անգամ երդում արարի ես իմ սրբութենովս և իմ ճշմարտութենովս թէ ես իմ ճշմարիտ դաւ՛թին, իբր իմ միածին որդւ՛ոյն յի՛ քէ ամեն ևին սուտ խօսք չասեմ, իբր զիմ խոստմունքս չի՛ այլայլեմ։

Ա՛յսինքն, նորա զսա՛ակն, իբր նորա հաւ՛ատացեալ որդիքն մին չև յաւ՛իտեան հաստատուն մնան * և նորա աթոռն, իբր նա՛ եկեղեցին արեգական նման իմ առա

Ջևս միշտ պայծառ լինի * և մա
քուր և անխախտ մնայ ինչպէս
լուսինն որ կայ հաստատուն մինչև
յաւիտեան հաւատարիմ վկայի
նման 'ի յերկինս։

Ա՜յսինքն, իսկ այժմ կուտեսա
նեմ թէ ո՞ր ազգ մարդարէական հո
գւով որ դու մերժեցիր, անարգ
եցիր * և կոտոր ձգեցիր զքո
օծեալդ, իբր զքո օծել դաւթի
ազգն և ժողովուրդն վա՜ խրենց
մեղացն և անարժանութեանցն։

Ա՜յսինքն, քո ուխտդ քո ծա
ռայէդ յետ դարձուցիր * և նը
արբութիւն երկրիս վերայ պղծե
ցիր, իբր քո ուխտն քո ծառայիդ
ազգէն և իսրայէլացւոց զարմէն
յետ դարձուցիր, և ջուզեցիր
որ այլ քեզ մատաղ մատուցա
նէին, և թոյլ տուիր ասորւոց
ազգին որ նոցա արբութիւն սեղա
նին վերայ փոխանակ սուրբ կեն
դանեաց խողի միս պատարագե
ցին, և ապականեցին։

Ա՜յսինքն, քակեցիր նց պարսպ
ներն 'ի ձեռն յունաց անզգամաց
և չարաստուաց * և նոցա քաղա
քի փլած ամրոցն իւրեանց տէր
տեղ արարիր։

Ա՜յսինքն, ճանապարհորդդ այլ
ազգքն նոցա ինչն և ապրանքն
յափշտակեցին * և իւրեանց դրա
ցին ազգերի առաջևն ծաղր և

եալէ՛ յաւիտեան վկայ
հաւատարիմ յերկինս։

Իսկ արդ դու մեր
ժեցեր և անարգե
ցեր * և ընդ վայր
հարեր զօծեալ քո։

Դարձուցեր զուխտ
'ի ծառայէ քումէ *
պղծեցեր յերկրի զար
բութիւն նորա։

Քակեցեր զամ պա
րիսպս նոր * և եդեր
զամուրս նորա 'ի դո
ղումն։

Յափշտակեցին զնա
անցաւորք ճանապար
հի * եղև նա նախատ
դրացեաց իւրոց։

Բարձր արարեր զաչ նեղչաց նոր * ուրախ արարեր զամ թշնամիս նորա։

Դ արձուցեր զոգ նուութիւն ի սրտոյ նոր * և ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի։

Ընարդեցեր զսրբութիւն նոր * և զաթոռ նորա յերկիր կործանեցեր։

Նուազ արարեր զամ ուրս ժամանակաց նոր * և հեղեր զնոսա զամօթ։

Մինչև յերբ դարձուցանես զերես քո իսպառ * բորբոքես ցի ոգի հուր բարկութիւն քո։

Ուսկ արդ յիշեա՛ և տես թէ ո՞վ է իմ հանդիպեալ * մի թէ ի՞ զուր ինչ ստեղծեր զամ որդիս մարդկան։

անազատեղ դարձան։

Ա յտինքն, նորա հալածչաց և նեղչաց ձեռքն բարձրացուցիր և ուժովացուցիր * և նորա թշնամիքն ուրախացուցիր։

Ա յտինքն, քո օգնութիւդ նոր թրէն վերառիր * և պատերազմի միջումն զինքն չի՛ պահպանեցիր այլ ոտաց տակ ձգեցիր և ամաչեցուցիր։

Ա յտինքն, նորա տաճարն և սեղանն անարգեցիր և արհամարհեցիր * և նորա թագաւորական իշխանութիւն կործանեցիր և հողի հաւասար արարիր։

Ա յտինքն, նուազեցուցիր և կարճացուցիր նոր ժամանակի օրերն, իբր երուսաղէմայ երկրումն բնակելոյ և մնալոյ ժամանակի օրերն * և զինքն ամ կողմանէ ամօթով լցիր և տրամեցուցիր։

Ա յտինքն, բայց մինչև յերբ կուդարձուցանես քո երեսդ՝ ինոցանէ, իբր զքո օգնութիւդ և զնախախնամութիւդ * և մինչև յերբ քո բարկութիւնդ կրակի նման կուբորբոքի նոցա վերայ։

Ա յտինքն, արդ յիշէ, թէ ես որ այս ազգիս և այս ժողովրդեանս տառապանքն և թշնամութիւն մարդարէական հոգւովն կուտեսանեմ, ինչ հանդուցութիւն ունիմ իմ սրտումն * մի թէ ամ

Ով է՛ մարդ որ կեց
ցէ և ո՛չ տեսցէ զմահ
* կամ փրկեսցէ
զանձն իւր՝ ի ձե
ռաց դժոխոց։

Ուր են ողորմութիւք
քո առաջինքն տէր *
զոր երդուար դաւ
թի ճշմարտութիւն
քով։

Յիշեա՛ զնախատինս
ծառայի քոյ * զոր
ընկալայ՝ ի ծոց իմ
յազգաց բազ
մաց։

Օ՜ որ նախատեցին
թշնամիք քո տէր, նա
խատեցին փոխանակ
օծելոյ քոյ։

ՏԾ փուչ տեղ ըստեղծեցիր մարդ կային աղգս որ այսչափ չարչարանաց և փորձութեանց դէմ կանեսուն։

Ասինքն, մի թէ չէս գիտեր որ մարդս մահկանացու է՝, և ոչ ոք չկայ աշխարհիս վերայ որ ապրի, և զմահ չի տեսանէ * կամ թէ զիւր անձն կարենայ փրկել դժոխոց ձեռքէն, իբր զինքն այնպէս պահէ որ գերեզման չի մտանէ։

Ասինքն, ա՛հ տէր ՏԾ ուր է՝ քո գթութիւդ, և մինչև յերբ կու յեռացնես զքո առաջի խոստացած ողորմութիւդ * որ երդում արարիր դաւ թի ճշմարտութիւն և ասացիր, թէ ես զքո աղգդ հաստատուն կուպահեմ, և զքո աթոռդ յազգէ յազգ կու շինեմ և կուպատրաստեմ, իբր միշտ կու փառաւորեմ։

Ասինքն, յիշէ զքո ծառայիդ նախատինքն, իբր զքո ծառայիդ ազգին և ժողովրդեան նախատինքն * որ ես փոխանակ նոցա ընկալայ իմ ծոցի մէջն զանազան ազգերէ, իբր յաստրՀոց՝ ի քաղ դէացՀոց և՝ ի յունաց չարաստոգ։

Ասինքն, վերէ այն թշնամիքն որ նախատեցին և անարգեցին զտունն իսրայէլի, փոխանակ քոյ օծելոյդ նախատեցին, իբր փո

Օրհնեալ Տէր ամ-ամ յաւ-իտենից եղիցի եղիցի։

Տունք. 48։

Օրհնութիւն Եսայեայ որդւոյն ամոսայ։ 26.

Դիշերացս կանչեցի առաջի քո։

Այլ զի լոյս են հրամանք քո ի վերայ երկրի։

խանակ ինձ նախատեցին, զէրէ նոցա նախատինքն ես ինձ համար լեցի։

Այսինքն, բայց օրհնեալ լիցի քո կամքդ Տէր ամ-ամ յաւ-իտեանս յաւ-իտենից, օրհնեալ եղիցի, որ հնեալ եղիցի ամէն։

Օրհնութիւն եկեղեցւոյն քի առ փեսայն իւր երկնաւորն։

Այսինքն, իմ հոգիս դիշերացս կանչեցի կամ աղաղակեցի, և դէպ քեզ կու գոչէի, իբր իմ ատառոյ եալ հոգիս ի մէջ վշտաց և փորձութեանց զքո բարերարութիւդ և զքո փրկագործ տնօրէնութիւդ մատաղ-ելով Տէր յոյս քս դէպ քեզ կուվազէի * որ մինչև առաւօտն ջերմացեալ աղօթիւք քոյ առաջ ջևդ անքուն մնայ, իբր մինչև որ ի քէն զլոյս միսիթարութեան ընդունի։

Այսինքն, զէրէ քո Աստուծոյն հրամանքն որով զմեզ կու իրատես ասելով, թէ ո՛վ քնակիչք երկրի ուսէք զիմ աւետարանս կան ճշմարտութեան ապդարութիւն, և կենցաղավարեցէք ըստ իրաւանցն ոյ, լոյս և պայծառութիւն է հոգւոց մարդկան իմէր երկրի։

Ա՛յսինքն, ուստի կարկին, իբր մուրճանան կամապաշտ հրէայք, և ամբարիշտ հեթանոսք * և ինչպէս որ մինչև յայսօր չի ուսան, այնպէս և այսուհետև արժանի չի՛ լինին ուսանելոյ, որ երկրիս վերայ. քո սուրբ եւտարանական ճշմարտութիւն իրաւունքն և արդարութիւն 'ի դործ ածեն։

Ա՛յսինքն, բարձվին և բնաջինջ լինին հակառակաւէր հրէայք, և ամբարիշտ հեթանոսք յերկրէս * և արժանի չի՛ լինին մտաց աչօք տեսանելոյ զփառս այդ մերոյ, իբր զկենսագործ անօրէնութիւն փրկչիդ մերոյ յի՛ քի։

Ա՛յսինքն, որ դու բարձր ես, իբր որ յա՛ քս քո մարդեղութիւն խորհուրդն անքննելի է՛, և քո կարողութիւդ որով յաղթահարեցիր զսատանայ, և ազատեցիր զազգ մարդկային, անչափ է՛ * և կուրացեալ հրէայք, և յիմարեցեալ հեթանոսք զքեզ ո՛չ գիտացին, զէրէ չուզեցին գիտենալ։

Ա՛յսինքն, ճանաչեն յա՛ուր դատաստանին և յամօթ լինին * և նախանձն և սրտմտութիւն մաշէ զայն խրատ չի սիրող ժողովուրդն * և այժմ քոյ բարկութիւն հուրն քո թշնամիքն այրէ և փչացնէ։

Ա՛ արկեսցի ամպարիշտն * և այլ ո՛չև ուսցի առնել յերկրի զարդարութիւն ճշմարտութիւն։

Բ՛ արձցի ամպարիշտն յերկրէ * և մի տեսցէ զփառս այդ։

Տ՛ր բարձր ես, և քա զուկ քո հզօր * և նք ո՛չ գիտացին։

Դ՛ անիցեն ամաչեսցեն * և նախանձ արկցի անիսրատ ժողովրդեան * և արդ հուր զթշնամիս քո կեր ցուցէ։

Տ՚ր ՝ած մեր տուր մեզ զխաղաղութիւն քո * զի ըստ ՝ամ գոր ծոց մերոց հատուցաս մեզ։

Տ՚ր ՝ած մեր ստացիր զմեզ * զի բաց ի քէն զայլոք ո՛չ գիտեմք * և զանուն քո անո՛ւա նեմք զոր հանապազ։

Իսկ արդ մեռեալք զկենդանութիւն այլ ո՛չ տեսանիցեն * և ո՛չ բժիշկք յարուցանիցեն։

Վա՜յ այսորիկ ածեր հարեր սատակեցեր

Ա՜յսինքն , որ ՝ած մեր յա՛ քս , տուր մեզ զխաղաղութիւն և զյան դորրութիւն հոգ՚ւոյդ սրբոյ , և խաղաղացո՛ զկեանս մեր * զերկ մեր ամէն սխալանացն դ՚օրայ հա տուցումն եղաւ մեզ , իբր քո ՝ած՝այինն ներողութիւնդ զանազան վշտաց և տառապանաց համբերե ցուք։

Ա՜յսինքն , որ ՝ած մեր յա՛ քս դու զմեզ միջնորդութիւն խաչի և մահո՛ւան քոյ ըստացիր , իբր մեզ տիրութիւն արա՛ * զերկ քեզանից ՝ի զատ այլ ՝ած չենք գիտեր , որով հետև դու ՝ի հայր ես , և հայր ՝ի քեզ է՛ * և օրն ՝ի բուն քո սուրբ անունդ ՝ի բերան ու ներով կու օրհնենք զքեզ և կու փառաբանենք , իբրև ՝ած և փր կիչ մեր։

Ա՜յսինքն , իսկ այժմ հոգ՚ւով մեռեալ հրէայք և հեթանոսք այլ կենդանութի չեն տեսաներ , իբր այլ քոյ ՝ած՝ային շնորհացդ մասնակից չեն լինիր * և բժիշկ ներն ևս զիւրեանք չեն յարու ցաներ , իբր այլ ճար ևս չկայ թէ առաքեալք և կամ վարդապետք զիւրեանք դարձուցանեն ՝ի դի տութիւն ճշմարտութեան , վա՜յ իւր եանց կամապաշութեան։

Ա՜յսինքն , վասն որոյ քո թուրդ ածեցիր զարկեցիր սատակեցիր

և ջնջեցիր նոցա զամէն որձ երա
խայքն , իբր քոյ բարկութեան
սրոնէն պատժեցիր պատուհասե
ցիր և քոյ կենաց դպրութէն ջն
ջեցիր նոցա աղանդոյն , իբր նց
մոլորած վարդապետութե հետ
և օղքն , և բարձիր նոցա յիշա
տակն։

Ա. յսինքն , աւելցուր տր յա
զպատուհասն և զփորձանքն նոցա
պատուհասին և փորձանքին վր
* և ածէ զպատուհասն և զփոր
ձանքն երկրիս անօրինացն վերայ
դատապարտելով զնոսա ՝ի հուրն
յաւիտենական։

Ա. յսինքն , տր յա քս , մեք
զքեզ ՝ի մէջ նեղութե և հալա
ծանաց միայն յիշեցինք * զէրէ
քիչ մի դժուար է մեզ քո խրատդ
որ կասես , թէ արթուն կացէք
և յամ ժամ աղօթս արարէք։

Ա. յսինքն , ինչպէս որ յղի կն
կան երկունքն հասած լինի ծնն
դեան ժամանակին * և սաստիկ
ցաւէն ճչայ և աղաղակէ և զօդ
նութիւն խնդրէ։

Ա. յսինքն , այսպէս եղաք քո երե
սաց առաջին տր յա * ահի և երե
կիւղի միջուն յղացաք և վշտա
ցաք մոգք * և քոյ շնորհաց օգնա
կանութէն ծնաք զհոգի փրկու
թիւն քո , իբր ծնաք զյոյս փրկու
թիւն քոյ։

և ջնջեցեր զամ արու
մանուկ նոցա։

Օ աւել տր զչար
իսրայէլայ էարի նոցա *
և ած զչար իսրայ անօ
ինաց երկրի։

Տր ՝ի նեղութե յի
շեցաք զքեզ * զի
փոքր մի նեղութի է
խրատ քո իսրայէլայ մեր

Ոչ երկունք յղոյ զի
հասեալք ի ցեն ՝ի ժա
մանակս ծննդեան *
և առ ցաւս իւր
ճչեցէ։

Ա. յսպէս եղաք սի
րելոյ քումդ տր * յահ
և յերկիւղ քո յղացեալք երկնեցաք * և
ծնաք զհոգի փրկու
թիւն քոյ։

Ո՛չ և ա կործանեա ցուք մեք * այլ կործանեացին բնակիչք երկրի։

Յարիցեն մեռեալք * և կենդանացին ամենեքեան որք եղեալք են 'ի գերեզմանս։

Օ՜ արթիցեն ցնծացեն՝ և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի։

Ա՜ան զի ցողդ որ ցողն լիքէն, այդ բժշկութի՛ է նոցա * բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեացի։

Խ՜ոյս տուր ժողովուրդ իմ գնա՛մուտ

Ա՜յսինքն, այսուհետև մեք որ երկնաքաղաքացիք եմք, և հաստատեալք եմք յուսով այլ չենք կործանիր անհաւատութիւն * այլ կուկործանին երկրասէր մարդիք մարմնապաշտ հրէայք և դիւապաշտ հեթանոսք։

Ա՜յսինքն, կուհաւատամք որ յո՛ քս որ քո շնորհաց միջնորդութիւնն կու յարին մեռեալքն մահացու մեղաց 'ի ձեռն խոստովանութիւն * և կու կենդանանան ամենեքեան որք հնարադիտութիւնն սատանայի թաղեալք են 'ի դերեզմանս մեղաց։

Ա՜յսինքն, այլև միջնորդութիւն խոստովանութիւն և ապաշխարութիւն կուզարթնանան, կուցնծան և կուրախանան անմահական իւնդութիւն այնոքիկ որք երկրաւորվայելչութենց միջուն հեշտացեր են, և քոյ ա՛ծային սիրոյդ հեռացեր են։

Ա՜յսինքն, զերծ ~~ամենարար~~ ցողդ որ կուցողի քո՛ ա՛ծ քո անարատ կողէդ քո հաւատացելոցդ կենդանութի և բժշկութի է՛ * բայց նոքա որ ամբարշտութիւն և կամապաշտութիւն չենհաւատար քո փրկական տնօրէնութեդ, կուսատակին յաւիտենական մահուամբ։

Ա՜յսինքն, ուստի ո՛վ ժողովուրդ իմ, ի՞բր ո՛վ որդիք մօրս եկեղե

ցՀ՝ոյ զդուշացէք ՝ի մեղաց, և դնա
ցէք մտէք ՝ի ձեր ըշտեմարանն,
իբր ՝ի ձեր խղճմտանաց ամպարն
և ձեր արարած չարիքն տնտղե
ցէք * և ձեր զդայարանաց դռ
ներն փակեցէք ընդէմ աշխարհ
հիս վայելչութեանցն։

Ա՝յսինքն, փախէք մեղաց պատ
ճառ եղող իբմիններէ և պահվե
ցէք սուրբ եկեղեցՀ՝ոյ խորհրդ
ների շՀ՝աքումն, և մանաՀ՝ան դ
ինեալքոյ խոստովանութեամբ * մին
չև որ միջնորդութիւն նորին անցա
նի բարկութիւն այ, և վերատին
արժանի լինիք շնորհաց և բարե
կամութեամբ նորին։

՝ի շտեմարանս քո *
փակեա՛ զդրունս քո
առաջի երեսաց քոց։

Փախիր և թաղիր
առ ժամանակ մի *
մինչև անցցէ բար
կութիւն։

Տունք։ 20։

Խաղաղութեանց առՀ՝օղ քս զխաղաղութիւն և զողորմու
թիւն քո պարգևեա՛ մեզ։

Ա՝արդասէր էր վասն սրբուՀ՝՝ոյ անարատի մօր քոյ և կու
սի, և վասն խաչի քոյ պատՀ՝ակաւոր, ընկալ զաղաչանս
մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Զ-ամենայն ստեղծեալս

Զ-ամենայնի ստեղծեալ

Զ-ոչ-ար և ստեղծօղ ամ գոյից, կեաս քո էակուն թէ դ 'ի յաւ-իտենից։
Իսկ մարդ էբրև ծաղիկ և բոյս դալարից, անդադր կենաց ընդ ամենի սարդից

Աղօթ մովսէսի առն այ։

Սաղմոս. ՁԹ.

Տապա՛ էն եղեր մեր յաղդէ մին
էև յաղդ * մինչէև
ելցինք Հաստատեալք

զանա

Ի բէր, զայս աղօթքս շարադրեաց դաւ՛իթ, խօսելով զստեղծմանէ աշխարհի, ըստ որում խօսի մովսէս՝ ի սկզբան ծննդոց գրոյն, ուստի ասէ աղօթք մովսէսի, իբր բանս աղօթական նման է՛ բանիցն մովսէսի։

Ա՛յս սաղմոսումս կու խօսի մար դարէն վասն կարճութեանն այսորիկ կենցաղոյս, և կուսուցանէ մեզ թէ ոչ պարտինք Հոգալ վասն յաւ՛իտենական կենացն։

Այսինքն, եր ես դու մեզ՝ ի սկզբանէ աշխարհի մինչև ցայսօր ապա՛ էն և օդնական եղար յաղդէ մինչև յաղդ, փրկելով զմեզ՝ ի

էին, և մինչև ստեղ ծեր զերկիր և զշամ տիեզերս։

Յահիտենից մինչև յահիտեանս դու ես * մի՛ դարձուցաներ զմարդ՝ ի տառապանս * և ասացեր դարձարուք առիս որդիք մարդկան։

Հազար ամ յաչս քոնոյ օր երեկի զի էանց * ոչ զպահմի գիշերոյ * և ամք նց անարգութիւն եղիցին։

զանազան փորձութիւնց թէ հոգեկանաց և թէ մարմնակոնաց * զէրէ յառաջ քան թէ աշխարհիս սարերն հաստատվեր էին, և յառաջ քան թէ ըստեղծեր էիր զերկիր և զշամ տիեզերս, դու ածդ ամի կայիր՝ ի քում անչափի էականութեդ և՝ ի քում անչափի բարութեանդ։

Յահիտենից մինչև՝ ի յահիտեանս դու մեր ՝երն ես * մի՛ դարձուցաներ զմարդիք՝ ի տառապանս, իբր մի՛ թողուր զմեզ, որ հետևելով ախտից և ցանկութեց մերոց, յահիտենական մահո՛ւամբն մեռանիցիմք և դատապարտիցիմք՝ ի հուրն յահիտենական * այլ ոչ ասացեր՝ ի ձեռն առաքելոց և մարգարէից, թէ դարձարուք առիս որդիք մարդկան, դարձո՛ զմեզ քոյով շնորհիւդ առ քեզ, և ուսո՛ մեզ հետևիլ քոյոց պատո՛ւիրանաց։

Յամենայնի, հազար տարին ՝որ ածդ քոյ աչաց առաջևն այնպէս է՛ ինչպէս էրէկվան օրն որ անց կացաւ * և ինչպէս մէկ գիշերվան պահ մի՛ որ ոչինչ կուհամարվի * իսկ մարդոյս կենաց տարիքն ինչ պիտի լինի որ անարդ և փուչ իք մինի նման ցաւ՝ օք և տառապանօք անց կուկենայ։

Ա՝ յսինք , առաւ՛օտն , իբր ՝ի տղայութե՛ Հաստակին խոտի նման կուբուսանին * առաւ՛օտն , իբր ՝ի այրութե՛ Հաստակին դալարի նման կու զո՛ւարճանան և կու ծաղկին * բայց իրիկունն , իբր ՝ի ծերութե՛ Հաստակին կութարշամին , իբր կու չորանան , և ՝ի վայր կուանկանին ։

Ա՝ յսինքն , քո սաստիկ բարկութէդ նո՛ւաղեցանք և անզօրացանք մարմնով * և քո սրտմտութէդ և զայրացմանէդ շո՛ւարեցանք , իբր խռովեցանք զանազան հի՛անդութէ՛ք և տրտմեցանք ։

Ա՝ յսինքն , զէրէ դու զմեր մեղքն և յանցանքն քոյ առաջեւդ դրիր * և զմեր կեանքն և կենցաղավարութի՛ն քոյ լո՛սաւորեալ պայծառ երեսիդ յանդիման կացուցիր ։

Ա՝ յսինքն , մեր կենաց օրերն բովանդակ նո՛ւաղեցան և անզօրացան * և քո սաստիկ բարկութէդ խռովեցանք , տրտմեցանք , և թշո՛ւառացանք ։

Ա՝ յսինքն , մեր տարոց ժամանակն տարդի կենաց , իբր գործարարի կենաց ժամանակին նման դադար չունի , նախ զէրէ շուտով կուանցանի , երկրորդ որ լինէ՝ աշխատանք և անհանդստութիւն , և երրորդ որ վերջն ունայնութիւն

Ա՝ նդառաւ՛օտս ոպ դալարի բուսցին * ընդառաւ՛օտս որպէս դալարի զո՛ւարձացին և ծաղկեսցին * ընդ երեկոյս թարշամեսցին , չորասցին և անկցին ։

Ո՛ւռ՛ աղեցաք մե՛ք ՝ի բարկութէ՛ քումմ * և ՝ի սրտմտութենէ՛ քումմ խռովեցաք ։

Ա՝ դիր զմեղս մեր առաջի՛ քոյ * և զլռկեանս մեր ՝ի լոյս երեսաց քոց ։

Ա՝ մենայն աւ՛ուրք մեր նո՛ւաղեցան * և ՝ի բարկութէ՛ քումմ խռովեցաք ։

Ո՛ւամանակ ամաց մերոց անդադար որպէս տարդի * և թիւ աւ՛ուրց ամաց մերոց ՝ի նոսա եօթանասուն ամ ։

Ապա թէ առաւել
և ուրախութիւն ամ *
և որ ինչ աւելի է
քան զայն, ցաւօք և
հեծութիւք։

Եկն ի վերս մեր հեղ
ութիւն և խրատեցաք *
իսկ արդ ո՞ գիտասցէ
զզօրութիւն բարկու
թեան քո * և կամ յա
հէ՞ քումմէ զսրտ
մտութիւն քո հա
մարեսցի։

Ա՞յսպէս ցոյց ինձ
զաջ քո * և որք խո
նարհք են սրտիւք զի
մաստութիւն քո։

և փուչ է՛ * և մեր տարոյց օրե
րի թիւն մինչև եօթանասուն տա
րին է՛ և ո՛չ աւելի։

Ա՞յսինքն, ապա թէ աւելի այլ
լինի, մինչև ութսուն տարին է՛
* և ինչ որ քան զութսունն աւե
լի է՛, ցաւօք և հեծութիւք, իբր
սգովք և տառապանօք լի է՛։

Ա՞յսինքն, աշխարհիս զանազան
փորձութիւքն և տառապանքն քա
շելով մեզ վերայ հեզութիւն և
խոնարհութիւն եկաւ, և խրատ
վեցանք, իբր մեր անզգամութիւն
մոռացանք * բայց ո՞վ կարէ գիտե
նալ այս բարկութիւն զօրութիւն և
սաստկութիւն, եթէ ո՛չ այն որ
կուվախէ մեղանչել ընդդէմ նը
* կամ ո՞վ է՛ որ երկնչելով յայ
նորա սրտմտութիւն կարէ թո՞ւել
եթէ ո՛չ այն, որ իւր խղճմտան
քի միջումն զիւր արարած անօ
րէնութիւքն կուտեսանէ։

Ա՞յսինքն, արդ ինչպէս որ վա՞
յանցանաց նախահօրն ադամայ
զքո ձախ ձեռքդ մեզ նշանց
տո՞ւիր, իբր զանազան թշո՞ւառու
թիւք զմեզ տառապեցուցիր, այս
պէս ցոյց մեզ զքո աջ ձեռքդ,
իբր զյիսուս քրիստոս զորդիդ
քո միածին, և մխիթարէ զմեզ
քո հայրական դթութիւնդ * և
խոնարհ և հեզ մարդկանց քոյ
ա՞ծ այնն օրինաց և պատո՞ւիրանաց

խնամատուութիւն 'ի ձեռն նոյն միածնի որդւոյ քոյ ուսո՛ մեզ և յայտնի արա՛։

Ա՝յսինքն, դարձիր ՝ուր ՝ած քո ողորմութիւդ, մինչև յերբ կուզայրանաս մեր յանցանացն վերայ և զմեզ կուտրտմեցուցանես * դարձիր ՝ուր ՝ած, և քոյ միածին որդւոյդ սիրոյն համար միսիթար վիր քոյ ծառայիցդ միջուն, իբր քոյ ծառայիցդ աղօթքն և պաղատանքն քեզ դուրդայ, և հաճոյ թո՛ւի քոյ սուրբ կամացդ։

Ա՝յսինքն, որ մեք մոռանալով զմեր անցեալ թշուառութիւնն և զխղճութիւն գոհանալնք զքէն ասելով, լցվեցանք ՝ուր ՝ած քոյ առաւ՛օտեան ողորմութիդ, իբր քոյ աղաւորութե և փրկագործութե ողորմութիդն * և ցնծացաք և ուրախացաք հոգ՛ով զամենայն աւ՛ուրս կենաց մերոց։

Ա՝յսինքն, ուրախացանք փոխանակ այն օրերին որ զմեզ երեսաց ձգեցիր և անարդեցիր * և փոխանակ այն տարի՛ոցն որ այնչափ զանազան չարչարանք և տառապանք տեսանք։

Ա՝յսինքն, նայիր ՝ուր ՝ած քոյ ծառայիցդ վերայ, և ըստեղծո՛ւա ծոցդ վերայ, և օգնական եղիր նոցա քո Հայրական գթութիդն որ միւսանգամ չի՛ կորուսանեն

Դարձ ՝ուր մինչև յերբ * միսիթարեա՛ 'ի ծառայս քո։

Լցաք առաւ՛օտու ողորմութիդ քով * ցնծացաք և ուրախ եղաք զամ աւ՛ուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւ՛ուրցն յորս խոնարհ աւրեր զմեզ * և ամացն յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեաց ՝ուր 'ի ծառայս քո և 'ի գործս ձեռաց քոյ * և առաջնորդեա՛ որդւոց նոցա * և եղիցի լոյս ՝ուն

ասասուծոյ 'ի մեր։

Օ՜ գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա՛ 'ի մեզ տէր * և զգործս ձեռաց մերոց աջող եա՛ մեզ։

Տունք։ 16.

Անվերնագիր 'ի յԵբրայեցւոց օրհնութիւն գովութեան։

Սաղմոս. Ղ.

Որ բնակեալ է յօգնութիւնն բարձրելոյն * քնդ հովանեաւ այոյ երկինս հանդիցէ։

զքո երկնային միխիթարութիւդ * և առաջնորդէ՛ նոցա զարմին և զահ՝ակին 'ի ձեռն առաքելոց, և վարդապետաց քարոզութեն որ միշտ շրջին 'ի ճանապարհս ճշմարտութեանդ * և այսպէս լոյս շնորհացդ տնդ այ մերոյ միշտ մեզ վրայ հովանի լինի, և զմեզ պահպանէ և հախտանամէ։

Ո՜յսինքն, մեր ձեռաց գործքն և արարմունքն ուղղէ տր այ որ անիրաւութիւն և անպարկեշտութիւն չի՛ գտնի մեզնում * և մեր բովանդակ ձեռաց գործքն ուղղէ 'ի փառս և 'ի պատիւ անուանքդ սրբոյ։

Իբր, այս սաղմոս Եբրայեցւոց այ՝ աշնչումն խորագիր չունի զսա ասացեալ է՛ դաւիթ վասն օրհնելոյ և գովելոյ զայ։

Ո՜յս սաղմոսումս կուսուցանէ մարդարէն թէ ինչ մարդ որ զիւր յոյսն յայ կուդնէ, ամենևին անսահ կուապրի աշխարհիս վր։

Ո՜յսինքն, ինչ մարդ որ բարձրելոյն այ օգնութինն իւրն իբրև տուն է՛ շիներ, և այն օգնութիւն միջումն հոս բնակի, իբր զիւր բովանդակ յոյսն յայ է՛ դրեր, և 'ինա է՛ ապաւիներ * նա միշտ այ նախախնամութիւն և պահպա

նութիւն տակուն կու հանդչի՝ ի յերկինս անահ և աներկիւղ ինչ պէս մէկ ամուր և անառիկ քեր դի միջուն։

Ասացէ՛ն ընդու նող իմ ես դու * ապաւէն իմ ՝ն ած, և ես յուսամ՝ ինա։

Ասայինքն, և համարձակ կարէ ասել այ հեռ, թէ տր ՝ն ած դու իմ ընդունողն ես, և դու իմ պահ պանողն ես * և առաջի մարդկան ես կարէ պարծենալ ասելով, թէ իմ հոգս տանողն և իմ ապա ւէնն ՝ն ածն է՛, և ես միայն ՝ինա եմ յուսացեր իմ ամէն փորձու թեան միջուն։

Ա՛ն փրկեացէ զիս յո րոգայթէ որսողին * և ՝ի բանից խռովու թեան։

Ասայինքն, նա կու փրկէ զիս որսորդների թակաքէն, իբր սա տանայի հնարագործութէն և խա բէութէն, և չի՛ թողուր որ ան կանիմ՝ ի մեղս * և կու ազատէ զիս ՝ի խռովութեան խօսքերէ, իբր ՝ի կուվոյ, ՝ի բամբասանաց, ՝ի հայհոյանաց, և ՝ի դատարկա բանութեանց։

՝Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ * ՝ի հովանի թևոց նորա յուսացիս։

Ասայինքն, դիտացիր ուրեմն ո՛վ մարդ, որ թէ դու ուղիղ սրտով դէպ յ՝ն ած աղաղակես, ՝ն ած զքեզ երախայի նման իւր քա մակն կառնու, և իւր թիկանց միջուն կուպահէ * և դու հա՛ի ՝ն ածդի նման նորա նախախնամու թեան թևերի տակուն կու հանդչիս, ապաւինելով ՝ի հայրական գութն նորա։

Ուրախս զ զէն շուրջ

Ասայինքն, նորա խոստմանց ՝ն ած

եղեցի զքեզ ճշմարտութիւն։

Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի * և ո՛չ ՝ի նետէ որ թռչի ՝ի տուն։

Յերկի որ շրջի ՝ի խաւարի * ՝ի դայթակղութէ դիւին հասարակի աւուրս։

Ն՚նկցին ՝ի կողմանէ քումմէ հազարք, և

մարտութիւնն, և նորա բանից հաստատութիւն զքեզ զալեանի նման, և զբիսի նման կուշջապատէ, և զքեզ ընդէմ երևելի և աներևոյթ պատերազմաց կու ամրացուցանէ։

Ն. յսինքն, դու գիշերվան երկիւղէն չես վախենար, իբր դու փորձութեան միջումն չես սարսափիր, որ չի լինի թէ քո աներևոյթ թշնամին սատանայ յանկարծ վերայ վազէ և զքեզ յաղթահարէ * և ցերեկվան թռչող նետէն չես երկնչիր, իբր դու ՝ի մէջ հոգեկան միսիթարութիւն սատանայի ձգած փառասիրութիւն և թերամտութիւն նետերէն չես կասկածիր։

Ն. յսինքն, դու այն խաւարին որ խաւարի միջումն շուրջ կու գայ չես երկնչիր, իբր դու քո հոգեկան տրտմութիւն և տարակուսութիւն միջումն սատանայի խորամանկութէն չես վախեր, որ չի լինի թէ զքեզ յուսահատեցուցանէ * և ՝ի դայթակղութենէ կէսօրվան դեւին չես կասկածիր, իբր ՝ի մէջ քոյ մտաւորական աղօթիցդ չես վախենար, որ չի լինի թէ սատանայ զքո միտքդ շփոթէ աշխարհիս փուչ մտածմամբն։

Ն. յսինքն, հազար հոգի ՝ի քո ձախ կողմդ վայր անկանի վերա

հորեալ 'ի սատանայէ , և տասն
անգամ հարիւր հազար հոգի 'ի
յաջ կողմէդ , իբր այնպիսի մար
դիքն , որ զիւրեանց յոյսն յաճ
ջեն դրեր , և սրտի մտօք յաճ ջեն
ապաւիներ * և քեզ ամենևին
չի կարեն մօտիանալ կամ վնաս
հասուցանել։

Ա. յսինքն , բայց դու միայն մտաց
աչօքդ կունայիս , և մեղաւորաց ,
իբր սատանայի և իւր կամարարաց
հատուցումն կու տեսանես , թէ
ինչպէս արդարութիւն այ կուպատ
ժէ զիւրեանք մշանջենաւոր տան
ջանօք 'ի սանդարամետս անդն
դոց * և կու դոչես սրտի մտօք
առ ած ասելով , որ ած փրկէ
զիս այս վտանգէս , զէրէ իմ յոյսն
միայն դու ես։

Ա. յսինքն , զէրէ զբարձրեալն
ած քեզ ապաւէն արարիր * դի
ւաց չարութիւքն և նենդագործու
թիւքն քեզ չեն հասանիր * և փոր
ձութիւն և տանջանք քոյ տանդ
և քոյ սենեկիդ չեն մօտիանար։

Ա. յսինքն , ինքն որ ած ապապա
ներէ իւր հրեշտակացն քեզ հա
մար * որ զքեզ քոյ ամէն առա
քինութիւնքդ և բարեգործութեան
ճանապարհումդ պահեն և պահ
պանեն։

Ա. յսինքն , զքեզ իւրեանց կու
ների վերայ բառնան , և բարձ

բիւրք ընդաջմէ քու
մէ * և առ քեզ ինչ
ոչ մերձեսցին։

Բ. այց միայն աչօք
քովք հայեսցիս դու ,
և զհատուցումն մե
ղաւորաց տեսցես *
զի դու տէր յոյս
իմ ես։

Գ. բարձրեալն արա
ւեր քեզ ապաւէն *
ոչ հասցեն առ քեզ
չարք * և տանջանք
մի մերձեսցին 'ի
յարիս քո։

Դ. հրեշտակաց իւրոց
պատուիրեալ է վասն
քոյ * 'ի պահել զքեզ
յամ ճանապարհս քո։

Ե. 'ի բազուկս իւրեանց
ընկալցին զքեզ * զի

մի՛ երբէք հարցես զքարի զոսան քո։

Վերայ իժից և քարէից դնասցես դու * և առոսն կոխեսցես զառիւծն և զվիշ շապն։

Բանեղի յիս յուսացաւ * և փրկեցից զնա, հովանի եղէց նմա * զի ծանեաւ զանուն իմ։

ըացուցանեն զմիտքդ առ ՀԱԾ * որ չի լինի թէ քո ոտքդ, իբր քո վարքդ և քո կենցաղավարութիւդ աշխարհիս վայելչութիւն քարերին դիպչի և վնասի։

Այսինքն, իժերի և քարբերի վերայ շուրջ կու գաս դու * և ոտնակոխ կանես զառիւծն և զվիշ շապն, իբր կու յաղթահարես զՀԱՄ զօրութիւս և զՀնարագիտութիւնս սատանայի, որ կու նմանի իժ օձի, վասն անբժշկելի զահրին իւրոյ, կունմանի քարբ օձի վասն խստասրտութեան և խորամանկութեան իւրոյ, և կունմանի առիւծի, զերբ միշտ կուշրջի և կուխնդրէ թէ զո՞վ կլանէ, ըստ առաքելոյն պետրոսի, և կունմանի վիշապի, զերբ միշտ կերուսմեռ կուքայլէ, և զերբ որոդ մանն ատեղաց իւր տրտուվն կուքարշէ յերկիր, ըստ առաքելոյն յոհաննու։

Այսինքն, զերբ կասէ ՀԱԾ, այս երկիւղած մարդս 'ի յիս յուսացաւ, և իմ օգնութիւս ապաւէնեցաւ * ես այլ իմ ՀԱԾայինողորմութիւս կուփրկեմ զինքն, յամփոքձութիւնց աշխարհի, մարմնոյ և սատանայի, և իմ նախահանմութիւնէ շու�զքն իւր վերայ կուպահեմ * զերբ ճանաչեց զիմ անունն, որ ասու�ՀԱԾ

ըիտ և Հաճ-ատարիմ եմ։
Ա՝յսինքն , կու աղաղակէ առիս սրտի մաղք , և ես իբրև Հայր քա ըեգութ ականջ կանեմ նորա խնդրուածքին * և իւր Հոգե կան և մարմնական ներողութեան միջուցն իւր մօտն կու կենամ , և զինքն կու միխիթարեմ։
Ա՝յսինքն , կու փրկեմ զինքն 'ի վտանգից և 'ի փորձութեանց աշխարհիս * և կու փառաւորեմ զինքն իմ երկնային աղքայութեամբ միջուցն * երկայն օրերով կու լցնում զինքն , իբր անմահական կենաց կու պատկեմ զինքն * և կու ցուցանեմ իւրն զիմ փրկութիւնն , իբր զորդին իմ միածին յանքս որ է՝ փրկութիւն և կեանք ապ դի մարդկան։

Իբր , զայս սաղմոս շարադրեալ է՝ դաւիթ վասն օրհնելոյ և գովելոյ զաստ յաւուր շաբաթու , բայց 'ի յաճախաշունչս եբրայեցւոց խորագիր ջունի։
Ա՝յս սաղմոսումն կու յորդորէ մարդարէն զՀաւատացեալս ուրախութիւն պաշտել զաւուրս տոնից , վասն մեծութիւն իմաստութեան արդարութիւն և ողորմութեանն այ։

Ա՝յսինքն , բարի է՝ խոստովանիլն

Կարդացէ առիս , և ես լուայց նմա * և առ նմա եղէց 'ինեղուութիւն։

Փրկեցից * և փառաւորեցից զնա * երկայն աւուրբք լցուցից * և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։

Տունք։ 16։

Սաղմոս օրհնութիւն յաւուրն շաբաթու , անվերնագիր 'ի յեբրայեցւոց։

Սաղմոս։ ՂԱ։

Բարի է՝ խոստովանիլն

լինիլ ՝ան * և սաղմոս
ասել անուն ան քում
բարձրեալ ։

Պատմել առաւօտու
ողորմութիւն քո *
և զճշմարտութիւն քո
՝ի գիշերի ։

Տասն աղեաւ սաղ
մոսարանաւ * ՝ի ձայն
օրհնութիւն դովել ։

Որոխ արարեր զիս
՝ր յարարածս քո *
և ՝ի գործս ձեռաց
քոց ցնծացայց ։

Որպէս զի մեծք են
գործք քո ՝ր * և
յոյժ խորք են խոր
հուրդք քո ։

քեզ ՝որ ՝ած , իբր դովաբանելն
զքո անչափ կարօղութիւդ և զքո
զարմանալի արարչագործութիւդ *
և սաղմոսերգութիւնք օրհնելն զքո
սուրբ և երկրպագելի անուանդ
՝ով բարձրեալդ ՝ած , և անհասա
նելիդ ՝ի մարդկանէ ։

Ա. յսինքն , վայելուչ է՛ ՝որ ՝ած
պատմելն առաւ՚օտու , իբր ՝ի մէջ
աջողութեաց , զքո ողորմութիւդ
և զգթութիւդ * և ՝ի գիշերի ,
իբր ՝ի մէջ վշտաց և տառապանաց
զքո օգնութիւնդ և նախախնա
մութիւդ յայտնելն և քարոզելն ։

Ա՝ յսինքն , արժանի է՛ ՝որ ՝ած
տասն թելէ սաղմոսն որ սաղմոսա
բան կասի և կունշանակէ զկատա
րուածն տասն պատուիրանաց քոց
* այլև օրհնութեան և երգոց
ձայներով զքեզ դովել և փառա
բանելն ։

Ա՝ յսինքն , զէրէ դու զիս ուրա
խացուցիր քո զարմանալի ստեղ
ծուածոցդ վերայ * և քոյ ձե
ռաց հիանալի գործոցն վրայ կու
ցնծամ և կուզուարճանամ ։

Ա՝ յսինքն , ինչպէս մեծ և ան
ճառելի են քո գործքերդ ՝որ ՝ած
որ յայտնի կուցուցանեն զքո ան
չափ կարօղութիւդ և զքո անչափ
մեծութիւնդ * և ինչպէս խոր
րուկ և անհասանելի են քո խոր
հուրդքդ և քո իմաստութիւդ ։

Ա՝յսինքն , բայց յիմար և անզգամ մարդն զքո ամենակարողութիւնդ չի՛ ճանաչեր * և անմիտ մարդն զքո ամէնիմաստութիւնդ ՝ի միտ չի՛ առներ։

Ա՝յսինքն , ուսաի երբեմն մեղաւոր և ամբարիշտ մարդիքն կուբուսանին վայրի խոտի նման , որ այսօր է՛ և՝ի վաղիւն ՝ի հուր կուարկանի * և երբեմն կուծաղկին այնպիսի անզգամ մարդիքն որ անօրէնութիւն և չարութիւն գործելոյ յետնէ են , ժամանակ ինչ այս աշխարհիս երեսին փառաւոր կուշրջին և կուցնծան և կուզուարճանան անմահ կարծելով զինքեանս։

Ա՝. յսինքն , բայց վասն չիկամելոյ նոցա ճանաչել զպատուիրանս ՝այ , կուսատակին յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից , իբր կուդատապարտվին ՝ի հուրն յաւիտենական * և դու քո արդար դատաստանովդ կուբարձրանաս և կուփառաւորիս ՝որ ՝ած ՝ի յաւիտեան։

Ա՝. յսինքն , ահա՛ քոյ իրաւանց և արդարութեց թշնամիքն ՝որ ՝ած ահա՛ քո օրինաց և պատուիրանաց թշնամիքն կուկորընչին * և կուցրուին և կուփչանան ամէն այնպիսի մարդիքն որ անօրէնութիւն կուգործեն։

Ա՝յր անզգամ զայս ո՛չ ծանիցէ * և անմիտն զայս ո՛չ առնու ՝իմիտ։

՝Ի բուսանիլն մեղաւորաց ոչ խոտ * ՝ի ծաղկիլն այնոցիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Սատակեսցին յաւի՛տեան յաւի՛տենից * և դու բարձրեալ ես յաւի՛տեանս ՝այր։

Օ՝ ի ահա՛ թշնամիք քո ՝այր , զի ահա՛ թշնամիք քո կորիցեն * ցրուեսցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Բարձր եղիցի ոգի մի եղջերուի եղջիւր իմ * և ծերութի իմ 'ի ձէթ պարարութեան։

Աչս տես ակն իմ 'ի թշնամիսն իմ * ոչ քա յարուցեալք են ինձ չարք 'ի նոսա լուիցէ ականջն իմ։

Արդարքն ոգի զարմանահիս ծաղկեսցին * և ոգի զմայրս լիբանանու բազումք եղիցին։

Տնկեալք եղիցին 'ի տան տն * և 'ի դաւիթս այ մերոյ ծաղկեսցին։

Դարձեալ բազումք եղիցին 'ի ծերութի պա

Ասասցեն, և իմ պոզն քերովբէիցն տանի նման կուբարձրանայ, իբր իմ տարութիւնս և իմ իշխանութիւնս կումեծանայ և կու առաւելանայ * և իմ ծերութիւնս, իբր իմ տկարութիւնս քոյ շնորհացդ պարարտութեամբ ձիթոնի կուփարատի և կու առողջանայ։

Ասասցեն, այն փորձութիւնն և այն հնարագործութիւնն որ բազումք 'ի թշնամեացդ իմոց ինձ պատրաստեցին, տեսայ ես իմ աչքովս որ իւրեանց դլուխն եկաւ * այժմ և յոյս ունիմ, որ քո ողորմութեամբդ լսեմ այնպիսի մարդկանց դլուխն եկած որ չար դի տաւորութիւն ինձ վերայ կու մեծանեն։

Ասասցեն, արդարքն է անմեղքն արմատենոյ ծառի նման կուծաղկին, զանազան բարեգործութիւնքոյ առաջեւդ * և լիբանանու մայրի ծառերին նման կու պտղաբերին և կուբազմանան հոգևորզաբ մօք և զատակօք։

Ասասցեն, անկած կումնան նոր եկեղեցւոյ միջումն հոտաւոր յուսով և սիրով * և այդ գաւթի միջումն կուծաղկին անուշահոտ առաքինութեամբ և բարեհամբաւութեամբ։

Ասասցեն, և այլ ևս առաւել կուբազմանան հոգևորզարմանք

և զամ՝ակօք երբեմն կուծ երանան պարարտացեալք շնորհօքն այ * կու գիրանան երկնային իմաստութեամբ , և կու փափկանան ածային առաքինութեամբ * որ կարեն քարոզել և պատմել թէ ուղիղ է՛ տր ածմեր , և արդար է՛ դատաստանով , և իւրնում ամենևին անիրաւութիւն չի գտվիր։

Իբր , զայս սաղմոս շարադրեց ինքն դաւիթ վ՚ս օրհնելոյ և գովելոյ զածյաւուր կիրակէի , այն օրն որ երկինք և երկիր ստեղծվաւ յոչնչէ։ բայց՝ի յածաշունչս եբրայեցւոց խորագիր չունի։

Ա՚յս սաղմոսումն կու դուշակէ մարգարէն թէ ոչ քս յետ յարութեն նստիլ պիտի ընդաջմէ հօր այ , և ողարկել զառաքեալս՝ի դարձուցանել զաշխարհս՝ի գի տութի ճշմարտութեն։

Այսինքն , տրն բոլորից յ՚ս՝քս որ կերպարանօք ծառայի խաչի և մահու համբերեաց , յարուցեալ՝ի մեռելոց վերսին թագաւորեաց , և անմահական վայելչութի զգեցաւ * զգեցաւ տր յ՚ս քրիստոս զփառս ածութեն , և զպատիւս յաւիտենական թագաւորութեն *

բարտութեն * գերբք և փափուկք եղիցին *՝ի պատմել ուղիղ է՛ տր ածմեր , և ոչ գոյ՝ի նմա անիրաւութիւն։

Տունք։ 143։

Օրհնութիւն գովութեն ինքեան դաւթի յաւուր միաշաբաթու , յորժամ երկիր հաստատեցաւ , անվերնագիր՝ի յեբրայեցւոց։

Սաղմոս։ ՃԸԲ։

Թագաւորեաց զվայելչութի զգեցաւ * զգեցաւ տր * զզօրութի ընդ մէջ իւր էած։

Դ՝ աստուծոյ զաշ-
խարհս զի մի՛ սասա-
նեսցի * պատրաստ-
է՛ աթոռ քո՝ ի սկզբա-
նէ, յա՛ւիտենից դու-
ես։

Ա՝ մբարձան գետք
տո՛ր * և ամբարձին
գետք զձայնս իւր
եանց * և յարիցեն
գետք՝ ի գնացս իւր
եանց։

Բ՝ Ի ձայնէ ջուրց բազ-
մաց * սքանչելի եղեն
զբօսանք ծովու։

և իւր յաղթօղ զօրութիւն թշնամեաց իւր մէջքն կապեց, կոխելով զսատանայ, և յամօթ առնելով զհամախտս նորա։

Ա՝ յսինքն, հաստատեց զաշխարհս՝ ի ձեռն առաքելոց և աշակերտաց իւրոց՝ ի հաւատս իւր սուրբ, որ այլ չէր շարժի և չէր սասանի՝ ի զանազան մոլորութեանց հրէական նաց և հեթանոսականաց * պատրաստէ՛ քո ուծային աթոռդ տոր յա՛ քս ընդ աջմէ հօր այ՝ ի սկզբանէ, զերկրէ դու՝ ի յաւիտենից համադոյակից ես նորա քո ուծութեամբդ։

Ա՝ յսինքն, վերացան և բարձրացան դեռերն տոր ուծ, իբր առատացան և զօրացան քո առաքելքդ տոր յա՛ քս, ուծային շնորհօք և իմաստութեամբ * և այս դեռերս իւրեանց քարոզութեամբ ձայնն բարձրացուցին իմերայ երկրի * և աշխարհիս դեռերն, իբր հրէից դայթակղած վարդապետքն, և հեթանոսաց յիմար փիլիսոփայքն իւրեանց մոլորած վարուցն և դնացիցն հեռաւելով վերր կուկենան և կու հակառակին ընդ էմ նոցա ճշմարիտ քարոզութեան։

Ա՝ յսինքն, և զանազան ջրերի ձայներէն, իբր զանազան ազգաց և ժողովրդոց աղաղակէն * ըսքանչելի և հիանալի հալածա-

Ս քանչելի է դուր՝ Տեր՝ ի բարձունս * վկայութիւնքդ քոց մեք յոյժ հաւատացաք։

Տան քում վայելէ սրբութիւն Տեր ընդ երկայնաւորս։

Տունք. 6.

Սաղմոս ինքեան՝ դաւթի չորրէք շաբաթու, անվէրնա գէր՝ ի յէբրայեցւոց։

Սաղմոս։ ՂԳ.

նաց և խռովութիւն ալէկոծութիւն ծնաւ աշխարհիս ծովուն։

Ա՜յսինքն, բայց դու այլ առա՛ջել ըսքանչելի է՝ կարողութիւնքդ՝ ի բարձունս Տեր յա՛ք, իբր՝ ի քո սուրբ առաքեալս և յա՛ւետարանիչս, զերկնի քո զօրութիւնդ հրէից բերանքն պապանձեցան, կռոց տաճարքն կործանեցան, մեռեալք յարեան, և հիւանդք բժշկեցան * ուստի մեք քո մարդարէից վկայութիւնն, և քո աւետարանական ճշմարտութիւնն ու ղիղ սրտով հաւատացաք։

Ա՜յսինքն, և ասացաք, թէ Տեր յա՛ք, քոյ սուրբ եկեղեցւոյդ սրբութիւն և անարատութիւնն կու վայելէ, յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից որովհետև դու որ կուբնակիս՝ ի նմա զամ աւուրս մինչև՝ ի կատարած աշխարհիս, սուրբ և անարատ է։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ շաբաթադրեաց որ չորեքշաբաթ օրն երգէր, այն օրն որ արեգակն և լուսինն ստեղծվեցան։ բայց՝ ի յաճախաշունչս եբրայեցւոց խորհուրդքեր չունի։

Ա՜յս սաղմոսումս կու զդուշացուցանէ զմեզ մարդարէն ասելով, թէ որպէս աճ կուտեսանէ զամ ինչ զոր գործեն մարդիք

Ա՜ծ վրէժ խնդիր * որ ած վրէժխնդիր յայտնեցար։

Բ արձր լեր որ դատես զերկիր * հատո՛ զ հատուցումն ամ բարտաւանից։

Մինչև յերբ մեղաւորք որ * մինչև յերբ մեղաւորք պարծեսցին։

Բ արբառեալք խօսէին զանիրաւութիւն * խօսեսցին ամենեք եան ոչք գործեն զանօրէնութիւն։

իվերայ երկրի, այսպէս կու հատուցանէ իւրաքանչ իւրոց ըստ գործոց իւրեանց։

Ա՜յսինքն, որ ած դու վրէժ խնդիր ես անիրաւացց և ամբարշտացց * որ ած դու առանց երես պաշտութեան պատժելով զանզգաման և զչարագործս աշխարհի վրէժխնդիր յայտնեցար։

Ա՜յսինքն, ցոյց զբարձրութիւն և զմեծութիւն քոյ ածային զօրութեդ, դու որ կու դատես զերկիր արդարութիւն * և հատուցումն արա՛ ամբարտաւանից և զորբս և զայրիս զրկօղաց, պատժելով զնոսա ըստ արժանեաց իւրեանց։

Ա՜յսինքն, մինչև յերբ մեղաւորք խնդան և զուարճանան վայելչութիւն աշխարհիս որ ած * մինչև յերբ մեղաւորք իւրեանց անիրաւութեն վերայ պարծենան և զայլս արհամարհեն։

Ա՜յսինքն, կու բարբառէին համարձակ, զոմանս հայհոյելով և զոմանս չարախօսելով * և թէ դու թոյլ տալով քո ներողութիւնդ չէս պատժեր զիւրեանք, ամէն այնպիսի մարդիքն որ անօրէնութիւն գործելոյ յետնէ են, նոյն պէս կու յանդգնին և կու խօսին զանիրաւութիւն ընդ էմ քոյ

Օ՜ ժողովուրդ քո
Տէր խոնարհ արարին
* և զժառանգութիւն
քո չարչարեցին։

Օ՜ այրին և զպան
դուխտն սպանին և
զորբան կոտորեցին *
և ասացին ո՛չ տեսա
նէ զայս Տէր, և ո՛չ
'ի միտ առնու Ցաճն
յակոբայ։

Ի մացարուք անդ
դամք ժողովրդեն *
և անմիտք մինչև
յերբ ո՛չ առնուք
'ի միտ։

Որպէս զի թէ որ
անկեաց զունկն ինքն
ո՛չ լսի՞ցէ * կամ որ
եստեղծ զաչն ինքն
ո՛չ տեսանի՞ցէ։

Որ խրատէ զազգինս
ոչ թէ ո՛չ յանդի
մանեսցէ * որ ուսու

ցուցանէ մարդոյ գիտութիւն։

Տէրն գիտէ զխորհուրդս մարդոյ թէ զի զանազան են։

Տէրն գիտէ զամենայն զգայութիւնս մարդոյ

ցանէ մարդոյ զդի տուի * որ ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան զի են ընդունայնք։

Երանի մարդոյ զոր խրատես դու որ * և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։

Յածուցանես դու նմա զաւուրս չարութեան * մինչև փորես ցի խորխորատ մեղաւորի։

Ո՛չ մերժէ որ զժողովուրդ իւր * և զժառանգութիւն իւր ո՛չ առնէ անտես։

Մինչև դարձցին

դիմանեալ * կամ այն որ մարդկանց դիտութիւն կուստացանէ, ինչպէս ինքն անդէտ կուլինի * որ ուծ չէ՛ թէ միայն մարդկանց գործքն և արարմունքն կուտեսանէ, այլև նոցա սրտի խորհուրդն կուճանաչէ և գիտէ որ ամենևին ոչ ինչ են։

Ասցինքն, երանի այնպէս մարդոյն որ ուծ, որ դու քո սուրբ հոգւովդ կուխրատես, և կուզուշացնես * և քո ՝նբ օրէնքդ և պատուիրանքդ իւրն կուսուցանես։

Ասցինքն, զէրկ այնպէս մարդն երբեր չար աւուր կուհանդիպի, իբր երբեր ՝ինչ փորձութեաց և տառապանաց կուանկանի, դու նորա ցաւն կուցծուցանես, իբր կութեթևացնես և կույուսադրես քո նախախնամութիւդ * մինչև որ մեղաւորին խորխորատն իւր յատուկ ձեռքովն փորվի, իբր իւր անօրէնութիւնն իւրն դժոխք դառնայ և զինքն կլլանէ։

Ասցինքն, որ ուծ իւր հաւատացեալ ժողովուրդն ամենևին չի՛ մերժեր, և յերեսաց չի ձգեր * և իւր երկամբ և աշխատանօք ըստացած ժառանգութիւնն անտես չի առներ։

Ասցինքն, մինչև որ իրաւունքն

դառնայ 'ի յարդարութիւն , իբր մինչև որ իրաւունքն այ որ այժմ վասն երկայնամտութեան ներողութեան իւրոյ կու արդելվի , դառնայ 'ի յարդարութիւն և 'ի դատողութիւն առ 'ի պատկել զարդարս և պատժել զմեղաւորս * բայց այնպիսի մարդիքն որ ուղիղ են սրտով , և ամբիծ են մտօք , միշտ կու ընդունին զնա և կու հնազանդին նմա։

Ա՝ յսինքն , ահ ո՞վ կու դայ ինձ հետ 'ի պատերազմ իմ զարթնա մեացն վերայ * կամ ո՞վ ինձ հետ հաւասար արիութիւն կու երևանէ 'ի կռիւ իվեր այնպիսի մարդկանցն որ անօրէնութիւն կու գործեն։

Ա՝ յսինքն , թէ որ որ որ ածի ինձ օգնական չէր երեր * փոքր էր մնացեր թէ իմ անձս բնակեր էր 'ի դժոխս , իբր 'ի գերեզմանս։

Ա՝ յսինքն , զէրէ շուտով որ կա սէի թէ ահա ոտքս սլքեցաւ , այժմ վայր կու անկանիմ * շուտով քո ողորմութիւնդ ինձ յօգնութիւն կու հասանէր և զիս կու փրկէր յամ փորձութէ։

Ա՝ յսինքն , որ զարի որ կու շատանայր իմ սրտիս ցաւն և տառապանքն * այնչափ քո միխիթարութիւդ զիմ հոգիս կու բախացնէր , և կու միխիթարէր։

Ա՝ յսինքն , ուստի անօրէնութիւնք յարդարութիւն * ընկալցին զնա ամենեքեան ոչք ուղիղք են սրտիւք։

Ո՞ յարիցէ ընդիս 'ի վերայ չարաց * կամ ո՞ հաւասարեսցի ինձ իվերայ այնոցիկ ոչք գործեն զանօրէնութիւն։

Ա՝ թէ ոչ տէն օգնական էր ինձ * փոքր մի և սբնակեալ էր անձն իմ 'ի դժոխս։

Թէ ասէի թէ ահա սասանեցան ոտք իմ * ողորմութիւ քո տէր օգնէր ինձ։

Ըստ բազմութեան ցաւոց սրտի իմոյ * միխիթարութիւն քո ուրախառնէր զանձն իմ։

քեզ աթոռ անօրէնութիւն * որ պատճառէ զվաստակս ընդ էմ հրամանի։

Որսացան զանձն արդարոյ * և զարիւն ամբիծ պարտաւորս առնէին։

Եղիցի՝ որ ապաւէն իմ * ես օգնականս յուսոյ իմոյ։

Հատուսցէ նոցա՝ որ ըստ անօրէնութեանց * և ըստ չարութիւն նոցա կործանեսցէ զնոսա՝ որ ես մեր։

Տունք։ 21։

Օրհնութիւն գովութիւն ինքեան դաւթի, անվերնագիր՝ ի յեբրայեցւոց։

թիւն և անիրաւութիւն աթոռն, իբր այնպիսի մարդիքն որ նենգաւործութեան և խաբէութեան աթոռ և բնակարան են դարձեր, արժանի չի՛ լինին քեզ հաճասարիլ, իբր արժանի չի՛ լինին իբրև ճշմարիտ ՇԾապաշտք կամ իբրև հարազատ որդիք քեզ. համեմատիլ, և քոյ բարութեանդ մասնակցիլ։

Ասյինքն, այսպիսի մարդիք են որ որսացին զանձն արդարոյ, իբր զիս որ ամենևին անմեղ էի * և իմ ամբիծ արիւնս պարտաւորք կանէին, և կու դատապարտէին՝ ի մահ, ըստ որում արարին հրէայք ճշմարիտ դատին յի՛ քի։

Ասյինքն, բայց տրն իմ միշտ ինձ ապաւէն եղաւ * և ՇԾն իմ որում որ յուսացեր էի ինձ յօգնութի հասաւ և զիս փրկեց իմ ամ նեղութեէս։

Ասյինքն, ինչ ասեմ, ինքն տրն հատուցանէ իմ թշնամեացն իւր ըստ անօրէնութեանց անօրէնութեն գործոյ * և իւրեանց չարութեն գործոյ կործանէ և փչացնէ զիւրեանք տր ՇԾն մեր։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ շարադրեաց որ չորեքշաբաթի օրն երգէր, այն օրն որ արեգակն և լուսինն ըստեղծվան, բայց՝ ի ՇԾ

աշունչս եբրայեցւոց խորագիր
ջունի։

Ա. յս սաղմոսումս կու յորդորէ
մարդարէն զամենեսեան գովել
զԾ և Հնազանդիլ պատուիրա
նաց նորա, զի մի՛ զրկեսցին յար
քայութենէն երկնից, ապ զրկեցան
հրէայք յերկրէն աւետեաց։

Ա՝ յսինքն, եկէք ո՛վ հաւատաց
եալ ժողովուրդք ցնծանք և ու
րախանանք տերամբ մերով յիս
քիս * և օրհնութիւն և գոհութիւն
աղաղակենք առ աստուած փր
կիչն մեր։

Ա՝ յսինքն, ջանք անենք կանուխ
և իւրն դէմ երթանք խոստովա
նելով զնա որդի՝ այ կենդանւոյ
* և սաղմոսերգութիւն աղաղա
կենք առնա։

Ա՝ յսինքն, զէրէ նա միայնէ՛ Ծ
մեծ և Ճշմարիտ * և ինքն միայն է՛
տր և թագաւորս մեծ իւրեարայ ամ
երկրի, և՝ իւրեարայ ամ իշխանու
թեց և պետութեց։

Ա՝ յսինքն, նորա ձեռաց տա
կուն են երկրիս ամէն եզերքն,
իբր բոլոր աշխարհս * և սարերի
բարձրութիւնքն իւրն են, իբր որ
ջաւի որ թագաւորութի և իշխա
նութի կայ աշխարհիս երեսին,
իւրն են, և ինքն է՛ տվեր ըստ
պօղոսի որ ասէ՝ ամ իշխանութի

Սաղմոս. ՀԸ։

Ի՝ կայք ցնծասցուք
՝ի տր * աղաղակես
ցուք առ ՝Ծ փրկիչ
մեր։

Կանխեսցուք առա
ջինորա խոստովանու
թիւ * սաղմոսիւք աղա
ղակեսցուք առ նա։

Ա՝Ծ մեծ է՛ * և տր
թագաւոր մեծ իւր
ամի երկրի։

՝Ի ձեռս նորա են ամ
տիեզերք երկրի * և
բարձրութիւք լերանց
նորա են։

իւրն

Ալ, որա է՛ ծով և նա արարբ զնա * և զցամաք ձեռք նր՝ ստեղծին։

Ա. կայք երկիրպագցուք նմա * անկցուք և լացցուք առաջի՝ն արարչին մերոյ։

Ալ, ա ինքն է՛ տր՝ ածմեր * մեք ժողովուրդք՝ ի ձեռին նր՝, * և խաշն արօտի նր՝։

Ա. յսօր եթէ ձայնի նորա լուիցէք, մի խստացուցանէք զսիրտս ձեր * որպէս՝ ի դառնութէ։

՝ի վերուստ է՛, և որ էնն յայ կար պեալք էն։

Ա՝ յսինքն, նորա է՛ ծովն, և նա է՛ արարեր զնա, իբր նորա է՛ աշխարհս, և նորա է՛ աշխարհիս բովանդակ բնակիչքն, և նա է՛ արարեր զնս՝ * և զցամաքն իւր հզօր ձեռքերն ըստեղծեցին, իբր զնբ եկեղեցին, որ է՛ բնակութիւն սրբոց, իւր ձեռքերն հիմնեցին՝ի վերոյ աշխարհիս, որպէս զնաւմ՝ի՝ի վերս ծովու, և ոչ զտապանն նոյի՝ի ժամանակս ջրհեղեղին։

Ա՝ յսինքն, եկէք ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք հոգւ՝ով և ճշմարտութիւ՝ երկրպագէնք նորա * անկանի՛նք նորա ոտքերն և լանք և ապաշխարէնք զմեր մեղքն մեր տիրոջ և մեր արարչի առաջեն։

Ա՝ յսինքն, զէրէ նա է՛ մեր ճշմարիտ ածն և ըստեղծօղն * մեք նր՝ արեամբ գնեալ ժողովուրդն էնք, և նր՝ ամենախնամ և պահպանօղ ձեռաց տակու

կին, իբր ինչպէս այն ժամանակին որ հրէից ազգն յանապատուն փորձելով զաճ զինքն դառնացուցին և զայրացուցին։

Ա. յսինքն, զէրէ կասէ ած թէ բաւական է՛ որ այն փորձութիւն օրն յանապատուն ձեր հարքն զիս փորձեցին և քննեցին թէ ըրի համար և թէ կերակրի համար * և քառասուն տարի նոյն անապատուն զիմ ըսքանչելիքս և զիմ հրաշագործութիւնքս իւրեանց աչօքն տեսին և ամենևին ուղիղ սրտով ինձ չի՛ հաճատացին։

Ա. յսինքն, այնչափ ջանացի որ զզուեցայ աշխատելով այն ազգին հետ, և ասացի, թէ դոքա անհնազանդք են, և միշտ կորած և մոլորած են սրտով * և նոքա չի՛ ճանաչեցին և չի՛ կամեցան ճանաչել զիմ օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհն։

Ա. յսինքն, ես այլ տեսանելով նոցա անհաճատութիւն, պատժեցի և պատուհասեցի զիւրեանք, և ցրուեցի զիւրեանց ոսկերքն յանապատուն, ինչպէս որ եր դուցայ իմ բարկութիւն միջուն ահ տալով և ասացի * թէ դոքա իմ հանգիստն կու մտնուն, իբր դոքա բնաւ իմ հանգիստն չեն մտնելացուք, իբր՝ Իյերուսաղէմն աւերեաց, որ է՛ երուսաղէմ։

Յաւուրն փորձութեան յանապատի ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր քննեցին զիս * և տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ։

Զ անացայ ընդ ազգին ընդ այն միկ և ասացի, միշտ մոլորեալք են սրտիւք * և նոքա ո՛չ ծանեան զճանապարհս իմ։

Որպէս երդուա՛յ՝ իբարկութեամբ իմովամ * թէ մացեն՝ ի հանգիստս իմ։

Տունք. ԺԱ.

Սաղմոս ինքեան դաւթի 'ի ժամանակի զի տաճարն շինեցաւ յետ գերութեն անվերնագիր 'ի յերբայեցւոց:

Սաղմոս ՃԼԵ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւնս * օրհնեցէք զտէր ամենայն երկիր։

Օրհնեցէք զտէր * և օրհնեցէք զանունն նորա * աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա։

Պատմեցէք 'ի հեթա

Իբր զայս սաղմոս ինքն դաւիթ ասաց վասն այն ժամանակին յորում երուսաղէմայ տաճարն շինեցաւ յետ գերութեն բաբիլացւոց։ բայց 'ի յաճախաշունչս եբրայեցւոց խորագիր չունի։

Այս սաղմոսումն կու հրաւիրէ մարդարէն զամենեսեան շնորհակալ լինիլ զայվ զաստեանն։ և վասն հաստատութեան եկեղեցւոյ։

Այսինքն, օրհնեցէք զտէր յոր քան զոլ հաւատացեալ ժողովուրդք նոր օրհնութիւն, իբր այնպիսի օրհնութիւն որ այլ չէր լսված թէ 'ի մէջ հրէից և թէ 'ի մէջ հեթանոսաց * օրհնեցէք զտէր յոր քան զոչ միայն հրէայք, այլև բովանդակ երկրիս վերայ բնակող ազգ և ազգինք։

Այսինքն, օրհնեցէք զտէր յոր քան զոնեալ զծնունդն զմկրտութեն, զչարչարանս, զյարութեն, և զհամբարձումն նորա * օրհնեցէք և բարեբանեցէք նորա սուրբ և երկրպագելի անունն * և աւետարանեցէք և քարոզեցէք օր ըստ օրէ զփրկագործ տնօրէնութիւն նորա։

Այսինքն, պատմեցէք ոչ միայն

հրէից

Հրէից այլև հեթանոսաց նորա փառքն և մեծութիւն * և քո վանդակ աշխարհիս ժողովրդոցն յայտնեցեալ նորա արարած ըստքանչելիքն և հրաշագործութիւնքն։

Ա. յսինքն, և ասացեալ թէ մեծ է՛ Տէր յոյ՝ քս իւր ամենակարող զօրութիւն, և օրհնեալ է՛ յոյժ, վասն զի զերկինս և զերկիր 'ի յոչնչէ գոյացոյց * և ահարկու և սարսափելի է՛ իվերայ ամ կուռց և սուտ աստուծոց։

Ա. յսինքն, որ չափ որ կուռք կայ հեթանոսաց բուվանդակն դևք են, և դի՞ւաց բնակարանք են * միայն Տէր յոյ՝ քս է՛ ճշմարիտ աստ զերկն նա է՛ որ զերկինս և զերկիր արար և ստեղծեաց։

Ա. յսինքն, նորա առաջևն միայն խոստովանութիւն և վայելչութիւն է՛ ընդունելի, իբր զղջումն և ապաշխարութիւն, առաքինութիւն և բարեգործութիւն * և նորա սրբութիւն միջումն, իբր նորա սբ եկեղեցւոյ միջումն սրբակացութիւն և հոգեկան առաքինութիւն միայն կուբնակի։

Ա. յսինքն, մատուցէք ուրեմն տն յի՛ քի ո՛վ ազգք հեթանոսաց զպաշտօնս և զերկրպագութիւս * մատուցէք նմա զփառս և զպատիւ մատուցէք նմա զփառս անուն նորա, իբր զփառաբանութիւս

նոցա զփառս նորա * յամ ժողովուրդս զքանչելիս նոր։

Մեծ է՛ Տէր և օրհնեալ է՛ յոյժ * ահարկու է՛ նա իվերայ ամենից կռոց։

Ա. մենայն կուռք հեթանոսաց դևք են * և տէր զերկինս արար։

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է՛ առաջի նորա * սրբութիւն և մեծ վայելչութիւն 'ի սրբութեանն նորա։

Մատուցէք տեառն տոհմք ազանց * մատուցէք տեառն զփառս և զպատիւ * մատուցէք տեառն զփառս անուն նորա։

Ա՛ռէք զպատարագս
և մտէք ՝ի սրահս նո՛ր
* երկրպագէք տո՛ն ՝ի
գահ՛ի թագաւորութեանն նո՛ր * և խռովեսցի յե
րեսաց նո՛ր ամ երկիր

Ա՛սացէք ՝ի հեթա
նոսս թէ տո՛ր թագաւո
ր՛ որեաց * հաստատեաց զաշխարհս զի
մի՛ սասանեսցի * և դատէ զժողովուրդս
իւր ուղղութի՛ւն։

Ուրախ եղիցին երկինք և ցնծասցէ երկիր * զո՛ւարճասցի ծով լրիւ իւրով * ցնծասցեն դաշտք, և ամ՛ որ ՝ինոսա։

արժանիս և պատշաճս անուա՛ն նորա։

Ա՛յսինքն, առէք ձեր պատարագն և մտէք նորա սրահն, իբր առէք ձեր սրտի միջու�ն ուխտածողջախոհութի՛ւն, խոնարհութի՛ւն, համբերութի՛ւն, և հնազանդութի՛ւն և մտէք նորա սուրբ եկեղեցին * և յայտնի առաջի ամենեցուն երկրպագեցէք տո՛ն յի՛ քի՛ իւր սրբութե՛ գահ՛թի միջուանն բարի օրինակ տալով այլոց * և ձեր ճշպաշտութի՛ն և քարոզութի՛ն տեսանելով խռովի՛ և շփոթի՛ ամ երկիր առաջի երեսաց նորա։

Ա՛յսինքն, ասացէք հրապարտից և հեթանոսաց միջուանն թէ յա՛ք։ տո՛ն և փրկիչն աշխարհի գահ՛ազանաւ խաչին իւրոյ թագաւորեաց * հաստատեց զաշխարհս ՝ի հա՛ստատ իւր սուրբ ՝ի ձեռն քարոզութեան առաքելոց, որ այլ բնաւ չի՛ սասանի և չի՛ մոլորի զի՛ հակառակ խաբէութի՛ւն * և ինքն իւր ժողովուրդն կուկառաւ՛արէ և կուդատէ արդարութի՛ւն և ուղղութի՛ւն։

Ա՛յսինքն, կուրախանան երկինք և կուցնծայ երկիր, իբր կուրախանան առաքեալք և կուցնծայ եկեղեցի * կու զո՛ւարճանայ ծով իւր լիութի՛ւն, իբր կուզո՛ւարճանայ ա՛ռ ամ՛ սաղանն իւր մկրտ

եալ որդւ՛ովքն * և կուցնծան դաշտք, և ամէն ինչ որ նոցանում կայ, իբր կուցնծան հոդիք և մարմինք սրբոց իւրեանց զօրութիւնն և զդայութիւնն, զերկնաղաստեցեալքն՝ի փշոց մեղաց կուառատանան հնձովք և անուշահոտ ծաղկօք։

Ա՝յսինքն, այն ժամանակն կուցնծան բովանդակ օրմանի ծառերն առաջի տն, իբր այն ժամանակն հեթանոսք և կռապաշտք որ օրմանի ծառերի նման կային անպտուղք արտաքոյ եկեղեցւոյն կուցնծան և կուրախանան զանազան պտղովք առաքինութեամբ և բարեգործութեամբ առաջի տն յիքի * զերկնկուդայ նախ առ՝ի ուսուցանել զՃանապարհն կեցութեամբ, և առ՝ի փրկել զաղգ մարդկային՝ի գերութենէն սատանայի, և երկրորդ կուդայ առ՝ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս՝ի վախճան աշխարհիս։

Ա՝յսինքն, կու դատէ զբոլոր երկիրս իրաւունքով և դատաստանով * և զամէն աշխարհիս ժողովուրդներն իւր Ճշմարտութեամբն, խոնարհեցնելով զհպարտս և բարձրացնելով զխոնարհս, ինչպէս որ յառաջ խոստացեր է մեր նախահարցն։

Զ այնժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտառի յերեսաց տն * զի գայ, և գայ նա՝ի դատել զերկիր։

Զ. ատէ զտիեզերս իրաւամբ * և ժողովուրդս ամ Ճշմարտութեամբ իւրով։

Տունք. 12.

Դաւթի 'ի ժամանակի զի էրկիր իւր հաստատեցաւ ան վերնագիր 'ի յԵբրայեցւոց:

Սաղմոս. ՂԶ:

Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր * ուրախ եղիցին կղզիք բազումք:

Ամպ և մէգ շուրջ զնովաւ * յիրաւունս և յարդարութիւն ուղղեալ է աթոռ նորա:

Իբր, զայս սաղմոս ինքն Դաւիթ շարադրեաց այն ժամանակին երբ որ զիւր թշնամիքն յաղթահարեց, և զիւր երկիրն ինքեանքոյ իշխանութիւն իւրոյ հնազանդեցոյց: բայց 'ի ճշաշունչս եբրայեցւոց խորագիր չունի:

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ մարդարէն զհաւատացեալս ուրախանալ 'ի տէր, զի յայ քս յետ համբարձմանն, քարոզութիւն առաքելոցն դարձոյց զբոլոր աշխարհ 'ի դիտութիւն ճշմարտութիւն և թագաւորեաց 'ի վերայ եկեղեցւոյ:

Այսինքն, յայ քս տրն բոլորից յաղթեաց զմահ և յամօթ արար զսատանայ, ելաւ 'ի յերկինս և նստաւ ընդաջմէ հօր այ և թագաւորեաց բոլոր աշխարհի * ուստի կուցնծայ երկիր, իբր նոր եկեղեցի, և կուրախանան կղզիք բազումք, որք են այս աշխարհիս ծովի միջումն, իբր զանազան եկեղեցիք քրիստոնէից, որք թէպէտ երկրով և ազգով ջոկ են, բայց հաւատով և սիրով միաբանք են: Այսինքն, իւր բոլորքն ամպն և մէգն բռներ է, իբր իւր մարդկութիւնն զիւր ածութիւնն մութ ամպիւնամն պատեր է և ծածկեր է ընդ էմ խաւարեալ մտացն հրէից * և նոր դատաստանի աթոռն միշտ

դէպ՝ի յիրաւունս և արդարութիւն
կուռնայի առ՝ի հատուցանել իւրա
քանչ իւրոց ըստ գործոց իւրեանց։
Ա՝մէնք, նոր առաջնէն բորբո
քած կրակ կուգնայ, իբր հոգւոյն
սրբոյ շնորհաբաշխութիւնն հրե
ղէն լեզուօք նոր նախանթաց կու
լինի, որպէս եղև յառաքեալս՝ի
վերնատունն * և կուբոցակիզէ
զիւր թշնամիքն, իբր կու այրէ
զախտս հոգւոց, կումաքրէ զմեղս
մարմնոց, և կուվառէ զլոյս ածդի
տութեամբ՝ի սիրտս մարդկան, և
զիւր թշնամիքն և ատելիքն իւրն
բարեկամ կուշինէ։
Ա՝մէնք, նորա կայծակիներն և
փայլակիներն երևեցան բոլոր երկ
րիս, իբր նոր ըսքանչելիքն և հրա
շագործութիւնքն՝ի ձեռն առաքե
լոյն երևեցան աշխարհի * տեսան
և սասանեցան հողածին մարդիք,
բայց ոմանք զդատոնալով և ոմանք
կուրացեալ մտօք հակառակելով։
Ա՝մէնք, լեռներն մոմի նման
կուհալին նոր առաջևն, իբր թա
զաւորք և իշխանք մոմի նման կու
կակղին նոր աբ հաւատոյ ճշմար
տութեան ճանաչելով * և չէ՛ թէ
միայն նոքա, այլև ամ ժողովրդա
կանքն նոր աւետարանական քարո
զութեանն կուհնազանդին։
Ա՝մէնք, պատմեցին երկինքն նոր
արդարութեան, իբր պատմեցին և քա

Հուր առաջի նորա
գնասցէ * և այրեսցէ
շուրջ զթշնամիս նոր։

Երևեցան փայլատակք նոր տիեզերաց
* եռեան և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք ոպ մոմ հալեցին յերեսաց տն
* յերեսաց տն ամ երկիր։

Պատմեցին երկինք զարդարութիւն նոր *

ղոշեցին առաքեալք նորա աւետարանական արդարութիւն * և տեսին զամ հաւատացեալ ժողովուրդք մտաց աչօք նոր յարութիւն և համբարձման փառքն և հաստատեցան 'ի հաւատս։

Ա՝յսինքն, նորա հաւատոյ ճշմարտութիւն տեսանելով ամաչեն և պատկառին այնպիսի մարդիքն որ կռոց երկրպագութիւն կանեն * և նոքա որ կուսպարծենան իւր Աստուց քարէ և փայտէ փորած ածնեռովն, դլխակոր լինին և ամաչեն։

Ա՝յսինքն, նորա առաջնեն հրեշտակք և հրեշտակապետք և ամ զօրութիւք երկնից ծունր կուկրկնեն, և երկիր կու պադանեն * նը ածային ձայնն լսելով ուրախացաւ սիոն, իբր մայր աբ եկեղեցի * և ցնծացին դստերքն յուդայի վասն իրաւանց քոց տր։ իբր ցնծացին զանազան ազգք քրիստոնէից, զէրէ դու քո իրաւամբդ և քո արդար դատաստանովդ խափանելով զկռապաշտութիւնս և զմոլորութիս զքեզ միայն ծանուցիր աշխարհի ածՃշմարիտ։

Ա՝յսինքն, զէրէ դու միայն բարձրեալ ես իվերայ ամ երկրի, իբր դու միայն տր և թագաւոր ես իվերայ ամ երկրի, և քովան դակ երկիրս հոգւովք և ճշմար

տեսին ամենայն ժողովուրդք զփրկութիւն նորա։

Ամաչեսցեն ամենեքեան ոյք երկիր պագանեն կռոց * և ոյք պարծին 'ի դրոշեալս իւրեանց։

Երկիրպադցեն նմա ամ հրեշտակք նորա * լուաւ և ուրախ եղև սիոն * և ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տր։

Օ՝ի դու բարձրեալ ես իվերայ ամ երկրի * յոյժ բարձրացար իվերայ ամ կռոց։

Ոյք սիրէք զտէր ատեցէք զչարութիւն * պահէ տէր զանձինս սրբոց իւրոց 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա։

Լոյս ծագեցաւ արդարոց * ուղղոց սրտիւք եղև ուրախութիւն։

Ուրախ եղերուք արդարք 'ի տէր * և խոստովանեղերուք յիշատակի սրբութեանն։

Տունք։ 12։

Սաղմոս ինքեան դաւթի։

տութիւնքեզ երկիր կուպադանէ * և մանաւանդ զի սաստիկ բարձրացար քո ամենակարող զօրութիւնդ, և հզօր երևեցար իմերայտամ կռոց, յաղթահարելով և քակելով զբռնութիւն սատանայի։ Ա՝յսինքն, վասն որոյ ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք դուք որ կուսիրէք զտէր յս քս, ատեցէք զչարութիւն զմեղս և զանօրէնութիւն * զէրէ նա կուպահէ և կուպահպանէ իւր սուրբ ծառայից անձինքն յամ փորձութենց, և մեղաւոր և չարագործ մարդկանց ձեռքէն կուփրկէ զիւրեանք։

Ա՝յսինքն, անմահական լոյսն քս ծագեցաւ 'ի հոգիս արդարոց, իբր 'ի հոգիս քրիստոնէից * և ուղիղ սրտով մարդկանց ուրախութիւն եղաւ, իբր ամբիծ և մաքուր հաւատով մարդկանց, որք ակն ունէին գալստեան տն, ուրախութիւն եղաւ։

Ա՝յսինքն, ուրախացէք ո՛վ արդարք 'ի տէր, զէրէ ձեզ ծնաւ քս իբր ձեր սրտի մէջն ծնաւ քս * և խոստովանութիւն օրհնեցէք նորա սրբութեանն յիշատակն, զէրէ ինչ որ խոստացեր էր 'ի ձեռն մարգարէից եկաւ և կատարեց։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ շարադրեաց, և ինքն երգեաց։

Ա՝յս

Սաղմոս, ՃԼԷ։

Օրհնեցէք զտէր յօր հնութիւն նոր * զի սքանչելիս արար։

Փրկեաց զնա աջ իւր * և բազուկ սրբ իւր։

Ցոյց տէր զփրկութիւն իւր * առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր։

Յիշեաց զողորմութիւն իւր յակոբայ * և զճշմարտութիւն իւր ՝ի վերայ տանն

Այս սաղմոսումս կու հրաւիրէ մարդարէն զամենեսեան ուրախանալ վասն գալստեանն քի և վասն փրկութեանն աշխարհի։

Այսինքն, օրհնեցէք զտէր ածուվ հաւատացեալ ժողովուրդք նոր օրհնութիւն, իբր այնպիսի օրհնութիւն, որ այլ լսված չի լինի * զէրկ զարմանալի և հիանալի ընքանչելիք արար, յարուցանելով զյոյ քս զորդին իւր միածին ՝ի մեռելոց։

Այսինքն, և ինչպէս որ խոստացեր էր, իւր ամենակարող աջովն փրկեց զնա ՝ի նեղադործութէ և ՝ի խորամանկութէ հրէից * և իւր սրբ բազկովն ազատեց զնա ՝ի մահուանէ։

Այսինքն, ցոյց տվեց ածզիւր փրկութիւնն, իբր ցոյց տվեց աշխարհի հայրն երկնաւորզորդին իւր միածին մարդկային կերպարանօք * և զանազան ազգաց առաջնէն յայտնեց զիւր արդարութինն, իբր զիւր աւետարանական քարոզութիւնն, որ է արդարութիւն հաւատացելոցն ՝ի քս։

Այսինքն, յիշեց զայն գութն և ողորմութիւնն որ ունէր յակոբայ որդւոցն վերայ, իբր իւր հաւատարիմ ծառայից վերայ * և

զայն Ճշմարիտ խոստումն որ արա
ր էր տանն Իսրայէլի 'ի ձեռն
Երեմիայ մարգարէին ասելով,
յաւուրսն յայնոսիկ փրկեսցի յու
դայ, և Յերուսաղէմ բնակես
ցի յուսով * և բովանդակ երկ
րիս եղերքն տեսան զայ փրկութիւն
իւր զյա՜ քս։

Ա՜յսինքն, ուրեմն ամ բնակիչք
երկրի աղաղակեցէք դէպ առ քս
ած * օրհնեցէք զգալուստս նր,
ցնծացէք փրկագործ տնօրէնու
թեամբ նորա, և սաղմոս ասացէք
անուանն նորա։

Ա՜յսինքն, սաղմոս ասացէք զայ
մերոյ յի՜ քի օրհնելով զնա ուղիղ
սրտիւ * օրհնելով զնա Ճշմարտու
թեամբ, և սաղմոս երգութիւն
ձայնիւ։

Ա՜յսինքն, արծաթէ թափած
փողերի օրհնութիւն ձայնումն, իբր
սուրբ և մաքուր երգոք և շարա
կանք * հոգևոր օրհնութիւն և
երկնային ցնծութիւն * և պողէ
շինած փողերով, իբր հաստա
տուն հաւատով և յուսով աղա
ղակեցէք առաջի անմահ թագա
ւորին տն մերոյ յի՜ քի։

Ա՜ յսինքն, խռովի և աղէկոծի
ծումն իւր լինութիւն, իբր սաս
տիկ գոչմանէ երգոցն և փառս
բանութեանցն ապուշ ճայ աշ
խարհս իւր բնակիչքն * այլև

Իսրայէլի * և տեսին
ամ ծագք երկրի զփր
կութիւն այ մերոյ։

Ա՜ղաղակեցէք առ
ար ամ երկիր * օր
հնեցէք ցնծացէք և
սաղմոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք այ
մերոյ օրհնութիւն * օր
հնութիւն և 'ի ձայն
սաղմոսաց։

'Ի ձայն օրհնութիւն
կռանծոյ փողոյ * օր
հնութիւն ցնծութիւն *
և 'ի ձայն եղջեր փո
ղոյ աղաղակեցէք
առաջի թագա
ւորին տն։

Խռովեսցի ծով լրիւ
իւրով * տիեզերք և
ամ բնակիչք նր * և
գետք ծափս հարցեն
'Ի միասին ձեռամբ։

Երինք ցնծասցեն առաջի տն * զի գայ * զի հասեալ է՝ տրՀ դատել զերկիր։

Դատէ զաշխարհս արդարութիւն * և զազգս ժողովուրդս իւր ուղղութիւն։

Տունք։ 16։

Սաղմոս ինքեան դաւթի։

Սաղմոս։ ՂԸ։

Թադաւորեաց * էարկա ցան ժողով ուրդք * որ

երկրիս բոլորքն և իւր բնակիչքն * և գետերն միատեղ ծափ տան ձեռքով, իբր քարոզիչք և վար դապետք իւրեանց սրտի խնդութենէն՝ ի միասին օրհնաբանեն զՏՐ։

Այսինքն, լեռներն ցնծան այս առաջիւն, իբր տէրք և արդարք ցնծան հոգւովն առաջի քի * զէր ըէ կուդայ յաշխարհ առ՝ի փրկել զազգ մարդկային՝ ի գերութենէն սատանայի * և հասեր է ժամանակն որ դատէ զերկիրս՝ ի միւսանգամ գալստեան իւրոյ։

Այսինքն, կուդատէ զաշխարհս արդար դատաստանով առանց երեսպաշտութեան * և իւր հաւատացեալ ժողովուրդն ուղղութիւն իբր հատուցանելով իւրաքանչիւրոց ըստ գործոց նոցա։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ շարադրեաց, և ինքն երգեաց։

Այս սաղմոսումն կու հրաւիրէ մարդարէն զհաւատացեալս օրհնել և գովել զՏՐ անմեղութիւն և արքութիւն սրտի։

Այսինքն, տէրն մեր յս քս նստաւ ընդ աջմէ հօր, և թադաւորեաց յս էլիտեենական իշխանութիւն * և

ժողովուրդ այլազգեաց հրէից և հեթանոսաց լսելով զայս 'ի բերանոյ հաւատացելոցն սրտմտեցան * դու որ յա՛ քո որ բաղմիս 'ի վերայ սերովբէից և քերովբէից գոլով որ և թագաւո՛ր բոլոր աշխարհի հաստատեա՛ զքո ընտրեալ ծառայքդ 'ի ձեռն քարոզութեան առաքելոց և վարդապետաց, զեր բոլոր երկիրս լսելով զքո սքանչելագործ զարհուրեցաւ և սասանեցաւ։

Ասասանեցաւ երկիր։

Ա՛յսինքն, որն մեր յա՛ քս մեծ է փառաւք և պատո՛ւք 'ի մէջ սիոնի, իբր 'ի մէջ սքո եկեղեցւո՛յ, զերբ տեղն հանապազ ներ փրկագործ տնօրէնութիւնքն կույիշվին և կուդովաբանին * և բարձր է՛ ամ ժողովրդոց վերայ, իբր դերբագոյն իշխան և թագաւո՛ր է՛ ամ ազգաց և ժողովրդոց վերայ։

Տէր 'ի սիոն մեծ է՛ * և բարձր է՛ իվեր ամ ժողովրդոց։

Ա՛յսինքն, և նորա ամենամեծ անունն խոստովանելով երկիր կուպագանեն, զերբ ահաւո՛ր և սքա՛ է՛, զմեռեալս կու յարուցանէ, զդեւս կու հալածէ, և զամ հիւանդութիւն կուփարատէ * և իւր թագաւորական պատիւն իրաւունք կուսիրէ, իբր կուզէ որ ամենեքեան ըստ արժանոյն իրաւամբ և արդարութիւն, անմեղութիւն և անարատութիւն իւրն երկիր պագանեն։

Նա ոստովան եղիցին անուանն քում մեծի զի ահաւոր և սքա՛ է՛ * և պատիւ թագաւորի զերբաւունս սիրէ։

Նատիս 'ի քրուբէս, սասանեցաւ երկիր։

Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն * վերահաս ունես և զարդարութիւն յակոբայ դու արարեր։

Բարձր արարէք զտէր աստուած մեր * երկրպագեցէք պատուանդանի ոտից նորա զի սրբ է։

Մովսէս և ահարոն երիցունք նորա. և սամուէլ ընդ այնոսիկ * ոչք կարդային զանուն նորա։

Կարդային առ տէր և նա լսէր նոցա * և ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա։

Ա՜յսինքն, դու պատրաստեցիր զուղղութիւն, իբր դու զքո աստուածային վարդապետութիւնն, որ կուսուցանէ զուղիղ ճանապարհ կենցաղավարութեան, պատրաստեցիր 'ի ձեռն առաքելոց և վարդապետաց * և յակոբայ զարմին, իբր քոյ հաստատեալ ծառայիցդ իրաւունք և արդարութիւն արարիր, ազատելով զնոսա խմեղաց և 'ի բռնութենէն սատանայի։

Ա՜յսինքն, վա՜յ որոյ ո՛վ հաստատեալ ժողովուրդք բարձրացուցէք մեծարեցէք և պատուեցէք զտէր աստուած մեր յա՜ քս * և երկրպագեցէք նորա պատուական խաչափայտին, զէրէ սրբ է՛ դրովք աթոռ և զենարան որդւ՛ոյն սոյ։

Ա՜յսինքն, ինչպէս որ մովսէս և ահարոն որ նորա իրիցունքն էին, իբր 'ի քահանայական զարմէն ելեալ ծնեալք, և սամուէլ որ նոյն զարմէն էր յառաջ եկեալ ըստ վկայութեան գրոցն մնացորդաց * մարգարէական աչօք տեսանելով զնա կուպատուէին և կու մեծարէին, և նոքա ամենասուրբ անուանն իւրեանց յօգնութիւն կու կոչէին։

Ա՜յսինքն, սոքա ջերմացեալ սրտիւ կու աղաղակէին առ նա, իբր առ տէրն մեր յա՜ քս, և նա կու լսէր խնդրուածոց նոցա * և

ծածկեալ 'ի սիւն ամպոյ կուխսոսէր ընդ նոսա, նշանակելով թէ յետ ժամանակաց ծածկեալ 'ի սիւն մարմնոյ իւրոյ պիտէր խօսիլ ընդ աշխարհի, և կենցաղավարէր ընդ մարդկան։

Ա՝ յսինքն, կուպատճէին նորա զուխտն և զվկայութիւնն * և օրէնքն և հրամանքն որ տուեր էր նոցա, զէրէ նա է՛ օրինադիրը, և կարգադրօղ հին և նոր կտակարանաց։

Ա՝ յսինքն, որ ած մեր յա՛ քա՛, դու էիր որ կու լսէիր նոցա խնդրուածոցն * դու էիր որ նց աղօթիւքն խարայէլացւոց ժողովրդեան յանցանքն կուքաւէիր * և դու էիր որ վրէժխնդիր լինելով նոցա գործոցն և արարմանցն զիւրեանք կուպատժէիր մարմնով, որ 'ի հանդերձելումն էի՛ կորնչէին հոգւովք։

Ա՝ յսինքն, բարձրացուցէք ուրեմն ո՛վ հաւատացեալք զնոր ածն մեր յա՛ քս * և երկրպագեցէք նորա իւր սբ լեռնումն, իբր իւր սբ եկեղեցւոյ միջումն * զէրէ սուրբ է՛ նոր ած մեր յա՛ քս, թէ և վասն մեր ընդ անօրէնս հաստատեցաւ։

Իբր, զայս սաղմոս ասել պարտէ՛ երբեմն դոհանալով զնայ կուխոս

տուկս

Պատէին զվկայութիւնդ * և զհրամանս զոր ետ նոցա։

Տ՚ր ած մեր դու լսէիր նց * ած դու քաւիչ լինէիր նց * և վրէժ խնդիր իվրէ ած գործոց նոցա։

Բարձր արարէք զտ՚ր ած մեր * երկրպագեցէք 'ի լեառն սբ նր * զի սուրբ է՛ տ՚ր ած մեր։

Տունք։ IO։

Սաղմոս 'ի խոստովանութիւն։

Սաղմոս. ՂԹ։

Ա՜ղաղակեցէք առ
Տէր ամ երկիր * Ծա
ռայեցէք Տեառն ուրա
խութեամբ։

Մտէք առաջի նորա
ցնծութեամբ * Ծանե
ցուք զի նա է Տէր
ածն մեր։

Զի նա ստեղծ զմեզ և ոչ
մեք էաք * մեք ժո
ղովուրդ և խաշն
արօտի նորա։

Մտէք ընդ դրունս
նորա խոստովանութեամբ
* և օրհնութեամբ 'ի
յարկս նորա։

Արդարութիւն։ ԵՃԻԶ

տովանիմք զնորա անչափ բարե
բարութիւն և ողորմութիւն։

Ա՜յս սաղմոսումս կու յորդորէ
մարդարէն զՀաւատացեալս օր
հնել և գովել զքս ածն ուրախու
թիւն և ցնծութիւն։

Ի՜սկզբան, աղաղակեցէք ուղիղ
սրտով առ Տէրն մեր յս քս ով
բնակիչք երկրի * և ծառայեցէք
նոյն տեառն մերոյ յն քի ուրա
խութիւն և յօժար սրտիւ կատա
րելով զպատուիրանս նորա։

Ա՜յսինքն, մտէք նորա առաջևն
ցնծութիւն, իբր մօտիցէք առ
սուրբ սեղանն Հոգեկան ցնծու
թիւն ուր բազմի քս, երկրպագե
լով, աղօթելով և պատարագե
լով * և գիտացէք որ նա է մեր
Տէր ածն, մեք բաց 'ի նմանէ այլ
ուրիշ ածն չունինք։

Ա՜յսինքն, նա ստեղծեց զմեզ
յոչնչէ, մենք յառաջ չի կայինք,
և նա զմեզ վերստեղծեց յոչն
չութէ մեղաց * մեք նոր արեամբ
գնեալ ժողովուրդն ենք, և նոր
աւետարանական քարոզութեան
արօտին ոչխարներն ենք։

Ա՜յսինքն, մտէք նորա սբ. եկե
ղեցւոյ դռներն 'ի ներս խոստա
վանելով զածութիւն նոր, և զան
չափ բարերարութիւն նորա * և
մտէք նորա սբ. տաճարն օրհնու

թեամբ և գոհութիւն, և ոչ ցաս
մամբ կամ խռովութիւն կամ բամ
բասանօք, և կամ դատարկաբա
նութիւն։

Ա՝յսինքն, խոստովանեցէք զձեր
մեղքն և յանցանքն ո՞ն մերոյ յի
քի՝ ի ձեռն քահանային * և զղ
ջմամբ և արտասուօք օրհնեցէք
և բարեբանեցէք նր՝ սբ անունն։
Ա՝յսինքն, զէրէ քաղցր է՛ ո՞ր
ա՞ծ մեր յա՞ քս, և իւր ողորմու
թիւն յա՞ իտեանս յա՞ իտենից էլ՛
պակասիր * և իւր ճշմարիտ բանն
որ ասացեր է՛ թէ ո՛չ կամիմ զմահ
մեղաւորին, այլ զդառնալն նր
՝ի չար ճանապարհէն և զկենալն,
յաղագէ մինչև յաղագ հաստատուն է՛։

Ի՝բր, զայս սաղմոս ինքն դաւ՛իթ
շարադրեաց և ինքն երգեաց։
Ա՝յս սաղմոսումն աղօթելով
մարդարէն առ ա՞ծ կոչումն մեզ թէ որպէս պարտ է՛ թագա
ւորաց և իշխանաց կենցաղա
վարիլ։

Ա՝յսինքն, նայելով ՝ի քո անբա
՛ելի ողորմութիդ ո՞ր ա՞ծ որ
ունիս ՝ի վերայ խղճից և տառա
պելոց, և քո անճառելի իրա՛
ունքդ և դատաստանդ որ կանես
զբկելոց և վշտանկելոց, կու սրհ
նեմ և կու փառաբանեմ զքեզ *

Խոստովանեցէք
ո՞ն * և օրհնեցէք զա
նուն նորա։

Բ՝աղցր է՛ ո՞ր յա՞ի
տեան է՛ ողորմութի
նորա * յաղագէ մինչև
յաղագ է՛ ճշմարտութի
նորա։

Տունք. ԺԵ։

Սաղմոս ինքեան դաւթի։

Սաղմոս. ՃԾ.

Ց ողորմութիւն և
յիրաւունս օրհնեցից
զքեզ ո՞ր * սաղմոս
ասացից և՝ ի մի տ
առից։

Ն՚անապարհ ամբիծ մինչև եկեսցէ առիս * զի գնայի ես յամբ ծուութեամբ սրտի իմոյ և՚ի մէջ տանն իմոյ։

Ոչ էդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրաւութեան * ոչք առնէին զանօրէնութիւն ատեցի։

Ոչ մերձեցաւ առիս որ թիւրն էր սրտիւ * խոտորին յինէն անզգամին և ես ինչ ոչ փոյթ առնէի։

Որ խօսէր գաղտ զընկերն իւրմէ * զնա՚ի բացէ ի բաց հալա ծէի։

սաղմոս կասեմ առ քեզ անդադար, և ասացած օրհնաբանութեամբ խօսքերս միտք կանեմ, իբր կու իմանամ թէ զով կու պաշտեմ, կամ զով կու փառաբանեմ։

Ն՚ յսինքն, և այսպէս բերանովս և մտօքս այնչափ կու աղաղակեմ առ քեզ մինչև որ քոյ օրինաց և պատուիրանաց ամբիծ Ճանապարհն տպաւորի իմ հոգւոյս մէջն * զերկ ես մինչև ցայսօր, հետևեալով քոյ ճշմարտին հրամանացդ ամբիծ և անարատ սրտիս շուրջ կուգայի իմ տանս միջումն, իբր իմ տէրութեամբ և թագաւորութեան միջումն։

Ն՚ յսինքն, ես բնաւ իմ աչաց առաջևն անիրաւ և անդատաս տան իւրմին չի՛ դրի, իբր չի ուզեցի տեսանել * և այն մարդիքն որ օրինազանցութիւնք կուտարէին, ատեցի և յերեսաց ձգեցի։

Ն՚ յսինքն, այն մարդն որ միտքն թեք էր և սրտումն խորամանկութիւն ունէր բնաւ չէր իշխէր թէ ինձ մօտկանայր * և անզգամ և անամօթ մարդն երբեմն ինձանից կու հեռանայր, ամենևին փոյթ չէի աներ։

Ն՚ յսինքն, այն մարդն որ իւր ընկերին գաղտուկ կու զրուցէր և կու փսփսայր զայրս վատաբանելով և բամբասելով * ես զնա

Որ ամբարտաւանէր
աչօք և ագահ սրտիւ
* ընդ նմա և հաց ոչ
ուտէի։

Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի * զի
նստցին նոքա ընդ իս։

Որ գնայր 'ի ճանապարհ ամբիծ * նա
պաշտէր զիս։

Ո՛չ բնակէր 'ի մէջ տանն իմոյ որ առնէր զամբարտաւանութիւն։ * և որ խօսէր զանօրէնութիւն չէր աջող եալ նմա առաջի աչաց իմոց։

Ընդառաւօտս սպանանէի զամենայն մեղաւորս երկրի * զի սատակէի 'ի քաղաքէն զամենեսեան ոչ գործեն զանօրէնութիւն։

Տունք. 10.

ինձանից 'ի քաց կու հալածէի։
Ա՝ յսինքն, այն մարդն որ աչքն ամբարտաւան էր և սիրտն ագահ էր * ես նորա հետ հաց այլ չէի ուտեր։
Ա՝ յսինքն, իմ աչքս միշտ դէպ 'ի յերկիւղած և հաւատարիմ մարդիքն էր * որ ինձ հետ նստէին և խօսակցութիւն անէին։
Ա՝ յսինքն, այն մարդն որ այ օրի նաց և պատուիրանաց ուղիղ ճանապարհաւորն կու շրջէր * նա ինձ ընդառաւաւորութիւն և ծառայութիւն կանէր միշտ և հանապազ։
Ա՝ յսինքն, այն մարդն որ հպարտութիւն և ամբարտաւանութիւն կանէր իւր ընկերին վերայ, նա իմ տան մէջն չէր բնակիր * և այն որ անիրաւութիւն և անպարկեշտութիւն կու խօսէր, չնաւ իմ աչաց առաջն աջողութիւն չէր գտաներ։
Ա՝ յսինքն, առաւօտն կանուխ կուպատժէի և կուսպանանէի որ քաղաքումն, իբր 'ի յերուսաղէմ զամէն այնպիսի մարդիքն որ անօրէնութիւն կու գործէին։

Աղօթք աղքատի իբրև ձանձ
րացի և առաջի տէառն սփ
ռեսցէ զխնդրուածս իւր։

Սաղմոս. ՃԾ։

Լուր աղ
թից իմոց,
և աղաղակ
իմ առ քեզ եկեսցէ
* մի՛ դարձուցաներ
զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութե
ան իմոց խոնարհեցո՛ առ
իս զունկն քո * յո
րուսն աւուր կար
դամ առ քեզ վաղ
վաղակի լուր
ինձ։
Սպառեցան որպէս
ծուխ աւուրք իմ *
և ոսկերք իմ որպէս
խուրձ չորացան։

Իբր, զայս աղօթքս շարադրեաց
դաւ՛իթ ՝ի բերանոյ աղքատաց որ
՝ի մէջ վշտաց և տառապանաց
իւրեանց երդեն առ ած։
Այս սաղմոսումն կու խօսի մար
գարէն ՝ի բերանոյ արդարոց ողբ
տառապեալք ՝ի չարչարանաց մնո
տի աշխարհիս ցանկային գալստ
եանն քրիստոսի։

Այսինքն, եր ած ականջ
արա՛ քո գթութիւդ իմ
աղօթքիս, և արժանի
արա՛ որ իմ աղաղակս առ քեզ հա
սանի * և վասն յանցանաց և սխա
լանաց իմոց զքո ամէնօրհնեալ
երեսդ ինձանից մի՛ դարձուցա
ներ։
Այսինքն, այն օրն որ սաստիկ
նեղութիւն և տառապանքն զիս
կուպատէ, քո ածային ականջդ
դէպ ինձ խոնարհեցուր * և այն
օրն որ սրտի մտօք դէպ քեզ կու
աղաղակեմ, շուտով ինձ լսէ՛ քո
ողորմութիւդ։
Այսինքն, շատ արտասուելոյս
և հառաչելոյս իմ օրերս ծխի
նման նուազեցան և փչացան *
և ՝ի պատճառս անքնութիւն և պա
հոց բովանդակ ոսկերքս ցախի
նման չորացան։

Հարայ ողջ խոտ * և ցամաքեցաւ սիրտ իմ * մոռացայ ուտել զհաց իմ՝ ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ՝ ի մարմին իմ * նմանեցայ ես հաճալատան անապատի։

Եղէ ես ողջ բուաւ ճեռակի * տգնեցայ և եղէ ես ողջ ճնճղուկ միայն իտանիս։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօր հանապազ * և գովիչք իմ ինձ երդնուին։

Զմոխիր ողջ հաց կերայ * և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի։

Երեսաց բարկութեան սրտմտութեանքոյ * զի դու բարձրացուցեր և խոնարհ

Ա՝ յսինքն, անդադար տաքնապելոյս խոսի նման թարշամեցայ * և սրտիս զօրութիւն հատաւ և ցամաքեցաւ * և այնչափ տքացի և հեծեծացի, որ զհացն և ըզ ջուրն մոռացայ։

Ա՝ յսինքն, անսուաղ և ծոմ կենալոյս ոսկրատանքս մարմնոյս կցվեցաւ * և անապատներուն էնա կող հաճալատան հաքին նման անտէր և անմիխիթար մնացի։

Ա՝ յսինքն, աւեր և քանատանտերուն էնակող բուի նման դիշերն՝ ի բուն հոգւոց հանեցի և ողբացի * և տքնեցայ և անքուն մնացի ինչպէս ճնճղուկ մի որ մէն մինակ տանիներուն կուկենայ։

Ա՝ յսինքն, օրն՝ ի բուն իմ թշնամիքն զիս կուհայհոյէին և կունախատէին * և նոքա որ երբեմն զիս կուգովէին, տնաղ անելոյ համար, իմ անունովս երդում կանէին։

Ա՝ յսինքն, ապաշխարութեան մոխրի միջուն նստելով շատ անգամ մոխիրն հացի տեղ կուտէի * և շատ սրտիս փղձկելոյն զիմ խմելիքն արտասուքով կուխառնէի։

Ա՝ յսինքն, և պատճառն է՛ քո բարկութիւդ և քո սրտմտութիւդ, որ թափեցիր ինձ վերայ * զէրէ դու բարձրացուցիր զիս ըստեղ

Հեցուցեր զիս։

Ո՞ւրուք իմ ոչ հովանի անցին * և ես ոչ խոտոցամաքեցայ։

Զո՞ւ երբ յաւիտեան կիցես * և յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ։

Զո՞ւ յարուցեալ դիտացիս իվերս սիոնի * ժամանակ դիտալոյ նորա հասեալ է ժամ։

Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս նորա * և զհողս նորա ողորմեցին։

ծերով՝ ի պատկեր քո, և զարդարելով անմահական փառօք, և վասն մեղաց և անհնազանդութեան իմոյ զիս խոնարհեցուցեր անբանից հաւասարելով, և մահու հնազանդեցնելով։

Ո՞յսինքն, իմ օրերս շուտ ի նման վրազելով անց կացան * և ես խոտի նման ցամաքեցայ չորացայ և հող դարձայ։

Ո՞յսինքն, քայց զիմ յոյսս ամենևին չի՛ կորուսի, զերկնի թագաւորս մահկանացու եմ, զոր յաւիտենից կենդանի ես * և քո անուանդ և յիշատակդ յազգէ մինչև յազգ հաստատուն կումնայ։

Ո՞յսինքն, ուրեմն վերկաց որ ածծ ինչպէս որ խոստացեր ես, և դիտա՛ իվերս սիոնի, իբր քոյ սուրբ եկեղեցւոյդ * զերկնի նոր դիտալոյ ժամանակն հասեր է՛, իբր շնորհաց ժամանակն, քոյ մարդեղութիւն ժամանակն, և մեր փրկութիւն ժամանակն մօտկացեր է՛։

Ո՞յսինքն, քո ծառայքն հաճեցան նոր քարերին, իբր քո առաքեալքդ սուրբ եկեղեցւոյ ընտրեալ հոգւոցն վերայ՝ ի դուխ շարժեցան * և նորա հողերին վերայ և ես կուդիտան, իբր հաստատակ հաւատացեալ ժողովրդոցն և ես կուխղճան և կուցաւակցին։

Ա՝ երկիցեն հեթանոսք յանուն անէ քումն * և ամ թագաւորքն երկրի՝ ի փառաց քոց։

Շ՝ ինն զի՝ զի՝ զսիոն * և երևեցի փառաքն իւրովք՝ ինեան։

Հ՝ այեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց * և ոչ արհամարհեաց զաղաչանս խոնդրուածս նոցա։

Գ՝ երեցի այս յապագայ * ժողովուրդ որ ստացեալ է՝ օրհնեսցէ զՏէր։

Ա՝ յտինքն, և տեսանելով հեթանոսք իբր ազգք և ազինք զարփառս եկեղեցւոյ քոյ սրբոյ կուերկնչին քո անուանդ * որչափ որ թագաւորքն կան երկրիս վերք քո փառացդ և քո մեծութենդ կու վախենան։

Ա՝ յտինքն, մօտիացեր է՝ ժամանակն, կուհիմնէ և կուշինէ սիր յս քս զսիոն, իբր զիւր սուրբ եկեղեցին * և փառաք և պատուք իբր հրաշիւք և ընտանեաց ապաշխարութիւնք կու երևի իւր հաճատացեալ ժողովրդեան միջուն իբրև զմարդ։

Ա՝ յտինքն, զերկն հայեցաւ նա հեզ և խոնարհ մարդկանց աղօթքին, և խղճաց նոցա * և նոցա սրտի խնդրուածքն անտես չարար։

Ա՝ յտինքն, այս զարմանալի մարմանանալոյ բանին այ անօրէնութիւնք խորհուրդս կուգրվի սուրբ աւետարանի միջուն, և այլ ազգեաց երկրներուն կուքարոզվի, կուսիրվի, և կուտարածվի * և ինչ ժողովուրդ որ կու գառնայ՝ ի գիտութիւն ճշմարտութիւնք, և այ ժառանգ կուլինի, իբր քի քսակն կուանկանի, նա կու օրհնէ և կուդովաբանէ զՏէր յս քս, և նմա հոգւով և ճշմարտութիւնք երկիր կուպագանէ։

Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբութենէ իւրմէ * ՝ի երկնից յերկիր հայեցաւ։

Լսել զհեծութիւն կապելոց * և արձակել զորդիս մահապարտաց։

Պատմել 'ի սիոն զանուն տն * և զօրհնութիւն նորա յերուսաղեմ։

Յորժամ ողովին ժողովուրդք 'ի միասին * և թագաւորքն ծառայել տն։

Ա՝յսինքն , զէրկ հայեցաւ նա իւր դիտաց աչօքն 'ի բարձանց իւր սուրբ և ՝ի ծայրին աթոռէն * ինքն տէրն և ըստեղծօղն ազգի մարդկան յերկնից 'ի յերկիր նայեցաւ։

Ա՝յսինքն , որ լսէր զաղաղակս և զհեծութիս նախահարցն մերոց որք կապեալք կային 'ի դժոխս 'ի ներքոյ բռնութեն սատանայի * և արձակէր զորդիս մահապարտաց , և կամ դատապարտելոց 'ի մահ վասն սիրոյ անուանն իւրոյ , իբր զայնոսիկ , որք զինձիլով մեզաց կապեցեալք հետևէին կամացն սատանայի։

Ա՝յսինքն , որ ամենեքեան աղաղակեալք շնորհօք նորա քարոզէին և պատմէին 'ի սիոն զհրաշալի անուն տն յի * և նորա օրհնութիւն և գովութիւն տային 'ի յերուսաղէմ քաղաքի , իբր 'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ։

Ա՝յսինքն , երբոր զանազան ժողովուրդք աշխարհիս ժողովէին իմիասին , իբր միաբանէին միով հաւատով * և իշխանք և թագաւորք հնազանդէին ճշմարտութիւն առ 'ի ծառայել տն մերոյ յի քի , նորն երուսաղէմ հաստատվէր իսնդայր և զուարճանայր , և հինն երուսաղէմ , իբր եկեղեցին հրէից քակվէր աւերակ դառ

նայր և 'ի սուտ մտանէր։
Ա՞յսինքն, ըստ որում մարդա
բէաբար նախադուշակելով պա
տասխանեաց տրն մեր յս՝ քս հնոյն
երուսաղէմայ իւր զսրութիւն ճա
նապարհումն, իբր այն ժամա
նակն որ դեռ այս աշխարհիս վը
կենցաղավարելով կուքարոզէր,
և զիւր զսրութիւնքն և ըսքանչելա
գործութիւնքն զիւր նշանքն և
արուեստքն կուցուցանէր աղդի
մարդկան, և ասաց, եթէ դիտէիր
դու ով հինդ երուսաղէմ գոնէ
յաւուր յայսմիկ զխաղաղութիւն
քո, բայց այժմ ծածկեցաւ յե
րեսաց քոց, զի եկեսցեն աւուրք
խվերայ քոյ, և պատեսցեն զքեզ
թշնամիք քո պատնէշ, և պաշա
րեսցեն զքեզ, և նեղեսցեն
զքեզ յամ կողմանց, և յատակես
ցեն զքեզ, և զորդիս քո 'ի քեզ,
և ոչ թողուցուն զքար խվերայ
քարի յամի 'ի քեզ * զերկ 'ի մեր
ձենալն տն մերոյ յի՝ քի՝ 'ի յերու
սաղէմ, այնպէս էր թէ երուսա
ղէմնորանէ հարցանէր զիւր օրե
րի կարճութիւն կամ զիւր վախ
ճանն ասելով, զիմ օրերիս նուա
զութիւն ինձ ասա՛ և իմացուր տր
յս՝ քս որդի դաւթի * և զիս իմ
հասակիս կիսումն մի՝ հաներ 'ի
կենաց, իբր ես դեռ երեսխայի
նման նոր եմ ըսկսեր ճանաչել

Պատասխանի ետնման
'ի ճանապարհի զսրու
թիւն իւրոյ * զնուա
զութիւն աւուրց իմոց
ասա՛ ինձ * և մի՝ հա
ներ զիս 'ի կէս աւ
ուրց իմոց * զի յաղ
գէ յաղգ են ամք քո։

զքո փրկագործ տնօրէնութիւդ դեռ վերահասու չեմ եղեր քո ահ ծային մարդեղութեդ, ուստի դու մի՛ զրկեր զիս 'ի քոյ շնորհացդ, այլ արժանի արա՛ զիս որ կատարեալ հասակաւ տեսանեմ զքեզ, իբր կատարելապէս ճանաչեմ և իմանամ զքո մարդեղութեան խորհուրդն * զէրկ դու ահ ես ճշմարիտ, և քո տարբերութիւդ յազգէ յազգ է՝, իբր քո կեանքդ յա՛ւիտենական է՝ իսկ ես անցաւո՛ր եմ և ապականացու և այսօր կամ, և իսկապէս ո՛չ եր և իմ։

Ա. յսինքն, դու այն ես որ ահ որ 'ի սկզբանէ զերկրիս հիմունքն հաստատեցեր, իբր 'ի սկզբանէ աշխարհիս քո եկեղեցւոյ հիմունքն որք են մարգարէքն հաստատեցեր * և երկինք, որք են առաքեալք քոյ ձեռաց գործքերն, իբր քո տուրբ հոգւոյդ շնորհաց պտուղն են։

'Ի սկզբանէ՝ որ զհիմունս երկրի հաստատեցեր * և գործք ձեռաց քոց երկինք են։

Ա. յսինքն, նոքա կու անցանին, իբր նոքա կու մեռանին և կու փոխին մարմնով * բայց դու միշտ անփոփոխ կաս, և կու մնաս 'ի յաւիտեան։

Զ, որք անցանեն * և դու կաս, և մնաս յաւիտեան։

Ա. յսինքն, աշխարհիս մարդիքն քոմանդակ շորի նման կու մաշվին մարմնով * և զգեստի նման կու փոխես զի՝ բեանք 'ի պղծու

Ա. մենեքեան որպէս զձորձս մաշեացին * և որպէս զվերար կուս փոխեացես զնո

թէ մեղաց 'ի մաքրութիւն շնորհաց * և կուփոխվին քո ածային զօրութիւդ 'ի կեանս յաւիտենական։

Ա՜խինքն, քայց դու միշտ նոյն ինքն ես, և քո տարիքդ չեն անցանիր և չեն պակասիր * քոյ ծառայից որդիքն, իբր քոյ առաքելոց հոգևոր զաւակքն կուբնակին քոյ հիմնած եկեղեցւոյ միջումն * և նոցա զաւակներին այլ քո երկնային շնորհքն մինչև յաւիտեան աջողութիւ կուլինի 'ի յառաքինութիւնս և յածպաշտութիւնս։

Իբր, զայս սաղմոս ինքն դաւիթ շարադրեաց և ինքն երգեաց։ Ա՜յս սաղմոսումն կու յորդորէ մարդարէն զամենեսեան օրհնել և գովել զածն վասն իւրոյ անչափ բարերարութեն վասն ողորմութեն և վասն արդարութեն։

Ա՜խինքն, օրհնէ՛ և գովէ՛ ո՛վ հոգի իմ զքո ստեղծօղ ածն * և դուք բովանդակ իմ ոսկրտանքս, իբր իմ հոգւոյս զօրութիւքն և կարողութիւքն բարեբանեցէք նորա անուն և երկրպագելի անունն միշտ և հանապազ։

Ա՜խինքն, օրհնէ՛ և գովէ՛ ո՛վ հոգի իմ զքո ստեղծօղ ածն *

զնոսա և փոխեսցին։

Բայց դու նոյն ինքն ես, և ամք քո ո՛չ անցանեն * որդիք ծառայից քոց բնակեսցին 'ի նմա * և զաւակի նոցա յաւիտեան աջողեսցի։

Տունք. 26.

Սաղմոս ինքեան դաւթի։

Սաղմոս. ՃԻԲ.

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր * և ամ ոսկերք իմ զանուն սրբոյ նորա։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր * և մի՛ մոռանար

զնամ առաջս նորա։

Ո՛ քահանէ զմեղս քո * բժշկեսցէ զնամ հիւանդութիւնս քո։

Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո * պսակէ զքեզ ողորմութիւնս եւ գթութիւնս։

Ո՛ ընդ ի՛ բարութենէ զցանկութիւն քո * նորոգեսցի ոգի արծիւոյ մանկութիւն քո։

Ո՛ նոքա որ զարդարեն զքեզ * ի բարութիւնս զամենայն զկենաց։

Ո՛ ցոյց եր զճանապարհս

եւ մի՛ մոռանար նորա տուրքն եւ բարերարութիւնն որ քեզ արարեր է մինչեւ ցայսօր։

Ո՛ յսինքն, նա է՛ որ կուքահանէ եւ թողութիւն կուշնորհէ քոյ մեղացդ եւ անօրէնութեանցդ * եւ նա է՛ որ կու բժշկէ քո ամէն հոգեկան հիւանդութիւնդ։

Ո՛ յսինքն, նա է՛ որ քո կեանքդ յապականութենէ կու փրկէ, իբր յաւիտենական մահուանէ, եւ ի տանջանաց դժոխոց զքեզ կու ազատէ * եւ զքեզ իւր երկնային արքայութենէ միջումն ողորմութիւն եւ գթութիւն կուպսակէ։

Ո՛ յսինքն, նա է՛ որ կու լցնու զքո իղձդ եւ զքո ցանկութիւդ պարգեւօք հոգւոյն սրբոյ * եւ ինչպէս որ արծիւն իւր ծերութենէ ժամանակին արեգական ճառագայթի ջերմութենն կու նորոգի եւ կուտղայանայ, այսպէս զքեզ յետ մահուանն քոյ իւր ամենակարող զօրութենն կու յարուցանէ փառաւք ի մեռելոց, եւ կու զդեցուցանէ անապական մարմնով։

Ո՛ յսինքն, նա է՛ որ զանազան կերպիւ կուգթայ եւ կու ողորմի իւր հաստատեալ ծառայիցն * եւ իրաւունք եւ դատաստան կանէ զրկելոցն եւ վշտացելոցն ի սատանայէ, եւ կամարարաց նորին։

Ո՛ յսինքն, նա է՛ որ իւր օրինաց

և պատուհիրանաց Ճանապարհն
ցոյց տվեց մովսէսի * և իւր բա
րեհաճութիւն և կամքն յայտնեց
որդւոցն իսրայէլի։

Ա՝յսինքն , զէրէ գթած և ողոր
մած է՛ Տէր Աստ իւր հաւատացե
լոցն վերայ * և երկայնամիտ և
բազում ողորմ է՛ իվերայ մեղա
հրոյց դարձելոց և զղջացելոց՝ ի
չար Ճանապարհէն իւրեանց։

Ա՝յսինքն , և թէպէտ կուբար
կանայ Տէր Աստ մեր անօրէնու
թեցն վերայ , բայց ամենևին
զմեզ յերեսաց չի՛ ձգեր * և թէ
պէտ կուզայրանայ մեր կամապաշ
տութեն վերայ , բայց մինչև յա
հիտեան մեզ հետոիս չի՛ պահեր։

Ա՝յսինքն , մեր մեղաց և մեր
յանցանացն գօրայ զմեզ չի՛ պատ
ժեր և պատուհասեր Տէր Աստ * և
մեր անօրէնութեան և չարագործ
ութեն գօրայ հատուցումն չի՛
աներ մեզ։

Ա՝յսինքն , այլ ինչպէս որ բարձր
է՛ և հաստատ է՛ երկինքն երկրիս
վերայ * այնպէս բարձրացոյց զո
ւրացոյց և հաստատեց Տէր Աստ զիւր
ողորմութիւնն երկիւղած մարդ
կանց վերայ։

Ա՝յսինքն , որ չափ որ հեռի է՛
արևելքն յարևմտից * այնպէս
հեռացոյց մեզանից մեր մեղքն և
անօրէնութիւն 'ի հեռն շնորհաց

պարհս իւր մովսէսի
* և որդւոցն իսրայէ
լի զկամս իւր։

Զ՝գթած ողորմած է՛
Տէր * երկայնամիտ
և բազում ողորմ։

Ո՛չ իսպառ բարկա
նայ մեզ Տէր * և ո՛չ
յաւիտեան պահէ
ոխս։

Ո՛չ ըստ մեղաց մե
րոց արար մեզ Տէր
* և ո՛չ ըստ անօրէնու
թեանս մերում հատոյց
մեզ։

Ա՝յլ ոչ՝ բարձր են
երկինք յերկրէ * այն
պէս զօրացոյց Տէր զո
ղորմութիւն իւր իվերայ
երկիւղածաց իւրոց։

Որ չափ հեռի են արև
ելք յարևմտից *
այնպէս հեռի արար
իմէնջ զանօրէնու

թիւնս մեր։

Որպէս գթայ Հայր
'ի վրայ որդւոց իւրոց
* այնպէս գթացի
տէր յերկիւղածս իւր։
Զի նա գիտաց զ
տեղծուածս մեր *
և յիշեաց թէ հող
եմք։

Մարդոյ ոչ խոտոյ
են աւուրք իւր * և
ոչ ծաղիկ վայրի այն
պէս ծաղկի։

Զի անցէ 'ի նմա հողմ
* և ոչէ՛ և ոչ ևս եր
և՚ի տեղի նորա։

Բայց ողորմութիւն
տէն յաւիտեանս յա
ւիտենից իվերայ եր
կիւղածաց իւրոց *
և արդարութիւն նորա
յորդւոց մինչև
յորդիս։
Այնք պահեն զուխտս
նորա * յիշեն զպա
տուիրանս նորա, և
առնեն զնա։

իւրոց, և հրաւիրեաց զմեզ 'ի
մասհուանէ 'ի կեանս։
Այսինքն, ինչպէս որ կուգթայ
Հայրն իւր որդւոցն վերայ * այն
պէս կուգթայ տէր ածիւրերկիւ
ղածծառայիցն վերայ։
Այսինքն, զէրէ նա իբրև ածգիտաց և իմացաւ զմեր ըստեղծուածն, իբր գիտաց թէ ինչ նիւթէ ենք մեք յառաջ եկածիւ և յիշեց թէ հող ենք և մեղանչական մարմնոյ տէր ենք, և 'ի հող պիտինք փոխարկիլ։
Այսինքն, Ճանաչեց որ մարդոյս կեանքն խոտի նման այսօր կայ, և 'ի վաղիւն կուչորանայ * և դաշտի ծաղկի նման առաւօտն կուերևի, և իրիկունն կութարշամի։
Այսինքն, զէրէ շուտով երբոր քիչ մի քամի կուփչէ, կութօթափի և կուփչանայ * և այլ չի՛ եր և իր թէ ինչ տեղ էր բուսած։
Այսինքն, բայց այ ողորմութիւն յաւիտեանս յաւիտենից կումնայ հաստատուն աստ և 'ի հանդերձելումն իւր երկիւղածացն վերայ * և իւր արդար հատուցումն և Հշմարիտ խոստմունքն անփոփոխ է՛ յորդւոց մինչև յորդիս։
Այսինքն, և մանաւանդ այն պիսի մարդկանցն վերայ որ նորա ուխտն և դաշինքն կու պահեն * և նորա ածային պատուիրանքն

Տէր յերկինս պատրաստեց զաթոռս իւր * ազգայութիւն նորա ամենեցուն տիրէ։

Օրհնեցէք զտէր ամ հրեշտակք նոր հզօրք զօրութիւն * ոչք առնէք զբանն նորա՝ի լսել ձայնի պատգամաց նորա։

Օրհնեցէք զտէր ամ զօրութիւք նոր * պաշտօնեայք և արարողք կամաց նորա։

Օրհնեցէք զտէր ամ գործք նորա * յամ տեղիս էն՛ տրութիւն նոր * օրհնեա՛ անձն իմ զտէր։

Տունք։ 22.

Սաղմոս դաւթի՛ իվերայ աշխարհագործ արարածոց։

Սաղմոս. ՃԳ։

կու յիշեն և կուկատարեն։

Ա՝ յսինքն, տր ամ յաւիտենից իւր աթոռն պատրաստեր է՝ի յերկինս * և նոր թագաւորութիւն և իշխանութիւն բոլոր աշխարհիս վերայ կուտիրէ։

Ա՝ յսինքն, ուստի օրհնեցէք և գովեցէք զտր ամ որ չափ որ զորութիւն և կարողութիւն ուժեղ և հզօր հրեշտակք և հրեշտակապետք կայք՝ի յերկինս * ողք շուտով լսեն՝ի բաց նոր պատգամաց և խօսից ձայնն իւր ամենայնի հրամանքն կուկատարէք։

Ա՝ յսինքն, օրհնեցէք և գովեցէք զտր ամ որ չափ որ զօրութիւք կայք՝ի յերկինս * և որ չափ պաշտօնեայք և ըսպասաւորք կայք որ նորա ամենայնի կամացն կուհնազանդիք։

Ա՝ յսինքն, օրհնեցէք և գովեցէք զտր ամ որ չափ որ ստեղծուածք կայք աշխարհիս վերայ * զերկն նորա տէրութիւն և իշխանութիւն յամ տեղ պատրաստէ՛ * օրհնէ և դու ո՛վ հոգի իմ և բարեբանէ զտր ամ որ քո անդադար։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ պատմելով զայ արարչագործութիւն։

Ա՝ յս սաղմոսումն կու յորդորէ մարդարէն զամենեսեան օրհնել

Ընդունեա՛ անձն իմ զտոր * տոր ծած իմ մեծ եղեր յոյժ։

Խոստովանութիւն և մեծ վայելչութիւն զգեցար * արկար ըզլոյս որպէս զօթոց * ձգեցեր զերկինս ոստ զխորան * և արկեր լիմերայ ջուրց զվերս նայարկս նորա։

և գովել զծած վասն զարմանալի արարչագործութեանցն, վասն բաւելի կարօղութեանցն, և վասն անքննելի նախատեսութեանցն։

Այսինքն, օրհնէ՛ և գովէ՛ ով հոգի իմ զքո ստեղծօղ ծածն վասն անբաւելի զօրութիւն նորա, և վասն անքննելի բարութիւն նորա * տոր ծած իմ մեծ և զարմանալի եղար դու 'ի միտս մարդկան, քո անպատմելի արարչութիւդ, և քո ըսքանչելի ստեղծագործութիւդ։ Այսինքն, խոստովանութիւն և մեծ վայելչութիւն զգեցար, իբր հրեշտակաց և մարդկան խոստովանութիւն որով զքեզ ծածամենակարօղ և յաւիտենական կու խոստովանին, և գովաբանութիւն որով զքո վայելուչ ստեղծուածքն տեսանելով զքեզ կու գովաբանեն, փառաւորեցար, պատուեցար, և մեծարեցար * դու զլոյսն գոյացուցիր յոչնչէ, և օթոցի նման, իբր զգեստի նման քեզնով շուրջ պատեցիր, իբր զերկինս որ է բնակութիւն քո նովաւ լուսաւորեցիր, և պայծառացուցիր * դու ձևակերպեցիր զերկինս կամարակերպ որպէս զխորան, իբր զհաստատութիւն

որ է աստղալից երկինքն * և ճեր վերևի յարկերն, իբր զայլս եր կինա որք են 'ի վերս քան զ Հաստատութիւն հիմնեցիր ջրի վերայ։

Ա՝ յսինքն, ո՞վ է՞ որ զիւր քայլքն և դնացքն ամպերի վերայէ՞ հաստատեր, իբր ամպերն իւրն արապայ է՞ շիներ, եթէ ո՞չ ՝ած, ինչ պէս որ հին կտակարանքն կուվկայեն, թէ ՝ած միշտ ամպով կու ինջանէր առ որդիսն Իսրայէլ։ և կու դառնայր 'ի յերկինս * և ո՞վ է՞ որ կուշրջի քամոց թևերի վերայ, իբր կուդերաղանցէ զմիտս մարդկան, կամ իւր ՝ած այնն զօրութիւնն շուտով կու հասանի յամ տեղիս։

Ո՞ արձեալ ո՞վ է՞ որ ամպերի վրէ՞ հաստատեր զիւր դնացքն, եթէ ո՞չ ՝ած, ըստ որում գործք առաքելոց կուվկայեն, թէ մինչ դեռ հայէին նոքա, վերացաւ, և ամպն ընկալաւ զնա յաչաց նոցա * և ո՞վ է՞ որ կուբաղմի իվր թևոցն սերովբէից և քերովբէից ընդ աջմէ հօր, եթէ ո՞չ ՝ած։

Ա՝ յսինքն, ո՞վ է՞ որ ոգիքն իւրն հրեշտակներ է՞ շիներ, իբր քամիքն իւրն էլչի՞ շիներ, եթէ ո՞չ ՝ած, և ո՞վ է՞ որ այրող կրակն իւրն պաշտօնեայ և ըսպասաւո՞ր է՞ շիներ։

Ո՞ արձեալ, ո՞վ է՞ որ իւր հրեշտակ

Ո՛ դնէ յամպս ըզ դնացս իւր * և շրջի նա 'ի վերայ թևոց հողմոց։

Ո՛ արարէ զհրեշտակս իւր յոգիս * և զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ։

Հաստատեաց զերկիր իվերայ հաստատուն իւրոյ * զի մի՛ սասա նեսցի յա՛իտեան։

Ի ոտք որպէս զգեստ վերարկու են նորա * ՝ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։

՝Ի սաստէ քումմէ փա խիցին * և ՝ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սար սիցին։

տակներն քամու և շնչի նման է՛ շիները որ արագ հասանին յամ տեղիս * և իւր պաշտօնեայքն իբր երկնային զօրութիւնքն այրող կրակի նման է՛ շիները, որ ջերմ սի րով զինքն պաշտեն։

Ա՛յսինքն, նա է՛ որ հաստատեր է՛ զերկիրս իւր հաստատութեն վերայ, իբր իւր ա՛ծային զօրու թե և կարողութեն վերայ * որ մինչև յա՛իտեն չի՛ սասանի, իբր ամենևին յիւր տեղէն աստ և անդ չի՛ շարժի։

Ա՛. յսինքն, ծովի ջրերի խորու թիւնքն և անդունդքն զգեստի նման ծածկոց և վերարկու է՛ երկրիս * և ա՛ծային հրամանաւ՛ն ծովի միջի եղած բարձր բարձր լեռներին վերայ ջուրն կուկանգ նի, ինչպէս ՝ի սկզբան աշխարհիս, այլև ՝ի ժամանակս ջրհեղեղին նոյն հրամանաւ՛ն այ բովանդակ երկրիս սարերին վերայ ջուրն կանգնած էր։

Ա՛. յսինքն, բայց երբոր դու կու սաստես, շուտով նոյն ջուրքն կու հնազանդին, կու փախչին, և յետ կու քաշվին, ինչպէս որ հնազանդեցան քեզ ՝ի սկզբան աշ խարհիս և ՝ի ջրհեղեղին * և երբ որ դու կու որոտաս ՝ի յերկնից, կու դողան և կու սարսին, ինչ պէս սարսեցան ՝ի հրամանաց որ

դ՚ոյ քոյ միածնի՝ն մերոյ յի՝ քի ըստ վկայուԹեանն սրբոյ աւետարանին։

Ա՚յսինքն, կու ելանեն ծովի ջրերն, և սարերի նման կուբարձրանան * և կու իջանեն ՝ի վայր, և դաշտի նման կուցածանան, և կու հանդարտին իւրեանց տեղուն, ինչտեղ որ դու իսկզբանէ հաստատեր ես զիւրեանք։

Ա՚յսինքն, զէրե դու նոցա սահման ես դրեր, այլ դէն չեն անցանիր * և այլ յետ չեն դառնար և զերկիրս ծածկեր, ինչպէս որ ծածկեր էին ՝ի սկզբան աշխարհս հիս զբովանդակ դունոն երկրի։

Ա՚յսինքն, դու զերկիրս արբուցանելոյ համար ծովի ջրերն հողի տակի եղած երակներովն անցկացնելով կու մղրես, կու քաղցրացնես, և կուողարկես դէպ՝ ի ձորերն, և տեղն զանազան աղբիւրներ կուբխեցնես * և քո նախատեսուԹեամբդ լեռների միջէն գետեր և առուներ կու վազեն։

Ա՚յսինքն, որ արբուցանեն և կշտացնեն վայրի գազաններն * և վայրի իշերն յագենան ջրով, և իւրեանց ծարաւն անց կացնեն։

Ա՚յսինքն, տեղն երկնից Թռչունք ներն կանանչ ծառերի վրայ բուն

Ա՚ լանեն լեառնանան * և իջանեն դաշտանան ՝ի տեղի յոր հաստատեցեր զնա։

Սահման եդիր և ո՛չ անցանեն * և ո՛չ ևս դառնան ՝ի ծածկել զերկիր։

Ա՚ռաքեցեր զաղբիւրս ՝ի ծորս * ՝ի միջոյ լերանց գնացեն ջուրք։

Ա՚րբուցանել զամ գազանս վայրի * յա գեսցին ցիռք ՝ի ծարաւս իւրեանց։

Ա՚նդ Թռչունք երկնից բոյնս դիցեն *

և 'ի միջոց վիմաց տա
ցեն զձայնս իւրեանց։

Ա՛ղբուցանէ զլերինս
'ի շեմարանաց իւրոց
* 'ի պտղոյ գործոց
իւրոց լցցի երկիր։

Բուսուցեր զխոտ
անասնոց * և զդալա
ր 'ի ծառայութիւն
մարդկան։
Հաներ զհաց յերկ
րէ * գինի ուրախաց առ
նէ իւղ զմ՚արթ, և
հաց հաստատէ զսիրտ
մարդոյ։
Յագեսցին ծառք
անտառի * և մայրքն
Լիբանանու զորս դու
տնկեցեր։

Ա՛նդ թռչունք երկ
նից ձագս հանցեն *
և բոյն արարցի ապա
հէն է՛ նոցա։

Լ՚երինք բարձունք
են եղջերոց՚ացս * և
վէմք ապաւէնք նա

կուդնեն * և քարերի միջերէն
զանազան ձայներ կու հանեն, և
զաճ կուփառաբանեն։
Ա՛յսինքն, կուարբուցանէ և կու
առոգէ բարձր լեռներն իւր երկ
նային ամպարների ջրովն, իբր
իւր ամպերի անձրևովն * և իւր
գործոց և արարմանց պտղովն
կու լցվի երկիրս և կու առատա
նայ։
Ա՛յսինքն, դու բուսուցիր յերկ
րէ զխոտ վասն անասնոց * և զա
նազան կանանչեղէնս պատրաստե
ցիր վասն պիտոյից մարդկան։
Ա՛յսինքն, դու հանեցիր զցո
րենն և զհացն յերկրէ * գինին
կուրախացնէ, իւղն կուզմ՚ար
թացնէ, բայց հացն կու հաստա
տէ և կուզօրացնէ զսիրտ մարդոյ։
Ա՛յսինքն, քո անձրևովդ կու յա
գենան օրմանի ծառերն * և լի
բանանու սարի մայրի ծառերն
որ դու ես տնկեր և ո՛չ մարդիք,
կու աճին, և կուբազմանան։
Ա՛յսինքն, տեղն երկնից թռ
չունքներն ձագ կու հանեն * և
լակլակի բունն նոցա ապաւէն է,
իբր կու պահպանէ զիւրեանք 'ի
քամոյ և 'ի յանձրևէ և յայլ թռչ
նոց որսականաց։
Ա՛յսինքն, բարձր սարերն եղնե
րի և ճէյրանների փախչելոյ տեղ
արարիր * և ապառաժ քարերն

լապտերակներուն պահվելոյ տեղ պատրաստեցիր։

Ա՝ յսինքն, դու արարիր զլուսինն վասն ճանաչելոյ զժամանակս տօնախնդութեանց տարւոյն * և արեգակն ճանաչեաց ամէն օրվան իւր մտանելոյ ժամն։

Ա՝ յսինքն, դու զարեգակն երկրիս մէկ երեսովն պտուտ տալով, միւս երեսին վերայ եղող մարդկանցն մութն և խաւար արարիր, և այն խաւարային սահմանները դիշերն կատարեցար * յորում շրջին ասա և անդ առանց երկիւղի մարդկան դազանք անտառից։

Ա՝ յսինքն, առիւծներուն ձագերն կու մռընչան, և ասա և անդ որս կանեն * և իւրեանց ըստեղծողէն կերակուր կու խնդրեն։

Ա՝ յսինքն, երբոր արեգակն կու ծագի, շուտով կու ժողովին * և իւրեանց քներուն մէջ կու դադրին, և դադար կառնուն։

Ա՝ յսինքն, և մարդիքն անահ և անկասկած դուրս կու ելանեն և իւրեանց բանին և գործին յետնէ կու կենան * և իւրեանց ճեռաց վաստակովն կու աշխատին մինչև իրիկունն, և կու ապրին։

Ա՝ յսինքն, ա՛հ թէ որչափ մեծ և զարմանալի են քո գործքերդ տէր ած * զամէն իքմին իմաստու-

պատակաց։

Ա՝ լարեր զլուսինն վասն ժամանակի * արեգակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։

Ա՝ լարեր զխաւար, և եղև գիշեր * 'ի նմա գնան ամ դազանք անտառի։

Որիւնք առիւծուց մռնչեն և յափշտակեն * և խնդրեն յայ զկերակուրս իւրեանց։ 'Ելծագիլ արևու ժողովին * և 'ի մորիս իւրեանց դադարին։

Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր * և 'ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ։

Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր * զամենայնս իմաստութեամբ

արարեր * և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք։

Ո՜յս ծով մեծ և անդորր * ՝Իսկա են սողունք որոց ո՛չ գոյ թիւ * գազանք մեծամեծք և մանուունք * իսկա և նաւք գնան * վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ։

Ո՜մենքեան քեզ սպասեն * և դու տաս զկերակուր նոցա ՝ի ժամու։

Տաս դու նոցա և հերակրին * բանաս զձեռն քո և կերակրեսն զամենեսեան կամք քով։

Դարձուցանես զերեսս քո ՝ի նոցանէ, և խռովին * Հանես զոգի ՝ի նոցանէ, պակասին և ՝ի հող դառնան

թէ ես արարեր * և երկիրս լցվեր է՛ քո զանազան ըստեղծուածներովդ։

Ո՜յսինքն, այս ծովս որ դու ըստեղծեր ես մեծ է՛ և լայնատարած * սորա միջումն այնչափ զանազան սողունք կան, իբր լողացող կենդանիք կան որ թիւ չունին * սորա միջումն զանազան մեծամեծ և մանուր գազաններ կան * սորա միջումն նաւեր են յերկրէ յերկիր շուրջ կու գան * և սորա միջումն է՛ լեվիաթան վիշապ ձուկն որ ըստեղծեր ես որ շուրջ գայ և խաղայ ծովի աղեացն հետ, խառնակելով զծուին, կլանելով զայլ ձկունս, և ՝ի նեասելով զայլ կենդանիս։

Ո՜յսինքն, ամ կենդանիք քո ըստեղծուածք են, և քեզ կու ըսպասեն * և դու կուտաս նոցա հոգևոր և մարմնաւոր կերակուրն իւր ժամանակին։

Ո՜. յսինքն, դու կուտաս նոցա որ կերակրին և անանին * դու կու բանաս քո առատ ձեռքդ, և կու կերակրես զամենեսեան քո ամենօրհնեալ կամքդ։

Ո՜յսինքն, կու դարձնես քո երեսդ, իբր քո ուծային խնամքդ ՝ի նոցանէ, և շուտով կու նուազին և կու տկարանան * և կու հանես զկենդանիկան շունչն ՝ի նոցա

նէ շուտով կուպակասին և հող կուդառնան։ կամ կու հանես զՀոգի շնորհաց քոց՝ ինոցանէ, և շուտով կու ոչնչանան, և հողի հաւասար կուլինին։

Ա. յսինքն, կուողարկես քոյ շնորհաց Հոգիդ և կու ըստեղծաս զիւրեանք, իբր կրկին կու նորոգանա ցնես զիւրեանք Հոգւով * և կու նորոգես և կուգեղեցկացնես զերեսս երկրի։

Ա. յսինքն, եղիցի օրհնեալ և փառաւորեալ անուն Աստուծոյ ի յաւիտեան, զերկնքէ բարի են յոյժ * և ինքն անուն ուրախանայ և զուարճանայ իւր արարածոցն վերայ։

Ա. յսինքն, այն որ կուհայի յերկիր իւր աստային աչքն և կուշարժէ և կուդողացնէ զինքն * երբ որ մօտիանայ լեռներին՝ ի վախճանի աշխարհիս, շուտով կուբոցակիզին և կուծխան։

Ա. յսինքն, զայս բաներս յիշելով ես իմ կենացս մէջն կու օրհնեմ և կուփառաբանեմ զաստ * և սաղմոսերգութիւն կանեմ ներառաջևն քանի որ կենդանի եմ։

Ա. յսինքն, թէ որ իւր ողորմութիւնն արժանի կանէ, որ իմ օրհնութիւս և գովութիւս իւրն քաղցր թուի * իմ սիրտս կուուրախանայ, և ես կուցնծամ՝ ի տէր աստն իմ։

Ա. յս

Ա. ուաքես զոգի քո և սատնաս զնոսա * և նորոգես զերեսս երկրի։

Ա. զեղեցին փառք տէն յաւիտեան * և տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Ա՛ հայի յերկիր և տայ դողալ սմա * մերձեսցի՝ ի լերինս, և ծխեսցին։

Օ ընթեցից զտէր՝ ի կեանս իմ * և սաղմոս ասացից տայ իմոյ մինչև եմ ես։

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ * և ես ուրախ եղէց՝ ի տէր։

Պ ակասեսցին մեղա
հ՝ողք յերկրէ * և ամ
պարիշտք մի՛ և ևս գտ
ցին ՝ի նմա * օրհնեա՛
անձն իմ զտէր։

Տունք։ 34։

Ալէլուիայ։

Սաղմոս։ ՃԾ։

Խոստովանեղերուք
տն, և կարդացէք զա
նուն նր * և պատմե
ցէք ՝ի հեթանոսս
զգործս նր։

Օրհնեցէք և սաղմոս
ասացէք նմա * պատ
մեցէք զամ ամենայն
լիս նր, և գովեցա
ցուք յանուն սբ նր։

Ո՜յսինքն, պակասին և ջնջվին մեղաւորք երկրիս երեսէն, որ նորա անչափ բարութիւն չեն ճանաչեր * և այսուհետև ամբարիշտ մարդ չի՛ գտվի աշխարհիս վերայ * և դու ով հոգի իմ, ինչպէս որ ըսկսեր ես, այսպէս միշտ օրհնէ և գովէ զտէր աստուծ։

Իբր, զայս սաղմոս ասելով օրհնեցէք զաստ, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զաստ կամ թարգմանի։ Ո՜յս սաղմոսումն կամ յորդորէ մարդարէն զամենեսեան օրհնել և գովել զաստ, վասն անչափելի բարերարութեան նորա։

Ո՜յսինքն, խոստովանեցէք տն, իբր խոստովանեցէք այ անչափ զթութիւնն և բարերարութիւն, և նր սուրբ անունն ձեզ ՝ի յոգնութիւն կոչեցէք * և նորա զարմանալի և հրաշալի գործքն և արարմունքն զանազանազգաց մի ջումն պատմեցէք։

Ո՜յսինքն, օրհնեցէք և բարեբանեցէք զաստ, և սրտի մտօք սաղմոս ասացէք նմա, զէրէ արժանի է՛ * պատմեցէք նորա ըսքանչելագործութիւնքն ամ տեղ, և գովեցարուք յանուն սուրբ նորա, իբր նորա աբ անունովն պարծեցէք ՝ի մէջ այլազգեաց։

Ուրախ եղիցին սիր
ք այնոցիկ որք խնդ
րեն զտեր * խնդրե
ցէք զտեր և հզօրք եղե
ք * և խնդրեցէք
զերեսս նոր յամ ժամ

Յիշեցէք զսքանչէ
լիս նոր զորս արար *
զարուեստս և զիրա
ւունս բերանոյ նոր։

Զ սաւակք աբրահա
մեան ծառայք նոր *
և որդիք յակոբայ
ընտրեալք նոր։

Նա ինքն է տեր ամ
ենայն երկրի * յամ երկրի են
իրաւունք նոր։

Յիշեաց յաւիտենից
զուխտ իւր * և
զբանն զոր պատուիրեաց մինչև 'ի հա
զար ամ։

Զ ուխտն զոր եդ
ընդ աբրահամու *

Ա. յսինքն, խնդան և ուրախա
նան այնպիսի մարդիքն որ իւր
եանց ամէն արարմանց միջուն
այ փառքն և պատիւն կու խնդ
րեն * խնդրեցէք զտեր ածծ, և
հաստատուն կացէք ձեր հաւատ
քուն * և խնդրեցէք նոր երեսն
յամ ժամ, իբր խնդրեցէք հա
նապազ նորա խնամքն և ողորմու
թիւնն։

Ա. յսինքն, յիշեցէք նորա զանա
զան ըսքանչելիքն որ արար 'ի յե
գիպտոս * և նոր նշանքն և արու
եստքն, և բերանի իրաւունքն,
իբր նոր ճշմարիտ դատաստանն։

Ա. յսինքն, դուք որ զաւակք
էք աբրահամու, և հաւատարիմ
ծառայք նորա * և դուք որ որ
դիք էք յակոբայ, և ընտրեալ ժո
ղովուրդ նորա։

Ա. յսինքն, զերկնաւոր ածծ
մեր * և ամ երկրիս վերայ իբրև
ստեղծող և թագաւոր թագա
ւորաց իրաւունք ունի։

Ա. յսինքն, նա իւր ճշմարիտ
ուխտն որ յաւիտենից արարեր
էր աբրահամու հետ յիշեց և չի
մոռացաւ * իբր զիւր բանն որ
պատուիրեր էր հաստատուն պա
հել մինչև 'ի հազար ամ, իբր
մինչև յաւիտեան։

Ա. յսինքն, յիշեց զուխտն որ
դրեր էր աբրահամու հետ * և

և զերդումն իւր ընդ
խոհակայ։

Հաստատեաց առ յա
կոբ զՀրամանն իւր
* և առ Իսրայէլ զու
խտ իւր յաւիտենից։
Ո՞չ էր ձեզ տաց զեր
կիրն քանանու * ըզ
վիճակ ժառանգու
թեան ձերոյ։

Օ՜ի էին նոքա թո
՛ւլ սակաւ՛ք * նո՛
աղք և պանդուխտք
՛ինման։
Ա՛նցին նո՛ք յազգէ
յազգ * ՛ի թագաւո
ր ութենէ ՛ի ժողով
ուրդ յայլ։

Ո՛չ եթող մարդկան
մեղանչել նոցա * և
կշտամբեաց զթագա
՛ւորս վասն նոցա։

Ա՛՝ի մերձեցայք ասէ
յօծեալս իմ * և ՛ի
մարգարէս իմ մի՛

զերդումն որ արարեր էր ՛ի սահա
կայ հետ։
Ա՛յսինքն, զիւր Հրամանն որ
Հաստատեր էր յակոբայ հետ * և
զիւր յաւիտենական ուխտն որ
արարեր էր Իսրայէլի հետ։
Ա՛յսինքն, և ասաց թէ ձեզ կու
տամ զպարարտ երկիրն քանա
նացւոց, իբր զտամ երկիրս կուա
պաշտից որք բնակեալք էին ՛ի
սահմանս եգիպտոսի * այնպէս
ինչպէս թէ ձեր ժառանգու
թենէն ձեզ վիճակ և բաժին ան
կած լինի։
Ա՛յսինքն, զէրէ նոքա թո՛ւլ
սակաւ՛ք էին * նո՛աղք էին, և
կուսապաշտից երկրներումն օտար
և պանդուխտք էին։
Ա՛յսինքն, մէկ ազգի միջէն կու
ելանէին, և մէկ ուրիշ ազգի մէջ
կումտանէին * մէկ թագաւորու
թէ դուրս կուգային, և մէկ
ուրիշ ազգ ժողովրդեան մէջ
կու դնային։
Ա՛յսինքն, չի թողեց ամենևին
որ մարդ նոցա վնաս հասուցանէր *
և նոցա համար զանազան թագա
՛ւորքն կշտամբեց, իբր խրատեց
և յանդիմանեց, որպէս զփարա
՛ւոն և զաբիմելէք։
Ա՛յսինքն, ասելով մի՛ մօտիա
նայք իմ օծելոցն, իբր նախա
հարցն որք օծեալք էին շնորհօք

Հոգւ՛ոյն սրբոյ * և իմ մարգա
րէից ինաս մի՛ Հաստուցանէք։

Ա՝յսինքն, սով ձգեց եօթն տա
րի քանանացւ՛ոց երկրին վերայ
իբր մարայ երկրին վերայ * և Հա
ցի զօրութիւն, իբր ցորենի ուժն
և կարօղութիւն կտրեց, և չորա
ցոյց։

Ա՝յսինքն, նց առաջնէն մարդ
մի ողարկեց 'ի յեգիպտոս * իբր
զյովսէփ գեղեցիկն որ վասն նա
խանձու յեղբարց իւրոց իբրև
զծառայ վաճառվեցաւ եգիպ
տացւ՛ոց, ըստ որում ՝ուրն մեր յե
քս ճշմարիտն յովսէփ վաճառե
ցաւ անօրէն Հրէից 'ի յուդայէ։

Ա՝յսինքն, պետափրեայ կնոջ
զուր և անիրաւ բանին Համար
նորա ոտքերն 'ի կապանաս դրին
* և նորա անձն երկաթէ զինճի
լով կապեցին և ձգեցին 'ի բանտ
խաւ՛արային։

Ա՝յսինքն, մինչև որ եկաւ
նորա բանն Հաստաւ, իբր այն
բանն որ մարգարէաբար յառաջ
ասացեր էր փարաւ՛ոնի թաս տվո
ղին * և բանն այ փորձեց զնա,
իբր նոյն բանի ճշմարտութիւն որ
յայտնութիւնն այ դուշակեր էր 'ի
բանտին, փարաւ՛ոնի առաջնէն
փորձեց զնա իբրև այր դիտուն,
և ծածուկ իրաց գիտացօղ։

Ա՝յսինքն, ուստի ողարկեց շու

մեղանչէք։

Կոչեաց զսով յեր
կիր նոցա * և զամ
զօրուն Հացի եբեկ։

Ա՝ռաքեաց առաջի
նոցա զայր * 'ի ծա
ռայութիւն վաճառե
ցաւ յովսէփ։

Խոնարհ արարին 'ի
կապանս զոտս նր *
և երանց ընդ երկաթ
անձն նորա։

Ա՝ինչև եկեսցէ բան
նորա * և բան տն
փորձեաց զնա։

Ա՝ռաքեաց թագա

Հորն և Երկոյծ զնա * Իշխան ժողովրդեան Եթող զնա։

Ազգոյց զնա տէր տան իւրոյ * և Իշխան իւրոց ամ ստացուածոց իւրոց։

Խրատել զիշխանս նոցա ոգի զինքն * և զծերս նոցա իմաստուն արասցէ։

Եւ մուտ Իսրայէլ յԵգիպտոս * և Յակոբ պանդխտեցաւ յերկրին քամայ։

Եւ ճեղոյց զժողովուրդս իւր յոյժ * և զօրացոյց զնոսա քան զթշնամիս իւր։

Դարձոյց զսիրտս նոցայսոսել զժողովուրդս իւր * և Ինենգել զծառայս իւր։

տուլ Եգիպտացւոց թագաւորն և արձակեց զինքն, Ի կապանաց * և Հանեալ Ի բանտէն իւր ժողովրդեանն վերայ Իշխան Հաստատեց զնա։

Եւ յոյինքն, զնա իւր տանն և իւր սարայներին տէր կացոյց * և իւր ապրանաց և ստացուածոցն վէր Իշխան և վերակացու դրեց։

Եւ յոյինքն, որ վարժէր և խրատէր Եգիպտացւոց Իշխանքն իւր երկնային գիտութիւնն և Հանճարոն ինչպէս որ ինքն էր * և նոցա ծերոցն իմաստութիւն ուսուցանէր։

Եւ յոյինքն, մտաւ Իսրայէլ Եգիպտացւոց երկիրն իւր զարմանքն և զաւակքն * և Յակոբ նահապետն պանդուխտ և օտարական դարձաւ և մնաց քամայ երկրումն, իբր Ի յԵգիպտոս։

Եւ յոյինքն, բայց ուծ տեսանելով իւր ժողովրդեան Հաւատարմութիւն աճեցոյց և բազմացոյց զիւրեանք որդւովք և դստերովք * զօրացոյց և ուժովացոյց քան զիւրեանց թշնամի Եգիպտացիքն։

Եւ յոյինքն, փոխարկեց Եգիպտացւոց սիրտն որ ատէին զիւր ժողովուրդն, իբր Իսրայէլացւոց ազգն * և Ենենգութիւն և խորամանկութիւն անէին իւր Հաւատարիմ ծառայից վերայ տանջելով

և չարչարելով զնոսա։

Ա. յսինքն, բայց տեսանելով ածնոցա խղճութիւնն, ողարկեց զմովսէս իւր Հաւատարիմ ծառայն * և զահարոն իւր ընտրեալ քահանայն առ 'ի աղատել զնոսա 'ի գերութենէն փարաւոնի ըստ որում առաքեաց Հայրն ածն զոր դին իւր միածին առ 'ի փրկել զազգս մարդկան 'ի գերութէն սատանայի։

Ա. յսինքն, նց բան և իշխանութիւն առնէին * և իւր զարմանալի արուեստքն և Հրաշագործութիւնքն ցուցանէին քամայ երկրումն, իբր 'ի յեգիպտոս։

Ա. յսինքն, ողարկեց խաւար և խաւարեցոյց նց Հոգին և մարմինն * զէրէ ոչինչ Համարեցին զիւր ածային բանն որ մովսէսի և ահարոնի բերանովն խօսեցաւ վասն փրկութեն իսրայէլացւոց։

Ա. յսինքն, նոցա գետերի ջուրն 'ի յարիւն փոխարկեց * և նոցա ձկունքն բովանդակ սատակեցոյց։

Ա. յսինքն, նոցա երկիրն եռաց և գարշելի գորտերով լցվեցաւ * մինչև 'ի յապարանս և 'ի սենեակս թագաւորաց և իշխանաց նոցա։

Ա. յսինքն, Հրամայեց և եկաւ

Ա. առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր * և զահարոն ընտրեալ իւր

Ա. տ նոցա զբան նշանաց իւրոց * և զարուեստս իւր յերկրին քամայ։

Ա. առաքեաց զխաւար և խաւարեցոյց զնա * զի դառնացուցին զբան նորա։

Ա. արձոյց յարիւն զգետս նոցա * և եսպան զամ ձկունս նոցա։

Ա. եռաց յերկրի նոցա գորտ * 'ի շտեմարանս թագաւորաց նոցա։

Ա. սաց և եկն շանա

շանաձանձ և խայթեց զնոսա * և մժեին լցեց բովանդակ նոցա երկրի սահմանքն։

Ասացին , նոցա անձրևն կարկուտ փոխարկեց * և նոցա երկրի օդն և քամին կլակի նման բոր բռքեցաւ։

Ասացին , զարկեց և ջորացոյց նոցա այգիքն և թզենիքն * և ջարդեց և փշրեց բովանդակ նոցա երկրի ծառերն։

Ասացին , ասաց և եկաւ եգիպտացւոց երկրին վերայ մարախ , և խառնիճ , իբր անթիւ որդն որ կուծնանի 'ի մարախէն * բայց այնչափ շատ էր , որ թիւ չունէր։

Ասացին , կերաւ բովանդակ նոցա երկրի դալար խոտն և բոյսն * և փչացոյց և գլխեցոյց զամէն նոցա արտերի բերքն և պտուղն։

Ասացին , հարեց և զարկեց զամէն եգիպտացւոց անդրանիկ զաւակքն * նց երկանց և վաստակոց ըսկիզբն սատակեց , իբր նոցա զառաջնածին զաւակքն մահացոյց։

Ասացին , հանեց զիսրայէլացիքն յեգիպտոսէ ոսկւով և արծաթով * և ոչ ոք չկայր նց աղգի մէջուն որ մէկ հիւանդութիւն ունենայր։

Ասացին , ուրախացան եգիպտացիքն իսրայէլացւոց դուրս

ճանճ * և մժեխ ընդ ամ սահմանս նոցա։

Դարձոյց զանձրևս նոցա 'ի կարկուտ * և հուր յերկրի նց բոր բռքեցաւ։

Հար զայգիս և զթզենիս նց * և փշրեաց զամ ծառս սահմանս նոցա նց։

Ասաց և եկն մարախ և խառնիճ * զի ոչ դոյր նց թիւ։

Կերբ զամ խոտ երկրի նց * և սպառեաց զամ պտուղ անդոյ նոցա։

Հար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց * զսկիզբն ամ վաստակոց նոցա։

Հան զնս ոսկւով և արծաթով * և ոչ դոյր յազգի նոցա հիւանդ։

Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանելն նց

Ա՛. յսինքն, զերեկն ամպն կու տարածէր և շո՛ւաք կանէր նոցա յանապատումն * և գիշերն կրակով լոյս կուտայր, և ճանապարհ կուցուցանէր։

Ա՛. յսինքն, յանապատումն միս խնդրեցին, և այ հրամանա՛ն եկաւ լորամարգի թռչունն և թափեցաւ նոցա ջատիրներին վը * և երկնային հացովն, իբր մանանայի՛ն կշտացոյց զիւրեանք։

Ա՛. յսինքն, զարկեց քարին դա՛ հաղանա՛ն մոլսէսի, և ջրեր բխեցին * և անջուր անապատումն գետեր վազեցին։

Ա՛. յսինքն, զէրէ յիշեց զիւր սբ բանն * իբր զիւր ուխտն որ արարեր էր իւր հա՛ւատարիմ ծառայ աբրահամու հետ ասելով, բազմացուցից զզա՛ւակ քո որպէս զաստեղս երկնից և ասի զամ՛ա՛ղ առեալը ծովու։

Ա՛. յսինքն, հանեց ուրեմն յե յեգիպտոսէ զիւր ժողովուրդն ցնծութիւ * և զիւր ընտրեալ ծառայքն ուրախութիւ։

Ա՛. յսինքն, տո՛ւեց նոցա ձեռն զհեթանոսաց գա՛ւառներն * և զանազան ազգաց և ժողովրդոց վաստակն նոցա մուլք և ժառանգութիւն արաւ։

Ա՛. յս

* զի անկաւ ահ տեն 'ի վերայ նոցա։
Սփռեաց ամպ հովանի առնելնց՝ 'ի տոհ՛է * և հրով լոյս տայր նոցա 'ի գիշերի։

Խնդրեցին և եկն լորամարգի * և հացիւ երկնից լցոյց զնոսա։

Ա՛. հար զվէմն և բղխեցին ջուրք * և գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Յ՚ի՛շեաց զբան իւր սբ * որ ընդ աբրահամու ծառայի իւրոյ։

Ա՛. հան զժողովուրդ իւր ցնծութիւ * և զընտրեալս իւր ուրախութիւ։
Ա՛. տ նոցա զդա՛ւառս հեթանոսաց * 'ի վաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնոսա։

Օ՛ի պահեսցեն զզ
վկայութիս նորա *
և զօրէնս նորա խնդ
րեսցեն։

Տունք· 44·

Ալէլուիայ։

Սաղմո· ՃԵ·

Դ ոստովանեցարո՛ք տո՛ն զի
քաղցր է՛ * զի
յաւիտեան է՛ ողոր
մութիւն նո՛ր։

Ո՛խսեսցի զզօրու
թիս տո՛ն * լսելի արասո
ցէ զձա՛մ օրհնութիս
նորա։

Երանի ոյք պահեն
զկրաւո՛ունս * և առ
նեն զարդարութիւն

Ո՞՛յսինքն, որ տեսանելով այ
բարերարութիւն պահեն նորա
ուխտն և վկայութիւն * և նորա
օրէնքն և պատուէրանքն խնդ
րեն և կատարեն։

Իբր, զայս սաղմոս ասելով օր
հնեցէք զձա՛ծ, զի ալէլուիայն օր
հնեցէք զձա՛ծ կութարգմանի։
Ո՞՛յս սաղմոսումս կուգովէ մար
գարէն զձա՛ծ, և կու յորդորէ
զամենեսեան գովել զնա վասն
երկայնամտութե և ներողութե
նորա։

Ա՛յսինքն, խոստովանեցէք
այ անչափ բարութիւն
և ողորմութիւն ո՛վ հա
ւատացեալ ժողովուրդք, զէրէ
քաղցր է՛ և երկայնամիտ է՛ * և
իւր ողորմութիւն յաւիտենական
է՛ և անապառ է՛ իւր ծառայից
վերայ։
Ո՞՛յսինքն, ինչ մարդ որ կուխաս
սի կամ կուպատմէ ժողովրդեան
նորա ամենակարող զօրութիւն *
թող քարոզէ և ծանուցանէ ըստ
արժանոյն նորա օրհնութիւքն և
փառաբանութիւքն։
Ո՞՛յսինքն, երանի այնպիսի մարդ
կանց որ այ իրաւունքն կուպա
հեն, սիրելով զնա ՝ի բոլոր սրտէ

յամենայն ժամ։

Յիշեա՛ զմեզ Տէր ընդ Հաճոյս ժողովրդեան քոյ * և այց արա՛ մեզ ՝ի փրկութեանդ քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրելոց քոց * ուրախ եղիցուք մեք յուրախութիւն ազգի քոյ * և գովեսցուք մեք ՝ի ժառանգութեան քում։

Ո՛ Եղաք մեք ընդ Հարսն մեր * անօրի նեցաք և յանցեաք։

Հարքն մեր յեգիպտոս ո՛չ իմացան զսքանչելիս քո * և ո՛չ յիշեցին զբազում ողորմութիւնս քո։

Բ արկացուցին զնա յանցանելն Իսրայելոյ

Ո՛ յսինքն , յիշի՛ զմեզ Տէր ՝ի Հաճոյս ժողովրդեան քոյ , իբր կատարեա՛ քոյ Հաճատացեալ ծառայից փափաքն և ցանկութիւն * և այց արա՛ մեզ քո փրկութեդ , իբր ողորմիր մեզ յիւր քիւր որդ Հովք քով միաձնիւ։

Ո՛ յսինքն , որ մեք այլ տեսանենք զայն քաղցրութիւն որ տալոց ես քոյ ընտրեալ ծառայիցդ * և ուրախանանք քոյ ազգիդ ուրախութեանն , իբր քրիստոնէական ազգին Հոգևոր ուրախութեանն * և պարծենանք քոյ ժառանգութեամբն , իբր քոյ նոր ժողովրդեան միջուն։

Ո՛ յսինքն , մեղանչեցինք մեք քոյ առաջիւդ մեր առաջին Հարցն նման * անօրէնութիւն գործեցաք , և օրինազանց եղաք։

Ո՛ յսինքն , մեր առաջին Հարքն յեգիպտոս չիմացան զքո ըսքանչելիքդ , իբր ոչինչ Համարեցին զքո Հրաշագործութիւնքդ * և չի յիշեցին զքո անչափ ողորմութիւնդ և բարերարութիւնդ։

Ո՛ յսինքն , բարկացուցին զնա այն ժամանակն որ կուանցանէին

ընդ ծովն կարմիր * փրկեաց զնոսա վասն անուանն իւրոյ , զի ծանիցեն զզօրութիւն նորա ։

Սասեաց 'ի ծով կարմիր և ցամաքեցաւ * առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունս որպէս ընդ անապատս ։

Կերծոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատելեաց նոցա * և փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց թշնամեաց նոցա ։ Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա * և մի 'ի նոսա ցանէ ոչ ապրեցաւ ։

Հաւատացին բանի նորա * և օրհնեցին զօրհնութիւն նորա ։

Սաղվաղեցին և մոռացան զգործս նորա * և ոչ անսացին

զծովն կարմիր , իւրեանց թերութիւնքն , երբ որ տեսին զզօրսն փարաւոնի որ յետևանց կուհալածէր զիւրեանք * բայց ածփրկեց զնոսա իւր անուանն փառացն համար , որ զիւր ամենակարող զօրութիւն ճանաչեն և հաւատան ինա ։

Այսինքն , սասեաց կարմիր ծովուն և շուտով ցամաքեցաւ * և նոցա առաջնորդ դարձաւ և ճանապարհ նշանց տվեց անդունտներուն միջուն , իբր խորունկ ծովն միջուն , որ այնպէս կութվէր թէ ցամաք և անապատ երկիր մի լինէր իւրեանց կոխած տեղն ։

Այսինքն , ազատեց զնոսա իւրենց ատելեաց ձեռքէն * և փրկեց զնոսա իւրեանց թշնամեաց ձեռքէն , իբր եգիպտացւոց դերութէն ։

Այսինքն , ծածկեց կարմիր ծովն նոցա նեղութիւն տուողքն , իբր զեգիպտացիքն * և 'ի նոցա նէ մէկ մի չէր կարաց պրծանիլ , և ազատիլ ։

Այսինքն , այն ժամանակն տեսանելով իսրայէլացիքն այ հրաշագործութիւնքն հաւատացին իւր ճշմարիտ խօսիցն * և ըսկսան օրհնել և գովել զնա ։

Այսինքն , բայց յետոյ շուտով մոռացան նորա բարերարութիւն * և չուզեցին սպասել նոր

ՇԾԱՅԻՆ կամացն և խորհրդոցն։
Ա՝յսինքն , ցանկացան յանապատումն մեր և այլ կերակրոց չի՛ հաճատալով նորա ամենակարօղ զօրութեանն * և փորձեցին զՇԾԹԵՐԱՀԱՃԱՏՈՒԹԻՆ այն տեղն որ ՋՈՒՐ ՀԷՐ ԳՏՍԷՐ։
Ա՝յսինքն , տվեց ՇԾ նոցա իւր եանց խնդրո՛ւածքն * և ողորկեց զմսեղէն կենդանիքն և կշտացոյց և լիացոյց զիւրեանք։
Ա՝յսինքն , բարկացուցին զմով սէս օրդո՛ի միջումն * և զահարոն սուրբ քահանայն տո՛ւրբ քահանայն էր , արհամարհելով և ոչինչ համարելով զնոսա։
Ա՝յսինքն , բացվեցաւ երկիրն և կուլ տվեց զդադան * և ծածկեց հողն աբիրոնի օրդուն , զեր ժողովրդեան մէջն այլայլութի՛ւ և խռովութի՛ւ ձգեցին , և չի՛ կամեցան հնազանդիլ մովսէսի և ահարոնի։
Ա՝յսինքն , հուր եկաւ յոյ , և բորբոքեցաւ նոցա համախոհ ժողովրդեան միջումն * և բոցն այրեց և փչացոյց մեղաւորներն , իբր զերկուհարիւր և զչիսուն հոգին , որ հաճաներ էին բանիցն դադանայ և աբիրոնի։
Ա՝յսինքն , ոսկի հորթուկ շինեցին քորեբայ դաշտումն , և նորա պատկերքին երկրպագութի՛ւն արա

խորհրդոց նորա։
Յ անկացան զցանկութի՛ն յանապատի * և փորձեցին զՇԾ յանջրդի։
Ետուն զխնդրո՛ւածսնց * առաքեաց ըղձութի՛ն յանձինս նց։
Բարկացուցին զմով սէս 'ի բանակի * և զահարօն սուրբ տո՛ն ,
Բացաւ երկիր և եկուլ զդադան * և ծածկեաց զբանակն զաբիրոնի։
Հուր վառեցաւ 'ի ժողովս նց * և բոց մաշեաց զմեղաւո՛ռս։
Ա՝ւարին զորթն 'ի քորեբի և երկիրպագին պատկերի * և փոխեցին

զփառս իւրեանց 'ի նմանութիւն որթոյն խոտակերի։

Որոտացան զաւծ զկեր նարարն իւրեանց * որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս, և զչքան էլիս իւր յերկրին քամայ * և զահ իւր 'ի վերայ կարմիր ծովուն։

Ասաց սատակել զնա * եթէ ոչ մովսէս ընտրեալն կայր առաջի նորա։

Դարձաւ առ սր և անցոյց զբարկութիւն նր * զի մի՛ սատակեսցին նոքա։

Ասդեցին զեր կիրն ցանկալի * և ոչ հաւատացին բանի նորա։

ին * և փոխեցին իւրեանց փառքն, իբր զաւծ որ նց փառքն և պարծանքն էր, թողին և մէկ խոտակեր հորթուկի պատկերի նմանութեն երկրպագութիւն արարին։

Ասացին, մոռացան զաւծ որ իւրեանց կեանքն և փրկութին էր * որ այնչափ մեծամեծ հրաշք արար յեգիպտոս, այնչափ ըսքան չէլիք արար քամայ երկրուն, իբր նոյն եգիպտացւոց երկրուն * և այնչափ ահաւոր և զարհուրելի գործ գործեց կարմիր ծովուն։

Ասացին, ասաց աւծ, իբր կամեցաւ աւծ սատակել զնոսա, և ջնջել զնոցա յիշատակն յերկրիս երեսէն * թէ որ իւր ընտրեալ ծառայն մովսէս աղօթիւքն բաղկատարած չէր կանգներն առաջն, և վասն նոցա չէր բարեխօսէր։

Ասացին, զէրէ շուտով աղաչանօք դարձաւ առ աւծ, և անցոյց և դադարեցոյց նորա բարկութին * որ չի փչացնէր զբովանդակ իսրայէլացւոց ժողովուրդն։

Ասացին, անարդեցին և ոչինչ համարեցին զայն ցանկալի երուսաղէմայ երկիրն, որ աւծ խոստացեր էր իւրեանց * և լսելով

լրտեսներին ոգէտ խօսիցն , իբր
չաշուշներին ասացած խօսքին , այ
բանիցն չի հաւատացին։

Ամ՝ յսինքն , տրտնջեցին զայ թե
ըահաւատութիւն օրդուի միջուն
* և նոր խրատին և ձայնին ականջ
չի արարին։

Ամ՝ յսինքն , բարձրացոյց ած իւր
բարկութիւն ձեռքն նոցա վերայ *
որ հարկանէր պատժէր և պատու
հասէր զիւրեանք յանապատուն։

Ամ՝ յսինքն , որ ցրուէր նց զարմն
և զաւակն հեթանոսաց միջուն
* և կորուսանէր զիւրեանց յիշա
տակն այլազգեաց գաւառնե
րուն։

Ամ՝ յսինքն , պղծվեցան նոքա 'ի
բեգովը մովաբացւոց կանանցն
հետ , և Թողելով զպաշտօնն այ
երկրպագեցին բելայ այն մովա
բացւոց , վասն որոյ ասէ 'ի բէլ
բեգովը , իբր երկրպագեցին բե
լայ պատկերքին 'ի բեգովրայ երկ
րուն * զէրէ զկռոց զոհած և մե
ռեալ կենդանիքն կերան առանց
խղճմտանաց ընդ էմ պատուիրա
նացն այ։

Ամ՝ յսինքն , բարկացուցին զած
իւրմանց չարագործութիւնքն * և
զարդուն անկաւ նոցա մէջն , և
տառապեցան 'ի նոցանէ քսան և
չորս հազար մարդ։

Ամ՝ յսինքն , յետոյ եկաց փինէհ

Տրտնջեցին 'ի բա
նակս իւրեանց * և
ոչ լուան ձայնի տն։

Համբարձ զձեռն իւր
իվերայ նոցա * հար
կանել զնոսա յանա
պատի։

Յրուսացի զաւակ
նց ընդ հեթանոսս *
ցրուեսցի զաւակ նց
ընդ գաւառս։

Պղծեցան նք 'ի բէլ
բեգովը * զի կերան
զզոհեալ և զմեռե
լոսի։

Բարկացուցին զնա
'ի գործս իւրեանց *
և յաճախեցաւ իվերայ
նոցա բեկումն։

Ամ՝ պա եկաց Փինէհ

նէ հէս և քահանէաց, և արդելաւ մահ * և համարեցաւ նմա յար դարութիւն յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան։

Ը արկացուցին զնա ի վերայ ջուրցն հակառակութեան * չար չարեցաւ մովսէս վասն նոցա, զի դառնացուցին զհոգի նորա։

Հրամայեաց շրթամբք իւրովք * և ոչ սատակեցին զազգսն զոր ասաց նոցա տէր։

Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և ուսան զգործս նոցա * ծառայեցին կռոց նոցա և եղև նոցա ՝ի գայթակղութիւն։

Զ ոհեցին զուսա տերս և զդստերս իւրեանց դիւացս * և հեղին զարիւն ամբիծ։

հէս քահանայն միջորդ եղաւ, և ըսպանանելով զպուռնիկն քահեց զմեղս ժողովրդեան, և զմահն արգելեց * և իւր արարմունքն իւրն արդարութիւն համարվեցաւ յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան։

Ը. յսինքն, բարկացուցին զանծ հակառակութիւն ջրի վրայ, երբոր փոր ձելով զնա ջուր խնդրեցին * չարչարեցաւ մովսէս նոցա համար, իբր զրկեցաւ ՝ի մտանելոյ յերկիրն աւետեաց, զերէ դառնացուցին զհոգի նոր իւրեանց խաստասրտութենէն և երկբայեցուցին զնա ՝իմբր երկայնամտութենն աց։

Ը. յսինքն, այն ազգերն որ անծ իւր քերանովն ասացեր էր թէ ըսպանեցէք և փչացուցէք * նոքա իւրեանց անհնազանդութեամբն խնայեցին, և չի սատակեցին զիւրեանք,

Ը. յսինքն, խառնեցան հեթանոսաց և կռապաշտից հետ, և ուսան նոցա չար կենցաղավարութին * ծառայեցին և երկրպագեցին նոցա կռոցքերին, և իւրեանց մոլորութին իւրեանց գայթակղութի և կործանումն դարձաւ։

Ը. յսինքն, զոհեցին, իբր մատաղ արարին զիւրեանց որդիքն և դստերքն դիւերի, հետևելով մոլորուեցն կռապաշտից * և իւր եանց զանմեղ արիւնն

Երիւնուստերաց և դստերաց Իսրայելոյ * զոր զոհեցին Լեւոցն քանանոյ։

Շ. աղաչեցաւ երկիր յարենէ նոցա, և ոչնչացեալ 'ի գործոց նոցա * զի պոռնկեցան 'ի դնացս Իսրայելոյ։

Բարկացաւ սրտմտութիւն տէր իւրոյ ժողովրդեան իւրոյ * և գարշեցոյց զժառանգութիւն իւր յոյժ։

Մատնեաց զնոսա 'ի ձեռս հեթանոսաց * տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց * և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա * և խոնարհք եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նոցա։

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրեանց * և կորացան յանօրէնութիւնս իւրեանց։

Հայեցաւ տէր 'ի նեղութիւնս նոցա * 'լսել ձայն

թափեցին 'ի փառս սատանայի։

Ա. յսինքն, իւրեանց տղայոց և դստերաց արիւնն կաւեմ * որ քանանացւոց կռոցն զոհեցին, իբր մատաղ արարին։

Ա. յսինքն, շաղաղվեցաւ երկիր նոցա անմեղ արիւնովն, և պղծվեցաւ իւրեանց ծնողաց չար գործքովն * զէրէ պոռնիկ դարձան իւրեանց արարմամբն, թողելով զճշմարիտն ած և պաշտելով զկուռս։

Ա. յսինքն, բարկացաւ իւր սաստիկ սրտմտութիւնն տէր ած իւր ժողովրդեանն վրայ * և գարշեցաւ և զզուեցաւ իւր ժառանգութենէն, իբր իսրայէլացւոց ազգէն։

Ա. յսինքն, մատնեց զիւրեանք հեթանոսաց և կռապաշտից ձեռքն * տիրեցին նոցա իւրեանց ատելի ազգերն * և իւրեանց թշնամիքն նեղացուցին և վշտացուցին զիւրեանք * և նոցա ձեռաց տակն խոնարհեցան, և դերի դարձան որդւովք և դստերօք։

Ա. յսինքն, շատ անգամ խեղճեկաւ և փրկեց զիւրեանք, և նոքա փոխանակ շնորհակալ լինելոյ դառնացուցին զնա իւրեանց չար խորհրդովն * և իւրեանց անօրէնութեամբ միջումն կռեացան և հոգի հաւատարն եղան։

Ա. յսինքն, բայց զթածն ած հայեցաւ նոցա նեղութիւն և վիշտն *

նի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զուխտ իւր և զ զջացաւ ըստ բա զում ողորմութեան իւրում * և եառ զնա 'ի գթութիս առաջի ամ գերչաց նոցա։

Փրկեա՛ զմեզ տէր աստ մեր * և ժողովեա՛ զմեզ 'ի հեթանոսացս։

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ * և պարծեսցուք յօրհնութիս քոս։

Օրհնեալ տէր աստ իսրայէլի յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից։

Եւ ասասցէ ամ ժողովուրդն * եղիցի եղիցի։

Տունք։ 44։

և կամեցաւ լսել նոցա աղօթից ձայնին։

Ա՛յսինքն, յիշեց զիւր ուխտն որ արարեր էր նախահարցն հետ, իբր աբրահամու իսահակայ և յակոբայ և զ զջացաւ իւր առատ ողորմութիւն * և իւրեանց գե ղողաց սիրան նց վերայ 'ի գութ շարժեց, որ զիւրեանք չէն ըսպա նանեն, այլ թողուն որ իւրեանց օրինաքն կենցաղավարին։

Ա՛յսինքն, փրկէ՛ զմեզ տէր աստ մեր յերուսելի և աներևոյթ թշնա մեաց ձեռքէն * և ժողովելով զմեզ 'ի զանազան ազգաց երկրը ներէն միաւորեա միով հաւա առով 'ի մէջ քոյ սուրբ եկեղե ցւոյդ։

Ա՛յսինքն, որ խոստովանիցք քո սուրբ և երկրպագելի անունդ * և պարծենանք քո օրհնութե նովդ և քո գովութենովդ միշտ և հանապազ։

Ա՛յսինքն, և ասենք օրհնեալ է՛ տէր աստն իսրայէլի յա՛ւիտեանս յա՛ւիտենից, որ զմեզ կուն ա խանամէ իւր ողորմութիւն։

Ա՛յսինքն, և ամ ժողովուրդն պատասխանէ և ասէ * եղիցի եղիցի, իբր այդպէս լինի, այդ պէս լինի։

Ա. ղօթք իւրաքանչիւր իւր բարե պաշտաբրիստոնէի 'ի ժամանակի հիւանդութիւն իւրում, հոգեւ կանի և մարմնական։

Այսինքն, ես երբեմն տեսայ իմ հիւանդութեան մէջն, թէ մերձ էի 'ի մեռանիլ, իմ կեանքս կուկար ճանայր և կու կտրվէր, և իմ օրերս ինձանից կուվերանայր, իբր ինձանից կուբարձվէր * ասացի իմ սրտիս մէջն թէ վայ ինձ, ահա կուգնամ 'ի դրուռնս դժոխոց, իբր 'ի դուռն դերեզմանին, կամ 'ի դժոխս ուրեն նա խահաղքն իմ, զերէ դեռ քս էր եկեր յաշխարհ, և արքայութիւն դուռն դեռ փակած էր։

Այսինքն, թողի զամէն իմ յետագայ օրերն, իբր իմ մնացած կենաց ժամանակն, կամ թողի իմ յետամնաց խորհուրդքն և դի տաւորութիւնքն * և ասացի իմ մտաց մէջն, ես այլ չեմ տեսաներ այս կենդանեաց երկրումն, իբր այս աշխարհիս երեսին զմիր կութի առն, իբր ես այլ այս հիւանդութիս չեմ ազատվիր * և այսու հետև մարդի երես չեմ տեսաներ այս երկրիս բնակիչացն հետ։

Ա. ղօթք եզեկիայի արքայի հրեաստանի 'ի ժամանակի յորում հիւանդացաւ և յարեաւ 'ի հիւանդութիւն իւրմէ։ Եսայի 38։

Ես ասացի 'ի վերանալ մինչեն աւուրց իմոց * թէ դնացի ես 'ի դրուռնս դժոխոց։

Թողի զամ զյետին իմ * և ասացի թէ այլ ոչ ևս տեսից զրարի փրկութիւն տէն յերկրին կենդանեաց * և ոչ ևս տեսից զմարդ բնակչաց իւրոց հանդերձ։

Պակասեցայ ես յաղ
գատոհմէ իմէ * այ
սուհետև թողուլ քի
զամ զկեանս իմ։

Եւ զնաց մեկնեցաւ
յինէն հոգի իմ ոչ
այն որ քակէ զտաղա
ւար * և եղէ ես ոչ
զոստայն սատարաց
մերձ 'ի հատանիլ։

Յ աւուր յայնմիկ
մատնեցայ ես յառա
ւօտէ որպէս 'ի ձեռս
առիւծու * այնպէս
խորտակեաց մանրեց
զոսկերս իմ, զի յա
ռաւօտէ մինչ 'ի գի
շեր մատնեցայ։

Ոչ ծիծեռն այնպէս
ճչեցի, և ոչ զաղաւ
նի այնպէս մնչեցի *
զի նուաղեցան աչք
իմ 'ի տեսանելոյ։

Տ այեցայ 'ի քար
ձուն առ տէր ես իմ

Պակասեցայ ես իմ
աղգականաց և քարեկամաց մի
ջէն * և այսուհետև թողուլ և
'ի քաց հրաժարեցայ իմ կենաց
վայելչութենէն իմ փառացն իմ
ժառանգութէն, և իմ տամ դէ
տաճ ողութէս։

Ա՜յսինքն, ելաւ զնաց և հեռա
ցաւ ինձանից իմ հոգիս, և զիմ
մարմինս փուլ ածեց, ինչպէս մէկ
մարդ մի որ մէկ տուն մի քակէ *
և ես այնպէս դարձայ ինչպէս ջու
լահակի հինուած ածքն որ մօտեցած
լինի 'ի կտրվիլ։

Ա՜յսինքն, այն օրն որ սաստիկ
ծանտրացայ, այնպէս կութվէր
ինձ թէ առաւօտէնց մէկ առիւ
ծի ձեռքն լինէի անկած * զէրէ
հիւանդութին այնպէս խորտա
կէց և ջարդեց զիմ ոսկրտանքս,
որ առաւօտէն մինչև 'ի գիշերն
անդադար տագնապեցայ և տա
ռապեցայ։

Ա՜յսինքն, և առաւել դառնու
թէս ինչպէս որ ծիծեռնիկն կու
ճչայ այնպէս ճչացի, և ինչպէս
աղաւնին կումնչայ, այնպէս հա
ռաչեցի, իբր հոգւոց հանեցի *
զէրէ սաստիկ ցաւէն աչքերիս
լոյսն հատաւ և նուաղեցաւ 'ի
տեսանելոյ։

Ա՜յսինքն, միտք արարի և տեսայ
թէ այլ կողմանէ ազատութեան

* որ փրկեաց զիս, և փարատեցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ։

Տէր վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ * զար թուցեր զանձն իմ, դարձուցեր զ հոգի իմ * միխիթարեցայ և կեցի։

Ո՞հ՝ ի խաղաղութիւն դարձաւ դառնութիւն իմ * փրկեցեր զանձն իմ զի մի՛ կորեայց * և ընկեցեր յետոյ զաւամ զմեղս իմ։

Օ՝ ի ո՛չ թէ ողբ՝ ի դժոխս է՝ն խոստովանելին առ քեզ, և ո՛չ մեռեալք օրհնեսցէ՝ն զքեզ * և ո՛չ յուսասցին՝ ի ճշմարտութիւս

յոյս ելեալդ, դարձայ սրտի մտօք և հայեցայ՝ ի բարձունս, իբր՝ ի յերկինս առ տր ածն իմ, և աղա ղակեցի առ նա լալով և արտասուելով * և նա իւր ողորմութիւն փրկեց զիս իմ հիւանդութիս և զիմ մարմնոյս ցաւն փարատեց։

Ա՝ յսինքն, տր ածն ես նորա հա մար փղձկած սրտիս զիմ կենաց դառնութիւն քեզ պատմեցի, զէ՝ր կուճանաչէի զքո անչափ գթութիւդ * և դու զիմ անձս մահուան քնէն արթնացուցեր, և զիմ հոգիս առիս դարձուցեր իբր առողջացուցեր * և քոյ ես այի մարդարէի խօսքովն որ ողբ կեր էիր զիս՝ ի տես, միխիթարվեցայ և կենդանացայ։

Ա՝ յսինքն, ահա՛ կուտեսանեմ, որ իմ դառնութիս՝ ի խաղաղութիւն փոխվեցաւ * զէրէ դու քո մարդասիրութիւդ զիմ անձս փրկեցեր՝ ի մահուանէ, և չէ թողեր որ կորնչէի յաշխարհիս երեսէն * և զիմ ամէն մեղքս և յանցանքս յետոյդ ձգեցեր, իբր մոռացար և անտես արարեր։

Ա՝ յսինքն, զէրէ չէ թէ նոքա որ դժոխքումն են կու խոստովանին զքո ամենաբարութիւդ, և չէ թէ մեռեալքն հոգւով և մարմնով կու օրհնեն զքո՝ սբ անունդ * և չէ թէ նոքա որ կու դատապարտ

քո ամենեքեան ոչք
ինչանեն 'ի դժոխս։

Ա. Յլ կենդանիքս օր
հնեսցուք զքեզ Տեր
* որպէս և ես այսու
հետև մանկունս ծն
այց ողք պատմեսցեն
զարդարութիւնս քո
Տեր փրկութեանս իմոյ։

Եւս ո՛չ դադարեցից
օրհնել զքեզ յօրհ
նութիւն նոր զամ աւ
ուրս կենաց իմոց յան
դիման տաճարիդ քոյ։

Տունք. 12.

վին 'ի դժոխս կու յուսան քոյ Ճշ
մարիտ խոստմանցդ որ արարեր ես
քոյ սրբոցն և քոյ երկիւղածացն։
Ա՝ յսինքն, այլ մեք որ կենդա
նի ենք աշխարհիս վերայ կու օր
հնենք զքեզ Տեր Աստ * ինչպէս
որ ես այսու հետև այս տասն և
հինգ տարէն կեանքումս որ ինձ
պարգևեցիր, հոգևոր և մար
մնաւոր որդիք կուծնանիմ, որ
ամենքն պատմեն և քարոզեն զքո
արդարութիւդ, և Ճշմարտութիւդ։
Ա՝. յսինքն, ես այսու հետև քա
նի որ կենդանի եմ չեմ դադա
րիր ամենևին 'ի յօրհնելոյ զքեզ
նոր օրհնութիւն, յիշելով զքո ինձ
արարած նոր բարերարութիւդ
և տարածելով զձեռս իմ դէպ
'ի քո սուրբ տաճարդ։

Յոյս կենդանութեան յոյս և ապաւէն փրկութիւն Տեր յա
փրկիչ, փրկեա՛ և փարատեցո՛ զցաւս անձին իմոյ։
Արդասէր Տեր վասն սրբութեանդ անարատի մօր քոյ և կու
սի, և վասն խաչի քոյ պատուական, ընկալ զաղաչանս մեր,
և կեցո՛ զմեզ։

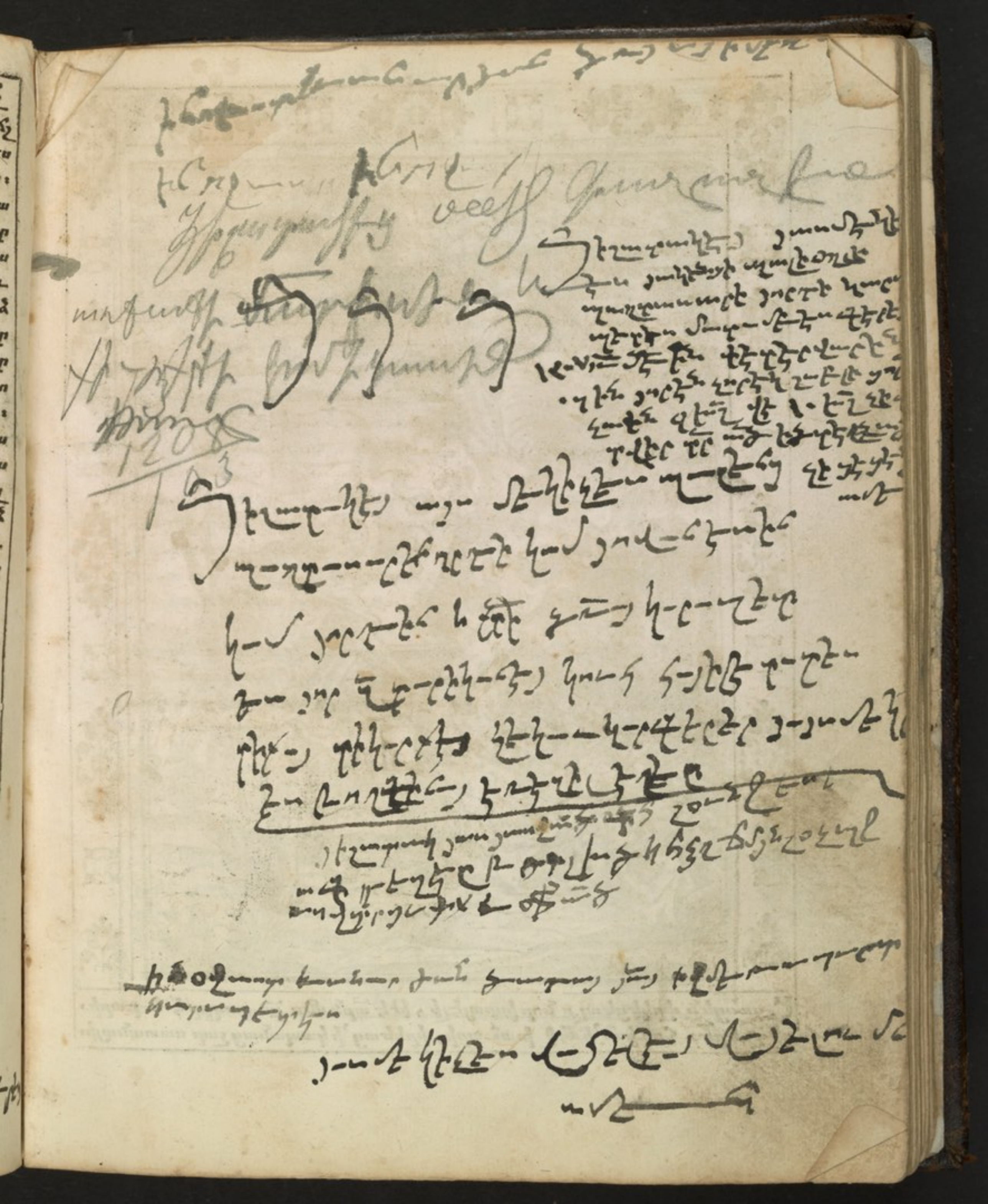

Ի՝ սասցեն փրկեցեալք Նոր Իսրայէլի , թէ տրն մեր Քս քաղցր է և բարի։
զի զդերեալ Հոգիսն՝ի մէջ խաւարի, փրկեաց՝ի կապանաց չար սատանայի։

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԾԶ.

Ոստուան եղե
լուք տէն զի
քաղցր է * զի
յաւիտեան է ողոր
մութիւնդ։

Իբր , զայս սաղմոս ասելով օր հնեցէք զաճ , զի ալէլուիայն օր հնեցէք զաճ կութարդմանի։ Այս սաղմոսումն յայտնապէս կուխօսի մարդարէն վասն բարե բարութեանն այ որ արար ազգի մարդկան ողորմելով յաշխարհ զորդին իւր միածին և փրկելով զնոսա 'ի մեղաց և 'ի դժոխոց։

Այսինքն , խոստովանեցէք ով հաւատացեալ ժողովուրդք զբարերարութիւն այ հօր ամենակարողի , զէրէ քաղցր և բարեգութ է * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտեանական է , և ամենեքին էլ հատնէր և էլ դլխվէր։

Այս

Ի՞սայեն փրկեալք
են * զորս փրկեաց 'ի
ձեռաց թշնամւոյն։

Յամ գաւառաց ժո
ղովեաց զնա * յարևե
լից և յարևմտից 'ի
հիւսիսոյ և 'ի ծովէ։

Որոլորեցան նոքա յա
նապատի * յանջրդի
ճանապարհի * զքա
ղաք բնակութեան ո՛չ
գտին։

Քաղցեան և ծարա
ւեցան * և անձինք
նոցա 'ի նոսին նուա
ղեցան։

Աղաղակեցին առ տէր
'ի նեղութեան իւրեանց
* 'ի վշտաց նոցա փրկ
եաց զնոսա։

Ի՞սայենք, զայս թող ասեն և
վկայեն փրկեալքն պատուական
արեամբ որդւոյ նորա միածնի յի
քի * զորս փրկեց և ազատեց նո
վաւ 'ի մեղաց և 'ի բռնութենէն սա
տանայի։

Ի՞սայենք, ժողովեց զիւրեանք
իւր սուրբ եկեղեցւոյն մէջն 'ի
զանազան գաւառաց 'ի հրէից 'ի
հեթանոսաց և յայլոց ազգաց *
'ի յարևելից 'ի յարևմտից 'ի հիւս
իսոյ և 'ի ծովէ, իբր 'ի հարաւոյ։

Ի՞սայենք, մոլորեցան նոքա այս
անապատ աշխարհումս հետևե
լով իւրեանց մարմնական ախտից *
և այնպիսի ճանապարհումս շր
ջեցան որ երկնային իմաստութիւն
ջուրն չէր գտնիր, և ճշմարտին օրի
նաց և պատուիրանաց նշմարանքն
չէր երևիր * և զերկնային քա
ղաքն որ է յաւիտենական և ճշմա
րիտ բնակութիւն ընտրելոցն այ,
չի կարացին գտանել։

Ի՞սայենք, քաղցեցան և ծա
րաւեցան, զերկ չունէին զհոգ
ւոյն, զանին այ, և զջուր շնորհաց նոր
* և իւրեանց հոգիքն իւրեանց
միջումն նուաղեցան, իբր 'ի հոգե
կան կենդանութենէ զրկվեցան։

Ի՞սայենք, այն դառն թշուա
ռութիւն միջումն երկնային շնոր
հաց օգնութեամբն դէպ յոյժ
դարձան և աղաղակեցին * և նա

Ո՞ւռաջնորդեաց նոցա
'ի Ճանապարհս ուղիղ
* զի երթիցեն 'ի քա
ղաք բնակութեան իւր
եանց։

Խ ոստովան եղիցին
առն ողորմութեանց նոր
* և սքանչելեաց նոր
որդւոցն մարդկան։

Զ զի յագեցոյց զան
ձինս քաղցեալս * և
զանձինս կարօտեալս
լի արար բարութեամբ։

Զ որք նստէին 'ի խա
՛ւարի * և 'ի ստուերս
մահու * կապեալք
էին յաղքատութեան
ոստ յերկաթս։

իւր անհասանելի ողորմութիւն
լսեցնոցա խնդրսաածոցն, և աղա
տեց զիւրեանք յամ վշտաց և 'ի
կարեաց իւրեանց հոգեկանաց։
Ո՞յսինքն, ողարկեաց զիւրեանք
իւր հոգ՝ այն սրբոց առաջնորդու
թիւն դէպ 'ի յուղիղ Ճանապարհ,
իբր իւր օրինաց և պատուիրանաց
Ճանապարհն նոցա նշանց տուն։ եց
* որ կարենան երթալ 'ի յերկ
նային քաղաքն, և 'ի Ճշմարիտ
բնակութիւն իւրեանց։
Ո՞յսինքն, ուստի թող խոստո
վանին օրհնեն և գովեն մարդիք
այ ողորմութիւն, և անչափ բա
րերարութիւն * և նորա ըստքան
ելիքն և հրաշագործութիւնքն
պատմեն և քարոզեն։
Ո՞յսինքն, զերկ կշտացոյց հեթա
նուսաց և կուապաշտից քաղցած
հոգիքն * և զայնոսիկ որք կարօտ
էին բանին այ, իւր բարութիւն
լցոյց, իբր օրինաց և պատուիրա
նաց քարոզութիւն և ծանօթու
թիւն առատացոյց և հարստացոյց։
Ո՞յսինքն, զայնոսիկ որք նստեր
էին 'ի մէջ խաւարի կուապաշտու
թիւն, կուրութիւն և մոլորութիւն
* և յանիրաւեանական մահուան
շուքն ծածկեր էր զիւրեանք
* և զայնոսիկ որք կապվեր էին
բռնութիւն սատանայի ոստ կապա
նաք երկաթեաք 'ի մէջ հոգեկան

Օ՛ի դառնացուցին զքանն այ * և զկնոր հուրդս բարձրելոյն բարկացուցին։

Խոնարհք եղեն՝ ի ցաւոց սիրտք նց * տկարացան, և ոչք էր որ առաջնորդէր նոցա։

Աղաղակեցին առ տէր՝ ի նեղութեանս իւրեանց * ՝ի վշտաց նց եհան զնոսա։

Փրկեաց զնս՝ ի խաւարէ և՝ ի ստուերաց մահու * և խզեաց զկապանս նց։

Խոստովան եղիցին տեն ողորմութեանց նր * և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան։

Ողորմութիւն։ ԵՃՀԳ

աղքատութիւն, զբկեալք՝ ի յերկնային բարութենէն։

Ո՜յսինքն, զէրէ դառնացուցին զքանն այ, իբր արհամարհեցին զպատուիրանս նորա * և բարձրելոյն խորհուրդն բարկացուցին, իբր ոչինչ համարեցին զսացեալն նորա, թէ մի՛ ըսպանանէր, մի՛ շնար, և մի՛ գողանար և այլն։

Ո՜յսինքն, զանազան ցաւերէ նոցա սիրտն անկաւ և խոնարհեցաւ, իբր մեղաց և ախտից միջուն նոցա հոգին անարդ և անպիտան եղաւ * տկարացան հոգւովն և մտօք, և ոչք չկայր որ նոցա ձեռնտուպարհ ցուցանէր։

Ո՜յսինքն, ուստի տեսանելով զիւրեանք իմն թշուառութիւն և նեղութիւն աղաղակեցին առ տէր * և նա իւր գթութենէն և ողորմութենէն ազատեց զնոսա իւրեանց վշտացն և տառապանացն։

Ո՜յսինքն, փրկեց զիւրեանք՝ ի խաւարէ և՝ ի մահուանն շուաքէ, իբր՝ ի կուրութէ մտաց, և՝ ի մոլորութէ * և կտրատեց նց երկաթէ կապանքն, և ազատեց զիւրեանք՝ ի գերութենէն սատանայի։

Ո՜յսինքն, վասն որոյ թող խոստովանին օրհնեն և գովեն մարդիք այ ողորմութիւնն և անչափ բարերարութիւնն * և նր ըսքան

Զելիքն և Հրաշագործութիւնքն պատմեն և քարոզեն։

Ա՝յսինքն, զէրկ կոտրատեց և փշրեց սատանայի հնարագիտութեց և թաղանքերի պղնձէ դռներն * և նորա երկաթէ նգերն, իբր նորա բռնութենն և իշխանութենն խորտակեց և փչացոյց։

Ա՝յսինքն, օգնական հասաւ նց իւրեանց անօրէն գործոց Ճանապարհութիւն գարձուցանելով զիւր եանք՝ ի գիտութիւն Ճշմարտութեն *զէրկ զիւրեանց մեղքն և չարութենն Ճանաչելով սատիկ խոնարհեցան և փոշիմանեցան։

Ա՝յսինքն, ամէն հոգևոր կերակրներէ զրկեր էր նց սիրտն, իբր յաճախին օրինացն և պատուիրանացն գարշելի էին * և մսակացեր էին՝ ի դրունս յաւիտենական մահու և դժոխոց։

Ա՝յսինքն, ուստի տեսանելով զիւրեանց թշուառութենն և նեղութենն աղաղակեցին դէպ առաջ * և նա իւր գթութենն և ողորմութենն աղատեց զնոսա իւր եանց վշտացն և տառապանացն։

Ա՝յսինքն, ողարկեց զիւր բանն, իբր զորդին իւր միածին յաքս, և բժշկեց նոցա ցաւն և հիւանդութենն * և փրկեց զիւրեանք յապականութենէ և յաւիխտենական մահուանէ և՝ ի դժոխոց։

Օ՝ի փշրեց զդրունս պղնձիս * և զնիգս երկաթիս խորտակեաց։

Օդնեաց նց՝ ի ճանապարհի անօրէնութեանց իւրեանց * զի վասն մեղաց իւրեանց խոնարհք եղեն յոյժ։

Ցամաք կերակրոց դարձեն սիրտք նոցա * մերձեցան մինչև՝ ի դրունս մահու։

Ա՝ղաղակեցին առ տէր՝ ի նեղութեանց իւրեանց * ՝ի վշտաց նց ապրեցոյց զնա։

Ա՝ռաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնա * և փրկեաց զնա յապականութենէ իւրեանց։

Խ ոստովան եղիցին քեզ ողորմութեամբ նոր * և զքանչելեացդ նոր որդիք մարդկան։

Պատուսցեն նմա ըստ պատարագս օրհնութեան * և պատմեսցեն զգործս նորա ցնծութեամբ։

Որք իջանէին ի ծով նաւուք * և առնէին զգործս ի ջուրս բազումս։

Զգործս տեսին զգործս նոր * և զքանչելիս նոր ի խորս անդնդոց։

Ասաց և յարեաւ հողմ և մրրիկ * և բարձրացան ալիք նորա։

Ասացէք, վասն որոյ թողլ էաս սովանին օրհնեն և գովաբանեն մարդիք այ ողորմութիւնն և զանէաւ բարութիւնն * և զնորա ըստ քանչելիսն և հրաշագործութիւնսն պատմեն և քարոզեն։

Ասացէք, նոր պատարագ մատուցանեն, բայց ոչ պատարագ անասնոց, այլ պատարագ օրհնութեան և գովութիւն * և պատմեն նորա հրաշագործութիւնքն ուրախութիւն և ցնծութիւն։

Ասացէք, յիշեն թէ ոչ սուրբ առաքեալքն իբրև ձկնորսք իջանէին 'ի ծով աշխարհիս նաւ՚ զի մարմնոյ իւրեանց * և անչափ ըստ քանչելագործութիւք կանէին 'ի ջուրս բազումս, իբր 'ի մէջ զանազան ազգաց դարձուցանելով զնոսա 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան։

Ասացէք, զոքա տեսան այ զարմանագործութիւնքն * և նոր ըստ քանչելիքն խորուկ անդնդոց միջուն, իբր նք իմացան անթիւ լի ազգաց միջուն, թէ ինչպէս զօրութիւն քի զկոյրս կուրս հաւորէին և զ հիւանդս կուրծ կէին։

Ասացէք, ասաց ՀԾ, իբրթոյլ եառ ՀԾ, և հրէից և հեթանոսաց նեղութիւն և հալածանաց քամին և մրրիկն վերկացաւ ընդէմ առա

Ա. լանէին յերկինս * և ի ջանէին յան դունդս * և անձինք նոցա յանձինս իւր եանց մաշեցան։

Խռովեցան սասանեցան ոգի արբեալք * և ամ իմաստութիւն նոցա ընկաւ։

Ա. ղաղակեցին առ Տէր ի նեղութիւնս իւրեանց * ի վշտաց նոցա կեցոյց զնոսա։

Ո. արձոյց զմրրիկն

քեալոցն * և այս աշխարհիս ծովի ալիքն, իբր խռովութիքն և հակառակութիքն վերացան և բարձրացան ի վերայ նոցա։

Ա. յսինքն, երբեմն կու ելանէին ալիքն՝ ի յերկինս և առաքելոց նա՛ ևերն կու բարձրացուցանէին, և նոքա տեսանելով զմոլորութիս անհա՛ատից կու աղաչէին զՏԾվն դարձման ազգի մարդկան * և երբեմն կու ի ջանէին յանդունդս և առաքելոց նա՛ ևերն կուցածացնէին, և նք տեսանելով զ զդասառութի նց կուրախանային * և այսպէս նոցա հոգիքն, իբր նոցա սիրտն, իւրեանց միջումն կու հալէր և կումաշվէր այս ծով աշխարհումն։

Ա. յսինքն, ՝ի մէջ ըսպառնալեաց բռնաւորացն, և ՝ի մէջ անտանելի վշտաց և հալածանացն, խռովեցան և սասանեցան ինչպէս հարբած մարդիք * և նց ամէն իմաստութին ընկղմեցաւ, իբր անօրինաց աչաց առաջևն որպէս յիմարք և ոգէտք համարվեցան։

Ա. յսինքն, իւրեանց նեղութիւնքն միջումն սրտի մտաք առ Տէր ՏԾ աղաղակեցին * և նա իւր ամենակարող զօրութիւնն փրկեց զնոսա իւրեանց վշտացն և տառապանացն։

Ա. յսինքն, փոխարկեց խռովութիւն

յօդս և դաղարեցան
ալիք նորա * ուրախ
եղեն զի դադարե
ցան * և առաջնորդ
եաց նոցա 'ի նաւահան
գիստս կամաց իւր
եանց։

Լայ ողորմութեանցն
տան Տեառն զոր արար
* և զքանչելեացն նո՛
որդիք մարդկան։

Բարձր արասցեն
զնա 'ի ժողովս ժողովրդոց * և յաթոռս ծե
րոց օրհնեսցեն զնա։

Օ՜ի դարձոյց զգետս
'ի ցամաք * և զգնացս
ջուրց յերկիր ծարաւ
։

Ո՞՛՛՛

երկիր դարձոյց * վասն չարու-
թեան և խստասրտութեան բնակ
չաց նորա , իբր դպրացն և փարի-
սեցւոցն։

Ա. յսինքն , անապատ երկիրն լճե-
րով և ծովակներով առատացոյց
* և այն երկիրն որ անջուր էր ,
զանազան աղբիւրներով պայծառա-
ցոյց , իբր հեթանոսաց եկե-
ղեցին որ ամենևին զրկած էր
յերկնային իմաստութենէն , ճա-
յին գրոց մեկնութենէն լցեց և
առատացոյց , և զնոյն եկեղեցին
որ կարօտ էր շնորհաց հոգւոյն
սրբոյ , եօթն խորհրդովք եկեղե-
ցւոյ պայծառացոյց։

Ա. յսինքն , նոր միջուն այնպիսի
մարդիքն միայն բնակեցոյց , որ
իւր ճշմարիտ բանին քաղցեր էին
* և նոքա հիմնարկեցին զքաղաք
բնակութեան իւրեանց , իբր զնոր
եկեղեցին ընդհանրական կաղմե-
ցին և զարդարեցին։

Ա. յսինքն , արտեր վարեցին ,
իբր սերմանեցին զբանն աստ *
այգիք տնկեցին , իբր զանազան
քրիստոնէից եկեղեցիք հաստատե-
ցին * և պտղաբերին պտուղ իւրեանց
արմտեացն , իբր շատ մարդիք ի
քրիստոնեայս դարձուցին։

Ա. յսինքն , օրհնեց ճշմարիտ զիւրեանք
իւր երկնային օրհնութիւնն , և
օր ըստ օրէ բազմացան և առա-

չաց նորա։

Ա՞յսրտ զանապատն ի
ճահիճս ջուրց * և
զերկիրն ծարաւուտս
ի գնացս ջուրց։

Բնակեցոյց ի նմա
քաղցեալս * և շինե-
ցին զքաղաք բնա-
կութեան իւրեանց։

Ա՝ արեցին արտս * և
անկեցին այգիս * և
արարին զպտուղ
արմտեաց իւրեանց։

Օրհնեաց զնոսա և
բազմացան յոյժ * և
անասունք նոցա ոչ

Նոճաղեցան։

Նոճաղեցան նք և
ջարջարեցան * 'ի նե
ղութէ ջարեաց և 'ի
վշտաց։

Ա. կն անարդութի
'ի վերայ իշխանաց նց
* մոլորեցոյց զնոսա
յանապատի, և ոչ 'ի
ճանապարհի։

Օ դնեաց տնանկին
յաղքատութե * և
առաջնորդեաց ոչ
խաշին ազգի նց։

Տեսցեն ուղիղք և
ուրախ եղիցին * և
ամ անօրէն խցցէ

տացան * և նոցա բեռատանօղ անա
սունքն, իբր եպիսկոպոսունքն
և քահանայքն ամենևին չի՛ պա
կասեցան։

Ա. յսինքն, և թէպէտ երբեմն
նոճաղեցան և ջարջարեցան * 'ի
պատճառս հալածանացն բռնա
հորաց, և 'ի պատճառս զանազան
ջարեաց և վշտաց։

Ա. յսինքն, երբեմն անկաւ 'ի
սատանայէ անարդութի նց իշխա
նացն վերայ, իբր անկաւ յիմա
ստութի իվերայ հակառակասէր
առաջնորդացն որք անարդեցին
զՃշմարիտ մեկնութիս գրոց սրբոց
վասն իւրեանց փառասիրութեն
* և այսպէս մոլորեցոյց նոքօք սա
տանայ զժողովուրդն 'ի ստութե
անապատին, և չեթող շրջիլ Ճշ
մարտութեան Ճանապարհուն,
իբր ըստ օրինաց և պատուիրանաց
սբ եկեղեցւոյն։

Ա. յսինքն, զայդ ՃԾ իւր նա
խախնամութեն իւր աղքատ ժո
ղովրդեանն յօգնութի հասաւ
* և իւր Ճշմարտութեան Ճանա
պարհն նշանց տվեց նոցա ազգին,
ինչպէս հովիւ մի իւր ոչխար
ներին Ճանապարհ նշանց կու
տայ։

Ա. յսինքն, որ ուղիղ հաւատով
մարդիքն տեսանեն և ուրախա
նան * և անօրէն և աներկիւղ

մարդիքն պատանձին և խիստն
զիւրեանց քերանն։
Ա՜յսինքն, ո՛վ որ իմաստուն է՝
իւր մտաց մէջն պահէ զայս խօս
քերս * և միտք անէ այլ անչափ
ողորմութիւնն և գթութիւնն որ ունի
իւր Տա՛ւատացելոցն վերայ։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւի՛թ վասն օրհնելոյ զաւ՚։
Ա՜յս սաղմոսումն կու աղօթէ
մարդարէն առ աւ՚ և կուխնդրէ
զօգնութի՛ ընդէմ յեղոմայեցւո՛ց։

Ա՜յսինքն, պատրաստ է՛ միշտ
իմ սիրտս տո՛ր աւ՚, պատ
րաստ է՛ միշտ իմ սիրտս
* որ օրհնեմ և սաղմոս ասեմ քեզ
իմ փառաւքս, իբր իմ հոգւո՛ովս և
մտաւքս, և իմ ամէն զօրութենովս
և կարողութենովս։
Ա՜յսինքն, զարթիր ո՛վ պայծա
ռութիւն իմ և փառք իմ, իբր
արթնացիր ո՛վ հոգի՛ իմ քո կարո
ղութենովդ և զօրութենովդ,
արթնացիր և զո՛ւարթացիր սաղ
մոս ասելով և օրհնելով զաւ՚ * և
ես և ես յաղթելով մարմնոյս թու
լութեն և տկարութեն, արթնա
նամ կանուխ առաւ՚օտէնց։
Ա՜յսինքն, կու խոստովանիմ և
կու փառաբանեմ զքո սուրբ և

զքեզ ազգերան իւրս։

Ո՛վ է՛ իմաստուն որ
պահեսցէ զայս * և՝ ի
միտս առցէ զողորմու
թիս տեառն։
Տունք. 42.

Օրհնութի՛ սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. ՃԷ։

Պատրաստ է՛
սիրտ իմ աւ՚
պատրաստ է՛
սիրտ իմ * օրհնել և
սաղմոս ասել քեզ
փառաք իմովք։

Զարթիր փառք իմ
զարթիր սաղմոսիւք
և օրհնութիւ՚ * և ես
զարթեայց առաւ՚օ
տուց։

Խոստովանեցայ քեզ
Տի՛ ի մէջ ազգաց։ տեր *

և սաղմոս ասացիցքեզ յազինս։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո * մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս աստ * յամ երկրի են փառք քո։

Ով փրկեցան սիրելիք քո * կեցո՛ աջով քով և լուր մեզ։

Մեծ խօսեցաւ Տէր բուրթենէ իւրմէ * բարձր եղէց * բաժանեցից զսիւքէմ * և զՀովիսաս յարիկաց Էափեցից։

երկրպագելի անուանդ տր աստ ամ ժողովրդեանցի միջուն * և ամէն ազգերի միջուն զքեզ գովելով սաղմոս կասեմ։

Է՞ սիրելիք, զերկն քո ողորմութիւնդ առատացաւ և մեծացաւ և բոլոր աշխարհս լցեց, և երկնքուն երանելի հոգիքն պսակեց * և քո ճշմարտութիւնդ և հաւատարիմ խոստմունքդ յերկրէս մինչև ՝ի յամպս, և մինչև ուր որ մարդկային աչաց տեսութիւնս կու հասանի, զաճապանն նշաններով յայտնի երևեցաւ։

Ա. սիրելիքն, վասն որոյ կու գոհանամ զքէն տր աստ որ բարձր ես քան զերկինս * և քո փառքդ և պատիւդ ամ երկրում կու ճանաչի։

Է՞ սիրելիքն, արդ ինչպէս որ քո սիրելիքդ փրկեցան իւրեանց թշնամեաց ձեռքէն * այնպէս փրկէ և ազատէ զմեզ քո աջ բազկովդ, և մեր աղաչանացն և խնդրուածոցն ականջ արա։

Է՞ սիրելիքն, որ տեսանելով զքո օգնութիւնդ և զքո նախախնամութիւնդ, յորդորեմ զձեզ ասելիք ամ աստ յերկնից և իւր աթոռէն խօսեցաւ, ինձ յաղթութիւն տվեց, և զիմ թշնամիքն յամօթ արաւ * ցնծամ ուրախանամ բարձրանամ և փառաւորիմ *

այս սիրելիս որ ես ինձ է պատրաստեր տիրապետեմ, և իմ հալալ ժառանգութիւնն նման բաժանեմ և իմ հրամանաց և իշխանութիւնն ինազանդեցնեմ * և յարկաց հովիտն, իբր չարչարելի հորն իմ ըստացած մուլքիս նման չափեմ, և այլ երկրներէ ջոկեմ։

Ասենքն, ասեմ թէ գաղատացիք թուս և մանասէի երկիրն իմ է * այլև եփրայիմայ երկիրն որ իմ գլխոյս պահապանն է և ինձ զօրութիւն և կարողութիւն տվող է իւր քաջ և արի տղամարդերովն։

Ասենքն, յուդայի երկիրն իմ ամէն երկրներիս և գահատներիս թագաւորն է * և մովաբայ երկիրն իմ յուսոյ աւազանն է, իբր իմ լուացվելոյ հաւզին նման իմ ձեռքիս է, զէրէ յոյս ունիմ, որ երբեմն ուզեմ կարենամ առնուլ, և իմ հրամանացն ինազանդեցնել։

Ասենքն, այժմ միայն եդոմայեցւոց երկիրն ինձ դժուարութիւն կուտայ, բայց յոյս ունիմ որ քո օգնութիւնդ շուտով իմ ճանապարհս, և իմ գնացքս դէպ յայն ուղղեմ, և զնա ևս յաղթահարեմ և իմ ձեռաց տակն առնում * զէրէ ինձ քան զնուսա այլ ուժեղ այլազգիք ինազանդերեն։

Ասենքն, բայց ո՞վ կուտանի

Իմ է գաղատացիք և իմ է մանասէ * եփրեմ հզորիչ գլխոյ իմոյ։

Յուդայ թագաւորն իմ * և մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ։

Եդոմէ ուղղեցից զգնացս իմ * և ինձ այլազգիք ինազանդք եղեն։

Ո՞տարցէ զիս ՝ի քաղ

զաք ամուր * կամ ո՛
առաջնորդեսցէ ինձ
մինչև յերդումն։

Եթէ ո՛չ դու ա՞ծ
որ մերժեցեր զմեզ *
և ո՛չ ելեր ա՞ծ ընդ
զօրս մեր։

Տուր մեզ զօգութիւն
ինեղութեան * զի
սուտ է՛ փրկութիւն
մարդոյ։

Ընդ ստուծով արասցուք զզօրութիւն * և
նա յամօթ արասցէ
զթշնամիս մեր։

Տունք. 14.

Ի կատարած սաղմոս դաւթի

Սաղմոս. ՃԸ.

Ընծ օրհնութիւն իմոյ
մի՛ լուեր * զի բերան
մեղաւորի բերան
նենգաւորի բացաւ

այն անաւրիկ բերդն, և ամուր
պարսպով քաղաքն * կամ ո՞վ ինձ
յառաջ կու անկանի, և մինչև
յերդում կու հասուցանէ։

Ընդ յոյնքն, եթէ ո՞չ դու ա՞ր ա՞ծ
որ երբեմն զմեզ յերեսաց ձգեցիր
* և մեր զօրացն հետ ընդ էր մեր
թշնամեացն պատերազմ չի ելիր։

Ընդ յոյնքն, ուստի կաղաչեմ զքեզ
այս մեր առաջիկայ պատերազ
մումն մեզ օգնութիւն և կարօղու
թիւն տուր * զէրկ ես քեզ եմ
յուսացեր, և գիտեմ որ սուտ է՛
այն օգնութին և փրկութին որ
մարդի ձեռքով կուլինի։

Ընդ յոյնքն, ինչպէս հանապազ
կասեմ ես իմ զօրադլխացն հետ,
թէ մեք աստուծով կանենք մեր
զօրութին և յաղթութին * և
նա է՛ որ կու ամաչեցուցանէ զմեր
թշնամիքն։

Իբր, իկատարիլ օրինաց և մար
գարէից այս սաղմոսիս մարդարէ
ութին պիտի կատարվի։

Ընդ յոյնքն կու խօսի մար
գարէն 'ի բերանոյ քի ընդ էմ
հրէից, և յուդայի։

Ընդ յոյնքն, ո՞վ ա՞ծ օրհնութիւ
իմոյ, իբր ո՞վ հայր ամենակալ որ
զիմ անմեղութիւն տեսանելով
զիս կու օրհնես կու դովեա և կու

Իսօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ * և բանիւ ատելութեամբ պաշարեցին զիս։

Պատուհան ընդիս 'ի տարապարտուց * փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս * այլ ես յաղօթս կայի։

Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարի * ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ։

Կացցէ 'ի վերայ նոր մեղաւորի * սատանայ կացցէ ընդաջմէ նոր։

'Ի դատաստանի իւր մի երևիցի դատապարտեալ * և աղօթք նոր իմեղս դարձին։

փառաւորես, մի՛ լռեր, և մի՛ մունջ կենար։ * զէրկ մեղաւորն և նենգաւորն հրկէից բերանն բաց վերայս։ Ինձ վերայ։

Ա. յսինքն, ինձ վերայ զուր ասացին նենգաւորն լեզուով * և թշնամութեամբ և ատելութեամբ խօսքերով զիս պատեցին պաշարեցին և վիրաւորեցին։

Ա. յսինքն, պատերազմեցան և հակառակեցան ինձ հետանիրաւ * և փոխանակ սիրելոյ զիս, կուռմատնէին զատաւորաց * իսկ ես նոցա համար աղօթք կանէի։

Ա. յսինքն, փոխանակ բարերարութեանն որ ես նոցա արարի զհի անդս բժշկելով, զբորոտս սրբելով և զկոյրս լուսաւորելով, ինձ չար հատուցին * և փոխանակ սիրոյն իմոյ որ ունէի ես առնոսա, ինձ ատելութիւն նշանց տվին։

Ա. յսինքն, ուստի իմ մատնչին վերայ մեղաւորն բռնանայ, իբր բեհեղեբուղ իշխանն դիւաց իւր վերայ տիրապետէ * և սատանայ միշտ նորա աջ կողմն կանգնած լինի, որ զինքն մատնէ 'ի կորուստն յաւիտենական։

Ա. յսինքն, իւր խղճմտանաց դատաստանովն դատապարտած դուրս գայ * և նորա աղօթքն և աղաչանքն իւրն մեղք և անօրէնութիւն համարվի։

Աղեցին աչուրք նոր նուազք * և զայցելութիւն նորա զայն այլ սարցի։

Աղեցին ականջք նորա ականջք, և կին նոր այրի * սահեսցին փոխիսխ եսցին ականջք նորա, մուրհակք եղեցին * և եկցեն 'ի բնակութիւն իւրեանց։

Զ Ննեսցէ փոխատու զամ ինչս նորա * և յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նոր

Մի դոցի օգնական նմա * և մի՛ ոք ողորմեսցի իմերայ որբոց նորա։

Աղեցին որդիք նոր 'ի սատակումն * և յաղագէ ջնջեսցի անուն նոր։

Զ Իշեսցին մեղք հարց նոր առաջի տեառն * և մեղք մօր նոր մի՛ ջնջեսցին, և եղեցին առաջի տեառն յամ ժամ։

Ասացին, իւր օրերն նուազի և կարճանայ, և յուսահատութիւնն զինքն խեղդէ * և նորա այցելութիւնն այլոք տանի, իբր նոր առաքելութիւն և եպիսկոպոսութեան իշխանութիւնն մատաթիա առնու։

Ասացին, նորա զաւակքն որբ մնան, և կինն այրի մնայ * նորա որդիքն սահին, իբր անհաստատ լինին և տեղէ իտեղ փոփոխվին, և մուրաշով շրջին * և իւրեանց անէն և տեղէն զրկվին և թշուառական լինին։

Ասացին, քննէ և համարք ուզէ փոխատուն նորա անիրաւութիւնքդ դատաց ընչից և ապրանաց * և օտարք յափշտակեն նոր դատմունքն և վաստակն։

Ասացին, ոչոք չի դտվի որ նոր աղօթիւք կամ բարեխօսութիւն օգնական լինի * և ոչոք նոր որբ զաւակներին վերայ խղճայ և ողորմի։

Ասացին, նորա որդիքն սատակին և փչանան աշխարհիս վերայ * և նորա անունն իւր ազգի մի ջէն ջնջվի և բարձվի։

Ասացին, նորա հարց և ծնողաց մեղքն և անօրէնութիւնն յիշվի առաջի աց * և նորա մօր մեղքն ամենևին չի՛ ջնջվի, այլ միշտ առաջի տեառն պատրաստ

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նոցա * փոխանակ զի ոչ յիշեսցէ առնել զողորմութիւն։

Հալածեսցէ զայր աղքատ և զտնանկ * սպանանել զայն որ խոնարհն է՛ սրտիւ։

Սիրեսցէ զանէծս և եկցէ նմա * ոչ կամեցաւ զօրհնութիւն, հեռի եղիցի ինքնանէ

Զգեցաւ զանէծս ոգի հանդերձ * մտցէ ոգի ջուր ՝ի փորս նոր, և ոգի ձէթ ընդ ոսկերս նորա։

Եղիցի նմա ոգի հանդերձ զի ագանի * և ոգի գօտի որ ածի հանապազ ընդ մէջ։

Սա գործ է՛ այնր

լինի ՝ի պատիժ ինքեանն։

Ասացին, փշանայ երկրիս երես սէն նորա յիշատակն * զէրեն էլ՝ յիշեց թէ ողորմիլ և խղճալ պէտ էր այնմիկ որ իւրն ողորմեր էր և խղճացեր էր, իբր յի՞ քէ որ դ՞ոյն ա՞յ, որ վա՞ փրկելոյ զնա կոչեր էր զինքն, ՝ի յառաքելութիւն։

Ասացին, հալածեց իւր չարա խօսութիւն զայր մի աղքատաց եալ վասն փրկութեան ազգի մարդկան * և Յանայց իւր մատնութիւն ըսպանանել զայն որ հեղ և խոնարհ էր սրտիւ, ըստ այնմ որ ասէ՝ քս առէք զլուծ իմ ՝ի ձեզ և ուսարուք յինէն, զի հեղ եմ և խոնարհ սրտիւ։

Ասացին, սիրեց զանէծքն, իւր մատնութիւն, թող իւրն լինի * չէ կամեցաւ զիմ օրհնութիւս իւր թերահաճ ատութիւն, թող հեռի լինի ՝ի նորանէ։

Ասացին, հագաւ զանէծքն զգեստի նման * թող ջրի նման իւր փորն ինչանէ, և ձիթի նման իւր ոսկրատանց մէջն մտանէ, իբր զիւր հագին և մարմինն պատժէ և պատուհասէ։

Ասացին, անէծքն իւրն մէկ զգեստի նման լինի որ կուհագվի * և մէկ գօտու նման լինի որ հանապազ մէջք կուկապվի։

Ասացին, այս գործս ինչ սա

ցիկ ոչ ք էրախուս կայինն զինէն առ ՝ուր * և ոչ ք խուսէինն չար զանձ նէ լմէ։

Ա՝ՄԼ դու ՝ուր արա՛ ընդիս ըստ անուն՝ քում զի քաղցր է՝ ողորմութիւն քո * և փրկեա՛ զիս , զի աղ քատ և տնանկ եմ ես։

Սիրտ իմ խռովեցաւ՝ի փորի իմում * և ես ոչ ստուերս՝ի խուսափէլն իմում պա կասեցայ * և թօթափեցայ ոչ մարախ։

Ծունկք իմ տկարացան՝ի պահոց * և մարմին իմ այլագունեցաւ՝ի յիւղոյ։

Ա՝ղէ ես նախատ նոցա * տեսին զիս և շար

արաւ , նոցա գործոցն նման է՝ որ զիս կուչարախուսէին և կուվատաբանէին առաջի ՝այ ասելով , ո՛չ գոյ փրկութիւն սորա առ ՝ած իւր , ՝ած եթող զնա , հալածեցուք և հասցուք նմա * նոցա կասեմ , որ միշտ ինձանից վատ խոսելով զիս կուչարանէին։

Ա՝ՅՍԻՆՔՆ , քայց դու ՝ուր երկնի և երկրի , և ՝ուր իմ ըստ մարդկութեանս , ողորմիր ինձ վասն անուն՝ քոյ սրբոյ , զէրկ քաղցր է՝ քո ողորմութիդ * և փրկէ զիս նոցա հնարագիտութէնն , զէրկ իբրև զմարդ աղքատ և տնանկ եմ ես , իբր զոչոք չունիմ քայց իքէն ինձ օգնական։

Ա՝ՅՍԻՆՔՆ , իմ սիրտս իմ փորիս մէջն խռովեցաւ , և տագնապեցաւ տեսանելով զնենդաւորդի տաւորութիս հրէից * և ես չու�՝ աքի նման թեք տալով նուաղեցայ և պակասեցայ նց՝ աչաց առաջևէն * և փնտասագործ մարախի նման՝ ինոցանէ հալածեցայ , քա խեցայ և թօթափեցայ։

Ա՝ՅՍԻՆՔՆ , իմ ծնկներս անուժացան և տկարացան շատ ծոմ և պաղ կենալոյս * և իմ մարմնոյս դունն փոխվեցաւ՝ի պակասութէ գիրութէ։

Ա՝ՅՍԻՆՔՆ , և նոցա առաջևն տնա զատեղ և նախատինք դարձայ *

զէրկ

ժեցին զգլուխս իւր
եանց։

Օգնեա՛ ինձ տէր ած-
իմ * և փրկեա՛ զիս
ըստ ողորմութեա՛
քումն։

Ո՞ անիցեն զի՛ ձեռն
քո այս է՛ * և դու տէր
արարեր զայս։

Անդ անիծանեն, և
դու օրհնեացես * ոչ-
յարուցեալք են՝ ի՛վը-
իմ զամօթ կրեսցեն,
այլ ծառայ քո ու-
րախ եղիցի՝ ի՛քեզ։

Զգեցցին զամօթ
ոչ-ք չարախօս կային
զանձնէ՛ իմէ * և արկ-
ցեն ո՛պ զկրկնոց զա-
մօթ իւրեանց զիւր-
եամբք։

Ո՞չ ես խոստովան
եղէց առ տէր յոյժ բե-
րանով իմով * և՝ ի
մէջ բազմաց օրհնե-
ցից զքեզ։

զէրէ տեսին զիս, և իւրեանց
գլուխն ինձ վերայ շարժեցին
ասելութիւն։

Ո՞չ յոգնութիւն հասիր
ուրեմն ինձ տէր ած-իմ * և փրկէ
զիս նոցա ձեռացն քո հայրական
գթութիւնդ և ողորմութիւնդ։

Ո՞չ յոգնութիւն, որ իմանան թէ քո
ձեռքդ է՛ այս, իբր քո ամենակա-
լոյ զօրութիւնդ է՛ որ զիս խոնարհ
հեցոյց վասն աղքի մարդկան * և
քո ածային հաճութիւնդ է՛ որ զիս
մահու և խաչի հնազանդեցոյց։

Ո՞չ յոգնութիւն, նոքա զիս այժմ կու-
անիծանեն, քայց դու քոյ հայ-
րական օրհնութիւնդ կու օրհնես
զիս յա՛ւիտեան յա՛ւիտենից *
նոքա որ ինձ վերայ են դարձեր
կու ամաչեն յետոյ և կու փոշիմա-
նին, քայց ծառայ քո ըստ մար-
մնոյ միշտ կուրախանայ՝ ի՛քեզ։

Ո՞չ յոգնութիւն, հագանին զամօթն
զգեստի նման այնոքիկ որք ինձա-
նից վատ կասէին առաջի մարդկան
* և իւրեանց ամօթն վերարկուի
նման իւրեանցնով շուռառնուն
և հագանին։

Ո՞չ յոգնութիւն, քայց ես միշտ խոս-
տովանիմ ուղիղ սրտիւ զքո ան-
չափ բարերարութիւդ * և՝ իմէջ
բազմութեա՛ հաւատացելոց իմոց
օրհնեմ և գովեմ զքեզ՝ ի յա՛ւիտ-
եան։

Օ՜ի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին * ՝ի փրկել զնա յայնցանէ որք հալածէին զանձն իմ։

Տունք. 28.

Սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. ՃԾԹ։

Ասաց Տէր ցտէր իմ նիստ ընդ աջմէ իմէ * մինչև եդից զթշնամիս քո պատուհան դան ոտից քոց։

Այսինքն, զէրէ կամաւորապէս աղքատացեալ և տնանկացեալ որդւոյն իւրոյ միածնի աջ կողմն միշտ պատրաստ գտանիցաւ * որ փրկէր և ազատէր զնա ՝ի նեղութենէ որ հրէից, որ անողորմաբար զնա անձն կու հալածէին և կամէին զնա կորուսանել։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց դաւիթ մարգարէն խօսելով իբրեւ անոյ Ճշմարիտ դաւթին յի քրիստոս։ Ա. յս սաղմոսումս կու խօսի մարգարէն վասն փառացն քրիստոսի, վասն յարութեանն, վասն նստելոյն ընդաջմէ հօր, վասն յաւիտենական քահանայութենն և վասն դատելոյն զաշխարհս։

Այսինքն, ասաց Տէր ածՀայրն ամենակալ որդւոյ իւրոյ միածնի յի քրիստոս, որ իմ Տէրն է՛ ըստ ածութեան իւրոյ, և իմ որդին է՛ ըստ մարդկութեան իւրոյ, յետ մահուանն և յարութեան նորա, թէ համբարձիր ՝ի յերկինս, և նստիր իմ աջ կողմն քո ածայինս փառաւորդ * մինչև որ զքո թշնամիքդ թէ զհրէայս և թէ զհեթանոսս կատարելապէս ՝ի վախճանի աշխարհիս դնեմ քոյ ոտաց տակն իբրև զպատուհանդան, իբր քոյ սուրբ հաւատոյդ հնազանդեցնեմ։

Ա՝յսինքն, ինչպէս քոյ ազգատոհ
մութեան կարդն և գահ՝ազանն
ողարկեց քո Հայրն ած՝ ի Հրէաս
տանէ, այսպէս զքոյ թագաւո
րական իշխանութիւն գահ՝ազանն
կուողարկէ՝ ի սիոնէ, իբր՝ ի յերուս
աղէմէ, զէրէ տեղէն կուրսկսա
նին նոր առաքեալքն Հոգւոյն սր
քոյ գործակցութիւնքն քարոզել զքո
երկնային թագաւորութիւդ, և
յայտնել զքո անչափ կարողութիւդ
բոլոր աշխարհի * և այսպէս միջ
նորդութիւն ա՝ետարանական քա
րոզութիւն նոցին կուտիրես և կու
տիրապետես՝ ի մէջ ամ թշնա
մեաց քոց, իբր՝ ի մէջ անհաւա
տից Հրէից և հեթանոսաց։

Ա՝յսինքն, քեզ հետ է ըսկիզբն,
իբր քեզ հետ է քո ածային մեծ
վայելչութիւդ որ է ըսկիզբն ամ
ըստեղծուածոց, որով և համա
դոյակից և արարչակից ես ընդ
Հօր և ընդ Հոգւոյն սրբոյ, քան
զի քեզնով եղև ամ ինչ որ ինչ
եղևն ըստ յոհաննու։

Դարձեալ, քեզ հետ է ըսկիզբն,
իբր՝ ի քէն անբաժանելի է Հայրն
ած, որ է ըսկիզբն յաւիտենական
ծննդեան քոյ * քոյ զօրութիւն օրն,
իբր յաւուր դատաստանին երբոր
զօրութիւն իշխանութիւն և փառք
Հօր գաս՝ ի դատել զկենդանիս և
զմեռեալս, Հատուցանելով իւրա

Գահ՝ազան զօրութիւն
առաքեացէ քեզ տէր
՝ի սիոնէ * և տիրես
ցես դու՝ ի մէջ թշ
նամեաց քոց։

Ընդ քեզ է սկիզբն
* յաւուրն զօրութիւն
քոյ * ՝ի վայելչութիւն
սրբոց քոց * յարդան
տէ յառաջ քան զա
ստուածածնայ զքեզ։

քանէ իւրոց ըստ գործոց նոցա *
'ի վայելչութիւն սրբոց քոց , իբր
'ի խնդութիւն և 'ի պայծառութիւն
ընտրելոց քոց , զի տեսանելով
զքեզ Հայրական փառաւք պայծա
ռանան անբաստուն երբ լուսով , և
փայլեն ոգի զարեգակն յաղթայու
թեամբ քումմ * քեզ ասաց Հայրն
ածթէ ես իմ յարգանտէս յա
ռաջ քան զարուսեակն զքեզ
ծնայ , իբր ես 'ի յարգանտէ բնա
կան առատութեան իմոյ յառաջ
քան զամ Հրեշտակս և Հրեշտակա
պետս , յառաջ քան զարեգակն
և զլուսինն , և յառաջ քան զամ
ըստեղծուածս ածային ծննդ
եամբ իմով ծնայ զքեզ , զի դու
ես Ճառագայթ փառաց և նկարա
գիր էութեան իմոյ ըստ պօղոսի։
Այսինքն , երդուաւ Հայրն ածթ
իւր անփոփոխելի խոստմամբն և
ասաց քեզ , թէ դու ես քահա
նայ յաւիտենական ըստ կարգին
մելքիսեդեկի , իբր թագաւոր
և քահանայ 'ի միասին թագաւոր
արդարութեան , և իշխան խաղա
ղութեան , անմայր 'ի յաւիտենա
կան ծնելութեանդ , և անհայր 'ի
մարմնանալոյ տնօրէնութեանդ ,
առանց նախնեաց և առանց փո
խանորդից , մեծ քան զահարոն
և զղեւի , տասանորդօղ նոցին 'ի
յանէն աբրահամու , և հաստա

Երդուաւ Տէր և ոչ
ևս զղջասցի թէ դու
ես քահանայ յաւիտ
եան ըստ կարգին մել
քիսեդեկի * և Տէր
ընդաջմէ քումմէ։

տօղ սրբութեան պատարագին
հացի և գինւոյ * և նոյն տէրն և
հայրն ամենակալ միշտ է՛ ընդաջմէ
քումէ , ոչ՝ և դու ես միշտ ընդ
աջմէ նոր , որով յայտնապէս ցու
ցանի քո համադոյակցութիւդ հա
մահանգիստութիւդ համազօրու
թիւդ համիշխանութիւդ և համա
յաւիտենականութիւդ ընդ հօր
և ընդ հոգւոյն սրբոյ միշտ և յա
ւիտեան։

Ա. յսինքն , որ և յաւուր բար
կութեան իւրոյ , իբր յաւուր
վրէժխնդրութեան դատաստանին
կու յաղթահարէ կուխորտակէ
և յամօթ կանէ քեզնով և՝ի ձեռն
քո զթագաւորս զբռնաւորս , զսա
տանայ և զմարդիք * կուդատէ
և կուդատապարտէ զհեթանոսս
և զկռապաշտս * և կու բազմա
ցուցանէ և կուսաստկացուցանէ
զպատիժս և զհարուածս՝ իվերոյ
անօրինաց և անհաւատից * կու
խորտակէ և կուջնջէ զդլուխս
բազմաց ամբարտաւանից և հպար
տաց , կամապաշտից և կամակո
ղաց զխոնարհս բարձրացուցանե
լով և զմեծատունս արձակելով
ունայնս , և զայս՝ի յերկրին կեն
դանեաց առաջի ամ հրեշտակաց
և հրեշտակապետաց , առաջի առա
քելոց և մարգարէից և առաջի ամ
սրբոց։

Խորտակեցէ յաւուր
բարկութեանդ զթագա
ւորս * դատէ զհե
թանոսս * և բազում
առնէ զհարուածս
* և խորտակեսցէ ըզ
դլուխս բազմաց
յերկրի։

Օ ղուղիս 'ի ճանապարհի հի արքուսցէ * վասն այսորիկ եւբարձր արասցէ զգլուխն։

Տունք։ 6։

Ամէլուիայ։

Սաղմոս։ ՃԺ։

Ա յսինքն, եւ զի վարարած գէ տոյն ջուրն քեզ կու արքուցանէ քոյ ճանապարհումդ, իբր աշխար հիս ղանազան փորձուրեցց եւ տա ռապանաց դառնուրեքն քոյ կե նաց մէջն քեզ կու խմացնէ, քան զի երեսուն եւ երեք տարի երկ րիս վերայ իբրեւ զճանապարհորդ կենցաղավարելով զմարդկային տկարուրեյանձն կառնուս, վշտից եւ նեղուրեցց կու համբերես, եւ 'ի վախճանի զբաժակ մահու կու ճաշակես * վասն որոյ եւ կու բարձրացուցանէ հայրն ած զքո գլուխդ յարուցանելով զքեզ 'ի մեռելոց, կու բարձրացուցանէ եւս զքո գլուխդ յաւ՚որ դատաս տանին 'ի վերայ ամ ըստեղծուա ծոց պսակելով զքեզ ածային փա ռօք, եւ կացուցանելով զքեզ թագաւ՚որ երկնաւ՚որաց եւ երկ րաւ՚որաց։

Իբր, զայս սաղմոս ասելով օր հնեցէք զած, զի ալէլուիայն օր հնեցէք զած կու թարգմանի։

Ա յս սաղմոսումս կու հրաւ՚իրէ մարգարէն զամենեսեան օրհնել եւ գովել զած վասն զարմանագործուրեան նորա, վասն իմաստուրեան բարուրեան եւ ամենակալող զուրեան նորա։

Այսինքն, կու խոստովանիմ զքո անչափ կարօղութիւդ, և զքո անչափ իմաստութիւդ որ ածբոլորով սրտիւ իմով ուղիղ մարդկանց խորհրդների և ժողովքների միջումն իբր ի մէջ աբ եկեղեցւոյ, զէրէ տեղն են խորհուրդք ուղղափառ վարդապետաց, և ժողովք ածա պաշտ քրիստոնէից * մեծ և զարմանալի են գործքն այ, և իւր կամքն քննվաճ է իւր ամէն գործոց և արարմանց միջումն, իբր սուրբ և բարեպաշտ մարդիք կարդալով զածաշունչ գիրս, ուր պատմին գործքն այ նոցանով տեղեկացեր են և վերահասու են եղեր նորա ածային կամացն և բարեհաճութեանն։

Այսինքն, նոր արարած գործքն խոստովանութի և վայելչութիւ է, իբր ինչ մարդ որ նոր գործքն և արարմունքն կումտաճ է, շուտով կու ըսկսանի խոստովանիլ նոր անչափ բարութիւն և անչափ կարողութիւն, և կու օրհնէ և կու գովաբանէ նոր փառքն և մեծ վայելչութիւն * նորա արդար դատաստանն ամէնևին չի խափանիր, այլ կումնայ յաւիտեան յաւիտենից զէրէ ինչպէս որ խոստացեր է զիւր ընտրեալ ծառայքն կու պահէ,

Խոստովանեցէք քեզ Տէր բոլոր սրտիւ՝ իմով՝ի խորհուրդս ուղղոց, և՝ի ժողովս * մեծք են գործք Տեառն, և քննեալք են յամի կամք նորա։

Խոստովանութիւ և վայելչութիւն են գործք նոր * արդարութիւն նոր մնայ յաւիտեան յաւիտենից։

Յիշատակ արար սքան
չելեաց իւրոց * ողոր
մած և գթած է՛ Տէր,
կերակուրս տայ երկիւ
ղածաց իւրոց։

Յիշեաց յաւիտենից
զուխտ իւր * զօրու
թիւն գործոց իւրոց
պատուիրեաց ժողո
վրդեան իւրում։

և զմեղաւորս կուպատժէ և կու
պատուհասէ։

Ասյինքն, իւր արարած ըսքան
չելեացն և զարմանագործու
թեանցն յիշատակ թողեց զնա՛
շունչ գիրս, որ կարդալով իմա
նան հաւատացեալք թէ ո՛րչափ
ողորմած և գթած է՛ Տէր Աստ * որ
յետ աղատելոյ զիսրայէլացիքն 'ի
գերութէնն փարաւոնի, քառա
սուն տարի մանանայիւ կերակ
րեց զիւր ժողովուրդն յանապա
տուն, ոչ Տէրն մեր յն՝ քս յետ
փրկելոյ զիւր հաւատացեալքն
'ի բռնութէնն սատանայի, եւ
իւր երկիւղածացն զկենարար
մարմին և զարիւն իւր սուրբ 'ի
կերակուր այս անապատ աշխար
հումս։

Ասյինքն, յիշեց զիւր ուխտն
և խոստմունքն որ յաւիտենից
արարեր էր աբրահամու հետասե
լով, քեզ տաց զերկիրն քանա
նու, իբր զդաւառս կուապաշտ
թագաւորաց ողբ էին 'ի սահմանս
եգիպտոսի * և իւր գործոց զ
րութիւն, իբր իւր արդարու
թեան և իւր իրաւանց զօրու
թիւնն հաստատութիւն, և ձշ
մարտութիւն պատուիրեց և հաս
կացոյց իւր ժողովրդեանն, ոչ
քս իւր արդարութէ, խաղաղու
թէ, համբերութէ, խոնար

Տալ նոցա զժառանգութիւն հեթանոսաց * և զործք ձեռացն նոցա արդարութիւն և իրաւունք են։

Հաւատարիմք են յամենայն պատուիրանքն նորա, հաստատեալք են յաւիտեանս յաւիտենից * արարեալք են ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ։

Փրկութիւն առաքեաց

հութեամբ և սիրոյ զօրութիւն ծանոյց իւր հաւատացելոցն։

Ասացին, որ նոյն արդարութեամբ և իրաւանց զօրութեամբն տայր իսրայէլացւոց ժողովրդեանն, հեթանոսաց և կռապաշտից էր կիրն 'ի ժառանգութիւն, ոչ քս միջնորդութեամբ վերոյգրեալ առաքինութեանցն տալոց է՛ իւր հաւատացելոցն զերկնայինն երուսաղէմ, յորմէ զրկեցան և թափեցան հրեշտակքն հպարտացեալք * զէրէ իւր ձեռացդ գործքն և արարմունքն արդարութիւն և իրաւունք է՛, իբր ինչ որ արարեր է՛, և կանէ ահ իւր ըստեղծուածոցն հետ, թէ պատժելով և թէ պսակելով, թէ անարդելով և թէ մեծարելով, բովանդակն արդարութեամբն և իրաւունքով կանէ։

Ասացին, այ օրէնքն և պատուիրանքն հաւատարիմ և ճշմարիտ են, և յաւիտեանս յաւիտենից հաստատեալք են 'ի նախահարց մերոց յառաքելոց և մարգարէից * և ճշմարտութիւն և ուղղութիւն են արարած, զէրէ իւրանցնում ոչ ինչ ատութիւն, ոչ ինչ անօրէնութիւն, և ոչ ինչ անկատարութիւն չի՛ գտնիր, քանզի լուծն նոր քաղցր է՛ և բեռն փոքրագի։

Ասացին, փրկութիւն ողորմեցեր

ԱՐ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆ ԻՒ ՐՈՒՄ* ՊԱՏՈՒԻՐԵԱՑ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ ԶՈՒԽԱ ԻՒՐ* ՍԲ ԵՒ ԱՀԵՂԷ ԱՆՈՒՆ ՆՈՐԱ։

Սկիզբն զգօնութիւն երկիւղն է* իմաստութիւն բարի ամենեցուն որք առնեն զնա* և օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք։ 8.

Ալէլուիայ, վերադարձուցէք անդէայ և զաքարէայ։

ԱՐ ԱԾ ԻՒՐ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆՆ, ԻՐԷՐ ՈՂԱՐԿԵՑ ԶՄՈՎԼԷՍ ԵՒ ՓՐԿԵՑ ԶԻՍՐԱՅԷԼԱՑԻՔՆ 'Ի ԳԵՐՈՒԹԷՆ ՓԱՐԱՒՈՆԻ, ՈՐՊԷՍ ՈՂԱՐԿԵՑ ԶՈՐԴԻՆ ԻՒՐ ՄԻԱԾԻՆ ԵՒ ՓՐԿԵՑ ԶԻՒՐ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼՔՆ 'Ի ԲԱՌՆՈՒԹԷՆ ՍԱՏԱՆԱՅԻ* ԵՒ ՊԱՏՈՒԻՐԵՑ ՆՈՅԱ ՈՐ ԶԻՒՐ ՈՒԽՏՆ ԵՒ ԴԱՇԻՆՔՆ ՈՐ ԱՐԱՐԵՐ ԷՐ 'Ի ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ ԱԲՐԱՀԱՄՈՒ ՀԵՏ ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ ԱՊԱՀԷԻՆ* ԶԷՐԷ ՍԲ ԵՒ ԱՀԵՂ Է՛ՆՐ ԱՆՈՒՆՆ, ԵՒ ՎԱՍՆ ՍՐԲՈՒԹԵՆ ՊԱՇՏԵԼ ԵՒ ՊԱՏՈՒԵԼ ՊԱՐՏԻՆ ԶՆԱ ԱՄ ԱՐԱՐԱԾՔ, ԵՒ ՎԱՍՆ ԱՀԵՂՈՒԹԵԱՆՆ ԵՐԿՆՉԻԼ ԵՒ ԶԱՐՀՈՒՐԻԼ ՊԱՐՏԻՆ 'Ի ՆՄԱՆԷ։

Ա՛ՅՍԻՆՔՆ, ՈՒՍՏԻ ԸՍԿԻԶԲՆ ԶԳՕՆՈՒԹԵ ԱՅ ԵՐԿԻՒՂՆԷ՛, ԻՐԷՐ ԸՍԿԻԶԲՆ ԱՄ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵ ԱՅ ԱՆ ԵՒ ԵՐԿԻՒՂՆԷ՛* ԲԱՅՑ ԱՅՍ ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՍ ԲԱՐԻ Է՛ ՄԻԱՅՆ ԱՅՆՊԻՍԻ ՄԱՐԴԿԱՆՑՆ, ՈՐ ՅԵՏ ԻՄԱՆԱԼՈՅ ԹԷ ԸՍԿԻԶԲՆ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵ ԱՅ ԵՐԿԻՒՂՆԷ՛ ԳՈՐԾՈՎ ԿԱՏԱՐԵՆ ԶՆՈՅՆՆ* ՎԱՍՆ ՈՐՈՅ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՆՆ ԱՅ ԿՈՒՀԱՆԴԷՍ ՆՈՅԱ ՎԵՐԱՅ ՅԱՒԻՏԵԱՆՍ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ, ԻՐԷՐ ԱՍԱՑ ԵՒ 'Ի ՀԱՆԴԵՐՁԵԼՈՒՄՆ։

ԻՐԷՐ, ԱՅՍ ՍԱՂՄՈՍԻՆՍ ՕՐՀՆԵԼ ՊԱՐՏԷ՛ ԶԱԾ ՎԱՍՆ ԴԱՐՁՄԱՆՆ ԵՒ ԱԶԱՏՈՒԹԵՆ ԱՆԴԷԱՅ ԵՒ ԶԱՔԱՐԷԱՅ ՄԱՐԴԱՐԷՆԻՑ 'Ի ԳԵՐՈՒԹԵՆՆԷ

Սաղմոս. ՃԽԱ.

Երանելա է այր որ երկնչի 'ի տէնէ * ըզ պատուիրանս նորա կամի յոյժ։

Հզօր եղիցի յերկրի զսերունդ նորա * և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։

Փառք և մեծութիւն են 'ի տանն նորա * արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեան յաւիտենից։

'Ի Հայրենէին իւրեանց։

Ո՜յ սաղմոսումն կուսուցանէ մարդարէն թէ որչափ երանութիւն և քարո՛զ կուտիրանան այն պիսի մարդիքն որ կուերկնչին այ, և կուհնազանդին նորա սուրբ պատո՛իրանացն։

Ո՜յ տէնիքն, երանի այնպէս մարդոյն որ այ աչն և երկիւղն իւր սրտումն կուպահէ, և հարազատ որդւ՛ոյ նման հանապազ նոր առաջնեն պատկառանօք կուկենցաղավարի * զէրէ այնպիսի մարդն այ օրէնքն և պատո՛իրանքն ուղիղ սրտով կու ընդունի և զգուշութիւն կուկատարէ։

Ո՜յ տէնիքն, այնպիսի երկիւղած մարդկանց հոգւ՛ն որ և մարմնա՛ն զսա՛կքն զօրեղ կուլինին 'ի յերկիրն կենդանեաց, իւր փառաւք և պատո՛ւաւք կուհարստանան յաւիտենական թէն երկնից * զէրէ ուղիղ և հա՛ստատիմ մարդկանց զարմն և զսա՛կն յայ կուօրհնվի, և արժանի կուլինի լսելոյ զերանա՛ն էն ձայնն որ ասէ, եկայք օրհնեալք հօր իմոյ։

Ո՜յ տէնիքն, հոգւ՛ն որ և մարմնա՛ն որ փառքն և մեծութիւն նորա տանէն չի՛ պակասիր, թէ այս աշխարհումն և թէ 'ի հանդերձեալումն, ուր են հիշատակս բնակու-

Ծ ադեաց 'ի Հաւ՚ա
ր ի լոյս ուղղոց * ողոր
մած գթած և ար
դար է՛ Տէր։

Քաղցր այր ողորմի
և տայ փոխս * յօրինէ
զբան իւր 'ի դատաս
տանի, զի յաւ՚իտեան
նա մի՛ սասանեսցի։

Դ յիշատակ յաւ՚իտե
նից եղիցի արդարն *
'ի համբաւ՚է չարէ նա

թիւք և օթևանք սրբոց * և նորա
արդարութիւն և բարեգործութիւն
յիշատակն կու մնայ յաւ՚իտեան
յաւ՚իտենից, որ միշտ դովվի 'ի
մարդկանէ, և վարձատրի յայ։
Ա. յսինքն, այսպիսի ուղիղ մարդ
կանց վերայ երբեմն պատահմամբ
կու անկանին 'ի տրտմութիւն խա
ւարն, կամ վասն քնաջղութիւն,
կամ վասն հալածանաց, և կամ
վասն այլ ուրիշ փորձութիւնց շու
տով կուծագի լոյս օգնութիւն և
նախախնամութիւնն այ * զէր է
ողորմած գթած և արդար է՛ Տէր
ած, չի թողուր որ իւր հաւ՚ա
տարիմ ծառայքն մնան 'ի մէջ վշ
տաց և տառապանաց։

Ա. յսինքն, այն մարդն որ քաղց
բասիրտ է՛ և գթած է՛, երբ որ
կու տեսանէ զայլս 'ի մէջ կարեաց
և չքաւորութիւն, կու ողորմի
և փոխ կու տայ նոց յիւր բարեացն
յոյս ունելով երկնային հատուց
մանն * և իւր բանն և գործն
այնպէս կու հոգայ և կու յօրինէ
այս կեանքումն իւր խղճմտանաց
դատաստանի մէջումն, որ յաւ՚իտ
եանս յաւ՚իտենից, երբ թէ ատա
և թէ 'ի հանդերձելումն չի սա
սանի։

Ա. յսինքն, արդար մարդոյ յիշա
տակն յաւ՚իտեան յաւ՚իտենից չի
կորնչիր թէ առաջի այ և թէ

առաջի մարդկան * և ամենևին
'ի բամբասանաց 'ի զուր բանից,
և 'ի չար լեզուաց չի՛ երկնչիր։
Ա՝ յսինքն, զերկ պատրաստ է՛
միշտ իւր սիրտն որ ամէն նեղու
թիւն և վշտի միջումն յուսայ և
ապաւինի առ ած, և 'ինմանէ
զօգնութիւն խնդրէ։
Ա՝ յսինքն, նորա սիրտն այնպէս
հաստատուեր է՛ յուսովն այ, որ
ամենևին 'ի հնարագործութիւն
մարդկան չի՛ երկնչիր * մինչև
որ տեսնու այ արդար դատա
տանն և զվրէժխնդրութիւն իւր
թշնամեաց և ատելեաց միջումն։
Ա՝ յսինքն, զիւր բարիքն ինչպէս
որ ընդուներ է՛ յայ, այնպէս
կուսիռէ և կուբաժանէ կատա
րելով զպատուիրանս նորա * վա՛
ղոյ իւր արդարութիւն կումնայ
յաւիտեանս յաւիտենից * և իւր
եղջիւրն, իբր բարի համբաւն
կուբարձրանայ փառաւք պատուիք
և դովութիւք։
Ա՝ յսինքն, իսկ մեղաւորն և ամ
բարիշտ մարդիքն, տեսանելով
զնորա բախտն և զաջողութիւնն
կուբարկանան և կուսրտմտին *
զիւրեանց ատամունքն կուկրճը
տեն նորա վերայ, և սաստիկ նա
խանձուն կուհալին և կումաշ
վին * բայց ամենևին իւրեանց
ցանկութենն չեն հասանիր։

մի՛ երկիցէ։

Պատրաստ է՛ սիրտն նը
յուսալ առ ած։

Հաստատեալ է՛ սիրտ
ն նը և նա մի՛ երկիցէ
* մինչև տեսցէ 'ի
թշնամիս իւր։

Ս փռեաց և ետ աղ
քատաց * արդարու
թիւն նը մնայ յա՛ւիտ
եանս յա՛ւիտենից *
և եղջիւր նը բարձր
եղիցի փառաւք։

Ա՝ եղա՛ւորն տեսցէ
և բարկասցի * զատա
մունս իւր կրճատեսցէ և հալեսցի * և
ցանկութիւն մեղաւո
ցաց կորիցէ։

Տունք։ 10։

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԽԲ:

Օրհնեցէք զանունս նոյն։

Ի զլեցի անուն նոյն օրհնեալ * յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու օրհնեալ է անուն նոյն։

Բարձր է Իվերայ ամ ազգաց Տէր * և յեր

Իբր, այս սաղմոսիս օրհնել պարտէ՛ զնա՝, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զնա՝ կութարգմանի։ Ա. այս սաղմոսումս կու հրամայէ մարգարէն ամէն հաւատարիմ և հարազատ ծառայքն այ օրհնել և գովել զքս սատուած վասն ամենակարողութեան վ՚ս բարեգթութեան և վասն փրկագործութեան։

Ա՝ յսինքն, օրհնեցէք և գովեցէք զնոր յս՚ քս ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք ամբիծ և մաքուր սրտիս ներսածին մանկանց նման * օրհնեցէք և բարեբանեցէք զանուն նոյն յի՛ քի՛ ջերմացեալ սիրով և հաստատուն յուսով։

Ա՝ յսինքն, օրհնեալ և բարեբանեալ լիցի անուն նոյն յի՛ քի՛ * 'ի ընկզբանէ մարդեղութե և փրկագործ տնօրէնութե իւրոյ մինչև չև յաւիտեան։

Ա՝ յսինքն, յարևելից մինչև 'ի յարևմուտս օրհնեալ և փառաւորեալ է՛ անուն նոյն յի՛ քի՛ ամ ազգաց և ամ ազանց միջուն և յամ տեղիս մատուցանեն նմա խունկ և զատարագ սուրբ, ըստ մաղաքեայ։

Ա՝ յսինքն, բարձր է՛ նոյն մեր յս՚ քս ամենայնի և թագաւորական

իշխանութիւն ամ ազգացվերայ, ոչ միայն իվերայ հրէից, այլև իվերայ հեթանոսաց * և իւր փառքն և վայելչութիւն յերկինս է՛ իւր սրբոց և ընտրելոց միջումն։

Ա՝յսինքն, ով է՛ ոչ ար ած մեր յա՛քս բարեգութ և ողորմած * որ ՝ի բարձունս, իբր ՝ի յերկինս կուբնակի, և զխոնարհս միայն կուտեսանէ թէ ՝ի յերկինս և թէ ՝ի յերկրի, որ զիւրեանք մեծացուցանէ բարձրացուցանէ և պատկէ երկնային փառօք։

Ա՝յսինքն, կու յարուցանէ ՝ի յերկրէ զաղքատս հոգ՚ով * և կուբարձրացուցանէ իւր խոնարհութիւնն զխեղճս և զտառապեալս ՝ի յաղբոցներէ, իբր ՝ի մեղաց և ՝ի յապականութէ,

Ա՝յսինքն, կուբազմեցուցանէ զիւրեանք իշխաններուն նման իւր ժողովրդոց իշխանացն հեռ, իբր ընդ հրեշտակաց ընդ հրեշտակապետաց և ընդ առաքելոց սրբոց։

Ա՝յսինքն, կուբնակեցուցանէ հեթանոսաց և կուապաշտից ժողովուրդն իւր սուրբ եկեղեցւոյ միջումն ուրախ մտօք, որ առմուլէր յառաջ, զէրէ չէր ծնանիր զորդիս լուսոյ մինչև ՝ի ժամս նակս քարոզութէ սրբ աւետարանին * և զինքն կու խնդացուցանէ ինչպէս մէկ մայր միտ իւր

կինս են փառք նոր։

Ո՛վ է՛ ոչ ար ած մեր * ՝ի բարձունս բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի։

Յարուցանէ զաղքատն յերկրէ * և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևացս։

Զ, ստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ։

Բնակեցուցանէ զամուլն ՝ի տան ուրախ խաժիա * ոչ մայր որդ՚ովք բերկրեալ։

Տունք։ 8։

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԽԳ:

Յելանելն Իսրայէլի յԵգիպտոսէ * տանն Յակոբայ՝ի ժողովրդենէ այլազգեաց:

Եղև Հրէաստան սրբութիւն նոր * և Իսրայէլ իշխանութիւն նորա:

Յովն ետես և փախեաւ * և Յորդանան անդրէն դարձաւ:

զանձակացն վերայ խնդայ և զանձարձանայ:

Իբր, այս սաղմոսիս օրհնել պարտէ՛ զանձ, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զանձ թարգմանի:

Այս սաղմոսումս կուցուցանէ մարգարէն զբարերարութիւնս այ, թէ որպէս ազատեաց զԻսրայէլացիսն՝ի յԵգիպտոսէ, և թէ ոչ նա միայն է՛ ճշմարիտ այ ըստեղծօղ երկնի և երկրի:

Այսինքն, երբ որ Իսրայէլացւոց ազգն եկաւ՝ի յԵգիպտոսէ * և Յակոբայ զարմն և զանձակն ազատեցաւ՝ի ձեռն Մովսէսի՝ի կռապաշտից և յայլազգեաց ժողովրդոց գերութէն:

Այսինքն, Հրէաստան այ սրբութէ տեղիք եղաւ, զէրկ զիւր ընտրեալ և սրբեալ ժողովուրդն անդ Հաստատեց և բնակեցոյց * և Իսրայէլ իշխանութիւն նորա, իբր զԻսրայէլացւոց ազգն իւր իշխանութէն ճնազանդեցոյց, և յատուկ սիրով պահեց և նախախնամեց:

Այսինքն, կարմիր ծովն տեսաւ իւր ըստեղծողն ահեղ Հրամանն և փախաւ, ճանապարհ տալով Իսրայէլացւոց ժողովրդեանն * և Յորդանան ճանաչեց զտապա

նակ կատարանաց նորա , և յետ դարձաւ։

Ա՛. յսինքն , երբեմն ըսկսաւ ջուրն յետ քաշվիլ , ծովն մինչ լեռ ներն խոյերի նման , իբր որձ ոչխարների նման երևեցան և ցնծացին * և բլրներն մաքեաց գառ ների նման , իբր էգ ոչխարների գառների նման դուրս պռծան և ուրախացան։

Ա՛. յսինքն , բայց ասէ ինձ ո՛վ ահագին ծովդ , ինչ եղաւ քեզ , զո՛վ տեսար և փախար * կամ թէ դու ո՛վ սաբասիելի յորդանանդ էր դարձար 'ի յետ։

Ա՛. յսինքն , լեառն սինայ և իւր բոլորքի սարերն որձ ոչխարների նման ցնծացին և ուրախացան * և բլրներն էգ ոչխարների գառանց նման բերկրեցան և զո՛ւար ճացան , երբոր ինչաւ ա՛ծ ըսքան չելն փառաւոք որ զօրէնս և զպատո՛իրանս տայր իսրայէլացո՛ւոցն։

Ա՛. յսինքն , առաջի երեսաց տո՛ն, իբր առաջի ահեղ հրամանաց տո՛ն այ սասանեցաւ բովանդակ երկիր * առաջի երեսաց այն յակոբայ , իբր այն իսրայէլացո՛ւոց։

Ա՛. յսինքն , ո՛վ էր այն որ զքարն 'ի հեղեղս ջրոց փոխարկեց * կամ ո՛վ էր որ ապառաժէն աղբիւրներ բխեցոյց յանապատաւո՛ն։

Ա՛. յսինքն , մի՛ մեզ համար տը

Լ՝ երինք ցնծացին ոչ՝ խոյք * և բլուրք ոչ՝ գառինք մաքեաց։

Զ՝ ի՛ է՛ քեզ ծով , զո՛ տեսեր և փախեր * կամ դու յորդանան զի՛ դարձար անդրէն։

Լ՝ երինք ցնծացին ոչ՝ խոյք * և բլուրք ոչ՝ գառինք մաքեաց։

Յերեսաց տո՛ն սասանեցաւ երկիր * յերեսաց այ յակոբայ։

Ա՛ դարձոյց զվէմն 'ի վտակս ջրոց * և զապառաժն յաղբերս բուխուն։

Ա՛ ի՛ մեզ տը մի՛ մեզ

* այլ անուն քումմ
տուր զփառս վասն
ողորմութեանդ և զճշ
մարտութեանդ քոյ։

Որ երբեք ասացեն
'ի հեթանոսս , թէ
ուր է՛ Աստուծոյ նոցա։

Ա. Ծ մեր յերկինս և
յերկրի * զամ զորինչ
կամեցաւ և արար։

Կուռք հեթանոսաց
ոսկի և արծաթ են *
Գործք ձեռագործք են որ
դ՚ուց մարդկանց։
Օ. բերան ունին և
ոչ խօսին * զաչս ու
նին և ոչ տեսանեն։
Օ. ականջս ունին և
ոչ լսեն * զունչս ու
նին և ոչ հոտոտեն։
Օ. ձեռս ունին, և ոչ

ասեն մի՛ մեզ համար աներ զայդ
քան բարերարութիւդ , զոր մեք
ամենևին անարժան ենք * այլ
քոյ սուրբ և երկրպագելի անու
նանդ համար , զոր ողորմած
ես , և քո խոստմունքդ միշտ ճշ
մարիտ է։
Ա. յսինքն , մի՛ զմեզ մեր մեղաց
և յանցանացն համար յերեսաց
ձգեր , որ չի՛ լինի թէ հեթա
նոսք և այլազգիք տնաց անեն
զմեզ ասելով , թէ ուր է՛ իսրայէ
լացն՝ աստ , էր չի՛ իւրեանց
յօդնութիւն հասանիր։
Ա. յսինքն , բայց թէ ասեն և
մեզ ոչինչ փոյթ չէ՛ , զոր մեք
կու հաւատանք որ մեր աստն կու
գնակի՝ 'ի յերկինս և՝ 'ի յերկրի ,
և կու իշխէ ամ իշխանութեց և
պետութեց * և իւր ամենակարող
զօրութենինչ որ կամեցաւ արար ,
թէ՝ 'ի յերկինս և թէ՝ 'ի յերկրի։
Ա. յսինքն , գիտենք որ հեթանո
սաց կուռքերն ոսկի և արծաթ
են * և մարդկային ճնարադի
տութեամբ և ձեռաց շինուած են։
Ա. յսինքն , բերան ունին , բայց
չեն կարեր խօսիլ * աչքեր ու
նին բայց չեն կարեր տեսանել։
Ա. յսինքն , ականջներ ունին ,
բայց չեն լսեր * քթի ծակեր ու
նին , բայց հոտ չեն առնուր։
Ա. յսինքն , ձեռքեր ունին , բայց

չեն կարեր շոշափել, իբր չեն կարեր մին իքմին մի բռնել * ոտքեր ունին, բայց չեն կարեր քայլել, և իւրեանց պօղազէն ձայն դուրս չի՛ գար։

Ա՝յսինքն, նց նման դառնան այն մարդիքն որ զնոսա շիներ են * և այն մարդիքն որ ՝ի նոսա են յուսացեր և ապաւ՝իներ։

Ա՝յսինքն, տուն Իսրայէլի, իբր ազգն Իսրայէլացւ՝ոց իւր տր ՝ածն է՛ յուսացեր * զէրէ միշտ իւրն օգնական ընդունող և պահապան է՛։

Ա՝յսինքն, տուն Ահարոնի, իբր զարմն քահանայից իւր տր ՝ածն է՛ յուսացեր * զէրէ միշտ իւրն օգնական ընկերակից և նա խախնամող է՛։

Ա՝յսինքն, երկիւղած և բարեպաշտ ժողովուրդքն իւրեանց տր ՝ածն են յուսացեր * զէրէ միշտ իւրեանց օգնական և փրկիչ է՛։

Ա՝յսինքն, յիշեց զմեզ տր ՝ածն մեր վ՝ս իւր անչափ ողորմութեն և իւր երկնային օրհնութքն օրհնեց զմեզ * օրհնեց տր ՝ած զազգն Իսրայէլացւ՝ոց, և օրհնեց տր ՝ած զզարմն քահանայից։

Ա՝յսինքն, օրհնեց տր ՝ած իւր երկիւղած ծառայքն, թէ զփոքր կուսնս և թէ զմեծամեծս առանց ակնառութե, իբր թէ զաղքատս և թէ զհարուստս առհասարակ։

շոշափեն * զոտս ունին, և ո՛չ գնան, և ո՛չ գոյ բարբառ ՝ի կոկորդս նց։

Ա՝մանն նց եղիցին ոյք արարին զնա՝ * և ամենեքեան ոյք յուսացեալք են ՝ի նոսա։

Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՝ի տր * օգնական ընդունելի է՛ նոցա։

Տունն Ահարոնի յուսացաւ ՝ի տր * օգնական ընկերելի է՛ նց։

Երկիւղածք տն յուսացան ՝ի տր * օգնական և փրկիչ է՛ նց։

Յիշեաց զմեզ տր և օրհնեաց զմեզ * օրհնեաց տր զտունն Իսրայէլի, և օրհնեաց տր զտունն Ահարոնի։

Օրհնեաց տր զերկիւղածս իւր * ըստ փոքրկուս և զմեծամեծս։

Յաւելցէ՛ ի ձեզ տէր * ի՛ ձեզ և յորդիս ձեր։

Օրհնեալ էք դուք ի՛ տէնէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Երկինք երկնից տէնն են * և զերկիրս ետ որդւոց մարդկան։

Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ տէր * և ո՛չ ամենեքեան որք իջանեն ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տէր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Տունք։ 26.

Ա՜յսինքն, կուխնդրեմ յայ որ զիւր օրհնութիւն և պահպանութիւն աւելացնէ ձեզ վերայ * ձեզ վերայ և ձեր հոգևոր և մարմնաւոր զարմին և զաւակին վրայ։

Ա՜յսինքն, օրհնեալ լինիք դուք ի՛ տէնէ այ որ արարեր է՛ զերկինս և զերկիր։

Ա՜յսինքն, երկինք երկնից տէն են, իբր հրեղէն երկինքն որ իվեր է՛ քան զայլս երկինս ըստեղծեր է՛ ած իւր բնակութեան համար * և զերկիրս տուեր է՛ որդւոց մարդկան, որ բնակին և վայելեն զնա ի փառս անուանն իւրոյ, և օրհնաբանեն զինքն յաւիտեանս յաւիտենից։

Ա՜յսինքն, արդ տուր ած մի՛ մատներ զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց, որ չի լինի թէ զմեզ ըսպանանեն և բնաջինջ անեն, զէրէ չէ՛ թէ մեռեալք կու օրհնեն զքե՛զ * և չէ՛ թէ այնոքիկ որք կու իջանեն ի դժոխս, իբր ի դերեզմանս կուփառաբանեն զքեզ։

Ա՜յսինքն, այլ մեք որ կենդանի ենք կու օրհնենք և կուգովենք զքեզ տուր ած յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան, յիշելով զքո անչափ կարողութիւդ և զանչափ բարերարութիւդ։

Իբր , զայս սաղմոս ասելով օր հնեցէք զՃԾ , զի ալէլուիայն օր հնեցէք զՃԾ կութարգմանի։

Ա. յս սաղմոսումս գրով ազատեցեալ մարգարէն 'ի վտանգէ մահուան շնորհակալ կուլինի զայ։

Յինքն , սիրեցի ես զիմ Տէր ածն ուղիղ սրտիւ զէրէ դիտացի որ իմ աղօթից և պաղատանաց ձայնն կուլսէ * իմ ամէն հոգեկան վտանգի միջումն զիւր ականջն դէպ յիս խոնարհեցոյց , և ես իմ կենաց մէջն անդադար առ նա աղաղակեցի։

Ա_ յինքն , զանազան տառապանաց և փորձութեց միջումն մահուան աչն և երկիւղն զիմ բոլորս պատեց * և դժոխոց վիշտն և տանջանքն զիս պաշարեց։

Ա_ յինքն , անտանելի նեղութեց և թշուառութեց հանդի պեցայ * և զանուն տն այ իմոյ ինձ 'ի յօգնութի կոչելոյ էի դարձեցայ։

Ա. յինքն , տր ածն փրկէ զիմ անձս 'ի հնարագիտութէն սատանայի * ողորմած և դթած ածն , ողորմիր և պահէ զտղայս , իբր զքո անմեղ և պարզամիտ ծառայքդ ,

Ալէլուիայ :

Սաղմոս. ՃԺԴ։

Սիրեցի , զի լսէ տր զձայն աղօթից իմոց * զի խոնարհեցոյց զուանկն իւր առիս , և ես յաւուրս իմ կարդացի առնա։

Շրջեցան զինև երկունք մահու * և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Ո՛ նեղութի և զանձկութի գտի * և զանուն տն կարդացի։

Ո՛ տր փրկեա՛ զանձն իմ * ողորմած ածն , ողորմեաց և պահեա՛ զտղայս տրու

Այս խոնարհ եղէ, և
որ կեցոյց զիս * դարձ
անձն իմ 'ի հանդիստս
քո * զի որ օգնեաց
քեզ։

Փրկեաց զանձն իմ
'ի մահուանէ * զաչս
իմ յարտասուաց * և
զոտս իմ 'ի դայթակ
ղութենէ * հաճոյ
եղէց առաջի տն
յերկրին կենդանե
աց։

Տունք. 6.

Ալէլուիայ։

ներելով նոցա սխալանացն, և
պահպանելով 'ի փորձութեաց, զէ
րէ դու որ ես ամենեցուն։

Ա. յսինքն, ես խոնարհեցայ մոռք
ճանաչելով զիմ մեղքն և յան
ցանքն իմ խղճմտանաց միջուն,
և որ ածի փրկեց և աղատեց զիս
'ի մեղաց և 'ի դատապարտութէ *
դարձիր ուրեմն ո՛վ անձն իմ 'ի տա
ռապանաց մարմնոյ և աշխարհիս
'ի հանդիստն քո, իբր 'ի յոթ
և անս երկնայինս, և վայելէ
զանսպառ ուրախութիւն * և յի
շէ միշտ, զի որ ածի վասն իւր
ողորմութեան օգնեաց քեզ, և ո՛չ
վ՞ քոյ արժանեացդ և քարեգոր
ծութեացդ։

Ա՝յսինքն, փրկեց զիմ անձս 'ի
յաւիտենական մահուանէ * զիմ
աչքերս 'ի յարտասուելոյ, որովք
տուղէի զանկողինս իմ զտիւ և
զգիշեր * և զոտս իմ 'ի դայթակ
ղութէ մեղաց, զի այլ ո՛չ և ս կա
րէ հնարագէտ օձն այն ըսպասել
ոտից իմոց * այսուհետև լի եմ
յուսով, թէ հաճոյանալոց եմ
առաջի տն աստուծոյ իմոյ 'ի յերկ
րին կենդանեաց, իբր 'ի յարքայու
թեն երկնից։

Իբր, այս սաղմոսիս օրհնել
պարտի՛ զնա՛ծ, զի ալէլուիայն օր
հնեցէք զնա՛ծ կուրթարգմանի։

Սաղմոս. ՃԺԵ.

Հաւատացի զոր և խօսեցայ * և ես խո նարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի ՝ի զարմա նալ իմում * թէ ամ մարդ սուտ է։

Օ՝ ինչ տացո տրի տուր ՝ան ընդ ամի զոր և ետ ինձ։

Օ՝ բաժակ փրկութե ընկալայց * և զանուն ՝ան կարդացից։

Օ՝ աղօթս իմ ՝ան տացո առաջի ամ ժո ղովրդեան նորա։

Ա՝ յս սաղմոսումն կուսիսոսի մարգարէն ՝ի բերանոյ տառապելոյ ՝ի հալածանս վասն ճշմարտասի րութե։

Ա՝ յսինքն, հաւատացի հաստատուն հաւատով ՝ի ճշմարտութիւն այ, և զայն հաւատքն զոր ունէի իմ սրտիս միջումն, բերանովս խոստացայ և խոստովանեցայ * վասն որոյ և ատեցայ ՝ի թշնամեաց իմոց և հալածեցայ և ոտից կոխան եղայ ամենեցուն։

Ա՝ յսինքն, նայեցայ ՝ի յերես պաշտութիս մարդկան և ՝ի փառասիրութիս նոցին և զարմացայ * և ասացի իմ մտաց մէջն թէ ափսոս որ ամ մարդ սուտ է։

Ա՝ յսինքն, դարձայ ՝ի մտածել զշնորհս այ որ ապարեր էր ընդիս, և ամաչելով ասացի, ինչ տամ ես ՝ի տրիտուր ան, իբր ինչ հատուցանեմ ես այ փոխանակ ամ բարեացն որ շնորհեր է ինձ։

Ա՝ յսինքն, խորհեցայ և հաւանեցայ համբերութիւն ընդել զբաժակ փրկութիւն ան, իբր զբաժակ չարչարանաց ան իմոյ յի՝ քի * և անդադար կոչել զերկրպագելի անուն նոր, ինձ ՝ի յօգնութի։

Ա՝ յսինքն, և յօժարեցայ սրտի մտօք վա՛ իմ և վա՛ այլոց ճշմարտասիրաց հոգւոյ փրկութեն նոր ՝ի

Պատուական է առաջի Տեառն մահ սրբոց իւրոց * ո՛ Տէր ես ծառայ քո եմ * ծառայ հարդի աղախնոյ քոյ։

Հատեր զկապանս իմ * քեզ մատուցից ըզպատարագ օրհնութեան * և զանուն Տեառն կարդացից։

Զ աղօթս իմ Տեառն տացս առաջի ամ ժողովրդեան նոր * ՝ի դահլիճս տանն Տեառն, և՝ ի մէջ քոյ Երուսաղէմ։

Տունք. 8.

Ալէլուիայ։

ըեր զաղօթս իմ առ ածի առաջի ամ երկիւղած և հանապարիմ ժողովրդեան նորա։

Այսինքն, զերկ իմացայ ՝ի գրոց սրբոց թէ պատուական է առաջի այ իւր սրբոց մահն, թէ համբերութիւն, և թէ մարտիրոսութիւն և ասացի թէ որ ես քո ան պիտան ծառայն եմ * քո ծառայն եմ, և քո աղախնոյ որդին եմ, իբր քոյ սուրբ եկեղեցւոյ որդին եմ։

Այսինքն, դու զիմ մեղաց կապանքն կտրատեցիր և զիս առ քեզ քարշեցիր * ես քեզ իմ կենաց մէջն օրհնութիւն և գովութեան պատարագ կու մատուցանեմ * և զքո սէր և միխիթարիչ անուանդ ինձ՝ ի յօգնութիւն կու կոչեմ։

Այսինքն, զիմ աղօթքս կու ընծայեմ հանապազ այ առաջի ամ հաւատացեալ ժողովրդեան նորա * ոչ միայն հրապարակաւ՝ ի դահլիճս տանն այ, այլ և՝ ի մէջ քոյ Երուսաղէմ, իբր այլև՝ ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ խօսելով առանձին ընդ ըստեղ ծողիդ իմոյ։

Իբր, օրհնեցէք զայ, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զայ կու թարգմանի։

Այս սաղմոսումն կու յորդորէ

մարդարէն զամ ազգ և աղինք օր հնել և գովել զանձ։

Ա՜յսինքն, օրհնեցէք զտէր յա՛ք՝ամ ազգ և աղինք աշխարհի * գովեցէք և բարեբանեցէք զնա ամ ժողովուրդք հեթանոսաց, զէրէ թէպէտ՝ի հրէաստան կուծնանի՝ք՝ս, և յիսրայէլ մեծ է՛ անուն նորա, բայց ո՛չ միայն հրէից է՛ ածանձ, այլև հեթանոսաց, ըստ պօ զոսի, քանզի յարևելից մինչև՝ի յարևմուտս մեծ է՛ անուն նր՝ իմէջ այլազգեաց ըստ մաղաքեայ։ Ա՜յսինքն, զէրէ այնչափ կու առատանայ և կուզօրանայ մարդ կային ազգիս վերայ նորա ողորմութինն և գթութինն, որ վ՚ս մեր զմահ խաչի յանձն առնելով, կու լուանայ զմեզ՝ի մեղաց մերոց * և իւր ճշմարիտ խոստումն որ արարեր էր՝ի ձեռն մարգարէից վասն փրկութե մերոյ, և վասն պատրաստելոյ ինքեան զնոր ժողովուրդ ընտրեալ, կու մնայ անփոփոխելի և հաստատուն մինչև՝ չև յաւիտեան։

Իբր, օրհնեցէք զանձ, զի ալէլուիայն օրհնեցէքզանձ կութարգմանի։

Ա՜յս սաղմոսումն կուխօսի մարգարէն՝ի բերանոյ քի շնորհակալ

Օրհնեցէք զտէր ամ աղինք * գովեցէք զնա ամ ժողովուրդք։

Զ՝ օրասցի ողորմութի՝ն՝ր իվերայ մեր * և ճշմարտութի՝ն՝ն մնասցէ յաւ՚իտեան։

Տունք. 2.

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԺԷ.

Խոստովան եղերուք տն զի բարի է * զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ա. սացէ տունն Իսրայէլի * զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ա. սացէ տունն Ահարոնի * զի յաւիտեան է ողորմութիւն նոր։

Ա. սացէն երկիւղածք տն * զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ընեղութեամբ էի զանգեցայ զիս առ Տէր կարդացի * և լուաւ ինձ յանդորր։

լինելով զհօրէն այս յաւուր հրաշալի յարութիւնն նորա, և ասէ ալէլուիայ, որ է ձայն ուրախութեան։

Ասասցէք, գոհութիւն և շնորհակալութիւն խոստովանեցէք այս անքաւ բարերարութիւնն * զոր ցոյժ բարի է, և իւր ողորմութիւնն մինչև յաւիտեան հաստատուն է։

Ասասցէք, թող ասէ տունն Իսրայէլի, իբր նախահայրք և մարգարէք * թէ այս ողորմութիւնն մինչև յաւիտեան հաստատուն է։

Ասասցէք, թող ասէ տունն Ահարոնի, իբր եպիսկոպոսունք և քահանայք * թէ այս ողորմութիւնն մինչև յաւիտեան հաստատուն է։

Ասասցեն երկիւղածք տն, իբր հաւատացեալ ժողովուրդք * թէ այս ողորմութիւնն մինչև յաւիտեան հաստատուն է։

Ընեղութեամբ էի զանգեցայ զիս առ Տէր և տառապանաց միջումն, իբր 'ի մէջ չարչարանաց իմոց, 'ի ժամու մահուան իմոյ, և մինչ կայի թաղեալ 'ի գերեզմանին, աղաղակեցի առ նա * և նա իւր հայրական գթութեամբն շուտով լսեց ինձ, և զիս իմ վշտէս յանդորրացոյց, և ընդարձակութիւն

Տ՚ր է՛ իմ օգնականն
* և ես ո՛չ երկեայց,
զի արասցէ ինձ
մարդ։

Տ՚ր է՛ իմ օգնական
* և ես տեսից՝ ի թշ-
նամիս իմ։

Բ՚արի է՛ յուսալ՝ ի
Տ՚ր, քան յուսալ՝ ի
մարդիկ * բարի է՛ յու-
սալ՝ ի Տ՚ր, քան յու-
սալ յիշխանս։

Ա՚մենայն ազգք շր-
ջեցան զինև * և
անուամբ Տ՚ն յաղ-
թեցի նոսա։

Շ՚րջելով շրջեցան
զինև, պաշարեցին
զիս՝ ի վիրսին * և
անուամբ Տ՚ն վանե-
ցի զնոսա։

Շ՚ուրջ եղեն զինև

պարդևեց յարուցանելով զիս՝ ի
մեռելոց։

Ա՚յսինքն, որ ած հայրն ամե-
նակալ ինձ օգնականս և պահ-
պան է՛ * և ես ամենևին չեմ երկն-
չիր, ինչ կարէ անել ինձ մարդ։

Ա՚յսինքն, որ ած հայրն ամե-
նակալ ինձ օգնական և պահ-
պան է՛ * և ես յոյս ունիմ, որ
զայն որ իմ թշնամիքն ինձ համար
խորհեր են, խրատանց գլուխն
եկած տեսանեմ։

Ա՚յսինքն, բարի և շահաւէտ
է՛ յուսալն՝ ի որ ած, քան զյու-
սալն՝ ի հողեղէն մարդիկք * բարի
և օգտակար է՛ յուսալն՝ ի որ ած,
քան զյուսալն՝ ի յօդնութիւն և
՝ի շնորհս իշխանաց մահկանա-
ցուցաց։

Ա՚յսինքն, ամ ազգ և աղինք
հրէից և հեթանոսաց նենդու-
թիւն շրջապատեցին զիս * և ես
անուամբ տն այ իսկոյ յաղթեցի
և յամօթ արարի զիւրեանք։

Ա՚յսինքն, շրջապատելով շրջա-
պատեցին զիս, իբր որ շատի իւր
եանց ուժն էր զիս հարածեցին
և վշտացուցին, և ամէնքն միա-
տեղ զիս պաշարեցին հայհոյելով
և անարգելով * և ես անուամբ
տն այ իսկոյ ցրուեցի զիւրեանք,
և ինձանէից հեռացուցի։

Ա՚յսինքն, շրջապատեցին զիս

որպէս մեղուք * վա
ռեցան բորբոքեցան
ոգի փուշք 'ի հուր *
և անուն ամբ տոն մեր
ժեցի զնոսա։

'Ի մերժիլն դրդուեցայ, և եղէ մերձ 'ի գլորիլ * և տր ընկա
լաւ զիս։

Օ զրութիւն իմ և օգ
նութիւն իմ տր * և
եղիւ ինձ 'ի փրկու
թիւն։

Զայն ցնծութեան
փրկութիւն 'ի յարկս
արդարոց։

Ա՛ջ տն արար զօրու
թիւն * աջ տն բարձր
արար զիս * և աջ տն
արար զօրութիւն։

մռմռալով կատաղած մեղրի ճան
ճերի նման վառեցան և բորբոքե
ցան բարկութիւնքն ինչպէս փուշն
կրակի միջուճն կուբորբոքի * և
ես անուանմբ տն այ իմոյ մերժեցի
և հալածեցի զիւրեանք։

Ա՛յսինքն, երբոր իմ թշնամիքն
ինձ յեանէ էին անկած և զիս կու
հալածէին հիրեցին, իբր գռի
տուն ինձ, և թեքվեցայ, և
քիչ մնաց թէ վայր էի անկեր *
բայց տր ած ինձ յօգնութիւն հա
սաւ, և զիս վեր պատեց։

Ա՛յսինքն, տր ած իմ զօրու
թիւն և օգնութիւնէ՛ * նա փրկեց
զիս իմ թշնամեաց ձեռքէն յա
ղուցանելով զիս 'ի մեռելոց յա
հուր երրորդի։

Ա՛յսինքն, ուստի 'ի տունս ար
դարոց, իբր 'ի յեկեղեցիս հա
ճատացելոց իմոց ձայն ցնծու
թիւն փրկութիւն և գովութիւն հնչվի
իբր լսելի լինի ամենեցուն։

Ա՛յսինքն, զէրէ այ աջ ձեռն
վերս զօրութիւն նշանց տուեց
յաղթահարելով զսատանայ և ըզ
կամարարս նորա * այ աջ ձեռն,
իբր այ ամենակարող զօրութիւն
զիս բարձրացոյց և փառաւորեց
* և այ աջ ձեռն իւր զօրութիւն
նշանց տուեց դարձուցանելով
զաշխարհս 'ի մոլորութենէ՝ 'ի դիտու
թիւն ճշմարտութեան։

Ա՝յսինքն, այսուհետև մաՀն ինձ վերայ իշխանութիւն չունի, ես այլ չեմ մեռանիր, զէրէ ան մահկան կենաց կենդանի մնալոց եմ մինչև յաւիտեան * և պատմելոց եմ և քարոզելոց եմ՝ի ձեռն առաքելոց իմոց զոքանչելիս և զ Հրաշագործութիս նոր։

Ա՝յսինքն, խրատելով խրատեց զիս Հայրն ած, իբր զիս չարչարանաց խաչի և մահու Հնազանդեցոյց վասն փրկութեան ազգի մարդկան * բայց զիս մահուան ձեռն չի՛ մատնեց, իբր չեթող որ մաՀն ինձ վերայ իշխէր և տիրապետէր։

Ա՝յսինքն, բացէք ինձ ո՛վ Հրեշտակք և Հրեշտակապետք զդրունս արդարութեան, իբր զդրունս երկնից, ուր արդարութին կուքնակի, և ուր արդար Հատուցումն կուլինի ընտրելոցն այ * որ ես Համբառնամ և մտանեմ առ Հայրն իմ, և խոստովանիմ նորա անչափ բարերարութին։

Ա՝յսինքն, այս դուռս որ բացվեցաւ իմ չարչարանաքս և մահուանքս, այս դուռն է՛ * այսուհետև իմ արդար ծառայքն այս դռնովս կումտանեն՝ի յաղքայութին երկնից։

Ա՝յսինքն, կուխոստովանիմ ճշմարտութիւն, և շնորհակալ կուլինիմ քեզանից տէր ած * զէրէ

Ո՛չ մեռայց այլ կեցցի * և պատմեցից զգործս տան։

Խրատելով խրատեաց զիս տէր * և՝ի մահ ո՛չ մատնեաց։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութեան * զի մտից ընդ այն և խոստովան եղէց տան։

Ա՝յս դուռն տան է՛ * և արդարք մտանեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ տէր * զի լուար ինձ և եղեր ինձ՝ի փրկութիւն

Օ՜ վէմն զոր անարգեցին շինողքն * նա եղև գլուխ անկեան։

Ի՜նանէ եղև այս * և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

Ա՜յս օրէ՛ զոր արար Տէր * եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ՝ի սմա։

Ո՛ Տէր փրկեա՛, ո՛ Տէր առաջնորդեա՛ * օրհն

ասեցիր ինձ, և զիս փրկեցիր իմա հոգւանէ, և կացուցիր իշխան և թագաւոր իմոր ամ աշխարհի։

Ա՜յսինքն, զԵրէ զայն քարն որ անպիտան ի քմինի նման անարգեցին և արհամարհեցին տգէտ շինողքն տաճարին, և մանաւանդ քահանայքն, իբր դպիրքն և փարիսեցիքն ասելով, ո՛չ կամիմք զթագաւորեն դորա իմոր մեր * նա եղև գլուխ անկեան, իբր նա դարձաւ քնճի քար, որ է՛ քո շայի քար որ զերկուս պատս, իբր զՀրեայս և զՀեթանոս միաւորեաց, և արար մի հօտ և մի հովիւ, իբր մի եկեղեցի, և մի գլուխ եկեղեցւոյ։

Ա՜յսինքն, Բայց այս շինուածքս այ ամենակարող զօրութիւն հաստատեցաւ * և մեր մատաց աչաց առաջեւն ըսքանչելի և զարմանալի իսքմին կութուռի ոմանց ՝ի գայթակղութի և ոմանց ՝ի յիմարութի։

Ա՜յսինքն, այս այն օրն է՛ որ քնճիքարն արհամարհեցաւ, և եկեղեցին հաւատացելոց արեամբ իմով շինեցաւ, այսօր է՛ օր յարութիւն իմոյ, և ժամանակ քաւութիւն և շնորհաբաշխութիւն * եկէք ով հաւատացեալք իմ ցնծանք և ուրախանանք։

Ա՜յսինքն, երդեցէք ՝ի միասին և ասեցէք առ Հայրն երկնաւոր,

եալ որ գալոց է յա
նուն տն * և օրհնե
ցաք զքեզ 'ի տանէ
տնէ։

Տէր ած մեր երևե
ցաւ մեզ * արարէք
զտօնս ուրախութիւն
* կանխաւ մինչև
յանկիւնս սեղանոյ։

Աստուծ իմ ես դու և
խոստովանեցայ քեզ
* ած իմ ես դու և
բարձր արարից
զքեզ։

Խոստովանեցայ քեզ
որ * զի լուար ինձ
և եղեր ինձ 'ի փրկու
թիւն։

Խոստովանեցարուք
տն * զի բարի է զի յաւ
իտեն է ողորմութիւն

Տունք: 28.

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԽԸ:

Երանեալ են ամբիծք 'ի ճանապարհի * և ոչք գնան յօրէնս տէր։

Երանի ոչք քննեն զվկայութիւնսն իւրեանց * բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։

և իւր ողորմութիւնն մինչև յա՛ւիտեան հաստատուն է։

Իբր, օրհնեցէք զտէր, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զտէր կութարդմանի։

Այս սաղմոսումս կուխօսի մարգարէն վասն օրինաց և պատուի՛ր բանացն այ թէ ոչ հարկաւո՛ր են վասն փրկութե հոգւո՛ց մարդկան և վա՛ւ ըստանալոյ զերանութիւն յա՛ւիտենական։

Այսինքն, երանի այնպէս մարդկանց որ իւրեանց կենաց ճանապարհն ուղի, իբր քանի որ այս աշխարհս վերայ կենդանի են ամբծութիւ և անարատութիւ կուկենցա ղավարին * և այ օրինաց և պատուի՛իրանաց միջուն կուշրջին, իբր այ օրէնքն և պատուի՛իրանքն ուղիղ սրտով կուկատարեն։

Այսինքն, երանի այնպէս մարդկանց որ կուքննեն այ վկայութիքն, իբր միշտ յեանէ են որ հասկանան զվկայութիս գրոց սրբոց, և իմանան զկամս այ, թէ ընթերցմամբ, և թէ 'ի ձեռն քարոզութեան վարդապետաց * զէրէ այնպիսիքն բոլոր սրտիւ, և ուղիղ հաւատով կուխնդրեն

Օ՜ի՛ հ՛ոչ թէ ոչք գոր
ծեն զանօրէնութի՛
՝ի ՀԱՆԱՊԱՐՀՍ ՆՐ
դնասցեն։

Զոր պատո՛իրեցեր
զպատո՛իրանս քո *
՝ի պահել ինձ յոյժ։

Ա՛խ երանի թէ աջողել
էին ինձ ՀԱՆՈՒԱՊԱՐՀՔ
իմ * ՝ի պահել ինձ
զարդարութիս քո։

Յ այնժամ ես ո՛չ
ամաչէի * ի զգուշա
նալ ինձ ՝ի պատո՛ի
րանս քո։

Խոստովանեաց զքեզ
՝ի սրտի
իմոյ * ոչ ուսայ զի
բա՛ւունս արդարու
թեան քոյ։

Օ՜ Իրա՛ւունս քո պա
հեցի * մի՛ թողուր
զիս մինչև իսպառ։

և կուսիրեն զՀԱԾ։

Ա՜խ ինքն, զէրկ չէ թէ այն մար
դիքն որ Հեաւեալով իւրեանց
ախտից և ցանկութեանցն անօրէ
նութի կուգործեն * նոքա ՀՍ
օրինաց և պատո՛իրանաց ՀԱՆԱ
պարՀուն կուշրջին։

Ա՜խ ինքն, դու զքո օրէնքն և
պատո՛իրանքն ՝ի ՀԵՌՆ սրբոց
մարգարէից քոց լինձ պատո՛իրե
ցիր * որ քանի իմ ուժս է՛ լիակա
տար պահեմ զնոցնա։

Ա՜խ ինքն, երանի թէ իմ ՀԱՆԱ
պարՀս ինձ աջողվէր, իբր երա
նի թէ իմ ամէն բարի գործքս և
դիտաւորութիս ինձ աջող գայր
* որ ես քոյ օրինաց արդարու
թիւն ուղիղ սրտով պահէի։

Ա՜խ ինքն, զէրկ այն ժամանակն
ես ամենևին չէի ամաչեր * եր
բոր զգուշութիւ և զգաստու
թիւ կատարէի զքո ՀԱԾԱՅԻՆ պա
տո՛իրանքդ։

Ա՜խ ինքն, կուխոստովանիմ ՀՈՐ
ՀԱԾ ուղիղ սրտով զքո անչափ
կարօղութիդ և զքո անչափ բարե
բարութիդ * ինչպէս որ ուսայ
զքոյ արդարութիւ իրաւունքն և
ուղիղ դատաստանն։

Ա՜խ ինքն, ես մինչև ցայսօր իմ
տկար զօրութիս քո իրաւունքն
և քո դատաստանն պահեցի * ու
ր եմն մի՛ թողուր զիս իսպառ, իբր

Եւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր * այլ՝ ի պահել զբանս քո։

Զողորմութիւն սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ * մի՝ մերժեր զիս՝ ի պատուիրանաց քոց։

Ի սրտի իմում թաքուցի զբանս քո * ոչ զի մի՝ մեղայցի քեզ։

Օրհնեալ ես դու Տէր * ուսո՛ւցիր զարդարութիւնս քո։

Շրթամբք իմովք պատմեցի զամենայն դատաստանս բերանոյ քոյ։

Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ

զիս ամենևին յերեսաց մի՝ ձգեր և՝ ի քոյ շնորհացդ մի՝ զրկեր։

Ա՝ տիրոջն, ինչ կերպիւ մեծ նոր հասաստղայ մի իւր վարուցն կեանցաղավարութեաց ճանապարհն հարկ ուղղել * եթէ ոչ երկնչելով իւրէն, հեռանելով քոյ աստուծոյն հրամանացդ, և պահելով զքո կենդանատու բանդ։

Ա՝ տիրոջն, ես որչափ իմ կարողութիւնէր, զողորմութիւն սրտիւ խնդրեցի և սիրեցի զքեզ * մի՝ մերժեր զիս, և մի՝ հեռացներ զիս՝ ի քոյ աստուծոյն օրինացդ և պատուիրանացդ։

Ա՝ տիրոջն, ես քո աստուծոյն բանդ անգին գանձի նման իմ սրտիս մէջն պահեցի * որ չի՝ լինի թէ ընդդէմ քոյ աստուծոյն կամացդ մեղանչեմ։

Ա՝ տիրոջն, օրհնեալ ես դու տէր աստուած, և օրհնեալ է՝ քո մարդասիրութիւնդ * գթա՛ ինձ, և ուսո՛ ինձ երկայնամտութիւնդ զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւնդ։

Ա՝ տիրոջն, ոչ միայն սրտովս հաճատացի քեզ, այլ և շրթունքովս միշտ և հանապազ պատմեցի զքոյ աստուծոյն բերանոյդ բովանդակ իրաւունքն ուղղութեան հիմարութիւն։

Ա՝ տիրոջն, այնպէս ուրախացայ և զուարճացայ քոյ աստուծոյն վկայութեանց

Հացայ * ոչ յաւմի՛ է մեծութիւն։

Զ՚ն պատուիրանս քո հոգացայ * և զգուշացայ՝ի ճանապարհի քում։

Օ՚ խրատ՝ունս քո՛ խոսեցայ * և ո՛չ մոռացայ զբանս քո։

Հ՚ատո՛ծառայի քում * զի կեցից և պահեցից զբանս քո։

Օ՚ արթո՛ զաչս իմ * և՝ նայեցայց՝ի սքանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի * մի՛ թաքուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

ութեաց ճանապարհումն * ինչ պէս մէկ մարդ մի կու ուրա խանայ և կու զմ՚արձանայ իւր բովանդակ ապրանաց և մեծութեն վերայ։

Ա՚յսինքն, միշտ հոգս արարի և ջանացի որ զքո պատո՛իրանքդ պահէի, և այլոց ուսուցանէի * և քոյ ա՛ծային օրինաց ճանապարհումն զգուշացայ և զգաստացայ որ զբնաւ՚ն անպակաս կատարէի՝ի փառս անո՛ւանդ քոյ սրբոյ։

Ա՚յսինքն, ամենայն տեղ զքո արդարութիւնդ և զքո խրա՛ունքդ խոսեցայ * և զքո աստո՛ւածային բանդ ամենևին չի՛ մոռացայ և՝ի մոտաց՝ի բաց չի՛ հեցի։

Ա՚յսինքն, տուր քոյ ծառայիդ զքո երկնային շնորհդ * որ կեն դանանամ նովաւ հոգ՚ովք, և պահեմ զքո ա՛ծային և կենդանարար բանդ։

Ա՚յսինքն, արթնացուր քո հա՛ատոյ լուսովն զիմ մտաց աչքն * որ ես նայիմ և տեսանեմ զքո օրինաց ըսքանչելի և զարմանալի ճշմարտութիւն։

Ա՚յսինքն, աղքատ և օտարականն եմ ես այս երկրիս վերայ * վասն որոյ գթա՛ յիս, և մի՛ գաղտ՚ էր ինձանից զքո ա՛ծային պատո՛իրանաց խնացմունքն։

Փափաքեցաւ անձն իմ * 'ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից * անիծեալ որք խոտորեցան 'ի պատուիրանաց քոց։

'Ի բաց արա՛ յինէն զնախատինս և զարհամարհանս * զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Որ անգէն նստան իշխանք և չարախօսէին զինէն * այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին * և խորհուրդք իմ արդարութիւնք քո։

Սերձեցաւ անձն իմ 'ի հող * տո՛ր կեցո՛ զիս ըստ բանի քումմ։

Ա՝ յսինքն, փափաքեցաւ հոգիս բորբոքեալ սիրով * ցանկանալով կատարել միշտ և հանապազ զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւդ։

Ա՝ յսինքն, զէրէ սաստեցիր և պատուհասեցիր ամբարտաւանս մարդիքն, որ չի՛ հնազանդեցան քո ՀԾ-ային օրինացդ * և անիծեցիր այնպիսի մարդիքն, որ քո պատո՛ւիրանաց ՀԱՆապարհէն թեք վեցան և մոլորեցան։

Ա՝ յսինքն, բարձ ինձանից իմ թշնամեաց նախատինքն և արհամարհանքն * զէրէ ես քո ՀԾ-ային վկայութիւքդ խնդրեցի և սիրեցի միշտ և հանապազ։

Ա՝. յսինքն, քանզի նստան անիրաւ իշխանք 'ի դատաստան, և զիս կու չարախօսէին և կու զէին կորուսանել * բայց քո ծառայդ միշտ կու խորհէր զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւդ։

Ա՝ յսինքն, իմ բերանս միշտ զքո ՀԾ-ային վկայութիւքդ կու խօսէր * և իմ միտքս միշտ զքո արդարութիւդ և զքո ուղիղ դատաստանդ կու խորհէր։

Ա՝ յսինքն, իմ անձս յիշելով զիւր անցեալ մեղքն և զյանցանքն մերձեցաւ 'ի հող, իբր զինքն հողն և մոխրի միջուն թաւալեց զողջմամբ և ապաշխարութիւբ * արդ աղաչեմ զքեզ տո՛ր ՀԾ, կե

Օ՜ Ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ, և լուար ինձ * ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Ի՛ Ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա՛ զիս * և քննեցից զսքանչելիս քո։

Տ քնեցաւ անձն իմ առ ի՛ ձանձրանալ * հաստատեա՛ զիս ի՛ բանս քո։

Օ՜ Ճանապարհս մեղաց ի՛ բաց արա՛ յինէն * և յօրէնս քոյ ողորմեաց ինձ։

Օ՜ Ճանապարհս ճշմարտութեան քոյ ընտ

ցո՛ զիս քո երկնային շնորհօքդ ըստ ճշմարիտ խոստման քում։

Ա՜ յսինքն, ես զիմ անպարկեշտ կենցաղավարութեամբ ճանապարհն խոստովանեցայ և պատմեցի քեզ մեղայ գոչելով, և դու քո ա՜ծային գթութիւնդ ինձ լսեցիր և ողորմեցար * վասն որոյ կուխանդրեմ ի՛ քէն որ ինձ քո արդարութեամբ և քո իրաւանց ուղիղ ճանապարհն ուսուցանես։

Ա՜ յսինքն, քո արդարութեամբ և իրաւանց ճանապարհումն զիս իմաստուն արա՛ * որ ես քո ըսքանչելի և զարմանալի ճշմարտութիւդ քննեմ և իմանամ։

Ա՜ յսինքն, իմ անձս այնչափ անքուն մնաց մտածելով զիւր անց եալ պակասութիւնքն որ զգուշացաւ և ձանձրացաւ յիւրմէն * ուստի կու աղաչեմ զքեզ հաստատէ՛ և զօրացուր զիս որ կարենամ պահել զքո ա՜ծային բանդ։

Ա՜ յսինքն, զանպարկեշտ կենցաղավարութիւնքն և մեղաց չար ճանապարհն ինձանից հեռացուր * և քոյ ա՜ծային օրէնքումդ ինձ ողորմիր, իբր թէ ես մարդկային տկարութիւնքս սխալիմ ընդէմ քոյ օրինացդ, դու զթողութիւն շնորհեա՛ ինձ քոյ ողորմութիւնդ։

Ա՜ յսինքն, զէրկ ես զքոյ ճշմարտութիւն ճանապարհն ընտրեցի և

սիրեցի * և զքո իրաւունքդ և զդատաստանդ էի՛ մոռացայ ամենևին։

Ա. յսինքն, մօտիացայ ես յօժար մտօք քոյ ա՛ծ-այինն վկայութեանցդ * տո՛ր ա՛ծ մի՛ թողուր զիս որ էի՛ ամաչեմ ես իմ թշնամեաց առաջև։

Ա. յսինքն, ես միշտ քոյ ա՛ծ-այինն պատո՛ւիրանաց Ճանապարհումն շրջեցայ * զէրէ դու զիմ սիրտս քո սիրովդ յանդրոյցուցիր, իբր լայնացուցիր, և առատացուցիր։

Ա. յսինքն, զիս քոյ իրաւանց և քոյ արդարութեանդ Ճանապարհումն ա՛ծ-այինն օրինացդ դիտակ և վերակացու արա՛ * որ ես յա՛մ ժամ սրտի մտօք խնդրեմ և ցանկամ պահել զնա։

Ա. յսինքն, դու քոյ երկնայինն շնորհօքդ իմաստուն արա՛ զիս, որ ես զքո օրէնքդ քննելոյ և իմանալոյ յետանէ կենամ * և պահեմ զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Ա. յսինքն, դու ինձ առաջնորդէ՛ միշտ դէպ 'ի քոյ պատո՛ւիրանաց ուղիղ Ճանապարհն * զէրէ ես նոցա սաստիկ հաճեցայ և հաւանեցայ։

Ա. յսինքն, իմ սրտիս սէրն և ցանկութիւնն թէքէ դէպ 'ի քո ա՛ծ-այինն վկայութիւնքդ * և մի՛ թողուր, որ ագահութիւն

ընեցի * և զկիրա՛ուանս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Ա. երդեցայ ես 'ի վկայութիւս քո տո՛ր * մի՛ յամօթ առներ զիս։

'Ի Ճանապարհս պատո՛ւիրանաց քոց ընթացայ * զի անդորը արարեր սրտի իմոյ։

Օ ընդարձակ արա՛ զիս տո՛ր 'ի Ճանապարհս իրաւանց քոց * և խնդրեցից զնա յա՛մ ժամ։

Իմաստուն արա՛ զիս և քննեցից զօրէնս քո * և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Ա. ուղղորդեա՛ ինձ 'ի շաւի՛ղս պատո՛ի՛րանաց քոց * զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խ ոնարհեցո՛ զսիրտս իմ 'ի վկայութիս քո * և մի՛ յագահութի

Զարձո՛ զաչս իմ զի մի՛ տեսից զնանրութիւն * ՚ի ձանապարհս քո կեցո՛ զիս։

Հաստատեա՛ ծառայի քում զբան քո * յեր կիւզ քո։

Հան յինէն զնախատինս զոր կարծեցի * զի դատաստանք քո քաղցր են։

Ա. Հա ցանկացայ պատուիրանաց քոց * յարդարութեանդ քում կեցո՛ զիս։

Ա. Կեսցէ իմ հոգի իմ ողորմութիւն քո ա՛ր * և փրկութիւն քո ըստ բանի քում։

Տաց պատասխանի ոչ-ք նախատեն զիս բանիւք * զի ես ՚ի բան

աշխարհիս անցաւ՝ որ բարեացն հեռաւիմ։

Ա. յսինքն, դարձուր իմ մտաց աչքն դէպ ՚ի քո երկնային բարիքն, որ տեսանեմ և չի՛ ցանկամ ունայնութեաց աշխարհիս * և քոյ ա՛ծային օրինաց և պատուի՛ր քոնաց ճանապարհումն կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս։

Ա. յսինքն, հաստատէ՛ քոյ ծառայիդ սրտի մէջումն քո ա՛ծային բանդ * և տպա՛ւորէ իմ մտաց մէջն զքո ահդ և երկիւղդ, որ յօժարութիւնք կատարեմ զնոյնն։

Ա. յսինքն, հանէ ինձանէից զայն նախատինքն, որ ես կարծեցի իմ մտաց մէջն թէ իմ թշնամիքն ինձ կուտան ՚ի պատճառս անկատարութեան իմոյ * զէրէ քո դատաստանդ քաղցր և արդար է։

Ա. յսինքն, ահա՛ ցանկացայ ես հնազանդիլ քոյ ա՛ծային պատուի՛ր քոնանցդ * քո արդար դատաստանովդ կեցո՛ զիս, և ապրեցո՛ զիս։

Ա. յսինքն, թող դայ և թափվի ինձ վերայ քոյ երկնային ողորմութիւն շնորհքն ա՛ր ա՛ծ * և քո փրկութիւդ ինձ յօգնութի՛ հասանի, ինչպէս որ խոստացեր ես ինձ։

Ա. յսինքն, որ ես կարենամ համարձակ պատասխանի տալ այն մարդկանցն որ զիս փուչ խօսքե

քո յուսացայ։

Ա՛ի իբացեայ առներ
՝ի բերանոյ իմմէ զբան
ճշմարտութեան մինչև
յոյժ * զի յիրաւունս
քո յուսացայ։

Պահեցից զօրէնս քո
յաւիտեան և յաւիտենս
յաւիտենից։

Ընայի ես յանդորր
րու * զի զպատուիրան
ս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւն
քո առաջի թագաւո
րաց, և ոչ ամաչէի։

Ես որհէի՝ ի պատուի
րանս քո, զոր սիրեցի։

ղով կունախատեն * զէրկ ես՝ի
քո ինձ խոստացած բաններեմ յու
սացեր։

Ա՝յսինքն, իմ բերանէս ճշմա
ռիս խօսքն ամենևին մի՛ հեռաց
ներ, իբր զիս ստատաց մի՛ երևե
ցուցաներ իմ թշնամեաց առա
ջևն * զէրկ ես քո իրաւունքդ
և քո արդար դատաստանդ եմ
յուսացեր։

Ա՝յսինքն, քո երկնային շնոր
հօքդ ինձ յօդնութի հասէր, որ
ես քո օրէնքդ յաւիտեան զգուշու
թիւն պահեմ * և ոչ միայն այժմ,
այլև յաւիտեան և յաւիտեանս
յաւիտենից։

Ա՝յսինքն, ես մինչև ցայսօր
յանդորր իբր արձակ սրտիւ կուշը
ջէի՝ իմէջ մարդկան զամենեսեան
սիրելով, և ամենեցուն հեռ բա
ռեկամութիւն անելով * զէրկ
քո ճշմարիտ պատուիրանքն խնդ
ռեցի և սիրեցի, իբր զայն որ կա
սէ թէ սիրեսցես զընկեր քո
իբրև զանձն քո։

Ա՝յսինքն, կուխօսէի և կուքա
ռոզէի համարձակ զքո ճշմարիտ
վկայութիւնքդ ոչ միայն առաջի
ժողովրդեան, այլ և առաջի թա
գաւորաց, և չէի ամաչեր գիտե
լով զճշմարտութիւնն նոցա։

Ա՝յսինքն, գիշեր և ցերեկ կու
խորհէի և կումտածէի զքո ճշ

Համբարձի զձեռս իմ
'ի պատուիրանս քո *
զոր սիրեցի և խորհեի յարդարութեանքումն։

Յիշեա զբան ծառայի քոյ * յորմէ և յուսացուցեր զիս։

Այս միխիթարեցէ զիս 'ի խոնարհութեանս իմում * զի բան քո կենդանացոյց զիս։

Մբարտաւանքն անիրաւեցան յիս յոյժ * այլ յօրինացս քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յանիսկեանից տուր * և միխիթարեցայ։

այնմ պատուիրանքդ * զայն որ ուղիղ սրտիւ 'ի տղայութենէ իմէ սիրեցի։

Ա՜յսինքն, բարձրացուցի զիմ ձեռքերս դէպ 'ի քո ածայնն պատուիրանքդ, զոր ուղիղ սրտիւ սիրեցի, և փափաքանօք ընդունեցի * և անդադար կուխորհէի և կուվարժէի զիմ միտքս քո արդարութեամբդ, և քո իրաւամբդ։

Ա՜յսինքն, յիշէ՛ տուր ածզքո խոստմունքդ որ արարիր քոյ ծառայիդ * և զիմ յոյսս հաստատեցեր ասելով, թէ ես քո ամենատառապանաց միջումն քեզ յօգնութիւն կուհասանիմ։

Ա՜յսինքն, այդ քո ճշմարիտ խոստմունքդ կուսիխիթարէ զիս իմ ամէն խղճութեանս և թշուառութեանս միջումն * զէրէ քո բանդ մինչև ցայսօր զիս զուարճացոյց և կենդանի պահեց։

Ա՜յսինքն, իմ ամբարտաւան թշնամիքն որչափ իւրեանց կարողութիւնն էր, զիս վատաբանեցին, և ծաղր արարին * բայց ես բնաւ քոյ ածայնն օրինացդ չի հեռացայ։

Ա՜յսինքն, յիշեցի տուր ածքո իրաւունքդ, և քո ճշմարիտ խոստմունքդ որ յանիսկեանից հաստատ և անփոփոխ կան * և նովաւ իմ

Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց * և ոչք թողին զօրէնս քո։

Զոմեալն են ինձ իրաւունք քո * ՚ի տեղի հոջ պանդխատութեան իմոյ։

Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո Տէր * և պահեցի զօրէնս քո։

Սա՛ եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս * զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Աժին իմ ես դու Տէր * ասացի պահել զօրէնս քո։

Ո՞ղաջեցի զերեսս քո բովանդակով սրտիւ

տաւ ապանաց միջումն միսիթար վեցայ։

Ո՞. յսինքն, տրտմութիւնն զիս պատեց վասն մոլորութեան մեղաւորաց * և այն մարդկանցն համար որ զքո ՀԱԾԱՅԻՆ օրէնքդ բաց են թողեր, և իւրեանց ախտիցն կուսհետևին։

Ո՞. յսինքն, ես զքո իրաւունքդ և զքո արդար դատաստանդ միշտ ՚ի բերանս ունիմ, և կուդովաբանեմ * այս անցաւորաշխարհումս և այս օտարութեան երկրումս։

Ո՞. յսինքն, գիշերն ՚ի քուն ես զքո ցանկալի անունդ ջերմացեալ սրտիւ յիշեցի * և զքո օրէնքդ պահեցի զգուշութեամբ։

Ո՞. յսինքն, այդ քո ՀԱԾԱՅԻՆ օրէնքդ ինձ կենաց ճանապարհ եղաւ * զերկրէ ՚ի տղայութենէ իմէ զքո արդարութիւնդ և զքո ճշմարտութիւնդ խնդրեցի։

Ո՞. յսինքն, ՚ի մէջ ամ մեծութեանց հարստութեանց և փարթամութեանց աշխարհիս ես զքեզ ինձ բաժին ընտրեցի տուր ՀԱԾ * և ասացի իմ մտաց մէջն թէ զքո օրէնքդ հաստատուն պահեմ։

Ո՞. յսինքն, աղաչեցի զքո երեսդ, իբր խնդրեցի զքո խնամքդ և

ողորմութիւնդ բոլորով սրտիւ
իմով * ողորմիր ինձ ուրեմն ինչ
պէս որ ինձ խոստացեր ես։

Այսինքն, խորհեցայ և միտք արա
ի զիմ ճանապարհն , իբր զիմ
անցեալ արարմունքն և կենցաղա
վարութիւն * և զիմ ոտքս դարձ
ուցի դէպ ՝ի քո վկայութիւնդ ,
իբր զիմ վարքս ուղղեցի և քոյ
պատուիրանաց ճանապարհումն
շրջեցայ։

Այսինքն , պատրաստեցայ և չի՛
խռովեցայ , իբր իմիջ զանազան
փորձութեց հոգեկանաց և մար
մնականաց միշտ զգաստացայ , և
չի՛ շփոթեցայ , կամ թերամոռ
ցայ * որ կարենամ անպակաս պա
հել զքո աստուածային պատուի
րանքդ։

Այսինքն , և թէպէտ ախտից
և ցանկութեանց խաբողական
ջու

աններն զիս պատեցին և պա
շարեցին * բայց ես անշարժ մնա
լով ՝ի միջ փորձութեց զքո աստ
ծային օրէնքդ չի՛ մոռացայ։

Այսինքն , կէս գիշերին վեր
կուկենայի որ խոստովանէի քո
առաջիդ * յիշելով զքո իրաւ
ունքդ և զքո արդար դատաս
տանդ որ արարիր ընդէմ անհա
ւատ և աներկիւղ մարդկանց։

Այսինքն , ես միշտ խորհրդա
կից և բարեկամ էի քո ամ երկիւ

իմով * ողորմեաց ինձ
ըստ բանի քումմ։

Խորհեցայ ՝ի ճանա
պարհս իմ * և դարձ
ուցի զոտս իմ ՝ի
վկայութիս քոյ։

Պատրաստեցայ և ոչ
խռովեցայ * զի պա
հեցից զպատուի
րանս քոյ։

Տուռունք մեղացպա
տեցին զինև * այլ
զօրէնս քո ես ոչ մո
ռացայ։

Ի՛միջ գիշերի յառ
նէի խոստովան լինիլ
առքեզ * վասնիրա
նց և արդարու
թեքոյ։

Հաղորդ էի ես ամենայն
երկիւղածացքոց *

և ողբ պահէին զոչա
տոմ իրանս քո։

Ողորմութիւն եղ
ի՛ մեզ Երկիր * զարդա
ր ութիւն քո ուսո՛ ինձ։

Օ՜ քաղցրութիւն
արարեր ընդ ծառայի
քում մեր * ըստ բանի
քում։

Օ՜ քաղցրութիւն
զխրատս և զգիտութիւն
ուսո՛ ինձ * զի՝ ի պա
տո՛ իրանս քո ես հա
՛ւատացի։

Ինչչև խոնարհեալ
էի ես, մեղայ * վա՛
յժորիկ զբանս քո
պահեցի յոյժ։

զաճ ծառայիցն հետ * և այն
մարդկանցն հետոր զքո ՚ի ծային
պատո՛ իրանքդ կուպահէին։

Ա՝ յսինքն, ողորմութի՛ն այ լի
՛ Երկիրս իբր ՚ի ծ լուր բարեգ
թութի՛ն բոլոր աշխարհս կու
պահպանէ, և կունախախնամէ
* ինձ այլ օր ըստ օրէ զքո արդա
ր ութի՛դ և զքո բարեհաճութի՛դ
ուսո՛, և ուղղէ ՚ի ճանապարհս
կենցութի՛ն։

Ա՝ յսինքն, քաղցրութի՛ և բա
ր երարութի՛ արարիր ՚ի՛ ծ միշտ
քոյ ծառայիդ հետ * խրատելով
զիս վասն իմ պակասութի՛ն, և
զգաստացուցանելով զիս քոյ երկ
նային շնորհօքդ ինչպէս որ խոս
տացեր էիր ինձ։

Ա՝ յսինքն, զքաղցրութիւնն
և զխրատն և զգիտութի՛ն ինձ
ուսո՛, իբր քաղցրութի՛ կենցաղա
վարին, իմաստութի՛ խրատն և
գիտութի՛ կառավարելն թէ զիս
և թէ զայլս * զի՛ երբ ես քոյ ՚ի ծայ
ին պատո՛ իրանացդ հաւատացի։

Ա՝ յսինքն, քանի՛ որ դեռ ՚ի՛ ձեռն
զանազան վշտաց և տառապանաց
էի խոնարհեր, մեղանչեցի ընդ
դէմ քոյ ՚ի ծ ին օրինացդ *
բայց երբոր քո արդարութիւնդ
զիս խրատեց և պատժեց, ըսկսայ
քո խօսքդ և քո հրամանքդ զգու
շութի՛ պահել։

Ո՜յսինքն, դու ՝ուր ՝ած քաղցր
ես և ողորմած ես * քո քաղցր
ութեանովդ, և քո ողորմութե
նովդ ուսո՛ ինձ զքո արդարու
թիւդ և զքո բարեհաճութիւդ։
Ո՜յսինքն, շառաւղան ինձ վը
իմ ամբարտաւանութիւնացս անի
րաւ խօսքերն և զուր ասմունքն
* բայց ես բոլորով սրտիւ իմով
քոյ ՝ածային պատուիրանքդ քննե
լոյ և իմանալոյ յեռանդ կացայ։
Ո՜յսինքն, իմ թշնամեաց սիրտն
աշխարհիս վայելչութիւնս միջուն
գիրացեր է՛, և կաթնի նման մեր
վեր և մածվեր է՛, նորա համար
զքո ահդ և զքո երկիւղդ մոռա
ցեր են * բայց ես զքո ՝ածային
օրէնքդ միշտ ՝ի բերան ունելով
խօսեցայ և քարոզեցի զնոյնն առա
ջի մարդկան։
Ո՜յսինքն, լաւ եղաւ ինձ որ
զիս խրատելով և պատժելով խո
նարհեցուցիր * որ ուսանիմ
զքո արդարութիւդ և զքո բարե
հաճութիւդ։
Ո՜յսինքն, լաւ է՛ ինձ համար
քոյ ՝ածային բերանիդ օրէնքն և
պատուիրանքն * քան զհարիւր
հազար ոսկի և արծաթ, և քան
զբիւրս դանձս պատուական։
Ո՜յսինքն, քո ձեռքդ զիս արար
և ստեղծեց ՝ի յոչնչէ * իմաս
տուն արա՛ զիս ուրեմն քոյ երկ

Բաղցր ես դու ՝ուր
* և քաղցրութիւնքդ
ուսո՛ ինձ զարդարու
թիւս քո։

Բաղմացան յիս անի
րաւութիւնք ամբար
տաւանիցս * այլ ես
բոլորով սրտիւ իմով
քննեցի զպատուի
րանս քո։
Ո՜՝ած՝ան ունի կաթն
սիրտքն նոցա * այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ։

Բարի է՛ ինձ զի խո
նարհարարեր զիս *
ունի ուսայց զարդա
րութիւս քո։

Բարի են ինձ օրէնքդ
բերանոյ քոյ * քան
զՀազարս ոսկւոյ և
արծաթոյ։

Ձեռք քո արարին և
ստեղծին զիս * իմաս
տուն արա՛ զիս և ու

տայց զպատուհիրանս քո։

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս, և ուրախ եղիցին * զի ես ի բանս քո յուսացայ։

Գիտեայ եր զի արդարութիւն են դատաստանք քո * իրաւի խոնարհեցուցեր զիս։

Եղիցի ողորմութիւն քո ինձ մխիթարել զիս * ըստ բանի քում ըղձառայս քո։

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո և կեցից * զի օրէնք քո խօսք իմ է։

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք որք ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս * այլ ես հոգացայց ի պատուհիրանս քոյ։

Դարձեսցեն զիս երկիւղածք քո * և ոչ ք ճանաչեն զվկայութիւնս քոյ։

Նային շնորհօքդ, որ կատարեալ պէս ուսանիմ զքո ճշմարտութիւնքդ։

Ասցին, քո հաւատարիմ և երկիւղածդ առայքդ զիս տեսանեն և ուրախանան * և ասեն, թէ ես ուղիղ սրտով քո ճշմարիտ խօսքդ եմ յուսացեր։

Ասցին, գիտացի և իմացայ որ ճշմարտութիւն քոյ դատաստանդ արդարն է * զէրէ իրաւունքով զիս ըստ իմ արժանեացն խրատեցիր և խոնարհեցուցիր։

Ասցին, բայց այժմ կուաղաջեմ զքեզ, որ զքո ողորմութիւնդ ինձ պարգևես, և զիս մխիթարես * ինչպէս որ խոստացեր ես քոյ ծառայիդ։

Ասցին, թող գան և թափվին ինձ վերայ քո գթութիւնքն, և զիս հոգւով կենդանացնեն * զէրէ ես քո ճշմարտին օրէնքդ միշտ ի քէրան ունիմ։

Ասցին, ամաչեն իմ ամբարտաւան թշնամիքն, որ փուչ տեղ ինձ հետ անիրաւութիւն արարին զիս բամբասելով և զուր ասելով * և ես զիս վարժեմ քո ճշմարտին պատուհիրանօքդ։

Ասցին, թող զիս քո երկիւղածք առայքն խրատեն և զգուշացնեն * և այն մարդիքն որ կուճանաչեն զքո պատուհիրանքդ և

Եւ զեցի սիրտս իմ առ
էլիծ յարդարութիւն
քումդ * զի մի՛ առա
ջեցից։

Ով արօտացաւ անձն
իմ ՝ի փրկութիւնս քո
* զի ես ՝ի բանս քո
յուսացայ։

Աչսաեցին աչք իմ
բանի քումդ * ասացի
երբ միսիթարեսցես
զիս։

Եւ զի ես ոչ ՝ի
պարզի * զի զարդա
րութիւս քո ես ոչ մո
ռացայ։

Բանի ինչ են աւ
ուրք ծառայի քոյ *
երբ արասցես ինձ
իրաւունս ՝ի հալածո
ղաց իմոց։

զ վկայութիւնքդ զիս ուղղեն ՝ի ճա
նապարհս կեցութիւն։

Ո՜յսինքն, որ իմ սիրտս ամբիծ
և անարատ գտանի քո արդար դա
տաստանումդ * որ չի՛ ամաչեմ
և չի՛ գատապարտվիմ ինքն իբրև
օրինազանց։

Ո՜յսինքն, կարօտացաւ իմ հո
գիս քոյ փրկութեանդ որ առնե
լոց ես ազգի մարդկան՝ ի ձեռն որ
դւ՛ոյ քոյ միածնի * զերկն ես՝ ի քո
խոստմունքդ եմ յուսացեր որ
մերնախնհարցն հետ արարեր ես։

Ո՜յսինքն, իմ հոգւ՛ոյս աչքն ըս
պասելով քոյ յաւ՛իտենական բա
նիդ նուա՛ղեցաւ և տկարացաւ
* աղաղակեցի իմ սրտիս մէջն և
ասացի, թէ՞ որ՞ ած երբ կուսիսի
թարես զիս։

Ո՜յսինքն, սաստիկ տառապան
քէս այնպէս հալեցայ և մաշեցայ
որ մարմինս պարզկայուսն վայր
ձգած տկի նման տառեցաւ և չո
րացաւ * և ես ամենևին քո ճշ
մարիտ և արդար խոստմունքդ չի
մոռացայ։

Ո՜յսինքն, քանի՞ քոյ ծառայիդ
օրերն, իբր որչափ ապրիլ պի
տիմ ես այս աշխարհիս վերայ *
երբ իրաւունք և դատաստան կա
նես ինձ պատժելով զիմ թշնա
միքն, որ զիս անդադար կուհա
լածեն։

Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս * այլ ոչ ոչ զօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են * ՝Ի նանիր հալածեցին զիս օգնեա՛ ինձ։

Փոքր միւս և սև կորուսանէին զիս յերկրի * այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛ զիս * և պահեցից զվկայութիս բերանոյ քոյ։

Յաւիտեան ՝ուր բան քո կայ յերկինս * յաղագ դէ մինչև յաղագ ճշմարտութի՛ քո։

Հաստատեցեր զերկիր * և կայ։

Ա՛յսինքն, պատմեցին ինձ անօրէն և ամբարիշտ մարդիք իւր եանց առասպել խորհուրդն առ՝ի մոլորեցուցանել զիս * բայց նոցա բանքն ամենևին քոյ ՝աստուածային օրինացդ չեն նմանիր։

Ա՛յսինքն քո օրէնքդ և քո պատուիրանքդ ըստոյգ և ճշմարիտ են * իմ թշնամիքն զիս անիրաւ տեղ հալածեցին, դու ինձ օգնական եղիր քո ՝աստուածային խոստմամբդ։

Ա՛յսինքն, փոքր էր մնացեր թէ զիս իմ թշնամիքն իւրեանց խաբէութիւնքն կորուսեր և փչացուցեր էին երկրիս վերայ * բայց ես քոյ ողորմութիւդ ամենևին բաց չէ՛ թողի զքո ՝աստուածային պատուիրանքդ։

Ա՛յսինքն, դու ուրեմն քո առատողորմութիւդ փրկէ զիս և ազատէ * որ ես քանի կենդանի եմ զքո ճշմարիտ վկայութիւնդ տրսի մտաք պահել կարենամ։

Ա՛յսինքն, քո խօսքդ և քո բանդ որ միանգամ ասացեր ես և հրամայեր ես ՝ուր ՝աստուած, յաւիտեան յաւիտենից հաստատուն կայ ՝Ի յերկինս * և քո ճշմարիտ խոստմունքդ որ արարեր ես մեր նախահարցն հետ, յաղագէ մինչև յաղագ անփոփոխ է՛։

Ա՛յսինքն, դու ՝Ի ըսկզբանէ քոյ ՝աստուածային բանիւ՛դ հիմնեցիր և

Հաստատեցիր զԵրկիրս՝ Իմէջ օդոյս
* որ հնազանդելով քոյ հրամանացդ բնաւ իւր տեղէն չի՛
շարժիր։

Ա՝ յսինքն, քոյ հրամանացդ և
քոյ իշխանութեդ կու ըսպասէ ցե
րեկն առ՝ի կարգաւորել զժամն
իւր * զէրէ ամ ըստեղծումն ածք
ծառայի նման քեզ կու հնազանդ
դին։

Ա՝ յսինքն, թէ որ ես հանապազ
քո օրէնքդ չի՛ խօսէի և չի՛ մտա
ծէի * շատոնց կորեր էի իմ խո
նարհութեան միջումն, իբր իմ
խղճութեան և տառապանաց մի
ջումն։

Ա՝ յսինքն, ես զքո իրաւունքդ
և զքո արդար դատաստանդ ամե
նևին չի՛ մոռացայ * զէրէ դու
նոքօք զիս կեցուցիր և ապրեցու
ցիր՝ի բնաւ՝ից փորձութեց։

Ա՝ յսինքն, ես քո խղճուկ ծա
ռայդ եմ, և քեզ եմ ապաւ՝իներ,
դու օգնէ՛ և փրկէ՛ զիս իմ թշնա
մեաց հեռքէն * զէրէ ես միշտ
զքո արդարութիդ և զքո իրաւ՝
ունքդ խնդրեցի և սիրեցի։

Ա՝ յսինքն, իմ թշնամիքն դի
շեր և ցերեկ ինձ ըսպասեցին որ
զիս իւրեանց հնարագիտութիքն
ըսպանանէին և կորուսանէին *
զէրէ ես միշտ զքո ուծային վկայ
ութիդ միտքանելոյ յեանէ էի։

Հրամանի քում մնայ
տիս * զի ամենեքեան
ծառայք քո են։

Ա՝ թէ ո՛չ օրէնք քո
խօսք իմ էին * կան
խաւ ես արդեօք կո
րուսեալ էի՝ի խո
նարհութեան
իմում։

Զ ա՛ւիտեան ո՛չ մո
ռացայ զարդարու՛թիս
քո * զի նոքօք կեցու
ցեր զիս։

Քո եմ ես, և կեցո՛
զիս * զի զարդարա
թիս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մե
ղա՛ւորք՝ի կորուսա
նել զիս * զի զվկայ
ութիս քո ես՝ի միտ
առի։

Զամ կատարածի տեսի զվախճան * յոյժ անդ-որը էին ինձ պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո * զօրհանա պաղ խօսք իմ էին։

Բան զթշնամիսն իմ իմաստուն արարեր զնս 'ի պատուիրանս քո * զի յաւիտեան իմ էին։

Բան զամենայն ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ * զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին։

Բան զծերս իմաստուն եղէ * զի զպատուիրանս քո քննեցի։

Զամ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս իմ * ոչ զի պահեցից զբանս քո։

Զիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ * զի դու օրէնս դէտ արարեր զիս։

Ա. յսինքն, ամ գիտութեաց և ամ արհեստից վերջն առեայ * բայց քո ածային օրէնքդ և պատուիրանքդ ինձ սաստիկ լայնատարած և անվերջանալի թվեցան։

Ա. յսինքն, ինչպէս ուղիղ սրտով սիրեցի ես զքո օրէնքդ և զպատուիրանքդ ամ ածային * որ միշտ և հանապազ 'ի բերան ունէի և կու քարոզէի։

Ա. յսինքն, դու զիս քան զիմ թշնամիքն իմաստուն արարիր քոյ ածային պատուիրանքումդ * զի ըստ հանապազ իմ մտաց մէջն էին և զիս կու ղղէին ըստ քոյ կամացդ և ըստ քոյ հաճութեդ։

Ա. յսինքն, ես քան զամէն իմ վարպետներն իմաստուն եղայ * զի ըստ քո ածային վկայութիւնքդ միշտ 'ի բերան ունէի և կու քննէի։

Ա. յսինքն, քան զհալևորս և ծերմարդիքն իմաստուն եղայ * զի ըստ քո ածային պատուիրանքդ քննելոյ և իմանալոյ յեռանէ կացայ։

Ա. յսինքն, ամէն չար ճանապարհներէ զիմ ոտքերս արգելեցի * որ կարենամ կատարելապէս պահել զքո ածային բանդ։

Ա. յսինքն, ես քո իրաւունքէդ և արդար դատաստանէդ երես չի՛ դարձուցի * զի՝ դու քոյ ածային օրինացդ գիտակ և վերատեսու. արարիր զիս։

Ասացին, ահա թէ ինչպէս քաղցր կուրթուն քո ածային բանդդ իմ քմացս, իբր իմ մեաց բերանին * Ճշմարիտն ասեմ, առաւել քաղցր են քան զմեղրն իմ մար մնոյս բերանին։

Ասացին, ես քո պատուիրանացդ հետեւելով իմացայ և ատեցի զամէն չարութիւն և անօրէնութիւն Ճանապարհներն * զէրէ դու զկս քոյ ածային օրինացդ գիտակ և վերահասու արարիր։

Ասացին, քո ածային բանդ իմ մեաց ոտքերին Ճրագ է դարձեր, և զկս կու ուղղէ առ Ճշմարիտն և առ բարին * և իմ կենցաղավարութիւն Ճանապարհին լոյս կուտայ, որ չի թեքվիմ 'ի քոյ պատուիրանացդ։

Ասացին, ես իմ սրտիս միջումն երդում արարի և հաստատեցի * որ միշտ և հանապազ զգուշութիւն պահեմ զքո արդար դատաստանդ իրաւունքն։

Ասացին, խիստ շատ տառապանաց և վշտաց միջումն խեղճ եղայ * դու որ ածկեցո՛ և ապրեցո՛ զկս ինչպէս որ խոստացեր ես։

Ասացին, իմ բերանիս կամաւորութեանն հաճիր որ ածկ * և քո ածային իրաւունքդ ինձ ուսո՛։

Ասացին, իմ հոգիս և մարմինս

Որպէս զի քաղցր են 'ի բերանս իմ բան քո * քան զմեղրն բերանոյ իմոյ։

'Ի պատուիրանացդ քոց իմացեալ ատեցի զամ Ճանապարհս չարացս * զի դու օրէնսդէտ արարեր զկս։

Ճրագ է բան քոյ ոտից իմոց * և լոյս տայ շաւղաց իմոց։

Երդուայ և հաստատեցի * զի պահեցից զամ իրաւունս արդարութեանդ քոյ։

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ * որ կեցո՛ զկս ըստ բանի քումն։

Ընդ կամն բերանոյ իմոյ հաճեաց որ * և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ։

Ասացին իմ 'ի ձեռս

քոյ յամ ժամ * և զօրէնս քո ես ոչ մո
ռացայ։

Ի դին ինձ մեղա
ւորք զորոդայթ * ՝ի պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։

Յառանգեցի զվկայութիւս քո յաւիտեան * զի ցնծութիւն են սրտի իմոյ։

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զարդարութիւս քո յաւիտեան * վասն հատուցմանն։

Զանօրէնսն ատեցի * և զօրէնս քո սիրեցի։

Զնեակն և փրկիչ իմ ես դու * և ես՝ի բանս քո յուսացայ։

՝Ի բաց եղերուք յինէն չարք * և քննեսցայ

հանապազ քոյ ձեռքումդ է՛, իբր քոյ աստուածային հրամանացդ հնազանդ է՛ * և ես զքո օրէնքդ ամենևին չի՛ մոռացայ։

Ո՜ յսինքն, իմ թշնամիքն հնարագիտութիւնք ինձ թալաք սարքեցին * բայց ես՝ի քոյ աստուածային պատուիրանացդ չի՛ մոլորեցայ։

Ո՜ յսինքն, ժառանգեցի և ինձ յաւուրկ ըստացուած արարի քո աստուածային վկայութիւնքդ միշտ և հանապազ * զէրէ իմ սրտին ցնծութիւն և ուրախութիւն կուտան։

Ո՜ յսինքն, ես զիմ սիրտս և զիմ դիտաւորութիւնս խոնարհեցուցի և յօժարեցուցի, որ միշտ զքո արդարութիւնդ և զքո իրաւունքդ անպակաս կատարեմ * որդու ինձ զվարձս հատուցանես, իբր քոյ երանական տեսութիւնդ արժանի անես։

Ո՜ յսինքն, միշտ անօրէն և ամբարիշտ մարդիքն ատեցի * և զքո աստուածային օրէնքդ սիրեցի և պահեցի։

Ո՜ յսինքն, դու իմ ամէն նեղութիւնք և վշտի միջումն ինձ օգնական եղար և զիս փրկեցիր * զէրէ ես քոյ աստուածային խոստմանցդ յուսացայ։

Ո՜ յսինքն, հեռացէք ինձանից ո՛վ չարք և անօրէնք * որ ես իմ

այ օրէնքն և պատուիրանքն քննե
լոյ և իմանալոյ յետնէ կենաս։
Ա՚ յսինքն , օգնէ՛ ինձ որ ես ծ
ինչպէս որ խոստացեր ես , և փր
կէ՛ զիս իմ թշնամեաց ձեռքէն *
և զիս մի՛ յամօթ առներ զըկելով
զիս իմ յուսացեալ բարեացն ,
իբր ՝ի քոյ յերկնից արքայու
թենէն։

Ա՚ յսինքն , օգնէ՛ ինձ և ապրեցո՛
զիս իմ երևելի և աներևոյթ թշ
նամեաց ձեռքէն * որ ես կարե
նամ հանապազ ուղիղ սրտով
զքո ծառային իրաւունքդ խորհիլ
և մտածել։

Ա՚ յսինքն , դու որ ծ անարդե
ցիր և ոչինչ համարեցիր այնպի
սի մարդիքն որ ապստամբեցան ՝ի
քոյ իրաւունքէդ և ՝ի քոյ արդար
դատաստանէդ * զէրէ նց խոր
հուրդն և դիտաւորութիւն անի
րաւութիւն էր , իբր անզէղջ ար
տիւ ընդէմ քոյ ծառային կամացդ
կումեղանչէին։

Ա՚ յսինքն , ես զամէն աշխարհ
հիս մեղաւոր մարդիքն յանցաւոր
և օրինազանց համարեցի * այնոր
համար զքո ծառային պատուի
րանքդ սիրեցի և ընդունեցի։

Ա՚ յսինքն , զքո ծառային ահդ
և երկիւղդ իմ մարմինս բևեռէ՛
իբր իմ սրտիս մէջն տպաւորէ՛ *
զէրէ ես իմ մանկութիւս իվեր ՝ի

ցեց զպատուիրանս
այ իմոյ։

Օգնեա՛ ինձ ըստ բա
նի քում և կեցո՛ զիս
* և մի՛ յամօթ առ
ներ զիս ՝ի յուսոյ
իմոյ։

Օգնեա՛ ինձ և ապ
րեցո՛ զիս * և խորհե
ցայց յիրաւունս քո
յաւիտեան։

Ա՚ նարդեցեր զամ
նեսեան ոչք ապս
տամբք եղեն յարդա
րութեանց քոց * զի
անիրաւութիւն էին
խորհուրդքնց։

Յանցաւորս համա
րեցայ զամենայն մե
ղաւորս երկրի * վա՜
յսորիկ սիրեցի զպա
տուիրանս քո։

Բևեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ
* զի՝ ի դատաստանաց քոց երկեայ յոյժ։

Լարի իրաւ ունես արդարութիւն * մի՛ մատներս զիս՝ի հեռաս նեղչաց իմոց։

Ընկալ զծառայ քո՝ի բարի * զի մի՛ ամբարտաւանք զգոնեսցեն զիս։

Աչսեցին աչք իմ փրկութենէ քումմ՝ որ * և բանից արդարութենէ քումմ։

Արա՛ ընդ ծառայի քումմ՝ որ ըստ ողորմութենէ քումմ * զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։

Ծառայ քո եմ ես իմաստուն արա՛ զիս * և ծանեայց զվկայութիւնս քո։

քո արդար դաւոտանէդ սաստիկ վախեցայ։

Այսինքն, որ ահ ես մինչև ցայսօր իրաւամբ և արդարութիւնդ շրջեցայ՝ի մէջ մարդկան * կու աղաչեմ զքեզ որ զիս չի՛ մատնես իմ նեղչացս ձեռքն, իբր իմ թշնամեացս ձեռքն, որ զիս զուրտեղ պարտաւորելով և հայհոյելով հանապազ կուվշտացուցանեն և կու հալածեն։

Այսինքն, ընդունէ՛ և նախախնամէ զքո ծառայդ սիրով և քաղցրութիւնդ * որ ամբարտաւան և դոռոզ մարդիք իւրեանց հնարախօսութիւնն զիս չի՛ վշտացուցանեն։

Այսինքն, իմ աչքերս միշտ քոյ օգնութիւնդ և քոյ փրկութիւնդ ըսպասելով * և քոյ ճշմարիտ բանից և արդար խոստմանցդ նայելով վաստակեցաւ և նուաղեցաւ։

Այսինքն, պահպանէ՛ որ ահ զքո ծառայդ քո ողորմութիւնդ և գթութիւնդ * և քո իրաւունքդ և արդար դատաստանդ ինձ կատարելապէս ուսո՛։

Այսինքն, ես քո խղճուկ ծառայդ եմ, իմաստուն արա՛ զիս քո երկնային շնորհօքդ * որ ճանաչեմ և դիտենամ զքո ահ՝ային վկայութիւնքդ։

Ա՝ յսինքն , այժմ ժամանակ է՛ որ ես ծառայութիւն անեմ իմ տիրոջն , քարոզելով և պատմելով զքո երկնային Ճշմարտութիւդ * զէրէ շատացան անզգամ և աներ կիւղ մարդիքն և խափանեցին զքո ՀԾ-ային օրինադրութիւդ։

Ա՝ յսինքն, նորա համար սիրեցի՝ իմանկութէ՝ իմէ զքո ՀԾ-ային պատուիրանքդ * առաւել քան զՇամ ոսկի , և զտպազիոն , որ է՛ թօփազ քարն, զէրէ քո հաւատարիմ ծառայդ եմ ես, և քեզ ամենևին հաճոյանալ կամիմ, և զքո կամքդ կատարել ցանկամ։

Ա՝ յսինքն , քո ամէն պատուիրանքդ ինձ աջողվեցաւ , իբր ես զքո ամէն պատուիրանքդ ուղիղ սրտով ընդունեցի, և աջողութիւ կատարեցի առանց դժուարութիւ * զէրէ ատեցի անօրէն և չար մարդկանց ճանապարհն և կենցաղավարութիւն։

Ա՝ յսինքն , քոյ ՀԾ-ային օրինաց վկայութիքն ըսքանչելի և զարմանալի էն , խոքին և խորհրդաւոր էն * նորա համար իմ անձս , իբր իմ սիրուս սիրեց զնոսա։

Ա՝ յսինքն , քոյ ՀԾ-ային բանիցդ մեկնութիւնն մարդկային մտաց խաւարն կուլուսաւորէ * և կուիմաստնացուցանէ զտղայս , իբր զպարզամիտ և զմիամիտ մարդիք։

Ամ է՛ պաշտել զՏր * խափանեցին զօրէնս քո։

Ա՝ սան այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո * քան զՇամ ոսկի և զտպազիոն։

Ա՝ մենայն պատուիրանք քո աջողեցան ինձ * զի ատեցի ես զՃանապարհս չարաց։

Ա՝ քանչելի են վկայութիքք քո * վասն այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։

Յայտնութիւ բանից քոց լուսաւորէ՛ * և իմաստուն առնէ զտղայս։

Օ՜ Աբերան իմ բացի և առի զՀոգի * 'ի պատուիրանս քո փա փաքեաց անձն իմ։

Ա՛ռ աբաց առիս և ողորմեաց ինձ * ըստ իրաւունս սիրողաց անուանն քոյ։

Օ՜ Ճանապարհս իմ ուղիղ արա՛ ինձ ըստ բանի քում * և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամենայն մեղք։

Փրկեա՛ զիս 'ի զըպարտութենէ մարդկան * և պահեցից զպատուիրանս քո։

Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո * և ուսո՛ ինձ զարդարութիս քո։

Ա՜տակք Ջուրց իջին աչաց իմոց * զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո։

Ա՜րդար ես դու Տէր * և ուղիղք են դա

Ա՜յսինքն, ես իմ մտաց Աբերանն բացի, և առի զՀոգի գիտութիւն և իմաստութիւն * զէրկ քո ածայ ին պատուիրանացն փափաքեցաւ իմ Հոգիս։

Ա՜յսինքն, նայիր դէպ յիս և ողորմիր ինձ այս անցաւ՝որ երկրիս վերայ * ինչպէս որ քէզ իրաւունք և սովորութիւն է՛, որ քոյ սը անուանդ սիրողացն կու ողորմիս և կուգթաս։

Ա՜յսինքն, զիմ սովորութիւն և կենցաղավարութիւն Ճանապարհս ուղղէ՛ դէպ 'ի քո ածային բարեհաճութիւդ, ինչպէս որ խոստացեր ես ինձ * որ ամենևին մեղք և անօրէնութիւք ինձ չի՛ տիրեն։

Ա՜յսինքն, փրկէ՛ զիս 'ի չարախօսութենէ և 'ի բամբասանաց մարդկան * որ ես միամտութիւ կարենամ պահել զքո ածային պատուիրանքդ։

Ա՜յսինքն, երևեցուր քո բարեգութիւ և ողորմած երեսդ քոյ ծառայիդ * և ուսո՛ ինձ հնազանդիլ քոյ ածային իրաւանցդ և արդարութեցդ։

Ա՜յսինքն, իմ աչքերէս արտասուքի սելաւներ թափեցան * զէրկէ զքո ածային օրէնքդ ըստ արժանոյն չի՛ պահեցին։

Ա՜յսինքն, դու արդար և ճշմարիտ ես տէր ած՝ * և քո իրաւունքդ

ունքդ և դատաստանքդ ուղիղ են։

Ասացին, դու հրամայեցիր որ զքո ՀԾային վկայութիւնքդ արդարութիւն և անարատութիւն պահեն * զէրէ խիստ Ճշմարիտ և լուսաւոր են։

Ասացին, մաշեց և հալեց զիս քոյ ՀԾային օրինաց նախանձն * զէրէ տեսի որ իմ թշնամիքն զքո ՀԾային պատուէրդ մոռացան։

Ասացին, քո բանքդ և քո պատուիրանքդ ընտիր և մաքուր են * և քո ծառայդ սիրեց և պահեց զնոսա։

Ասացին, ես մատղաշ երախայի նման իմ թշնամեաց աչաց առաջև արհամարհեցայ և անարգեցայ * բայց զքո իրաւունքդ և զքո արդարութիւդ ամենևին չի՛ մոռացայ։

Ասացին, քո արդարութիւդ հանապազ ուղիղ և կատարեալ է՛ * և քո ՀԾային օրէնքդ միշտ Ճշմարիտ է՛։

Ասացին, շատ անդամ նեղութիւնք և վիշտք զիս պատեցին * բայց ես զքո ՀԾային պատուիրանքդ միշտ ՚ի բերան ունէի։

Ասացին, քո ՀԾային վկայութիւնքդ արդարութիւն և ուղղութիւն կան և կումնան մինչև յաւիտեան * դու խնամատուն արա՛

տատանք քո։

Պատուիրեցեր զար դարութիւն վկայութիւնց քոց որ * և Ճշմարիտք են յոյժ։

Ասաշեաց զիս նա խանձ քո * զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։

Ընտրեալ է՛ բան քո յոյժ * և ծառայ քո սիրեաց զսա։

Ասանուկ եմ ես և արհամարհեալ * և զարդարութիւնս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Ասարդարութիւն քո արդարութիւն յաւիտենից * և օրէնք քո Ճշմարիտք են։

Ցնեղութիւնք և վիշտք գտին զիս * և պատուիրանք քո խօսք իմ էին։

Ասարդարութիւն են վկայութիւնք քո յաւիտեան * իմաստուն արա՛ և կեցո՛ զիս։

Ապրդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով, լուր ինձ տէր * զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա՛ զիս * և պահեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի տարաժամու աղաղակեցի * զի ես՝ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու * ՝ի խօսիլ ինձ զբանս քո։

Զայնի իմում լուր տուր ըստ ողորմութեանդ քում * և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութիւն * զի յօրինացս քոց հեռի եղեն։

Մերձ ես դու տէր * և ամ պատուիրանք քո ճշմարիտ են։

զիս նոքօք, և փրկէ՛ և ազատէ՛ի մոլորութենէ։

Ա՛յսինքն, աղաղակեցի դէպ քեզ բոլորով սրտիւ իմով, լսէ՛ ինձ տէր ա՛ծ * զէրկ ես զքո արդարութիւնդ և զքո իրաւունքդ խնդրեցի։

Ա՛յսինքն, աղաղակեցի դէպ քեզ դու փրկէ՛ զիս իմ երևելի և աներևոյթ թշնամեացն * որ կարենամ անարատ պահել զքո ա՛ծային վկայութիւնքդ։

Ա՛յսինքն, դիշերահանց կանուխ վերկացայ և դէպ քեզ աղաղակեցի * զէրկ քոյ ա՛ծային բանիցդ և խոստմանցդ յուսացայ։

Ա՛յսինքն, առաւ՛օտէնց կանուխ աչքերս բացի և զարթնեցայ * որ մտածէի և խօսէի զքո ա՛ծային բաներդ։

Ա՛յսինքն, իմ ձայնս լսէ՛ տէր ա՛ծ քո ողորմութեամբդ * և զքո ա՛ծային իրաւունքովդ կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս, իմ ատելեաց ձեռքէն։

Ա՛յսինքն, իմ հալածիչքն մօտ կացուցին ինձ զիւրեանց անօրէնութիւն և խորամանկութիւն որ զիս խաբելով կորուսանէին * զէրկ քոյ ա՛ծային օրինացդ հեռացեր էին։

Ա՛յսինքն, քայց դու մերձ իմ կիշտիս ես տէր ասառ՛ած * և զքո ամենայն պատուիրանքդ ճշմարիտ

'Ի սկզբանէ ծանեայ
'Իվկայութեանց քոց որ
* զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։

Տես զխոնարհութիւն
իմ և փրկեա՛ զիս * զի
զօրէնս քո ոչ մոռացայ։

Դատեա՛ զդատաստան իմ և փրկեա՛
զիս * և ըստ բանի
քում կեցո՛ զիս։

Հեռի է՛ 'ի մեղաւորաց փրկութիւն * զի
զկրաւունս քո ոչ
պահեցին։

Գթութիւք քո՛ բազում էին որ * ըստ
իրաւանց քոց կեցո՛
զիս։

Բազում են որք հալածեն և նեղեն զիս
* 'ի վկայութեանց քոց
ես ոչ խոտորեցայ։

Հայէի յանագորուն
և մաշէի * զի զպա

և ուղիղ են իմ առաջեւս։

Ա՜յսինքն, 'ի սկզբանէ ճանաչեցի և իմացայ որ ած 'ի քոյ ածային վկայութեանցդ * որ մինչև յաւիտեան անփոփոխ հիմնեցիր և հաստատեցիր զերկրեանք, իբր զքո պատուհրանքդ։

Ա՜յսինքն, տես որ ած զիմ խղճութիւնն և տառապանքն, և փրկէ՛ զիս իմ թշնամեաց ձեռքէն * զէրկ ես զքո ածային օրէնքդ չի՛ մոռացայ։

Ա՜յսինքն, զիմ դատաստանս դու արա՛, և զիս փրկէ 'ինոցանէ * և ինչպէս որ խոստացեր ես, ինձ կենդանութիւն պարգևէ։

Ա՜յսինքն, քոյ փրկութեան շնորհքն հեռի է՛ 'ի մեղաւորս մարդկանց * զէրկ զքո ածային իրաւունքդ և զդատաստանդ չի՛ պահեցին։

Ա՜յսինքն, քո գթութիւդ շատ է՛ որ ած * քո ածային իրաւանցդ և արդարութեանցդ գօրայ փրկէ և ազատէ՛ զիս։

Ա՜յսինքն, շատք են որ զիս կուհալածեն և կուանեղացնեն * բայց ես 'ի քոյ ածային վկայութեանցդ ամենևին չի՛ թեքվեցայ և չի՛ հեռացայ։

Ա՜յսինքն, կուհայէի դէպ 'ի կամակարծ և անհաւատանդ մար

տոնիրանս քո ոչ պա
հեցին։

Տես, զի զպատուի
րանս քո սիրեցի * ո՛ր
ողորմութեամբ քով կե
ցո՛ զիս։

Սկիզբն բանից քոց
ճշմարտութի՛ւն է * յա
՛իտեան են ամ իրա
՛ունք արդարութեանքդ
քոյ։

Իշխանք հալածեցին
զիս ՝ինանիր * և ՝ի
բանից քոց երկեաւ
սիրտ իմ։

Ցնծացայ ես ՝ի բանս
քո * ոպէ այն որ գտա
նէ աւար բազում։

Զ մեղս ատեցի և
անարգեցի * և զօ
րէնս քո սիրեցի։

Զ օթն անդամ յա՛
ւուր օրհնեցից զքեզ *
վասն իրաւանց և արդ
արութեանքդ։

Խաղաղութիւն բա
զում է՝ այնոցիկ որք

դիւրն, և ես ինձնուս կու հալէի
և կումաշվէի * զէրբ զքո ՝ածային պատուիրանքդ չի՛ պահեցին։

Ա՝յսինքն, տես ՝որ ՝ածայ, զի ես զքո պատուիրանքդ ուղիղ որոշով սիրեցի * դու քոյ ողորմութիւդ կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս։

Ա՝. յսինքն, քո բանիցդ և քոյ խոստմանցդ ըսկիզբն ճշմարտութի՛ւն է * և բովանդակ քոյ արդարութեան իրաւունքն մինչև յա՛իտեան հաստատուն կան և կումնան։

Ա՝յսինքն, թագաւորք և իշխանք անիրաւ տեղ զիս հալածեցին * բայց ես ՝ի քո ՝ածային բանիցդ երկնչելով չի՛ մեղանչեցի ընդէմ քոյ կամացդ։

Ա՝. յսինքն, ցնծացայ և ուրախացայ քոյ խօսքերիդ վերայ * ինչպէս մէկ զօրական մի կու ուրախանայ իւր թալան արած ապրանքին վերայ։

Ա՝յսինքն, ես միշտ զմեղքն ատեցի և անարգեցի * և զքո ՝ածային օրէնքդ սիրեցի և պահեցի։

Ա՝յսինքն, եօթն անդամ օրն օրհնեցի զքեզ և գովեցի * վասն քոյ իրաւանցդ և քոյ արդարութեանցդ։

Ա՝յսինքն, շատ հոգեւոր խաղաղութի՛ւն և հանգստութի՛ւն ունին

նին այնպիսի մարդիքն որ կու սի
րեն զքո ՀԾային օրէնքդ * զէրէ
նոքա ամենևին չեն դայթակղիր
և չեն մոլորիր 'ի քոյ պատուիրա
նաց Ճանապարհէն։

Ասայսինքն, Հաստատուն յուսով
ըսպասեցի մինչ քոյ օգնութեդ և
քոյ փրկութեդ որ Ծ * և զքո
Ծային պատուիրանքդ սիրեցի։

Ասայսինքն, իմ անձս զքո Ծ
ային վկայութիւնքդ պահեց և կա
տարեց * և որչափ որ իւր կարօ
ղութին էր սիրեց զնոսա։

Ասայսինքն, կուպահեմ զքո պա
տուիրանքդ և զքո վկայութիւնքդ
ուղիղ սրտով * զէրէ իմ ամէն
կենցաղավարութիւն Ճանապարհն
քոյ առաջիւդ է։

Ասայսինքն, արժանի արա զիս
որ Ծ որ իմ խնդրուածքս քոյ
առաջիւդ մօտիանայ, իբր 'ի քո
ականջդ հասանի * և ինչպէս որ
խոստացեր ես քոյ Ծային պա
տուիրանաց Ճանապարհումն զիս
իմաստուն արա։

Ասայսինքն, թող մտանէ իմ
աղօթքս քոյ առաջիւդ Ծ,
իբր ընդունելի լինի իմ աղօթքս
քո առաջիւդ * և քո Ճշմարիտ բա
նիւդ զիս փրկէ իմ թշնամեաց
Ճեռքէն։

Ասայսինքն, իմ շրթունքս դիշեր
և ցերեկ քեզ օրհնութիւն և գո

սիրեն զօրէնս քո *
և ոչ գոյ 'ինոսա դայ
թակղութիւն։

Ասպասեցի փրկութիւն
քում Ծ * և զպա
տուիրանս քո սիրեցի

Պահեաց անձն իմ
զվկայութիւնս քո * և
սիրեաց զնս յոյժ։

Պահեցից զպատուի
րանս և զվկայութիւնս
քո * զի ամ Ճանա
պարհք իմ առա
ջի քոյ են։

Ամերձեացին խնդ
րուածք իմ առաջի
քոյ Ծ * ըստ բանի
քում իմաստուն
արա զիս։

Ամտցեն աղօթք իմ
առաջի քոյ Ծ * և
բանիւ քովք փրկեա
զիս։

Բղխեսցեն շրթունք
իմ զօրհնութիւնս քո

* յորժամ ուսուս
ցես ինձ զարդարու-
թիւնս քո։

Ի օսեացի լեզու իմ
զբանս քո * զի՞ համ
պատուիրանք քո առ
դարուն են։

Ի զիցի ձեռն քո՝ ի
կեցուցանել զիս *
զի զպատուիրանս քո
ընտրեցի։

Յանկացայ փրկու-
թեանդ քումմ՝ տէր * և
օրէնք քո խօսք իմ
էին։

Կեցցէ՛ անձն իմ և
օրհնեսցէ՛ զքեզ * և
իրաւունք քո օգնեսս
ցեն ինձ։

Ո՞ զորեցայ ես ոչ
զոչխար կորուսեալ
* խնդրեա՛ զծառայ
քո * զի զպատուի-
րանս քո ես ոչ մոռա
ցայ։

Տունք։ 176։

վութիւն կուբխեն * երբեմն ու
սուցանես ինձ հոգեւոր սրբով
զքո իրաւունքդ և զքո արդա
րութիւնդ։

Ո՜ յսինքն, իմ լեզուս անդա
դար կու պատմէ և կու քարոզէ
զքո ճշմարտին բանքդ * զէրէ քո
ամէն պատուիրանքդ արդարու
թիւ և ճշմարտութիւն են հաստա
տած։

Ո՜ յսինքն, քո ճշմարտին ձեռքդ
տարածէ՛ և ինձ զկենդանութի
պարգևէ * զէրէ ես զքո պատուի
րանքդ ընտրեցի և պահեցի։

Ո՜ յսինքն, ես միշտ ցանկացայ և
փափաքեցայ քոյ փրկութեանդ
տէր ճշ * և զքո ճշմարտին օրէնքդ
հանապազ ՝ի բերան ունէի։

Ո՜ յսինքն, քանի իմ անձս կեն
դանի է՛ կու օրհնէ և կու փառա
բանէ զքեզ * միայն թէ քո իրաւ
ունքդ և քո արդարութիւնդ
ինձ յօգնութիւն հասանի։

Ո՜ յսինքն, թէ երբեմն մարդ
կային տկարութեամբ մեղանչե
ցի քոյ առաջիդ, և մոլորեցայ
ոչխարին նման * բայց դու իբրև
հովիւ բարի խնդրէ զքո ծա
ռայդ * զէրէ ես զքո պատուի
րանքդ ամենևին չի մոռացայ։

Ա՝ յս օրհնութիւս կու յորդորէ մարդարէն Եսայի զՀաւատացեալս գովել և փառաբանել զքս ԱԾ վասն փրկութեանն որ արաք ազգի մարդկանն։

Այսինքն, օրհնեցէք զՏէր յո՛ քս ո՛վ Հաւատացեալ ժողովուրդք նոր շարադրեալ օրհնութիւ, գովելով զծնունդ նորա, քարոզելով զբարի գարշանա և զխաչելութիւն նորա, և փառաբանելով զՀրաշալի յարութիւն նորա * զերկնային և թագաւորական իշխանութիւնն՝ի յերկինս՝ի Հրեշտակաց և՝ի Հրեշտակապետաց, ՝ի սերովբէից և՝ի քերովբէից կու փառաւորի։

Ա՝ այսինքն, նոր ցանկալի անունն որ է՝ յո՛ * աշխարհիս մէկ ծայրէն մինչև՝ ի միւս ծայրն՝ ի մէջ զանազան ազգաց քրիստոնէից պատուաւոր և փառաւորեալ է՝ ըստ մարգարէայ։

Ա՝ այսինքն, նոքա որ կու իմանեն՝ի ծով նահատրով, իբր՝ աբ առաքեալք որք կու իմանեն՝ի ծով աշխարհիս իւրեանց մարմնոյ նահատրովն, նք կու փառաբանեն զանունն քի իւրեանց աւետարանական քարոզութեամբ, և

Օրհնութիւն սայէայ կայծակ նամաքուր սուրբ մարգարէին։ 42։

Օրհնեցէք զԾ յօրհնութիւնն նոր * զի իշխանութիւն նոր՝ի բարձունս փառաւորի։

Այս անունն նոր փառաւորեալ է՝ * ՝ի ծածգաց մինչև՝ ի ծագս երկրի։

Այք իմանեն՝ի ծով նահատք * կղզիք և ամ բնակիչք նոցա ընդ նոսա։

Ուրախ եղիցի անապատն և՝ամ բնակիչք իւր * ուրախ եղիցին բանակք և բակք կեդարու * և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։

Դղեսոց լերանց դո՛ ջեսցեն, տացեն ըզփառս այ * և զքա ջութիւն նորա կղզիք պատմեսցեն։

զանապան ըսքանչելագործութիւն * կղզիք և ամէն նոցա բնակիչքն իբր զանապան եկեղեցիք քրիստոնէից, որ կղզիներին նման այս աշխարհիս խռովութիւն ալեաց մի ջուն հաստատեալք են հաւատով, կու օրհնեն և կու փառաբանեն զանունն քի իւրեանց առաքինութիւնն և բարեգործութեամբն։

Այսինքն, կուրախանայ անապատն իւր ամէն բնակչօքն, իբր ազգն հեթանոսաց որ անապատ կասվի վասն ո՛չ ունելոյ զշնորհս այ, և վասն ո՛չ ունելոյ զպտուղս ածպաշտութիւն և բարեգործութիւն * կուրախանայ օրդուն և բակն կեդարու, իբր ազգք և ժողովուրդք արտաքսանայ, կամ խաւարեցելքն հոգւով, և սեւացեալքն մեղօք * և կուրախանան և կուցնծան հոգւով բնակիչքն վիմին, իբր նք որ քաղաքակից են սրբոց, և ընտանիք են այ, և շինեալք են իմերոյ հիման առաքելոց և մարգարէից, որոյ անկեանդլուխն է՛ ինքն Ճշմարիտ վէմն յիսուս քրիստոս։

Այսինքն, այսպիսի հաւատացեալքս քի սարերի գլխներէն կուաղաղակեն, իբր հասանելով՝ի ծայրս զանապան առաքինութեցն հոգւով և Ճշմարտութիւն կուգան

ՀԵՆ առ՝ քս ՅԾ , փառք և գոհութիւն կումատուցանեն նմա * և նոր քաջութիւն որ կանէ ընդէմ սատանայի յաղթահարելով զբռնութիւն նորա , և ազատելով զազգս մարդկան իմեզաց և՝ի դատապարտութէ դժոխոց կղզիներն կուպատմեն , իբր զանազան եկեղեցիք քրիստոնէից կուքարոզեն և կուդովաբանեն։

Ա՝յսինքն , յս՝ քս տրն և ՅԾՆ երկնային զօրութեց երեան դէպ՝ի յերկիրս է՝ դարձուցեր և ըշտապելով կուդայ , որ կռիւ և պատերազմ զարթուցանէ և բորբոքէ ընդէմ սատանայի և կամարարաց նորա * զՃշմարիտ ՅԾպաշտութէ նախանձն յարուցանէ՝ի սիրտս հաւատացելոց իւրոց * և զիւր աւետարանական փողն փչէ , և գոչէ իւր թշնամեացն վը թէ ինքն ինքն , և թէ՝ի ձեռն առաքելոց բազում զօրութիւն և ըսքանչելագործութիւն , և զիւր եանք զարհուրեցուցանէ։

Ա՝ստ կուխօսի մարգարէն վասն ՅՆՆդեանն քի՝ի մարիամայ կուսէն։

Ա՝յսինքն , ուրախանան և ցնծան երկնային զօրութիք՝ի վերուստ մեծապայծառ աւետեաց

Տ՝ր ՅԾ զօրութեց դիմեալ դայ զարթուցանել զպատերազմ * յարուցանել զնախանձ * փող հարկանել , և գոչել իվը թշնամեաց իւրոց զօրութիւն բազմաւ։

Ուրախ եղիցին երկինք՝ի վերուստ * և ամպք ցօղեսցեն զար

դարութիւն։

Ողորմեացէ երկիր զո-
ղորմութիւն և զար-
դարութիւն * առ
Հասարակ բղխեացէ։

Տունք. 8.

Աղօթք յոչխանուն մարգա-
րէին։ 2.

Ականջ դիր մեր յորժամ
ես առ քեզ կարդա-
ցի * և լուար ձայն
յանդնդոց դժոխոց
աղաղակի իմոյ։

Լուր քո ձայնի
իմոյ * զի ընկեցեր

վասն փրկութեան ազգի մարդկան
* և ամպերն արդարութիւն ցօղեն,
իբր մարգարէք իւրեանց նախա-
սացութիւնն զքս որ է՛ արդարու-
թիւն և արբութիւն մեր, 'ի միտս և
'ի սիրտս մեր տպաւորեն։

Ա. յսինքն, բղխեսցէ ամենօրհնեալ
երկիրն մարիամ զքս յարդանտէ
իւրմէ կուսականէ, որ է՛ ողոր-
մութիւն և արդարութիւն մեր,
ողորմութիւն մեր, զէրէ նովաւ
զողորմութիւն և զդթութիւն
կուգտանենք առաջի Հօրն երկնա-
ւորի, և արդարութիւն մեր, զէրէ
նովաւ կուարբվինք և կու արդա-
րանանք 'ի մեղաց մերոց * բայց այս
ողորմութիւս և արդարութիւս չէ՛
թէ մէկ մարդոյ կամ երկու մար-
դոյ Համար կուբղխէ, այլ վասն ամ-
ենեցուն, թէ արդարոց և թէ մե-
ղաւորաց։

Ա. զօթք ասն մերոյ յի քէն առ
Հայրն երկնաւորս։

Ա. յսինքն, ես իմ նեղութիւն և
տառապանաց միջումն աղաղակե-
ցի առ Հայրն իմ երկնաւոր * և
լսեց ձայն յանդնդոց դժոխոց, իբր
'ի խոր գերեզմանէն զիմ աղա-
ղանքն և զիմ աղաղակն։

Ա. յսինքն, լսէ Հայր ձայն զիմ
ձայնն և աղաղակն * զէրէ դու

զիս 'ի խորս ծովու * և շրջանք գետոց պա շարեցին զիս։

Ա. Մեկնայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին 'ի վերայ իմ * և ասա ցի թէ մերժեցայ ու րեմն յերեսաց աչաց քոց։

Ա. Ոդ իցէ թէ յա՛ւ է լից հայիլ 'ի տաճար սբ քո * զի հեղան զինև ջուրք մինչև յանձն իմ * և անդունդք անհնարինք պաշարե ցին զիս։

Ա. Մուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց * ի՞նչ ի՞ս 'ի խորս երկ րի * և տեսի զնիգս ներ * զի էին ոչ ախք յա՛ւիտենից * և ել ցեն յապականութէ կեանք իմ։

զիս ձգեցիր 'ի խորս ծովու, իբր 'ի մէջ վշտաց և տառապանաց աշ խարհիս էր փրկութիւն ազգի մարդ կան * և փորձութիւն և հալածանաց պատրան գետերն զիս պաշարեցին։ Ա. Յսինքն, քոյ ամ՛ նեղասրտու թիւն և զայրացման բորբոքմունքն և քոյ բարկութեան ալիքն որ պատէիր թափել 'ի մէջ ազգի մարդ կան, ինձ էր թափեցիր * և ասա ցի իմ մտաց մէջն մի թէ ես իմ հօր այ աչացն անկայ մի, քա՛ւ լիցի։ Ա. Յսինքն, կուլենի մի, որ միւսան դամ ես իմ աչօքս նայիմ 'ի քո սբ տաճարդ, իբր 'ի քո ածային էու թիւդ որ է՛ տաճար և բնակութի իմ * զերկ ջարջարանաց և տառա պանաց ջրերն մինչև իմ հոգիս հասաւ * և անդունդք անհնա րինք, իբր անտանելի և դառն փորձութիւնք զիս պաշարեցին։ Ա. Յսինքն, իմ գլուխս մտաւ լեռների ճաքերն, իբր դժոխոց դռներն 'ի ներս * ինչայ ես երկրիս խորուկ տեղերն, իբր 'ի դժոխս * և տեսայ ներ նիգերն և փակերն իբր սատանայի հնարագործութիւնքն և բռնութիւնքն որ ունէր իմ հոգ ւոց մարդկան * որ այնպէս ամուր էին ինչպէս երկաթէ ախեր, իբր երկաթէ փակեր որ մինչև յա՛ւիտ եան մարդկային կարողութիւն չէին կարեր կոտրվիր * բայց կաղաչեմ

Ո՞ւ քեզ տր ած իմ
'ի նուազել անձին
իմոյ կարդացի * և
զքեզ տր յիշեցի *
և մոցեն աղօթք իմ
'ի տաճար սբ քո։

Օ՜ ի ոյք պահէին
զունայնութիւն և
զսուտութիւն * յողոր
մութենէ իւրեանց
մերժեցան։

Ո՞տ ես 'ի ձայն օր
հնութիւն խոստովան
եղէց քեզ * մատու
ցից պատարագս տն *
և կատարեցից զուխտ
իմ 'ի փրկութիւն։

Տունք : 8.

զքեզ որ հանես և ազատես զիմ
կեանքս այս աղականութիւն մի
ջէն, իբր 'ի դժոխոց յարուցանե
լով զիս 'ի մեռելոց։

Ո՞. տէրնէն, ես 'ինուազելն մար
մնոյ իմոյ իվր խաչին դէպ քեզ
աղաղակեցի * և զքո տբ անունդ
յիշեցի սաեղով, ած իմ ած իմ
ընդ էր թողեր զիս * արդ խնդ
րեմ 'ի քէն որ իմ աղօթքս մտանէ
'ի քո սուրբ տաճարդ, իբր յայտ
նի լինի քոյ ածային և հայրական
բարեգթութիւնդ։

Ո՞. տէրնէն, զէրէ դպիրքն և փա
րիսեցիքն որ իւրեանց սրտի մի
ջումն ունայնութիւն կուպահէին,
իբր փառասիրութիւն աշխարհիս
ուռեր էին, և զիս սուտ տեղ
կուչարախօսէին * իւրեանց ողոր
մութէն զրկվեցան, իբր այն
ողորմութենէն որ հաճատալով
ինձ, ինքն ընդունել պիտէին։

Ո՞. տէրնէն, քայց ես երբոր յա
ղիմ 'ի մեռելոց, և համբառնամ 'ի
յերկինս, ձայնիւ օրհնութիւն կու
խոստովանիմ զքո անչափ ողոր
մութիւդ և զբարերարութիւդ *
կումատուցանեմ քեզ զիմ մար
մնանալոյ տնօրէնութիւն պատուն
ընծայ և պատարագ հաշտութիւն
* և կուկատարեմ զիմ ուխտ 'ի
փրկութիւն աղդի մարդկան։

Եւ կեսցեն աղօթք մեր ՝ի տաճար սուրբ քո , խոնարհեսցի
ունկն քո ՝ի խնդրուածս մեր։
Արդարեր ՝որ վասն սրբութեան անարատի մօր քոյ և կու-
սի , և վասն խաչի քոյ պատուական , ընկալ զաղաչանս
մեր , և կեցո՛ զմեզ։

Այս՝ իմիջ նեղուն թե՝ ի՞նչ յուսացայ և՝ ի՞նչ զուսացայ զարաց փրկիչ իսամեցայ
զի նեռին՝ քՀզորց սատանի խոցեցայ յայսմանցի՞ որ վայրիս ուր պնդիսամեցայ

Իբր , օրհնութիւք աստուծանաց զանազան առաքինութեաց և բարեգործութեաց որովք սակաւ սակաւ եւանէ մարդ 'ի յերկինս 'ի բնակութիւն յաւիտենական , և են թռչուն տասն և հինգ։
Առաջին աստուծան առաքինութեացն է 'ի մէջ ամ նեղութեաց սրտի մտօք աղաղակէն առ ած։
Այս սաղմոսումս կու աղօթէ մարդարէն առ ած որ զինքն պահպանէ 'ի չարալեզու մարդկանց։

Այսինքն , ես իմ ամէն նեղութեան և վշտի մի ջուն դէպ առ ած աղաղակեցի * և նայեց ինձ , և փրկեց զիմ անձս իմ թշնամեաց

Նեն

Օրհնութիւնք աստուծանաց։

Սաղմոս. ՃԺԹ.

Նեղութեան իմում ես առ ած կարդացի։
* և լուաւ ինձ, որ փրկեաց զանձն իմ

'Ի շրթանց նենգաւոր
ըաց և 'ի լեզուէ
ջարէ։

Օ՜ի տացի քեզ * կամ զինչ յաւելցի
քեզ լեզու նենգաւոր։

Ո՞ պ նետք հզօրի զի մխեալք են կայծ
կամբք կաղնւոյ։

Ա՜յ ինձ զի ընդ եր կար եղև պանդխ
տութիւն իմ * բնակեցայ ես 'ի վրանս կե
դարու։

Ը աղում անդամ բնակեցաւ անձն իմ
ընդ այնոսիկ ոյք ատէին զողջոյն։

Ես էի խաղաղարար *
յորժամ խօսէի մար
տնչէին ընդիս։

Տունք · 6 ·

Մեկնութիւն։ ՃՃԿԲ

նենգաւոր շրթունքէն, և չար լեզուէն, որ զիս զուր տեղ պար տաւորելով և բամբասելով կու զէին 'ի բարի գործոց հեռացու ցանել։

Ո՜յսինքն, բայց ասէ ինձ ո՞վ նենգաւոր լեզու, ինչ կուտան քեզ մարդիկ քոյ չարաչեզվուեդ համար * կամ ինչ կու աւելացու ցանես, և կուշահիս դու քո զուր խօսքովդ և քոյ հայհոյա նօքդ։

Ո՜յսինքն, քո լեզուդ զօրեղ և քաջ մարդկանց նետերին կունման նի, որ մխված են կաղնոյ փայտի կրակովն։

Ո՜յսինքն, վա՛յ ինձ որ շատ ապ րեցայ այս սուտ աշխարհիս վերայ օտարականի և պանդխտի նման * և բնակեցայ 'ի վրանս կեդարու, իբր 'ի ջատիրս արաբացւոց, կամ մոզք խաւարեալ, և հոգւով սևացեալ մեղաւոր մարդկանց միջումն։

Ո՜յսինքն, շատ անդամ բնակե ցայ ես այնպիսի մարդկանց հետ, որ իւրեանց չարասրտութէն զիմ ողջոյնս կու ատէին, իբր զիմ բարևս չէին ուզեր առնուլ։

Ո՜յսինքն, ես իմ սրտիս միջումն նոցա հետ հաշտ էի, և միշտ կու զէի թէ խաղաղութիւն անէի * բայց երբոր կու ըսկսէի խօսիլ,

ինձ

ինձ հետ կուկուլէին և կուհակառակէին։

Աբկրորդ աստիճան առաքինութեանցն է՛ վերացուցանելն զմիտս առ ա՛ծ, և՝ ինմանէ միայն զօգնութիւն խնդրելն։

Ա՛յս սաղմոսումս կու յորդորէ մարդարէն զինքն, յուսալ և ապաւինիլ առ ա՛ծ։

Ա՛յսինքն, ես զիմ աչքերս բարձրացուցի դէպ՝ի լեռներն, իբր դէպ՝ի յերուսաղէմ որ հիմնաւորեր սիոնի սարերին վերայ, և տեղն էր տապանակն կտակարանաց * և յոյս ունիմ որ այս իմ տառապանաց միջումն այն տեղէն ինձ օգնութիւն գայ։

Ա՛յսինքն, իմ օգնութիս ո՛չ՝ի մարդկանէ, այլ յայ կու գայ * այն աստուծոյն կասեմ որ զերկինս և զերկիր յոչնչէ ըստեղծեր և գոյացուցեր է՛։

Ա՛յսինքն, մի՛ վախեր և մի՛ դողդողացներ զքո ոտքերդ, իբր մի՛ երկմտիր և մի՛ յուսահատիր՝ի բարեգործութէդ * և մի՛ թողուր որ քո պահապանդ ննջէ, իբր մի՛ թողուր անհոգութէ որ քո խղճմտանքդ թուլանայ։

Ա՛յսինքն, ինչպէս որ չի՛ ննջեր և չի՛ քնիր ա՛ծ, որ իսրայէլի պահ-

Օրհնութիք աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻ։

Համբարձի զաչս իմ՝ի լերինս * ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։

Օգնութէ ինձ՝ի տնէ եկեսցէ * որ արար զերկինս և զերկիր։

Ա՛ի՛ տար՝ի սասանութէ զոտն քո * և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո։

Ա՛պ ո՛չ ննջէ և ո՛չ՝ի քուն երթայ պահա-

պանն Իսրայէլի։

Տ՚ պահեսցէ զքեզ * և տա՛ր ընկալցի՝ զքոյ ձեռամբն Իւրով։

Ա՚ երեգակն ՚ի տունէ քեզ մի՛ մեղեսցէ * և մի լուսինն ՚ի գիշերի։

Տ՚ պահեսցէ զքեզ յամ չարէ * պահեսցէ տա՛ր զանձն քո։

Տ՚ պահեսցէ զմուտս և զելս քո յայսմ հե

հապանէ՛ , Իբր ինչպէս որ էի՛ մուռանար ՝ի՝ Իւր հաւատացեալ ժողովուրդն , և Իւր սովորական նախախնամութէն չի՛ թուլանար։

Ա՚ յսինքն , զերկ տեսանելով ՝ի՝ զքո ըզգաստութիւդ կուպահ պանէ զքեզ Իւր երկնային շնորհօքն * տա՛ր ՝ի՝ Իւր աջ ձեռքովն , Իբր Իւր ամենակարող զօրութիւն զքեզ վեր կուպատէ , և քեզ օգնական կուլինի քոյ ամէն տառապանաց միջումն։

Ա՚ յսինքն , ցերեկն արեգակն քեզ չի՛ մեղանչեր , Իբր քոյ աջողութիւ և խնդութիւ միջումն փառաւորութիւ և դոռոզութիւ ջերմութինն քեզ չի՛ տիրեր * և գիշերն լուսինն քեզ վնաս չի՛ հասուցաներ , Իբր քոյ անաջողութիւ և տրտմութիւ միջումն ցանկութիւ ախտն զքեզ չի՛ յաղթա հարեր։

Ղ՚ արձեալ , աւետարանական ճշմարտութիւ արեգակն զքեզ չի՛ դատեր * և մովսիսական օրի նաց լուսինն զքեզ չի՛ դատապարտեր։

Ա՚ յսինքն , զերկ տա՛ր ՝ի՝ Իւր ՝ի՝ կուպահէ զքեզ յամ չարէ հանդիպումն ՝ի՝ ծոց * և կուպահպանէ տա՛ր ՝ի՝ Իւր զքո անձդ յամենայն փորձութիւ։

Ա՚ յսինքն , տա՛ր ՝ի՝ Իւր ՝ի՝ կուպահէ զքո մուտքդ և զքո ելքդ , Իբր

ծնունդդ, և զքո մահդ, և զքո հոգեկան կենցաղավարութիւնդդ մինչև յաւիտեան։

Ա. ըրորդ առտիճան առապինութեանցն է՝ ուրախանալն և զուարճանալն հոգւով՝ ի տանն այ, ՝ի պաշտման նորա։

Ա. յս սաղմոսումն կուխտի մարգարէն վասն խնդութեն իւրոյ՝ ի մտանելն՝ ի յերուսաղէմ։

Ա. յսինքն, կուրախանայի և կուզուարճանայի ես * երբոր կասէին ինձ իմ բարեկամքն թէ այ տունն կու երթանք, իբր՝ ի յերուսաղէմ։

Ա. յսինքն, սաստիկ ցնծութեամբ այնպէս կութվէր ինձ թէ ոտքերս քո դռներդ էր հասեր ո՛վ սբ եէմ։ Զարձեալ կութվէր ինձ թէ քո երկնային դռներդ եմ հասեր ո՛վ երուսաղէմդ վերին։

Ա. յսինքն, երուսաղէմն հրէաստանի շինուած է՝ մէկ պատուական քաղաքի նման գեղեցիկ շինուածովք * և իւր գեղերն և ադարակներն իւր բոլորքն են։

Զարձեալ վերինն երուսաղէմ աննման քաղաքի նման յօրինուած և զարդարուած է՝ ուծային փառաւք * և իւր բնակութիւնքն և օթևանքն զինքն շրջապատեր են բոլորաշէնդ

տէ մինչև յաւիտեան։

Տունք. 8.

Օրհնութիւն աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԱ.

Ուրախ եղէ ես * ոչ աստին ցիս՝ ի տուն տն երթի ցուք մեք։

Հասեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ։

Օ՝ երուսաղէմ շինեալ ոպ՝ քաղաք * և բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։

Ընդ Եղանեն. աղգ-
աղգ՝ են * վկայութիւն
Իսրայէլի * խոստովան-
ելոյ անուանն՝ են։

Ընդ արկեալ են.
աթոռք դատաստանի
* աթոռս արկեալ
են՝ ի տան դաւ-
թի։

ուր կուքնակին՝ աբք և երանելիք
ըստ իւրաքանչ իւր աստիճանի և
ըստ արժանաւորութեան և կու
ղղմայլին երանելեան տեսութիւն
փրկչին իւրեանց։

Այսինքն՝ Իսրայելն Հրէաս
տանի կուգնան տարին երեք ան
գամ զանազան աղգք Իսրայէլա
ցւոց * ըստ վկայութեան Իսրայէ
լի՝ իբր ինչպէս որ պատուիրեր էր
ած Իսրայէլացւոցն * որ խոստո
վանէին զանունն այ՝ և շնորհա
կալ լինէին վասն բարերարութեանն։
Դարձեալ՝ ի Յերուսաղէմն վե
րին կուգեալն զանազան աղգք
հաւատացելոց՝ ինչպէս որ խոս
տացեր է՝ ած իւր ընտրեալ ծա
ռայից * որ խոստովանին՝ օրհ
նեն գովեն և փառաբանեն ան
դադար ընդ երկնային զօրու
թեաց զանունն՝ մերոյ յի՝ քի։

Այսինքն՝ Իսրայելն Հրէաս
տանի դատաստանի և իրաւանց
աթոռներ կայ դրած առ՝ ի դա
տել զժողովուրդս Իսրայէլացւոց
* և այս աթոռներս միշտ հաստատ
կան դաւթի մարգարէի տան մի
ջումն։

Դարձեալ՝ Յերուսաղէմն վերին
երկոտասան առաքելոց աթոռքն
պատրաստեալ կան՝ որ հատին և
դատեն զերկոտասան աղգն Իս
րայէլի * և այս աթոռներս հաս

տատաՃ են Ճշմարիտ դաՀԹի տան մինչուՃն , իբր յի քի տան մինչուՃն որ է՛ աղքայուԹիւն երկ նից։

Ա՝յսինքն , Հարցուցէք երուսա ղէմայ բնակչացն Թէ ողջոյն է՛ ՝ի յերուսաղէմ , իբր Թէ ինչպէս է՛ խաղաղուԹիւն և յանդորրու Թիւն * և Թէ ինչպէս է՛ իւր շի նուԹիւն և առատուԹիւն և իմացէք դուք որ կուսիրէք զտր ՀԾ։

Ոարձեալ Հարցուցէք երկնայ ին երուսաղէմայ բնակչացն , իբր առաքելոց և մարգարէից կարդալով զգրեանս նց , և իմա ցէք Թէ ինչպէս խաղաղուԹի և խնդուԹի է՛ ՝ի տեղն * և Թէ ինչ պէս լիուԹիւն և առատուԹի է՛ շնորհաց և երանական տեսու Թեան , դուք որ Հաճատացեալքդ էք , և ուղիղ արտիւ կուսիրէք զքս ՀԾ։

Ա՝յսինքն , և ասացէք , քոյ քաջ զինուորաց կարօղուԹիւն խաղա ղուԹիւնն և խնդուԹիւնն ան պակաս լինի քեզանից ո՛վ երու սաղէմ քաղաքդ * և շինուԹիւն և առատուԹիւնն քոյ աշտարակ ներդ և քոյ ամրոցներդ։

Ոարձեալ ասացէք , քո նախախ նամող Հոգ՝ոյդ սրբոյ Հովանա ՀորուԹիւն խաղաղուԹիւնն և միաբանուԹիւնն անպակաս լինի

՝ արցէք զողջունէ երուսաղէմի * և զշի նուԹիւն ոչ Թէ ոչ սիրէք զտր։

Խաղաղի խաղաղուԹիւ ՝ի զօրուԹիւ քում * և շինուԹիւն յաշ տարակս յամուրս քոս։

Ամն եղբարց և լն
կերաց իմոց խօսեցայ
զխաղաղութիւն * վասն
քոյ, և վասն տան տն
այ մերոյ խնդրեցաք
զբարութիւն ՝ի քէն։

Տունք. 8։

Օրհնութիւք ասաիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԲ։

քեզանից ո՛վ մայր տէր եկեղեցի *
առաքինական վարուց և բարե
դործութեանց առատութիւնն ՝ի
քո վարդապետացդ և առաջնոր
դացդ որք են աշտարակք և ամ
րոցք քո։

Ասացին՝ զայս խաղաղութիւս
ես միշտ ՝ի բերան ունիմ վասն
իմ եղբարցն և բարեկամացն որք
բնակեալ են ՝ի քեզ ո՛վ երուսա
ղէմ քաղաքդ * և քեզ համար
և այ տանն համար , իբր այ տա
ճարին համար քեզ միշտ զբարու
թիւնն խնդրեցաք յայ։

Զարձեալ զայս խաղաղութիս
ես միշտ ՝ի բերան ունիմ վասն իմ
եղբարցն և բարեկամացն , իբր
վասն ամ հաւատացեալ քրիստո
նէից որ բնակեր են քոյ միջումդ
ո՛վ մայր եկեղեցի , և քեզ հա
մար , որ տուն և տաճար ես այ
խնդրեցաք զբարութիւն ՝ի քրիս
տոսէ , իբր զնորհս և զօգնու
թիւն։

Զորրորդ աստիճան առաքինու
թեանցն է՛ հաւատալն թէ ամ
նորհք և բարութիւք ձեռամբն
այ կուսպարգևին մարդկան։

Ասա սաղմոսումն կու յուսայ
մարդարէն առ ած դրով ՝ի մէջ
վտանգի։

Ո՞ւ քեզ ՝որ համբարձի զաչս իմ * որ բնակեալդ ես ՝ի յերկինս։

Ա՛խ աչք ծառայի ՝ի ձեռն տեառն իւրոյ * և որպէս աչք աղախնոյ ՝ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Ո՞նպէս են աչք մեր առ քեզ ՝որ Ա՛ծ մեր * մինչև ողորմեսցիս իմեր մեր։

Ողորմեաց մեզ ՝որ ողորմեաց մեզ * զի բազում լցաք արհամարհանաց։

Զուս առաւել լցան անձինք մեր նախատանաց ոչք նախատէին զմեզ * և արհամարհանաց ամբարտաւանից։

Տունք. Հ.

Ո՞ յսինքն , դէպ քեզ բարձրացուցի ՝որ Ա՛ծ իմ մեաց աչքերն խնդրելով իքէն զօգնութիւն և զողորմութի * ես ՝ի մարդկանէ ակնկալութի չունիմ այլ ՝ի քէն միայն , որ կուբազմիս և կուբնակիս ՝ի յերկինս , իբր ՝ի հրեշտակս և ՝ի սբս։

Ո՞ յսինքն , ինչպէս ծառայի աչքն իւր տիրոջ ձեռքն կունայի * և ինչպէս որ աղախնոյ աչքն իւր խաթունի ձեռքն կունայի որ նոր բանէ վարձք և պարգևք ընդունի։

Ո՞ յսինքն , այնպէս մեր մեաց աչքերն դէպ քեզ կունային հանապազ * մինչև որ քոյ Ա՛ծային գթութիդ ողորմիս մեզ վերայ , և զմեզ մեր առաջիկայ փորձութէն ազատես։

Ո՞ յսինքն , ողորմիր մեզ ուրեմն ՝որ Ա՛ծ ողորմիր մեզ * զէրէ անիրաւ և անօրէն մարդկանց արհամարհանաքն և բամբասանաքն լցվեցանք։

Ո՞ յսինքն , և ես առաւել մեր անձինքն հարուստ և մեծատուն մարդկանց նախատանաքն լցվեցան որ գիշեր և ցերեկ զմեզ կուայպանէին * և ամբարտաւան մարդկանց արհամարհանաքն , որ զմեզ ոչինչ կուհամարէին։

Օրհնութիւն աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԳ.

Եթէ ոչ Տէր էր առ մեզ ասասցէ Իսրայէլ * և թէ ոչ Տէր էր առ մեզ։

Երբ յարուցեալ մարդ կան իմբ մեր * կենդանոյն կլանեալ զմեզ։

Երբարկանալ սրտմբ տութբ նոցա ի վերայ մեր * ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։

Երբ ուխտ անցին անձինք մեր * անցին անձինք մեր ընդ ուխտ

Հինգերորդ աստիճան առաքինութեացն է հաւատալն թէ Տէր ամենայն միշտ մերձ է մեզ և իւր նախախնամութիւնն կուպահպանէ զմեզ։ Այս սաղմոսումս դողուլ ազատեալ մարգարէն ի փորձութենէ կու օրհնէ զԱստուած։

Այսինքն, թող Իսրայէլի ազգն իբր թող հաւատացեալ ժողովուրդք միշտն զբարերարութիւն և զողորմութիւն այս և միաբան ամենեքեան ասեն, թէ որ Տէր ամենակալն մեզ հետ չէ՛ լինէր * և թէ որ Տէր Աստուծ մեզ յօգնութիւն չէ՛ր հասեր։

Այսինքն, երբոր անօրէնն և ամբարիշտ մարդիք մեզ վերայ թափեցան * կուզէին զմեզ կենդանի կուլտալ, իբր թէպէտ զմեր մարմինն կու ըսպանանէին, բայց մեր հոգւոյն վնաս չէին կարեր հասուցանել։

Այսինքն, երբոր նոքա բարկացան սրտմտութիւն մեզ վերայ * ասացինք մեր սրտի միջուն, թէ ահա՛ տառապանաց և փորձութեց ջրերն զմեզ ընկղմեցին և խեղդեցին։

Այսինքն, մեր անձինքն մեծամեծ վշտաց և հալածանաց վարար գետերի միջովն անց կացան * մեր

մեր անձինքն այնպէս մեծամեծ վշտաց և չարչարանաց վարար զե տերի միջոցն անց կացան, որ ամե նևին դադար չունէին։

Ա՜յսինքն, քայց օրհնեալ է՛ Ա՜ծ որ զմեզ այնպիսի անողորմ թշնա մեաց առաՃեերին որս և կերա կուր չի՛ տվեց, իբր զմեզ նոցա ձեռքն չի՛ մատնեց։

Ա՜յսինքն, մեր անձինքն ՃնՃուղ ների նման պռծան որսորդների թակաքէն, իբր մեր թշնամեաց հնարագործութէն։

Ա՜յսինքն, նոցա թակաքներն կոտրատվեցան, իբր նոցա հնա րագործութիւնքն շնորհՃքն Ա՜յ փուչ եղան * և մեք պռծանք և ազատվեցանք։

Ա՜յսինքն, զէրէ մեր փրկու թին և օգնութին այն Ա՜յ անուն ամբն է՛, որ զերկինս և զերկիր ստեղծեր է՛։

Ա՝ ցերորդ աստիՃան առաքինու թեանցն է՛ հաստատուն յուսով ապաւինիլն յԱ՜ծ վա՛ փրկութէ հոգւոյ իւրոյ։

Ա՜յս սաղմոսումս կուռուսուցա նէ մարդարէն թէ որպէս հաստա տութէ յուսալ պարտ է՛ առ Ա՜ծ։

Ա՜յսինքն, ինչ մարդ որ ուղիղ սրտով յԱ՜ծ կուսապաւինի, ամե

անդադարս։

Օրհնեալ է՛ Տէր որ ոչ ետ զմեզ յորս ատա մանց նոցա։

Ա՜նձինք մեր ապրե ցան ոչ ՃնՃղուկք յորոգայթէ որսողաց։

Որոգայթք նց փշրե ցան * և մեք ապրե ցաք։

Օգնութի՛ է մեզ յանուն Ա՜ն, որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք։ 8։

Օրհնութիք աստիՃանաց։

Սաղմոս ՃԻԴ։

Ո՛ յուսայ՝ի Տէր ոչ լերառն սիոն * մի՛ սա

սանեսցի յաւիտեան
որ բնակեալն է յե
րուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են
զնովաւ * որ շուրջ
է ժողովրդեամբ ի.
րով յայսմ հետէ
մինչև յաւիտ
եան։

Ոչ թողու որ զդա
ւազանն մեղաւորաց՝ի
վիճակս արդարոց *
զի արդարք մի՛ ձգես
ցեն զձեռս իւր
եանց յանօրէ
նութիւն։

Բարի առնէ որ բար
եաց, և այնոցիկ
որք ուղիղք են
սրտիւք։

նևին չի՛ սասանիր և չի՛ վախեր՝ի
փորձութեանց և՝ի հալածանաց *
ինչպէս որ լեառն սիոն որ է՝ի յե
րուսաղէմ չի՛ շարժիր և չի՛ փո
փոխվիր յիւր տեղէն։

Ա՝յսինքն, զերկ ինչպէս որ ներ
շոլորքն զանազան սարեր և քլուր
ներ պատերեն և զինքն կու պա
հեն * այսպէս որ ած իւր հաւա
տացեալ ժողովրդոց շորս կողմն
պատերէ՛ և զիւրեանք կու պահ
պանէ մինչև յաւիտեան։

Ա՝յսինքն, չի՛ թողուր որ ած որ
մեղաւորն և ամբարիշտ մարդկանց
դաւազանն՝ի արդարոց վիճակն
մտանէ, իբր չի՛ թողուր որ ած
որ անօրէն և ամբարիշտ մարդիք
որ եկեղեցւոյ մէջն մտանեն, որ
է՛ արդարոց վիճակն և ժառանգու
թիւն, և նոցա վրայ տիրապետեն * որ
չի՛ լինի թէ միաւիտ և պարզամիտ
մարդիք տեսանելով նոցա օրինազան
ցութիւն դայթակղին, և յուսա
հատին, և իւրեանց ձեռքն ձգաց
նեն դէպ՝ի յանօրէնութիւն և՝ի
մեղսադործութիւն։

Ա՝յսինքն, զերկ որ ած բարի
մարդկանց և ուղիղ սրտով մարդ
կանց բարի կանէ, իբր կու նա
խախնամէ, կու պահպանէ և կու
փրկէ զիւրեանք յամ փորձութէ
և կու ազատէ զիւրեանք՝ի բա
նութենէն սատանայի։

Այսինքն, իսկ այնպիսի մարդիքն որ թողելով այս պատուհիրանքն և զերկիւղն կու թեքվին յուղիղ ճանապարհէն և կու հետևին անօրինաց և ամբարշտաց, յափշտակելով զարդարս և զանմեղս, և զրկելով զորբս և զայրիս, կու տանի ՝ուր ՝ած ՝ի կորուստն յաւիտեանական այնպիսի մարդկանց հետ որ անօրէնութիւն կուգործեն * և անապատ խաղաղութիւն այս կումնայ իվեր Իսրայէլի, իբր իվեր բարեպաշտից և երկիւղածաց։

Լ՝ օթն երորդ աստիճան առաքինութեանցն է՝ խնդալն և զուարճանալն իվերայ պայծառութիւն հաւատոյ և բարեգործութեանցն քրիստոնէից։

Լ՝ այս սաղմոսումն կուխօսի մարգարէն վասն գալստեանն քրի և վասն դարձման հեթանոսաց։

Այսինքն, երբեմն մեր յաքս իւր. ջարջարանօքն և մահուամբն դարձոյց զգերութիւն սիոնի, իբր ազատեց զազգս մարդկան ՝ի բռնութէն և ՝ի գերութէն սատանայի, և դարձոյց ՝ի գիտութիւն ճշմարտութիւն ՝ի ձեռն առաքելոց իւրոց * մեք հաւատացեալքս մինի

Իսկ զթիւրեալսն ՝ի յափշտակութիւն տանի զնա՝ որ ընդ այնոսիկ ոչք գործեն զանօրէնութիւն * խաղաղութիւն իվեր Իսրայէլի։

Տունք։ 5

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԵ.

Դարձուցանել տան զգերուին սիոնի * եղաք մեք մխիթարեալք։

Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութիւն * և լեզուք մեր ցնծութիւն։

Յայնժամ ասասցեն 'ի հեթանոսս, մեծարար տէր զառնելն իւր ընդ նոսա * մեծարար տէր զառնելն իւր ընդ մեզ, և մեք եղաք բերկրեալք։

Դարձո՛ տէր զգերութիւնս մեր ոգի զուխտս 'ի հարաւոյ * ոյք վարիչին արտասուօք ցնծութիւնս հնձեսցեն։

թարվեցանք և զուարճացանք հոգւով։

Ա. յսինքն, այն ժամանակն մեր բերանն լցվեցաւ երկնային խնդութիւն և ճշմարիտ օրհնաբանութիւն * և մեր լեզուն առատացաւ և փարթամացաւ հոգեկան ցնծութիւն և արժանաւոր փառաբանութիւն։

Ա. յսինքն, և երբոր նոյն ինքն տէրն մեր յիսուս քրիստոս զիւր հաւատացեալ ժողովուրդն 'ի հալածանացն կուսապաշտից 'ի ժամանակս մեծին կոստանդիանոսի, կուզարմանան հրէայք և հեթանոսք և կասեն, թէ մեծ ողորմութիւն և բարերարութիւն արար ա՛ծ քրիստոնէից * և մեք կուպատասխանենք թէ ողորդ կասէք մեծ շնորհք արար մեզ ա՛ծ նորա համար ուրախացանք և զուարճացանք հոգւով։

Ա. յսինքն, բայց կու աղաչենք զքեզ տէր յիսուս քրիստոս, որ զմեզ այս աշխարհիս պանդխտութէն և գերութէն դարձուցանես 'ի մեր հայրենին, իբր 'ի յերկնից աղբիւրութիւնն հարաւային սէլանեերին նման, զէրէ ինչպէս հարաւային քաղցր քամին փչելով ձիւնն և զսառնամանիքն կու հալէ և սէլանեերն կու վազեցնէ դէպ 'ի յերկիրն երուսաղէմայ, այսպէս

դու քո Հոգ՝ն ոյդ սրբոյ շնորհօքն
Հալէ՛ քոյ Հաւ՝ատացելոց սառուց
եալ սիրտն , և առատացուր քո
սիրովդ , և փութացուր դէպ՝ի
վերինն Երուսաղէմ * և արժա
նի արա՛ ոք այն Հաւ՝ատացեալքն
որ այս աշխարհիս վերոյ արտասո
՛օք և հեծութիւն իւրեանց բա
րեգործութիւն սերմանիքն կու
վարեն , ՝ի յերկինս ցնծութիւն
զվարձատրութիւն պտուղն հնձեն։

Ա՝յսինքն , և վարդապետք և
քարոզասացք որ կու երթային
յաշխարհէ յաշխարհ լալով և Հո
գ՝ոց Հանելով * և իւրեանց
քարոզութեան սերմանիքն իւր
եանց սրտի և մտաց մէջն բարձած
կու տանէին։

Ա՝յսինքն , գալով ՝ի Հայրենին
իւրեանց , իբր ՝ի յերկնից ար
քայութիւնն ցնծան և ուրախա
նան * և իւրեանց ժողոված ցո
րենի խուրցերն , իբր զորդիս
արքայութեան բերեն և քեզ մա
տուցանեն։

Ա՝ւթերորդ աստիճան առքի
նութեանցն է՝ Հաւ՝ատալն թէ
առանց օգնութեան աստուծոյ
ոչինչ կարէ առնել մարդ իմբ
երկրի։

Ա՝յս սաղմոսումս կու նախատէ
մարդարէն այնպիսի մարդիքն որ

Երթալով երթային
և լային * ոչ՝ բարձ
եալ տանէին զսերմա
նիս իւրեանց։

Գալով եկեսցեն և
ցնծասցեն * որոց առ
եալ բերցեն զորայս
իւրեանց։

Տունք։ 6

Օրհնութիւք ասաքմանաց։

Սաղմոս. ՃԻԶ.

Եւ թէ ո՛չ տո՛ր շինէ զտունն * Ի նանիր վաստակին շինօղք նորա։

Եւ թէ ո՛չ տո՛ր պահէ զքաղաքն * ընդունայն տքնին պահապանք նորա։

Ի նանիր է՛ ձեզ յառնելն կանխաւ * արդարարիք մինչև էք ննջեցեալք * ոչք ուտէք զհաց ցաւո՛ց։

Ի ժամանակի ոչ տացի քուն սիրելեաց իւրոց * Ժառանգութիւն առն որդիքն են * որոյ վարձք իւր են

կուկարծեն թէ իւրեանց հանճարովն կարեն կառավարել զտունս և զընտանիս իւրեանց առանց օգնութեան այլ։

Ասայինքն, թէ որ տո՛ր ածիւր ողորմութիւնն օգնական չի՛ լինի մարդկային ազգիս թէ տան շինութիւնն կողմանէ, իբր թէ որդիոց և դստերաց կողմանէ, և թէ ապրանաց և ստացուածոց կողմանէ * փուչ տեղ կու աշխատին և կուջանան նորա շինօղքն։ Ասայինքն, թէ որ տո՛ր ածիւր ամենակարող զօրութիւնն չի՛ պահէ մէկ քաղաք մի * փուչ տեղ անքուն կումնան գիշերն՝ իբուն նորա պահապանքն։

Ասայինքն, անշահ և անօգուտ է՛ ձեզ ո՛վ մարդիք կանուխ վեր կենալն և աշխատիլն առանց ապաւինելոյ յա՛ծ * վեր կացէք քանի կանուխ որ կուզէք առանց քնելոյ * դուք որ զձեր հացն աշխատանօք ցաւ՛օք և հեծութեամբ կուտէք, զէրէ մինչև որ ուղիղ արտուլ յա՛ծ չի՛ ապաւինիք ո՛չինչ կարէք շինել։

Ասայինքն, դուք վեր կուկենայք այն ժամանակին, որ ա՛ծ իւր սիրելեացն, իբր իւր հա՛ատարիմ ծառայիցն քուն կուտայ, և կուհանգստացուցանէ, և զիւր

Եանք առանց այդ չափ աշխատա
նաց հոգևոր և մարմնաւոր բա
րեաքիւս առատացուցանէ * և
որդւովք և դստերովք կոչ ծաղ
կեցուցանէ, զերկ մարդի ժառան
գութիւնն իւր որդիքն են * և
իւր ջանից և աշխատանաց վարձքն
և հատուցումն նոքա են * և այն
է՛ իւր որովայնի պտուղն, իբր
իւր կենոջէն ծնեալ զաւակն։

Ա՞յսինքն, զերկ ինչպէս հզօր
և քաջ մարդի ձեռաց նետերն
զինքն կուպահեն և կուփրկեն՝ի
զանազան վտանգից և՝ի փորձու
թեց * այսպէս են որդիքն թօ
թափելոց, իբր այնպիսի մարդ
կանց որ զիւրեանք թօթափեր են
իբր աղատեր են, և պռծուցեր
են՝ի հոգւոց և՝ի շփոթմանց աշ
խարհիս, և միայն յաճ են ապաւի
ներ, զերկ նոցա որդիքն իւր
եանց թև և թիկունք կուլինին
՝ի պէտս նոցա։

Ա՞յսինքն, երանի այնպէս մարդ
կանց որ այնպէս բարի որդիք ընդ
ունելով յայ, զիւրեանց կարօտն
և ցանկութիւնն լցեր են՝ի նո
ցանէ * զերկ չեն ամաչեր երբոր
իւրեանց թշնամիքն կուխօսին
նոցա հետ դռան մօտն, իբր երբ
որ կուչարախօսեն զնոսա իւր
եանց որդւոցն կողմանէ՝ի դուռն
դատաւորին, կամ երբոր կու

* այն է՛ պտուղ որո
վայնի իւրոյ։

Որպէսնեաք՝ի ձեռս
հզօրի * այնպէս են
և որդիքն թօ
թափելոց։

Երանի որ եւլից ըդ
ցանկութի իւր՝ի նո
ցանէ * և ո՛չ ամա
չեսցեն յորժամ խօ
սեսցին թշնամիք
նոցա ընդ նոսա
առ դրանն։

Օրհնութիւն ասոյ ճանաց.

Սաղմոս. ՃԻԷ.

Երանի ամենեցուն որք երկնչին 'ի Տէրէ * և գնան 'ի ճանապարհս նորա։

Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես * երանի է քեզ և բարի եղիցի։

Կին քո ոստ այգւոյ վայելուչ յանկիւնս տանն քոյ * որդիք քո ոստք նորատունկք ձիթենւոյ շուրջ զսեղանովք քովք։

Հարապարհսն զնոսա դիւք առաջի առեալին քի։

Ինն երորդ աստիճան առաքինութեացն է երկիւղն Տայ և պահպանումն պատուիրանաց նորա։

Այս սաղմոսումս կուխսի մարդարէն վասն երջանկութեան այնպիսի մարդկանց որք ահիւ և դողութիւ կուհնազանդին Տայ։

Այսինքն, երանի այնպիսի մարդկանց որ ամէն իւրեանց գործոց և արարողութեց միջումն կու երկնչին յՏայ * և նորա ածային օրինաց և պատուիրանաց Հանապարհումն շուրջ կու գան։

Այսինքն, զէրէ այսպէս ապրելով ոչ զքո ձեռաց վաստակն սէ լաւն կուկոխէ, և ոչ կարկուտն կուզարկէ այլ դու քո որդւովդ և քո դստերօքդ կուտես և կու վայելես * և միշտ քո բարեկամաց և ազգականաց միջումն երանելի կուլինիս, և քո բանդ Հանապազ 'ի բարին կու առաջնորդի։

Այսինքն, քո կինդ գեղեցիկ և առատ այգւոյ նման քոյ տանդ քնճերումն միշտ աշխատանաց և Հոգաբարձութեամբ վերայ կուլինի * և քո որդիքդ մատղաշ ձիթենւոյ նման քոյ սեղանիդ բոլորքն կուպատեն և քո սիրտդ

կու մխիթարեն։

Ա՝յսինքն, ահա այսպէս օրհնու-
թիւն կու ընդունի՝ամ մարդ որ
կու երկնչի յայ * և կու օրհնէ
զքեզ՝որ ՝ի վերին սիոնէն,
իբր՝ի յերկնից և՝ի յաթոռոյ փա
ռաց իւրոյ։

Ա՝յսինքն, և կու տեսանես դու
մոտաց աչօք զբարութիւն և զվայել
չութիւն վերին երուսաղէմի *քա
նի որ կենդանի ես այս աշխարհիս
վերայ, և կու ըղմայլիս հոգւ՝ով։
Ա՝յսինքն, այլև կու տեսանես
քո հոգևոր և մարմնաւ՝որ որդ՝ոց
որդիք՝ն * զերկ խաղաղութիւն
՝այ իսրայէլին վերայ է՛, իբր բա
րեպաշտ և երկիւղած մարդկանց
վերայ է՛։

Տաներրդ աստիճան առաքինու-
թեցն է՛ քաջութիւն պատերազմին
ընդէմ թշնամեաց հոգեկանաց
և մարմնականաց։

Ա՝յս սաղմոսումս կու պատմէ
մարգարէն թէ որչափ փորձու
թիւ՝ կրեր իւր թշնամեաց ձեռ
քէն՝ ի տղայութէ իւրմէ՝ ի յօրի
նակ՝քի և հաւատացելոց նոր։

Ա՝յսինքն, շատ անգամ պատե
րազմեցան և հակառակեցան ինձ
հետ իմ թշնամիքն՝ ի տղայութէս
իվեր, և կամեցան զիս յուսահա

Ա՝յսպէս օրհնեսցի
՝ամ մարդ որ երկնչի
՝ի՝տնէ * և օրհնեսցէ
զքեզ՝որ՝ի սիոնէ։

Եւ տեսցես դու
զբարութիւնն երու
սաղէմի * զ՝ամ աւ՛
ուրս կենաց քոց։

Տեսցես դու զոր
դիս որդ՝ոց քոց *
խաղաղութի՝ ի՝վերայ
իսրայէլի։

Տ՝ունք. 6.

Օրհնութիւք աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԸ։

Բազում անգամ
մարտեան ընդիս՝ ի
մանկութէ իմէ *
ասասցէ ինձ։

Բ. աղուամ անդամ մարտեան ընդիս 'ի մանկութէ իմէ * և ինձ ո՛չ յաղթեցին։

Գ. Թիկունս իմ հաստատին մեղաւորք * ընդ երկար արարին զանօրէնութիւս իւր։

Տ. Ո՛ արդարէ՛ * և խորտակէ զու�մեղաւորաց։

Ա. մաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեք որք ատեն զսիոն։

Եղիցին նոքա որպէս խոտ տանեաց * որ

տեցուցանել և դայթակղեցուցանել * այս իմ ճշմարտութիւս թողվիայէ իսրայէլ, իբր իւրաքանչիւր հաւատարիմ և երկիւղած մարդ։

Ա. յսինքն, շատ անգամ պատերազմեցան և հակառակեցան ինձ հետ իմ թշնամիքն 'ի տղայութէս 'ի վեր, ինչպէս որ ասացի, և կամեցան զիս կործանել և 'ի վայր ձգել * բայց ընորհօքն այ չեմ կարացին յաղթահարել զիս։

Ա՛. յսինքն, զնիմ թիկունքս թափեցին մեղաւորք, իբր ինձ վերզուր և անիրաւ խօսքեր կիտեցին, և իմ յետևէս ինձ վատաացին և բամբասեցին * և իւրեանց անօրէնութին և հնարագործութիւնն աւելացուցին և երկարեցին։

Ա. յսինքն, բայց նոր ածարդարադատէ՛ * այնպիսի մեղաւորև ամբարիշտ մարդկանց վզի ոսկոռն կուջարդէ, և զիւրեանք յամօթ կանէ։

Ա՛. յսինքն, ամաչեն և ամօթով յետ դառնան ամէն այնպիսի մարդիքն * որ կուատեն զսիոն, իբր զաբ եկեղեցին որոյ գլուխն է՛ քս, և ժողովք հաւատացելոց անդամք նորա։

Ա՛. յսինքն, կտրներուածն բուսած խոտի նման անհաստատ և

անապրմատ դառնան * որ դեռ ձեռք չի՛ տուած լինի կութաը շամի և կուչորանայ։

Այսինքն, և ինչպէս այն խոտէն ոչ ՀՆՁՈՂՆ զիւր բուռն լցեց * և ոչ խուրձ ժողովողն զիւր գիրկն լցեց, վասն անպիտանութիւնն և անօգուտութիւնն, այս պէս ոչ պահապան հրեշտակք որք են իբրև ՀՆՁՈՂՔ, և ոչ փող ածող հրեշտակք որք են իբրև խուրձ ժողովողք զիւրեանք ընդունին, և տանին յերկինս վասն ազատութեան և ժամհատուութեան նոցա։

Այսինքն, և ինչպէս այս անպէտք խոտիս կշտէն անցնող մարդիկն ամենևին չի ասացին, թէ օրհնութիւն այ քեզ վերայ լինի, և օրհնեցինք զքեզ այ անուանովն, այսպէս ինչ վարդապետ և ինչ քարոզասաց որ նոցա երկրորդն և նոցա գահ առուն անց կենայ, իւր օրհնութեն արժանի չի անէ զիւր եանք։

Այ՝ետասանեորորդ ասատիճան առաքինութեանցն է՝ի յանկանիլն՝ի մեղս առանց յուսահատութեան շուտով զ ղջալն և զթողութիւն խնդրելն յայ։

Այս սաղմոսումն կուազաչէ մարդարէն զաստ որ ազատէ զինքն՝ի

մինչչև՝ի բուռն եկ եալ չորացաւ։

Ուստի ոչ ելից ըզ բուռն իւր ՀՆՁՈՂն * և ոչ զգիրկս իւր որ զորայն ժողը վէր։

Ոչ ասացին ամենեք եան որք անցանէին առ նոքօք թէ օրհնութիւն տուն ընդ ձեզ և օրհնեցաք զձեզ յանուն տնէ։

Տունք։ 8։

Օրհնութիւք ասատիճանաց։

Սաղմոս։ ՃԻԹ։

Դ խորոց կարդացի առ քեզ Տեր * Տեր լուր ձայնի իմոյ։

Աղեցին ականջք քո * ի լսել զձայն աղօթից իմոց։

Եթէ զանօրէնութիւնս քննես Տեր * Տեր ո՞վ կարէ կալ առաջի քոյ * զի ի քէն է քաւութիւն։

Վասն անուանն քոյ համբերի Տեր * համբերեալ անձն իմ բաւական քոյմ * յուսացաւ անձն իմ ի Տեր։

տառապանաց, ի վտանգէ, և ի մեղաց։

Ո՜յսինքն, ի խորուկ սրտէ, զանազան փորձութեանց միջուն, դատն տառապանաց միջուն, և ծանտր մեղաց միջուն դէպ քեզ աղաղակեցի Տեր * Տեր ած քո ողորմութիւդ լսէ իմ ձայնին։

Ո՜յսինքն, պատրաստէ՛ քո բարեդութ ականջներդ * և լսէ իսեղճ և տառապեալ մեղաւորիս աղօթից ձայնին և այց արա՛ ինձ։

Ո՜յսինքն, թէ որ դու Տեր ած մարդկային անչափ և մեծամեծ անօրէնութիւնքն քննելոյ յետնէ կենաս * ո՞վ կարէ քոյ առաջեդ կանգնիլ և զինքն արդարացուցանել * բայց դու կուսղճասկուններես, զէրէ Տամ քաւութիւն և թողութիւն քեզանից է՛։

Ո՜յսինքն, ես քո՝ նբ անուանդ սիրոյն համար այնչափ հոգեկան և մարմնական փորձութեց համբերեցի Տեր ած * համբերեցի ես մեծ ակնկալութիւն քոյ ածային բանիդ, իբր մարդեղութեան որդւոյ քոյ միածնի։

Կամ այն բանին համար որ ասացիր թէ ո՛չ կամիմ զմահ մեղաւորին, այլ զդառնալն նորա ի չար ճանապարհէն և զկեալն * և իմ անձս, իբր իմ հոգիս միշտ ի քո

ՇԾայինողորմութիւդ յուսացաւ
և ապաւինեցաւ։

Ասյինքն, իմ խրատուս և իմ
յորդորմամբս, առաւօտեան պա
հէն մինչև երեկոյն, իբր՝ ի տղայ
ութէ մինչև՝ ի ծերութին։ կամ
իմէջ աջողութե և անաջողու
թե * յառաւօտեան պահէն,
իբր յելնցն եգիպտոսի, կամ յա
ռաւօտէ յարութենն քի որդւոյ
քոյ միածնի ըսկսաւ նորոյ խրայէլն
յուսալ ի քեզ։

Ասյինքն, զէրկ գիտաց որ նո
րա ողորմութին բազում և ան
ջաւի էր, և իմացաւ որ իւր հոգ
ւոյ փրկութին նորանէ՛ * զէրկ
նա փրկեց իւր խաչիւն և մա
հուամբն զնորն խրայէլ յամ նե
ղութեց նորա, իբր՝ ի գերու
թէն սատանայի, և՝ ի տանջանաց
դժոխոց։

Արիոտասան երորդ աստիճան
առաքինութեանցն է՛ խոնարհու
թին, այսինքն, ոչինչ համարելն
զինքն։

Ասյս սաղմոսումս մարգարէն հու
բացայայտէ առաջի այ զիւր խո
նարհութիւնն և զիւր անմեղու
թիւնն։

Ասյինքն, որ ՇԾ դու գիտես
որ իմ սիրտս իմ գիտութե և իմ

Ի պահէ առաւօտու
մինչև երեկոյ * ի
պահէ առաւօտու
յուսացաւ իս
ռայէլ՝ ի
Տէր։

Ի՝ նանէ՛ ողորմութի
բազում, ՝ի նմա
նէ՛ փրկութի * և
նա փրկեաց զիսրայէլ
յամ նեղութեց
նորա։

Տունք։ 6։

Օրհնութիւք առտիճանաց։

Սաղմոս ՃԼ։

Տէր ոչ բարձրացաւ
սիրտս իմ * և ոչ զբ

սան աչք իմ։

Ո՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս * և ո՛չ ընդ այնոսիկ որք սքանչելի եղեն քան զիս։

Բայց թէ խոնարհեցայ ես ոչ մանուկ սարտուցեալ ՝ի տան նէ մօր իւրոյ՝ և դարձ նորա անդրէն ՝ի նոյն։

Ա՛յլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ * յուսացաւ Իսրայէլ ՝ի Տէր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

խոնարհութեան վրայ, կամ իմ բարձրագործութիւն և առաքինութեան վրայ էի բարձրամտեցաւ և ուռեցաւ * և իմ աչքերս զիմ փառքն և մեծութիւնն տեսանելով էի գոռոզացաւ և էի հպարտացաւ։ Ա՛յսինքն, ես մեծամեծաց հետ էի գնացի, իբր այնպիսի մարդկանց հետ շուրջ էի եկայ որ մեծամեծ պատուոց և արժանաւորութեաց կուցանկային * և ո՛չ այնպիսի մարդկանց հետ նստայ և վերկացայ որ խորին և անհաս խնդրուածոց յեռանէ անկանելով կուզէին ըսքանչելի լինիլ, և զի տուն երևիլ ՝ի մէջ մարդկան։ Ա՛յսինքն, բայց թէ խոնարհեցայ ես հոգւովք և մտօքքոյ առաջևդ, փափաքելով քոյ ՀԾայնին շնորհացդ, ինչպէս որ իւր մօր ծծէն կտրած և խրտնած երա խայն միշտ կուլանայ և կուփափաքի որ կրկին դառնայ առ իւր մօր ծիծն, դու զիս մի՛ անտես առներուս յերեսաց ձգեր, զէրէ միշտ իմ սիրտս դէպ առ քեզ է։ Ա՛յսինքն, այլ թէ հպարտացուցի զիս զանձս քոյ առաջևդ, դու զիս իմ անզգաստութեանս գօրայ պատժէ, և այսպէս ինձ հատուցումն արա՛ * բայց զիս քոյ ՀԾայնին շնորհացդ կաթէն մի՛ զրկեր, զէրէ քո առատաձիրն ողորմութիւդ և ներ-

զուԹիւդ տեսանելով յուսացաւ
իսրայէլն 'ի քեզ, Իբր քո հաւա
տացեալ ժողովուրդն 'ի ըսկզբա
նէ մինչև յաւիտեան 'ի քեզ ապա
ւինեցաւ։

Ա՝ ըեքտասան երորդ աստիճան
առաքինութեանցն է միշտ մնա
ցեալն զանօրէնութիւն քի, և սի
րով պաշտելն զնա։

Ա՝յս սաղմոսումս կուխօսի մեր
գարէն ընդ հօր այ վեր որդ՝ոյ
նոր միացնի յի քի նորոյ դաւ՝թի
և կու աղաչէ զնա ընուլ զնոս
տուն իւր առ նա։

Լսէք, յիշէ՛ք ամենայն ազգ հայոց
միացին, զյոյ քս զնորն
դաւ՝իթ քոյ հայրական դԹուքդ
* և 'ի միա առ նորա հեզուԹիւն
և խոնարհուԹիւն զ հնազանդու
Թիւն և զ համբերուԹիւն, զի իբրև
զդառնանմեղ առաջի ըսպանչացն
անմռունչ կայ, և վասն խոնար
հուԹեն նորա դատաստան նորա
բարձաւ ըստ եսայեայ։

Ա՝յսինքն, յիշէ Թէ ինչպէս
երդուաւ քեզ ամեն * և ուխտ
դրեց քեզ այդ յակոբայ, Իբր
յիշէ Թէ ինչպէս խոստացաւ քեզ
իւր կամաւ և յօժարուԹեամբն
'ի ձեռն չարչարանաց խաչի

Տունք։ 4։

ՕրհնուԹիւն աստուծոյ։

Սաղմոս։ ՃԷԱ։

Յիշեա՛ տար ըզ
դաւ՝իթ * և
զամ հեզու
Թիւն նորա։

Ոլորպէս երդուաւ
ամեն * և ուխտս եդ
այ յակոբայ։

Զոհ ուրջ մահից՝ի յարկա-
տան իմոյ * թէ ելից
յանկողինս մահճաց
իմոց։

Զոհ տաց քուն աչաց
իմոց * կամ նինջ
արտևանաց իմոց *
կամ հանգիստ իրա
նաց իմոց * մինչև
գտից զտեղի յարկի
տնեայ յակոբայ։

և մահուանն իւրոյ հիմնել և կաղ
մել զեկեղեցին իւր սբ։
Ա՝ յսինքն, և ասաց, ես չեմ
մտաներ բնաւ իմ տան օթաղնե
րի մէջն, իբր՝ի յանմատոյցառա
գաստն վերին երուսաղէմի * և
քա՛ւ լիցի թէ ես ելանեմ իմ տե
ղերի անկողնոցն վերայ, իբր՝ի
բնակութիս անպատմելի և ան
ճառելի հանդստարանի իմոյ։
Ա՝ յսինքն, քա՛ւ լիցի թէ ես թո
ղում որ իմ աչքերս քուն առ
նու, իբր քա՛ւ լիցի թէ ես թող
տամ որ իմ հովիւքն և առաջ
նորդքն անհոգանան՝ի կառա՛ւ
րելոյ զհա՛ւատացեալս իմ * կամ
թողում որ իմ թարթերս ննջեն
և փակվին, իբր իմ վարդապետքն
և քարոզաստուքն լռեն՝ի պատմելոյ
զբանս աւետարանական ճշմար
տութեան իմոյ * կամ թողում
որ իմ քնիս երակներն հանդ
չին, իբր իմ սրբակրօն քահա
նայքն դադարին՝ի յաղաղակելոյ
առ քեզ վասն փրկութեան ազ
գի մարդկան * մինչև որ գտա
նեմ զտեղի յարկի տնեայ
բայ, իբր մինչև որ կազմեմ և
պատրաստեմ զիրբ եկեղեցին իմ,
որ է՛ տուն և բնակութիւն տնեայ
յակոբայ, իբր այն տնն որ բարե
պաշտ և երկիւղած հա՛ւատացե
լոց ածեն է՛։

Ասացէք , ահա՛ լսեցինք նորա համբաւն ՝ի յԵփրաթայ , որ այլ անուամբ ասի բեթղէհէմ , զէրն անդ ծնաւ մարմնով , անդ երևեցաւ , և անդ հրեշտակք երգեցին զլուսաւք ՝ի բարձունս , այլ և յերկիր խաղաղութիւն * և գտաք զնա ՝ի դաշտս մայրեաց , իբր ՝ի հրէաստանի , որ երբեմն էր օրման անպտուղ ծառոց ազգին հեթանոսաց յառաջ քան զդալն իսրայէլացւոց , և յետոյ եղև դաշտ մայրեաց , իբր բնակութիւն մարգարէից և իշխանացն հրէից։

Ասացէք , եկէք մտանենք նորա հինգեան եկեղեցւոյն մէջն * և հոգւով և ճշմարտութիւնբ երկիր պագանենք նորա այն տեղն , որ իւր ոտքերն կանգներ են , իբր այն տեղն որ իւր առաքեալքն ոտք են ոտք նոր զաւետարանական քարոզութիւն տարածեր են և հաստատեր են։

Ասացէք , վերկաց ուրեմն՝ որ յոյ քս յետ կատարելոյ զքո մարմնանալոյ տնօրէնութիւդ , և համբարձիր ՝ի յերկինս ՝ի քո անձառելի հանդիստարանդ * և տար քեզ հետ զքո սրբութիւն կոտակիդ տապանակն , իբր զմարիամ մայր քո ամէնօրհնեցեալ . կամ զնոբ եկեղեցին , որ քոյ անձառելի տնօ

Ասա՛ լսեսք զնմանէ յԵփրաթայ * և գտաք զնա ՝ի դաշտս մայրեաց։

Մտցուք ՝ի յարկսն՝ * երկրպագցուք ՝ի տեղւոջ ուր կացեալք են ոտք նորա։

Ասա՛ ելի տէր ՝ի հանգիստ քո * դու և տապանակ կոտակի սրբութեանդ քոյ։

Ողորմեսցես քո զդեց ցին զարդարութիւն * և երբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Վասն դաւթի սիրելոյ քոյ * մի դարձուցաներ զերես քո յօծելոյ քումէ։

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութիւն և ոչ ստեաց նմա * Զի պտղոյ որովայնի նորա նստուցանեմ յաթոռ նորա։

ընդունութիւն խորհրդոյդ, և քոյ ճշմարտին նոր ուխտիդ և կտակիդ տապանակն է, զոր դու սիրեցիր և մաքրեցիր քո արեամբդ։

Ասելոյն, յետ քոյ համբարձմանդ քո երրորդութիւնքդ, իբր քո առաքեալքդ և հայրապետքդ որ դարձութիւն զգենուն Երուսաղեմ շնորհօք հոգւոյդ սրբոյ, և քո սուրբ եկեղեցիդ աղաղակութիւն և իմաստութիւն կառավարեն * և քո ամէն սրբերդ և ընտրեալքդ, նոցա դրաց կարդի և կառավարութիւն տակուն ցնծան և ուրախանան։

Ասելոյն, արդ վասն քոյ այդ սիրելի և ճշմարիտ դաւթիդ կուաղաչեմ զքեզ, զի զայլոք մեծադոյն և պատուականագոյն քան զնա ոչ ունիմ որ քեզ միջնորդեմ բարեխօս ձգեմ * զքո երեսդ, իբր զքո հայրական խնամքդ և այցելութիւդ նոյն սիրելի դաւթէն որ է որդի քո միածին, և օծեալ քո, մի՛ դարձուցանեք, այլ յամենայնում լսելով նմա, կատարեա՛ զկամն և զբարեհաճութիւնս նր։

Ասելոյն, քո ճշմարտին տէրութիւդ երդուաւ դաւթի որդւոյ իւրոյ ճշմարտութեամբ, և զիւր խօսքն չի՛ ստեց * զէրկ ասացթէ նորա որովայնի պտղէն կունստուցանեմ իւր աթոռին վրայ,

իբր զառաքեալս որք ծնանելոց էին 'ի սերմանէ ածային վարդապետութեան նորա , խոստացաւ նաստուցանել իւր աթոռին վերայ իբր 'ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ։

Ա՝ յսինքն , թէ որ քո որդիքդ իբր քո սուրբ առաքեալքդ զիմ աստուածային օրէնքն և պատուիրանքն պահեն * և զիմ ամենատրանակիան վկայութիւնքն զոր 'ի ձեռն քո ուսուցանել պիտիմ նոցա , քարոզեն և պատմեն բոլոր աշխարհի , և դարձուցանեն զմարդիք 'ի դիտութիւն ճշմարտութեան։

Ա՝ յսինքն , չէ թէ միայն նոքա, այլ և որդիքն նոցա , իբր այլև փոխանորդք նոցա նստին յեռ նց յաւիտեանս յաւիտենից քոյ աթոռիդ վերայ։

Ա՝ յսինքն , զէրէ հաճեցաւ Տէր աստուած սիոնի , իբր սուրբ եկեղեցին իւրն դուր եկաւ , և կամեցաւ բնակիլ նորա միջուն * և ասաց , այս է՛ իմ հանգստութեան տեղն յաւիտեանս յաւիտենից * ես այս տեղս կուբնակիմ , զէրէ հաւանեցայ սորա վասն սիրոյ որդւոյ իմոյ միածնի։

Ա՝ յսինքն , սորա այրիքն , իբր այս եկեղեցւոյս միջի եղած այրիքն, իբր այնպիսի հոգիքն որ մարդ

Զնոսէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ * և զվկայութիւս իմ զոր ուսուցից նոցա։

Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յաւիտենից յաթոռ քո։

Հաճեցաւ Տէր ընդ սիոն , և ընտրեաց բնակիլ 'ինքա * ասէ այս է՛ հանգիստ իմ * յաւիտեանս յաւիտենից 'ի սմա բնակեցայց զի հաճեցայ ընդ սա։

Զ՝ այրիս սորա օրհնեալ զաղ օրհնեցից * և զաղքատս սորա լցուցից հացիւ։

Արիցանց սորա զդեցուցից զփրկութիւն * և անբ սորա ցնծալով ցնծասցեն։

Ընդ ծագեցից զեղջիւր ՚ի դաւիթ * պատրաստ արարիցի զճրագ օծելոյ իմոյ։

կային տկարութիւնքն մեղանչելով այրի են եղեր ՚ի փեսայէն իւր եանց յետ քանի որդւոց ՚իմոց, և զ ղջմամբ և արտասուօք կամին դառնալ առնա, ես օրհնելով կու օրհնեմ զիւրեանք և իւր եանց սիրտն կումխիթարեմ * և սորա միջի եղած հոգւով աղքատներն, իբր զայնոսիկ որ կարօտ են ճշմարտութեամբ իմ ածային բանիս հացովն լցուցանեմ և յաղեցուցանեմ։

Այսինքն, սորա եպիսկոպոսացն և քահանայիցն փրկութիւն զգեստս հագուցանեմ, իբր զիւրեանք արդարութիւն ճշմարտութիւն և իմաստութիւն զարդարեմ, որ այլոց ուղղութիւն և փրկութեան պատճառ լինին * և սորա սրբքն և ընտրեալքն ցնծալով ցնծան հոգւով աստ և ՚ի հանդերձեալսն։

Այսինքն, այն եկեղեցւոյ մէջն իմ ճշմարիտ դաւթին պող բուսուցանեմ, իբր զիւր իշխանութիւն և թագաւորութիւն զօրացուցանեմ և աճեցուցանեմ * և իմ օծելոյս ճրագն պատրաստեմ, իբր զյովհաննէս մկրտիչն, որ թէպէտ ոչ է լոյս, այլ զի վկայեացէ վասն լուսոյն, յառաջ ընթանալով իբրև զճրագ, և ճանապարհ պատրաստելով նմա։

Ա. յսինքն, և այս իմ օծելոյս թշնամեացն ամօթ զդեցուցա նեմ, իբր դվնասակոր անեմ ցրուեմ և կորուսանեմ * և իւր վերայ իմ սրբութիւն ծաղկի, իբր իմ ՅԾայնի փառքս նորա վերայ յայտնի երևի, և իբրև որդի ՅՍ՝ի մէջ մարդկան պատուի և մեծարվի։

Զորեքտասան երորդ աստիճան առաքինութեանցն է միաբանութիւն և խաղաղասիրութիւն։

Ա. յս սաղմոսումս կուգովէ մարդարէն զմիաբանութիւն և զխաղաղութիւն։

Ա. յսինքն, ահ թէ որ չափ բարի է, որ չափ վայելուչ է, որ չափ ցանկալի է, և որ չափ օգտակար է, որ որդիքն ՅՍ, և եղբարքն քի, իբր հաւատացեալ քրիստոնեայք միաբանութիւն խաղաղութիւն և սիրով բնակին՝ի միասին՝ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ։

Ա. յսինքն, քրիստոնէից միաբանութիւն և խաղաղութիւնն այն չափ պատուական է, որ կունման նի այն անուշահոտ և քաղցր իւղն որ կութափէին՝ի գլուխն և՝ի մորուսն ահարոնի, նախ վասն նշանակելոյ զսրբութիւն և զառաքինութիւն նորին, և երկրորդ վասն նշանակելոյ զշնորհն ՅՍ հեղ

Զնշանամեաց սորա ըզդեցուցից զամօթ * և՝ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

Տունք. 17.

Օրհնութիւք աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԼԲ.

Օ՝ի բարի կամ զի՛ վայելուչ, զի բնակին եղբարք՝ի միասին։

Ոպ իւղ զի՛ ի՝ջանէ՝ի գլուխն և՝ի մորուսն ահարոնի * և՝ի մորուացն ի՝ջանէ՝ի գրասպանա զգեստուն նորա։

Ո՞ւ ցօղ զի ցօղէ 'ի Հերմոնէ , 'ի վերայ լերին սիոնի։

Տ՚ անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն * և զկեանսն յաւիտեանից։

Տունք. 4.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԼԳ.

Ա՛ստ օրհնեցէք զամ ծառայք տն զտր * ո՛կայք 'ի տան տն և 'ի դաւիթն ա՛յ մերոյ։

եալ ի վերայ նոր * և այս ի՞ւրս այն չափ առատ կութափիէին , որ մի ըուսէն կուիջանէր ի՞ւր զգեստի եախային վերայ , և կուկաթիկա թէր մինչև 'ի փէշերն։

Ա՛ստինքն , այլև կունմանի այն երկնային ցօղոյն որ կուցօղի 'ի Հերմոն լեառն , և սիոնի լեռանն վերայ , և զիւրեանք կուպարար տացուցանէ և կուծաղկեցուցանէ , նշանակելով զշնորհն այ ցօղեալ , 'ի վերայ առաքելոցն քի , և 'ի վերայ ամբ եկեղեցւոյ նորա։

Ա՛ստինքն , միաբանութիւն և խաղաղութիւն եղած տեղն , պատրաստեց տր ա՛ծ զիւր օրհնութիւն և նախախնամութիւն * և սիրողացն զնոյն միաբանութիւն , կուպարգևէ զկեանս յաւիտենական։

Հնգետասան երորդ աստիճան առաքինութեացն է՝ յամ ժամ օրհնելն և գովելն զա՛ծ։

Ա՛ստ սաղմոսումս կու յորդորէ մարդարէն զհաւատացեալս օրհնել և գովել զա՛ծ։

Ա՛ստինքն , ասա օրհնեցէք , իբր այս ա՛ռ եկեղեցւոյս ՀՀՆ օրհնեցէք և գովեցէք զտր ա՛ծ ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք այ ուր

միաբանութիւն և խաղաղութիւն է՝
* և մանաւանդ դուք քահանայք
և եկեղեցականք որ յանձնեցէք
զձեզ այլ , և կուբնակիք ՝ի տան
նորա և ՝ի գահիցն նորա , իբր
՝ի վանս և յանապատս։

Ա՞յսինքն , գիշերով վեր կացէք
և ձեր ձեռքն սրտի մեօք բարձրա
ցուցէք դէպ ՝ի տուրբ սեղանն *
և օրհնեցէք և բարեբանեցէք
զտէր ամ փրկիչն ձեր յն քս։

Ա՞յսինքն , զի տեսանելով ամ
զձեր հաւատն և զկատարեալ
սէրն , օրհնէ զձեզ իւր երկնային
օրհնութեամբն ՝ի սիոնէ , իբր
՝ի վերին երուսաղէմէ * այն որ
ընտրեցեալ էր է զերկինս և զերկիր
՝ի յոյնչէ։

Իբր , օրհնեցէք զամ , զի ալէ
լուիայն օրհնեցէք զամ կութարգ
մանի։

Ա՞յս սաղմոսումն կու յորդորէ
մարդարէն օրհնել և գովել զամ
վասն անհուն ողորմութեանն նորա
և վասն անչափ բարութեանն որ
արար աղդի մարդկան։

Ա՞յսինքն , օրհնեցէք ով հաւա
տացեալ ժողովուրդք զանուն
տն այ * օրհնեցէք և գովեցէք ով
ընտրեալ ծառայք տն զտէր ամ
* և մանաւանդ դուք քահա

՝Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ՝ի սրբութիւն * և օրհնեցէք զտէր։

Օրհնեսցէ զքեզ տէր ՝ի սիոնէ * որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք։ 3։

Ալելուիայ։

Սաղմոս։ ՃԼԴ։

Օրհնեցէք զանուն տն * օրհնեցէք ծառայք տն զտէր * ո՛վ կայք ՝ի տան տն , և ՝ի գահիցս այ մերոյ։

Օրհնեցէք զՏէր զի բարի է՛ * և սաղմոսասացէք անուանն Նորա զի քաղցր է։

Զ. Յակոբ ընտրեաց իւր Տէր * և զԻսրայէլ ժառանգութիւն իւր։

Զ. Զի ծանեայ զի մեծ է՛ Տէր * և Տէր մեծ է՛ քան զամենայն կուռս։

Զ. Զամենայն զինչ կամեցաւ արարաւ Տէր յերկինս * և յերկրի * ՚ի ծովս * և յամենայն խորս։

նայք և եկեղեցականք որ կայք Տան մի՛ջումն և նորա գաւթի մի՛ջումն, իբր ՚ի յեկեղեցիս ՚Իսրայելի և յանապատս։

Զ. Յսինքն, օրհնեցէք և բարեբանեցէք զՏէր ՅԱԾ, զԷրէ բարի է՛ * և սաղմոս ասացէք սրտի մտօք Նորա անուանն, զԷրէ քաղցր է՛։

Զ. Յսինքն, նա վասն իւր անձառելի նախասահմանութեանն զՅակոբ նահապետն իւրն հաւատարիմ ծառայ ընտրեց, իբր զՅԱԾ պաշտս * և Իսրայէլացւոց աղգն իւրն ժառանգութիւն արար, իբր զսուրբ եկեղեցին իւրն հարսնացոյց։

Զ. Յսինքն, ես ՚ի տղայութենէ իմէ ճանաչեցի և գիտացի որ մեծ է՛ Տէր ՅԱԾ քան զՅամ հրեշտակս որք են ՚ի յերկինս * և մեծ և ահաւոր է՛ քան զՅամ հեթանոսաց կուռքերն որք են ի վերայ երկրի։

Զ. Յսինքն, զինչ իքմին որ կամեցաւ Տէր ՅԱԾ ըստեղծեց թէ ըզ հրեշտակս, թէ զարեգական և զլուսինն և թէ զայլս աստեղս որք են ՚ի յերկինս * թէ զկենդանիս և զանասունս, թէ զծառս և թէ զտունկս որք են ՚ի յերկրի * թէ զձկունս և զսողունս որք են ՚ի ծովն * և թէ զայլս ըստեղծուածս որք են ՚ի յանդունդս, իբր ՚ի խորս երկրի։

Ա՝յսինքն , երբեմն ինքն կուղէ երկրիս բոլորքէն պուղն կուհանէ , և կուբարձրացուցանէ 'ի յօդս , և ժողովելով իմիասին ամպ կուշինէ * և այս ամպերիս միջի եղած այրելի նիւթերէն կայծակունք և փայլատակունք կուհանէ * և ամպերն ցուրտ օդով կուլուծանէ և յանձև կուփոխարկէ * և երբեմն ինքն կուկամի իւր ամպարներէն քամի կուշնչէ լուծանելով 'ի յօդ զղանազան նիւթս որ կան 'ի մէջ երկրի։

Ա՝յսինքն , նա պատուհասեց և սատակեց եգիպտացւոց անդրանիկ զաւակներն * ոչ միայն մարդկանց , այլև անասնոց։

Ա՝յսինքն , նա իւր զարմանալի նշանքն և արուեստքն ողարկեց քոյ մէջդ ով եգիպտոս * և ցոյց տվեց փարաւոնի և իւր ամէն զօրացն պատժելով զնոսա զանազան պատուհասօք։

Ա՝յսինքն , յեռ ազատելոյ զիսրայէլացւոց ժողովուրդն յեգիպտոսէ , պատուհասեց այնչափ զանազան կուապաշտից ազգերն * և սատակեց այնչափ ուժեղ թագաւորներն 'ի յերկիրն քանանացւոց

Ա՝յսինքն , և մանաւանդ զսեհոն թագաւորն ամուրհացւոց երկրին , և զզուվգ թագաւորն բասանու երկրին * և այլ ամ

հանէ զամպս 'ի ծաղաց երկրի * զփայլատակունս իւր * անձրևս արար * և հանէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց։

Ա՝հար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց * 'ի մարդոյ մինչև յանասուն։

Ա՝ռաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր 'ի մէջ քոյ եգիպտոս * 'ի փարաւոն և յամենայն զօրս իւր։

Ա՝հար զազգս բազումս * և սպան զթագաւորս հզօրս։

Ո՝ սեհոն թագաւոր ամուրհացւոց զզուվգ թագաւոր բասանու * և զամենայն թագաւո

ըստ իս քանանացւոցս։
Եւ զերկիրս նոցա 'ի ժառանգութիւն * ժառանգութիւն ինչիւ ժողովրդեան իւրոյ։

Տէր անուն քո յաւիտեան * տէր յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ։

Դատէ տէր զժողովուրդս իւր * և 'ի ծառայս իւր միխիթարի։

Կուռք հեթանոսացն արծաթ և ոսկի են * գործք ձեռագործք են որդւոց մարդկան։

Բերան ունին և ոչ խօսին * աչք են և ոչ տեսանեն։

Ականջք են և ոչ լսեն * և ոչ գոյ շունչ 'ի բերանս նոցա։

Նմա նոցա եղիցին որք արարին զնոսա * քանանացւոց թագաւորներն։

Ասա՛ յինքն, և նոցա երկրներն և գաւառներն տուա՛ւ 'ի ժառանգութիւն * իբր մուլք և ժառանգութիւն արաւ իսրայէլացւոց ժողովրդեանն։

Ասա՛ յինքն, ուստի տո՛ւ ածք քո անունդ յաւիտեան յաւիտենից կուփառաւորվի * և քոյ բարեբարութիւնդ յիշատակն կուտ ազգէ մինչև յազգ 'ի մէջ մարդկան։

Ասա՛ յինքն, դու քո ածային տէր ողորմութիւնդ կուդատես զքո ժողովրդդ արդարութիւնդ առանց մատնելոյ զնոսա 'ի ձեռս թշնամեաց նոցա * և տեսանելով զքոյ հաւատարիմ ծառայից զողջունն և զապաշխարութիւնն կուտ միխիթարվիս 'ի նոսա։

Ասա՛ յինքն, ինչ կարեն մեզ անել հեթանոսաց կուռքերն որ 'ի յոս կիւոյ և 'ի յարծաթոյ են շինած * և հողեղէն մարդկանց ձեռագործք են։

Ասա՛ յինքն, բերան ունին և չեն խօսիր * աչք ունին և չեն տեսաներ։

Ասա՛ յինքն, ականջս ունին և չեն լսեր * և իւրեանց բերանուն շունչ և խօսք չկայ որ բարբառին։

Ասա՛ յինքն, նոցա նման դառնան այն մարդիքն որ շիներ են զիւր

եանք * և ամէն այնպիսի տգէտք
և յիմարք որ յուսացեր և ապաւէ
ներ են 'ի նոսա։

Ի՞ արձեալ, եկն որդին մարդոյ
բանն ածմարմնացեալ, և բնա
կեցաւ 'ի մեզ, և հրէայք և հե
թանոսք ոչ ծանեան զնա. աչս
ունէին, և ոչ տեսին թէ նա է
Ճշմարիտ քան որ գալոցն էր յաշ
խարհ. ականջս ունէին, և ոչ
լսեցին նախադուշակութեաց և
վկայութեացն մարգարէից. քիթս
ունէին և ոչ հոտոտեցին զան
պատմելի անուշահոտութիւն նը.
բերանս ունէին, և ոչ փառս
բանեցին զնա իբրև որդի աստ.
ձեռս ունէին, և ոչ մատուցին
նմա պտուղ բարի ըստ արժան
եացն նորա. ոտս ունէին, և ոչ
դնացին զհետս ուղիղ Ճանապար
հաց նորա, այլ ընդէմ աստ նա
խանձեցան, և ըմբռնեցին կապս
նօք, և տարեալ 'ի մահ մատնե
ցին և խաչեցին զորդին աստ, վասն
որոյ նմանեցան կռոց որք են ձե
ռագործք մարդկան։

Ա՝ յսինքն, իսկ դուք ո՛վ ազգդ
իսրայէլացւո՛ց օրհնեցէք զտէր *
և դուք ահարոնի զարմդ օրհնե
ցէք և քարեբանեցէք զտէր։

Ա՝ յսինքն, դուք զլեւեայ ազգդ
օրհնեցէք զտէր * և ա՛մ հաւ՛ա
տացեալք և երկիւղածք ա՛յ օրհ

և ամենեքեան որք
յուսացեալք են
'ի նոսա։

Տունն իսրայէլի օրհնե
ցէք զտէր * տունն
ահարոնի օրհնե
ցէք զտէր։

Տունն զլեւեայ օրհնե
ցէք զտէր * երկիւ
ղածք տէն օրհնեցէք զտէր

Օրհնեալ ՝ուր ՝ի սիոն է * որ բնակեալն է՛ յերուսաղէմ։

Տունք : 20·

Ալէլուիայ :

Սաղմոս · ՃԼԵ·

Խոստովանեցարուք տէր զի բարի է՛ * զի յաւիտեան է՛ ողորմութիւն նորա։

Խոստովանեցարուք աստուծոյ աստուածոց * զի յաւիտեան է՛ ողորմութիւն նորա։

Խոստովանեցարուք տէրանց տերանց * զի յաւիտ։

նեցէք և գովեցէք զտէր ամենայնիւ։

Այսինքն, օրհնեալ լիցի տէր ամ՝ ի սիոնէ, իբր՝ ի յիւր սուրբ եկեղեցւոյն * այն ամն կասեմ որ բնակած կայ իվերինն երկնի։

Իբր, օրհնեցէք զամ, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զամ կուրթարդմանի։

Այս սաղմոսումն կու յորդորէ մարդարէն օրհնել զամ վասն իւր ըստեղծագործութեան, վասն հրաշեղոցն որ արար ՝ի յեգիպտոս, և վասն բարերարութեան որ արար իսրայէլացւոց ազգին։

Այսինքն, խոստովանեցէք այ անչափ բարութիւն և անչափ մեծութիւն ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք, զերկ բնութիւն բարի է՛ * և իւր ողորմութիւն յաւիտենական է՛։

Այսինքն, խոստովանեցէք այ ճշմարտութիւն ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք, զերկ ամ ըստեղծեալ աստուծոց ամն է՛ * և իւր ողորմութիւն յաւիտենական է՛։

Այսինքն, խոստովանեցէք այ զօրութիւն և կարողութիւն ո՛վ հաւատացեալ ժողովուրդք, զերկ ամ ըստեղծեալ տերանց տէրն է՛

* և իւր ողորմութիւնն յաւիտեանական է։

Զ՝ յոյնքն, նա այսչափ մեծ մեծ ընչանչելիք արար թէ՝ի յերկրի կինա և թէ՝ի յերկրի միայն իւր անչափ կարողութիւն * զէրէ իւր ողորմութիւնն յաւիտեանական է։

Զ՝ յոյնքն, նա ըստեղծեց զերկինային զօրութիւնս։ Կամ զաւաքեալս և զմարդարէս իւր անչափ իմաստութիւն *. զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտեանական է։

Զ՝ յոյնքն, հաստատեց զերկիր կիրս ջրի տարերքին վերայ, իբր նայելով յերկրէս դէպ՝ի յերկինս այլ ոչ՝ի յերկնից դէպ՝ի յերկիր կիրս։ Կամ հաստատեց զեկեղեցի իւր սուրբ՝ի մէջ զանազան աղգաց և ժողովրդոց, զի ջուրն զբազմութիւն ժողովրդեան նշանակէ * զէրէ իւր ողորմութիւնն յաւիտեանական է։

Զ՝ յոյնքն, ըստեղծեց զմեծ մեծ լուսաւորքն, իբր զարեգահն և զլուսինն, որք առաջս մարդկան երևին մեծագոյնք քան զայլս աստեղս։ Կամ սահմանեց զնոր և զհին կտակարանքն առ՝ի լուսաւորել զհոգիս մարդկան * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտեանական է։

Զ՝ որ զանչանչելիս մեծամեծս միայն * զի յաւիտեան։

Զ՝ երկինս արար իմաստութեամբ իւրով * զի յաւիտեան։

Հաստատեաց զերկիր իվերայ ջրոց * զի յաւիտեան։

Զ՝ որ զլուսաւորս մեծամեծս * զի յաւիտեան։

Զարեգակն արար իշխանական տուընջեան * զի յաւիտեան։

Զլուսինն և զաստեղս իշխանական գիշերոյ * զի յաւիտեան։

Զհաւր զերկիրն Եգիպտացւոց անդրանիկս զոք իւրովք հանն դերձ * զի յաւիտեան։

Եւ եհան զիսրայէլ ի միջոց նորա * զի յաւիտեան է։

Ա՝ յսինքն, զարեգակն ստեղծեաց որ տիրէր և իշխէր ցերեկվան։ Կամ զնոր կտակարանքն հաստատեաց առ ի ուղղել զքրիստոնեայս ի Ճանապարհս փրկութեան * զէրէ իւր ողորմութիւնն յաւիտենական է,

Ա՝ յսինքն, զլուսինն և զաստեղս ստեղծեաց, որ տիրէին գիշերվան։ Կամ զհին կտակարանքն, և զհին օրինաց վարդապետան հաստատեաց առ ի ուղղել զհրէայս, որք շրջէին ի խաւարի տրգիտութեան գիշերոյ * զէրէ իւր ողորմութիւնն յաւիտենական է։

Ա՝ յսինքն, պատուհասեաց եգիպտացւոց երկիրն սատակելով զանդրանիկ զաւակս նոցա։ Կամ պատուհասեաց զերն մեր յիսուսն զմեղսագործ աշխարհս, և ընդ ելեալ զսկզբնական մեղս հաւատացելոց իւրոց, քան զի եգիպտացի աշխարհս կուռնշանակէ, և անդրանիկքն եգիպտոսի զմեղս ըստ ինքնականս * զէրէ իւր ողորմութիւնն յաւիտենական է։

Ա՝ յսինքն, ազատեաց և հանեաց իսրայէլացւոց ազգն ի յեգիպտոսէ։ Կամ զերն մեր յիսուս, փրկեաց և ազատեաց զիւր հաւատացեալսն ի խաւարէ կուռապաշտութեան աշխարհիս այսորիկ * զէրէ իւր ողորմութիւնն յաւիտենական է։

Ի՜ ձեռն բարձր և բա զուկ հզոր * զի յա՛ հիտեան։

Ա՜յսինքն, և զայս բարերարու թիս արաւ իւր ձեռաց բարձր և ամենակարող զօրութիւն ցուցա նելով։ Կամ ՝որն մեր յա՛ քս զիւր հզօր բազուկն բարձրացու ցանելով և տարածելով իվերայ խաչին * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է՛։

Ա՜ հերձ զծովն մեծ և բաժանեաց յեր կուս մասուանս * զի յաւի՛։

Ա՜յսինքն, ՃՁեց զկարմիր ծովի ահագին ջուրն, և երկու բաժին արաւ։ Կամ բաժանեց ՝որն մեր յա՛ քս զայս ծով աշխարհս ՝ի յեր կուս, իբր ջոկեց զՀաւ՛ատացեալս իւր մկրտութի՛ւն սուրբ աւ՛ազանին ՝ի յանհաւ՛ատից որք ո՛չ ունին զմկրտութի՛ * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է՛։

Ա՜ւ անցցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նոր * զի յաւի՛հիտեան։

Ա՜յսինքն, և անց կացոյց զիսրայէլ էլացւ՛ոց ազգն կարմիր ծովի մի ջումն։ Կամ սրբեց և մաքրեց ՝որն մեր յա՛ քս զիւր Հաւ՛ատացեալն ջրով սրբոյ աւ՛ազանին, և առաջնորդեաց ՝ի յերկինս * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է՛։

Ընկղմեաց զփարաւ՛ոն, և զզօրս իւր ՝ի ծով կարմիր * զի յաւի՛հիտեան։

Ա՜յսինքն, ընկղմեց և խեղդեց զփարաւ՛ոն և զիւր զօրքն կարմիր ծովի միջու�ն։ Կամ հալածեց և կործանեց ՝որն մեր յա՛ քս զանիրաւ՛ոյթ փարաւ՛ոնն զսատանայ իւր պաշտօնէիւքն ՝ի խորս անդն դոց * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է՛։

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ * զի յաւիտեան։

Ա. հար զազգս մեծամեծս * զի յաւիտեան։

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս * զի յաւիտեան։

Օ. սեհոն թագաւորն ամուրհացւոց * զի յաւիտեան։

Ա. յսինքն, եւ զիւր ժողովուրդն տարաւ հանեց 'ի յանապատ։ Կամ զիւր հաւատացեալքն ազատեց 'ի յախտից 'ի մեղաց եւ իշար եաց տրն մեր յս քս եւ իբրեւ 'ի յանապատի յանդորրացոյց զնոսա ուր լսելով զձայնն յովհաննու մկրտչին որ ասէ պատրաստ արարէք զճանապարհս տն եւ ուղիղ արարէք զշաւիղս նորա, խնդան եւ փութան 'ի հայրենին իւրեանց երկնային * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա. յսինքն, զանազան հեթանոսաց եւ կռապաշտից մեծամեծ ազգերն պատուհասեց։ Կամ զզանազանս մոլորութիւս մեղաց, եւ զչարութիւս այսոց պղծոց խափանեց տրն մեր յս քս * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա. յսինքն, եւ նոցա ուժեղ թագաւորքն սատակեց եւ փչացոյց։ Կամ զեօթն մահացու մեղս որք թագաւորեր էին իվերոյ աշխարհի անուժացոյց եւ անզօրացոյց տրն մեր յս քս * զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա. յսինքն, ըսպանեց զսեհոն թագաւորն ամուրհացւոց երկրին։ Կամ արդեւլեց զցանկութիւն աչաց տրն մեր յս քս որ դառն է առաջի այ քան զի սեհոն փորձութիւն աչաց թարգմանի եւ ամուր

Օ՜ զի թագաւորն բաստանու * զի յաւիտեան։

Եւ զերկիրն նոցա 'ի ժառանգութիւն * զի յաւիտեան։

Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւրոց * զի յաւիտեան։

Յիշեաց զմեզ 'ի խոնարհութեան մերում * զի յաւիտեան է։

Եւ փրկեաց զմեզ 'ի հեռացեալ թշնամեացմերոց * զի յաւիտեան։

հացի դառնութիւն * զերկ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա՜ յսինքն, կորցուց զզուգ թագաւորն բաստանու երկրին։ Ամ կորոյս զաղախութիւնն որն մեր յաքս, որ ուսուցանէ ժողովել և գաղել զինչս և զդրամս և խառվեցուցանել զմարդիք, քան զի զուգ փակումն և գաղումն թարգմանի և բաստան շփոթումն և խառվութիւն * զերկ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա՜ յսինքն, և կռապաշտից երկիր ներն նոցա մուլք և ժառանգութիւն տվեց * զերկ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա՜ յսինքն, ժառանգութիւն տվեց իւր ծառային Իսրայէլի, ինչպէս որ խոստացեր էր։ Ամ զայն երկրներն որ յառաջ սատանայի իշխանութեամբ տակումն էին, մուլք և ժառանգութիւն տվեց նոցն մեր յաքս իւր հաւատացեալ քրիստոնէից * զերկ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա՜ յսինքն, յիշեց զմեզ նոր ածմեր խղճութեամբ միջումն, քան զի գերի էինք եղեալ 'ի ներքոյ բռնութեամբ մեղաց և սատանայի * զերկ իւր ողորմութիւն յաւիտենական է։

Ա՜ յսինքն, և փրկեաց զմեզ մեր երևելի և աներևոյթ թշնամեաց հեռքէն * զերկ իւր ողորմութիւն

Ո՛ տայ կերակուր
ամէց կենդանեաց *
զի յաւիտեան։

Խոստովանեցէք զերուք
այն երկնաւորի * զի
յաւիտեան։

Տունք. 26.

Սաղմոս դաւթի՝ի ձեռն երե
միայի։

Սաղմոս։ ՃԼԶ.

Ո՞ւ գետս բաբիլա
ցւոց անդ նստէաք և
լայաք * ոչ յիշեցաք
մեք անդ զսիոն։

Յ՚ի մէջ ուռեաց նոց
կախեցաք զկտակա
րանս մեր։

թիւն յաւիտենական է։

Ո՞յսինքն, այն որ կունախա
նամէ և կերակուր կուտայ ամ
կենդանեաց թէ քանականաց և
թէ անքանից * զէրէ իւր ողոր
մութիւն յաւիտենական է։

Ո՞յսինքն, խոստովանեցէք զբա
րերարութիւնն այ երկնաւորի *
զէրէ իւր ողորմութիւն յաւիտե
նական է։

Իբր, զայս սաղմոս շարադրեաց
դաւիթ խօսելով՚ի բերանոյ երե
միայ մարգարէին որ էր գերեալ
ընդ այլոց իսրայէլացւոցն՚ի բա
բիլոն։

Ո՞յս սաղմոսումն կուխօսի մար
գարէն՚ի բերանոյ քահանայիցն
հրէից գերելոցն՚ի բաբիլոն, այլև
՚ի բերանոյ քնաւ՚ից քրիստոնէից
գերելոց՚ի ձեռս այլազգեաց և
կամ՚ի բռնութէն մեղաց։

Ո՞. յսինքն, պաղատաւոր գետի
ափին կունստէինք և անմխիթար
կուլայինք * երբոր կու յիշէինք
զքեզ ո՛վ քաղցր սիոն, իբր ո՛վ
քաղցր քաղաքդ երուսաղէմ։

Ո՞յսինքն, նոցա ուռի ծառերի
միջումն կախեցինք մեր կտակա
րանքն և մեր սազերն, որ մեր թշ
նամիքն չէ տեսանեն, և մեզ ու
ժով երգ ասել չէ տան։

Ո՞նդ հարցանէին դերիչք մեր զբանս օրհնութեան * գերե վարք մեր ստիպէին զմեզ և ասէին։

Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէ սիոնի * իսկ զիարդ օրհնեացուք զօրհնութիս տն յերկիր օտար։

Եթէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ * մոռասցի զիս աջ իմ։

Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմն իմ թէ ոչ յիշեցից զքեզ * և թէ ոչ նախ նոր՞ագոյնս զքեզ երուսաղէմ * սկիզբն ուրախութեան իմոյ։

Յիշեա՛ տէր զորդիսն եդոմայ * յաւուրսն երուսաղէմի։

Ո՞ յսինքն, տեղն այն կռապաշտներն որ զմեզ գերեր էին, կու հարցանէին մեզ թէ դուք ձեր այ օրհնութեան և տաղերի բաներն գիտէք մի * և այն մարդիքն որ զմեզ գերի էին տարեր, մեզ ուժ կանէին և կասէին։

Ո՞ յսինքն, թէ երգեցէք մեզ քիչ մի այն ձեր երուսաղէմայ օրհնութիւններէն և տաղերէն * իսկ մեք պատասխանի կուտայինք, թէ ինչպէս մեք մեր ճշմարիտ այ օրհնութիւն այս օտար երկրումն, և կռապաշտից միջումն երգենք, որ ոչ է արժան։

Ո՞ յսինքն, ա՛հ թէ մոռանամ ես զքեզ ո՛վ երուսաղէմ, երգելով զքո սաղերդ այս գերութես միջումն * թող իմ աջ ձեռքս զիս մոռանայ, իբր թուլանայ։

Ո՞ յսինքն, թող իմ լեզուս քրանայ և 'ի քիմքս կպչի, թէ որ ես հանապազ զքեզ չի յիշեմ * և թէ որ այս գերութենէս ազատին 'ի քաց զքո գովասանքդ չի՛ երգեմ ո՛վ երուսաղէմ * որ իմ ուրախութեան և ցնծութեան սկիզբն ես, իբր քան զքեզ այլ մեծ խնդութիւն չունիմ։

Ո՞ յսինքն, քայց դու տէր աստ յիշէ եդոմայեցո՛ց ազգի նենգութիւն, և պատժէ և պատուհասէ զիւր եանք * որ այն օրերն որ երուսա

Ոյք ասէին քակեցէք քակեցէք * մինչև ՝ի հիմն հասուցէք։

Զոր ուստր բաբիլացւոց թշուառական * երանի որ հատոյց զհատուցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։

Երանի որ կալաւ զմանկունս քո * և եհար զքարի։

Տունք. IO։

Սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս. ՃԼԷ.

Խոստովանեցայ քեզ Տէր բոլորով սրտիւ իմով * առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասա

ղէմ կուքակէին, փոխանակ խաղաղաշատ և ցաւակից լինելոյ մեզ իբրև դրացիք, միաբաներ էին քաղդէացւոց հետ և նոցա չար խրատ տվող էին դարձեր։

Ասայինքն, և նոցա սիրտ տալով կասէին, քակեցէք քակեցէք այդ քաղաքդ * և մինչև հիմն հասուցէք որ այլ ճար չի լինի շինելոյ։

Ասայինքն, և դու ով ողորմելի զարմդ և զաւակդ բաբելացւոց * երանի այն ժողովրդեանն որ խնդրելով զվրէժ արդար դատաստանին այ, փոխանակ այն չարեացն որ դու մեզ հատուցիր, քեզ հատուցումն անէ։

Ասայինքն, երանի կասեմ այն յաղթող ժողովրդեանն, որ ինչ պէս որ դու մեզ արարիր * այն պէս այլ նա քեզ անէ, և զքո երեխայքդ բռնէ, ՝ի քարն զար կէ և զդլխներն ջնջէ։

Իբր զայս սաղմոս դաւթի՛ շարադրեր, և երգեր։

Ասայ սաղմոսումն շնորհակալ լուս լինի մարգարէն զայ վասն բարերարութեանն նորա։

Ասայինքն, լուսխոստովանիմ ՝ի ՝ն ամենայն բոլորով սրտիւ զքո անչափ գթութիւդ և բարերարութիւդ որ լինէ արարիր * և առաջի հրեշ

ցեց քեզ։

Օ՜ի լուսաւոր զբանս
բերանոյ իմոյ * երկրապագիցո՛ւ տաճարաւ սրբոյ քո * և խոստովանեղիցո անուանն քում վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քոյ։

Մեծ արարեր յանուն զանուն սուրբ քո * յորում աւուր կարդամ առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ * և բազում արասցես զօրութիւնս յանձն իմ։

Խոստովանեսցին առ քեզ ամենայն թագաւորք երկրի * զի լուան զբանս բերանոյ քոյ * և օրհնեսցեն զճանապարհս քո։

տակաց քեզ սաղմոս կասեմ, իբր առաջի քերովբէիցն քահանութեան, առաջի քահանայիցն, և առաջի երկնային զօրութեանց։

Ա. յսինքն, դու մինչև ցայսօր զիմ բերանիս խօսքն լսեցիր, և զիմ ամէն խնդրուածքս կատարեցիր * ուստի շնորհակալ լինելով ինքն կու երկրպագանեմ քոյ սրբոյ տաճարիդ * և կու խոստովանիմ քո սուրբ անուանդ, վասն քոյ ան չափ ողորմութեանդ, և վասն քոյ ճշմարիտ խոստմանցդ։

Ա. յսինքն, դու փրկելով զիս 'ի ձեռն յեր քի որդւոյ քոյ, զքո սուրբ անուանդ մեծացուցիր և փառաւորեցիր, ոչ միայն 'ի մէջ հրէից, այլև 'ի մէջ հեթանոսաց * արդ կու աղաչեմ զքեզ, որ այն օրն որ ես իմ նեղութեան միջուն դէպ քեզ կու աղաղակեմ, դու շուտով ինձ ականջ արա՛ * և իմ անձինս շատ ուժ և կարողութիւն տուր, որ ես ուղիղ սրտով զքեզ օրհնեմ և փառաւորեմ։

Ա. յսինքն, զքո անչափ մեծութիւնդ և անչափ կարողութիւնդ աշխարհիս ամէն թագաւորքն և իշխանքն կու խոստովանին * զէրէ լսեցին զքոյ բերանիդ խօսքերն, իբր զքո աւետարանական քարոզութիւնդ * և կու օրհնեն և կու պատուեն քոյ ծծային օրինաց և

Մեծ են փառք նոն * բարձրէ՛ նոր զկոր նարհս տեսանէ * և զբարձունս՝ի հեռաստանէ ճանաչէ։

Ոտէ դնացից ես՝ի մէջ նեղութեց * կեցուսցես զկս՝ի բարկութէ թշնամւոյն։

Զդեցեր զձեռն քո և փրկեաց զկս աջ քո * և նոր հատուսցէ ընդ իմ։

Տ՚ր ողորմութի՛ քո յաւիտեան * զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Տունք։ 8.

պատուհիրանաց ճանապարհներն։ Ա՚յսինքն, և կասեն, թէ մեծ և անչափէ՛ այ փառքն և պատիւն * թէպէտ բարձր և անհասանելի՛, բայց երկրիս վերայ եղած հոգւովք խոնարհ մարդիքն կուտեսանէ, կուսիրէ և կուվարձատրէ * և բարձրամիտ և հպարտ մարդիքն հեռու տեղաց կուճանաչէ, կուատէ, և կուպատուհասէ։

Ա՚յսինքն, թէ որ մարդկային տկարութիւն և կամ՚ինեղութէ երևելի և աներևոյթ թշնամեաց՚ի մէջ վշտից և նեղութեց այլ անկանիմ * բայց յոյս հաստատուն է՛ որ դու զկս փրկես իմ թշնամեաց բարկութէն և նոցա ամբարտաւան խօսքերէն։

Ա՚յսինքն, զէրէ քանի որ դու իմ փորձութեան և հալածանաց միջուն զքո պահպանողական ձեռքդ տարածեցիր, և քոյ աջ բազկովդ զկս փրկեցիր * ես զօրացայ հաւատով և ասացի, ահա՛ինչն նոր աստուած ինձ տեղ ինչն իմ թշնամեացն վրէժ կուխնդրէ և հատուցումն կանէ՛։

Ա՚յսինքն, նոր նոր քո ողորմութիդ յաւիտենական է՛ * զքո ըստեղծումածքդ և զքո հաւատացեալ ծառայքդ մի՛ անտես առներ այլ քոյ աստուածային շնորհաց

'Ի կատարած դաւթի:

Սաղմոս. ՃԼԸ:

Փորձեցեր զիս և ծան եար զիս * դու ծաներ զնստին իմ, և զելս յառնելն իմ:

'Ի միտ առեր զիսոր հուրդս իմ 'ի հեռաստանէ * զշաւիղս իմ և զվիճակս իմ դու քննեցեր * և զամենայն ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր * զի ոչ գոյ նենգութիւն 'ի լեզուի իմում:

Ա՝հա դու ո՛ր ծանեար զյետինն իմ և

օգնականութիւնն 'ի թիկունս հասին նոցա:

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դաւիթ է՛ ասացեր:
Ա՝յս սաղմոսումս կու արդարացուցանէ զինքն դաւիթ առաջի այ վասն իւր անմեղութեանն և ուղղ վարուցն:

Այսինքն, որ ածդ զիս փորձեցիր իմ տղայութենէն 'ի վեր, և զիմ բարեաց և բնութիւս ճանաչեցիր * դու ճանաչեցիր զիմ ամէն գործս և արարմունքս և զիմ նստին և զիմ վերկենալն:
Ա՝յսինքն, դու զիմ խորհուրդս և մտածմունքս 'ի հեռաստանէ, իբր 'ի բարձրութենէ երկնից իմացար * զիմ շաւիղս, իբր զիմ իզս և զիմ վիճակս, իբր զիմ ինչս և զիմ ըստացուածս դու քննեցիր * և զիմ ամէն կենցաղավարութեան ճանապարհն յառաջագոյն, իբր 'ի յաւիտենից և յառաջ քան զլինիլն աշխարհի տեսար * և գիտացիր որ իմ սրտումն և իմ լեզուումն նենգութիւն և խաբէութիւն չկայ:
Ա՝յսինքն, ահա դու որ ածդ ճանաչեցիր զիմ յետինն և զիմ

զառաջինն իմ * դու
ստեղծեր զիս * և
եղիր զձեռն քո
իվերայ իմ։

Սքանչելի եղև գի
տութիւն քո յինէն *
զօրացաւ, և ո՛չ հան
դարտիմ սմա։

Յո՛ երթայց ես յոգ
ւոյ քումէ * կամ
յերեսաց քոց ես յո՛
փախեայց։

Եթէ ելանեմ յերկինս
դու անդ ես * և թէ
իջանեմ 'ի դժոխս,
և անդ մօտ ես։

Եթէ առիցս զթևս իմ
ընդ առաւօտս, և
բնակեցայց յեզերս
ծովու։

Սակայն և անդ ձեռն

առաջինն, իբր զիմ վախճանն և
զիմ ըսկիզբն, զիմ վերջին արար
մունքն, և զիմ առաջին գործքն
* դու զիս յոչնչէ ըստեղծեցիր *
և քոյ ա՛ծ ային և նախախնամողա
կան ձեռքդ ինձ վերայ պահեցիր։
Ո՜ յսինքն, քո ամենատեսութիւդ
և քո ամենագիտութիւդ շատ ըս
քանչելի և զարմանալի թո՛ւաց
ինձ * և այնչափ զօրացաւ և բարձ
րացաւ, որ չեմ կարեր հասանիլ
նմա, կամ զիմ միտքս հանդուց
ցանել և հանդարտեցուցանել։
Ո՜ յսինքն, ուր կարեմ ես գնալ
որ քոյ տեսութեան և իմաստու
թե՛ հոգւոյդ իմ արարմանցն և իմ
խորհրդոցն վերահասու չի՛ լինի
* կամ թէ ես քո երեսէդ ինչ
տեղ կարեմ փախչիլ, որովհետև
դու ա՛մ տեղ պատրաստ ես։
Ո՜ յսինքն, թէ ելանեմ ես մտոք
'ի յերկինս, դու տեղն պատրաստ
ես փառաւորեալ 'ի քոյ ա՛ծ ային
աթոռումդ * և թէ իջանեմ 'ի
դժոխս դու անդ մօտ ես քո ար
դար դատաստանովդ պատժելով
զմեղաւորս։
Ո՜ յսինքն, թէ որ ես թռչնոց
նման թև առնում և թռչիմ
առաւօտէնց յարևելից մինչև
յարևմուտս, և գնամ բնակիմ
յանդնդական ծովի եզերքն։
Ո՜ յսինքն, սակայն տեղն ես քո

քո առաջնորդեսցէ
ինձ * և աջ քո ընկալ
ցի զիս։

Ո՞ստացի խաւար ու
րեմն արդեօք ծածկեաց զիս * կամ գի
շեր փոխանակ լուսոյ
փափկութեամբ իմոյ։

Խաւարն ՚ի քէն ոչ
խաւարեսցի * և գի
շերն ոչ զտիւ լուսաւորեցի * և խաւար ներ ոչ զլոյս նորա։

Զի ստացաք զերիկամունս իմ * և ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։

Խոստովանեցայ քեզ որ զի ահեղ և սքանչելի ես * սքանչելիք են գործք քո * և անձն իմ սիրեցյոյժ։

ածային նախախնամութեամբ Հերոքն ինձ կու առաջնորդէ ՚ի Ճանապարհս փրկութեան * և քո ամենակարող աջդ զիս կու ընդունի և կուպահպանէ։

Ո՞ստացի իմ մտաց մէջն մի թէ գիշերվան խաւարն զիս ծածկեց մի, որ զիմ խորհուրդն և արարմունքն ածի չի՛ տեսանէ * կամ թէ գիշերն փոխանակ լուսոյ, իբր գիշերն ցերեկվան նման զիմ մարմնաւոր փափկութեամբ և հեշտութեամբ մեղքն և յանցանքն հրապարակեց և յայտնեց մի առաջի՞ այ։

Ո՞ստացի, բայց խաւարն քոյ առաջեւդ մութ չի՛ կարեր անել * և գիշերն ցերեկի նման կու լուսաւորվի քո հրամանաւդ * և գիշերվան խաւարն այնպէս է՛ քեզ ինչպէս ցերեկվան լոյսն։

Ո՞ստացի, դու մինչև իմ սրտիս և երիկամունքներիս այլ տիրապետեցիր, իբր զիմ ամէն խորհուրդս և զմտածմունքս Ճանաչեցիր * և զիս իմ մօրս փորէն ծնանիին ՚ի բաց ըսկսար ընդունիլ և նախախնամել։

Ո՞ստի կու խոստովանիմ զքեզ անչափ կարողութիւդ և զքո անչափ իմաստութիւդ, զերկ ահեղ և ըսքանչելի ես * և քո գործքդ և արարմունքդ ըսքան

Ոչ թագեաւ ոսկը իմ 'ի քէն զոր արարեր 'ի ծածուկ * և կար զօրութիւն իմոյ ընդ ստորինս երկրի։

Օ անդործս իմ տեսին աչք քո * և 'ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։

Դ տուէ մոլորցան * և ոչոք էր որ առաջնորդէր նոցա։

չելի և զարմանալի են * վասն որոյ իմ հոգիս սաստիկ սիրով սիրեց զքեզ։

Ա՜յսինքն, ես ոչինչ ոսկու չունիմ իմ բոլոր մարմնոյս մէջն դաղած որ քեզ յայտնի չի՛ լինի * զէրէ դու զիմ զօրութիւնն և կարողութիւնն կու ճանաչէիր երկրի տակու

Ասացին՝ , բայց իմ մտաց մի
ջուն սաստիկ մեծարելի և պա
տուելի եղան քո բարեկամքդ՝ որ
ա՛ծ , իբր քո սուրբ և ընտիր ծա
ռայքդ * և մանաւանդ նոցա
իշխանքն , իբր սէր առաքեալքն ,
որ սաստիկ զօրացան երկնային իշ
խանութեամբ և անմահական
փառաւք։

Ասացին՝ , թո՛ւեցի զիւրեանք
իմ մտաց միջուն և տեսայ որ քան
զծովի ա՛ւազն , իբր քան զմեղ
սաւէր հրէայքն շատք են * զար
թեցայ 'ի յափշտեցմանէս , և հաս
տատուեցայ յուսով * և այժմ ու
ղիղ սրտով քեզ հետ կապված
եմ՝ որ ա՛ծ։

Ասացին՝ , ա՛հ՝ որ ա՛ծ թէ դու
զմեղա՛ւոր և ամբարիշտ մարդիքն
ըսպանանէիր և կորուսանէիր *
ես սիրտ կառնէի և համարձակու
թիւն կասէի նոցա , թէ ո՛վ անի
րաւ և արիւնահեղ մարդիք հե
ռացէք ինձանից , այլև յայնպի
սի բարի մարդկանցէն որ ուղիղ
սրտով՝ այ կուծառայեն։

Ասացին՝ , զէրէ այնպիսի մար
դիքն հակառակութենով և չար
նախանձով քոյ հա՛ւատացել ծա
ռայիցդ քաղաքներն փուչ և անի
րաւ տեղ կառնուն կու յափշտա
կեն և կու տիրապետեն։

Ասացին՝ , ես՝ որ ա՛ծ զձիմա

Ինձ յոյժ մեծարուք
եղեն բարեկամք քո
ա՛ծ * և յոյժ զօրա
ցան իշխանք նոցա։

Թո՛ւեցի զնոսա և
քան զա՛ւազ բազմա
ցան * զարթեայ և
արդ ընդ քեզ եմ։

Դ՝ սպանանես զմե
ղա՛ւորս ա՛ծ * արք
արեան իբաց եղե
րուք յինէն։

'Ի հակառակութիւն
'ի նախանձ առցեն 'ի
նանիր զքաղաքս քո։

Օ՝ ատելիս քո՝ որ

ատեցի * և 'ի վերայ թշնամեաց քոց մա շեցայ։

Յատելութիւն կատարեալ ատեցի զնոսա * և եղեն ինձ թշնամիք։

Փորձեա՛ զիս Ա՛ծ և ծանիր զսիրտ իմ * քննեա՛ զիս, և ծանիր զշա՛խիղս իմ * և տես թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ճանապարհս իմ * և առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճանապարհս քո յա՛իտենից։

Տունք. 22

'Ի կատարած սաղմոս դաւթի

Սաղմոս. ՃԼԹ.

Ա՛ստուծո՛ զիս Ա՛ծ որ 'ի մարդոյ չարէ * յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։

Խորհեցան զանօրէնութիւն 'ի սիրտս իւր

ամենայն ասեմ, միշտ զքո ատելութիւն ատեցի * և քոյ թշնամեաց արար մանցն վերայ հալեցայ և մաշեցայ նախանձով։

Ա՛յսինքն, կատարեալ ատելութիւն ատեցի զիւրեանք, վասն նա խանձու ճշմարտութեան * և նոքա համար ամենքն ինձ հետթշնամի դարձան։

Ա՛յսինքն, որ Ա՛ծ փորձէ՛ զիս և ճանաչէ՛ զիմ սիրտս * քննէ՛ զիս և ճանաչէ՛ զիմ շա՛խիղս * և տես թէ իմ կենցաղավարութեան ճանապարհումն անօրէնութիւն կայ մի * և այսպէս առաջնորդէ՛ ինձ 'ի քո յա՛իտենական ճանապարհն, իբր 'ի կեանսն յա՛իտենից։

Իբր, զայս սաղմոս մինչև 'ի վերջն դա՛իթէ՛ ասացեր։

Ա՛յս սաղմոսումն կու աղաչէ մարդարէն զա՛ծ ազատիլ 'ի չարութէ և 'ի զրպարտութէ մարդկան իբր 'ի զուր խօսքէ։

Ա՛յսինքն, պռծեցուր զիս որ Ա՛ծ 'ինենդա՛ւոր և 'ի չար մարդոյ ձեռքէն * և անիրաւ մարդոյ հնարագիտութէն փրկէ՛ և ազատէ՛ զիս։

Ա՛յսինքն, զէրէ իւրեանց սրտի միջումն չարութիւն և անօրէնութիւն

եանց * զոր ամենայն
պատրաստեցան 'ի
պատերազմ։

Սրեցին զլեզուս իւր
եանց օձի * և
թունք իժից 'ի ներ
քոյ շրթանց նոցա։

Պահեա՛ զիս տո՛ր 'ի
ձեռաց մեղաւորի *
և 'ի մարդոյ չարէ փր
կեա՛ զիս։

Խորհեցան խափա
նել զգնացս իմ *
թաքուցին ամբար
տաւանք զորս
դայթ ինձ։

Լարս ձգեցին յորս
դայթ ոտից իմոց *
շուրջ զշաւղաք ի
մովք եդին ինձ
զդայթակղու
թիւն։

Ասացի տո՛ր ած իմ ես
դու * ունկն դիր տո՛ր
ձայնի աղօթից իմոց։

թիւն խորհեցան * և օրն 'ի քուն
զիւրեանք պատրաստեցին, որ
ինձ հետ պատերազմիցին և հակա
ռակիցին։

Ա. յսինքն, սրեցին իւրեանց
լեզուն ինձ վերայ կատաղած օձի
նման * և իւրեանց շրթունքի
տակումն իժ օձի զերհը գաղեցին,
որ զիս իւրեանց նենդաւոր խօս
քերովն վիրաւորէին։

Ա. յսինքն, պահէ՛ և պահպա
նէ՛ զիս տո՛ր ած մեղաւորի մարդ
կանց ձեռքէն * և չար մարդ
կանց հնարագիտութէն և փոր
ձանքէն զիս ազատէ՛։

Ա. յսինքն, խորհեցան իւրեանց
սրտի միջումն որ զիմ քարի սովո
րութեց և կենցաղավարութեց
քայլքն և գնացքն խափանեն *
և ամբարտաւան և անխղճմտանք
մարդիք ինձ թաքուն թակուք սար
քեցին։

Ա. յսինքն, իմ ոտքերիս առաջևն
լարեր և քղեր պատրաստեցին որ
զիս որսան * և իմ շուրջ եկած
ճանապարհն դար և փոս արա
ին, որ զիս 'ի վայր ձգեն և կոր
ծանեն։

Ա. յսինքն, զայս տեսանելով դէպ
քեզ աղաղակեցի և ասացի թէ
տո՛ր, դու իմ ածն ես * դու
ականջ արա՛ իմ աղօթից և պաղա
տանաց ձայնին։

Տ՚ր՝ որ զօրութիւն փրկութեան իմոյ * հո վանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի՛ մատներ զիս՝ որ՝ի ցանկութիւն մեղաւորաց * ոյք խորհեցան վնաս իմ, մի՛ ընդվայր հարկաներ զիս։ Զի մի՛ երբէք բարձցին * և խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին * վասն զի կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա։

Արկցես՝ի վերայ նոցա զկայծակունս հրոյ և կործանեսցես զնոսա * ՝ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ։

Արդոյ լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի՝ի վերայ երկրի * զայր մեղաւոր չարիք իւր որ սասցեն՝ի կորուստ։

Գիտասցիս զի առնես որ զդատաստանս աղ

Ա՝յսինքն, որ ածդ դու իմ փրկութեան և ազատութեան ուժն և կարողութիւնն ես * և դու պատերազմի և կռվի օրն իմ գլխոյս երկաթէ սաղավարտն ես և պատհապանն ես։

Ա՝յսինքն, դու որ ածդ իմ թշնամեաց ցանկութեանն դօրայ զիս մի՛ մատներ նոցա ձեռքն * և նոցա խորհրդոցն դօրայ զիս ոտաց կոխան մի՛ աներ։

Ա՝յսինքն, որ չի՛ լինի թէ բարձրամտին * և չի՛ լինի թէ նոցա խորհուրդն կատարվի * նոցա զաքդիտաւորութեամբ վախճանն որ է՝ նոցա հայհոյիչ շրթանց վաստակն, զիւրեանք ծածկէ, իբր զիւրեանք յամօթ անէ և պատուհասէ։

Ա՝յսինքն, դու նոցա վերայ քոյ բարկութեամբ կրակի կայծակներն թափէ, և կործանէ զիւրեանք * որ իւրեանց ծանոր տառապանքէն չի՛ կարենան փրկվիլ և ազատվիլ։

Ա՝յսինքն, լեզուանի մարդն ամենևին երկրիս վերայ աջողութիւն չի՛ տեսանէ * և զմեղաւոր մարդն իւր չար գործքն և հնարքադիտութիւնքն ոչնչանան և կորուսանեն հոգւով և մարմնով։

Ա՝յսինքն, զէրէ՛ ես ճանաչեցի և իմացայ՝ որ աստուած որ

քատի * և զերբաւ՝ուն
անանկի։

Արդարք գոհասցեն
զանուն՝ անէ քումէ *
և բնակեսցեն ու-
ղիղք առաջի
երեսաց
քոց։

Տունք։ 14։

Ինկատարած սաղմոս դաւթի։

Սաղմոս։ ՃԽ։

Տէր կարդացի առ քեզ
և լուր ինձ * նայեաց
՝ի ձայն աղօթից իմոց
՝ի կարդալ իմում
առ քեզ։

Ուղիղք եղիցին ա-
ղօթք իմ ոպ խունկ
առաջի քոյ տէր * Հաս
բարձումն ձեռաց
իմոց պատարագ
երեկոյի։

դու աղքատ մարդոյն արդար դա
տաստան կանես * և ՝ի մեծու
թէ անկած մարդոյ իրաւունքն
կուտեսանես։

Ասէ՝ նոյնքն , քո արդար և ընտր
եալ ծառայքն միշտ կու գոհա
նան քեզանից , և կու օրհնեն
զքո սուրբ անունդ * և ուղիղ
սրտով մարդիք կուբնակին ՝ի յեր
կինս առաջի քոյ երանեալքն աե
սութեդ։

Իբր , զայս սաղմոս մինչև ՝ի
վերջն դաւ՝իթ է՝ ասացեր։

Ասէ՝ յս սաղմոսումս կու աղաչէ
մարդարէն զնա՝ծ որ լսէ իւր աղօթ
քին և տայ ինքեան զճանապարհս
զդասուութեան։

Ասէ՝ նոյնքն , եր՝ ա՝ծ ես դէպ քեզ
աղաղակեցի լսէ՝ ինձ քոյ ողորմու
թիւդ * և երբոր ես առ քեզ կու
գոչեմ , շուտով նայիր և ականջ
արա՛ իմ աղօթից և խնդրո՛ւածոց
ձայնին։

Ասէ՝ նոյնքն , իմ աղօթքս անուս
շահոտ իմնի նման ուղիղ դէպ
քեզ երանէ , և քոյ առաջեւդ ըն
դունելի լինի * և իմ ձեռաց տա
բաձումն այնպէս քաղցր թո՛ւի
քեզ ինչպէս իրիկվան պատարագն
որ ըստ օրինացն մովսէսի քեզ կու
մատուցանէին։

Զի՞նչ տուր պահապանս բերանոյ իմոյ * և դուռն ամուր շրթանց իմոց , զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ քէարութեան։

Դպատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս ողբ գործեն զանօրէնութիւն * և ո՛չ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութիւն , և յանդիմանեսցէ զիս * իւղ մեղաւո՛ր մի՛ օծցէ զգլուխս իմ * այլ աղօթք իմ ընտիկամաց նոցուն։

Ա. յսինքն , տուր ածդ դու իմ բերանիս զքո երկիւղդ պահապանդիր * և իմ շրթունքիս դուռն քո շնորհօքդ ամուր պահէ , որ չի՛ լինի թէ իմ սիրտս զանազան չար խորհրդներով ծռվի ընդ էմ քոյ ածային հաճութեանդ և ինձ անվայել և անպարկեշտ խօսքեր բարբառեցուցանէ։

Ա. յսինքն , որ պատճառեմ ըզ պատճառս մեղաց , իբր իմ յայտնի գործած մեղացն պատճառ գտանեմ և զիս քոյ առաջեւդ որդարացուցանեմ , այնպիսի կեղծաւոր մարդկանց նման , որ հանապազ անօրէնութիւն գործելոյ յետնէ են , և զիւրեանց մեղքն և յանցանքն առաջի մարդկան իբրև արդարութիւ կու գովաբանեն * և չի՛ լինի թէ ես և ես նոցն ընտրութեան և մոլորած խորհրդոցն կցորդ և մասնակից լինիմ։

Ա. յսինքն , այլ մանաւանդ զիմ սխալանքս յանձն առնելով համբերեմ , երբորքո օրինաց արդարադատ վարդապետքն զիս խրատեն և զիմ արարած մեղքն և անօրէնութիւնն իմ աչաց առաջեւն դնեն , և զիս յանդիմանեն քաղցրութիւք և ողորմութիւք * բայց մեղաւո՛ր մարդկանց իւղն զիմ գլուխս չի՛ օծէ , իբր նենգաւո՛ր և խորամանկ մարդկանց խաբէութեան

թեան և երեսպաշտութիւն խօս
քերն զիմ միտքս չեն մոլորեցուցա
նէր, և զիմ հոգիս չեն կորուսա
նէր * այլ աղօթքիմ 'ի կամն նմա,
իբր ինչպէս որ նոցա կամքն է, որ
այլք իւրեանց համար միշտ բարի
խնդրեն թէ և իւրեանք չար են,
ես զիմ աղօթքս քեզ կամաւոր
ցանեմ, որ նոցա ուղղութիւն և
զդաստութիւն պարգևես, ըստ բա
նի տն մերոյ յի՛ քի որ ասէ բարի
արարէք ատելեաց ձերոց, և
աղօթս արարէք 'ի վերայ այնոցիկ
որք ատեն զձեզ։

Ա՛ստինքն, նոցա դատաւորքն և
վերակացուքն, իբր մովսէս և
այլք, վասն ո՛չ փառաւորելոյ
զաստ արդելվեցան և մնացին յանա
պատին առանց մտանելոյ յերկիրն
աւետեաց, իբր 'ի յերուսաղէմ
այն վիմի մօտն որ հրամանաւն այ
'ի զարկէն մովսէսի դաւազանով
հերձաւ և ջուր էխեց վասն իս
րայէլացւոց ժողովրդեան. կամ
հրէից քահանայապետքն դպիրքն
և փարիսեցիքն իւրեանց կամա
պաշտութեն համար արդելվեցան
և մնացին 'ի մէջ մեղաց առանց
մտանելոյ յարքայութիւն երկնից,
հակառակելով ընդ քի որ երվէմ
անկեան պատուական, և եղև
նոցա վէմ գլորման և վէմ գայ
թակղութե ըստ պետրոսի առա

Ա՛ստինքն մերձ առ
վիմին դատաւորքն նոց
* լուսիցեն բանից
իմոց և քաղց
ցասցին։

Ապ թանձրութիւն հողոյ զի սփռեալ է՝ ի վերայ երկրի ցրուեցան ոսկերք նոցա մերձ ՝ի դժոխս։

Ա՞ռ քեզ տէր տէր են աչք իմ՝ ի քեզ յուսացայ * մի՛ հաներ զոգի յինէն։

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ որ թաղուցաւ ինձ * ՝ի գայթակղութէ գործողին զանօրէնութիւն։

Անկցին ՝ի ցանցս նոր մեղաւորք * միայն եմ ես մինչև անցից։

Տունք : 10

քեզն * այս իմ յանդիմանութիւն խօսքերիս ականջ անեն ՀԱԾԱ պաշտ և երկիւղած մարդիք և քաղցրանան, իբր խնդան և զուարճանան։

Ա՞յսինքն, ինչպէս թանձր անվաթ և կոշտ երկիրն երբոր կուվարվի արօրով, կտոր կտոր կուլինի և կուսփռվի երկրիս երեսին վերայ։ կամ ինչպէս աղբն որ վա՞ թանձրութիւն և պարարտութիւն արտերին կուսփռվի ՝ի վերայ երկրի, այնպէս ցրուեցան ոսկերքն իսրայէլացւոց յանապատին մերձ ՝ի դժոխս, իբր մերձ ՝ի դրուն դերեզմանաց։

Ա՞յսինքն, բայց իմ աչքս դէպ քեզ կուն՝այի տէր ՀԱԾ, և ես միայն ՝ի քեզ եմ յուսացեր * դու զքո մարդարէական հոգիդ։ կամ ՀԱԾ պաշտութիւն և շնորհաց հոգիդ ինձանից մի՛ հաներ, իբր ինձանից մի՛ վերառնուր։

Ա՞յսինքն, պահէ՛ զիս այն թալանքէն որ իմ անարու

թշնամին ինձ համար սարքեր է՛ * և այն գայթակղութէն որ անօրէնութեան գործող և հնարող սատանայն ինձ պատրաստեր է։

Ա՞յսինքն, նորա սարքած թակուած մէջն իւր համախոհ մեղաւորքն անկանին * էս միայն եմ՝ որ ՀԱԾ, իբր բաց ՝ի քէն զոչորք չունիմ,

նիմ, զու ինձ յօգնութիւն հա սիր մինչև որ անցանիմ անվնաս զայս վտանգաւոր աշխարհս, և հասանիմ 'ի հայրենին իմ երկ նային, ուր մշտնջենաւոր խաղա ղութիւն է և յարաշրջաւորեալ խնդութիւն։

Ի՞նչ, զայս սաղմոս դաւՀԹ է սասցեր իմաստութիւն և շնորհօքն այ աղօթելով առ աՀ 'ի մէջ յայ րին, ի՞նչ 'ի մէջ մաղարային։ Ա՞յս սաղմոսումն կու խօսի մար գարէն 'ի բերանոյ արդարոց 'ի մէջ նեղութեան, կամ 'ի բերանոյ քի 'ի վերայ խաչին։

Ա՞յսինքն, ես բարձր ձայնով առ տէրն իմ աղաղակեցի * և բարձր ձայնով զաՀ հայրն իմ աղաչեցի 'ի վերայ խաչին։
Ա՞յսինքն, զիմ աղօթքս և պա զատանքս իմ հօր այ առաջեն կուսիռեմ և կուտարածեմ * և զիմ վիշտն և չարչարանքն նորա առաջեն կուպատմեմ։
Ա՞յսինքն, երբոր սատիկ տառա պանքէս իմ շունչս 'ի յիս նուա ղեցաւ դու իմ չարչարանաց և ան տանելի վշտաց շաՀիդն և կերպն ճանաչեցիր * և իմացար որ իմ փրկագործ տնօրէնութեան ճանա պարհումն որ ես կու կենցաղա

Ի մասնութիւն դաւթի աղօթք 'ի ժամանակի զի էր նա յայրի անդ։

Սաղմոս։ ՃԻԱ։

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի * ձայ նիւ իմով զտէր աղա չեցի։
Սփռեցից առաջի տեն զաղօթս իմ * և զնե ղութիս իմ առաջի նորա պատմեցից։

'Ի նոՀաղիլ յինէն ոգՀոյ իմոյ դու տէր ճանեար զշաՀիսդս իմ * 'ի ճանապարհի յոր գնայի թագուցին ինձ զորոգայթ։

Հայէի յաջմէ տեսա
նէի, և ոչք էր որ ճա
նաչէր զիս * կորեաւ
յինէն փախուստ իմ
* և ո՛չ գտաւ խնդ
րող անձին իմոյ։

Ասացի Տեարդ՝ դու
ես յոյս և բաժին իմ
յերկրին կենդան
եաց։

Լայեաց՝ որ յաղօթս
իմ զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ * ապրեցո՛
զիս՝ի հալածչացիմոց
զի հզօրք եղեն քան
զիս։

Տ՚ր հան՚ի բանտէ
զանձն իմ * գոհա
նիցեմ զանուն քո
մէջ։

վարէի իվերայ երկրի, իմ թշնա
միքն ինձ նենդութիւն թալաք տար
քեցին։

Այսինքն, կու հայէի յաջ կողմն
իվերայ խաչին և կուտեսանէի որ
ոչք չիկայր իմ բոլորքս որ զիս ճա
նաչէր * փախչելոյ և պռծանելոյ
յոյսն և դիտաւորութիւն կորաւ
և հեռացաւ ինձանից որով հետև
իմ բարեկամքն ևս չէին իշխեր
մօտկանալ առիս * և ոչք չի գտ
վեցաւ որ իմ կողմն խօսէր, կամ
զիմ անձս խնդրէր, իբր զիս
ազատել կամենայր և կամ ինձ ցա
հակից լինէր։

Ասացի՝ որ ասացի
դու ես յոյս և բաժին իմ
յերկրին կենդան
եաց։

Այսինքն, ուստի առ քեզ հայրդ
իմ աղաղակեցի և ասացի, որ ածդ
դու ես իմ յոյսն և իմ մխիթա
րութիւն յերկրին կենդանեաց,
իբր յարքայութիւնքդ՝ ածայնոյ։

Լայեաց՝ որ յաղօթս
իմ զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ * ապրեցո՛
զիս՝ի հալածչացիմոց
զի հզօրք եղեն քան
զիս։

Այսինքն, նայիր ուրեմն որ ածդ
քո հայրական գթութիւնդ իմ աղօթ
քիս, զէրկ ես սաստիկ տառապա
նաց և խղճութեան միջում եմ
* և ազատէ զիս իմ հալածող
հրէից ձեռքէն, զէրկ սաստիկ
զօրացան ինձ վերայ քոյ ներողու
թեամբդ։

Տ՚ր հան՚ի բանտէ
զանձն իմ * գոհա
նիցեմ զանուն քո
մէջ։

Այսինքն, որ ածդ հանէ՛ զիմ
հոգիս՝ի բանտէ դերեզմանին և
՝ի գժոխոց * որ ես յարուցեալ
՝ի մեռելոց գոհանամ՝ի քո անչափ
բարերարութեամբդ։

Ա՜յսինքն, զէրէ ինձ կուրասեն
աբք և արդարք ամենեքեան, մին
չև որ միջնորդութիւն չարչարա
նաց և մահուանն իմոյ զքո երկ
նային օրհնութիւդ փոխանակ վար
ձուց նոցա հատուցանես պսակե
լով զնոսա անմահական կենօք։

Իբր, զայս սաղմոս այն ժամա
նակն ասաց դաւիթ, երբոր իւր
որդի աբիսողոմն զինքն կուհալա
ծէր։

Ա՜յս սաղմոսումն կուխնդրէ մար
դարէն զթողութիւն սխալանաց
իւրոց։

Ա՜յսինքն, եր ած ըսէ իմ
աղօթքիս քո ողորմու
թիւդ * և ականջ դիր
իմ խնդրուածքիս քոյ ճշմարիտ
խոստմանցդ դօրայ։

Ա՜յսինքն, ըսէ՛ ինձ քոյ արդա
րութեանովդ և նեարէ ինձ * և քոյ
ծառայիդ հետ դատաստան մի՛
մտաներ, իբր զիմ մեղքս մանաւ
րամանաբար մի՛ քններ * զէրէ
քոյ առաջիւդ ոչչոք կենդանի մարդ
արդարանալ չի՛ կարեր։

Ա՜յսինքն, իմ աներևոյթ թշ
նամին սատանայ զիմ անձս զանա
զան փորձութիւն և հնարադիտու
թիւն հալածեց * և զիմ կեանքս

Ինձ սպասեն արդարք մինչև հատուցես ինձ։

Տունք. 8։

Սաղմոս դաւթի՝ ի ժամանակ
կի զի հալածէաց զնա աբիսա
ղոմ որդի նորա։

Սաղմոս. ՃԽԲ.

Տուր աղօթից իմոց * ունկն դիր
խնդրուածաց իմոց ճշմարտութիւնքդ։
Լուր ինձ արդարութիւնքդ * և մի՛ մտաներ՝ ի դատաստան
ընդ ծառայի քում * զի ոչ արդարանայ առաջի քոյ ամ
կենդանի։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ * խոնարհ արար յերկիր
զկեանս իմ * և նստոյց

զկս 'ի խաւարի ոգ
մեռեալ յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հո
գի իմ * և սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն
զառաջինս * խորհե
ցայ յամ գործս քոյ
* յարարածս ձեռաց
քոց խորհեցայ , և
համբարձի առ քեզ
զձեռս իմ։

Ընդն իմ ոգ երկիր
ծարաւի է առ քեզ
* վաղվաղակի լուր
ինձ տր զի նուազե
ցաւ յինէն հոգի իմ։

խոնարհեցոյց դէպ 'ի յերկիր ,
իբր զիմ հոգիս խաբանօք աշխարք
հիս մարմնաւորք հեշտութեանցն և
վայելչութեանցն հետևեցոյց * և
զկս նստոյց մեղաց սգոյ և տրտմու
թեամբ խաւարի միջումն , ինչպէս
մէկ մարդ մի որ յաւիտենից մեռ
ած լինի , իբր շատ ժամանակ
'ի շնորհացն այ հեռացած լինի։
Ա. յսինքն , զիմ թշուառութիս
և տառապանքս յիշելով իմ հո
գիս ինձնուրմ ձանձրացաւ և
զզուեցաւ * և իմ սիրտս սաստիկ
տխրութէն խռովեցաւ , և շփո
թեցաւ։
Ա. յսինքն , քայց վասն միսիթա
բելոյ զկս յիշեցի անցած ժամանա
կի օրերն որ այնչափ սուրբք և
արդարք քեզ հաւատարմութիւ
ծառայեցին * խորհեցայ քո ամէն
հրաշալի գործքերդ , թէ որչափ
խնամք և բարերարութիւն արա
բիր մարդկային ազգիս * և միտք
արարի զքո զարմանալի ըստեղծա
գործութիւնքդ , և հիանալով զիմ
ձեռքս ուղիղ սրտով առ քեզ տա
ծեցի։
Ա. յսինքն , իմ հոգիս քո շնոր
հացն կարօտ մնալով այնպէս է
դարձեր ինչպէս մէկ ցամաք եր
կիր մի որ անձրևի կարօտ լինի *
վասն որոյ կու աղաչեմ զքեզ որ
շուտով զիմ խնդրուածքս լսես

Մի՛ դարձուցաներ զերես քո յինէն * նմանիցիմ այնոցիկ որք ի՝ջանեն՝ ի գուբ։

Լսելի արա՛ ինձ առաւօտու զողորմութիւն քո * զի ես՝ ի՝քեզ՝ տիր յուսացայ։

Յոյց ինձ ճանապարհ յորոյ գնացից * զի առ քեզ՝ տիր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս՝ ի թշնամեաց իմոց՝ տիր * զի զքեզ՝ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո * զի դու ես՝ ած իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ՝ ի յերկիր ուղիղ։

զերէ իմ հոգիս ամենևին՝ ի յիս նուաղեցաւ։

Ա՝յսինքն, քո ած՝ային ողորմութե՝ երեսն ինձանից մի՛ դարձուցաներ * որ չի նմանիմ այնպիսի մարդկանց որ զմեղս իվը մեղաց դնելով կու ի՝ջանեն՝ ի դժոխս։

Ա՝յսինքն, իմ մտաց ականջին լսել տուր առաւ՛օտէնց, իբր կա նուխ, զքո ողորմութիդ և զդը թութիդ * զերէ ես՝ ի՝քեզ միայն եմ յուսացեր։

Ա՝յսինքն, ցոյց ինձ քո ած՝ային օրինաց և պատուի՛իրանաց ճանապարհն, որ ես ըստ քոյ հաճութեանդ կենցաղավարիմ * զերէ զիմ հոգիս և զիմ միտքս դէպ քեզ ուղղեցի։

Ա՝յսինքն, փրկէ զիս քոյ ած՝ային գթութեդ իմ աներևոյթ թշնամեաց հնարագիտութէն * զերէ ես զքեզ ինձ յոյս և ապաւ՛էն արարի։

Ա՝յսինքն, ուսո՛ ինձ քո երկնային շնորհօքդ և խրատէ՛ զիս, որ ես զքո ած՝ային կամքդ կատարեմ * զերէ դու իմ ճշմարիտ ածն ես։

Ա՝յսինքն, քո սուրբ և բարի հոգիդ ինձ առաջնորդէ՝ ի՝ յուղիղ երկիրն, իբր՝ ի յերկիրն կենդանեաց և՝ ի յուղիղ նաւ՛ահան գիտան յաւ՛իտենական կենաց։

Ամ ասն անուն քոյ
որ կեցուսցես զիս *
արդարութիւն քով հան
ցես 'ի նեղութենէ
զանձն իմ։

Ողորմութիւն քով սա
տակեսցես զթշնամիս
իմ * և կորուսցես
զամենայն նեղիչս անձին
իմոյ * զի ես ծառայ
քո եմ։

Տունք։ 14

Սաղմոս դաւթի առ գողիաթ

Սաղմոս։ ՃԽԳ։

Օրհնեալ տէր աստուած իմ
որ ուսոյց զձեռս իմ
'ի պատերազմ * և
զմատուանս իմ 'ի ճա
կատամարտս։

Ողորմութիւն իմ և
ապաւէն իմ, օգնա

Ամ յսինքն, տէր աստ կեցո՛ զիս հո
գիս քոյ սուրբ անուն փառացն
համար * և քոյ արդար դատաս
տանիդ համար զիս որ զղջացեալս
եմ, պահեցուր իմ աներևոյթ
թշնամեաց նեղութենէն։

Ամ յսինքն, քո անչափ ողորմու
թիւդ սատակէ՛ և մահացուր զիմ
մոլորութիւնքն որ ինձ թշնամիք են
* և կորցուր այնպիսի չար սխ
տերն և չար սովորութիւնքն որ զիս
կու տառապեցուցանեն * զերկ
եա 'ի մանկութենէ իմէ քո ծա
ռայդ եմ։

Իբր զայս սաղմոս ասաց դաւիթ
վասն յաղթահարելոյն իւրոյ զգո
ղիաթ։

Ամ սաղմոսումն շնորհակալ
կուլինի մարդարէն զայ 'ի բերա
նոյ եկեղեցւոյն պատերազմողն
ընդէմ սատանայի։

Ամ յսինքն, օրհնեալ և բարեբան
եալ լինի իմ տէրն և աստն, որ ու
սոյց զիմ ձեռքս, իբր զիմ բանա
կանութիւս 'ի պատերազմ ընդէմ
սատանայի * և վարժեց զիմ մատ
ներս, իբր զիմ միտքս 'ի կռվարա
րութիւն ընդ էմ փորձութենց և
հնարագիտութենց նորա։

Ամ յսինքն, նա է՛ իմ ողորմու
թիւն, իբր նա է՛ որ ինձ կուգթայ

կան իմ և փրկիչ իմ * ապաւէն իմ և ես յուսամ 'ի նա , ո՛ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինձ։

Տէր ո՛վ է մարդ զի յայտնեցար դու նմա * կամ որդի մարդոյ թէ հաճարիս ինչ զնա։

Մարդ նանրութեան նմանեցաւ * և աւուրք նոր ոտ հովանի անցին։

Տէր խոնարհեցո՛ զքո կինս և էջ * մերձեցիր 'ի լերինս և ծխեսցին։

և կու ողորմի , նա է՛ իմ ապաւէն , նա է՛ իմ օգնականն , և նա է՛ իմ փրկիչն * ես 'ի նա եմ ապաւէն ինեալ և յուսացեալ , որ զանազան ժողովուրդս աշխարհի իմ ստորոգ հաճատոյս կու հնազանդեցուցանէ։

Ա. յսինքն , եր ածինչ է՛ մարդս որ դու զքո ածութիւդ նոր յայտնեցիր և իմացուցիր * կամ թէ ինչ է՛ հողեղէն մարդոյ զարմն որ դու զնա կու սիրես , կու պատուես , և այդ չափ բարերարու թիւն կանես։

Զ. արձեալ ինչ է՛ մահկանացու մարդս , որ դու 'ի ձեռն մարդեղութիւն որդւոյ քոյ միածնի նորա յայտնվեցար * կամ թէ ինչ է՛ մեղսասէր մարդոյս զարմն , որ դու զնոյն միածին որդիդ քո վա՞ փրկութիւն նոցա 'ի մահ մատնեցիր։

Ա. յսինքն , մարդս ոչնչութիւն և ունայնութիւն նմանեցաւ վասն իւր հպարտութեան և անհնազանդութեան և անբանից հաւասարեցաւ * և իւր կենաց օրերն շուտ հաքի նման շուտ շուտ փուչ և անպէտք մատածմանց միջու

Փայլատակեա՛ զնոսայ
լատակունս քո և խռո
վեա՛ զնո՝ * առաքեա՛
զնետս քո և ցրո՛ւեա՛
զնոսա։

Ա՛ռաքեա՛ զձեռն քո
՝ի բարձանց , և փր
կեա՛ զիս ՝ի ջուրց
բազմաց * և՝ ի
ձեռաց որդ
՝ի՛ օտա
րաց։

Որոց բերանք իւր
եանց խօսեցան զնան
րո՛ւթիւն * և աջ նոցա
աջ է՛ մեղաց։

Ա՛ծ յօրհնութիւն

՝ի յերկնից առ ՝ի փրկել զազգ
մարդկային ՝ի յունայնութէ մեղաց
* և քո աւետարանական քարո
զութիւդ տարածելով ՝ի վերայ
երկրի , մերձեցիր ՝ի լերինս , իբր
բորբոքէ զդայթակղող քահանա
յապետքն հրէից և զմիմարացած
իշխանքն հեթանոսաց , որ իւր
եանց նախանձու և սրտմտութիւն
միջումն այրվին և ծխան։

Ա՛յսինքն , փայլատակէ՛ զքո փայ
լակներդ , իբր երևեցուր զքո
հրաշքդ և ըստանչելիքդ և խռո
վեցուր և սասանեցուր զիւրեանք
* ողարկէ՛ քոյ բարկութիւն կայծակ
ներն և նետերն և ցրո՛ւէ՛ և փչա
ցուր զիւրեանք վասն իւրեանց
կամապաշտութեան։

Ա՛յսինքն , ողարկէ՛ զքո ձեռքդ
՝ի յերկնից , իբր զքո սուրբ հո
գւ՝ոյդ շնորհքն զօգնութիւն և
փրկէ զիս և՝ ի շատ ջրերէն , իբր
աշխարհիս շփոթմանցն և փորձու
թեցն * և յայնպիսի մարդկանց
ձեռքէն ազատէ զիս որ օտարաց
որդիք են , իբր սատանայի և մե
ղաց ծնունդք են։

Ա՛յսինքն , նոցա բերանքն միշտ
ստութի և խաբէութիւն խոսե
ցան * և նոցա ձեռքն մեղսագործ
ութիւն և խորամանկութեան
յեանէ են։

Ա՛յսինքն , որ ես ազատվելով
՝ի ձեռն

նոր օրհնեցիր զքեզ * տան աղեաւ սաղ մոսարանաւ սաղմոս ասացիր քեզ։

Ա՛ տացէ զփրկութիւն Թագաւորաց մերոց *որ փրկեալոցդ զդաւիթ ծառայ իւր 'ի սրոյ չարէ։

Փրկեա՛ զիս և ապրեցո՛ զիս 'ի ձեռաց որդւոցն օտարաց։

Որոց բերանք իւր եանց խօսեցան զնանրութիւն * և աջ նոցա աջ է մեղաց։

Որոց ուսեալք իւր էնց ոչ նորատունկք հաստատեալք են 'ի մանկութէ իւրէնց

'ի ձեռն յի՛ քի որդւոյ քոյ 'ի սատանայէ 'ի մեղաց և 'ի բռնութէ անօրինաց զնոր օրհնութիւն երգեմ քեզ, իբր քրիստոնէական երգովք բարեբանեմ զքեզ * և տան թելէ սաղով քեզ սաղմոս ասեմ, կատարելով զտան պատուհիրանս օրինաց քոց։

Ա՝ յսինքն, զերկ ով է՛ որ մեր թագաւորացն փրկութիւն կուտայ, իբր ով է՛ որ զնբ առաքեալքն կուփրկէ 'ի հնարագիտութենէն սատանայի և կամարարաց նորա, եթէ ո՛չ դու * կամ ով է՛ որ փրկեալոցդ՝ զդաւիթ ծառայ իւր 'ի չար թրէ, իբր ով է՛ որ կուազատէ զՀնարագիտդաւիթն յո՛ չար 'ի չար լեզուէն հրէից, և 'ի բռնութէն սատանայի, եթէ ո՛չ դու։

Ա՝ յսինքն, ուրեմն փրկէ զիս, և ազատէ յայնպիսի մարդկանց ձեռքէն, որ օտարաց որդիք են, իբր սատանայի և մեղաց ծնունդք են։

Ա՝ յսինքն, նոցա բերանքն միշտ ստութիւն և խաբէութիւն խօսեցան * և նոցա ձեռքն մեղսագործ ծութեան և խորամանկութեան գործք են։

Ա՝ յսինքն, նոցա որդիքն նորատունկ ծառերի նման աճողուք և ուրախութիւն միջումն մեծացեր են իւրեանց 'ողայութէն իմեր

* դստերքն նոցա զարդարեալք և պաճուճեալք 'ի նմանութիւն տաճարի։

Շ տեմարանք նոցա լի են և բղխեն 'ի մի մեանս * խաշինք նոցա բազմաձիւք են և բազմանան 'ի գնացս իւրեանց * և անդեայք նոցա պարարտք են։

Ո՛չ գոյ խրամատութիւն ցանկոյ նոցա * և ո՛չ աղաղակ 'ի հրապարակս նոցա։

Ա՛ռդ երանեցին ժողովրդեան որոյ այս այսպէս է՛ * երանի ժողովրդեան որոյ Տէր աստուած է՛ նոցա։

Տունք։ 16։

Օրհնութիւն սաղմոս դաւթի

Սաղմոս։ ՃԽԴ։

* նոցա դստերքն զարդարած և պաճուճած են, իբր ոսկեթել և մարգարտաշար շորեր են հագած կուռց տաճարների նման։

Ա՛յսինքն, նոցա ամպարներն և մարաններն այնչափ լցվեր են աշխարհիս բարութիւնքն և առատութիւնքն, որ մինչն 'ի միւսն կուկրեն իրմինն * նոցա ոչխարներն միշտ ծնանելոյ յետնէ են, և երբեմն արօտ կուելանեն կուբազմանան * և նոցա եզներն գէր և պարարտ են։

Ա՛յսինքն, նոցա պարտէզների և այգեաց պատերուն ամենևին փլած տեղ չիկայ * և նոցա քաղաքի միջուն աղաղակ և կռիւ չի լսվեր։

Ա՛յսինքն, արդ երանի տամ մի ես այնպիսի ժողովրդեան, քանի լինի * այլ մանաւանդ երանի այնպիսի ժողովրդեան կասեմ որ զտէր աստուածն երկնի և երկրի կուպաշտէ, և զնորա օրէնքն և պատուիրանքն կուկատարէ։

Իբր զայս սաղմոս ասաց դաւիթ վասն օրհնելոյ զաստուած։

Ա՛յս սաղմոսումս կուօրհնէ և կուփառաբանէ մարգարէն զաստուած վասն անչափ բարերարութեան նորա։

Ա. յոյնքն , կու բարձրացուցա
նեմ և կու փառաւորեմ զքեզ
պատմելով և քարոզելով զքո բա
րեգթութիւդ բոլոր աշխարհի ,
ասծ իմ , զէրէ դու ես որ ըստեղ
ծեր ես զկա՝ի յոչնչէ , և թագա
ւոր իմ , զէրէ դու ես որ կու
կառավարես զհոգի և զմարմին
իմ * և կու օրհնեմ և կու գովեմ
զքո սուրբ անունդ յաւիտեանս
յաւիտենից , իբր միշտ և հանա
պազ։

Ա. յոյնքն , ես զօրն՝ի քուն հա
նապազ պարտական եմ որ օրհ
նեմ զքեզ * և գովաբանեմ զքո
ողորմութիւնդ , վասն քոյ
անչափ բարերարութեդ և անյի
շաչարութեդ յաւիտեան և յա
ւիտեանս յաւիտենից։

Ա. յոյնքն , զէրէ մեծ է՛ ամենա
կարողութիւն և ամենաբարութիւն
այ և օրհնեալ է՛ յամ արարածոց
յերկնէլեաց և յաներկրութիւց *
և նորա մեծութեն չափ չկայ ,
զէրէ բոլոր աշխարհս իւր մի
ջուն պարունակեր է՛ , իբր ընդ
ամ տեղիս է՛ արութիւն նորա։

Ա. յոյնքն , ամ աղդ և ազինք
եղկրի կու գովեն զքո զարմանալի
ըստեղծագործութիւդ և բարե
քարութիւդ * և քո ամենակարող
զօրութիւդ միշտ կու պատմեն։

Բարձր առնեմ զքեզ
ասծ իմ և թագաւոր
իմ * և օրհնեմ զա
նուն քո յաւիտեան
և յաւիտեանս յա
ւիտենից։

Օ՜ օր հանապազ օր
հնեցից զքեզ * և
գովեցից զանուն քո
յաւիտեան և յաւի
տեանս յաւիտենից։

Մեծ է՛ տր և օրհն
եալ է՛ յոյժ * և մե
ծութիւն նորա ո՛չ
գոյ չափ։

Ա՜ զդ և ազգ գովեա
ցեն զգործս քո * և
զզօրութիւս քո պատ
մեսցեն։

Օ՜ մեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին * և զաքանչելիս քո պատմեսցեն։

Օ՜ զօրութիւն ահի քոյ ասասցեն * և զմեծութիս քո պատմեսցեն։

Օ՜ յիշատակ բազում քաղցրութեան քոյ բղխեսցեն * և արդարութիւնք քոյ ցնծասցեն։

Գութ ողորմած է՛ Տէր * երկայնամիտ և բազում ողորմ։

Քաղցր է՛ Տէր առ ամենեսեան * և գթութիւն նորա իւրաքանչիւր արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ Տէր ամենայն գործք քո * և սրբք քո օրհնեսցեն զքեզ։

Ա՜յսինքն, զքո սրբութիւնս փառաց մեծ վայելչութիւնն Հանապազ՝ իբերան կուտանեն և կուխօսին * և զքո ընքանչելագործութիւնքդ անդադար կուպատմեն աշխարհի։

Ա՜յսինքն, քոյ ահիդ և քոյ երկիւղիդ սարսափելի զօրութի՛ն՝ իբերան կուտանեն և կասեն ամենեցուն * և զքո անչափ մեծութիդ և կարօղութիդ Հանապազ կուպատմեն։

Ա՜յսինքն, քոյ առատ ողորմութիդ և քաղցրութիդ յիշատակն կուբխեն յիւրեանց բերանէն և կուքարոզեն * և զքո արդար դատաստանդ մատնելով միշտ կուցնծան։

Ա՜յսինքն, և կասեն, թէ դթած ողորմած է՛ Տէր երկայնամիտ է՛ և բազում ողորմ։

Ա՜յսինքն, քաղցր է՛ Տէր առ ամենայն մարդիկ որ ուղիղ սրտով կուաղաղակեն առնա * և նոր դթութիւն միշտ իւր ըստեղծուածոցն վերայ է՛։

Ա՜յսինքն, քո ամէն գործքդ և արարմունքդ Տէր ճշ, զքո անչափ բարութիդ և իմաստութիդ կույայտնեն և կուխոստովանին * և քո սուրբքդ և ընտրեալքդ զքեզ կուօրհնեն և կուդովանեն։

Օ փառաւ արքայութիւնքդ քոյ ասասցեն * և զզօրութիւս քո պատմեսցեն։

Ն անուանել որդւոցդ մարդկան զզօրութիւս քո * և զփառաւ մեծ վայելչութիւնդ արքայութիւնդ քոյ։

Ա՛ր արքայութիւն քո արքայութիւն ամ յաւիտենից * և տէրութիւն քո յազգէ մինչև յազգ։

Հ աւատարիմ է՛ տէր յամ բանս իւր * և արդար է՛ յամ գործս իւր։

Հ ասատատէ տէր զամ գայթակղեալս * և հանդնէ զամ գլորեալս։

Ա՛չս ամենայնի քոյոց ակնկալեն * և դու տաս նոցա զկերակուրս նոցա ի ժամանակի։

Բ ացանես զձեռս քո * և յագեցուցանես զամենայն կենդանիս զհաճութենէ քումմէ։

Հ արար է՛ տէր զամենայն գործս իւր * և զամենայն ստեղծս քո։

Ա՛ր զամենայն գործս քոյոց զարարածս քոյոց

Ա՞չք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան * և դու տաս կերակուր նոցա 'ի ժամու։

Բանաս զձեռն քո * և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութիւն կամաց քոյոց։

Ա՞րդարէ՛ եր յամենայն ճանապարհս իւր * և սրբէ՛ յամենայն գործս իւր։

Մերձ է՛ եր առամենեսեան ոյք կարդան առնա * առ ամենեսեան ոյք կարդան առնա ճշմարտութիւն։

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ եր * աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա։

Պահէ եր զամենեսեան ոյք սիրեն զնա * և զամենայն մեղաւորս

օգնութեամբ կու զօրացուցանէ զանկեալս 'ի մեղս, և կու առաջ նորդէ նոցա 'ի ճանապարհս փրկութեան։

Ա՞յսինքն, ամենեցուն աչքն դէպ քեզ կունայի և 'ի քեզ է՛ յուսացեր * և դու կուտաս նոցա հոգևոր և մարմնաւոր կերակուրն իւր ժամանակին։

Ա՞յսինքն, դու քո ածային և հայրական ձեռքդ կուբանաս * և կուկերակրես զամենեսեան քո քաղցրութիւնդ և քո օրհնութիւնդ ըստ կամաց քոց։

Ա՞յսինքն, արդար է՛ եր ածիւրամէն օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհուն * և սուրբ է՛ իւր ամէն գործոց և արարմանց միջուն։

Ա՞յսինքն, մերձ է՛ եր ածիւր օգնութիւն ամ մարդկանց որ դէպ առնա կու աղաղակեն * բայց մանաւանդ այնպիսի մարդկանց որ կու աղաղակեն առնա ուղիղ սրտիւ և ճշմարտութիւն։

Ա՞յսինքն, ածմիշտ իւր երկիւղածից կամքն կու կատարէ * և նոցա աղօթիցն և խնդրուածոցն կու լսէ, և զիւրեանց հոգին կու կեցուցանէ։

Ա՞յսինքն, եր ածկու պահէ և կու պահպանէ այնպիսի մարդիքն որ ուղիղ սրտով կու սիրեն

զինքն * և ամբարիշտ և մեղաւորմարդիքն կուստակեցուցանէ և կուկորուսանէ։

Ամ՝ յսինքն, ուստի իմ բերանս միշտ այ օրհնութիւն կուխօսի և կուբարբառի * և ամ կենդանիք կուգովեն և կուփառաբանեն զնորա սուրբ և երկրպագելի անունն յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից, իբր միշտ և հանապազ։

Իբր այս սաղմոսիս օրհնեցք զաստուան աղաւորութեան անգեայ և զաքարեայ 'ի գերութենէն իւր եանց։

Ամ՝ յս սաղմոսումս կուխրատէ մարդարէն զ Հաւատացեալս դնել զյոյս իւրաւորաց և ոչ 'ի մարդիք։

Ամ՝ յսինքն, ով անձն իմ որչափ որ քո ուժդ և կարող ղուխիդ է՝ օրհնէ զտէր աստ * զէրէ ես դրի իմ մտաց մէջն որ քանի կենդանի եմ, օրհնեմ և փառաբանեմ զաստ * և քանի որ կամ այս աշխարհիս վրայ սրտի մտօք իմ այ առաջևն սաղմոսեր դութի անեմ։

Ամ՝ յսինքն, և դուք ով մարդիք մի՛ յուսայք իշխանաց և թագաւորաց յօգնութիւն * և մի՛ ապաւինիք

սատակէ տէր։

Օ՝ օրհնութիւն տան խօսեցի բերան իմ * օրհնեսցէ տամ կենդանի զանուն սուրբ նոր յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք. 22.

Ամէն։ Վայ անգեայ և զաքարեայ։

Սաղմոս. ՃԽԵ.

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր * օրհնեցից զտէր 'ի կեանս իմ * սաղմոս ասացից այ իմոյ մինչև եմ ես։

Մի՛ յուսայք յիշխանս * և մի՛ յորդիս մարդկան * զի՝ ոչ գոյ փրկութիւն

կութիւն 'ի նոսա։

Ելցէ հոգի 'ի նոցա
նէ և դարձցին անդ
ընդ 'ի հող * և յայնմ
աւուր կորիցեն ամ
խորհուրդք նց։

Երանի ազգի որոյ տէր
աստ յակոբայ օգնա
կան է նմա * և յոյս
նոյ 'ի տէր աստ է։

Որ արար զերկինս և
զերկիր զծով * և զամ
որ է 'ի նոսա։

Որ պահէ զճշմարտ
ութիւն յաւիտեան *
և առնէ իրաւունս
զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց *
և արձակէ զկապեալս
տէր։

ինչք հողեղէն և մահկանացու
մարդկանց յուսադրութիւն * զէ
ր 'ի նոցանէ ոչ իւրեանց և ոչ
ձեղ փրկութիւն չկայ։

Ասացինքն, կուելանէ նոցա հո
գին հրամանաւն այ 'ի մարմնոց
նց և ինչպէս որ 'ի հողէ են ըստեղ
ծած այնպէս 'ի հող կուդառ
նան * և այն օրն կուկորնչի նոցա
ամէն խորհուրդն և դիտաւո
րութիւնն։

Ասացինքն, երանի այնպէս ազգին
որ տէր աստ յակոբայ, իբր ըստեղ
ծօղն երկնի և երկրի իւրն օգնա
կան և պահապան է * և իւր յոյսն
միայն յաստ է դրեր, և ոչ 'ի մարդ։

Ասացինքն, 'ի յայն աստն կասեմ
որ արարեր է զերկինս և զերկիր
և զծով 'ի յոչնչէ * և զամ ինչ
որ 'ի յերկինքումն 'ի յերկրումն
և 'ի ծովում կուդտվին, թէ կեն
դանիք և թէ անկեանդանք, թէ
մարմնաւորք և թէ անմարմինք։

Ասացինքն, 'ի յայն աստն կասեմ
որ զիւր բանից և խոստմանց ճշ
մարտութիւն յաւիտեանս յաւի
տենից հաստատուն կուպահէ * և
խղճերի և զրկածների իրաւունք
և արդար դատաստան կանէ։

Ասացինքն, նա է որ աղքատաց և
կարօտելոց հոգևոր և մարմնա
ւոր հաց կուտայ * և կապված
և գերի անկած մարդիքն թէ 'ի

Տ՚ր բանայ զաչս կուրաց * և կանգնէ զգէլորեալս ՝ի՝ր։

Տ՚ր սիրէ զարդարս * ՝ի՝ր պահէ զպանդուխտս * զորբս և զայրիս ընդունի ՝ի՝ր * և զճանապարհս ամպարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ ՝ի՝ր յաւիտեան ՝ի՝ծ քո սիոն յազգէ մինչև յազգ։

Տունք : Io.

Ալէլուիայ անգեայ և զաքարեայ։

բռնութենէ մարմնաւորս իշխանաց, և թէ ՝ի բռնութենէն սատանայի կուռ արձակէ և կուռ ազատէ։ Ա՚յսինքն, նա է՛ այն ՝ի՝ր որ հոգեւոր և մարմնով կուրացեալց աչքն կուռ բանայ և նոցա ճանապարհ ճշմարտութեան կուցուցանէ * նա է՛ այն ՝ի՝ր որ գայթակղութեամբ դլորած և ՝ի մէջ մեղաց խորհեալս մարդիքն ՝ի ճեռն ապաշխարութեան ոտից վերայ կուկանգնեցուցանէ։

Ա՚յսինքն, նա է՛ այն ՝ի՝ր որ կուսիրէ արդար և միամիտ մարդիքն * կուպահէ և կուպահպանէ ըզպանդուխտս, իբր զօտարականս * զորբերն և զայրիքն կուընդունի և կունախանամէ * և ամբարիշտ և անօրէն մարդկանց ճարահնարութեամբ ճանապարհն կուկորուսանէ։

Ա՚յսինքն, վասն որոյ ուրախ լեր ո՛վ սիոն մայր եկեղեցի զերկրէ քո ճշմարիտ ՝ի՝ծդ և փրկիչդ յաւիտեանս յաւիտենից թագաւորութի կանէ յազգէ մինչև յազգ և թագաւորութի ՝ի՝ր վախճան չի ունենար։

Իբր, այս սաղմոսիս օրհնեցէք զ՝ի՝ծ վասն ազատութեան և դարձմանն անգեայ և զաքարեայ ՝ի յերուսաղէմ։

Սաղմոս · ՃԽԶ·

Օրհնեցէք զՏէր զի բարի է՝ սաղմոսք * ՝ի մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շ Զինէ զԵրուսաղէմ Տէր * և զցրուեալսն Իսրայէլի ժողովէ։

Բ Ժշկէ զբեկեալս սիրտս * և պատէ զՀամ վէրս նոցա։

Ա՝ Թուէ զբազմութիւն աստեղաց * և զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ։

Ա. յս սաղմոսումս կու յորդորէ մարդարէն զՀաւատացեալս օրհնել զՏէր։

Ա. յսինքն, օրհնեցէք զՏէր ո՛վ Հաւատացեալ ժողովուրդք սաղմոսերգութիւք, զէրկ խիստ լաւ կութիւնի ՝ի առաջէն սաղմոսերգութենն * և ձեր օրհնութենն գովութենն ՝ի առաջէն քաղցր և հաճելի կուլինի։

Ա. յսինքն, զէրկ կուշինէ Տէր ՝ի ձ զԵրուսաղէմ, իբր զՆոր եկեղեցի ՝ի կենդանի և ՝ի բանական քարանց * և զցրուեալ Իսրայէլացոց ժողովուրդքն, իբր զԻւր Հաւատարիմ և ընտրեալ ծառայքն կուժողովէ նորա մէջն։

Ա. յսինքն, կու բժշկէ զսիրտս, իբր զդղջացած և զխղճկած Հայր եղած մարդիքն * և նոցա խոցերին վերայ դեղ կուդնէ, և կուկապէ, իբր նոցա սրտի տխրութենն կուփարատէ և կումխի թարէ։

Ա. յսինքն, նա կութուէ զբազմութիւն ընտրելոցն որք կուփայլեն իբրև զաստեղս արքայութենն երկնից * և իւր անչափ իմաստութենն նոցա ամենեցուն անունն գիտէ, և ըստ իւրաքանչ իւրոց արժանաւորութեանցն նոցա վարձ կուտայ յարքայութիւն իւրում։

Մեծ է՛ Տէր մեր և մեծ է՛ զօրութիւն նոր * իմաստութիւն նորա ո՛չ գոյ թիւ։

Ընդունի զհեզս Տէր * և խոնարհ առնէ զամբարտաւա՛նս մինչև յերկիր։

Օրհնեցէք զՏէր խոստովանութիւն * սաղմոս ասացէք նմա օրհնութիւն։

Ո՛ զդեցոյց զերկինս ամպովք * և պատրաստարար զանձրև իւր յերկիր։

Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս * և զդալարի ՚ի ծառայութիւն մարդկան։

Ո՛ տայ անասնոց կերակուր * ձագուց ագռաւուց՝ որք կարգ

Ա՝ յսինքն, զերկն մեծ է՛ Տէր Աստուած և մեծ է՛ նորա ամենակարող զօրութիւնն * և նորա իմաստութեանն չափ չկայ։

Ա՝ յսինքն, կուրընդունի և կուսիրէ Տէր Աստուած զհեզ և խոնարհմարդիկն * և կուխոնարհեցուցանէ և կուցածացուցանէ զհպարտն և զամբարտաւա՛ն մարդիկն մինչև յերկիր։

Ա՝ յսինքն, արդ ո՛վ հաւատացեալք օրհնեցէք զՏէր Աստուած խոստովանելով նորա անչափ բարութիւնն * և սաղմոս ասացէք նմա օրհնութիւն և գովութիւն։

Ա՝ յսինքն, այն Այն կասեմ որ զդեցոյց զերկինս, իբր զառաքեալսն Աստուածային գիտութեամբ ամպերովն * և պատրաստեց զանձրև իւր յերկիր, իբր զանձրև աւետարանական քարոզութեամբ եկեղեցւոյ իւրոյ սրբոյ։

Ա՝ յսինքն, այն որ լեռներուն խոտ բուսոյց, իբր եկեղեցւոյ վարդապետքն Աստուածային օրինաց և պատուիրանաց գիտութիւնն հարստացոյց * և աւետարանական կանանչ և դալար քարոզութիւնն առատացոյց ՚ի պէտս փրկութեան ազգի մարդկան։

Ա՝ յսինքն, այն որ անասնոց՝ կերակուր կուտայ, իբր զմիմարս և զտգէտս աշխարհիս կուկոչէ՝ ի

դան առ նոս։

Ո՛չ թէ ընդ զօրութիւն հիոյ կամեցաւ որ * և ո՛չ ընդ երանս առն հսկայի հաճեցաւ։

Ա՝յլ հաճեցաւ ՝ի երկիւղածս իւր * և ընդ այնոսիկ որք յուսան յողորմութիւն նորա։

Տունք. 12.

Ալելուիայ անգեայ և զաքարեայ։

Սաղմոս. ՃԽԷ.

Գովեա՛ երուսաղէմ զՏէր։

գիտութիւն ճշմարտութեան, և իւր ՝ի ծայնն քաղցրութիւնն կու կէ բակրէ զիւրեանք * և ապրա՛նէ ի ձագերին, իբր մեղաք սևաց եալ մարդկանց զարմն և զա՛ակն ՝ի ձեռն ապաշխարութեան կու ընդունի, և իւր ՝ի ծայնն շնորհացն մասնակից կանէ։

Ա՝յսինքն, զէրէ չէ՛ թէ ՝ի հիոյ ուժն և կարօղութիւնն, իբր ամբարիշտ մարդկանց գոռոզութիւնն և հպարտութիւնն դուր կու գայ * կամ թէ հսկայ և քաջ մարդկանց հասատերանեերին և անդամնեերին, իբր մեծահամբաւ մարդկանց քաջութեաց և զարմանալի գործոցն հաճեցաւ ՝ի ծ։

Ա՝յսինքն, այլ հաճեցաւ իւր երկիւղած և հնազանդ ծառայիցն * և այնպիսի մարդկանցն որ միայն յիւր ողորմութիւն են յուսացեր և առաքիներ։

Իբր, այս սաղմոսիս օրհնեցէք զՏ՝ի բերանոյ անգեայ և զաքարեայ մարդարէից, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զՏ՝ի կութարգմանի։

Ա՝յս սաղմոսումս կու յորդորէ մարգարէն զՀին և զնորն երուսաղէմ օրհնել և գովել զՏ՝ի։

Ա՝յսինքն, գովէ՛ ո՛վ երդէմդ Հրէ աստանի զՏրն և զստեղծողն քո։

Եւ օրհնեա՛ զտա՛ծ քո սիոն։

Զ. Զ զօրացոյց զնիզս դրանց քոց * և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ։

Ո՛ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութի՛ն * պարարտութիւն ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Ա՞ռաքէ զբան իւր յերկիր * վազվազ ընթանայ պատգամք նորա։

Ա՞յսինքն, և օրհնէ և փառաբանէ ո՛վ նորդ սիոն մայր եկեղեցի զքս տա՛ծ փրկիչն քո։

Ա՞յսինքն, զերկ ամրացոյց տա՛ծ ո՛վ երուսաղէմդ հրէաստանի զքո դռներիդ նգերն և փակերն * և օրհնեց և բազմացոյց զքո հաւատացեալ որդիքդ և զդստերքդ քոյ միջումդ։

Զարձեալ զօրացոյց և հաստատեց ո՛վ մայր եկեղեցի զքոյ առաքելոց և վարդապետաց երկնային իշխանութիւն * և օրհնեց և բազմացոյց զքո հաւատացեալ որդիքդ ՚ի քեզ։

Ա՞յսինքն, այն որ քոյ սահմանքներիդ և քոյ գաւառներիդ բոլորքն խաղաղացոյց ո՛վ երուսաղէմդ հրէաստանի, և զքեզ քոյ թշնամեաց պատերազմէն և բռնութէն ազատեց * նոյնն զքեզ հարստացոյց առատութիւն ցորենոյ և հացի։

Զարձեալ այն որ քո բովանդակ հնազանդեալ ազգքդ և ազինքդ հաշտեցոյց ընդ հօրն երկնաւորի ո՛վ մայր եկեղեցի * նոյնն պարարտութիւն տա՛ծայնոյ հացի մարմնոյն իւրոյ յագեցոյց զքեզ։

Ա՞յսինքն, նա կու ողարկէ զիւր խօսքն յերկիր ո՛վ երուսաղէմդ հրէաստանի, ի՞բր կու յայտնէ զիւր բարեհաճութիւն երկրի և երկրայնոց

Ոնէկնութիւն։ Էձիսք

և շուտով կու վազէն իւր պատ
գամքն , իբր շուտով կու կատա
րին իւր հրամանքն , և ամ արա
րածք իւրն կու հնազանդին։
Դ. արձեալ , նա կուողարկէ ո՛վ
մայր եկեղեցի զիւր բանն ածելոր
կիր առ 'ի մարմնանալ * և շուտով
կուվազէ իւր աւետարանական
քարոզութիւնն և կուտարածի յար
և եւ ելից մինչև յարևմուտս։

Ա. յսինքն , նա կուդնէ զիւր
ձիւնն ճերմակ բրդի նման ո՛վ
երուսաղէմդ հրէաստանի երկրիս
վերայ * և զիւր ամպերն փոշու
նման կուցանէ օդիս վերայ։
Դ. արձեալ , նա կուդնէ զիւր
մկրտութիւն շնորհն ո՛վ մայր եկե
ղեցի քեզ վերայ , և քո որդիքդ
պայծառ ոգեստով կուզարդարէ
* և նոցա մտաց մոլորութիւն մութն
և խաւարն փոշու նման կու
ցրուէ , որ կարենան տեսանել
զլոյս ածդիտութիւն։

Ա. յսինքն , նա կութափէ սա
ռուցի կտորտանքն ո՛վ երուսա
ղէմդ հրէաստանի երկրիս վերայ
* և նորա ցրտի առաջևն ո՛վ կարէ
դիմանալ։
Դ. արձեալ , նա կուտայ 'ի ձեռն
մովսէսի ո՛վ մայր եկեղեցի ժողո
վրդեանն իսրայէլի զպատուիրանա
հին օրինաց , որ վասն դժուար
իմացութեանն սառուցի կտորտանց

Նման

Նման զձիւն որպէս
զասր * և զմէգ ոչ
փոշի ցանեաց։

Ա. ըրկանէ զսառն ոչ
պատառս * առաջի
ցրտոյ նոր ո՛ կա
ր է կալ։

նման կարծեր իբր պինտ էին * և այն օրինաց ցուրտ խօսքերի առա ջևն ո՛վ կարէ կենալ, իբր ո՛վ կարէ արդարանալ։

Ա. յսինքն, նա կու ողարկէ զիւր բանն իբր զիւր հրամանքն ո՛վ եր ուսաղէմդ հրէաստանի և կուհա լէ զսառուցն * և կուփչեն հա ւատ՝ային ջերմ քամիքն, և կու ըսկանուն սառուցներին ջրերն վա զել։

Դարձեալ, նա կուողարկէ ո՛վ մայր եկեղեցի զիւր բանն ա՛ծ 'ի մար մնառութի, և նովաւ կու լու ծանէ և կու մեկնէ մեզ խորհր դա՛ որապէս զպատո՛իրանս հին օրինաց * կու փչեն քաղցր քամիք իմաստութե և գիտութե հոգ ւ՛ոյն սրբոյ, և կու ըսկանին ամ դժո՛արութիւնք փոխարկիլ 'ի հեշտութի, և հեղուլ զշնորհս 'ի հոգիս և 'ի միտս ճշմարտապէս պահողացն զնոյնս։

Ա՛. յսինքն, կուպատմէ իւր օրի նաց և պատո՛իրանաց բանն ո՛վ երուսաղէմդ հրէաստանի յակո բայ զարմին * և իւր դատաս տանն և իրա՛ւունքն իսրայէլա ցո՛ց աղդին։

Դարձեալ, կուպատմէ զիւր ա՛ետարանական քարոզութին ո՛վ մայր եկեղեցի հա՛ատացեալ քրիստոնէիցն * և զիւր արդա

Ա՛ռաքէ զբանն իւր և հալէ զնոսա * շնչեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք։

Պատմէ զբանն իւր յակոբայ * զարդարութիւն և զի րա՛ւունս իսրայէլի։

Ոչ այսպէս արար ամ
ազգաց սր * և զդա
տաստանս իւր ոչ
յայտնեաց նոցա։

Տունք : ԻՕ։

Աղօթք ամբակումայ մար
գարէին : Ղ։

Զլուր քո
լուայ, և
երկեայ *
տրնայեցայ ի գործս
քո և զարհուրեցայ։

րութիւնն և իրաւունքն նոր իս
րայէլի։

Ասայինքն, ոչինչ ազգի այսպէս
բարերարութիւն չարար ած ո՛վ
երուսաղէմդ հրէաստանի * և
զիւր դատաստանն չի՛ յայտնեց
նոցա։

Զարձեալ, ոչինչ ազգի այսպի
սի շնորհս և ողորմութի չարար ած
ո՛վ մայր եկեղեցի * և զայն անձա
ռելի և անքննելի դատաստանն
որ արար վասն փրկութե ազգի
մարդկան՝ի ձեռն մարդեղութե
որդւ՛ոյ իւրոյ միածնի քեզ միայն
յայտնեաց և ո՛չ այլոց։

Ասայս աղօթքս ամբակումայ մար
գարէն՝ի բերանոյ եկեղեցւ՛ոյն։

Ասայինքն, որ յո՛ քս ես զքո
զարմանալի համբաւ՝դ
ազգմամբ հոդ՛ոյն սր
բոյ լսեցի և վախեցայ, իբր իմացայ
որդ՛ւ խոնարհելոց ես յերկնից՝ի
յերկիր, և հզոր ձեռամբ յաղթահա
րելոց ես զսատանայ, և քակելով
զդժոխս ազատելոց ես զազգ մարդ
կային՝ի բռնութէ նորա, և՝ի քո
ամենակարող զօրութենէդ և՝ի
հզոր իշխանութէդ վախեցայ *
որ յո՛ քս նայեցայ քո արարած
գործքերն, իբր տեսի զքո անչափ

բարերարութիւդ, որ վասն փրկութեան ազգի մարդկան զծառայի կերպարանս պիտիս զգենուլ, ընդ մարդկան կենցաղավարիլ, զճանապարհ կենաց քարոզել, զնշանս և զարուեստս ցուցանել, և երախտամոռաց յազգէն հրէից տանջիլ անողորմաբար ջարչարիլ, խաչիլ և մեռանիլ, և ես՝ի յիս զարհուրեցայ։

Ա՜յսինքն, դու՝ որ յոյ քս՝ի մէջ երկուց կենդանեացն կուճանաչիս, իբր՝ի ծնանիլն քո մարմնով՝ի կուսէն մարիամայ մերձ՝ի քէթղէհէմ քաղաքն,՝ի մաղարայն հովուաց, ՝ի մէջ եզնին և իշոյն, քո երկրպագելի վարդ և կենցաղավարութիւդ կուճանաչվի, զէրկ եզնոյն զքո համբերութիւնդ զերկայնամտութիւդ զնեղութիւնդ և զաշխատութիւդ կուխմանամք, և իշոյն զքո խոնարհութիւդ և զհեզութիւդ կուճանաչեմք, ըստ յոհաննու որ ասէ առէք զլուծ իմ՝ի ձեզ, և ուսարուք յինէն զի հեզ եմ և խոնարհ սրտիւ։

Զարձեալ՝ի վերայ խաչին՝ի մէջ երկուց աւազակացն որդի՝ այ և թագաւոր փառացկուճանաչվիս քոյ ամենայն բանիւքդ, որ ասացիր, հայր՝ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ, այսօր ընդիս

՝Ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանիցիս դու * ՝ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս, և՝ի հասանիլ ժամանակին երևեսցիս։

Խուռվիլ անձին իմոյ * 'ի ժամանակի բարկութեանդ զողորմութիւն յիշեացես։

լեցես 'ի դրախտին, զոր երբեմն ջորս հարիւր տարին կու մնակա նայ 'ի վերանորոգութէն երու սաղէմայ որ եղև 'ի ժամանակս արտաշէսի պարսից թագաւորին, ըստ վաթսուն և երկու շաբաթուցն դանիէլի, կու յայտնվիս մարմնով աշխարհի * զոր երբեմն քոյ ածային նախասահմանութիւն ժամանակին կու հասանի, որ տե սիլ ք և մարգարէութիւք կու վեր ջանան, և կու պակասին թագաւորք և իշխանք 'ի ցեղէն յուդայի կու երևիս մարմնով 'ի մէջ մարդկան և կուզգենուս զկերպ ծառայական։

Ա՝յսինքն, այն ժամանակին, որ իմ հոգիս 'ի մէջ վշտաց և տառապանաց աշխարհիս, իմէջ հոգոց և շփոթմանց, 'ի մէջ ախտից և մոլորութեանց 'ի մէջ խաւարի տգիտութիւն, և 'ի մէջ ըստուերաց մահու խռովեալ կու տագնապի ոչ գտանելով զճար փրկութիւն հոգւոյ իւրոյ * այն ժամանակին կասեմ, որ ես քո ածային բարկութիւդ և սրտմտութիւդ, քո ածային պատժիդ և պատուհասիդ արժանի կու լինիմ, զոր քո անչափ գթութիւնդ և անչափ մարդասիրութիւնդ զքո ողորմութիւդ կու յիշես և կու մտածես, և զիս 'ի ձեռն մարդեղութիւն քոյ և չար

զարանաց , 'ի ձեռն խաչի քոյ և մահուան կու փրկես և կու ազատես 'ի դատապարտութենէ դժոխոց և երկնային փառացդ ժառանգորդ կանես։

Ա՚ յսինքն , լուսաբուք ուրեմն ո՛վ հաւատացեալք , զի յա՛ քս որդին ա՛յ 'ի հարա՛ւոյ կուգայ , լեր կուծնանի 'ի բէթղէհէմ քաղաքի , որ կայ հիմնեալ 'ի հարաւակողմն երուսաղէմայ * և նոյն ինքն յա՛ քս միայն սուրբն և միայն ա՛ռն , 'ի փարան լեռնէն կու եր և ի որ է մերձ 'ի լեառն սինայ , լեր յա՛ քսն որ ծնանելոց է՚ 'ի բէթղէհէմ քաղաքի , է՛ նոյն ա՛ռն որ 'ի սինէական լեառն եւ զօրէնս 'ի ձեռն մովսէսի։

Ա՚ յսինքն , կու յայտնեն երկինք զվայելչութի՛ փառացս նը՛ , լեր երդելով հրեշտակք զփառք 'ի բարձունս 'ի ծննդեան նը՛ , կու յայտնեն աշխարհի զփառս ա՛ծութի՛ նը՛ , և աստղն լուսաւորիչ և հրաշալի առաջնորդելով մոգուցն կու յայտնէ ազգաց և ազանց զանքննելի տրութիւն նորա , այլև առաքեալք որք են երկինք կու պատմեն և կու քարոզեն մարդկան զանճառելի տնօրէնութի՛ նը՛ * և նը՛ օրհնութիւնքն լցվեցաւ բոլոր աշխարհ , լեր արարածք ա՛մ ըս կան օրհնել և գովել զնա։

Զայսոսիկ երկինք զվայելչութիւն փառացն նը՛ * և օրհնութի՛ նը՛ լցան տիեզերք։

Ա՚ ՃՀ 'ի հարաւ՛ոյ է կեսցէ * և ա՛ռն 'ի փարան լեռնէ։

Զ՝առաքեալսն ոչ՝ ի լուսոյ հատան՝ ինքեանք * և եղջիւրք՝ ի ձեռին նորա դատան * և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։

Երեսաց նոր ելցեն հարուածք * և ըզ հետ շաւղաց նոր երթիցեն մեծամեծք՝ ի թուջնոց։

Զարձեալ արարածք ամ ընկալան զօրհնութիւն՝ ի ձեռն մարդեղութեանն նորա։

Զ՝ յսինքն, ինչպէս որ՝ ի լուսոյ կամ՝ ի յարեգակնէն շաւաւիղք կուծնանին, այսպէս՝ ի նմանէ որ է՛ արեգակն արդարութեան ճառագայթք ճշմարիտ աստուածութեանն ծագեցին և լուսաւորեցին զմիտս մարդեան * նորա Հերոքուն պոզտերը գտվեցան, իբր նորա ձեռն տուաւ Հայրն ած զամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի * և անդ, իբր՝ ի գալիլեայ՝ ի լեառն Հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց ածութեան նորա՝ ի միտս առաքելոց, յորժամ տեսին զնա մարմնաւորապէս աչօք յարուցեալ՝ ի մեռելոց իւրով ամենազօր իշխողութեամբն։

Զարձեալ անդ՝ ի ձեռն առաքելոցն ընկալաւ Հաստատվիլ իշխանութիւն փառաց արքայութեան նորա իմիերոյ ամ տիեզերաց, զի անդ Հրամայեաց նոցա ասելով, գնացէք այսուհետև աշակերտեցէք զամ Հեթանոս։

Զ՝ յսինքն, նորա երեսէն Հարուածք կու ելանեն, իբր նոր վրէժ ինդրութեան դատաստանի յաստենէն ցասումն և քարկոծիւն կու ելանէ առ՝ ի պատժել և պա

տուն հասել զայնպիսի ամբարիշտ մարդիկն որ կամապաշտութեամբ և խստասրտութեամբ կու ըն դիմանան նորա սուրբ հաճա տոյն, և նորա աւետարանական քարոզութեանն չեն հնազանդիր * և նորա ճշմարտին օրինաց և պա տուէրաց քարոզութեան յետ նէն, մեծամեծ թուչունք կու գնան, իբր չարահնար և խորա մանկ դևք կուշտին, առ 'ի բառ նալ զսերմն բանին աստուծոյ 'ի սրտից և 'ի մտաց մարդկան, և առ 'ի կտրատել և կլանել զզր ինեցեալս 'ի մասնակցութէն քի, և զդատապարտեցեալս 'ի հուրն յաւիտենական։

Ա՝ յսինքն, եկաց յո՛ քս յետ յա ղութէն իմերայ լերինն գալիլ եաց՝ ոց և չափեց զերկիրս իբրև ժառանգութիւն և ըստացո՛ւածիւր, և բաժանեց զնա վիճակաւ երկոտասան մասունս ըստ թը վոյ երկոտասան առաքելոցն, և ողարկեց զնոսա 'ի քարոզութիւն * հայեցաւ իւր ամենատես աչքն և տնտղեց զհեթանոսս * և կոտր ձգեց զիւրեանք զօրութիւն բազ կի իւրոյ տալով զերկիրս և զթա գաւորութիւս նոցա 'ի վայելուն քրիստոնէից 'ի փառս ամենաւոր երրորդութիւն։

Ա՝ յսինքն, սարերն կու հալին,

Ա՝ եկաց և չափեաց զերկիր * հայեցաւ և դիտեաց զհեթա նոսս։

Ա՝ երինք հալեսցին

* և անառաքելոցն վանեսցին * Ճանապարհք որք իսկզբանէն էին կուրասցին * և 'ի նմանէ դողասցի ամ երկիր։

Տեսի զբանակս քուշացւոց * խռովեցան բնակիչք վրանացն մադիամու։

իբր թագաւորք և քառնաւորք իշխանք որ մեծամտութիւն մոլորեալ են, և ուռուցեալք և բարձրացեալք իբրև զլերինս մնալով ան շարժ 'ի յախտս և 'ի մոլորութիւս իւրեանց, 'ի լսելն զանուն տնոյ քի, մոմի նման կուհալին և կումաշին * և անառաքելոցն կուվանին, իբր զանազան աղտք կուապաշտից որ օրմանի անպտուղ ծառերին նման քազմացեր են կուցրուին և կուփչանան * անօրի նաց և ամբարշտաց հին մոլորութեան և առասպել օրինաց հանապարհներն կուխափանին * և նորա ահեղ զօրութենէն ամ երկիր կիր կուդողայ և կուսարսափի։

Ա՝ յոյնքն, տեսի ես քուշացւոց բանակներն, իբր եթովպացւոց օրդուներն, իբր տեսի ես հոգւով սևացեալ մեղաւորաց բազմութիւնքն, որ 'ի տարածիլն աւետարանական ճշմարտութիւն ընկան զդասառնալ և զղջմամբ և ապաշխարութիւն դառնալ 'ի դէպ տութի ճշմարտութիւն * ուստի խռովեցան և սասանեցան դիւքն որ կուբնակէին 'ի ջատիրս մադիամու, իբր ընդ հովանեաւ և ընդ իշխանութիւն ջարադործին և խռովարարին բեելիարայ, զի մադիամ կուվօղ և խռովարար կութարգմանի։

Մի թէ իվե՞ր գեռոց
բարկասցիս դու ՝ի՞ր,
կամ սրտմտութիւն
քո իվերայ գեռոց *
կամ բարկութի՞ քո
իվերայ ծովու։

Ա՛լեր դու ՝ի կառս
քո հեծելութիդ քո
* փրկութիւն եղև

Ա՛յսինքն , մի թէ դու ՝ի՞ր ՝ի՞ծ
գեռերի վերայ կուբարկանաս մի,
կամ թէ կուլինի մի որ դու գե
ռերի վերայ սրտմտիս , քա՞ լինցի
զէրէ գեռք անբանք են և չեն
կարեր ընդէմ քեզ մեղանչել ։
բայց քան զի եկեր էիր ՝ի դատել
զմոլորեալ շա՞ի ոչ և զա՞ն դու
թիս հրէից , և զառաապել վար
դապետութիւնս իմաստասիրացն
հեթանոսաց , որք գեռերի նման
ծա՞ալեր էին ՝ի վերայ երկրի ,
վա՞ որոյ յորդանան ՝ի մկրտին քո
սասանեցաւ ՝ի յահեղ զօրութէ
քումէ նշանակելով զխանդարումն
իբր զխափանումն նոցա զի յորդա
նան , գեռ դառնոցուն կութարգ
մանի * կամ թէ կուլինի մի ՝ի՞ր
ՃԾ որ դու ծովի վերայ բարկա
նաս , քա՞ լինցի , այլ քանզի եկեր
էիր աղաստել զմարդիք ՝ի հոգոց
և ՝ի խռովութեց ալեաց ծովու
աշխարհիս , վասն որոյ ՝ի սաստելն
քոյ ալեացն շուտով դադարեցան
և հանդարտեցան , նշանակելով
զխաղաղութիւն հոգեկան որ տա
լոց էր հաւատացելոց քոց , ըստ
այնմ որասացիր , զխաղաղութի
թողում ձեզ , զխաղաղութիւն
զիմ տամ ձեզ ։

Ա՛յսինքն , եթէր դու իվերայ
խաչափայտին ինչպէս մէկ թագա
՞որ մի որ կուքաշի ՝ի կառս իւր ,

յԵրանեանն քո

Օ՜ արթեաւ աղեղն
քո * և զնետս կապար
ձիոց քոց արբուցեր
* զդեռս ցրուեցեր
* և վերկիր դողա
ցուցեր ՝ի սաստկու
թենէ անձրևի ողբ
անցանեն ընդ
սա։

Ո՞ նդունդք աղաղա
կեցին մեծապէս *
լոյս փայլման արեգա
կանն արգելաւ * և
ծագումն լուսնին
դադարեցաւ։

Որպէս ՝ի նշոյլս սլա
քաց քոց գնացեն *

էբր ՝ի արտպայն, կամ կուհեծ
նու իւր ձիոյն վերայ առ ՝ի գնալ
՝ի պատերազմ ընդ դէմ թշնա
մեաց * և ՝ի յԵրանեանն քո ՝ի գե
ղեզմանէն Հրաշալի փառաւք, փր
կութիւն և ազատութիւն եղև ազգի
մարդկան։

Ո՜ յսինքն, քո վրէժխնդրութիւն
աղեղն արթնացաւ և զինքն լա
րեց * զքո թարքաշիդ բարկու
թիւն նետերն քո թշնամեաց արիւ
նովն հարբեցուցիր, իբր զքո
թշնամին սատանայ յաղթահարե
ցիր, և ոտնակոխ արարիր * զգե
տերն ցրուեցիր, իբր զկատաղած
ազգն հրէից, և զկեղծաւորս ժո
ղովս դպրացն և փարիսեցւոցն
փչացուցիր * և զերկիրս դողա
ցուցիր ՝ի յանդեանն զհոգիդ
՝ի պատճառս սաստկութեանձրևի
ցասման և սրտմտութեան քոյ որ
թափեցիր իվերայ երկրի։

Ո՜ յսինքն, անդունդք աղաղա
կեցին, իբր դևք ողբ էին յան
դունդս դժոխոց երբեմն տեսին
զքո ահագին զօրութիւդ սասանե
ցան և աղաղակեցին * լոյս փայլ
մանն արեգականն արգելվեցաւ
և խաւարեցաւ * և լուսնոյ ծագ
մանն նշոյլն դադարեցաւ և մթնե
ցաւ։

Ո՜ յսինքն, դու այնպէս շուտ
կուհասանիս առ ՝ի պատժել զամ

և որպէս 'ի լոյս փայ
լատակման սրոյ քոյ։

Բարկութիւն զարթի
ցես իմ երկրի * և դողութիւն կասցես զհեթանոսս։

Արիւնցար 'ի փրկութի ժողովրդեան քոյ * 'ի փրկել զընտրեալս քո։

Եռաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդկանամ բարտաւանից * և մինչև յանդունդս ծովու ընկղմեցան։

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութիւն քով 'ի զբրադելեացն մեղաւորաց * որք յուսացեալք էին յանդդնութիւն իւրեանց * զի կերան զաղքատն 'ի գաղտնիս։

բարիշաս քո ամենազօր կարօղութիւդ, որ կութիւն թէ քո սասանից և պատուհասից սլաքներդ ընկղմին հետ կուգնաս * կամ քոյ բարկութիւն թրի փայլատակման լուսոյն հետ կունթանաս և կուփչեսս։

Բարկութիւն զարթնանաս և կուվախեցնես զերկրասէր հրէայքն * և դողացուցանելով և զարհուրեցուցանելով կուկասես, իբր կուջարդես և կուխորտակես զկուռապաշտս։

Արիւնցար, երևեցար մարմնով իմէջ մարդկանքոյ հաւատացեալ ժողովրդոց փրկութեանն համար * որ փրկէիր և ազատէիր զքո ՝ՍՔ և ընտրեալ ծառայքդ 'ի բռնութիւնէն սատանայի։

Արիւնքն, քո սատից և պատուհասից ներուն զարկիցիր և խոցեցիր ամբարտաւան մարդկանց զգլուխն բերլեար * և մինչև յանդունդս դժոխոց ընկղմեցաւ։

Արիւնքն, խնդրեցիր զքո վրէժդ քոյ ամենակարօղ զօրութիւդ 'ի զօրադելեացն մեղաւորաց, իբր 'ի քար պաշտօնէիցն դիւաց որք յուսացեալ էին 'ի յանդգնութիւս իբր 'ի լրբութիւս իւրեանց * զի կերան զաղքատն 'ի ծածուկ, իբր գերեցին և տիրապետեցին

Ռաքեցեր իվերայ ծովու զերիվարս քո * և խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց։

Ացի ես * և դեղան աղիք իմ 'ի ձայնէ բերանոյ իմոյ * եմուտ դողումն յոսկերս իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ։

Օ՜ այս պահեսցես յա՜ուր նեղութեան * ածել 'ի վերայ ազգի ամի որք մարտնչին ընդ ժողովրդեանն քում։

Թ. զենի ո՛չ ացէ զպտուղ իւր * և յայգւ՝ոջ բեր մի՛ դացի * ձիթենիք անասցին * և երկիր մի՛ բուսուսցէ զդալարի։

գաղտուկ աղքատ և խեղճնա ցած ազգին մարդկայնոյ։

Ասինքն, ողորկեցին քո ձիանքդ իբր զառաքեալս այս ծով աշխարհս հիս վերայ 'ի քարոզութիւն * և խռովեցան և սասանեցան անդնդոց ջրերի կուտակներն, իբր սան դարամետակաւն դիւաց բաղմութիւնքն։

Ասինքն, այսպիսի հրաշալի բաներս տեսայ և ապուշ մնացի * և սաստիկ զարհուրելոյս այնչափ աղաղակեցի որ աղիքներս դալարեցաւ * դողն 'ի յոսկերքս մտաւ և ես իմ սրտիս մէջն խռովեցայ և սասանեցայ։

Ասինքն, զայսպիսի պատիժս և պատուհասս պահէ՛ մեկ նեղութեան և հալածանաց օրէն համար * որ թափես անօրէն և ամբարիշտ հրէից ազգին վերայ, որ ընդդէմ քոյ հաւատացեալ ժողովրդեանդ կումարտնչին և կուհակառակին։

Ասինքն, զերկնոցա թզենիքն այլ պտուղ չենտար, իբր նոցա օրէնքդնօղ վարդապետքն այլ ածային քաղցրութիւն պտուղն չենցուցաներ * նոցա այգինեբումն այլ խաղող չի՛ գտվիր, իբր նոցա ազգի միջումն այլ բարեգործութիւն և ածպաշտութիւն նշմարանք չի՛ երևիր։ * նոցա ձիթենիքն զիւր եանց պտուղն կու ուրանան,

Պակասեցին հօրք՝ի
Հարակաց * և եզինք
մի՛ գոցին առ մտաքս

Ա՛ս՝ի սր յուսացայ
ցնծացայց * և ու
րախ եղէց յաւ
փրկիչ իմ։

Տ՚ր սր եւ ինձ զզո
ղութիւն * և կացոյց
զոտս իմ՝ ի հաստա
տութիւն * իվերայ պա
րանոցի թշնամւոյն
կացոյց զիս * և հան
գոյց զիս երդ
երգ։

Տունք։ 26։

իբր նոցա մարդարէքն՝ի յաճախաւ
սութէ կուդադարին * և նոցա
երկիրն այլ դալար խոտ չի՛ բու
սուցաներ, իբր նց ժողովուրդն
այլ յուսադրութէ խօսք չի՛ ար
տաբերեր։

Ա՛յսինքն, նոցա ոչխարներն՝ի
յարօտից կուպակասին, իբր նց
ժողովարանէն այ բանին և քարո
զութեան ականջ անօղ ժողո
վուրդն կուպակասի * և նոցա
գոմերուն եզինք չեն գովիր,
իբր նոցա տաճարներուն քահա
նայք չեն երևիր։

Ա՛յսինքն, ես իմ կողմանէս հրա
ժարելով նոցա մոլորութէն կու
յուսամ յաւ, և կուցնծամ հոգ
ւով * և կուրախանամ՝ի վերայ
յի՛ քի այ փրկչին իմոյ։

Ա՛յսինքն, զէրէ սր աւ ինձ
զօրութիւն տվեց, իբր իւր շնոր
հօքն զիս զօրացոյց ընդէմ մոլոր
եալ մտացն հրէից և հեթանո
սաց * և զիմ ոտքս իբր զիմ մտաց
խորհուրդն հաստատեց՝ի վերայ
ճշմարտութէ հաւատոյն քի * և
զիս հաստատեց թշնամւոյն քե
լիարայ վզին վերայ կանգնեցոյց,
իբր նորա խորամանկութիւնքն և
հնարագիտութիւնքն յաղթահարել
տվեց * և զիմ հոգիս երկնային
մխիթարութէ զմայլեցոյց, և հան
գստացոյց յական թօթափելն։

Լուր մեզ Տէր լուր մեզ ՀԱԾԱՅՆՈՎ ողորմութիւն և գթութիւնքով ինայեա՛ յարարածս քո։
Պարդասէր Տէր վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուական, ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Ալէլուիայ անգեայ և զաքարեայ։

Սաղմոս · ՃԽԸ ·

Օրհնեցէք զՏԷՐ յերկնից * օրհնեցէք զնա ՚ի բարձունս։

Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նր * օրհնեցէք զնա ամ զօրութիւք նորա։

Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին * օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյս։

Իբր, այս սաղմոսիս օրհնեցէք զՀԱԾ ՚ի բերանոյ անգեայ և զաքարեայ մարդարէից, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զՀԱԾ կութարգմանի։
Այս սաղմոսումն կուհրաւէրէ մարդարէն զամ ըստեղծուածս օրհնել զՏԷՐ ՀԱԾ։

Այսինքն, օրհնեցէք զՏԷՐ ՀԱԾ ամ բազմութիւք անմարմնոց ՚ի յերկնից * օրհնեցէք զնա ՚ի բարձունս իբր ՚ի յերկինս ուր բնակեալ կայք առ ՚ի փառաբանել զանչափ բարութիւն նորա։
Այսինքն, օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նր իբր ըսպասաւորք և պաշտօնեայք նորա * օրհնեցէք զնա ամ զօրութիւք նորա, իբր սերովբէք և քերովբէք և այլք։
Այսինքն, տեսէք զայնպիսի դեղեցիկ և հրաշալի լուսաւորքն, իբր զարեգակն զլուսինն զաստեղս և զլոյսն * և օրհնեցէք և բարեբանեցէք զարարիչն նոցա։

Այս

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից * և ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս օրհնեցէք զանուն տեառն։

Օ՜ի նա ասաց և եղեն * հրամայեաց և հաստատեցան։

Կացոյց զնա յաւիտեանս յաւիտենից * սահման եդ և ոչ անցանեն։

Օրհնեցէք զտէր յերկրէ վիշապք և ամենայն խորք։

Հուր և կարկուտ ձիւն և սառն, հողմ մրրիկ որք առնէք զբան նորա։

Լերինք և ամենայն ձորունք * ծառք պտղաբերք և ամենայն մայրք։

Գազանք և ամենայն անասունք * սողունք և

Ո՜՛յսինքն, մատածեցէք զերկինս նային կամարներն * և զայն ջրերն որ կայ ի վերայ երկնից, ի՛բր ի վերոյ հաստատութեն, որ է՛ աստղալից երկինքն, և օրհնեցէք զանուն տեն այ։

Ո՜՛յսինքն, զէրէ նա ասաց, ի՛բր նա կամեցաւ, և եղեն ամ ըստեղծո՛ւածք * և նա հրամայեց ի՛ւր ածային իշխանութիւնն, և հաստատեցան։

Ո՜՛յսինքն, կացոյց զնոսա հաստատուն յաւիտեանս յաւիտենից * և սահման դրեց, որ ի՛ւր եանց տեղէն չի շարժին, և ի՛ւր եանց ճանապարհէն դուրս չի ելանեն։

Ո՜՛յսինքն, օրհնեցէք զտէր ածի՛ յերկրէ ո՛վ մարդիք նայելով՝ ի մեծամեծ վիշապ ձկունքն, և յայլ զանազան կենդանիքն որք կան՝ ի խորս ծովուն։

Ո՜՛յսինքն, տեսէք զ հուրն և զկարկուտն, զձիւնն և զսառուցն զմրրկաձ քամիքն որք հանապազ կուհնազանդին այ հրամանին, և օրհնեցէք զանձ։

Ո՜՛յսինքն, տեսէք զսարերն, և զբլրներն * զպտղաբեր ան կերն, և զօրմանի մայրի ծառերն և օրհնեցէք զանձ։

Ո՜՛յսինքն, տեսէք զգազանս և զանասունս * զսողունս երկրի,

ամ թագաւորք թագաւորք։

Թ. ազգաւորք երկրի և զօրք իւրեանց * իշխանք և ամ դատաւորք երկրի։

Ն. երիտասարդք և կուսանք * ծերք և տղայք օրհնեցէք զանուն տն։

Բ. արձրացաւ անուն նր միայն * խոստովանութիւն նմա յերկինս և յերկրի։

Բ. արձր առնէ եղջիւր ժողովրդեան իւրոյ * օրհնութիւն ամ սրբոց նորա, որդւոցն իսրայէլի * ժողովրդոյ որ մերձեալ առ նր։

Տունք։ 14

զթեւաւորն թագաւորքն որք են 'ի յօդս և օրհնեցէք զնա։

Ա. յսինքն, դուք ով թագաւորք երկրի միաբան ձեր զօրայն հետ * և դուք ով իշխանք և ամ դատաւորք որ մարմնաւորդատաստան կանէք իվերայ երկրի օրհնեցէք զնա։

Ա. յսինքն, դուք ով տղամարդիք և կուսանք * և դուք ով ծերք և տղայք քանի որ ժամանակ ունիք այս աշխարհիս վերայ օրհնեցէք զանուն տն այ ըստեղծողին ձերոյ։

Ա. յսինքն, զէրէ նորա անունն միայն բարձրացաւ և փառաւորեցաւ 'ի մէջ ամ արարածոց * և նորա խոստովանութիւնն յայտնի է 'ի յերկինս և 'ի յերկրի, իբր թէ 'ի յերկինս և թէ 'ի յերկրի նր անչափ կարողութիւն, անքննելի իմաստութիւն, և անճառելի բարութիւն կուխոստովանին ամ ըստեղծուածք։

Ա. յսինքն, կու բարձրացուցանէ տր աստուածն իւր ժողովրդեան պողտերն, իբր զյն քս որ դին իւր միածին յարուցանելով զնա 'ի մեռելոց * այս օրհնութիւնա նորա տուրբ և ընտրեալ ծառայիցն կուպատշաճի, իբր որդւոցն նոր իսրայէլի * այն ժողովրդեանն, որ հաւատով

տով յուսով և սիրով մօտ է իւր
այն։

Իբր, օրհնեցէք զԱծ զի ալէլու-
իայն օրհնեցէք զԱծ կուԹարդ
մանի։

Ա՜յս սաղմոսումն կու յորդորէ
մարդարէն զքրիստոնեայս օրհնել
և գովել զքս Ած։

Ա՜յսինքն, օրհնեցէք ո՛վ հաւա-
տացեալ ժողովուրդք զքս Ած նոր
օրհնութիւն, յիշելով զծնունդ
նորա, զչարչարանս նորա, զյա-
րութիւն նորա, և զհամբարձումն
նորա * քայց օրհնութիւնն տվէք
նմա 'ի յեկեղեցիս սրբոց, իբր
'ի յեկեղեցիս քրիստոնէից, և ո՛չ
'ի ժողովարանս հրէից։

Ա՜յսինքն, ուրախանայ նոր իս-
րայէլն իւր ըստեղծողին և իւր
փրկչին վերայ * և նոր սիոնի որ
դիքն որք են քրիստոնեայք ցն-
ծան և զուարճանան իւրեանց
անմահ թագաւորին վերայ։

Ա՜յսինքն, օրհնեն զնոր անունն
միաձայն օրհնութիւն * թմբկաւ,
իբր դափով և սաղմոսարանաւ
սաղմոս ասեն նմա։

Ա՜յսինքն, զերկ կուհաճի տր
յոր քս իւր հաճատացեալ սքՀ ժո-
ղովրդեանն * և կուբարձրացու-
ցանէ հրեշ և խոնարհ մարդիքն

'ի փր

Ալէլուիայ։

Սաղմոս ՃԽԹ։

Օրհնեցէք զտէր յոր
հնութիւն նոր * օրհ-
նութիւն նմա յեկեղե-
ցիս սրբոց։

Ուրախացի իսրայէլ
յարարիչն իւր * որ
դիք սիոնի ցնծաս
ցեն 'ի թագաւորն
իւրեանց։

Օրհնեացեն զանուն
նր օրհնութիւն * սաղմոս
իւ՛քև օրհնութիւն սաղ-
մոս ասասցեն նմա։
Հաճի տր ընդ ժողո-
վուրդ իւր * և բարձր
արասցէ զհրեշ 'ի
փրկութիւն։

Պարծեսցին սբքն փառաւք * և ցնծասցեն 'ի հանդիստս իւրեանց * և բարձր արասցեն զաւծ բերանոք իւրեանց։

Սուր երկայրի եւ 'ի ձեռս նց առնուլ զհատուցումն 'ի հեթանոսաց * յանդիմանութիւն ամենայն ժողովրդոց։

'Ի կապել զթագաւորս նոցա կապանաւք * զազատաւորս նոցա ձեռնակապաւք երկաթեաւք։

Առնել նց դատաստան 'ի գրոց * և փառք այս են ամենայն սրբոց նորա։

Տունք. 8.

Սէլահայ։

Սաղմոս. ՃԾ.

'ի փրկութիւն, իբր 'ի կեանս յաւիտեան։ Այսինքն, այն տեղն որ սբքն կուղարծենան իւրեանց երկնային օթևանումն * և կուցնծան իւրեանց հանդստարանի մի ջումն * և կուբարձրացուցցանեն և կուփառաբանեն զաւծ իւրեանց բերանովն։

Այսինքն, և 'ի տեղն քան նոցա ձեռքն երկու կողմէն կտրող թուր տվեց, որ դատաստանի օրն վիրաբան հատուցումն անեն կռապաշտից և հեթանոսաց * և յանդիմանեն անօրէն և ամբարիշտ ժողովուրդքն ասելով, երբ թայք անիծեալք 'ի հուրն յաւիտենական, որ պատրաստեալ է սատանայի և հրեշտակաց նորա։

Այսինքն, և այն երկու կողմէն կտրող թրի զօրութիւն կապեն կռապաշտից և անհաւատից թագաւորքն պրկեալով * և նոցա զօրադլուխքն և զօրաւորքն երկաթէ ձեռնակապով, և դատապարտեն 'ի հուրն յաւիտենական։

Այսինքն, և նոցա դատաստանն անեն ինչպէս որ գրած կայ 'ի դատաստանագիրքն այ * զէրէ այս է փառք և պարծանք ամ սրբոցն այ

Իբր, օրհնեցէք զաւծ, զի ալէլուիայն օրհնեցէք զաւծ կութրգմնի։

Այս սաղմոսումս կու յորդորէ

մար

Օրհնեցէք զնա՝ ի սրբութիւնս նորա * օրհնեցէք զնա՝ ի հաստատութիւնս զօրութեանս նորա։

Օրհնեցէք զնա՝ ի զօրութիւնս նորա * օրհնեցէք զնա՝ ի բազմութիւնս մեծութեանս նորա։

Օրհնեցէք զնա՝ ի ձայն օրհնութեան * օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութիւնս։

Օրհնեցէք զնա ցնծութիւնս * գովեցէք զնա ուրախութիւնս։

Օրհնեցէք զնա՝ ի քանս քաղցրութեանս * օրհնեցէք զնա՝ ի բարբառս լսելիս։

Օրհնեցէք զնա՝ ի ձայն գոհութիւնս * ամ հոգիք օրհնեցէք զտէր

մարգարէն զ հաճատացեալս օրհնել զնոսա մտօք, զանազան սազերով։

Ասացին, օրհնեցէք զնոսա ում հաճատացեալ ժողովուրդք իւր սրբութիւնս աթոռուն * օրհնեցէք զնա այն տեղն որ իւր ամենակալ ըօղ զօրութեն հաստատուեր է, իբր՝ ի յերկինս և՝ ի յերկրի, զի ընդ ամ տեղիս է՝ արուն և իշխանութիւն։

Ասացին, օրհնեցէք զնա զիւր անքննելի զօրութեն յիշելով * օրհնեցէք զնա զիւր բազմամեծութեն մտածելով։

Ասացին, օրհնեցէք զնա հնչմամբ փողոյ * օրհնեցէք զնա տասն աղեաւ սաղմոսարանաւ, որք են տասն պատգամքն այ, և երեք աղեան քնարիւ, որ կունշանակէ զխորհուրդ սբ երրորդութեն։

Ասացին, օրհնեցէք զնա թմբկաւ և պարիւ իբր դափով և թաբօրիւ * գովեցէք զնա աղիւք, իբր սազի լարերով և երգեհոնիւ։

Ասացին, օրհնեցէք զնա ցնծղայիւք քաղցրահնչիւք * օրհնեցէք զնա ցնծղայիւք խնդութիւն և ուրախութիւն։

Ասացին, օրհնեցէք զնա ձայնիւ գոհութիւն * ամ հոգիք որք էք՝ ի յերկինս և՝ ի յերկրի օրհնեցէք և փառաբանեցէք զտէր ամենայն ամի։

Իբր , զայս սաղմոս որ ոչ է 'ի թուոյ Հարիւրն և յիսունն սաղմոսացն , նոյն դաւիթ մարգարէն է շարադրեալ , այն ժամանակին որ պատերազմեցաւ ընդդէմ գողիաթու դէթացւոյն , և սատակեաց զնա պարստաքարիւ առաջի սաւուղայ արքային իսրայէլացւոց և Հասեալ զգլուխն ներ դարձաւ յաղթութիւնն • բայց զոր ինչ գրէ աստ դաւիթ յայտնապէս վասն ինքեանն , ծածկապէս իմացուցանէ վասն մարգեղութեան և փրկագործ տնօրէնութեանն մերոյ յիսուսի , որ է ճշմարիտ դաւիթն , և որդի դաւթի մարգարէին ըստ մարմնոյ։

Այս սաղմոս ինքնագիր դաւթի է արտաքոյ թուոց , 'ի ժամանակի զի էլ նա նահատակ ընդդէմ գողիաթու , առաջի սաւուղայ , և ամ զօրացն իսրայէլի։

Այսինքն , ես դաւիթս փոքր էի Հասակաւ քան զեօթն եղբարս իմ , ոչ և Հայրն իմ յեսսէ վկայեաց սամուէլի մարգարէին ասելով , կայ միւս ևս փոքրիկ որ արածէ զխաշինա * և կրտսեր 'ի տան Հօր իմոյ , իբր ես իմ Հօր վերջին ծնունդն էի , և ամենեքեան զիս կու արՀամարՀէին * վասն որոյ և զիս կու ողարկէին միշտ 'ի լերինս և 'ի դաշտս , որ իբրև Հովիւ արածէի զիմ Հօր ոչխարսն։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ * և կրտսեր 'ի տան Հօր իմոյ * արածէի զխաշինա Հօր իմոյ։

Զ եռք իմ արարին զսաղմոսարան * և մատունք իմ կազմեցին զդուրծ ի օրհնութիւնս։

Դարձեալ, ես Ճշմարիտ դա՛ւիթս յո՛ւ քս փոքր էի պատուո՛ւով իմէջ եղբարց իմոց մարգարէից, զի հրէայք ո՛չ կամեցան վասն նա խանձու մեծարել զիս իբրև զմի՝ինոցանէ * և կրասեր իսան հօր իմոյ, իբր անարգեցեալ՝ի մէջ իսրայէլացւո՛ց ազգին, որք արհամարհելով զիս ո՛չ ընկալան ըզքարոզութիս իմ և զբանս իմ, ըստ որում վկայէ յոհաննէս ասելով, յիւրան եկն, և իւրքն զնա ո՛չ ընկալան * արտածէի զխաշինս հօր իմոյ, իբր զտաւնն իսրայէլի որք երբեմն էին Ճշմարիտ ոչխարք հօրն իմոյ երկնաւո՛ր ի, ըստ որում վկայէ դաւ՛իթ ասելով, որ հով ո՛ւեսդ իսրայէլի նայեաց, որ առաջնորդես որպէս խաշին յով սէփու։

Ա՛յսինքն, ես դաւ՛իթս իմ ձեռօքս հնարեցի և շինեցի զտասն թելէ սազն որ սաղմոսարան կասվի * և իմ մատներովս կազմեցի և օրինեցի զդուրծի օրհնութիւնս, իբր զերեք թելէ քնարն, առ՝ի օրհնել և փառաբանել զնորն քս ըստ ոլորից։

Դարձեալ, ես Ճշմարիտ դա՛ւիթս յո՛ւ քս իմ ձեռօքս, իբր իմ առաքելովքս և մարգարէիւքս հասատատեցի զկատարումն տաճն պատուո՛ւիրանացն ա՝յ՝ի մէջ սուրբ

Իսկ ո՞րդ ո՛ պատմես ցէ զայս տն իմոյ * ինքնին որ ամի լո՛ւ ցէ զամ։

եկեղեցւ՛ոյ * և իմ մատնելոյս, իբր հոգւ՛ոյն սրբոյ շնորհօքն որք պարդևին մկրտութիւն սբ աւ՛ազանին, տպաւ՛որեցի՝ ի սիրտս հաւ՛ատացելոց զդաւ՛անութիւն սբ երրորդութիւնն, որով օրհնի և փառաբանի ամենայն բոլորից։

Ա՝սինքն, արդ ո՛վ է՝ այ խորհրդակից որ կարենայ պատմել նմա իմ դաւ՛թիս արարմունքն, զհաւ՛ատարմութիւն, զշնորհակալութիւն, և զդոհութիւն որ ունիմ առնս վասն անչափ բարերարութիւնս նորա, և վասն զանազան շնորհացն որ տուեալ է՝ ինձ * եթէ ո՛չ ինքն որ քննէ զսիրտս և զերի կամունս, և որ է՝ ամ աշխարհի ասէ զամ։

Զարձեալ, ո՛վ է՝ խորհրդակից հօրն իմոյ երկնաւ՛որի առաւ՛ել քան զիս, որ կարենայ պատմել նմա իմ ճշմարիտ դաւ՛թիս փրկագործ տնօրէնութիւն, զբարոյութիւն, զհրաշագործութիւն, զսէրն, և զհարազատութիւնն որ ունիմ առնս վասն հայրական բարեգթութիւնս նորա, և վասն շնորհացն և փառացն որ պարդևեալ է՝ ինձ իբրև միածնի որդւ՛ոյ իւրոյ * եթէ ո՛չ ինքն որ քնաւ՛ել է՝ յիս ըստ յոհաննու, և որ է՝ ամենեցուն, ասէ և իմա նայ զամ առանց միջնորդի։

Եւ առաքեաց տէր զՀրեշտակ իւր * և համբարձ զիս՝ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ * և էօծ զիս յօծու

Եւ լի ես ընդէմ այլ
ազգ՝ն՝ոյն * և նեղուեցի զկուռս նոր * Հանի զսուսեր ՝ի նմանէ * և Հատի զդլուխ նոր * և բարձի զնախատինս յորդ՝ն՝ոցն Իսրայէլի։

Տունք : 6.

Թիս միայն Հաճեցաւ, ըստ որում և վկայեաց ՝ի յորդանան գետ ասելով, դա՛ է որդի իմ սիրելի, ընդ որ Հաճեցայ, և զիս միայն ընտրեցաւ ՝ի փրկել զաղգս մարդկան ՝ի ձեռացն սանդարամետա կանաց, և ո՛չ զմարգարէսն։

Ա՞յսինքն, եւ ես դաւ՛իթս ՝ի պատերազմ ընդէմ այլազգ՝ն՝ոյն գողիաթու, որ զաւ՛ուրս քառասուն Հպարտութիւն կու յանդիմանէր զիսրայէլացիսն * և նեղուեցի և անարգեցի զքարեղէն և զփայտեղէն կուռս նորա և պարտուցա քարիւ ստոտակեցի զնա * և քարշեալ Հանեցի զթուրն որ կապեալ ունէր ՝ի մէջ իւր * և նովաւ Հատի զդլուխ նորա * և բարձի զամօթս և զնախատինս ՝ի յիսայէ լացո՛ց ազգէն։

Պարձեալ, եւ ես Ճշմարիտ դաւ՛իթս Հոգ՛ով սրբով ՝ի յառնապատ, և պատերազմեցայ ընդէմ սատանայի որ զաւ՛ուրս քառասուն Հպարտութիւն կամէր փոր ձել զիս * և անարգեցի զկուռս նորա, իբր արՀամարՀեցի զիսա բէութիս և զիսորամանկութիս նորա, և սաստեալ իբրև պարտուցաքարիւ Հալածեցի զնա ասելով, երթ յետս իմ սատանայ, զի գրեալ է թէ տո՛ն ՝այ քում երկրպագցես, և զնա միայն պաշ

տեսցես * և քարշեցի առիս զբա
զումն 'ի մազքսաւորացս և 'ի մեղա
ւորացս , 'ի հրէից և 'ի հեթանո
սաց , զորս իբրև զթուրս կապ
եալ ունէր 'ի մէջ իւր սատանայ,
և նոքօքաՀացուցանէր զամենես
եան * և նոցա քարոզութիւն և
հրաշագործութիւն հատի զգլուխ
նորա , իբր ոչնչացուցի զՀպարտ
տութիւն նորա * և բարձի զնախա
տինս յորդւոցն ադամայ , իբր
զայն նախատինքն , զոր սատանայ
տարՀամարՀանօք կու տայր նոցա ,
իբրև տկարաց և անզօրից և ոչ
իշխանաց աշխարհիս , երբեմն իւր
հնարագործութիւն կու քարշէր
զնոսա 'ի մեղս , և երբեմն 'ի կռա
պաշտութիւն։

Իբր զայս օրհնութիւն երգեցին առ Աստծ երեք մանկունքն անանիա , ազարիա , և միսայէլ , այն ժամանակն , որ Նաբուգոդոնոսոր արքայն բաբիլացւոց ըմբռնեց զնոսա և ձգեց ՝ի մէջ հնոցին բորբոքելոյ . վասն զի ոչ երկրպագեցին կռոցն , և պատկերին զոր կանգնեալ էր նա , ըստ որում նոր հաւատացեալ քրիստոնեայք երգէին ՝ի ժամանակս հալածանաց կայսերաց , թագաւորաց , և իշխանացն կռապաշտից :

Սյսինքն , օրհնեալ և բարեբանեալ ես դու Տէր Աստծ , որ մեր նախահարցն , իբր աբրահամու , իսահակայ , և յակոբայ պաշտաւծ Տէրն և Աստծն ես * օրհնեալ և փառաւորեալ է քո սուրբ անուն դ յաւիտեանս յաւիտենից ՝ի մէջ իսրայէլացւոց վասն անչափ բարերարութեան և ողորմութեան որ արարիր նոցա ՝ի սկզբանէ մինչև ցայսօր :

Պարձեալ , օրհնեալ ես դու Տէր յիսուս քրիստոս , որ մեր հոգևորհարցն և ծնողացն , իբր առաքելոց և աւետարանչաց Աստծն և փրկիչն ես , որք աբրահամ կասային , զի

Օրհնութիւն երից մանկանցն : Դանիէլ . 4 :

Օրհնեալ ես Տէր աստուած հարցն մերոց * օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան :

են Հայը բազում քրիստոնէից, քանզի աբրահամ Հայը բազմութիւն թարգմանի, իսահակ կաս վին, զի ծիծաղ և տնաղ դար ձան՝ի մէջ Հրէից և հեթանոսաց, քան զի իսահակ ծիծաղ թարգմանի, և յակոբ կասվին, զի պատերազմեցան ընդէմ բռնութիւն սատանայի և կամարարաց նորա, քան զի յակոբ գոտեմարտող, իբր քուշտի բռնող թարգմանի * օրհնեալ և փառաւորեալ է՝ քո անուն՝ի մէջ քրիստոնէից, վասն անչափ բարերարութեան և ողորմութեան որ արարիր նց, քանզի մատնեցիր զանձն քո՝ իշարչարանս և՝ի մահ, և հեղեր զարիւն քո սուրբ՝ի վերայ խաչին վասն փրկութեան նոցա։

Է՛ սինքն, զայս ներդութիս և զչարչարանս զոր մեք՝ի մէջ այս դերութես կուքաշենք վասն պահելոյ զքո սուրբ օրէնքդ և զպատուիրանքդ որ տուիր մեզ՝ի ձեռն մովսէսի, իրաւունքով, իբր մեր անարժանութեն դ օրայդուս մեր գլուխն բերիր * զերէդուս արդարադատ ես տր ես ած, և քո ամ գործքդ և արարմունքդ ճշմարտութիւ է։

Զարձեալ, զայս հալածանքս և զչարչարանս զոր մեք՝ի հրէից և՝ի հեթանոսաց կուքաշենք տր յա

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամ ընդ մեզ * արդար ես դուս տր, և ամ գործք քո ճշմարիտք են։

Ն՚անապարհք քո ուղիղք են * և ամ դատաստանք քո արդարք են։

Դատաստան արդարութիւն ածեր ՚ի վերայ մեր ըստ ամի * և զոր ինչ ածեր ՚ի վերայ մեր, և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղէմի։

քս վասն քոյ աւետարանական ճշմարտութեդ որ ուսուցիր մեզ ՚ի ձեռն սուրբ առաքելոց, իրա ւունքով, իբր մեր անարժանութեն գօրայ դու մեր գլուխն բերիր * զէրէ դու արդար դատաւորեր ես տէր յա՛ քս, և քո ամ՛ փր կագործ անօրէնութիւդ ճշմարտութե՛ է, իբր բանից սրբոց մարգարէից համաձայն է։

Ա. յսինքն, քո օրինաց և պատուիրանաց ճանապարհն ուղիղ է * և քո ամ դատաստանդ արդար է։

Դարձեալ, քո աւետարանական ճշմարտութե ճանապարհն ուղիղ է տէր յա՛ քս, և զկնե անս պարդևէ աղդի մարդկան * և քո ամ դատաստանդ թէ աստ և թէ ՚ի հանդերձ ելումն արդար է՛, իբր առանց երեսապաշտութե է։

Ա. յսինքն, դու մեր իսրայէլացւոց ազգի չար գործոցն գօրայ, իւրեանց արդար դատաստան արարեր ցրուելով զնոսա ՚ի յերկիրս այլազգեաց * այլև ինչ որ մեզ այս գերութե միջումն արարիր, կամ թէ երուսաղէմայ սուրբ քաղաքին, որ մեր նախահարց քաղաքն է՛, մատնելով զնա ՚ի ձեռս անհաւատից, ուղիղ դատաստանով արարիր։

Դարձեալ, դու մեր քրիստոնէական ազգի թերահաւատութեն

Ա՝ դդարութիւն և յի
բա՛ի ածեր զայս ամ
՝իվերայ մեր * վասն
մեղաց մերոց։

Ա՝ նօրինեցաք և յանց
եաք ապստամբ լինիլ
ինքեն * մեղաք յամի
* և պատուիրանաց
քոց մեք ո՛չ ան
սացաք։

թեն և անպարկեշտութեն դ օ
րայ , իւրեանց արդար դատաս
տան արարիր՝ որ յա՛ քս , զըկե
լով զնոսա յընչից և յապրանաց ,
՝ի տանց և յընտանեաց * այլև
ինչ որ մեզ այս հալածանաց մի
ջուն արարիր , կամ թէ քոյ՝ սբ
եկեղեցո՛ այդ , որ մեր նախահարց
իբր առաքելոց և մարդարէից քա
ղաքն է՝ , մատնելով զնա բռնու
թեն հրէից և հեթանոսաց , ու
ղիղ դատաստանով արարիր։

Ա՝ յսինքն , դու զայս՝ամ պա
տիժս և զպատուհասս արդար և
ճշմարիտ դատաստանով մեզ վը
թափեցիր՝ որ՝ ած՝ * վասն մեր
մեղացն և անհնազանդութեանցն։
Դարձեալ զայս՝ամ փորձութիս
և զհալածանս արդար և ճշմա
ր՝իտ դատաստանով մեր գլուխն
բերիր՝ որ յա՛ քս * վասն մեր թե
րահաւատութեանն , և անոպար
կեշտ գործոցն։

Ա՝ նօրինեցաք և մո
լորեցանք , քեզանից ապստամբե
լով , և կռոց երկրպագութիւն
անելով * մեր՝ամ արարմանց մի
ջուն մեղք գործեցաք * և քոյ
՝ածային պատուիրանացն չէ՛ հնա
զանդեցանք։

Դարձեալ , անօրինեցանք և մոլորե
ցանք , քեզանից երես դարձու ցա
նելով՝ որ յա՛ քս՝ և սատանայի հա

Ո՛չ պահեցաք և ո՛չ արարաք ոչ պատուի ըեցեր դու մեզ * զի զբարիս դատ ցուք մեք ինքն։

Ա՞ւդ զամ զոր արարեր, և զորինչ ածեր իմերայ մեր * արդարդատաստանաւ արարեր։

մացն հետևելով, մեր ամ գոր ծոց և արարմանց միջումն մեղան էեցինք վասն ո՛չ փառաւորելոյ զանուն քո սբ * և քո աւետարանական պատուիրանացդ ականջ էի՛ դրինք * և չի՛ հնազանդեցանք։

Ա՞յսինքն, չի՛ պահեցինք և չի՛ կատարեցինք զքո ածային կամքդ ինչպէս որ պատուիրեր էիր դու մեզ 'ի ձեռն մովսէսի * որ քեզանից բարութիւն ընդունէաք, իբր զերուսաղէմայ երկիրն քո օրհնութիւդ անահ և աներկիւղ խնդութիւդ վայելէաք։

Զարձեալ, չի՛ պահեցինք և չի կատարեցինք զքո աւետարանական ճշմարտութիւդ որ յս քս, ինչպէս որ պատուիրեր էիր դու մեզ 'ի ձեռն առաքելոց քոց սրբոց * որ քեզանից բարութիւն դատանէաք, իբր քոյ շնորհացդ, և քոյ սուրբ արքայութիւդ արժանի լինէաք։

Ա՞յսինքն, արդ ինչ ասենք, ինչ որ մինչև ցայսօր դու մեզ հետ արարիր, և ինչ պատիժ և պատուհաս որ մեր դլուխն բերիր * արդար դատաստանովդ բերիր։

Զարձեալ, ինչ ասենք, ինչ որ մինչև ցայսօր դու մեզ հետ արարիր սր յս քս, և ինչ փոր ձութիւն հալածանք որ մեր քրիս

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց * անօրինաց, խստից, և ապստամբողաց։

Ի ձեռն թագաւորի * անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր, մատնեցեր զմեզ։

տանէիցս զլուխն բերիր * ար դար դատաստանով բերիր։

Ա. յսինքն, մատնեցիր դու զմեզ մեր թշնամեաց ձեռքն * անօրինաց, անողորմից, և 'ի քոյ ածայինս պատուիրանացդ ապստամբողաց։

Զ. արձեալ, մատնեցիր դու զմեզ որ յա՛ք 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց հրէից և հեթանոսաց * անօրինաց, անողորմից, և քոյ աւետարանական պատուիրանացդ չի՛ հնազանդողաց։

Ա. յսինքն, մատնեցիր դու զմեզ 'ի ձեռն նաբուգոդոնոսորայ բաբիլացւոց թագաւորին * որ քան զամենայն երկրներին թագաւորքն այլ առաւել անօրէն և չար է՛։

Զ. արձեալ, մատնեցիր դու զմեզ որ յա՛ք 'ի ձեռն յուլիանոսի, մաքսիմիանոսի և այլ կուապաշտ թագաւորաց, որ քան զամենայն երկրի թագաւորքն այլ առաւել անօրէն և չար են։ Կամ մատնեցիր զմեզ հնարագիտութեն սատանայի, որ վասն իւր նենգաւորութեն նաբուգոդոնոսորասի, զէրէ նաբուգոդոնոսորն թալաք սարքօղ թարգմանի, և է՛ թագաւոր բաբիլոնի, իբր ըստ կիզքն խուռվութե և այլայլութե, զի բաբիլոն խառնակութի թարգմանի, այլև է՛ չարադոյն

Եւ արդ ո՛չ դոյ մեզ ժամ ընել զբերանս մեր * զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոյ և պաշտօնէից։

Ա՜յսինքն , եւ այժմ արժան չէ՛ մեզ որ զմեր բերանն բանանք , կամ զմեզ արդարացուցանենք * զերկ ամօթ և նախատինք դար ձանք քոյ Հաճ՛ատարիմ և սուրբ ծառայից առաջեւն , վասն մեր անօրէնութեանն և չարագործութեանն։

Պարձեալ , այժմ չի՛ վայելեր մեզ ՝որ յս՝ քս որ մեք զմեր բերանն բանանք , կամ զմեզ արդարացուցանենք , պատճառելով զպատճառս մեղաց * զերկ ամօթ և նախատինք եղանք առաջի հրեշտակաց և մարդկան , վասն մեր թերահաճ՛ատութեան և անհնազանդութեանն։

Ա՜յսինքն , այլ կուխնդրենք իքէն , որ զմեզ ամենևին ՝ի բաց չի՛ թողուս այս գերութեան մի՛ ջուն , վասն փառաց անուանն քոյ սրբոյ * և զայն ուխտն որ դրեր ես մեր նախահարցն հետ որ զիւրեանք միշտ խնամես և պահպանես , կուաղաչենք զքեզ չի՛ քակես * և զքո ողորմութիւդ մեզանից չի՛ հեռացուցանես։

Պարձեալ , կուխնդրենք իքէն ՝որ յս՝ քս , որ զմեզ ամենևին կուապաշտից և անհաճ՛ատից հալածանաց միջուն չի՛ թողուս * և զայն ուխտն որ դրեր ես առա

Եւ արդ ո՛չ դոյ մեզ ժամ ընել զբերանս մեր * զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոյ և պաշտօնէից։

Ա՜յլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վասն անուանն քոյ * մի՛ ցրեր զուխտս քո * և մի՛ ՝ի բացեայ առներ զողորմութիս քո ՝ի մէնջ։

Վասն աբրահամու սիրելւոյ քոյ * իսահակայ ծառայի քոյ * և իսրայէլի սրբոյ քոյ։

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր ոպզաստեղս երկնից բազմութիւն, և որպէս վաղ առ եզը ծովու։

քեզոց հետ ասելով, և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս մինչև ցկատարած աշխարհի, կուաղաչեմք զքեզ զի քակես * այլ և զմեզ ի քոյ շնորհացդ և ի քո ողորմութէդ զի զրկես։

Վասն աբրահամու որ հաւատաց ի քեզ, և եղև քեզ սիրելի * վասն իսահակայ որ հաւատարմութիւն ծառայեաց քեզ * և վասն իսրայէլի, որ սրբութիւն ապրեցաւ առաջի քոյ։

Դարձեալ, վասն առաքելոցն քոց սրբոց տուր յոյս քոս, որք դարձուցին զաշխարհս ի գիտութիւն ճշմարտութեան * տնաղ և նախատինք եղան ի մէջ հրէից և հեթանոսաց * և պատերազմեցան ընդդէմ բռնութեան սատանայի և կամարարաց նորա, զի աբրահամ հայր բազմութիւն թարգմանի, իսահակ ծաղր և տնաղ թարգմանի, և յակոբ գոտէմարտիկ, իբր քուշտի բռնող թարգմանի։

Վասն յոյնքն, դու խոստացար մեր նախահարցն և ասացիր թէ զձեր որդիքն և դստերքն երկնից աստեղացն նման, և ծովափի աւազին նման կուշատացուցանեմ և կուբազմացուցանեմ։

Դարձեալ, դու տուր յոյս քոս խոստացար քոյ սուրբ առաքելոցն, և ասացիր, գնացէք այսուհետև

Եւ արդ ՝որ նուա-
ղեցաք մեք քան զամ
ազգս * և եմք տա
ռապեալք յամ երկ
րի այսօր , վասն մե
ղաց մերոց ։

Ո՛չ զոյ ՝ի ժամանա
կի յայսմիկ իշխան մեր
դարձ և առաջնորդ
* ո՛չ ողջակէզ պատա
րագաց , և ո՛չ խունկ
օրինաց * և ո՛չ տեղի
պատարագս մատու
ցանելոյ առաջի քոյ ,
և զողորմութիւն
գտանել ինքն ։

աշակերտեցէք զամ հեթանոսս
մկրտեցէք զնոսա յանուն հօր և
որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ ։

Ա. յսինքն , և այժմ կուտեսա
նեմք , որ քան զամ ազգս նուազ
և պակաս եմք * և այս ժամանա
կիս յամ երկրում ՝ի մէջ գերու
թեան խեղճ և տառապեալ եմք
եղած վասն մեր մեղացն ։

Զ. արձեալ , այժմ կու տեսանե
մք որ յա՛ ՝քս , որ քան զամ ազգս
նուազ եմք զօրութիւն և կարօղու
թիւն * և յամ երկրում ՝ի մէջ հա
լածանացն անհաւատից հրէից և
հեթանոսաց խեղճ և տառապ
եալ եմք դարձած , մեր մեղացն
համար ։

Ա. յսինքն , այս գերութիւն ժա
մանակիս մեր իսրայէլացւոց , ազ
գէն ո՛չ իշխան ունինք և ո՛չ թա
գաւոր , ո՛չ մարգարէ ունինք ,
և ո՛չ առաջնորդ * ո՛չ քեզ անա
րատ մատաղ կարենք անել , և
ո՛չ քոյ առաջեւդ խունկ ծխել
ըստ օրինացն մովսէսի * այլև
տեղ և տաճար այլ չունինք , որ
քեզ պատարագ մատուցանենք
և քեզանից ողորմութիւն և ազա
տութիւն գտանենք ։

Զ. արձեալ , այս հալածանաց
ժամանակիս ո՛չ քրիստոնեայ իշ
խանունինք և ո՛չ թագաւորք
ինքն , որ կարենան զմեզ փրկել

Ա՜յլ անձամբք խո
նարհեալք , և հոգ
ւովք տառապանացըն
դուներլի լիցուք մեք
* որպէս զողջակէզս
խոյոց և զուարակաց
և ոչ զբիւրաւորս
գառանց պա
րարտաց։

'ի ձեռացն անհաւատից , ոչ մար
գարէական հոգւով մարդ ու
նինք որ զմեր վիրջն և զվախճանն
մեզ ծանուցանէ , և ոչ առաջ
նորդ ունինք որ զմեզ կարենայ
փրկիթարել * ոչ զքեզ կարենք
պատարագել հօրն երկնաւորի 'ի
յերկիրս անհաւատիցն , և ոչ
զխունկ կարենք ծխել ըստ առա
քելական աւանդութեանն * այլ
և ոչ եկեղեցի և ոչ սեղան ու
նինք , որ կարենանք պատարագ
մատուցանել , և 'ի քէն զշնորհս
և զողորմութիւն գտանել։

Ա՜յսինքն , այլ մեր մտաց խո
նարհութիւն , և մեր սրտի տառա
պանքն ընդունելի լինի քեզ *
ինչպէս որ ընդունելի եղեն քեզ
անարատ այրածս զոչխերն և եզ
ներն , և այն հազարաւորք գէր
գառներն , զոր իսրայէլացւոց
ազգն քեզ մատոյց 'ի յերուսա
ղէմ քաղաքի։

Զարձեալ , այլ մեր հոգւոյ խո
նարհութիւն , և մեր սրտի վիշտն
և տառապանքն որ ունինք այս
հալածանաց միջուն , ընդունե
լի լինի քեզ * ինչպէս որ ընդու
նելի եղեն քեզ նոր առաքեալք
որք են քո ղօչերդ , սուրբ հայ
րապետք և եպիսկոպոսունք որք
են քո եղնեերդ , և սուրբ վիրայք
հազարաւորք և բիւրաւորք , որք

Եւ արդ դամք զՀետ
քոյ ՝ամ սրտիւք մե
ղովք * երկնչիմք ՝ի

Ա՝նպէս ընդունե
լի լեցին պատարագք
մեր այսօր առաջի քոյ
զի կատարեալք դա
ցուք զկնիկ քոյ * և
չիք յամօթ յուսացեալ
լոցս ՝ի քեզ։

են քո պարարտ դառներդ իւր
եանց մարտիրոսական մահուամբն
զորս մատոյց և՝ վերընծայեաց
նորն Իսրայէլ ՝ի մէջ սուրբ եկե
ղեցւոյ յանուն քո սուրբ առ ՝ի
հաշտեցուցանել զՀայրն երկ
նաւոր ընդ տառապեալ և թշուառ
առացեալ որդւոցն ադամայ ՝ի
յսկզբան քրիստոնէութեան։

Ա՝նպէս ընդունելի
լինի մեր պատարագն այսօր քոյ
առաջեւդ , որ այսուհետև քո
ՅԾԾԱՅԻՆ օգնութեամբդ կատա
րեալապէս հնազանդ և հետևող
գտանիցիք քեզ և քոյ օրինացդ և
պատուիրանացդ * զէրէ ամե
նեւին չեն ամաչեր այնպիսի մար
դիքն , որ ուղիղ սրտիւ ՝ի քեզ
են յուսացեալ։

Ա՝նպէս ընդունե
լի լինի մեր պատարագն այսօր քոյ
առաջեւդ ՅՐ.ՅՍ ՔՍ , որ այսու
հետև քո ՅԾԾԱՅԻՆ շնորհօքդ կա
տարեալապէս հնազանդ և հետևող
լինիցիք քոյ ՅԱՌԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ ՃՇ
մարտութեանդ * զէրէ ամենեւին
չեն ամաչեր յաՀուր դատաստա
նին այնպիսի մարդիքն , որ ուղիղ
սրտիւ ՝ի քեզ են յուսացեալ և
ապաՀինեալ։

Ա՝նպէս ընդունելի
լինի մեր պատարագն այսօր քոյ
առաջեւդ , և քոյ ՅԱ օրինացդ և պա

քէն * և ինդրեմք
զերես քո ՝որ մի՝ յա
մօթ առներ զմեզ։

Ո՞ՀԼ արա առ մեզ
ըստ հեզութեան քումմ
և ըստ բազումմ ողոր
մութեան քումմ * փր
կեա՛ զմեզ վասն ան
քանչելեաց քոց ՝որ *
և փառաւորեսցի
անուն քո յա
՛իսեան։

տոմ՝ իրանացդ * և տեսանելով
զ.քո արդար վրէժխնդրութիւդ
կու երկնչինք քեզանէ * և կու
աղաչենք զ.քո գթութիւդ և զողոր
մութիւդ , որ զմեզ մեր թշնամ
եաց միջումն յամօթ չիանես։
Ո՛ արձեալ , այսու հետև ուղիղ
սրտով կու հեազանդինք քոյ աՀ
տարանական ճշմարտութեդ * և
ճանաչելով զ.քո արդարութիւդ
և զմեր սխալանքն , կու երկն
չինք քեզանէ * և կու աղաչենք
զ.քո քաղցրութիւդ , որ զմեզ մեր
երևելի և աներևոյթ թշնամեաց
առաջևն յամօթ չիանես։
Ո՞ յտինքն , այլ խղճա՛ մեզ քո հե
զութէդ , քո քաղցրութէդ , և
քո առատ ողորմութէդ * և փր
կէ զմեզ և զմեր ազգն ՝ի յայս
դերութէս վասն քոյ ըսքանչել
եացդ որ արարիր մինչև ցայսօր
մեր նախահարցն հետ * որ քո
՝որ անունդ փառաւորվի ՝ի մէջ
հեթանոսաց մինչև յաՀիսեան։
Ո՛ արձեալ , խղճա՛ մեզ քո հե
զութէդ և ողորմութէդ , ըստ
այնմ որ ասացիր , թէ հեզ եմ
ես և խոնարհ սրտիւ * և փրկէ
զմեզ ՝ի յայս հալածանացս քոյ ըս
քանչելի և զարմանալի տնօրէնու
թեացդ համար * որ քո՝ որ անունդ
փառաւորվի ՝ի մէջ հրէից և հե
թանոսաց մինչև յաՀիսեան։

Յամօթ լինցին ամենեքեան որք չարչարեն զծառայս քո * ամաչեցեալք լինցին քառնութիւք նոցա * և ամ զօրութիւք նց խորտակեսցին։

Եւ ծանիցեն զի դու ես տէր ած միայն * որ փառաւորեալդ ես 'ի վերայ ամենից տիեզերաց։

Օրհնեալ ես դու տէր ած հարցն մերոց * գովեալ և առաքեալ բարձրացեալ յաւիտեան։

Ա՜յսինքն, յամօթ լինին կռապաշտք որ կուչարչարեն զքո ծառայքդ, իբր զԻսրայէլացիս * և իւրեանք իւրեանց արարած անիրաւութեամբ միջումն ամաչեն * և նոցա ամէն ուժն և հնարագործութիւքն կործանի։

Ա՜յսինքն, և ճանաչեն կռապաշտք որ դու միայն ես տէր և ած ըստեղծօղ երկնի և երկրի * և քո արարած ըստանչելեօքդ փառաւորեալ ես 'ի վերայ բոլոր աշխարհի։

Պարձեալ, և ճանաչեն հրէայք և հեթանոսք, որ դու միայն ես ճշմարիտ տէր և ած, և որդի այ կենդանւոյ * և քո ըստանչելի մարդեղութիւնդ և փրկագործ տնօրէնութիւնդ փառաւորեալ ես 'ի վերայ ամ տիեզերաց, իբր 'ի վերայ բոլոր աշխարհի։

Ա՜յսինքն, օրհնեալ ես տէր, որ մեր նախահարցն, իբր աբրահամու, իսահակայ, և յակոբայ պաշտած ածն ես * և գոված ես, և սաստիկ բարձր ես փառօք և

Եւ օրհնեալ է անուն
սուրբ փառաց քոյ *
գովեալ և առաւել
բարձրացս։

Օրհնեալ ես 'ի տա
ճարի փառաց սրբու
թեան քոյ * գով
եալ և։

պատուոյ 'ի միջի իսրայէլացւոց
'ի յաւիտեան։
Զ. արձեալ, օրհնեալ ես տէր յա
քս, որ մեր հոգևոր հարցն և ծնող
ացն, իբր առաքելոց և աւետա
րանչաց պաշտաց ածն ես * և սաս
տիկ բարձր ես փառաւք և պատուոյ
'ի միջի քրիստոնէից 'ի յաւիտեան։
Ա. յսինքն, և օրհնեալ է 'ի յերկ
նաւորացս և 'ի յերկրաւորացս քոյ
փառաց, և քոյ մեծվայելչութեան
սուրբ անունդ ի էօա, որ թարգ
մանի որ էնն, զոր ուստերս մով
սէսի 'ի լեառն քորեբ * և գովաց
է և սաստիկ բարձր է 'ի միջի իսրայ
էլացւոց 'ի յաւիտեան։
Զ. արձեալ, օրհնեալ է 'ի յերկ
նաւորացս և 'ի յերկրաւորացս քոյ
փառաց և քոյ մեծվայելչութեան
սուրբ և երկրպագելի անունն
յա, որ թարգմանի փրկիչ * և
գովաց է, և սաստիկ բարձր է
'ի միջի քրիստոնէից 'ի յաւիտեան։
Ա. յսինքն, օրհնեալ ես քո սր
բութեան փառաց տաճարի միջուն
իբր 'ի քում ածային էականու
թեդ. կամ քոյ փառաց ոբ տաճա
րի միջուն, որ է 'ի յերուսաղէմ
քաղաքի * և գովաց ես, և այլն։
Զ. արձեալ, օրհնեալ ես տէր յա
քս 'ի յարդանուտի անարատ մօր քոյ
և կուսի. կամ իմի եկեղեցւոյ
քոյ սրբոյ * և գովաց ես, և այլն։

Օրհնեալ ես 'ի վերոյ
աթոռոյ արքայութեանդ
քոյ * գովեալ և։

Օրհնեալ ես որ նստիս 'ի քրովբէս * և հայիս յանդունդս * գովեալ և։

Օրհնեալ ես 'ի վերոյ

Ա՝ յսինքն , օրհնեալ ես 'ի վերոյ թագաւորական աթոռի քոյ , զոր 'ի քում ածային իշխանութեանդ , որով տիրես երկնաւորաց և երկրաւորաց ։ Կամ օրհնեալ ես 'ի ստուերս քոյս , ըստ եսայեայ որ ասէ , որոյ անունն բարձրեալ է՝ , և 'ի ստուերս հանդուցեալ * և գովեալ ես , և այլն։

Ա՝ արձեալ , օրհնեալ ես որ յաքս 'ի վերոյ աթոռոյ թագաւորութեանդ քոյ , յորժամ գայցես 'ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս * և գովեալ ես , և այլն։

Ա՝ յսինքն , օրհնեալ ես որ կունայիս 'ի վերոյ քերովբէից , զոր կու դերազանցես զամ զօրութիս երկնից ։ Կամ կուդերազանցես զամ գիտութի և զիմաստութի ըստեղծականն * և քո ամենատես աչօքդ կունայիս և կուտեսանես զամ ինչ որ կայ 'ի վերոյ երկրի , 'ի խորս ծովու , և 'ի դժոխս * և գովեալ ես և այլն։

Ա՝ արձեալ , օրհնեալ ես որ յաքս , որ քոյ փրկագործ տնօրէնութեան խորհրդովն կուդերազանցես զամ գիտութի և զամ իմաստութի հրէից և հեթանոսաց * և քո աչաց քաղցր հայեցուածովն կուհաճեցանես զխոնարհս և զաղքատս հոգւով * և գովեալ ես։

Ա՝ յսինքն , օրհնեալ ես 'ի հրե

Հաստատութեամբ երկնից * գովի։

Օրհնեցէք ամենայն գործք տնն զտէր * օրհնեցէք և բարձրարարք զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք երկինք զտէր * օրհնեցէք և բարձր։

ղինաց և 'ի հողեղինաց 'ի յանմատոյց խորանս քոյս , որք են 'ի վերայ հաստատութեամբ , ի բերանոյ աստղալից երկնից * և գովաց ես , և այլն։

Ա. յսինքն , տեսէք այ զարմանալի արարչագործութիւնքն , թէ 'ի յերկինս և թէ 'ի յերկրի , և օրհնեցէք զնա * օրհնեցէք և բարձրացուցէք զնա գոհութիւն և փառաբանութիւն մինչև յաւիտեան։

Պ. ասէաւ , տեսէք տն մերոյ յիքի զմարդեղութիւն , և զսիրկա գործ տնօրէնութիւն , և օրհնեցէք զնա * օրհնեցէք և բարձրացուցէք , և այլն։

Ա. յսինքն , տեսէք զդեղեցկաշէն և զկամարակապ երկինս , և օրհնեցէք զտէր * օրհնեցէք։

Պ. ասէաւ , դուք ո՛վ տէր առաքեալք որք երկինք կու ասվիք վերբարձրութեամբ ձերոյ իմէջ եկեղեցւոյ , և վասն լուսատու առաքինութեանցն որք ի բերու զաստեղս

Օրհնեցէք Հրեշտակք Տեառն * և Ջուրք որք ի վերոյ երկնից զՏէր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք զօրութիւք Տեառն * արեգակն և լուսինն զՏէր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք աստեղք երկնից * անձրևք և ցօղք զՏէր * օրհնեցէք։

փայլեն ՝ի ձեզ , օրհնեցէք զՏէր յաւէտ * օրհնեցէք։

Ո՜յսինքն , դուք ովք Հրեշտակք և Հրեշտակապետք որ կայք միշտ ՝ի յերկինս ՝ի ըսպասաւորութեան այ օրհնեցէք զՏէր * և դուք ովք մարդիք յիշելով զբանս մովսէսի մարգարէին որ ասէ և անչրպետ եաց ՝ած զՋուրս որք էին ՝ի ներքոյ Հաստատութեան , ՝ի Ջուրցն որք էին ՝ի վերայ Հաստատութեան օրհնեցէք զՏէր * օրհնեցէք , և այլն։

Ո՜յսինքն , դուք ովք բազմութիւք անմարմնոց և Հոգեղինաց որք կուտաւվիք զօրութիւք տեառն , օրհնեցէք զՏէր * և դուք ովք մարդիք տեսէք զարեգակն և զլուսինն , և օրհնեցէք զՏէր * օրհնեցէք , և այլն։

Ո՜ արձեալ , կարդացէք զնորկտակարանքն , որ է՛ արեգակն , և զ Հին կտակարանքն , որ է՛ լուսինն , * օրհնեցէք զՏէր ։ Կամ պաշտեցէք զՏէս որ է՛ արեգակն արդարութեան , և հնազանդեցէք սուրբ եկեղեցւոյ նորա , որ է՛ լուսինն , և օրհնեցէք զՏէր։

Ո՜յսինքն , տեսէք զբազմութիւն անթիւ աստեղացն որք են ՝ի յերկինս * տեսէք զանձրևս որ կուգոյանան ՝ի յամպոց , և զցօղս գիշերվան , և օրհնեցէք զՏէր * օրհնեցէք և այլն։

Օրհնեցէք ամենայն հողմք * հուր * և ջեր զտր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ * ցօղ և ձիւնաբեր զտր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք սառն և պարզ * եղեամն և ձիւն զտր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք տիւք և գիշերք * լոյս և խաւարձեալ, դուք ո՛վ վարդապետք եկեղեցւոյ որք իբրև զաստեղս երկնից կուրս սաւորէք զանձ եկեղեցին, օրհնեցէք զտր յաւ քս և դուք ո՛վ ժողովրդականք, լսեցէք նոյ քարոզս ե անձրևն և ցօղն և օրհնեցէք զտր յաւ քս * օրհնեցէք։

Ա. յսինքն, տեսէք զքամիքն, որ կուգոյանան՝ի զանազանութիւն երկրիս * տեսէք զկրակն որ կուծնանի՝ի զանազան էակաց, և բորբոքելով կուբարձրանայ դէպ՝ի հրեղէն կամարն * տեսէք զտաքութիւն թէ ինչպէս կուաճի՝ի մերձենալ արեգականն առ մեզ, և օրհնեցէք զտր * օրհնեցէք։

Ա. յսինքն, տեսէք զցուրտն, թէ ինչպէս կուտիրէ՝ի հեռանալ արեգականն՝ի մէնջ, տեսէք ըզտօթն, թէ ինչպէս կուսաստկանայ՝ի թանձրանալն օդոյն * տեսէք զցօղն, որ է՛ շաղն, և զձիւնաբերն որ է՛ պաղած շաղն, և օրհնեցէք զտր * օրհնեցէք։

Ա. յսինքն, տեսէք զսառն որ է՛ պաղած ջուրն, և զպարզն որ է՛ պաղած օդն * տեսէք զեղեամն, որ է՛ գիշերվան թափած կորեկի նման մանտր ձիւնն, իսկ զձիւնն որ է՛ պաղած ամպն, և օրհնեցէք զտր * օրհնեցէք, և այլն։

Ա. յսինքն, տեսէք զցերեկս, որք՝ լիծ ադիլ արեգականն կուլու

սահմանին, և զգիշերս, որք 'ի մտա
նել արեգականն կուսմբթնանան
* տեսէք զլոյսն որ կամ 'ի յարե
գակնէն, կամ 'ի լուսնոյն, կամ
'ի յաստեղաց, և կամ 'ի հրոյ կու
ծնանին, և զկամարն, որ է՛
պակասութիւն լուսոյ, և օրհնե
ցէք զտէր * օրհնեցէք, և այլն։

Զարձեալ, տեսէք զնոր օրէնքն
որ է՛ ցերեկ, և զհին օրէնքն,
որ է՛ գիշեր * տեսէք զշնորհն և
զճշմարտութիւն քի, որ է՛ լոյս,
և զլուծ օրինացն մովսէսի, որ է՛
խաւար, և օրհնեցէք զտէր * օրհն։

Ա՛յսինքն, տեսէք զամպս, որք
դոյանան 'ի գոլշիկներէ հողոց
և ջրոց * զկայծակներն, որք
ծնանին 'ի զանազան այրելն նիւ
թոց որք են 'ի յամպս * և տեսէք
զերկիրս որ այս օդոյս միջուն հրա
մանաւն այ կայ անշարժ և հաս
տատուն, և օրհնեցէք զտէր * օրհ
նեցէք և այլն։

Զարձեալ, տեսէք զմարդարէս
որ ամպերի նման կուգուան * և
զխորհուրդ մարդեղութեան քա
նէն այ իբրև զկայծակն կու փայ
լատակեն 'ի հոգիս հաւատացեալ
քրիստոնէից * և զեկեղեցին այ ան
շարժ և հաստատուն կուպահեն
'ի հաւատս ճշմարտութեան, և օրհ
նեցէք զտէր * օրհնեցէք և այլն։

Ա՛յսինքն, տեսէք զսարերն և

ճաւար զտէր * օրհ
նեցէք։

Օրհնեցէք ամպք *
և փայլատակունք *
և երկիր զտէր * օրհ
նեցէք։

Օրհնեցէք լերինք

զբլուրքն։ Եւ՝ամ բոյսք երկրի զնոր։ օրհնեցէք։

Օրհնեցէք աղբիւրք ծովք, և գետք զնոր։ օրհնեցէք։

Օրհնեցէք կէտք և ամ կայսուք որք ՝ի ջուրս։ և թռչունք երկնից զնոր։ օրհնեցէք։

զբլուրներն, թէ ինչպէս առատացեր են ծառք և տնկօք։ տեսէք զկանանչացեալ բոյսս երկրի, և զծաղկունս, թէ ինչպէս զարդարեր են զերկիր, և օրհնեցէք զնոր։ օրհնեցէք և այլն։

Պարձեալ, տեսէք զնոր հովիւս և զառաջնորդս, թէ ինչպէս առատացեր են հաւատացեալ ժողովրդովք։ տեսէք զնորածին քրիստոնեայս, որք իբրև զգեղեցիկ ծաղկունս զարդարեր են զեկեղեցին այ, և օրհնեցէք զնոր։ օրհնեցէք և այլն։

Այսինքն, տեսէք զաղբիւրս քաղցրահամն, զծովս լայնատարածս, և զգետս առատս, և օրհնեցէք զնոր։ օրհնեցէք և այլն։

Պարձեալ, տեսէք զաղբիւրս իբր զնածաբան վարդապետս, որոց գիտութիւնն և իմաստութիւնն ծնանի ՝ի յանսահման ծովէ նոր երրորդութենէն, յորմէ և բխեն բանք կենաստուք նոր առաքելոցն որք են գետք անապառք, և օրհնեցէք զնոր։ օրհնեցէք։

Այսինքն, տեսէք զկէտս, իբր զմեծամեծ ձկունս, զկայտառս, իբր զամ աղբ կենդանիս որք շարժին և լողան ՝ի մէջ ջրոց։ այլև զզանազան թռչունս երկնից, և օրհնեցէք զնոր։ օրհնեցէք և այլն։

Ո՜ յսինքն , տեսէք զզանազան դաղանս , և զզանազան անբան անասունս որք են 'ի վերայ երկրի * այլև զզանազան բնութիւն և զկազմուածս որդւոց մարդկան , և օրհնեցէք զնոր * օրհնեցէք և այլն։

Ո՜ յսինքն , օրհնեսցէ ազգն իսրայէլի զնոր ածս , վասն անչափ բարերարութեանն և ընտանչելեացն , որ արար վասն նոցա * օրհնեսցէ և այլն։

Ի՜ արձեալ , օրհնեսցէ նորն իսրայէլ զնոր յս քս , վասն անչափ ողորմութեն , որ արար նմա 'ի ձեռն փրկագործ տնօրէնութեանն իւրոյ * օրհնեսցէ և այլն։

Ո՜ յսինքն , օրհնեցէք ո՛վ քահանայք զնոր ածս , իբրև քա՛ջք մեղացն ժողովրդեան , վասն մեծի արժանաւորութեանն և պատո՛ւոյն որ տո՛ւեալ է՛ ձեզ * օրհնեցէք և այլն։

Ո՜ յսինքն , օրհնեցէք ո՛վ հա՛ստատիմ ծառայք տնն զնոր , վասն զանազան շնորհացն և առաքինութեանն զոր տո՛ւեալ է՛ ձեզ * օրհնեցէք և այլն։

Ո՜ յսինքն , օրհնեցէք ո՛վ հոգիք և շունչք արդարոց զնոր , վասն անքնն նելի ողորմութեն նոր , որով արժանացուցեալ է՛ զձեզ երկնային արքայութեն իւրոյ * օրհնեցէք։

Ո՜ յս

Օրհնեցէք դաղանք և անասունք * և որդիք մարդկան զնոր * օրհնեցէք։

Օրհնեսցէ իսրայէլ զնոր * օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յա՛ւիտեան։

Օրհնեցէք քահանայք զնոր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ծառայք տնն զնոր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդարոց զնոր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք Աբէլ և խոնարհէք սրտիւք զնոր * օրհնեցէք։

Օրհնեցէք անանիա, ազարիա, և միսայէլ զնոր * օրհնեցէք։

Տունք։ 48։

Ա. յսինքն, օրհնեցէք ո՛վ Աբէլ և խոնարհ սրտով մարդիք զնոր։ վասն անչափ բարութիւն նորա, որով խոստացեալէ՛ ձեզ զտեսութիւն իւր ածային * օրհնեցէք։ Ա. յսինքն, օրհնեցէք ո՛վ անանիա, ազարիա, և միսայէլ զնոր, վասն անչափ գթութեան նորա, որով փրկեաց զձեզ 'ի հնոցէն բորբոքելոյ * օրհնեցէք և այլն։ Դարձեալ, օրհնեցէք ո՛վ Հովիւք և առաջնորդք զնոր, որք իբրև զամպս հովանի և պահապան էք հօտին քի, քան զի անանիայն ամպք ոմն թարգմանի։ Օրհնեցէք ո՛վ ածաբան վարդապետք զնոր, որք բարի խրատիւք ձերովք 'ի յօգնութիւն կու հասանիք հօտին քի, փոր կելով զնոսա 'ի փորձութիւն դայլին սատանայի, քան զի ազարիայն օգնութիւն ոմն թարգմանի։ Օրհնեցէք և դուք ո՛վ հաւատացեալ քրիստոնեայք զնոր, որք էք ոչ խարք խնդրեցեալք 'ի քէն քաջ հովուէն ձերմէ, քանզի միսայէլն ո՛վ խնդրեցեալ թարգմանի * օրհնեցէք և այլ։

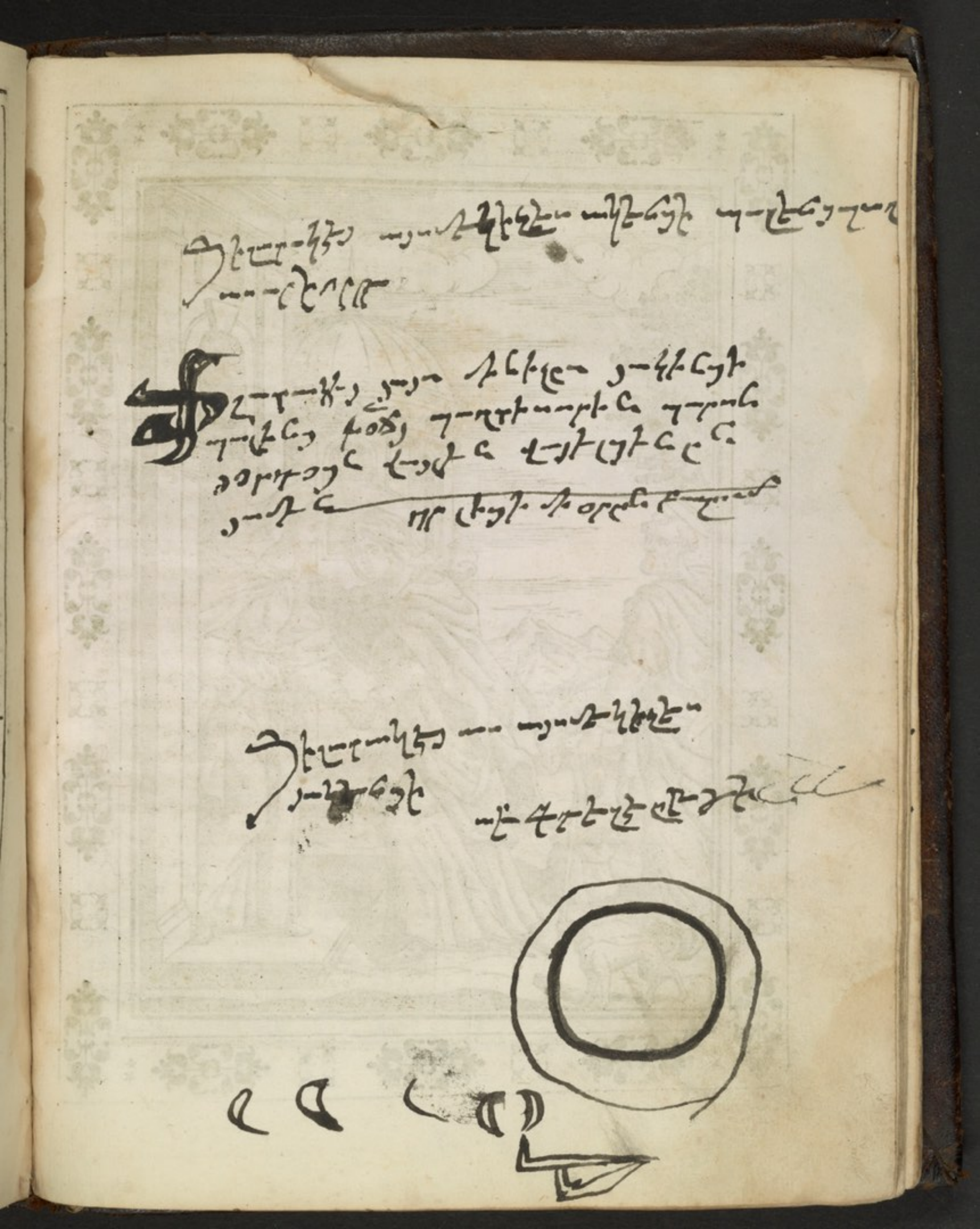

G.R.

Օրհնութիւն մարիամու աստուածնէն։ Ղուկաս։ Ի.

Մեծացուցէ անձն իմ զՏէր * և ցնծացէ հոգի իմ ՅԻՍՈՒՍ փրկչաւ իմոմէ։

Իբր զայս օրհնութիւն երգեաց երանելի կոյսն մարիամ առ Հայրն երկնաւոր, երբոր գնաց՝ի տես սրբոյն Եղիսաբեթի որ էր դուստր սաբէի քրոջն աննայի մօր իւրոյ։

Այսինքն, որով Հեռև ամենակարող և ողորմածն Աստուծ յայտնեաց քեզ Հոգւովն սրբով զանձնելի խորհուրդ մարդեղութեանն իւրոյ ով Եղիսաբեթ ազգականդ իմ, զոր աւետեաց Հրեշտակապետին գաբրիէլի, և եկաւորութիւն Հոգւոյն սրբոյ տնօրինեաց՝ի յիս, բանամ և ես զբերան իմ, քան զի ոչ կարեմ թաղուցանել զանչափ բարերարութիւնսորա որ արար ինձ և ոչ միայն ինձ, այլև Հաստատակ բնութիւն ազգի մարդկան և կասեմ թէ իմ անձս, իբր իմ Հոգիս լցեալ երկնային խնդութիւն, և իմ լեզուս շարժեալ Հոգւովն սրբով կու մեծացուցանէ, կու գոհանայ և կու փառաբանէ զաստուծն և զտէրն բոլորից, կու մեծացուցանէ վասն ամենառատ բարութիւնն, կու գոհանայ վասն մեծի բարերարութիւնսորա, և կու փառաբանէ վասն օգնականութեան շնորհացսորա * և իմ Հոգիս, իբր իմ միտքս, և իմ բա

Ո՜յ արար իմ երայ խոնարհութեամբ աղախնոյ իւրոյ * այսու հետև երանեսցեն ինձ ամենայն ազգք։

նական իմացողութիւն կուցնծայ կուրախանայ, և կուզուն արձանայ իմ կուսակեան արդանտիս ամէն օրհնեալ պտղովն, որ է՛ ածն իմ և փրկիչն իմ, և ածն և փրկիչ տանն նոր իսրայէլի։

Ո՜յսինքն, նայեցաւ և եռեաս ածն զիւր աղախնոյ սրտի խոնարհութիւն, որ ամենևին չէր մեծամտիր իւր համբերութեանն վերայ, իւր բարեպաշտութեանն վերայ, իւր անմեղութեանն վերայ և իւր անարատութեանն վերայ, այլ զինքն քան զամենայս, և քան զամենայն անարդ կուհամարէր, և ընտրեաց զնա 'ի մայրութիւն որդւոյ իւրոյ միածնի, և հաճեցաւ 'ի նա, ըստ այնմ որ ասէ եսայի, ես յո՛ հանդեսայց, եթէ ո՛չ 'ի հեզս և 'ի խոնարհս, և ոչ դողան 'ի բանից իմոց, և ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ, ո՛վ է՛ որպէս տէր ածն մեր, 'ի բարձունս բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի։ Բանզի և որդին իւր միածին որ ծնանելոցն է՛ յինէն մարմնով, հեզ է՛ և խոնարհ, ըստ այնմ որ ասէ եսայի, ուրախ լեր դուստր սիոնի, քարոզեա՛ դուստր երուսաղէմի, ահա՛ թագաւորքդ գայ առքեզ արդար և փրկիչ, նոյնն հեզ, և հեծեալ 'ի վերայ

Ո՞րար ընդ իս մեծա մեծս * հզօրն * և աբ էր անուն նորա։

իշոյ , և յաւանակի նորոյ * ուս տի այսուհետև ամենայն ազգք և ազինք ինձ երանի ասիցեն տալ , քան զի ըստեղծօղն ամի զիս աղա խինա թագուհի երկնի և երկրի հաստատեաց , ինձնով զանէծս և այի եբարձ , և ամ դստերաց նոր սիոնի զօրհնութիւն շնորհ եաց , իմ խոնարհութիւս ըզ հպարտութիւն բեբևիարայ յաղթա հարեաց , և իմ միածին որդւ՝ ովս զազգս մարդկան 'ի դերութենէ նորին ազատեաց։

Ո՞յսինքն , ած զիս մեծամեծ և ըս քանչելի շնորհօք զարդարեաց և դերագոյն փառօք պատուեաց և մեծարեաց , քան զի զկնոր հուրդս փրկութեան տանն իսրայէլի զոր յա ռաջագոյն յայտնեալ էր աբրա համու ասելով թէ 'ի ջորրորդում ծննդոջ դարձցին այսր , 'ի յիս կատարեաց , զի առաջին ծնունդն որ էր ադամայ , եղև առանց մար դոյ և առանց կնոջ , երկրորդն որ էր և այի , եղև 'ի մարդոյ առանց կնոջ , երրորդն որ էր հա սարակաց , եղև 'ի մարդոյ և 'ի կնոջէ , իսկ չորրորդն որ էր որդ ւոյն այ , եղև 'ի կնոջէ առանց մարդոյ , իբր յինքն , բայց զոր ծակցութիւն սուրբ հոգւոյն և այս զարմանալի և հրաշալի ծննդ եամբս ճշմարիտ որդիքն հօրն հա

Ի՞նչ ասիցուք զայս ամենայն։

Ի՞նչ ասիցուք զայս ամենայն։

Ի՞նչ ասիցուք զայս ամենայն։

Յրուեաց զամբար
ասէանս 'ի մոաց սը
տից * և քակեաց ըզ
հզօրս յաթոռոց։

զէ յաղզ մինչև յաւ՚իտեան * և
զայս զօրութիւնս, իբր զայս յաղ
թութիւս արար բազկաւ իւրով,
իբր յիւ քիւ , որ է զօրութիւն և
բազուկ տոն , ըստ այնմ որ ասէ
պօղոս , իսկ զ՚քս այ զօրութիւն և
այ իմաստութիւն, և ըստ այնմ որ ասէ
եսայի , որ ո՛ հաւատաց լրոյ մեր
ում և բազուկ տոն, իբր տրն մեր
յս՚ քս ում յայտնեցաւ։

Ա՚յսինքն , Յրուեց փչացոյց և
յամօթ արար զամբարտաւանս
իւրեանց մոաց ներենդաւորս և խո
րամանկ դիտաւորութեանն , իբր
թէ զ Հրէայս ողք յուսացերէին
'ի յերևելի օրինապահութիւնս
իւրեանց և թէ զ Հեթանոսս ,
ողք կուռ պարծենային 'ի բնական
գիտութիւս իւրեանց , ըստ այնմ
որ ասէ պետրոս , որ ամբարտա
ւանից Հակառակ կայ * քակեց
կործանեց և 'ի վայր ձգեց 'ի յիշ
խանութէ և յաթոռոց իւրեանց
զզօրացեալս ջարութէ , իբր զբե
լեար և զ Համախոհս նորա , ըստ
այնմ որ ասէ եսայի , զի արդ ան
կաւ յերկնից արուսեակն որ ընդ
առաւօտն ծագէր , անկաւ յեր
կիր և խորտակեցաւ որ առաքէր
առ ամ ազգս, և ըստ այնմ որ ասէ
դանիէլ և յորժամ բարձրացաւ
սիրտ նորա և Հոգի նր զօրացաւ
'ի յամբարտաւանիլ , անկաւ յա

Օ՜ խոնարհս բարձ
բացոյց * զկարօտս
եղից բարութիւն * և
զմեծատուն արձակ
եաց ունայնս։

Պաշտպանեաց իսրայ
էլի ծառայի իւրոյ *
յիշելով զողորմու
թիւն իւր։

թառոյ թագաւորութիւն իւրոյ,
և պատիւն ներ բարձաւ՝ ինմանէ։
Ա՝ յսինքն, զխոնարհս և զհեզս
աղքատացեալս և անկեալս բնութեամբ
մարդկայնոյ, բարձրացոյց պատ
ուէց և փառաւորեաց՝ ի ձեռն մար
դեղութեան և շնորհաց որդւոյ իւրոյ
միածնի * զկարօտս և զփափա
քօղս երկնային հացին և անմահա
կան ջրոյն, իբր իմաստութիւն և
շնորհաց իւրոց ածայնոց, յաղե
ցոյց լիացոյց և առատացոյց աւե
տարանական ճշմարտութիւն * իսկ
զմեծատուն ողբ հեշտացեր էին
՝ի վայելչութիւս աշխարհի և հպար
տութիւն և ամբարտաւանութիւն
կու անարդէին զբանն Յայ, դա
տարկ եւ ունայն՝ ի բաց արձակեաց,
ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ մեծա
մեծք աղքատացան և քաղցեան,
և ըստ այնմ որ ասէ յակոբոս, մե
ծատունն հանդերձ շահիւքն իւր
ովք թարշամեսցի։

Ա՝ յսինքն, պահպանեաց նախախ
նամեաց սիրեաց և ընդունեաց զհա
ւատարիմ և զճշմարիտ ծառայն
իւր զնորն իսրայէլ, իբր զհաւա
տացեալս՝ ի քս միջնորդութիւն փր
կագործ տնօրէնութիւն որդւոյ
իւրոյ միածնի, պահպանեաց իբրև
հովիւ, նախախնամեաց իբրև զնոր
սիրեաց իբրև զհայր, և ընդու
նեաց իբրև զբարեկամն * յիշելով

զիւր առաջին ողորմութիւնն և զդթութիւն որ արարեր էր նոցա նա խահարցն հետ , փրկելով զնոսա 'ի զանազան փորձութեանց և 'ի վտանգից , և ազատելով զնոսա 'ի ձեռաց թշնամեաց նոցին և այս է այն ողորմութիւնն զորմէ խօսի դաւիթ ասելով , զողորմութիս տն յաւիտեան օրհնեցից , և ողորմութիւն տն լի եղև երկիր։ Ա՝ յսինքն , և զայս ողորմութիս և նախախնամութիս արար ածողութիւնն նոր իսրայէլի ինչպէս որ յառաջ խօսեցեր էր մեր նա խահարցն հետ թէ աբրահամու թէ իսահակայ և թէ նոցա զաբ մից և զաւակացն հետ մինչև յաւիտեան , ըստ այնմ որ վկայէ ծննդոց գիրքն ասելով , եւ յերկրն քում և յազգէ քում և 'ի տանէ հօր քոյ և եկ յերկիր զոր ցուցից քեզ և արարից զքեզ յազգ մեծ և օրհնեցից զքեզ , և մեծացուցից զանուն քո , և եղիցիս օրհնեալ , օրհնեցից զօրհնիչս քո , և յայլուսմ տեղւոջ ժառանգեսցէ զաւակ քո զդրունս թշնամեաց իւրոց , և 'ի զաւակի քում օրհնեսցին ամ ազգք երկրի , իբր 'ի քս յա , որ է 'ի զարմէ և 'ի զաւակէ աբրահամու։

Որ ըստէս խօսեցաւ առ հարսն մեր , ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան։

Օրինութիւն զաքարեայ հօրն Յովհաննու մկրտչի։
Ղուկաս. Գ.

Օրհնեալ տէր Աստծ Իսրայէլ, որ յայց եկ * և արար զփրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։

Օրինութիւն և շնորհակալութիւն երկիւղած և բարեպաշտ քրիստոնէից, որք յիշելով և՛ի միտ ածելով զկանխասաց բանս մարգարէից, ծնան՝ի յինքեանս զհնազանդութիւն օրինաց և պատուիրանաց աւետարանական ճշմարտութիւնն, քան զի զաքարիայն յի շատակ ետն թարգմանի և Յովհաննէս հնազանդութիւն։

Այսինքն, օրհնեալ և բարեբանեալ լիցի տէն և Աստն Իսրայէլացւոց ամենաառատ գթութիւնն և բարերարութիւնն, որ մոռանալով զմեր անօրէնութիւնն և զանհաւատութիւնն և տեսանելով զմեր հոգեկան խղճութիւնն և թշուառութիւնն, մեզ այց արար և ողորմեցաւ * քան զի մեք վասն կամապաշտութիւն և անհնազանդութիւն մերոյ, հեռացեալք՝ի յօրինաց և՝ի պատուիրանաց նորա, անկեալք՝ի մեղս և յուսահատութիւս և մոլորեալք շրջէաք՝ի վերայ աշխարհի, երբեմն ծառայելով մարմնոյ և երբեմն սատանայի, իսկ նա ոչ կամելով զկորուսան մեր, փրկեաց զմեզ՝ի ձեռն շնորհաց որդւոյ իւրոյ միա-

Յարոյց մեզ 'զեղ
ջիւր փրկութեան * 'ի
տանէ դաւթի ծա
ռայի իւրոյ * ոպէ խո
սեցաւ բերանօք սր
բոցն , որք յաւիտե
նից մարգարէքն էին։

ծնի , 'ի խաւարէ տգիտութեան և
'ի դատապարտութենէ դժոխոց և
արար զմեզ ինքեան նոր ժողո
վուրդ ընտիր և հաւատարիմ ,
ըստ որում ասէ դաւիթ , ՝՝ծ
թագաւորս մեր յառաջ քան զ
յաւիտեանս որ արարեր զփրկու
թիւն 'ի մէջ երկրի։

Ա՝՝յսինքն , յարոյց , իբր բու
սոյց ծաղկեցոյց և եւտուր մեզ զոր
դին իւր միածին զտրն մեր յա
քս եղջիւր փրկութեան , իբր զ
ղութիւն և կարօղութիւն փրկու
թեան , ըստ որում երդուաւ դաւ
թի ասելով , անդ ծագեցից եղ
ջիւր 'ի դաւիթ , պատրաստ արա
ւիցս զճրագ օծելոյ իմոյ , քան զի
նորա շնորհացս օգնականութիւն
փրկեցցաք և ազատեցցաք 'ի մեղաց
և 'ի գերութենէն սատանայի * 'ի
տանէ դաւթի , իբր 'ի զարմէ և
'ի զաւակէ հաւատարիմ ծառայի
իւրոյ դաւթի մարգարէին , ըստ
մարդկային ծննդեան իւրոյ ,
ըստ որում ասէ պօղոս , վասն
որդւոյ իւրոյ եղելոյ 'ի զաւակէ
դաւթի ըստ մարմնոյ * ինչպէս
որ խոստեցեր էր հոգւովն սրբով
իւր յաւիտենից , իբր իւր առա
ջին ՝՝ք մարգարէից բերանովն ,
և նախ աբրահամու ըստ որում
ասէ ծննդոց գիրգն , 'ի զաւակի
քում օրհնեսցին ՝՝մ ազգք երկ

Փրկութի՛ն Թշնամեաց մերոց * և՝ ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց։

ՐՍ, երկրորդ մովսէսի, ըստ որում ասէ երկրորդ օրինացս գիրքն, մարգարէ յարուցցէ ձեզ Տէր Աստուած ձեր յեղբարց ձերոց իբրև զիս, նմա լուարուք, և երրորդ եսայեայ, որ ասէ և յարուցցի դաւթի ծառայ դումն արդարութեամբ և թագաւորեսցէ թագաւոր, և՝ ի միտ առցէ և արասցէ զիրաւունս և զարդարութիւն՝ ի վերայ երկրի, յաւուրս նորա փրկեսցի յուդայ և իսրայէլ բնակեսցի յուսով։

Ա. յսինքն, և զայս փրկութեամբ եղջիւրս, իբր զտերն մեր յն քան ետ մեզ ամենողորմ հայրն երկնաւոր առ՝ ի փրկել զմեզ՝ ի թշնամեաց մերոց հոգեկանաց և մարմնականաց և նախ՝ ի սատանայէ, ըստ այնմ որ ասէ պետրոս, արթուն լերուք և հսկեցէք, զի ոսոխն ձեր, իբր թշնամին ձեր սատանայ իբրև զառիւծ գոչէ, շրջի և խնդրէ թէ զո՞ կլանիցէ, երկրորդ յաշխարհէ, զի տամ ինչ որ է՛ յաշխարհի, ցանկութիւն է՛ մարմնոյ, ցանկութիւն է՛ աչաց և ամբարտաւանութիւն աստի կէ նաց ըստ յոհաննու, և երրորդ՝ ի մարմնոյ, ըստ այնմ որ ասէ պողոս, մարմին ցանկայ հակառակ հոգւոյ, զի խորհուրդ մարմնոյ թշնամութիւն է՛ առ Աստ * այլև առ՝ ի ազատել զմեզ՝ ի ձեռաց

Ո՞ռնել զողորմութիւն առ հարս մեր * և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։

Զ. Երդումն զոր երդուաւ Դաւ՝ աբրահամու հօր մերում * տալ մեզ առանց երկիւղի ընդ փրկութիւն 'ի թշնա-

ատելեաց մերոց, հրէից, հեթա
նոսաց և աշխարհասէր մարդկանց
ըստ այնմ որ ասէ Տէրն մեր յՍ՝ քս
եթէ աշխարհ զձեզ ատեայ, զի
տասջիւք զինեալս զիս ատեաց, եթէ
յաշխարհէ աստի էիք, աշխարհ
զիւրն սիրէր արդեօք, բայց զի
չէք յաշխարհէ, վասն այնորիկ
ատեայ զձեզ աշխարհ։

Ը. Յսինքն, այլև եւ մեզ զայս
փրկութիւն եղջիւրս, իբր զՏէրն
մեր յՍ՝ քս, ողորմելով և խղճա
լով մեր առաջին նախահարցն,
թէ աբրահամու, թէ իսահակայ
թէ մովսէսի և թէ դաւ՝թի, որք
ամենեքեան կային գրաւ՝եալք 'ի
ներքոյ պարտուց և անիծից նա
խահօրն ադամայ և ըստ սէին
դաստեան որդ՝ոյն ՆՍ՝ յ, զի 'ի
ձեռն շնորհաց և օրհնութիւն նո
րին արժանի լինէին մոռանել յար
քայութիւնն երկնից * և յիշե
լով զիւր սուրբ ուխտն և կտակն
որ տրարեր էր աբրահամու հետ
ասելով, 'ի զաւ՝ակի քում օրհ
նեսցին Ամ՝ ազգք երկրի, իբր
յիւ քիւ որ ծնանելոց է՝ 'ի զարմէ
և 'ի զաւ՝ակէ քումէ։

Ը. Յսինքն, այլև յիշելով զայն
երդումն որ տրարեր էր ընդ աբ
րահամու հօրն մերում * որ զմեզ
անահ և աներկիւղ պահէր և
ազատէր մեր երևելի և աներև

մեաց մերոց։

Պաշտել զնա * սր
բութիւն և արդարու-
թիւն առաջի նր, զամ
աւուրս կենաց
մերոց։

Եւ դու մանուկ,
մարգարէ բարձրե-
լոյն կոչեսջիր * գնաս
ցես առաջի տն պատ-
րաստել զճանա-
պարհս նր։

այթ թշնամեաց ձեռքէն ըստ այնմ
որ ասէ Ծննդոց գլխգն յանձն իմ
երդուա՛յ ասէ տր , որով հեռև
արարեր դու զայդ և ո՛չ խնայե-
ցեր յորդւոյդ քոյ միածին վասն իմ
օրհնելով օրհնեցից զքեզ և բազ-
մացուցից զզա՛ւակ քո ոպէ զաս-
տեղս երկնից , և որպէս զա՛ւաղ
առափն ծովու , և ժառանգեսցէ
զա՛ւակ քո զդրունս թշնամեաց
իւրոց , իբր տրն մեր յս՝ քս , որ
խորտակեաց զդրունս դժոխոց ,
ելոյծ զբռնութիւն մահու և կենա-
գործեաց զերաման արդարոց։

Ա՛յսինքն , որ մեք հաւատաց-
եալ ժողովուրդքս փրկեալք պատ-
ուական արեամբ նորա , և լու-
սաւորեալք լուսով աւետարա-
նական ճշմարտութեամբ , պաշտենք
և պատուենք զնա իբրև որդի՝ այ
* և կենցաղավարիցուք առաջի նր
օրբութիւն և արդարութիւն զամ
աւուրս կենաց մերոց։

Ա՛յսինքն , բայց դու ո՛վ մա-
նուկդ յովհաննէս , որ յարդան-
ան մօր քոյ աչօք մտացդ տեսանե-
լով զմարմնացեալ բանն աստ երկր
պագեցիր նմա , բարձրելոյն այ
մարգարէ պիտիս կոչվիլ * և նր
առաջևէն պիտիս գնալ իբրև
աւետաբեր , որ իւրն հոգեկան
ճանապարհ պատրաստես , ըստ
այնմ որ ասէ մատթէոս , ձայն

Տալ զդիտութիւն փրկութեան ժողովրդեանն իւրոյ * 'ի թողութիւն եամ մեղաց մերոց։

Ոչ այն զթողութիւնն եղեալ մերոյ * որով երևեցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց լուսաւորել զխաւար մեր։

բարբառոյ յանապատի պատրաստ արարէք զճանապարհս նոցա, և ուղիղ արարէք զշաւիղս նոցա, իբր սրբեցէք զսիրտս և զհաղճմտանս ձեր զ ղջմամբ և ապաշխարութիւն որ քս գայ և բնակի 'ի ձեզ։

Ասասցուք զքո քարոզութիւդ և քո մկրտութիւդ նոր հաճաստացեալ ժողովրդեանն, հոգւոյ փրկութիւն դիտութի պիտիս տալ, իբր հոգւոյ փրկութիւն ճանապարհն պիտիս ուսուցանել * որ նց եամ մեղացն 'ի ձեռն շնորհացն քի թողութի լինի ըստ այնմ որ ասէ մարկոս, և եղև զի յովհաննէս մկրտէր յանապատի և քարոզէր զմկրտութիւն ապաշխարութիւն 'ի թողութիւն մեղաց։

Ասասցուք, և զայս թողութիս կուշնորհէ մեզ ած, ոչ թէ վասն մեր արժանաւորութեն, այլ վասն իւր անչափ ողորմութեն և գթութեն * զէրէ նոյն ողորմութեամբն երևեցաւ մեզ մարմնով ծնեալ 'ի մարիամայ կուսէն արեգակն արդարութեան քս 'ի բարձանց, իբր կամօք հօր և հաճութիւք սուրբ հոգւոյն, որ զմեր մեղօք խաւարեալ հոգիքն լուսաւորէր, ըստ այնմ որ ասէ յովհաննէս, ես եմ լոյս աշխարհի է, որ գայ զինի իմ, ընդ խաւարս մի դնասցէ, այլ ընկալցի զլոյսն կենաց։

Ն. յսինքն, և նոյն արեգակն ար դարութեամբ ծագէր զլոյս ճշդի տութեամբ 'ի սիրտս մեր, որք նստեալ կայաք 'ի մէջ խաւարի կռապաշտութեամբ, և 'ի մէջ շուաքի մահուանն, իբր 'ի մէջ մահացու մեղաց, ըստ այնմ որ ասէ Եսայի ժողովուրդ որ դնայր ընդ խաւարն տեսեալ զլոյս մեծ, և որք բնակեալքդ էք յաշխարհիդ և 'ի ստուերս մահու, լոյս ծագեսցի ձեզ * և ուղղէր զմեր ոտքն 'ի ճանապարհս խաղաղութեան, իբր հնազանդեցուցանէր զմեր միտքն օրինաց և պատուիրանաց աւետարանական ճշմարտութեան։

ԾՍԱԳԵԼ ԶԼՈՅՍ 'Ի ՄԵՐ ԱՅՍՈՑԻԿ ՈՐՔ ՆՍՏԷԱՔ 'Ի ԽԱՒԱՐԻ ԵՎ 'Ի ՍՏՈՒԵՐՍ ՄԱՀՈՒ * ՈՒՂՂԷԼ ԶՈՏՍ ՄԵՐ 'Ի ՃԱՆԱՊԱՐՀՍ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵՍ։

Տունք. 10.

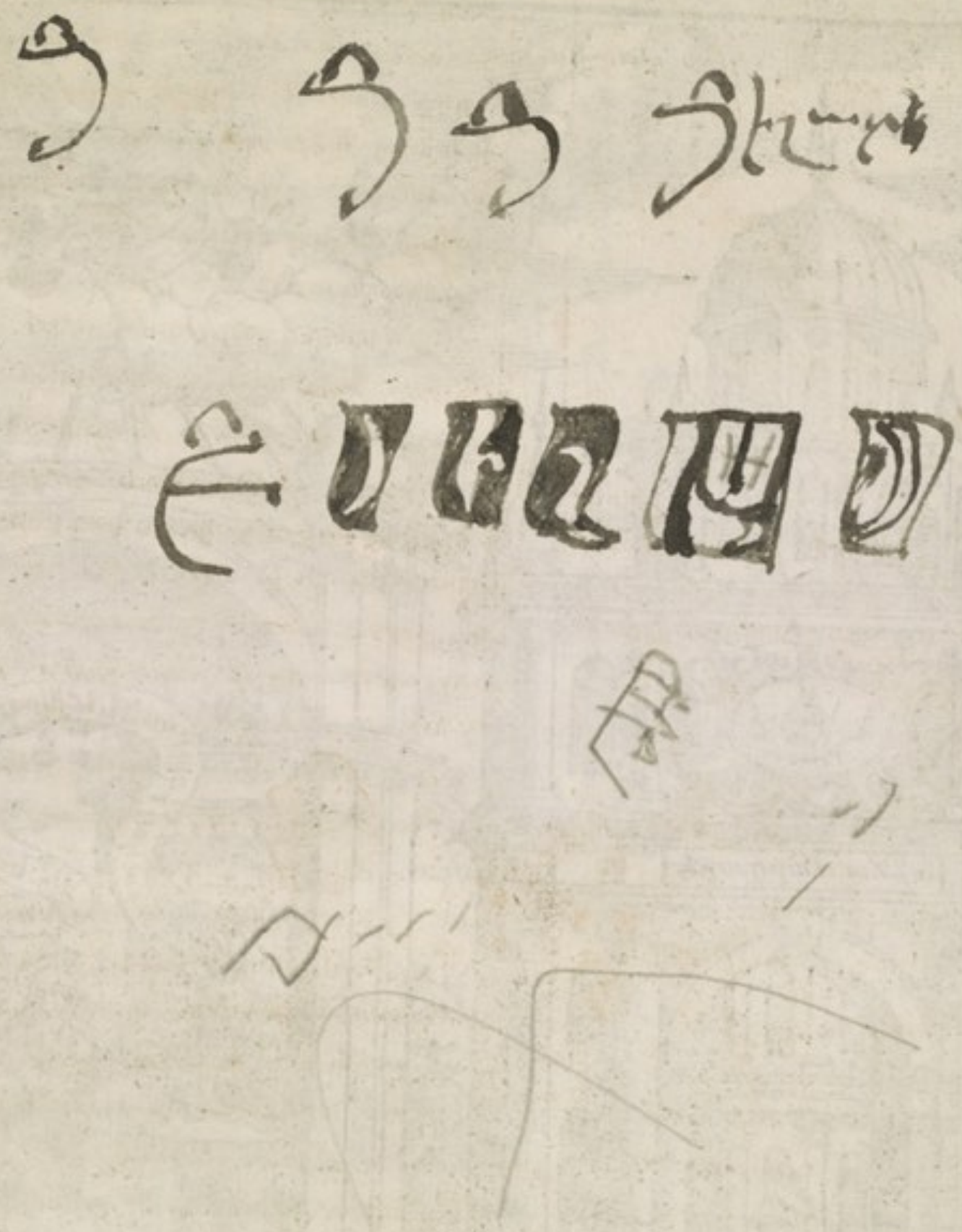

Իբր զայս աղօթէաս ասաց սիմէոն Ծերունին 'ի տաճարին, երբ որ առաւ զմանուկն յս 'ի գիրկն իւր, զէրէ հրաման էր առեր 'ի հոգւոյն սրբոյ որ այնչափ կենդանի մինչև որ տեսանէր զօծեալն տն, իբր զքս։

Աղօթք Սիմէոնի Ծերունւոյն Ղուկաս։ Բ։

Այսինքն, ահա ո՛վ ըստեղ Ծողդ երկնի և երկրի, ահա ո՛վ Ճշմարիտ ածդ նոր Իսրայէլի, լցվեցաւ իմ սր տիս կարօտութին, և հասի իմ փափաքանացն, զոր աղօթիւք և պահօք, ողբովք և արտասո՛ւօք կուսինդրէի ինքն, ասելով ըստ դաւ՛թի, ցոյց մեզ տր զողորմութիւն քո և զփրկութի քո տուր մեզ, և զայս ո՛չ միայն վասն իմ, այլև վասն ընդհանուր տանն Իսրայէլի, արդ ահա այժմ ժամանակ է՝ որ արձակես զքո Ծառայդ քո ածային հրամանաւ՝դ 'ի խաղաղութի, Իբր լուծես զիս 'ի կապանաց տառապեալ մարմնոյս, և ազատես զիս 'ի վշտաց և 'ի դառնութենէ անցաւ՝ որ աշխարհիս, ինչպէս որ հոգ՛ովդ քով սրբով խոստացար ինձ * զէրէ տեսի ես աչօք մարմնոյս զփրկութիւն քո, Իբր զորդիդ քո միածին, զբանն

Արդ արձակես զծառայ քո տր ըստ բանի քում 'ի խաղաղութի * զի տեսին աչք իմ զփրկութի քո * զոր պատրաստեցեր առաջի տամ ժողովրդոց։

ած մարմնացեալ 'ի կուսէն, ըզ
դուշակեալն 'ի մարգարէից, զքա
րոզեալն 'ի հրեշտակաց, զբարե
բանեալն 'ի հովուաց և զերկր
պագեալն 'ի մոգուց, տեսի
աչօք մարմնոյս, գրկեցի, համբու
րեցի, և երկրպագեցի, և մաս
նակից եղէ երանութենն որ տա
լոց է՝ սա ասելով, երանի աչաց
որք տեսանիցեն զոր տեսանէք դ
* զայս փրկութիւնս կասեմ,
որ դուք ած այնոր ողորմութիւնդ
պատրաստեցիր առաջի ամ ազ
գաց և ժողովրդոց, իբր ոչ միայն
հրէից, այլև հեթանոսաց, զի
ամենեքեան աղատեսցին նովաւ
'ի մեղաց և 'ի մոլորութենէ իւր
եանց, և ընկալցին զկենաս յա
՝իտենականս, ըստ այնմ որ ասէ
յոհաննէս, զի այնպէս սիրեաց
ած զաշխարհս, մինչ զի զորդին
իւր միածին ետ, զի ամ որ հա
ւատայ 'ինա մի՝ կորիցէ, այլ ընկ
ալցի զկենաս յա՝իտենականս։
Ա՝սինքն, զերէ սա է լոյսն ճշմա
րիտ լուսաւորօղ հոգւոց մարդ
կան, ըստ այնմ որ ասէ յոհան
նէս, էր լոյսն ճշմարիտ որ լու
սաւորէ առնէ զամ մարդ որ գա
լոց է յաշխարհս, սա է լոյսն իմա
նալի և անստեղծ, և սա է լոյս
փառաց ածութիւնքդ, ըստ այնմ
որ ասէ պօղոս, որ է՝ լոյս փա

ռաց

1 որս 'ի յայանութիւն
հեթանոսաց * և
փառք ժողովրդ
եանքդում իս
Լայելի։

Տունք. 2։

ռաց և նկարագիր էութեանն նորա, սա է՛ լոյսն որ ծագի ՚ի յանսկզբանական լուսոյդ, և յայտնի լինի հեթանոսաց, որք նստէին ՚ի խաւարի կուապաշտութեան, և ՚ի մէջ ըստուերաց մահու, ըստ այնմ որ ասէ եսայի, ժողովուրդ որ գնայր ընդ խաւարն տեես զլոյս մեծ, և որք բնակեալքդ էք յաշխարհիդ և ՚ի ըստուերս մահու լոյս ծագեսցի ձեզ * սա է՛ փառք և պարծանք, խնդութիւն և խաղաղութիւն, զօրութիւն և կարողութիւն, անմահութիւն և երջանկութիւն, սրբութիւն և արդարութիւն, յոյս և ապաւէն քոյ հաւատարիմ ժողովրդեանդ նոր իսրայէլի, քան զի սովաւ կարեն պատերազմիլ ընդէմ թամ փորձութեանց հոգեկանաց և մարմնականաց, սովաւ կարեն յաղթահարել զերևելի և զաներևելի ևոյթ թշնամիս իւրեանց, և սովաւ կարեն համարձակապէս տեսանել զերեսս աստուծոյդ կեն դանՀոյ յարքայութեան քում ՚ի յերկինս։

Մաղթանք զօրաւորք ընդդէմ արհաւիրաց գիշերայնոց , որ բոյն գրիգորի Նարեկացւոյն : ԺԲ .

Ենկալ քաղցրութիւնդ ծածկոյ զաւնացողիս զաղաչանս * մատիր գթութիւնդ առ պատկառելս դիմաց ։

Փարատեա՛ ամենապարդև զամբիսական տխրութիւս * բարձ յինէն ողորմած զանընդմբերելիս ծանրութիւնս ։

Իբր այս աղօթքս զոր ասացերէ՛ սուրբն գրիգոր Նարեկացին , է՛ յոյժ զօրաւո՛ր և պահապան ընդդէմ հնարագիտութեանցն սատանայի , որ գիշերն զանազան մոտածմունքներով , և ազգի ազգի երազներով կու ահացուցանէ և կու զարհուրեցուցանէ զհաւատացեալսն քի։

Ա՛յսինքն , դու ո՛վ զօրեղ տէր իմ և ծածկիմ յա՛ քս որ ըզբառնուն մահու և դժոխոց խորտակեցիր , մեղաց և յանցանաց դառնացելոյս և անհամացելոյս աղաչանքն քաղցրութիւնդ լսէ և ընդունիր * քո ամենառատ գթութիւնդ ինձ յօգնութիւն հասիր , և զիս միսիթարէ , զի ես վա՛ն իմ երեսիս ամօթոյն իբրև անպիտան ծառայ չեմ համարձակիր նայիլ դէպ՝ի քո ծածկին մեծ վայելչութիւդ ։

Ա՛յսինքն , դու որ ամ բարութեաց տո՛ւօղ և պարդևօղ ես , քո շնորհաց ցրո՛ւէ և փարատէ զիմ ընդունայն տխրութիս , որ սատանիկ ամաչելոյս՝ի յիս կուծը նանի , և զիս՝ի քոյ սիրոյդ կու հովացուցանէ * և դու որ ողորմած ես և գթած , վերառ ինձա

Ա՝ Էնջրպետեա՛ հնարքա՝ որ զմահացու կը թուքիս * ա՛՝ արեա՛ միշտ յաղթող զնա բողէն հաճուքիս։

Բ՝ Ցատրեա՛ վերնային զմոլեցին մարախուղ * կնքեա՛ կեցուցիչ զկորուսչին ընթացմունս։

Գ՝ Ցրտեա՛ ծածկա

նից թեթևացուր զիմ անտանելի ծանրութիւնս , որ՝ի թուլութենէ մարմնոյս և՝ի փորձութէն սատանայի ինձ վերայ կուանկանի , և զիս սաստիկ կուվշտացուցանէ։

Ա՝ յսինքն , դու որ ամ իրաց ճարն և հնարն գիտես , հեռացուր ինձանից այնպիսի չարշարժմունքն և սովորութիքն , որ մահացու մեղաց պատճառ կուլինին * և դու որ միշտ զօրեղ և յաղթող ես , թալան արա՛ և ոչնչացուր իմ մտաց միջէն հնարագէտ և խաբեփոյ սատանայի կամքն և հաճութիքն , իբր նը՝ ինձ տուն տո՛ած չար խորհուրդքն և չար դիտաւորութիքն։

Ա՝ յսինքն , դու որ զօրութէ և իմաստութէ՝՝ ի վեր ես քան զամ հնարագիտութիւնս ըստեղծո՛ածոց , պարզէ և ցրո՛ւէ զայն մութն և խաւարն որ կատաղած և շեթացած սատանայն իմ մտացն վրէ կութափէ * և դու որ փրկիչ և կեցուցիչ ես ազգի մարդկան , խաչակնքէ և խափանէ հոգւոց մարդկան կորուսանող սատանայի քայլքն և գնացքն , որ չի կարենայ , զիւր նենգաւորդիտաւորութին՝՝ ի կատար հասուցանել և յառաջ տանիլ։

Ա՝ յսինքն , դու որ ամ ըստեղ

տես , զըմբռնողին
չար դիմունս * խոր
տակեա՛ անքննին , ըզ
մարտողին դիմեց
մունս ։

Տեառնապրեա՛ քո
անհամբոյ , զլուսան
ցոյց երդ յարկիս *
պարփակեա՛ քո ձե
ռամբդ զառաս
տաղ տաս
ձայրիս ։

Ցծագրեա՛ քո ար
եամբդ , զմուտ սե
մոց սենեկիս * կեր
պացո՛ զքո նշանդ 'ի
հեռոս երկից մաղ
թողիս ։

Ա՜մրացո՛ քո աչովդ
զհանգստեանս իշ
տիս * մաքրեացես 'ի

ծո՛ւաածոց ծաածուկ խորհրդոյն
տեսանօղն ես , ցրո՛ւէ և փչա
ցու՛ր ըմբռնօղ և որսարար սատա
նայի չար թալաքներն , որ չի կա
րենայ իւր հնարագիտութիւնն զիս
խախտել և 'ի վայր ձգել * և
դու որ քոյ մարդեղութեան խոր
հրդովն անքննելի ես , խորտակէ
և ոչնչացու՛ր պատերազմօղ սատա
նայի հնարագիտութիւնքն որ զս
նազան կերպիւ ինձ վերայ կու
վազէ իբրև զպաղան ։

Ա՜յսինքն , դու քո սուրբ անո
՛համբոյ խաչակնքէ և օրհնէ զայս
ատանս լուսամուտն և զդռնակն ,
որ սատանայի խաբէութիւնն չի կա
րենայ մտանել 'ի ներս * և անա
րատ ձեռօքդ փակէ այս տաճա
ռիս ոճռուքի բոլորքն , որ քո հա
՛ատացեալ ծառայքդ անսահ կա
րենան բնակիլ 'ի սմա ։

Ա՜յսինքն , դու քո պատո՛ա
կան արեամբդ գրէ զքո սուրբ
անունդ այս սենեկիս շեմքերին
վերայ , որ չար սատանայն չի հա
մարձակի մտանել 'ի սա * և քոյ
սուրբ խաչիդ նշանն կերպաւո
՛ր էր խնդրողիս շուրջ եկած ձա
նապարհուն , որ չի մոլորիմ 'ի
քո ճշմարտին պատո՛իրանացդ ։

Ա՜յսինքն , դու քո ճշմարտին
աչովդ ամուր պահէ զիմ հանդս
պանալոյ և քնելոյ տեղերս * և

Հաղբից զծաղկարան անկողնոյս։

Պահեսցես քո կամ մեջ զտառապեալ անձն Հոգւոյս * ան խարդախ արասցես զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս։

Կացուսցես շրջափակ զպար զօրուդ երկնայնոյ * կարդեսցես ՝ի դիմի, ընդդէմ դիւացն դասու։

Տուր հանգիստ քեր կրուքեն մահահան գոյն նիրհման ՝ի խորուքեն գիշերիս * բարեխօսութեամբ և հայցուածովք սրբուհւոյ ածածնին և ամէց ընտրելոց։

Մխիթարեալ պարուր եա՛ զպատուհան տեսութեց զգայարս նացս իմաստից * ան

դու մաքրէ և սրբէ զիմ ծածկոցս և զանկողինս ՝ի խաբէութենէն և ՝ի խորամանկութենէն սա տանայի։

Ո՜ յսինքն, դու քո ամենօրեայ եալ կամաքդ անփորձ պահէ զիմ խեղճ և տառապեալ Հոգիս * և զայս կենդանական շունչս որ իմ մարմնոյս պարգևեր ես, առանց ենդութեան առանց խաբէութեան և առանց թերահաւատութեան պահէ։

Ո՜ յսինքն, դու քո երկնային զօրաց դասքն իմ բոլորքս կանգնեցուր, որ պատրաստ լինին ՝ի պահպանել զիս * և զքո պահանջն հրեշտակքդ կարդէ և հաստատէ, որ միշտ պատերազմին վասն իմ ընդդէմ դիւացն դասուց։

Ո՜ յսինքն, իմ քնոյս որ մահուանն օրինակ է՝ և զմահ կունշանակէ, հանգստութիւն տուր այս խոր գիշերուս, որ հանդչիմ և դադարիմ ՝ի փառս անուանն քոյ սրբոյ * բարեխօսութեամբ և հայցուածովք սրբուհւոյ ածածնին, և միջնորդութեամբ ամենայն սրբոց քոց ընտրելոցն որք են յարքայութեան։

Ո՜ յսինքն, քո շնորհօքդ ծածկէ և քօղ ձգէ իմ մեռց աչուց պատուհաններին վերայ, իբր իմ Հոգւոյս ներքին զօրութեց

զարհուրելի զետեղ
մամբ՝ ի ծփական խուռ
վութեց կենցաղա
կան զբաղմանց։

Ա. Ներջական երազոց,
խուլական ցնորից
յիշատակաւ քոյ յու
սոյդ, անվնասելի
պաշտպանեալ։

Ա. Եւ սթափեալ վերս
տին՝ ի ննջմանէ ծան
րութեամբ * ամենազ
դաստարթնութեամբ *
հոգենորոգ զուարթ
թութեամբ՝ ի քեզ ար
ձանացեալ զայս ձայն
մաղթանաց բուր
մամբ հաւատոց։
Քեզ ամենօրհնեալ
թագաւոր փառաց *
անճառից փառաբանո
ղաց երկնապումար
խմբից երգակցեալ

բնակութեանցն վերայ որ զդայա
նանք իմաստից կասկինն * որ չի
վախենամ և չի զարհուրիմ, երբ
որ տեսանեմ զիս վշտացեալ և
տառապեալ՝ ի մէջ զանազան խուռ
վութեց և աղէկոծութեց, և
՝ի մէջ աղգի աղգի հոգոց և շը
փոթմանց աշխարհիս այլ հաստա
տուն մնամ՝ ի հաւատս և՝ ի սէր
քո սուրբ։

Ա. Յսինքն, ուշս վեր չի եղած ժա
մանակի իւր քնոյ երազներէն և
գիշերվան առանձնական երևոյթ
ներէն, որ զմարդոյ խելքն կու
ցրուեն, և զականջներն կու
հնչեցուցանեն, յիշելով զքո
հաստատուն յոյսն փրկութեանդ որ
տուեալ ես ինձ, անվնաս պահ
վիմ, և անփորձ մնամ։

Ա. Յսինքն, և երբոր ուշս վերայ
բերեմ, և՝ ի ծանոր քնոյս աղատ
վիմ * և ամենևին զգաստանամ
և զարթնանամ * կրկին ուրախ
սրտիւ և զուարթ հոգւովդ դէպ
քեզ վերացուցանեմ և տարա
ծեմ զայս ձայնս աղօթից և մաղ
թանաց, կատարեալ սիրով և
ուղիղ հաւատով։

Ա. Յսինքն, քեզ ով ամենօրհն
եալ թագաւոր փառաց * ընդ
ամ երկնային դասուցն հրեշտա
կաց և հրեշտակապետաց, զքո
անճառելի և անպատմելի բարու

թիւդ

Թիւդ և իմաստութիւդ փառաբա
նողաց Համաձայնելով, զնոյնն յեր
կինս առաքեմ։

Ո՞ յսինքն, զի դու օրհնեալ և
փառաւորեալ ես յամ արարա
ծոց, իբր 'ի յանմարմնոց և 'ի
մարմնականաց վասն քոյ անչափ բա
րերարութեդ, յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն։

Իբր, այս աղօթքս զոր ասացեր
է ստուրբն Գրիգոր նարեկացին է
յոյժ զօրաւոր ընդէմ ամ փոր
ձութեանց երևելեաց և աներև
ութից։

Ո՞յսինքն, ո՛վ տէր իմ յա՛ քս
որ որդի ես այն ճշմա
րիտ այն որ միշտ կենդ
դանի է՛ * և օրհնեալ ես և բաս
րերեալ ես քո փրկագործ անս
ըէնութեդ 'ի յերկինս և 'ի յերկ
րի * և այն ահաւոր և ամենա
մեծ հօրն երկնաւորի անքննելի
ծնունդն ես, իբր քոյ յաւիտե
նական ծննդեանդ կերպն և եղա
նակն 'ի ըստեղծական մտաց ան
հասանելի է՛։

Ո՞. յսինքն, դու ամենակարող
ես, և ոչինչ է՛ որ դու կամե
նաս, և ո՛չ կարենաս անել, քան
զի ամ ինչ որ 'ի մարդկանէ անհը
նարին է՛, քեզ հնարաւոր է։

յերկինս առաքել։

Օ՜ դու փառաւոր
եալ ես յամ արարա
ծոց յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն։

Տունք. 16

Աղօթք զօրաւորք Գրիգորն գրի
գորի նարեկացւոյն։ խաչ։

Արդի՜ այ կենդ
դանւոյ * օրհ
նեալդ յամի
* հօրդ ահաւորի ան
քննին ծնունդ։

Որ տկարանաց առ 'ի
քէն և ոչինչ։

Որ 'ի ծադիլ անատ
ուեր նշուլից ողոր
մութիւն քոյ փառաց *
Հալին մեղք , Հալա
ծին դևք , ջնջին յան
ցանք։

Ի զին կապանք , Խոր
տակին շղթայք։

Ի ենդանանալոյն մա
Հացեալք։

Ի ժշկին Հարուածք
ողջանան վէրք։

Ա՝ տսինքն , և ինչ տեղ որ քոյ
աստուածային փառաց ողորմու
թիւն և շնորհաց անշուշտ ճառա
գայթն կուծագի * շուտով կու
Հալին և կուքաւին մեղք , կու
Հալածին դևք , և կուջնջվին յան
ցանք , ոպ եղև մարիամու մագ
դաղենացւոյն , և դիւահարին
այնմիկ որ ունէր զլեգէոն դևն ,
ըստ այնմ որ վկայէ մարկոս աւե
տարանիչն։

Ա՝ տսինքն , կու կապրատվին կա
պանք , իբր երկաթէ պրկաւք ,
և կու ջարդվին զինճիրք , ոպ եղև
պետրոսի առաքելոյն 'ի բանտին ,
ըստ այնմ որ վկայէ ղուկաս 'ի
գործս առաքելոց։

Ա՝ տսինքն , կու կենդանանան
մեռեալք , ոպ եղև որդւոյ այր
ւոյն այնորիկ որ էր 'ինային քա
ղաքէ , ըստ այնմ որ վկայէ ղու
կաս , և զազարու եղբօրն մարիա
մու և մարթայի , ըստ այնմ որ
վկայէ յոհաննէս։

Ա՝ տսինքն , կու բժշկին Հար
ուածք , իբր եարայք , և կու
աւողջանան խոցք , ոպ եղև մար
դոյն այնորիկ որ կու երթայր յե
րուսաղեմէ 'ի յերիքով , և անկաւ
'ի ձեռս աւազակաց , և կունչա
նակէր զադամ , և նոքա զբո
ղոր մարդկային բնութիւն , ըստ
այնմ որ վկայէ ղուկաս , և սրբոյ

հնոյն ապօղինեայ, և ադաթեայ, և այլ բազում սրբոց, ըստ այնմ որ վկայեն գիրքք այսմաւրեայ։

Ասացեալքն, կուբարձվին և կուոչնչանան պիղծ և գարշելի խորհուրդք, և արարմունք, որպէս եղև սրբուհնոյն յուստինանեայ, և սրբուհնոյն լուկիայ, և այլոց սրբոց կուսանաց և մարտիրոսաց ըստ այնմ որ վկայեն գիրքք հաւանց վարուց։

Բառնին ապականութիւնք։

Ասացեալքն, կուհեռանան տխրութիւնք, և յետ կուդառնան սուգք և տրտմութիւնք, ոչ եղև առաքելոցն, որք յետ յարութեն ժողովեալք էին 'ի միասին վասն ահին հրէից, և կային տրտում, և 'ի տեսանելն զքաս միսիթարվեցան ըստ այնմ որ պատմեն ղուկաս և յոհաննէս։

Տեղի տան տխրութիւք, նահանջին հեծութիւք։

Ասացեալքն, կուփախչի խաւարն, կուհեռանայ մէգն կուցրտի մառախուղն, կուփարատի սև ամպն կուփչանայ խորխաւարն, կուվերանայ մութն, և կուգնայ գիշերն, որպէս եղև մարդկային բնութեան որ կայր 'ի մէջ խաւարի մեղաց և կուապաշտութեանն յառաջ քան զգալուստն քրիստոսի, ըստ այնմ որ վկայէ եսայի առաքելով ժողովուրդ որ գնայր ընդ խաւար եսաես զլոյս մեծ, և որք բնակ

Փախնու խաւարն, մեկնի մէգն, մերժի մառախուղն, փարատի մութն, սպառի աղջամուղջն, վերանայ մութն, գնայ գիշերն։

Տարագրի տագնապն էքանան էարևքն, հա լածին յուսահատութիւնք։

Եալդ էք 'ի ըստուերս մահու լոյս ծագեսցի ձեզ։

Ա. Յսինքն, կուիորի աչն և եր կիւղն, կուէքանան էար պատահմունք, և կու հալածին յուսահատութիք, որպէս եղև առաքելոցն որք տեսանելով զծոմն ալէկոծեալ վ՚ս մեծի երկիւղին իւրեանց կային յուսահատեալ 'ի մէջ նաւին, և 'ի զարթնանալն քի ամ ինչ 'ի բարին փոխարկեցաւ, ըստ այնմ որ վկայէ մարկոս աւետարանիչն։

Ա. Թագաւորէ ձեռն քո ամենակալ քաւիչդ ամի։

Ա. Յսինքն, և կու թագաւորէ քո ամենակալ ձեռքդ, իբր քո ամենակարող իշխանութիդ 'ի յերկինս և 'ի յերկրի, ով քաւիչդ ամի, իբր ով բարձողդ մեղաց աշխարհի։

Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան հոգիս, այլ կեցուցանել։

Ա. Յսինքն, զէրէ դու չէ՞ եկիր յայս աշխարհս որ զմարդկային հոգիքն կորուսանես, այլ կեցուցանես, փրկելով զնոսա իմեղաց և 'ի դատապարտութէ դժոխոց, ըստ այնմ որ ասէ յոհաննէս, այս են կամք հօր իմոյ որ առաքեացն զիս, զի զամ որ ետ ցիս հայր ոչ կորուսցից 'ինմանէ, այլ յարուցցից զնա յաւուրն յետնումն։

Հաղորդ ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմութիդ * զի դու միայն ես երկնի.

Ա. Յսինքն, թողութի շնորհեա՛ ուրեմն իմ անթիւ չարութեցն և անօրէնութեցն, քո բազում ողորմութիդ և ամենաառատ դթութիդ

Թէ դ * զերկնս դու միայն ես տուրբ և դու միայն ես ՏԷՐ, զոր երկնային զօրութիւք ոչ կարեն պատմել, և հողեղէն բնութիւք ոչ կարեն քննել։

Ա՝. յսինքն, դու հեռի ես՝ի բաստեղծական գոյից, իբր՝ի ըստեղծական իրաց քո անեղ բնութիւդ * և եզը և կատարուն ես ծագաց աշխարհի քո ամենամեծութիւդ։

Ա՝. յսինքն, դու ըսկիզբն ես ամէն էակաց քո արարչագործութիւդ * և յամ ուրեք, իբր յամ տեղ պատրաստես քո անչափութիւդ։

Ա՝. յսինքն, ամ բարութիւն և ամենայն բարերարութիւն, ամ իմաստութիւն և ամ կարողութիւն օրհնեալ և բարեբանեալ ես՝ի բարձունս, իբր՝ի յերկինս * և քեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ վայելեն փառք պատիւ և երկրպագութիւն յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

անձառ և երկրի անքննին։

Ոտար գոյից * և յեզը ծագաց աշխարհի։

Սկիզբն ամի * և յամենայնի։

Ա՝. մենայնիւ լրմամբ օրհնելդ՝ի բարձունս * և քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ վայելեն փառք յաւիտեանս ամէն։

Տունք : 16.

Աղօթք մանասէի թագաւորին։

Տամենակալ * ած աբրա
համու խաա
հակայ յակո
բայ և զամ՝ակի նոցա
արդարոց * ամենա
կալ տր թող
զմեզս իմ։

Իբր զայս աղօթքս ասացմանեաւ թագաւորն վասն ընդունելոյ զթողութիւն մեղացն իւրոց, քանզի ոչ կամելով նորա հետևիլ հաւատոյ և ած պաշտութեանն հօրն իւրոյ ի զեկիայի աղքայի հրէ աստանէն, անկաւ ի կռապաշտութիւն, և արար զբարութիւն և զանօրէնութիւն առաջի ած, և ած բարկացեալ իվերայ նորա առաքեաց զզօրս գլուխս ասորւոց որք կալեալ զնա կապեցին երկաթէ կապանօք և տարան ի բաբիլոն, և անդ սես եալ զինքն ի մէջ գերութեան և թշուառութեան ըսկսաւ զգալ զմեզս իւր աղաղակել առ ած ասելով, տէր ամենակալ ած աբրահամու, և ած հաճեալ ի յա պաշխարութիւն նորա գթացաւ ի նա, և ազատեաց զնա ի գերութենէն, և դարձոյց վերստին ի յերուսաղէմ։

Այժմիկն, դու տէր ած որ ի վերայ երկրի աշխարհ հի իշխանութիւն ունիս, և զամ ապարատաց քո ած այնչափ հրամանաւդ կու կառավարես * և նախահարցն մերոց որ դարոց և բարեպաշտից աբրահամու, իսահակայ, և յակոբայ, և նոցա զարմից և զամ՝ակաց պաշ

Որ արարեր զերկինս և զերկիր * և զծով զարդ նց * ամէն։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քոյ * փակեցեր զխորս * և կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով սրբով * ամէն։

տաց ահն ես * կու աղաչեմ զքեզ ասելով, ամենակալ տէր, և թագաւոր երկնի և երկրի թող զմեզ իմ զոր գործեցի առաջի քոյ։

Ո՜ յոյնքն, դու տէր ահ որ քո ամենակարող զօրութիւդ ըստեղծեցիր զերկինս և զերկիր 'ի յոչնչէ * և զարդարեցիր զնոսա քո անքննելի իմաստութիւդ, զ հրեշտակս և զայլ ամ երկնային զօրութիս, զարեգակն զլուսին և զայլ ամ աստեղս 'ի յերկինս տեղաւորելով, և զմարդիկ և զանասունս, զծառս և զտունկս 'ի յերկրի * կու աղաչեմ զքեզ ասե։

Ո՜ յոյնքն, դու տէր ահ որ քո ահեղ հրամանաց բանիւն կապեցիր զծովն, իբր սահման դրիր իւրն որ այլ յառաջ չէ անցանի, և չէ ծածկէ զերկիրս, ըստ այնմ որ ասէ ծննդոց գիրքն ժողովեցին ջուրքդ տրք 'ի ներքոյ երկնից 'ի ժողով մի, և երևեսցի ցամաքն * փակեցիր զխորս, իբր ծովու անդունդքն և խորուկ ջրերն ինչպէս մէկ ամանի միջուն տեղաւորեցիր, ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ, ժողովեաց որպէս 'ի տիկ զջուրս ծովու * կնքեցիր, իբր մը հրեցիր քո ահաւոր և փառաւորեալ սուրբ անուամբդ, որ իւր տեղուն անշարժ մնայ *

Որ ամ ինչ սարսի և դողայ յերերեալց ահի զօրութեանդ քո * ամե։

Ն. Նբաւ է՛ մեծ վայելչութիւն փառաց որ քոնդ է քոյ * և սասանիլ է՛ բարկութենէ սպառնալեաց քոց իվերայ մեղաւորաց * անչափ և անքննին են ողորմութիւք աւետեաց քոց * ամե։

կու աղաչեմ զքեզ ասելով։

Ն. յոյնիւքն, դու որ աճ այնպէս ահաւոր ես, որ ամ ըստեղծումն աճք թէ 'ի յերկինս և թէ 'ի յերկրի 'ի յահէ և յերկիւղէ քոյ ամենակարող զօրութեդ կուդողան և կուսարսափին, ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ, ո՛ Հայր յերկնից և տայ դողալ սմա, մերձի 'ի լերինս և ծխեացին * կու աղաչեմ զքեզ։

Ն. յոյնիւքն, դու որ աճ այնպէս ամենազօր ես, որ քոյ սրբութենէ փառաց մեծութինն և վայելչութինն անբաւ է՛, իբր անհասանելի և անպատմելի է՛, ըստ այնմ որ ասէ պօղոս, ո՛վ խորք մեծութենէ և իմաստութեան և գիտութենն այ, որպէս զի առանց քննելոյ են դատաստանք նորա, և առանց զննելոյ են ճանապարհք նորա * քոյ ըսպառնալեաց բարկութինն և սրտմտութինն սասանիկ է՛ 'ի վրայ մեղաւորաց և չարագործաց, զէրսէ արդարադատ ես, ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ, երեսք տան 'ի վերայ չարագործաց, սատակել յերկրէ զյիշատակս նոցա * քոյ աւետեաց ողորմութիւքն, իբր քոյ հաշտութենէ և խաղաղութենէ շնորհաբաշխութիւքն անչափ և անքննելի են, զէրսէ գթած ես, ըստ այնմ որ ասէ դաւիթ, գթած

Դու ՝ուր բարձրեալ * գթած * երկայնամիտ * բազումողորմ * և զղջանաս իմերոյ չարեաց մարդկան * ամէն։

Ողորմած է՛ ՝ուր երկայնամիտ և բազում ողորմ * կու աղաչեմ։

Ա՛յսինքն, դու ՝ուր ՝ած բարձր և անհասանելի ես մարդկային մտաց * գթած ես, զերկն իբրև հայր և ծնող կու ողորմիս իմերոյ նոցա * երկայնամիտ ես, զերկն ՝ճանաչելով նց բնութիւն տկարութիւն կու համբերես սխալանաց նոցին * բազում ողորմ ես, զերկն ՝ամ վշտի և նեղութիւն միջում ցաւ՝ա կից կուլինիս նց * և թէ կուպատժես զիւրեանք երբեմն վ՝ա մեղաց իւրեանց, շուտով կու զղջաս, իբր դարձեալ կու ողորմիս և կու փրկես զիւրեանք՝ի տառապանաց ըստ այնմ որ ասէ պօղոս, այլ հա՝ստարիմ է՛ ՝ած որ ո՛չ արկցէ զձեզ՝ի փորձութիւն առաւ՝ել քան զկարն ձեր, այլ արասցէ ընդ փորձութիւնն և զելս, զի համբերել կարասջիք * կու աղաչեմ զքեզ։

Ա՛յսինքն, դու ՝ուր ՝ած ո՛չ ինչ ապաշխարանք չի դրիր քոյ արդար ծառայից դ աբրահամու իսահակայ և յակոբայ, մէկ սխալանաց և կամ մէկ պակասութեան համար * զերկն ամենևին ընդէմ քոյ ՝ածային օրինացդ և պատո՛իրանացդ չի՛ մեղանչեցին * կու աղաչեմ զքեզ։

Ա՛յսինքն, այլ դրիր ապաշխարանք

Դու ՝ած ո՛չ եդիր ապաշխարութի՛ վ՝ա արդարոցն աբրահամու իսահակայ և յակոբայ * որք ո՛չ մեղան քեզ * ամէն։

Ա՛յլ եդիր ապաշխա-

բանք ինձ մեղաւորիս վասն մեծի
գարագործութեան իմոյ , մատ
նելով զիս՝ի ձեռս ասորւոց , և
դերի անելով՝ի յերկիրս այլազգ
եաց * զերկ քան զծովու աւազն
այլ առաւել մեղք գործեցի , և
իմ անօրէնութիւս , զափէն դուրս
բազմացաւ քոյ առաջեւդ * կու
աղաչեմ զքեզ։

Ո՜ յսինքն , արժանի չեմ որ հայ
իմ և տեսանեմ զբարձրութիւս
երկնից , և զքո անչափելի իմաս
տութիւդ և զանչափ բարութիւդ
՝ի միտ ածեմ * ՝ի բազմութենէ
գարութեանց և անօրէնութեանց
իմոյ * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՜ յսինքն , կեռացեր եմ ես դէպ
՝ի յերկիր , և հողի հաւասար եմ
եղեր , վասն ծանտրութեան և
սաստկութեան երկաթէ կապա
նացս * և ամենևին մոռց և մոր
նոյ հանգստութիւն չունիմ * կու
աղաչեմ զքեզ։

Ո՜ յսինքն , զերկ բարկացուցի
զքո սրտմտութիւդ , և քոյ առա
ջևդ գարութիւն գործեցի , մո
ռանալով զքո ՅԾայինն օրէնքդ ,
և զպատուիրանքդ * քարէ և
փայտէ պատկերքներ կանգնե
ցուցի , և նոցա երկրպագութիւն
արարի , և այսպէս բազմացուցի
զքո բարկութիւդ ինձ վերայ *
կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՜ յս

բութի վասն իմ մե
ղաւորիս * զի մեղայ
ամենի քան զաւազ
ծովու և բազմացան
անօրէնութիւք իմ
* ամե։

Զեմ արժանի հայիլ
և տեսանել զբարձ
րութիւս երկնից * ՝ի
բազմութէ անօրէ
նութե իմոյ
* ամե։

Կորացեալ եմ ես՝ի
բռնութենէ կապա
նաց երկաթից * և
ոչ գոյ ինձ հանգիստ
* ամե։

Բարկացուցի զտրտ
մութի , և չար առա
ջի քոյ արարի * կանգ
նեցի զպատկերս , և
բազմացուցի զցա
ւութն * ամե։

Եւ արդ՝ տո՛ր խոնարհ հեծցնեմ զծունկս արտի իմոյ * և հայցեմ՝ ի քաղցրութենէ քումէ * ամէն։

Մեղայ՝ տո՛ր մեղայ * և զանօրէնութիւս իմ ես ինձէն գիտեմ * ամէն։

Ո՞ղաչեմ և խնդրեմ ի քէն թող ինձ՝ տո՛ր, թող ինձ * և մի՛ կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեանս իմոյ * ամէն։

Մի՛ յանիւրեան բարի հանար ինձ՝ տո՛ր * և մի՛ ցիշեր զչարիսն իմ * և մի՛ պարտաւորեր զիս ընդ ի չեալսն ինեալքս երկրի շարեաց * ամէն։

Ո՞՛ տինքն, բայց այժմ՝ տո՛ր ածիմ սրտիս ծնկներն կուխոնարհեցուցանեմ քոյ առաջեդ, իբր զիմ միտքս և զիմ կամս քեզ կուհնազանդեցուցանեմ * և կուխնդրեմ քո քաղցր բնութենէդ, որ իմ յանցանացն թողութիւն շնորհես * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՞. տինքն, մեղայ՝ տո՛ր ածմեղայ ընդէմ քոյ ածային հրամանացդ և մոլորեցայ՝ ի քոյ սէր պատուհասիս նացդ * և զիմ անօրէնութիս ես ինձէն գիտեմ, իբր իմ խղճմտանքովս կուճանաչեմ * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՞. տինքն, կու աղաչեմ զքեզ՝ տո՛ր ածմ, և կուխնդրեմ՝ ի քէն, թողինձ զմեղս իմ վասն փառաց անուանն քոյ սրբոյ, և թող ինձ զմեղս իմ վասն անչափ ողորմութեդ քոյ * և մի՛ թողուր զիս կորն էիկ, իբր զբկիկ՝ ի յածային շնորհաց քոց աստ և՝ ի հանդերձեալսն վասն անօրէնութեանս իմոյ * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՞՛ տինքն, մի՛ երկայնացներ զքո բարկութիդ ինձ վերայ մինչև յաւիտեան, որ չի լինի թէ մեռամ՝ ի մէջ պատժի և պատուհասի * մի՛ ցիշեր քո անողորմակալութիդ զչարիսն իմ զոր գործեցի առաջի քոյ * և մի՛ պարտաւորեր զիս յաւիտենական տանջանացն այն դա-

տապարտեալ մարդկանցն հետ որ
առանց ապաշխարելոյ զմեզս իւր
եանց իջեր են 'ի դերեզման մա
հու * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՜ յսինքն, զէրէ դու ոչ միայն
ա՛ծ ես արդարոց և քարեգոր
ծաց, այլև ա՛ծ ես ապաշխարո
ղաց զմեղս իւրեանց * արդ ոչ
որ զքո ա՛ծային խնամքդ և ողոր
մութիւդ կու ցուցանես նց, այս
պէս և ես ցոյց ինձ զքո քարերա
րութիւդ թէև անարժան եմ *
կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՜ յսինքն, փրկէ և ազատէ զիս
որ ա՛ծ քո առատ ողորմութիւդ
'ի յայս անտանելի տառապանքէս
որ կուքաշեմ 'ի մէջ գերութեան
* և ես քանի որ կենդանի եմ,
օրհնեմ և փառաբանեմ զքո սբ
անունդ * կու աղաչեմ զքեզ։

Ո՜ յսինքն, քանզի զքեզ ոչ
միայն սամ զուարթունք, իբր
հրեշտակք և հրեշտակապետք կու
օրհնաբանեն, այլև հողեղէն
մարդիք կու փառաբանեն * զէ
րէ դու ես միայն ճշմարիտ ա՛ծ
արժանի օրհնաբանութեան և փա
ռաբանութեան յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն։

Օ՜ քի դու ա՛ծ, ա՛ծ
ապաշխարուողաց ես *
և յիս ցոյց զքարերա
րութիւնդ քո, զի
անարժան եմ
* ամէն։

Կեցուսցես զիս ըստ
բազում ողորմութե
քում * և ես օրհնե
ցից զքեզ զամենայն
աւուրս կենաց իմոց
* ամէն։

Օ՜ քեզ որ օրհնեն
սամ զուարթունք երբ
կնիցս * և քո են փառք
յաւիտեանս ամէն։

Փառք Հօր և որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։

Ո՜յժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։ ամէն։

Ո՜ղաջեմ և խնդրեմ՝ Իքէն որ թող ինձ զմեղս իմ։

Ազատ ողորմ որ ողորմեաց ինձ։

Ո՜ՀՔ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Ո՜ւարիէ իմ և յոյս ածՔ դԹա՛ յիս՝ Ի մեղուցեալ ծառայս և ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։

Ո՜մէնօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս ածածին մարիամ, բարեխօսեա՛ առ որ վասն իմ մեղաւորիս։

Ո՜մենայն սուրբք այ բարեխօսեցէք առ Հայր՝ Ի յերկինս, վասն մեր մեղաւորացս։

Ո՜Ր որդի այ անոխակալ ընկալ զաղաչանս մեր, զի՝ Իքեզ են ապաւինեալք անձինք մեր։

ՅաղԹող զօրուԹեամբ սուրբ և կենդանարար և պատուական խաչիս քով որ պահպանեա՛ զմեզ։

Ո՜ւաքեա՛ որ զՀրեշտակ խաղաղուԹԷ քոյ, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս Ի տունէ և Ի գիշերի։

Եւ մարդասիրուԹԷ քով յիշեա՛ զմեզ որ յիշեա՛ զմեզ, յոր ժամ գաս արքայուԹԷ քով և ողորմեաց մեզ։

ԱՂՕԹՔ ՎԱՐԱՆ ԻՆՔՆԱՇԱՐԱԳԻՐՈՅ

անձանց հաւատացելոց 'ի Քս։ Օ որ արարեալ է տեառն Ներսէսի Հայոց կաթուղիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ և երկիրպագանեմ քեզ Հայր և որդի և սուրբ Հոգի, անեղ և անմահ բնութիւն, արարիչ Հրեշտակաց և մարդկան և ամենից եղելոց, և ողորմեաց քո արարածոց։

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ անբաժանելի լոյս միասնական սուրբ երրորդութիւն և մի ածութիւն, արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի, հալածեա՛ 'ի Հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և զանգիտութեան, և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ 'ի ժամուս յայսմիկ, աղօթել քեզ 'ի Հաճոյս և ընդունիլ 'ի քէն զխնդրուածս իմ, և ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։

Հայր երկնաւոր ածՀշմարիտ, որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի 'ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քոյ, ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին, և զդեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջին, զոր մերկացայ մեղօք, և ողորմեաց քո արարածոց։

Որդի՜ այ ածՀշմարիտ որ խոնարհեցար 'ի Հայրական ծոցոյ, և առեր զմարմին 'ի սրբոյ կուսէն Մարիամայ, վասն մերոյ փրկութեան, խաչեցար և թաղեցար և յարեար 'ի մեռելոց և Համբարձար առ Հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քոյ, յիշեա՛ զիս որպէս զաւազակն յորժամ գաս արքայութեամբ քով, և ողորմեաց։

Հոգի այ ածՀշմարիտ, որ իջեր 'ի յորդանան և 'ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութեամբ սրբոյ աւազանին, մեղայ յերկինս և առաջի քոյ մաքրեա՛ զիս վերստին ածայնով Հրովքով, որպէս Հրեղէն լեզուաւ զառաքեալսն, և ողորմեաց։

Ո՛անեղ բնութիւն մեղայ քեզ մտօք իմովք Հոգւով և մարմնով

2.12.2.THB.6